

விகடன்
பிரசுரம்

விதன்னாட்டுச் செல்வங்கள்

Acc.No. 29588
6/6

பாகம்-2

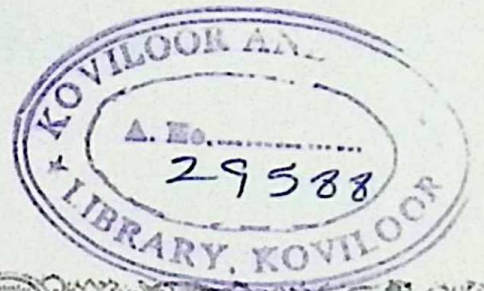
படைப்பு:

‘கவரயநா-ஹியா’

சுல்பி

தென்னாட்டுச் செல்வாங்கள்

(பாகம் 2)

தென்னாட்டுச் செல்வங்கள்

(பாகம் 2)

படைப்பு:

‘இறையருள் ஒவியர்’ சில்பி

விகடன்
பிரசுரம்

Title :
THENNAATTU SELVANGAL (Volume 2)
SILPI

ISBN : 978-81-8476-440-6

விகடன் பிரசுரம்: 674

நூல் தலைப்பு:
தென்னாட்டுச் செல்வங்கள் (பாகம் 2)

படைப்பு:
அமுரர் சில்பி

உரிமை:
© விகடன் பிரசுரம்

முதற்பதிப்பு : நவம்பர், 2012

விலை : ₹ 650

(இரண்டு பாகங்கள் சேர்த்து)

பதிப்பாளர்:
பா.சீனிவாசன்

ஆசிரியர்:
இரா.சரவணன்

முதன்மை உதவி ஆசிரியர்:
அ-அன்பழகன்

தலைமை உதவி ஆசிரியர்கள்:
எம்.நாகமணி, கே.பாகமணி, சிவராஜ்

முதன்மை வடிவமைப்பு:
மு.ராம்குமார்

சிறிய புத்தகத்தின் கீழ் ஒரு பத்திரமும் பதிப்பாளரின் கருத்துப்படிவமான முன் அனுமதி பெறாமல் மறுபதிப்பை எடுப்பதில், அல்லது மீண்டும் பதிப்பை எடுப்பதில் மறுபதிப்பு செய்யாத காரணமாகச் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படலாம். இந்த விவரத்தைப்பற்றி மூலப் புத்தகத்திலிருந்து பெறக்கூடிய கட்டிட அனுமதிக்கப்படுகிறது.

 விகடன் பிரசுரம்

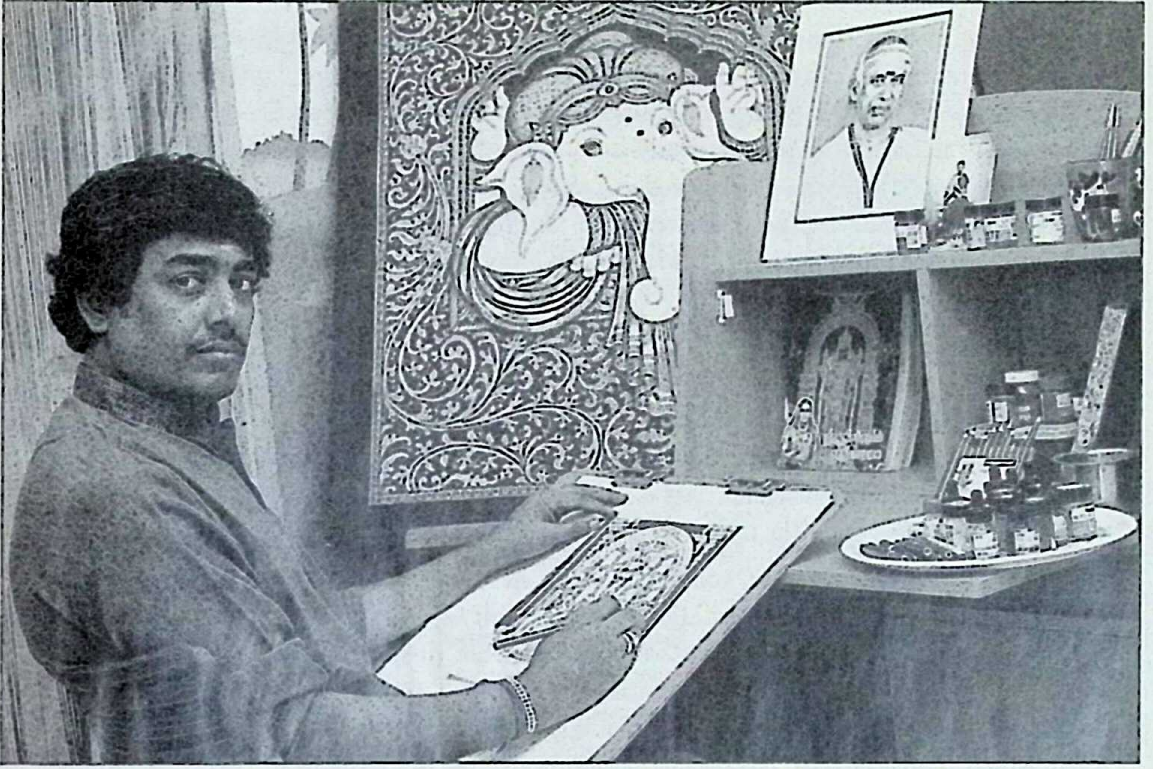
757, அண்ணா சாலை, சென்னை-600 002.

வடிவமைப்பு பிவிடி போன்: 044-28524074 / 84

விற்பனை பிவிடி போன்: 044-42634263 / 84

e-mail: books@vikatan.com

ஒரு சிஷ்யர்...

“கலைகள் செய்யும் மாயமே இதுதானே!”

ஐபத்மவாசன்

ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி அன்னையின் அருளால், வாழ்வில் நான் பெற்றவை மிக அதிகம். மிக நல்ல பெற்றோர், உடன்பிறப்புகள், கலாரசனை மிக்க உறவுகள் (இன்று மனைவி-பிள்ளைகள்), காதுக்கு இனிய இசை, கண்ணுக்குக் கலைகள்... என ஏராளம் ஏராளம்.

‘உனக்கென்ன! நீ அவிட்ட நட்சத்திரம் - தவிட்டுப் பானையெல்லாம் பொன்!’ என்பார் அப்பா. இல்லை; எனக்குத் தவிட்டுப் பானையே பொன். இப்படியிருக்க, இவற்றைத் தாண்டி எதையும் பெரிதாக அடையத் துடித்ததில்லை. ஆனாலும், ஆண்டவன் அள்ளிக் கொடுத்தான்... எதை? ‘சில்பி’ என்கிற மாமேதை, மகான், ஓவியர் சிகரத்தின் ‘சிஷ்யன்’ என்ற பெருமையை. இதற்கு நான் என்ன பெரிதாகச் செய்திருக்க முடியும்? பெற்றோர் செய்த புண்ணியம் பிள்ளைகளைச் சேரும் என்பார்கள். அதனால்தான் இருக்கும்.

ஆனந்த விகடன் அலுவலகத்தில் இருந்து அண்மையில் எனக்குத் தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. ‘சில்பி அவர்களின் அமரத்துவமான படைப்பை தொகுத்து இரண்டு தொகுதி கொண்ட நூலாக வெளிக்கொணர

இருக்கிறோம். உங்களின் குருநாதராகிய சில்பி அவர்களுடனான ஓவிய அனுபவங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்' என்றபோது, நான் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. என்னையும் மீறி கண்களில் நீர் மெள்ள உருண்டு விழுந்தது. உடல் சிலிர்த்து என்னவோ பண்ணியது. உடனே என் தந்தைக்குத் தகவல் தெரிவித்தேன். அவருக்கும் அதே பரவச நிலை. எனக்கு முன்னரே சில்பியையும் அவரின் ஓவியங்களையும் நேசித்த உள்ளமல்லவா! இந்த நிகழ்வு, எப்போதோ நடந்திருக்க வேண்டிய ஒன்று. காலம் இப்போதுதான் கூடி வந்திருக்கிறது.

தமிழர்களின் இல்லந்தோறும்... ஏன் கலையுள்ளம் கொண்ட அத்தனை பேர் வீடுகளிலும் இருக்க வேண்டிய பொக்கிஷமல்லவா! இது வெறும் நூல் அல்ல - இந்தியாத்ம் கலை, பண்பாட்டின் ஆவணம். எனது குருநாதர் வரைந்த பல கோயில்கள், தன் பழைய தோற்றத்தைத் தொலைத்து, இன்று அடியோடு மாறியுள்ளதைப் பார்க்கிறோம். அந்த வகையில் இது ஒரு கலை, கலாசாரப் பதிவு. பார்க்கப் பார்க்க என்றுமே புதிது.

ஆயிரமாயிரம் ஓவியர்கள், லட்சோப லட்ச கலா ரசிகர்கள் உருவாகக் காரணமாக, ஆனந்த விகடனும் - தென்னாட்டுச் செல்வங்கள் தொடரும் இருந்தன என்பதைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. இதற்கு நானே ஒரு சாட்சி. இந்தத் தொடரில் மதி மயங்கிய எனது தந்தை, தனக்குப் பிறக்கும் மகன்களில் ஒருவன் ஓவியனாகவே வரவேண்டும் என்று சங்கல்பித்துக்கொண்டார். சில்பியின் ஓவியங்கள், ஒவ்வொருவரையும் அந்த அளவுக்கு ஆட்கொண்டு இருந்தன (என் தந்தையார், மிகச் சிறந்த ஓவியர்; அதோடு அவர் ஓர் இசைக் கலைஞர் - சங்கீதபூஷணம்).

எனது தாத்தாவும் சிறந்த ஓவியரே (அம்மாவின் அப்பா). அவர், விகடன் தீபாவளி மலர்களைப் பொக்கிஷம்போல் பாதுகாத்து வைத்திருப்பார். விடுமுறை நாளில் ஊருக்குப் போகும்போதெல்லாம் அவற்றைக் கேட்டு நச்சரித்தபடியே இருப்பேன். தங்கத்தைக் கையில் தந்தாலும் தருவார்; மலர்களைத் தரவேமாட்டார்!

மிகுந்த போராட்டத்துக்குப் பிறகு, முனை மடங்காமல் புத்தம் புதிதாக இருக்கும் மலர்களில் இரண்டோ அல்லது மூன்றோ எடுத்துக்கொண்டு, எங்கள் வீட்டைச் சுற்றியிருக்கும் மடங்களில் ஒன்றில் புன்னை மர நிழலில் குளகுள காற்றில் உட்காரவைப்பார் அப்பா. 'இந்தா பாரு' என்று மலரை என் கையில் கொடுத்துவிட்டு, அவர் பாட்டுக்குப் பாட ஆரம்பித்துவிடுவார். நான் புத்தகத்தில் மூழ்கிப்போவேன். பாடிக்கொண்டிருந்தாலும் அப்பாவின் கண்கள் புத்தகத்தின் மேல்தான் இருக்கும்.

எல்லாப் பக்கங்களையும் புரட்டி முடித்து மீண்டும் சில்பியின் ஓவியப் பக்கங்களில் வந்து நிலைகுத்தி நிற்கும் எனது பார்வை. கறுப்பு, வெள்ளைப் படங்கள் எல்லாம் வரைந்தவை எனப் புரியும் (அப்போது எனக்கு 7-8 வயது). வண்ணப்படங்களும், யார், யார் வரைந்தது என்பது வரை தெரியும். ஆனாலும், 'சில்பி' அவர்களின் வண்ணப்படங்கள் மட்டும் என்னைக் குழப்பும்.

"அப்பா, இது வரைஞ்சதாப்பா?" - மாறாத பிரமிப்புடன் அப்பாவைக் கேட்டேன்.

கச்சேரியைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு, என்னை அருகில் இழுத்து அமர்த்தி, “இங்கே பார், கீழே கையெழுத்துப் போட்டிருக்கு பார்த்தியா! கையெழுத்து இருந்தா அது வரைஞ்சது” என்றார்.

“எப்படிப்பா!” என்று வியப்பாகக் கேட்டேன்.

“பாரு, இந்த ஓவியங்களில் தங்கம்-தங்கமாகப் பளபளக்கும், வெள்ளி-வெள்ளியாக மினுமினுக்கும், பித்தளை- பித்தளையாகவே இருக்கும், பூ ஒவ்வொன்றும் பேசும், விளக்குச் சுடர் - சுடும். அதுதான் ‘சில்பி’ ” என்றார் அப்பா (இதை எழுதும்போது கூட எனக்கு அழுகை பீறிட்டு வருகிறது)! அப்பா கூறிய அந்த வார்த்தைகளில்தான் எத்தனை உண்மை... எத்தனை சத்தியம்!

‘சரி, இவையெல்லாம் வரைந்தவை என்றால்; ஏன் என்னால் முடியாது?’ என்று நான் நினைத்ததன் விளைவே, இன்றைய எனது நிலை.

கேட்ட மாத்திரத்தில் வண்ணங்கள், தூரிகை, தாள் என எல்லாம் வாங்கிக் குவித்துவிட்டார் அப்பா. அத்தனையும் உயர்தரமானவை (சம்பளத்தில் பாதி எனக்காகவே!). வண்ணம் தீட்டி வரைய ஆரம்பித்தேன். இதைப் பார்த்த தாத்தா, “இவன் வயசுக்கு மீறிப் பண்ணான். இப்போ எதுக்கு இதெல்லாம்? முதலில் நன்கு வரைந்து பழகட்டும்” என்றார். ஒரு புன்னகை மட்டும் சிந்தி, தாத்தாவின் வார்த்தைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார் அப்பா.

‘ம்... வருது - வரை - வரை! சில்பியை மனசுல நினைச்சுக்கிட்டே வரை, வந்திடும்’ என்பார் அப்பா. என் நினைவு பூராவும் அவரே ஆனார். எனக்கு ஆண்டவனும் ஆனார்; என்னை ஆண்டவனும் ஆனார். நான் வரைந்து முடித்த படத்தைப் பார்த்தபோதுதான், ‘எப்படியாயினும் சரி, சில்பி அவர்களைப் பார்த்துவிடுவது!’ என்று முடிவு எடுத்தார் அப்பா.

1981-ல் நடந்த உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் எனது படங்களைக் காட்சிக்கு வைத்துவிட்டுச் சென்னை வந்தோம். ஆரம்பமாகியது குருநாதரைத் தேடும் படலம். இங்கே அங்கே என்று அலைந்தோம். மயிலைப் பகுதியில்தான் சில்பி இருக்கிறார் என்ற ஒரு செய்தி கிடைத்தது. தைப் பொங்கல் அன்று விடிந்ததும், மயிலாப்பூர் வந்து கற்பகம்பாள் கோயிலுக்குப் போனோம். ஸ்வாமி தரிசனம் முடித்து இந்தப் பக்கம், அந்தப் பக்கம் என்று சுற்றினோம். மழை, சுகதி என்று ஒரே கசகசப்பாக இருந்தது.

பத்மவாசனின் வரைகோடுகளில்...

உடனே, “அப்பா, சில்பியை அப்புறம் பார்த்துக்கலாம். முதல்ல வீட்டுக்குப் போகலாம்” என்று சினுங்க ஆரம்பித்து விட்டேன். மழை வேறு தூறிக்கொண்டே இருந்தது. என்னை ஒரு வீட்டின் தாழ்வாரத்தில் நிறுத்திவிட்டு, “இரு, கடைசியாக ஒரு முயற்சி பண்ணிவிட்டு வருகிறேன். இல்லேன்னா போயிடலாம்” என்று தெருவைக் கடந்து, எதிரே நின்றிருந்த கல்லூரி மாணவர்கள் சிலரிடம் கேட்டார். அவர்களும் உதடுகளைச் சுழித்தனர்; கைகளைப் பிசைந்தனர். அப்பாவோ, ஏமாற்றத்தோடு அங்கு நிற்குகொண்டு என்னைப் பார்த்தார். சோர்ந்துபோய் ஒரு சிரிப்புச் சிரித்தார். அப்போது ஒரு மாணவர், “சார், ஒண்ணு செய்யுங்களேன்; மாடியில் ‘தினமணி’ எட்டர் K.R.வாசுதேவன்-னு ஒருத்தர் இருக்கார். அவருக்கு தெரிஞ்சு இருக்கும்” என்றார்.

அவ்வளவுதான்... ‘பரவச நிலை’ என்பார்களே அதுபோல் என் அப்பா ஆகி, எப்படித் தெருவின் இந்தப் பக்கம் வந்தார், என்னை இழுத்துக்கொண்டு மாடிக்குப் போனார்... எதுவுமே அவருக்குத் தெரியாது (இந்த நிலையிலேயே சில்பி அவர்களின் வீட்டுக்குச் செல்லும் வரையில் இருந்தார் என்பதே உண்மை). மேலே போனோம். எங்களது அதிர்ஷ்டம் வாசுதேவன் இருந்தார். விவரம் சொன்னதும், “அதெல்லாம் நான் பார்த்துக்கிறேன். முதலில் இவனை ஒரு பேட்டி எடுத்துக்கிறேன். அப்புறம் சாப்பிட்டு மெதுவா போகலாம்; ஒண்ணும் அவசரமில்லை” என்றார் (அப்போது ‘ரத்னபாலா’ என்ற சிறுவர் பத்திரிகை நடத்திக் கொண்டிருந்தார், வாசுதேவன்).

பேட்டி, சாப்பாடு எல்லாம் முடிந்து, ரிக்ஷாக்காரரிடம் இரண்டு ரூபாய் அவரே கொடுத்து வழியையும் கூறி எங்களை அனுப்பி வைத்தார்.

பாணசாலை போல் இருந்தது அந்த வீடு. மெதுவாக உள்ளே நுழைந்தோம். கதவு திறந்திருந்தது. குறுக்கே ஒரு கம்பி போடப்பட்டு அதில் ஒரு ‘போர்டு’ தொங்கிக்கொண்டு இருந்தது. ‘இது பூஜை நேரம்; அரை மணி நேரம் கழித்துப் பார்க்கலாம்’ என்ற வாசகங்களோடு.

சரியென்று வெளியே இருந்த பெஞ்சில் அமர்ந்தோம். பக்கத்தில், ஒரு வாளி - கோப்பை - தண்ணீருடன் காட்சி அளித்தன. அதன் அருகிலும் ஒரு ‘போர்டு’, ‘கை, கால் அலம்பிவிட்டு உள்ளே வரவும்’ என்றபடி. உடனே துள்ளிக்குதித்து எழுந்து கை, கால் அலம்பிவிட்டு உட்கார்ந்தோம். அப்பா, கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தபடி, ‘நாம வந்த நேரம்தான் பூஜையில் உட்கார்ந்திருப்பார் போலும்!’ என்று மெல்லிய குரலில் கூறினார். அரை மணி நேரம் கழித்து உள்ளே லேசான சத்தம் கேட்டது. அப்பா எழுந்து எட்டிப்பார்த்து “சார்” என்றார்.

“யாரு” என்று உள்ளிருந்து மெதுவாக ஒலித்தது ஒரு குரல். அந்தக் குரலைக் கேட்டவுடன் அப்பாவின் உடல் சிலிர்த்தது.

“உங்களைப் பார்க்கணும்னு வந்திருக்கோம்” என்றார்.

‘உட்காருங்க வர்றேன்’ என்றது அந்தக் குரல்.

உட்கார்ந்துகொண்டோம். ஐந்து நிமிடங்களில், நெற்றி நிறைந்த விழுதிக் கீற்றுகள், குங்குமப் பொட்டு, வெண்ணிற தாடி, கண்களில் தெய்வீக ஒளியுடன் மெள்ள எங்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தார் அந்த ஒவிய மாமேதை.

சிரித்தபடியே அந்தக் குறுக்குக் கம்பியை எடுத்துக்கொண்டு, “வெளியூரா..?” என்றார்.

“ஆமாம்” - அப்பா.

“அதுதானே பார்த்தேன். இங்கே உள்ளவங்கன்னா இப்படிச் கூப்பிடமாட்டாங்களே!” என்றபடி, ஒரு பாயை எடுத்து விரித்துப்போட்டார்.

“இங்கே ‘சேர்’ எல்லாம் இல்லை. கீழேதான் உட்காரணும்” என்று கூறியபடி அங்கே இருந்த மேஜை மீது ஒருக்களித்து ஒரு காலைத் தூக்கி வைத்து, மறுகாலைக் கீழே ஊன்றி உட்கார்ந்தார்.

வெற்றிலை, பூ, பழங்களை வைத்து, சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து உட்கார்ந்தோம்.

“என்ன விஷயமா வந்திருக்கீங்க?” என்றார்.

“இல்லை... நீங்கள் வரைந்த படங்களைப் பார்த்து இவனும் வரையறான். அதை உங்களிடம் காட்டி ஆசீர்வாதம் வாங்கணும்னு வந்திருக்கோம்” என்றபடி சில்பி வரைந்த படங்களைப் பார்த்து நான் வரைந்த மதுரை மீனாட்சி, பங்காரு காமாட்சி, சிக்கல் சிங்காரவேலர் படங்களின் போட்டோ பிரதிகளை அவரிடம் கொடுத்தார் அப்பா, பயம் கலந்த மரியாதையுடன்.

அவற்றை வாங்கிக்கொண்டு, என்னை ஆழ்ந்து பார்த்தார் சில்பி. அவரது பார்வை, மீனாட்சி - காமாட்சி - சிங்காரவேலர் - மீண்டும் மீனாட்சியில் வந்து நின்றது. அப்போது அங்கே ஆழ்ந்த அமைதி நிலவியது.

சிறு புன்னகையோடு என்னை உற்றுப் பார்த்தார். பின்னர் அப்பா பக்கம் திரும்பி, “அசப்பில பார்த்தால் நான் வரைந்த மாதிரியே இருக்கே...” மௌனத்தை உடைத்தபடி அவரின் திருவாய் மலர்ந்த வாசகங்கள் இவை.

அப்பாவின் கண்களில் தாரை தாரையாக நீர். அழகிய புன்முறுவலுடன் கீழே வந்து உட்கார்ந்தார் சில்பி. “இந்த வயசுல நான் கலரைத் தொட்டதில்லை (அப்போது எனக்கு வயது 15); இவன் இப்பவே இப்படி வரையறானே! எப்படி?” என்றார் மகிழ்ச்சியாக.

அப்பா விரிவாக விவரங்களைக் கூறிவிட்டு, இதுதான் சாக்கு என்று, “உங்க குரு ‘மாலி’ உங்களுக்குப் பெயர் வைத்ததுபோல், இவனை நீங்க சிஷ்யனா ஏத்துக்கிட்டு இவனுக்கும் ஒரு பெயர் வைக்கணும்” என்று கேட்டார்.

ஒவியப் பணியில் சில்பி...

சில்பி, என்னைப் பார்த்தபடியே இருந்தார். மீண்டும் அங்கே மௌனம் நிலவியது.

பின்னர் அப்பாவே, “உங்க போட்டோ ஒண்ணுல நீங்க கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கணும்” என்றார்.

“அப்படியா!” என்று கேட்டுவிட்டு உள்ளே போய் சில ஆல்பங்களுடன் திரும்பினார் சில்பி. உட்கார்ந்து ஒரு ஆல்பத்தைப் புரட்டிவிட்டு, அதை அந்தப் பக்கம் வைத்தார். மற்றோரு ஆல்பத்தைக் கடைசி வரை புரட்டிவிட்டு, மீண்டும் முதலிலிருந்து வந்து, மார்பளவு உள்ள பெரிய படம் ஒன்றை மெதுவாக எடுத்தார்.

இதைப் பார்த்த அப்பா, “இதைத்தான் நானும் நினைத்தேன்” என்றார்.

சிரித்தபடியே கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தார் சில்பி.

“நீங்க இவனை சிஷ்யனா ஏத்துக்கணும்” என்று மீண்டும் அப்பா விண்ணப்பித்தார். மௌனத்தோடுகூடிய சிரிப்போடு இருந்தார். சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்துவிட்டுப் புறப்பட்டோம். வெளியே வந்து ‘கேட்’டைத் தாண்டும்போது திரும்பிப் பார்த்தோம். வாசலில் நின்று கனிவாகப் பார்த்தபடி கை அசைத்தார். நின்று வணங்கிவிட்டு நடையைக் கட்டினோம். என்னைவிட அப்பாவுக்கு அளவிட முடியாத ஆனந்தம் கலந்த பரவசம்.

ஊருக்கு வந்து சேர்ந்ததும் முதல் வேலையாக, சில்பி அவர்களுக்கு அப்பா சொல்லச் சொல்ல ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அடுத்த வாரத்திலேயே, என்னை சிஷ்யனாக ஏற்று எனக்கு ஒரு பெயரும் சூட்டியிருந்த மடல் பறந்து வந்தது.

அதில், ‘நீ விரும்பியபடி உனக்கென்று ஒரு பெயர், என் ‘இதய தெய்வம் அகிலாண்டேஸ்வரியின் பூரண அருளுடன் நிறைந்த அமாவாசையான இன்று நிறைந்த மனதுடன் ‘பத்மவாசன்’ என்று முடிவாகி இருக்கிறது. புனைபெயரில் உள்ள ஒரு பாதி, என் வாழ்வின் துணையாகி, இன்று வழிகாட்டும் ஒளியாகி, மறைந்தும் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கும் என் மனைவி ‘பத்மா’; மறுபாதி என் பெயரின் பிற்பகுதி. உன் பெயராகவே எங்களது ஆசிகள் உன்னோடு நிறைந்திருக்க வேண்டும் என்பதே ஈஸ்வரியின் திருவுள்ளம் என்று நம்புகிறேன். மேலும், பத்மத்தில் வாசம் செய்யும் பிரம்மனாகவே (முதற் படைப்பாளியாகவே) உன் புகழ் நின்று நிலைக்கட்டும் என்று நான் வேண்டுகிறேன். எல்லையில்லாத புகழை இந்தப் பெயர் உனக்குத் தேடித்தரும் என்று நீ கட்டாயம் நம்பலாம். சூரியனைப்போல் நீ சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பாய் என்பது, ‘அவன்’ (அகிலாண்டேஸ்வரி) ஆசிகள்.

உன்னுடைய சில சித்திரங்களிலேயே என் கரங்களை இயக்குவிக்கும் சக்தியின் கிருபையைப் பார்க்கிறேன். அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன். பல ஆண்டுகளின் அனுபவம் சில மாதங்களிலேயே உனக்குக்

சில்பியுடன் பத்மவாசன்...

கிடைக்கட்டும். என் பெயர் சொல்லும் குழந்தையாக 'பத்மவாசன்' விளங்கட்டும். உன் பெருமை கேட்டுப் பூரிக்கும் நிலையை ஈஸ்வரி என்றும் அருளட்டும்.

அடுத்து நீ எனக்கு எழுதும் கடிதத்தில் 'பத்மவாசன்' என்னும் என் குழந்தையையே காண விழைகிறேன்' என்றபடி கடிதத்தில் அருளும், அன்பும், பாசமும் வழிந்து ஓடியது.

படிக்க ஆரம்பிக்கும்போதே அழ ஆரம்பித்தார் அப்பா. அம்மாவும் கண்கள் பனிக்க கேட்டுக்கொண்டு இருந்தார். இன்னமும் அந்தக் கண்ணீர் உப்புக்களுடனேயே இருக்கிறது, அந்தக் கடிதம்.

தனது சங்கல்பம் நிறைவேறிய திருப்தியுடன், "இனிமே என்னடா... நீ நல்லா இருப்பே; யாருக்கும் கிடைக்காத பேறு உனக்குக் கிடைச்சிருக்கு" என்றார் அப்பா, என்னை அணைத்தபடி. அன்று பிறந்தவன்தான் இந்த 'பத்மவாசன்'.

சில்பி அவர்களின் கையெழுத்து சுமாராகத்தான் இருக்கும். அதனால், அவர் சொல்லச் சொல்ல திரு.ராமநாதன் என்பவர் எழுதிய கடிதம்தான் எனக்கு வந்த முதல் கடிதம். பின்னர் வந்த கடிதங்கள் அனைத்தும் அவர் கைப்பட எழுதியவை. கடிதத்தில், ஏகப்பட்ட விஷயங்கள் இருக்கும். அதிலே முக்கியமான ஒன்று, அவர் தனது கண்கண்ட தெய்வமாகப் போற்றிய காஞ்சி மகா பெரியவர் பற்றியது.

சிஷ்யன் கிடைத்த விவரம் கூற காஞ்சிபுரம் போனாராம். காஞ்சி மகா பெரியவரிடம் போய், 'இந்த வயசுல எனக்கொரு சிஷ்யன் கிடைச்சிருக்கான் (அவருக்கு 62; எனக்கு 16). அவனுக்கு அம்பாள் 'பத்மவாசன்'னு பெயர் வைத்திருக்கிறான்' என்றும் கூறினாராம்.

உடனே 'அம்பாள் அப்படி பெயர் வைச்சுட்டாளா... ஆஹ்... ஹா... ஹா...' என்று பலத்த சத்தம் போட்டுச் சிரித்து, இரு கைகளையும் உயர்த்திப் பரிபூரணமாக ஆசீர்வாதம் செய்தாராம். இதை அவ்வளவு குதூகலத்துடன் எழுதியிருக்கிறார் சில்பி.

அந்த வருடமே (1981) டிசம்பர் மாதத்தில் அவரிடம் ஓவியக் கலையைக் கற்றுக்கொள்வதற்காக வந்தோம். ஒரே ஒரு மாதம்தான். அடையாறில் எனது சித்தப்பா-சித்தியோடு தங்கியிருந்து தினமும் காலையில் சென்று மாலையில் வருவோம்.

முதல் நாளில் என்னைப் பார்த்தவுடன் 'கண்ணா' என்று கட்டி அணைத்துக்கொண்டு சிரித்து மகிழ்ந்தார் சில்பி. இப்படி ஒரு குரு யாருக்கு அமையும்?

அவர் எனக்கு எதையுமே கற்றுக்கொடுக்கவில்லை. "உனக்கு நான் என்னத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்கிறது. உனக்கு எல்லாமே வந்திருக்கு. நான் வரைந்து வைத்திருக்கிற படங்களைப் பார். அதுல ஏதாவது கேட்கணும்னா கேள்" என்று கூறி, கல்லூரிக் காலத்தில் வரைந்தது முதல் மூலஸ்தான வண்ண ஓவியங்கள் வரை காண்பித்தார்.

முதன்முதலாக அவரது வண்ண ஓவியங்களின் 'ஒரிஜினல்ஸ்'-ஐ எடுத்து வைத்தபோது ஏற்பட்ட சிலிர்ப்பை வார்த்தைகளில் விவரிக்க முடியாது. அந்த ஓவியங்களை நாள் முழுவதும் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கலாம்.

தகதகக்கும் தங்கத்தையும், மினுமினுக்கும் வெள்ளியையும் காட்டி, "இதை எப்படி வரைந்தீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

"நீ எப்படிப் பண்ணினே?" என்றார், என்னைப் போலவே பாவனை செய்தபடி.

"தெரியலை" என்றேன்.

"எனக்கும் தெரியாது" என்று கூறிச் சிரித்தார்.

இவ்வளவுதான். தினமும் படங்களைப் பார்த்து வரையும்போது ஏற்பட்ட அனுபவங்களை அவர் கூற, நான் கேட்பது என நாட்கள் பறந்தன.

"இதுபோல் இவனுக்கும் நிறைய அனுபவங்கள் வாய்க்கணும்; அதுக்கு நீங்கள்தான் வாழ்த்தணும்" என்றார் அப்பா, மெதுவாக.

"வாய்க்கும் - ஏற்படும். வேறொண்ணுமில்லை, கண்களையும் காதுகளையும் திறந்து வச்சுக்கோ; வாயை மட்டும் பூட்டி வச்சுக்கோ. மனசை முழுமையா படத்துல செலுத்தி, வரை! எல்லா அனுபவங்களும் தானே அம்பாள் கொடுப்பான்" என்றார்.

இந்த நேரத்தில் எனது பிறந்த நாள் (டிசம்பர் 10) வந்தது. வீட்டில் இருந்து

கிளம்பும்போதே கொஞ்சம் தாமதம். அடையாறு பத்மநாப ஸ்வாமி கோயிலுக்குப் போய்விட்டு, அங்கிருந்து சில்பியிடம் வரும்போது வழக்கமாக வரும் நேரத்தைவிட, இரண்டு மணி நேரம் தாமதமாகி இருந்தது. வாசலிலே நின்றிருந்தார் சில்பி.

நுழைந்த உடனேயே, “இன்னிக்கு உனக்குப் பிறந்த நாளில்ல?” என்றார்.

“ஆமாம்” என்றார் அப்பா.

“ஏன் லேட்?” - சில்பி.

“இல்ல... கோயிலுக்குப் போயிட்டு வந்தோம்” - அப்பா.

“அப்படியா! இதுவே ஒரு கோயில்தான். பரவாயில்லை வாங்கோ” என்று உள்ளே அழைத்து ஒரு பெரிய வெள்ளி டம்ளரில் பால் பாயசம் கொடுத்து, “நானே பண்ணினது. துளியும் விடாமல் முழுசும் குடிச்சுடணும்” என்றார்.

திக்குமுக்காடிக் குடித்து முடித்தேன். அவரை நான் நமஸ்காரம் பண்ண, விபூதியிட்டுப் பரிபூரணமாக ஆசீர்வதித்தார்.

ஒரு நாள், “இன்னிக்குப் போக வேண்டாம்பா! நான் சினிமா பார்க்கப் போறேன்” என்றேன்.

“அதுக்கு சொல்லிட்டு வந்திருக்கணும். இன்னிக்குப் போயிட்டு, சொல்லிட்டு நாளைக்கு லீவு போடலாம்” என்றார் அப்பா.

அடம்பிடித்தபடி அதனை மறுத்து, வகுப்புக்கு மட்டம் போட்டுவிட்டு ஒரே நாளில் இரண்டு படங்கள் பார்த்தேன்.

அடுத்த நாள் போய் நுழையும்போதே அந்த வீட்டுக்காரர் அப்பாவைப் பார்த்து, “நேத்திக்கு நீங்க ஏன் வரலை? வரமாட்டோம்கிறதை அவர்கிட்டச் சொல்லலையா?” என்றார்.

அப்பா நாக்கைக் கடித்தபடி கையை உதறிக்கொண்டு என்னைப் பார்த்தார்.

பிறகு தயக்கத்துடன் உள்ளே சென்று மெதுவாகக் குரல் கொடுத்தோம். செல்லமாக ஒரு கோபப் பார்வை பார்த்து விவரம் கேட்டபின், “அதனால் என்ன! பாவம் சின்னப் பையன். சினிமாவும் பார்க்க வேண்டியதுதான். என்ன... வரலேங்கிறதைச் சொல்லிட்டு நின்னு இருக்கலாம்” என்றார்.

சித்திர வேலைப்பாட்டில் சில்பி...

ஒரு நாள், மாமல்லபுரம் போய் ஸ்கெட்ச் போட்டு வரச் சொன்னார். போனோம் (அதுதான், 'தானே' புயல் நிவாரண நிதி திரட்டுவதற்காக விகடன் குழுமம் நடத்திய ஓவிய விற்பனைக் கண்காட்சியின்போது வைத்திருந்த அந்த மாமல்லபுரம் படம். அவர் கொடுத்த பேப்பரில், அவர் பார்க்க நான் வரைந்தது).

இன்னுமொரு நாள் திடீரென சாக்கோல் ஒன்றைத் தந்து கதவோடு சாய்ந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, "எங்கே என்னை ஸ்கெட்ச் பண்ணு பார்ப்போம்" என்றார். முதன்முதலாக சாக்கோலில் தயக்கத்தோடு வரைந்தேன்.

"ம்... நல்லா இருக்கு" என்று அதில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்து, "இன்னும் போல்டா வரையணும்; அழுத்தமா போடணும். அவரவருக்குன்னு மூக்கு, உதடு, கண், காதுன்னு ஏதாவது ஒண்ணு ப்ராமினன்டா இருக்கும். அதை முதலில் சரியாப் போட்டுட்டாலே பாதி படம் வந்துடும்" என்றார்.

மேலும், "ஓவியன்னா எப்பவும் ஒரு பென்சில்-பேப்பர் கையிலே வச்சுக்கணும். எதிர்பாராத நேரத்தில் எது வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும். அப்போ போய் பேப்பர்-பேனான்னு தேடக் கூடாது. அப்பாவைப் பாரு... தன் தொண்டையை எங்கேயாவது வைச்சுட்டுப் போவாரா? எப்பவும் கூடவே இருக்கு. எப்ப வேணும்னாலும் அவர் பாடலாம். அதுபோல எப்ப வேணும்னாலும் வரையும் நிலையில் நீ இருக்கணும்" என்றார் சிரித்தபடி.

தங்கியிருந்த அந்த ஒரே மாதத்தில், 'நீ எவ்வளவு கொடுத்து வச்சவன் பாரு. சாட்சாத் அந்த சிவபெருமானே ஆதிசங்கரர் ஐகத்குரு. ஆதிசங்கரரை குருவாகக் கொண்டு அந்த வழியிலேயே வந்தவர் மகா பெரியவர். அவர் ஞான குரு. அவர் எனக்கு குரு. உனக்கு நான் குரு, கூடவே அம்பாள். உனக்கு எப்படி அமைஞ்சிருக்கு பார்த்தியா..!' என்று என்னிடம் அடிக்கடி சொல்வார்.

ஒரு நாள், பாட்டியைப் போலக் காலை நீட்டிக் கையை ஊன்றிக்கொண்டார் சில்பி. அப்போது ஒரு கால் மீது காலைப் போட்டவர், சடாரென எடுத்துக்கொண்டார். "கால் மீது கால் போட்டுக் கொள்ளப்போகும்போது, என் குருநாதர் (மாலி) ஞாபகம் வந்துவிடும், எடுத்துவிடுவேன். கால் மீது கால் போட்டுக்கொள்ளமாட்டேன்" என்றார். இதைச் சொன்ன அன்று முதல் இன்று வரை நானும் கால் மீது கால் போட்டுக்கொண்டதே இல்லை. எப்போதுமே (இந்த 31 வருடங்களில்) என் குருநாதர் நினைவு எனக்கு இருப்பதால், கால் மீது கால் போடும் எண்ணம் எனக்கு வந்ததே இல்லை.

அவர், படிக்கும்போது விதவிதமான முகங்களை வரைந்த நோட்டுப் புத்தகங்களை காண்பிப்பார். மயிலாப்பூரில் 'ட்ராம்'-ல் ஏறி பாரிமுனையில் இறங்குவாராம். இடையில் எத்தனை மனித முகங்களை வரைய முடியுமோ அத்தனையும் வரைவார். பிறகு, பாரிமுனையில் இருந்து மயிலை. இப்படி, நாள் முழுவதும் வரைவது. "நாளின் தொடக்கத்தில், 'இன்று நூறு முகங்கள் வரைய வேண்டும்' என்று முடிவெடுப்பேன். 'ட்ராம்' ஓட்டத்தை நிறுத்தும் வரை வரைந்துவிட்டு எண்ணிப் பார்ப்பேன். பாதி முகம் - முக்கால் முகம் எல்லாம் ஓரம் கட்டிவிட்டு, முழுமையான முகங்களை எண்ணும்போது தொண்ணூற்று ஒன்பது இருந்தால்கூட சாப்பிட மாட்டேன்" என்பார். தவம்-தவம்-தவமே!

மனித முகங்கள், அவருக்கு அநாயாசமாக கைக்குள் வரும். கிரிக்கெட்டர்கள், தலைவர்கள், கட்டடங்கள்... என்று அவர் வரைந்தவை ஏராளம். அவை விகடனிலும், தீபாவளி மலர்களிலும் வந்திருப்பது பலரும் பார்த்து அறிந்தவையே.

தனது அனுபவங்களைக் கூறும்போதே, கண்மூடியவாறு அவரது குருநாதரை நினைத்துக்கொள்வார். அவரது குருநாதர் மாலி மீது, அவருக்கு அளவு கடந்த பக்தி. அவர் தன் மீது கொண்டிருந்த அன்பையும், தன்னைத் தட்டிக்கொடுத்து வளர்த்த விதத்தையும் அடிக்கடி கூறுவார். தனது மகனுக்குக்கூட மாலி அவர்களின் பெயரான 'மகாலிங்கம்' என்ற பெயரையே சூட்டி மகிழ்ந்த பெருமகனல்லவா!

குருநாதரின் புகழைக் கூறிப் பெருமைப்படும்போதெல்லாம், கூடவே களம் அமைத்துக் கொடுத்த விகடனையும், திரு.வாசன் அவர்களையும் பெருமையாகப் பேசுவார் சில்பி. அவர் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கிவிட்டால், அங்கு அமைதி மட்டுமே நிலவும்.

ஒரு முறை, சில்பி மீது பொறாமைகொண்ட ஒருவர், மகா பெரியவரிடம், 'சில்பி என்ன பெரிய அவதாரமா?' என்று கேட்டுவிட்டாராம். இதற்கு மகா பெரியவர், 'ஆமா! அவன் அவதாரம்தான்; தேவலோகத்தில் இருந்து இதுக்குள்ளே வந்தவன். அவனுக்காக தெய்வங்கள் எல்லாம் காத்துக்கிட்டிருக்கு' என்று கூறினாராம். இதை அவர் தனது பெருமைக்காக எங்களிடம் கூறவில்லை. "தெய்வங்களை வரைவதற்கான காரணம் பற்றிக் கூறியபோது இப்படிப் பெரியவா சொன்னதுக்கு அப்புறமும், எனது பிறப்பே இதுக்குதான்னு புரிஞ்சதுக்கு அப்புறமும்... தெய்வங்களை வரையாமல் வேறு எதை வரையறது?" - கண்கள் பனிக்கக் கேட்டார் சில்பி.

நான் சிறுவனாக இருந்ததால் எல்லாவற்றையும் அப்பாவிடமே கூறுவார் சில்பி. நான் உன்னிப்பாகக் கவனித்தபடி இருப்பேன். அப்பப்போ என்னையும் பார்த்து செய்திகளைப் பரிமாறிக்கொள்வார். இவற்றையெல்லாம் அப்பா, பதிவு செய்தார். அப்படிப் பேசிக்கொண்டு இருக்கும்போது வாசலில் காகம் கரையும். அப்போது பேச்சை நிறுத்திக்கொள்வார். 'பொறு! அது பேசி முடிக்கட்டும்' என்பார் சிரித்தபடி. அது நிறுத்தியதும் மீண்டும் ஆரம்பிப்பார்.

ஊருக்குப் போனபின், நான் வரைய உட்கார்ந்ததும் பதிவு செய்த சில்பி அவர்களின் பேச்சை அப்பா எனக்கு மீண்டும்

ஆஞ்சநேய
சித்திரப் படைப்பில்...

மீண்டும் போட்டு கேட்க வைப்பார். அதை கேட்டபடியே, வரைவேன், அவரின் வார்த்தைகள் என் மனதில் அப்படியே பதிந்துபோயின.

தவ வாழ்க்கை வாழ்ந்த இந்த அவதார புருஷனை (பி.எம்.ஸ்ரீநிவாஸனை), புலியூர் மகாதேவன் என்கிற 22 வயது இளைஞனை அன்றே அடையாளம் கண்டுகொண்டு, 12-10-1941-ல் 'சேஷத்ராடனம்' என்ற பெயரில் விகடன் சிறப்பு வெளியீட்டு மலரில் எட்டுப் பக்கங்களில் படங்களை பிரசுரித்து மகிழ்ந்தது. ஒவியக் கலையில் சிறிது பரிச்சயமுள்ளவர்கள்கூட இந்தச் சித்திரங்கள் அனைத்தும் மேல் நாட்டுச் சித்திரங்களுக்கு ஒப்பாகக்கூடியவை என்று கண்டுகொள்வர்.

இந்த மலரில் 'இந்த ஆலயச் சித்திரங்களைப் பிரசுரிப்பதில் விகடன் பெருமை கொள்கிறான்' என்று சிவப்புக் கம்பள வரவேற்புக் கொடுத்து, மகுடம் சூட்டியவன் விகடன். இதற்குப் பிறகு, இதுபோன்ற ஒரு வரவேற்பை எனக்கும் கொடுத்தான் விகடன். கூடவே 'தூரிகைச் சித்தர்' என்ற பட்டமும் சூட்டி மகிழ்ந்தான்.

ஒவியர் கூட்டமே செய்து முடிக்க வேண்டிய வேலையை, தனி ஒரு மனிதனாக 13 ஆண்டுகள் ஓய்வின்றி உழைத்து, ஐம்பொன் சிலைகள், கருங்கல் விக்கிரகங்கள், சுதை வேலைப்பாடுகள், மண்டபங்கள், கோபுரங்கள், பிராகாரங்களைச் சித்திரங்களாக வரைந்து, கலையில் அவர் தனி முத்திரை பதித்துள்ள இதுவன்றோ நிஜமான சாதனை!

இந்த நூலில் உள்ள அனைத்துப் படங்களுமே பிரமிப்பானவைதான். சிதம்பரம், மதுரை, திருவானைக்காவல், ஸ்ரீரங்கம், திருபுவனம், ஸ்ரீவைகுண்டம்... எனப் பார்க்கப் பார்க்கத் திகட்டாதவை ஏராளம் ஏராளம்.

இன்றைய இளைய தலைமுறையின் கைகளில் இந்த நூல் தவமும்போது, அவர்களின் ரசனை பெருகும்; ரசிக்கும் மனத்தில் இருந்து கள்ளம் விலகும். கள்ளம், கபடம் விலகி ஒடும்போது நல்ல மனம் கொண்டவர்களாக நாடு போற்றவும், நாட்டைப் போற்றி வாழவும், நாட்டின் மதிப்பு புரிந்ததுமான ஒரு புதிய சமுதாயம் தோன்றும். கலைகள் செய்யும் மாயமே இதுதானே!

இந்தப் பெரிய சேவையைச் செய்யப்போகும் இந்தப் பொக்கிஷத்தை அழகுற வெளிக்கொணரும் பெரும் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்ட விகடனை என்ன சொல்லிப் பாராட்டுவது? கோயில்களைப் போல, கோயில்கள் வளர்த்த கலைகள்போல, கலைகளைப் போற்றிய கலைஞர்களின் புகழ்போல நின்று நிலைத்து வாழ வேண்டும் விகடன்; வாழ்வான்.

சில்பி ஓர் அதிசய ஒவியர். பத்தி இயக்கத்துக்கு உரம் ஊட்டிய உன்னதக் கலைஞர். காஞ்சி முனிவரின் கருணைக்கும் அருளாசிக்கும் பாத்திரமான புண்ணியாத்மா. இறுதி நாட்களில் குடும்பத்தை விட்டுத் தனியாகப் பிரிந்து, வானப்ரஸ்தாசர்ம வாழ்வை மேற்கொண்டு தாம் வடித்த தெய்வ வடிவங்களுக்கு ஆசாரத்துடன் ஆராதனைகள் புரிந்து, வாழ்க்கையையே வேள்வியாக்கி, அநாயாச மரணம் எய்தி, அமரரானார். இந்த ஒப்பற்ற ஒவியர் திலகத்தின் கைகளின் வழி இறங்கி வந்த இந்த உயிரோவியங்கள் கரங்கள்தோறும் தவழட்டும்; மனங்கள்தோறும் பதியட்டும்.

இந்த நூற்றாண்டின் ஈடு இணையற்ற ஒவியர் 'சில்பி.' இனி இப்படியொரு கலைஞர் தோன்றப்போவது எந்த நூற்றாண்டிலோ...!

சித்திரங்களின் பிறப்பிடங்கள்...

ஸ்ரீரங்கம்	539
திருவானைக்கா	584
புதுக்கோட்டை	598
பேரையூர்	663
திருவாரூர்	669
ஸ்ரீவைகுண்டம்	721
திருக்குறுங்குடி	807
பேலூர்	836
ஹளேபீடு	863

அமரர் சில்பி

பூலோக வைகுண்டம் - ஸ்ரீரங்கம்!

‘பூலோக கயிலாசம்’ என்று சிதம்பரத்தைக் கூறுவதுபோல், ‘பூலோக வைகுண்டம்’ என்பர் ஸ்ரீரங்கத்தை. ‘ஸ்ரீரங்கம்’ என்றதுமே வைகுண்ட ஏகாதசியின் நினைவு வந்துவிடும்.

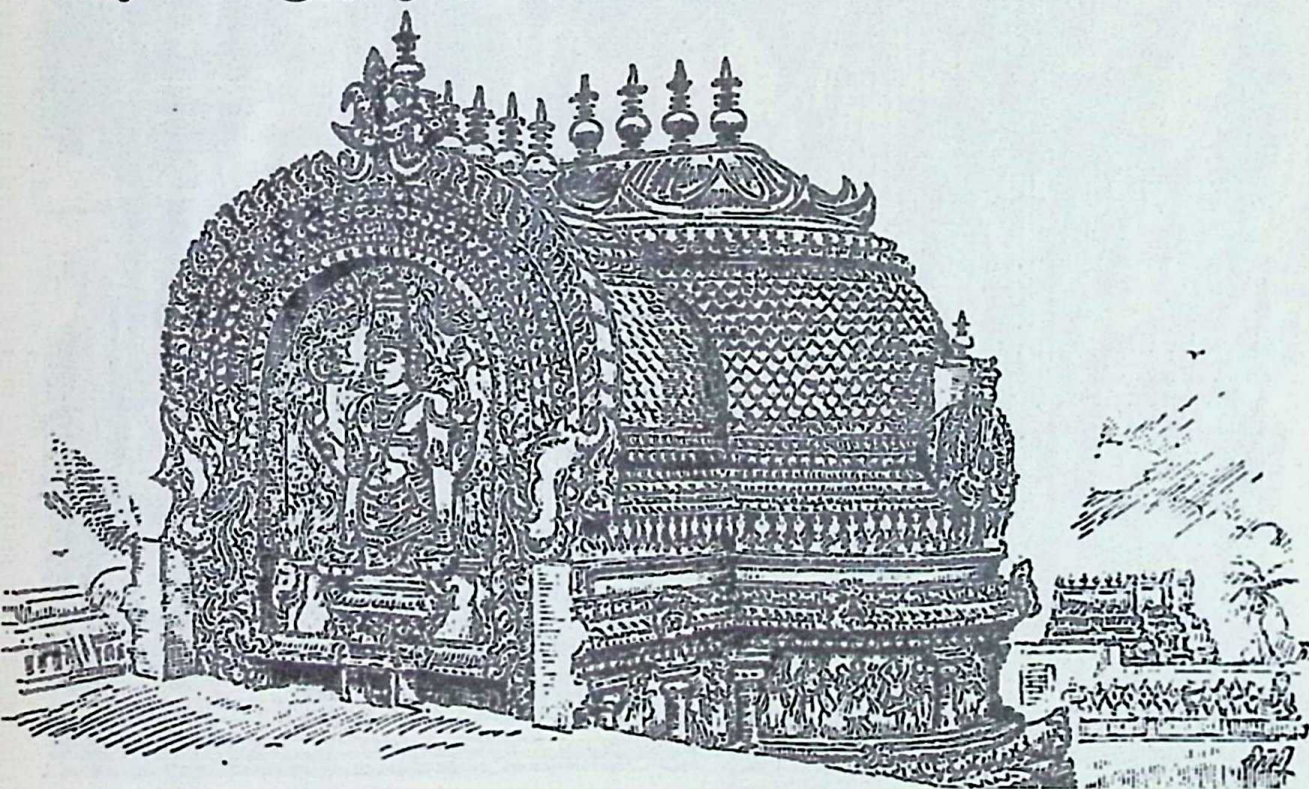
வைகுண்ட ஏகாதசியன்று, சொர்க்கவாசல் வழியாகச் சென்றுவந்த திரள் திரளான மக்களின் காட்சியைப் பார்த்தவர்கள், ‘திருவரங்கம் பெரிய கோயில்’ இன்றளவும் எத்தகைய புனித ஸ்தலமாக நம் மக்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து வருகிறது என்பதை உணர்ந்துகொள்வார்கள்.

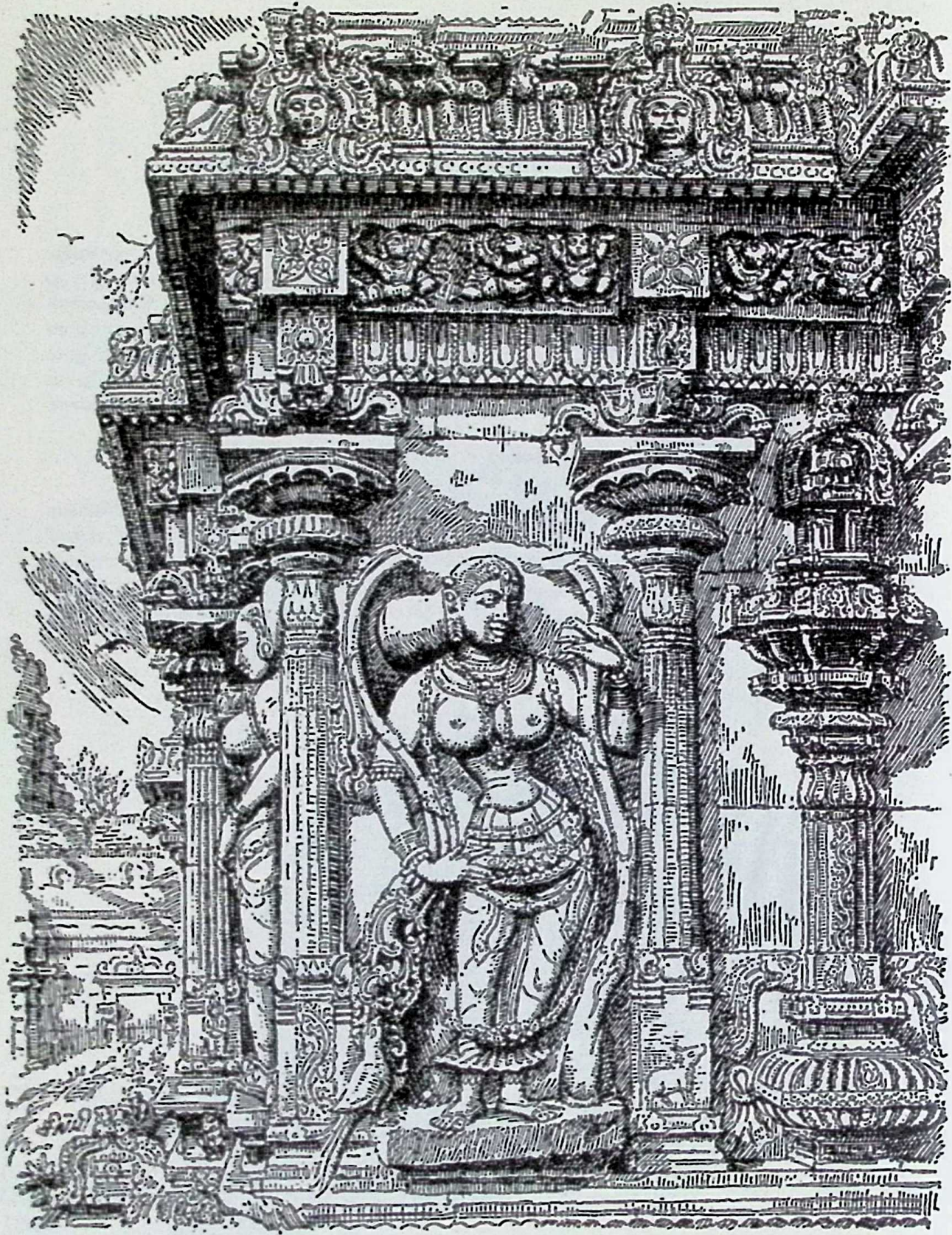
இப்பேர்ப்பட்ட கோயிலின் மூலஸ்தான ரங்க விமானத்தை இங்கே தரிசனம் செய்து கொண்டு, பிறகு சிற்பச் செல்வங்களின் அழகைக் கண்ணுற்று ஆனந்திக்கிறோம்.

இங்கே நான்முகன் கோட்டை வாசலில் நுழைந்து, ரங்க விலாசத்தின் இடது புறத்திலுள்ள இரண்டாவதாகிய கிருஷ்ணன் கோயிலும், ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் எதிரிலுள்ள சேஷராயர் மண்டபத்திலும் தான் சிற்பச் செல்வங்களைக் காண்கிறோம், இவ்வளவு பிரமாண்டமான பிராகாரங்களை உடைய இப்பெரிய கோயிலிலே.

ரங்க விமானம்

அயோத்தியில் ராம பட்டாபிஷேகம் ஆனபோது சீதையின் மீட்சியில் உதவி புரிந்தவர்களுக்குச் சம்மானமாக ராமன் பல்வேறு பொருட்களை அளித்து வந்தான். அப்போது விபீஷணனுக்குக் கிடைத்த பரிசு ‘ரங்க விமானம்’ என்பர்.

ஆனால், அயோத்தியில் இருந்து இலங்கைக்கு விபீஷணன் போகும் வழியிலே ஸ்ரீரங்கநாதர் காவேரி, கொள்ளிடம் என்ற இரண்டு ஆற்றுக்கு இடையே நித்திய வசந்தமான சோலைகளைக் கண்டு சயனித்துக் கொண்டாராம். விபீஷணனுடன் இலங்கைக்குப் போய்விடவில்லை. தென்திசை இலங்கை நோக்கிப் பள்ளிகொண்டு கடைச்சிக்கிறார்!

இந்த விமானத்தை ஆதியில் ஐடாவர்ம் சுந்தரப்பாண்டியனும், பிறகு விஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கரும் பொன்னால் வேய்ந்தனர். இந்த விமானத்தில் தெற்கு நோக்கிக் காட்சியளிக்கிறார் பரவாசுதேவர்.

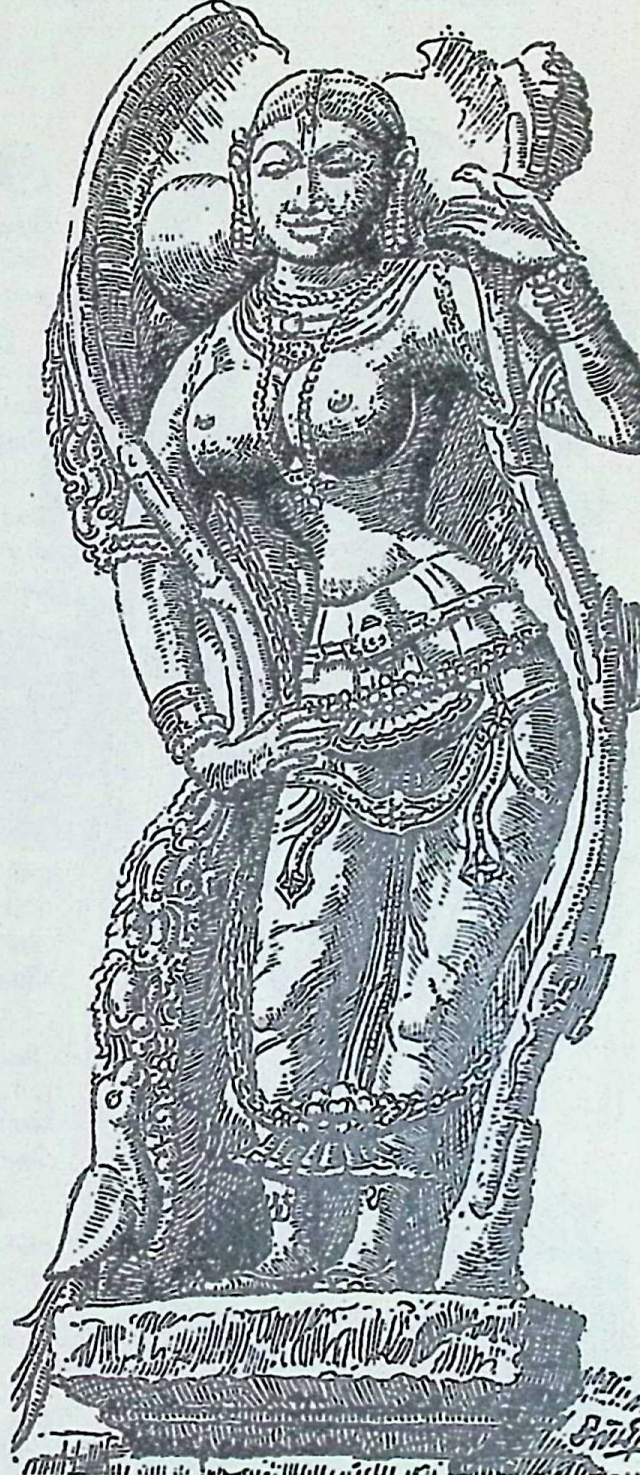
கோபிகைகள்

இக்கோயிலின் முன்புள்ள ரங்க விலாசத்தில் தான் இந்த அழகிய கோபிகா ஸ்திரீகளைப் பார்க்கிறோம்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் இந்தக் கிருஷ்ணன் கோயிலில் கோபியர் ஏழுபேரும், நாரதர் தும்புரு முதலிய முனிவர்களும் சிற்பச் செல்வர்களாகக் காட்சி அளிக்கிறார்கள். வேணுகோபாலச் சிற்பங்களையும் பார்க்கிறோம்.

தெற்குப் பக்கத்தில் மேலண்டைக் கோடியில் உள்ள உருவத்தைத்தான் இரண்டு விதமாக பார்க்கிறோம். ஒரு கொடியை வளைத்துக் கொண்டவாறு கைகளில் பிடித்திருக்கிறாள்; பூவை, கீழேயுள்ள கிளி கொத்துவதும் இயற்கையாக இருக்கிறது.

சுந்தலின் அழகை இங்கே பலவிதமான சிற்ப ரூபங்களில் காண்கிறோம். பழங்காலத்தில் இளம் பெண்கள் எப்படிச் சுந்தலைப் பாதுகாத்து அணி-மணிகளால் தங்களை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இந்த சிற்பங்களில் இருந்து ஊகித்துக்கொள்ள முடிகிறது. நிற்பதிலும்கூடப் பெண்மையின் பாவத்தைச் சிற்பி எவ்வளவு அழகாகக் காண்பித்துவிட்டார்!

கிரண்டு கோபிகைகள்

அதோ ஒருத்தி வீணை போன்ற ஓர் இசைக் கருவியை வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறாள், தெற்கு நோக்கியவாறு. அவள் இருக்கும் இடத்துக்குப் பின்பக்கத்திலே வேறொருத்தி திலகம் இட்டுக்கொண்டு தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்கிறாள்.

இந்த இருவகை அழகிகளைக் கண்ணுற்றதும் காலம் பின்னோக்குகிறது. கோபிகா ஸ்திரீகள் அல்லவா? 'கண்ணன் காதல்' என்னும் செல்வத்தைப் பெற்ற ஸ்திரீ ரத்தினங்கள் அல்லவா?

ரங்க விலாசத்தின் எதிரே உள்ள கிருஷ்ணன் கோயிலின் உட்பிராகாரத்திலே காண்கிறோம், வீணை வாசித்துக்கொண்டு இருக்கும் கோபிகையை. கோயிலின் பின்பக்கத்திலே சந்திக்கிறோம், தன்னை அழகு செய்துகொள்ளும் பெண்மையின் திலகத்தை.

வீணை வாசிப்பவள்

வீணை வாசிப்பவள் நிற்கும் நிலையைத்தான் பாருங்கள், கூந்தல் சொருகி இருக்கும் பாணியைத்தான் என்னென்பது?

சொருகித் தொங்கும் கூந்தலிலே ரோமத்தின் ஒவ்வொரு நுட்பவரியும் தோன்றுமாறு செய்திருக்கும் சிற்பத்திறனைப் பாருங்கள். இச்சொருக்கழகம், தலை அலங்காரமாகிய நெற்றிச்சரமும், சூரிய - சந்திர பிரபைகளும் முகத்தின் அழகைக் கூட்டுகின்றன.

இசைக்கருவியை மென்மையான விரல்கள் பிடித்து மார்பின் மீது தாங்கியிருக்கும் அழகையும் பாருங்கள். வீணை வாசிப்பின் இன்பம் ஒரு மோகனப் புன்னகையாக வெளிப்படுவதையும் நோக்குங்கள்.

இந்த அழகிக்கு, ஆபரணங்களோடு ஆபரணங்களாகப் பொலிகின்றன வீணையும், புன்சிரிப்பும். இந்த நிலையில் இவள் அழகை வருணிக்க, 'ஆபரணங்களுக்கே இவள் ஆபரணம்!' என்றுகூடக் கூறலாம். பிரமிக்கத்தக்க பேரழகு.

இந்தக் கோயிலில் பலர் கண்களுக்கும் படாமல் மிகவும் ஒதுக்குப்புறமாக இருந்தும் சில பின்னங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

திலகமும் அலங்காரங்களும்

திலகம் இட்டுக்கொள்ளும் ரூபவதி, தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்கிற அழகும் அதிசயிக்கத்தக்கதே. பார்ப்பவர் தன்னுடைய வசீகர அழகாலும் ஆடை ஆபரணங்களாலும் வசீகரிக்கப் பெறுவர் என்ற துணிவையும் சக்தியையும் இவள் பெற்றிருக்கிறாள் என்பதில் ஐயமில்லை.

பட்டாடையில் உள்ள கரைகளில்தான் எவ்வளவு நுட்பமான வேலைப்பாடுகள்! இடையைச் சுற்றியுள்ள முத்தாரங்கள், பதக்கங்களின் அழகையும் வேலைப்பாடுகளையும் பாருங்கள். இச்செயற்கை அழகுகள் எத்தகைய இயற்கை அழகை அதிகப்படுத்திக் காட்டுகின்றன!

இடது கையிலுள்ள கண்ணாடியைப் பார்த்துக்கொண்டு நெற்றியில் திலகம் இட்டுக்கொள்ளும் இந்த அழகே ஒரு தனி வசீகரம். இந்தக் கூந்தல் - சொருகின் அமைப்பையும் உற்று நோக்குங்கள்.

இந்த ஒதுக்குப்புறத்துக் கோயில், கிருஷ்ணன் கோயில் என்பதை நினைப்பிடும் போது, பிராகாரங்களில் உள்ள பெண் - சிற்பங்கள் கோபிகா ஸ்திரீகளாகி விடுகின்றனர். கோயில் கோகுலமாகவே, கோபியர் கண்ணனை அடைவதற்காக அலங்கரித்துக் கொள்கிறார்கள். வீணா கானத்தால் மயக்க முயல்கிறார்கள், உலகத்தையெல்லாம் மயக்கும் மாயனை! இத்தகைய பொருத்தமான வேறு காட்சிகளையும் காண்கிறோம்.

இத்தகைய சிற்பங்களைப் பார்த்துப் பார்த்து அனுபவிக்கவே, நமது தமிழ்க் கவிதையின் சிறந்த பகுதிகளில் அமைந்துள்ள கவிச் சிற்பத்திறனும் இனிது புலனாகும். உதாரணமாக,

'வீணை முலைமேல் தாங்கி,
தூமுறுவல் இனையினையே தோன்ற நக்கு
மெல் விரல்கள் சிவப்பெய்தத் தடவி
ஆங்கே,
மென்கிளிபோல் மிக மிழற்றும் என்
பேதையே!'

என்ற திருமங்கை மன்னனின் பாசுரத்தின் சிற்ப விளக்கம்தானே வீணை வாசிக்கும் கோபிகை?

பல கோணங்களில் பரவச அழகு!

வீணாகானம் செய்யும் அழகிகளான கோபிகைகளின் சிற்ப நுட்பங்களை அனுபவித்த நாம், அந்த அழகியின் மற்றொரு தோற்றத்தைத்தான் மற்றக் கோணங்களில் பார்க்கிறோம்.

அழகும் இனிமையும்

இந்த அழகியைச் சுற்றிச் சிற்ப லட்சணங்கள் எப்படி அழகுக்கு அழகு செய்வனவாக அமைந்துள்ளன என்பதையும் இப்படத்தில் கண்டு வியக்கிறோம்.

தூணின் கீழே பாருங்கள், வீணா கானத்தின் ஒப்பற்ற இனிமைக்குச் சாட்சிகளை. இந்த வீணையின் நாதத்தில் இருந்து பொங்கிவரும் இனிமையை மேலே நோக்கியவாறு கேட்டு ஆனந்திக்கின்றன மாடுகள்.

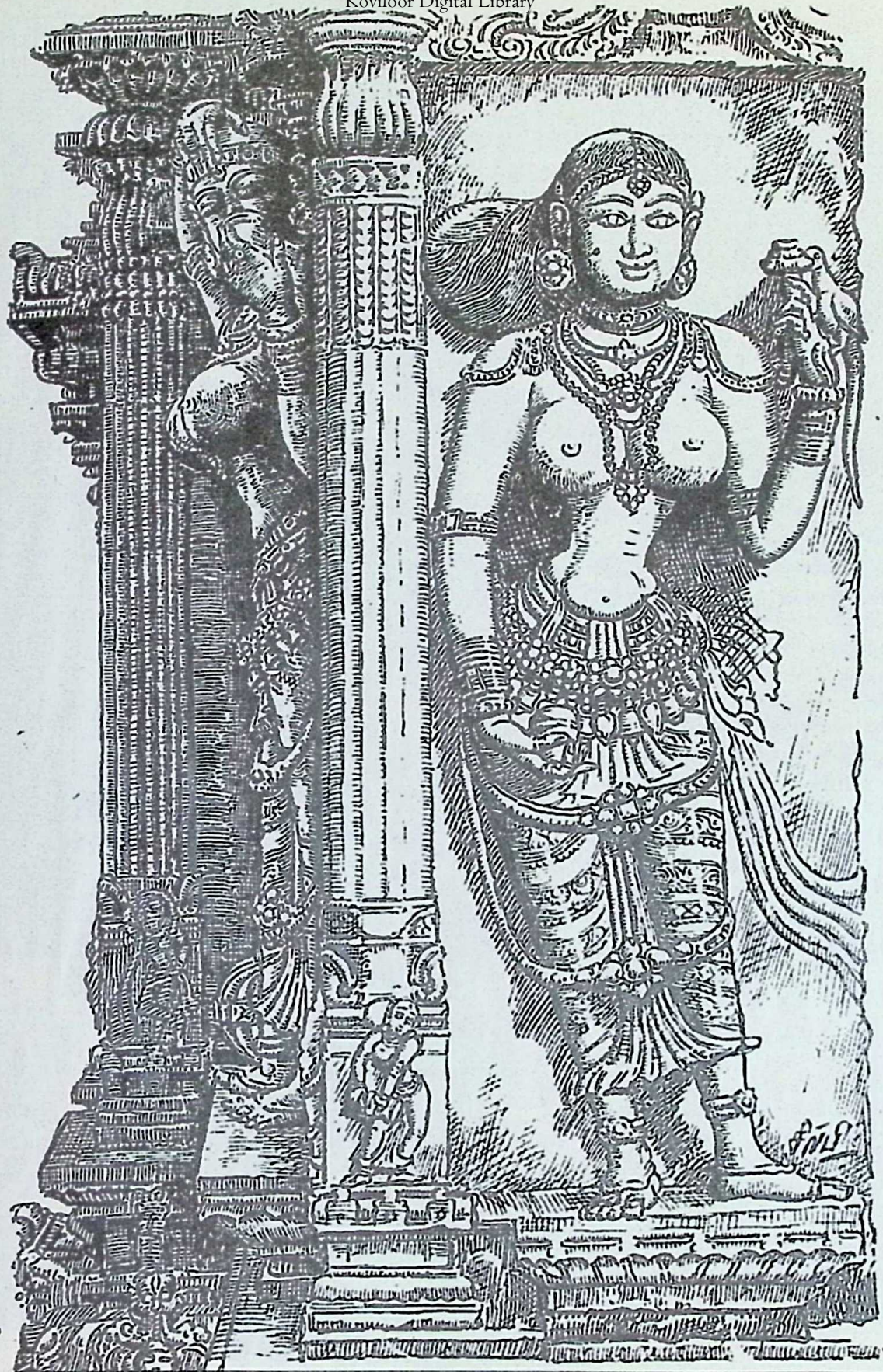
அழகின் முழுத்திறன்

கூந்தல் - சொருக்கின் அழகை ஏற்கெனவே கண்டிருக்கிறோம். இப்போது முகம் 'பக்கவாட்ட'த்தில் இருக்கும்போது சொருக்குத் தோற்றத்தின் அழகை நன்றாகப் பார்க்க முடிகிறதல்லவா?

இவளுக்கு வலது பக்கத்தில் இரு தூண்களின் நடுவே உள்ள பஞ்சரக்காலின் பூர்ண வேலைப்பாடுகளையும் பாருங்கள்.

இக்கோயிலின் பின்பக்கத்திலுள்ள கோபிகா ஸ்திரீயின் கையில் ஒரு கிளி பூவைக் கொத்திக்கொண்டிருக்கும் அழகையும், இடையைச் சுற்றி மணிகள் தொங்கும் பதக்கங்கள் உள்ள ஆபரணத்தையும் காண்கிறோம்.

முன்பு நாம் பார்த்தோமே கொடியை வளைத்துக்கொண்டிருக்கும் பெண் மணியின் சிற்பத்தை, அதிலுள்ள கூந்தல் - சொருக்கின் அலங்கார பாணி இச்சிற்பத்திலும் அமைந்திருக்கிறது. ஆடையில்தான் எத்தனை நுட்ப வேலைப்பாடுகள்!

அழகு வேட்டை

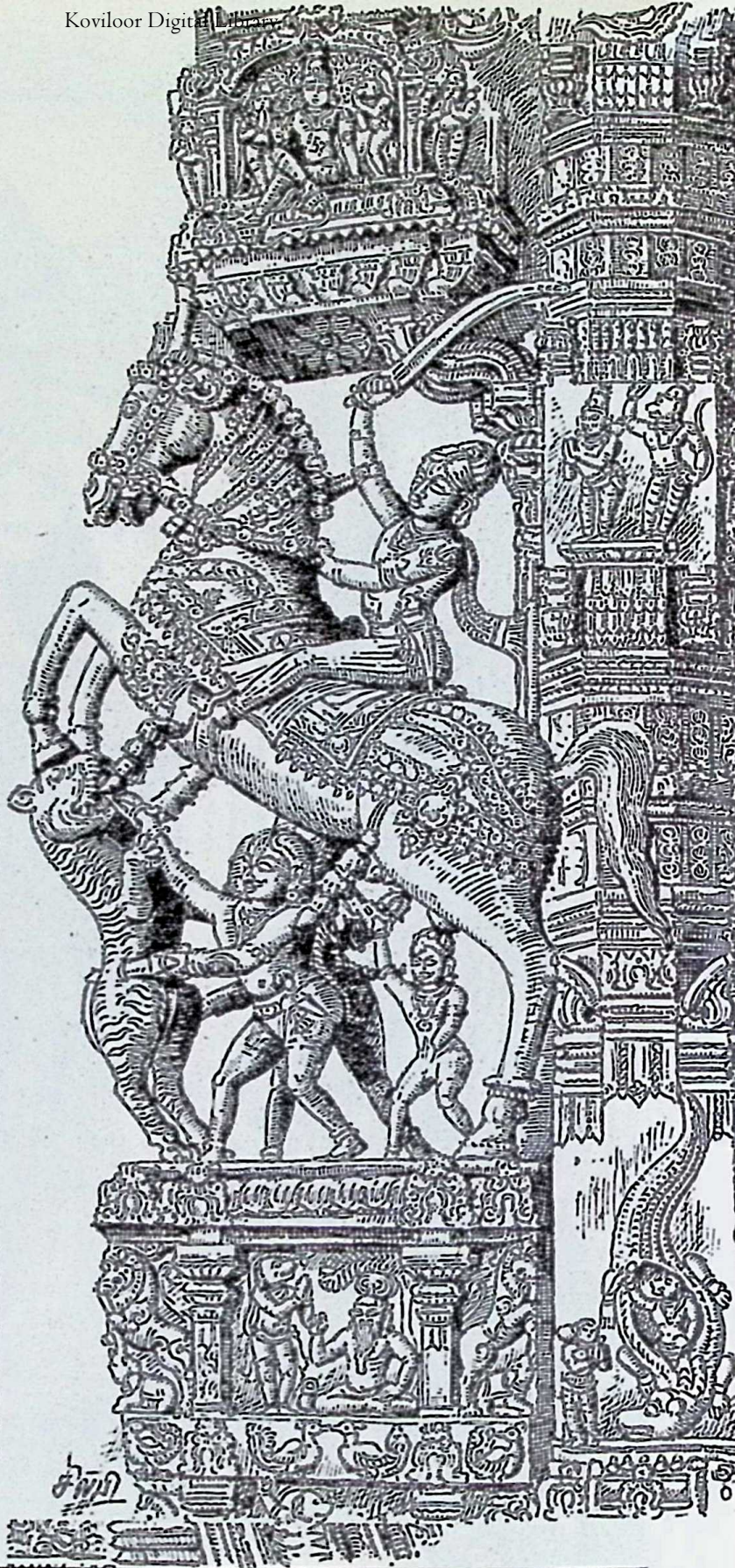
வேட்டைக்குப் போன இடத்தில் மானல்ல, காட்டுப் பன்றியல்ல, புலியே வந்துவிடுகிறது.

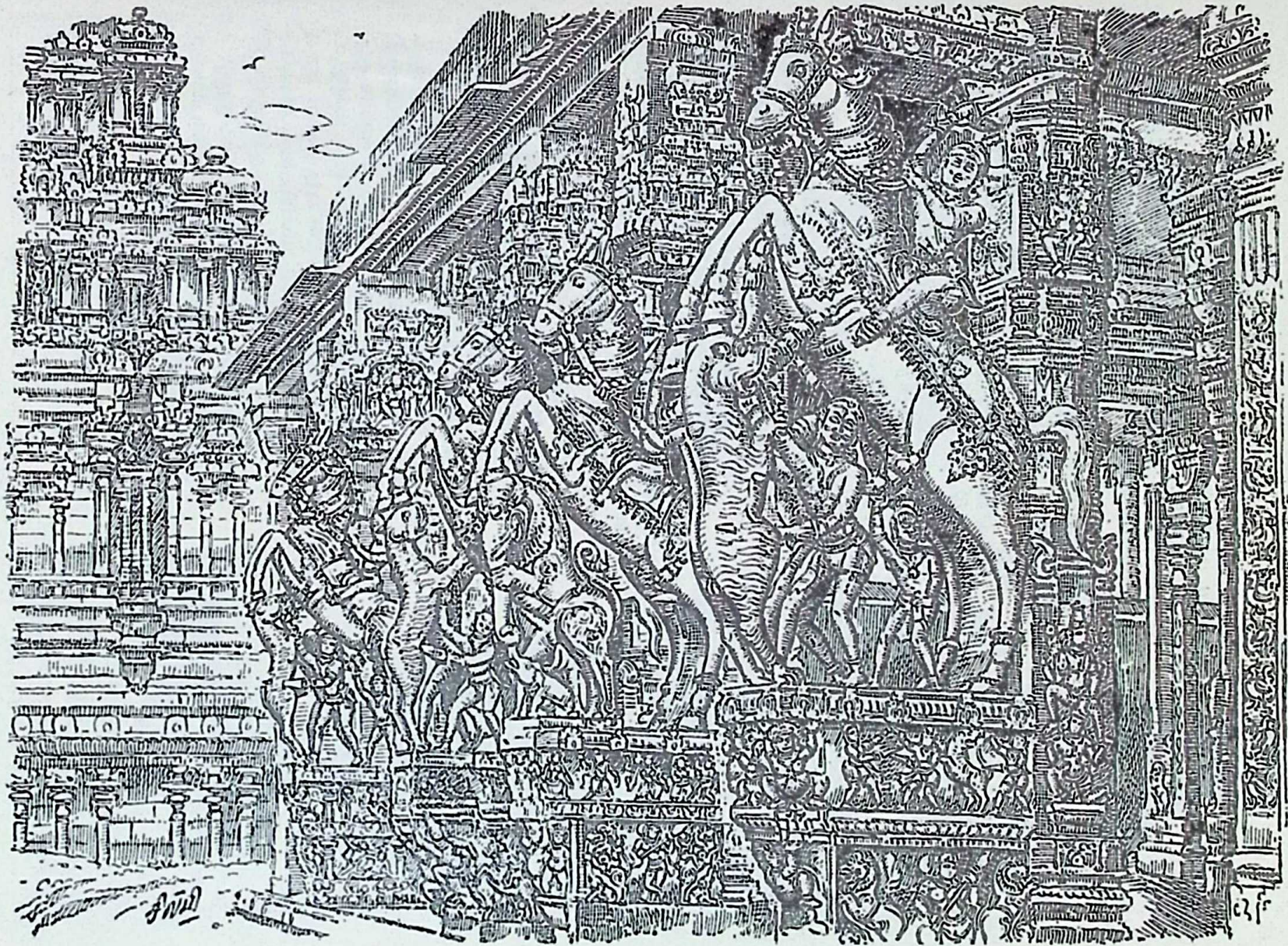
குதிரை மிரண்டு முன் கால்களை தூக்குகிறது; குதிரையின் மேலே இருப்பவனோ அஞ்சாமல் கத்திக்கொண்டு புலியைக் குத்தச் சித்தமாக இருக்கிறான். ஆனால், இதற்குள்ளே கீழே இருக்கும் ஆசாமிகள் புலியோடு நேருக்கு நேராகச் சண்டை போடுகிறார்கள்; பளிச்சென்று கத்தி புலியின் உடம்பில் பாய்கிறது; குத்திய வேகத்திலே மறுபக்கமும் வந்துவிடுகிறது.

எங்கே, எப்போது இந்தத் தைரிய சாகசம்? எந்தக் காட்டிலும் இல்லை; திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில்தான்.

சிற்ப - சாகசம்

அந்த நாளிலே தமிழர் வீரம், சாதாரணமாகக் கண்டுகளித்த காட்சிகளில் ஒன்றுதான். தூரத்தில் மறைந்திருந்து துப்பாக்கியால் சுட்டுக்கொல்லும் இன்றைய குரத்தனத்துக்கு அவ்வளவாகப் புரியாத விஷயம் சிற்பியின் சாகசத்தால் காண்கிறோம்.

கீழ்க் கோபுரத்தின் வழியாக நுழைந்தவுடன் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் எதிரில் உள்ள சேஷராயர் மண்டபத்தின் குதிரைத் தூண்களைப் பார்க்கிறோம். மண்டபத்தின் நான்கு குதிரைத் தூண்களைச் சேர்த்தியாகப் பார்க்கிறோம். மேல் பக்கத்திலும் நான்கு குதிரைத் தூண்கள் இருக்கின்றன. இங்கேதான் புலி வேட்டை நடக்கிறது, சிற்ப ஜாலத்தினால்!

குதிரையின் கண்களிலே பயக்குறி அப்படியே தெரிகிறது. புலி உடலில் கத்தி ஒரு புறம் பாய்ந்து மறுபுறம் வந்திருப்பதையும் அப்படியே காண்பித்திருக்கிறார் சிற்பி.

ஒவ்வொரு புலியையும் இருபுறமும் ஆட்கள் கத்தியால் குத்தி இழுப்பதும், இதற்கும் புலி மீறிவிட்டால், குதிரை மேல் இருக்கும் அரசன் கத்தியோடு தயாராக இருப்பதும் எவ்வளவு நன்றாய்க் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன!

கோபுரத்தின் சமீபத்தில் இருக்கும் முதல் தூணைத் தனிப்படத்தில் பெரிதாக, அதன் பூர்ண வேலைப்பாடுகளையும், குதிரையின் அணி-மணிகளுடனும் காட்டியிருக்கிறது.

ராமாயணக் காட்சி

புலிக்குக் கீழே பார்த்தால், அனுமார் ரிஷியிடம் அனுக்கிரகம் பெறுகிறார்; பக்கத்தில் ஒரு முதலையின் வயிற்றிலிருந்து வெளிவருவதையும் பார்க்கலாம்.

தூணில் நடுவே, விபீஷணனுடன் அனுமார் இருப்பதுபோல ஒரு காட்சி. குதிரைக்கு மேலே, ராம-லட்சுமணர் இருக்கும் இடத்தில் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு பக்தியையும் பணிவையும் புலப்படுத்துகிறார்.

இது கண்டு ஆனந்திக்கிறார்கள் ராமபிரானின் வலது பக்கத்தில் வெளியே, சுக்கிரீவனும்; இடது பக்கத்தில் விபீஷணனும்.

ராமனுக்கு வலது பக்கத்தில் அருகே லட்சுமணன் பயபக்தியுடன் கும்பிட்டுக் கொண்டு, மரத்தின் கீழே காவல் செய்கிறான்.

இவ்வளவு வேலைப்பாடுகளும் உள்ள தூண் ஒரே கல்லால் செய்தது. தூணிலிருந்து வெளியே பாய்வதுபோலக் குதிரை தனியாகக் காண்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

ஆட்சி புரியும் அழகு!

திருவெள்ளறையில் இருந்து வந்ததாகச் சொல்லப்படும் அழகிய தம்பதிகளின் உத்ஸவ விக்किரகங்கள், கோயிலுக்குள் நுழையும்போது நான்காவது பிராகாரத்தில் உடையவர் சந்நிதிக்கு எதிரே உள்ள 'விநோதப் பொருட்காட்சி'யில் (மியூஸியத்தில்) காணப்படுகின்றன.

மகா விஷ்ணு அந்த அந்தத் தல புராணங்களுக்குத் தக்கவாறு திருப்பெயர்களுடன் காட்சியளிக்கிறார். இங்கே புண்டரீகாஷ்டராகத் (செந்தாமரைக் கண்ணன்) தரிசனம் தருகிறார். இந்த விக்किரகத்தின் அழகையே இரு தோற்றங்களில் பார்க்கிறோம். 3¼ அடி உயரமுள்ள இந்த விக்किரகத்திலே வார்ப்பு விக்किரகங்களில் காணக்கூடிய நுட்ப வேலைப்பாடுகள் இருக்கின்றன. வலது பாகத்தில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்று சொல்லப்படும் லட்சுமி இருக்கும் இடம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முத்தாரங்களால் ஆன யக்ஞோபவீதம் (பூணூல்) அழகுற அமைந்திருக்கிறது. இடையின் இருபுறங்களில் தொங்கும் ஆடையிலும்கூட நுட்ப வேலைகளைக் காண்கிறோம்.

மகர குண்டலங்களுடனும், கமுத்தைச் சுற்றி அழகிய முத்துக்களாலும் ரத்தினங்களாலும் இழைக்கப்பட்ட மாலைகளுடனும், பின் இரு கைகளில் சங்கு-சக்கரங்களுடனும், பத்ம பீடத்தின் மேல் நின்றுகொண்டு, மந்தகாசம் தந்த முகத்துடன், தம்மை நெருங்கும் பக்தர்களுக்கு அபயம் கொடுக்கிறார் என்றே தோன்றுகிறது.

'இந்த மாதிரி அழகிய விக்किரகம் கோயிலின் உத்ஸவ விக்किரகமாக இருந்தால், நேர்த்தியாக அலங்காரம் செய்து தரிசனம் செய்துகொண்டே இருக்கலாம்' என்று எண்ணுமாறு, அவ்வளவு நேர்த்தியாக அமைந்திருக்கிறது.

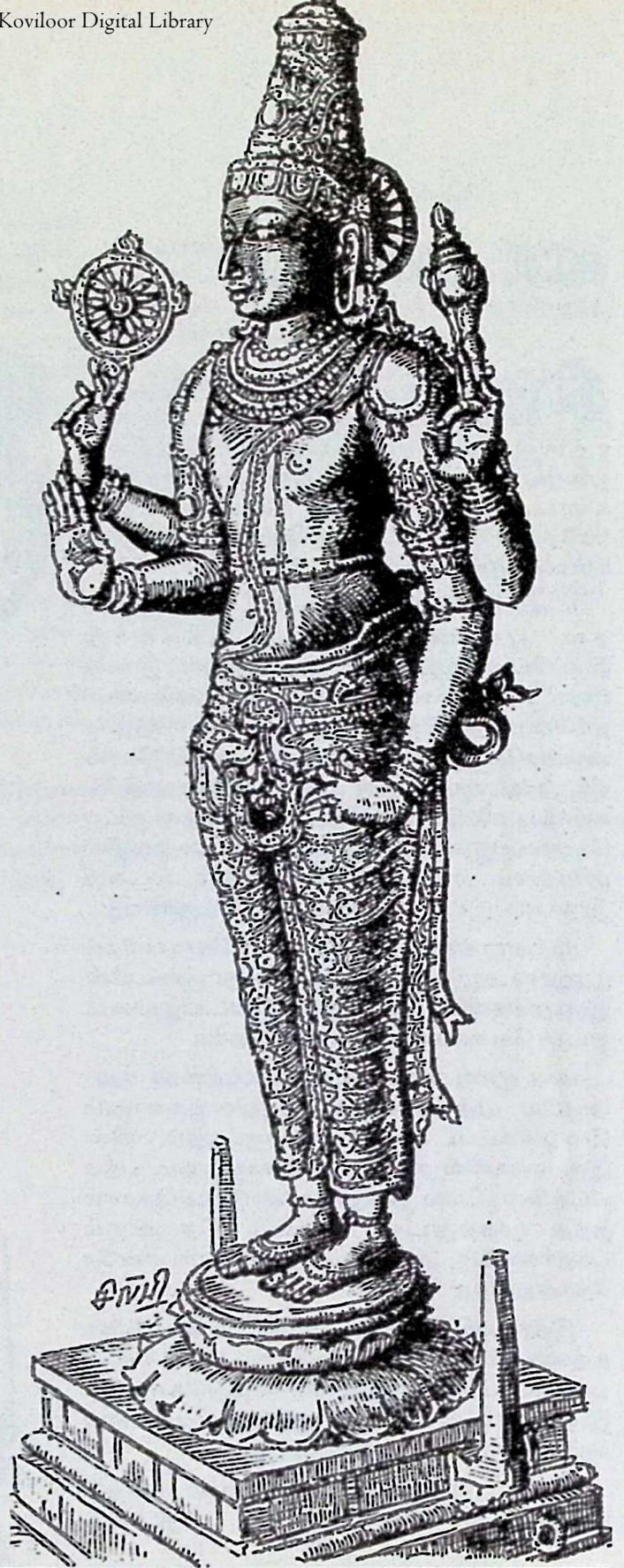
இத்தகைய அதிசய அழகுள்ள மூர்த்தி இப்போது மியூஸியத்தில் அதிசயப்

பொருட்களின் ஊடே கம்பீரமாக
நின்று ஆட்சி புரிவதைத்தான்
காண்கிறோம்.

* * *

அன்னியர் படையெடுப்பினால்
வடநாட்டிலுள்ள கோயில்கள்
நாசம் அடைந்தது போல்
தென்னாட்டுத் திருக்கோயில்கள்
நாசம் அடையவில்லை என்றாலும்,
அரசியல் - குழப்பம் ஒரு காலத்தில்
இங்கும் இருந்தது என்பதற்கு உரிய
குறிகள் நமது கோயில்களிலும்
காணப்படுகின்றன. அத்தகைய
குழப்பத்திலும் விக்किரகங்களைத்
தொண்டர்களும், அறிஞர்களும்
காப்பாற்ற முயன்றனர். ஒரு
கோயிலிலுள்ள விக்किரகம்
வேறொரு கோயிலுக்கு வந்ததற்கு
இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.
இப்போதுள்ள நிலையிலும்
சிலைகள் திருடப்படுகின்றன;
விற்கப்படுகின்றன. எனவே,
இச்செல்வத்தைப் பாதுகாப்பது
நமது கடமை.

அதி உக்கிர அழகு

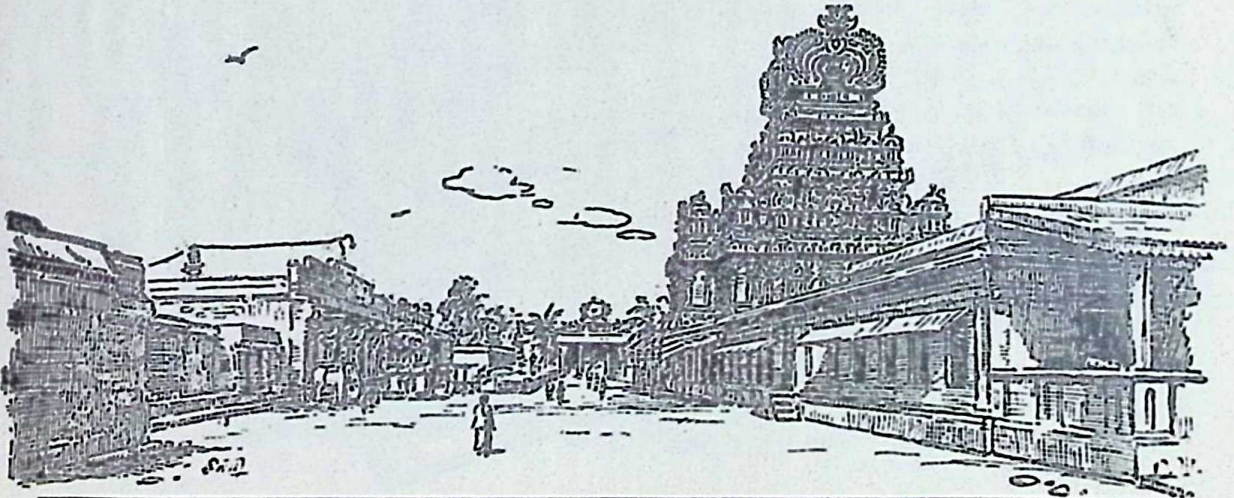
சொர்க்கவாசலின் வழியாக நேர் வடக்கு முகமாகச் சென்று தாயார் சந்நிதிக்கு (அம்மன் சந்நிதிக்கு)ப் போக மேற்கே திரும்பும்போது, 'ஐந்து குழி; மூன்று வாசல்' என்ற இடத்தைக் காணலாம். புதிதாய் வருவோரும் இந்த இடத்தை விசாரித்துப் பார்த்துப் போவார்கள்.

இதைத் தெற்குப் பிராகாரமாகக் கொண்டு வடக்கு நோக்கியவாறு இருக்கிறது, மேட்டழகிய சிங்கர் சந்நிதி. இதிலிருந்த பழைய வார்ப்பு விக்கிரகமாகிய உத்ஸவ நரசிங்க மூர்த்தி, தற்காலம் உடையவர் சந்நிதிக்கு அருகிலுள்ள காட்சிச் சாலையில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்.

நரசிங்கர் பதினாறு கைகளுடன், ஹிரணியன் என்ற லோக பயங்கரனைத் தமது மடிமீது கிடத்திக் கிழிக்கும் பாவத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இப்பெருமானது இடது காலை கருடன் தாங்கிக்கொண்டிருப்பது அபூர்வமான கோலம்.

அசுரனின் தலையையும் வலது கையையும் தம்முடைய இரண்டு இடது கைகளால் அமுக்கிக்கொண்டும், அவனது கால்களை வலது கையால் திமிறாமல் பிடித்துக்கொண்டும், இரு கைகளால் வயிற்றைக் கிழித்துக் குடலை மாலையாகப் போட்டுக்கொள்ளும் மிகக் கொடிய பாவம், 'கொடுமை, பெருங் கொடுமையால் மாய்க்கப்படும்' என்பதைக் கலா சிருஷ்டியாகக் காட்டுகிறது.

நரசிங்க மூர்த்தியின் தலையின் இரு பக்கத்திலும் உள்ள இரண்டு கைகள் குடல் மாலை போட்டுக்கொள்வதைக் காண்பிக்கின்றன. விரல்களின் நகங்களையே ஆயுதங்களாக உபயோகிக்கும் தோரணையை மற்றக் கைகளின் பாவங்கள் தெரிவிக்கின்றன. விஷ்ணு அம்சத்தை, அதாவது, ரட்சக அம்சத்தைச் சங்கு-சக்கரங்கள் நிரூபிக்கின்றன. உயரம் ஒன்றரை அடிதான். இதில் இவ்வளவு நுட்ப வேலைப்பாடுகளைப் பார்க்கிறோம்.

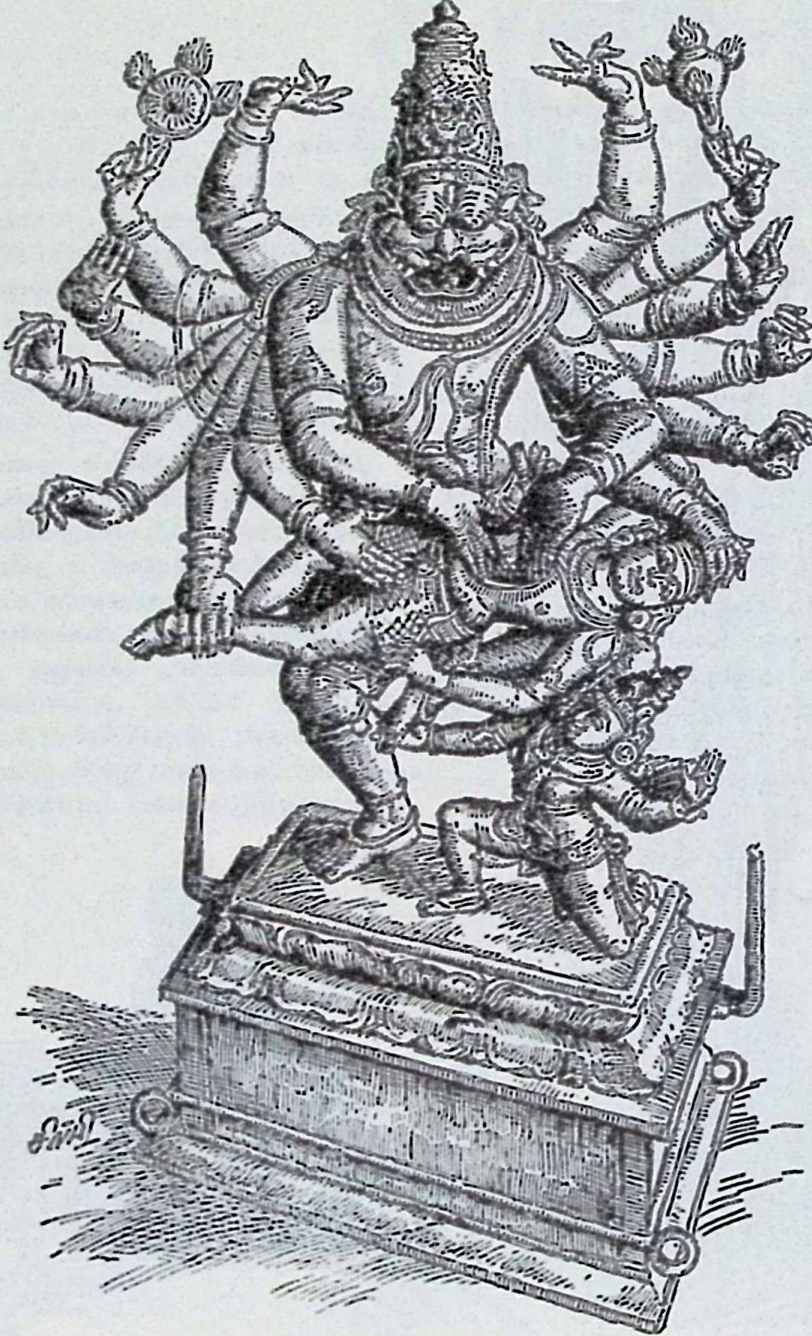
கோயிலுக்குள் நுழையும்போது நான்காவது பிராகாரமான கார்த்திகைக் கோட்டை (கோபுர) வாசலை முந்தைய பக்கத்தில் காண்கிறோம். படத்தின் நடுவே சக்கரத்தாழ்வார் சந்நிதி.

வலது பக்கத்தில் மியூஸியம் தெரிகிறது. இங்கேதான் இந்த நரசிங்கமும், புண்டரீ காட்சரும் இருக்கின்றனர். உடையவர்

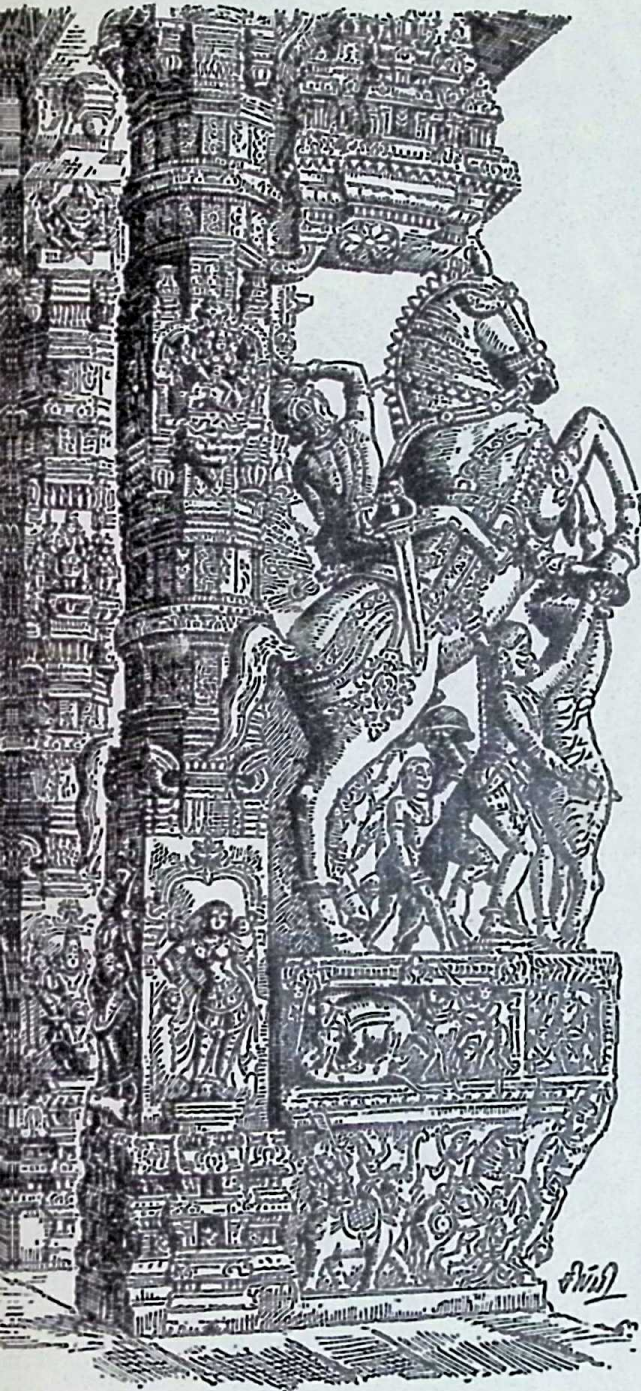
சந்நிதியிலிருந்து பார்க்கும் தோற்றம் இது.

இடது பக்கத்து மண்டபம் 'ரங்க விலாசம்.' இங்குள்ள வாகன மண்டபத்தில் நான்கு கைகளுடன்கூடிய அமிர்த கலச கருடன் இருக்கிறது.

ஸ்ரீரங்கநாதர் கோயிலிலேயே மிகவும் நேர்த்தியான சிற்பம் இது. இச்சந்நிதியை எப்போதும் பூட்டியிருப்பது வருந்தத்தக்கது.

சண்டையும் வேட்டையும் வாழ்க்கையும்

க லா ரசிகர்கள், சேஷராயர் மண்டபத்தில் கீழ்ப்பக்கம் உள்ள குதிரைத் தூண்களைப் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். நடுவில் உள்ள இரண்டு தூண்களின் முன்-பின் தோற்றங்களை இங்கே காட்டியிருக்கிறது.

காட்டுக் கொடுமையும்

நாட்டுக் கொடுமையும்

குதிரைக் காலின் கீழே உள்ள சிற்பத்தைப் பாருங்கள், புலியின் மேல் யானை மிதித்துக் கொண்டு, தந்தத்தினால் அதன் வயிற்றிலே குத்திக் கிழிக்கும் உக்கிரமான காட்சியை. சமீபத்தில் இருவர் கத்திச் சண்டை செய்வதையும் காட்டி இருக்கிறது.

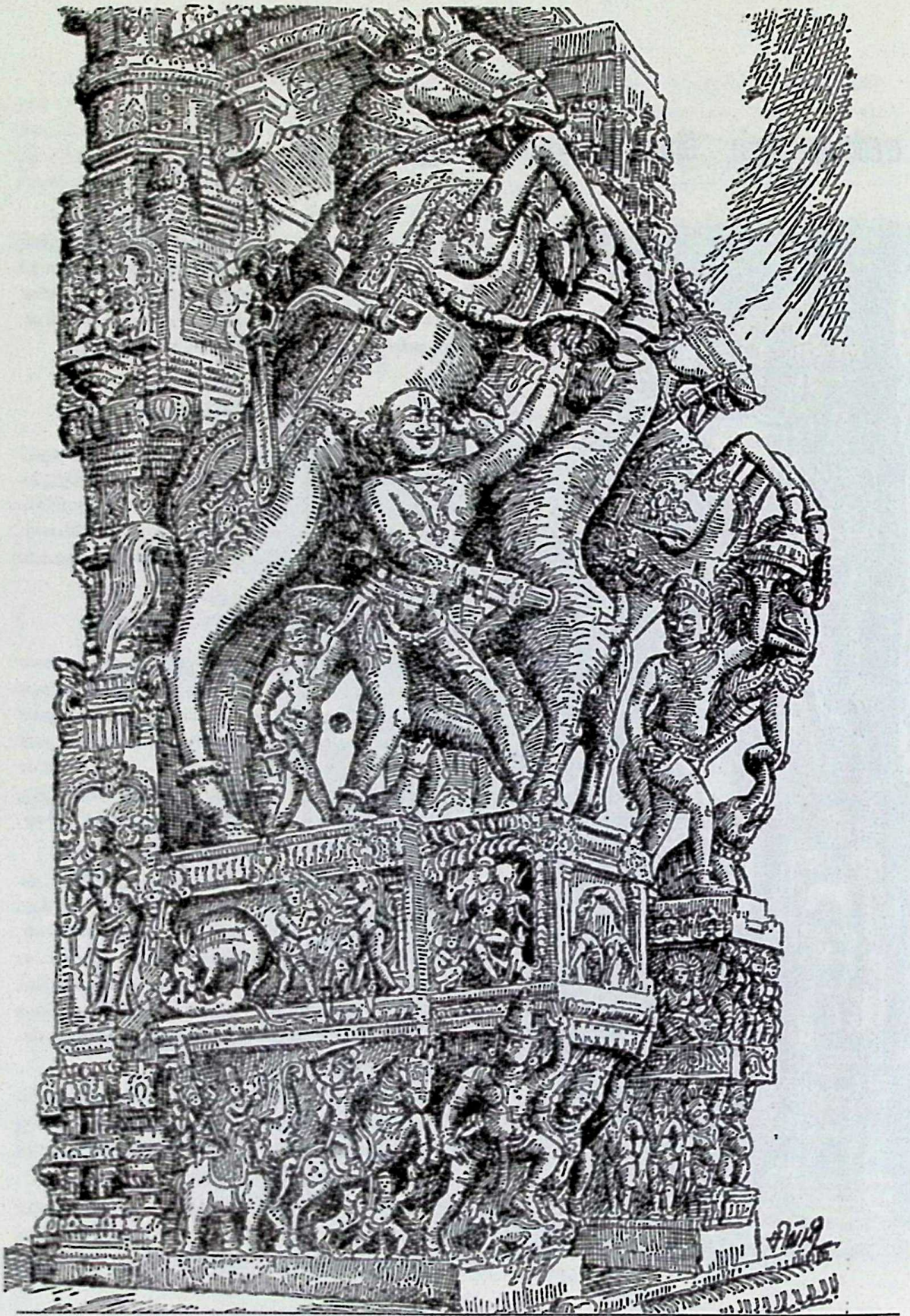
கல் சொல்லும் வேட்டைக் கதை

இதன் வலது பக்கத்தில் ஓர் அபூர்வமான கதைக் காட்சி. காட்டிலிருந்து ஒரு மானை உயிருடன் பிடித்து, வேடன் ஒருவன் தன் தோள்மீது போட்டுக்கொண்டு திரும்பித் தன் இருப்பிடத்துக்கு வருகிறான். வில் - அம்பு உள்ள தன்னுடைய இடது கையில் மானின் பின் இரு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். தொடர்ந்து கதை சொல்கிறது சிற்பம்.

வழியிலே காலில் முள் தைத்துவிட்டது. என்னும், குடிசைக்கு வந்துவிடுகிறான். வந்து, தன் மனைவியை முள் எடுக்கச் சொல்கிறான். ஒரு காலை ஊன்றிக்கொண்டும், தன்னுடைய இடது காலை முள் எடுக்கக் காட்டிக்கொண்டும், தான் கீழே விழாமல் அவள் தலைமேல் ஒரு கையை வைத்துக்கொண்டும் இருக்கிறான். இன்னும் கதை முடியவில்லை.

வேட்டைக்கு உடன் சென்ற நாயும் இப்போது தன்னுடைய எஜமானனுக்கு அருகில் நிற்குகொண்டு மானை நோக்கியவாறு இருக்கிறது. இன்னும் கூர்ந்து பாருங்கள்.

குடிசைக்கு அருகே மரத்தில் குரங்குகளும் இருக்கின்றன. வேடர் வாழ்க்கையில் ஒரு காட்சியை எவ்வளவு அழகாக நம் கண்முன்

கொண்டுவந்து நிறுத்தி, எவ்வளவு ரஸமாய்க் கதை சொல்கிறது இத்தோற்றம்!

இவ்வளவு அழகிய காட்சியையும் அவ்வளவு பெரிய தூணின் ஒரு சிறிய இடத்தில் காண்பித்திருக்கிறார் சிற்பாசாரியர், ஒரு சிறிய அறையிலே பெருஞ் செல்வத்தைக் கொட்டிக் கொடுப்பது போல, - ஒரு கவி சிறு சொற்களில் பெரும் பொருளைக் குவித்துக் காட்டுவதுபோல.

ஒரு போர் - வேட்டை

இவற்றின் கீழே தூணின் அடிப்பாகத்தில் நோக்குங்கள், ஒரு போர்க் காட்சியை. யானை மேல் இருக்கும் அரசனுடன் குதிரை மேல் இருக்கும் அரசன் ஒருவன், சண்டை செய்யும் காட்சி இது. யானை மேல் அரசனுக்குப் பின் இருவர் கொடியும் குடையும் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் போர் வேட்டையில் அதிர்ஷ்ட வேட்டை யாருக்கோ?

இந்தக் காட்சிகளையெல்லாம் முழுப் பக்கத்திலுள்ள படத்தில் தெளிவாகப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். நேரில் போய்ப் பார்த்து அனுபவிப்பதற்கு இப்படம் ஒரு தூண்டுகோலாக உதவக்கூடும்.

புலி வேட்டைக் காட்சி

குதிரை - அடியின் கீழே வேறொரு 'யுத்த'க் காட்சி. புலிக்கும் சிப்பாய்களுக்கும் கோர யுத்தம் நடக்கிறது.

புலியின் இரு பக்கங்களிலும் இருவர் அதன்பின் காலில் கத்தியால் குத்திக் கத்தியின் நுனி வெளியே தெரியுமாறு செய்துவிட்டார்கள். குதிரை மேல் இருப்பவன் தன் உடம்பை வளைத்து ஈட்டியால் புலி வாயில் குத்த முயல்கிறான்.

கீழே முன் பக்கம் நின்றகொண்டு புலியைக் குத்திக்கொண்டு இருப்பவனைப் பாருங்கள். கேசத்தைப் பின்னி இருக்கிறது; அது இப்போது அழகாய்த் தொங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. இதைப் பார்த்தால் அக்காலத்தில் பெண்களைப்போல் ஆடவரும் கேச ஜால அலங்காரத்தில் சிரத்தை கொண்டிருந்தனர் என்பது தெரியவரும்.

* * *

இத்தகைய சிற்பக் காட்சிகளைக் கோயிலில் அல்லவா பார்க்கிறோம்? வாழ்க்கையையும் பக்தியையும் இணைப்பது கலை.

அழகும் இசையும்

‘சே ஷராயர் மண்டபம்’ என்று சொல்லப்படும் சேஷகிரி ராயர் மண்டபத்தில் இருந்து மறுபடியும் ரங்க விலாசத்திலுள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோயிலுக்குள் சென்று வடக்குப் பிராகாரத்துக்கு வருகிறோம். இரு தூண்களுக்கு நடுவே கின்னர ஸ்திரீ இருப்பதற்குக் கிழே, வீணை வாசிக்கும் ஒரு கோபிகா ஸ்திரீயை (எதிரில்) காண்கிறோம்.

இதே மாதிரி வீணை வாசிக்கும் ஒரு யௌவனப் பெண்ணையும் தெற்குப் பக்கத்தில் கண்டு இரண்டிலும் உள்ள வேற்றுமைகளைத் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

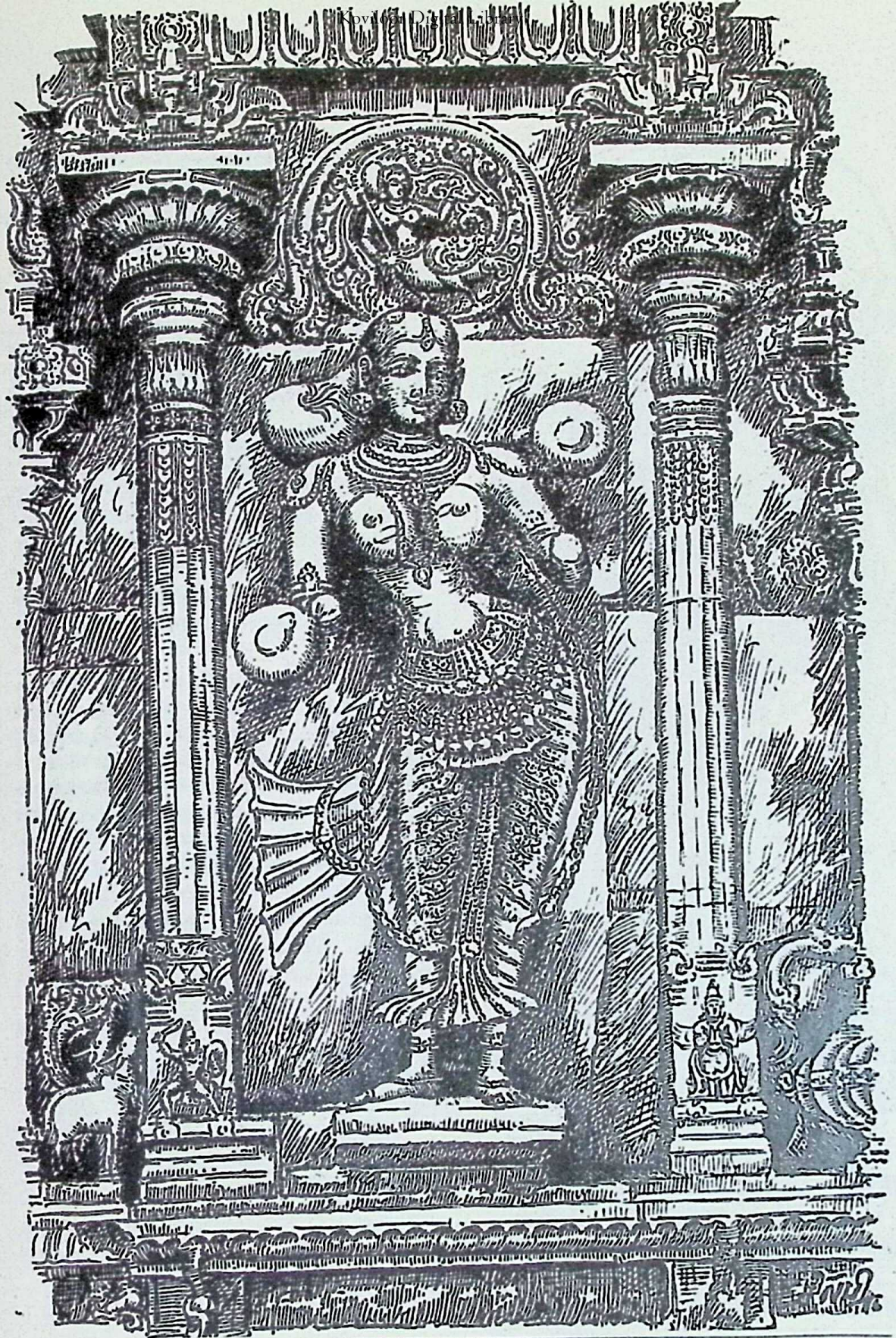
அதில் கூந்தலை நுனி முடிச்சுப் போட்டதுபோல் இருந்தது, இங்கே பெரிய கொண்டையாகச் செய்து மனோ ரஞ்சித மலரைச் சொருகி இருப்பதையும் பார்க்கிறோம்.

இதில் ஆடையிலும், மெல்லிய இடையைச் சுற்றிலும் முத்துக்களாலும் ரத்தினங்களாலும் அலங்காரம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

இடதுபுறம் கிழே இரண்டு மாடுகள் வீணா கானத்தில் லயித்துத் தலை தூக்கியவாறு மெய்ம்மறந்து இருக்கின்றன.

இப்படி வீணா கானம் செய்துகொண்டு இருக்கும் இந்தக் கோபிகையின் தலைக்கு மேலேதான் கின்னர ஸ்திரீயைக் காண்கிறோம். மேலிருந்து இடை வரை ஸ்திரீ ரூபமும் கிழே பட்சி ரூபமுமாக.

அழகாகவே காணப்படுகிறாள் கின்னர ஸ்திரீயும், வலது கையில்

வாத்தியம் வாசித்துக்கொண்டும், அதற்கு இசைந்தவாறு இடது கையால் அபிநயம் பிடித்துக்கொண்டும் இருக்கிறாள்.

இருபுறமும், அழகிய நுட்ப வேலைப் பாடுகளுக்கடிய இரு தூண்களைக் காண்கிறோம்.

இதில் ஓர் அதிசயம் என்னவென்றால், வலது பக்கத் தூணின் சமீபத்தில் பல்லி ஒன்று சுவரின் மேல் ஏறுகிறது! - அவ்வளவு இயற்கையாக இருக்கும்படி சிற்பாசாரியர் கல்லிலேயே பல்லி செய்து நம்மைப் பிரமிக்கச் செய்துவிட்டார்!

வீணை வாசிக்கும் கோபிகா ஸ்திரீக்கு இடது பக்கத்தில் தும்புருவும், தெற்குப் பிராகாரத்தில் நாரதரும் வீணா கானம் செய்தவண்ணம் காட்சியளிக்கிறார்கள்.

இக்கோயிலைப் பார்த்தவுடன் 'கண்ணன் இருக்கும் இடம் அல்லவா!' என்று தெரிந்து விடுகிறது.

கோபிகைகள் தங்களைப் பலவிதமாக அலங்கரித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்; வீணை வாசித்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இந்த வீணா கானத்தை மாடுகளும் கேட்டு இன்புறுகின்றன. வேணுகோபாலர்களையும் காண்கிறோம். தும்புரு, நாரதர் போன்ற தேவ ரிஷிகள் வீணா கானம் செய்வதையும் கேட்கிறோம் என்று பிரமிக்கும்படியாகக் காண்கிறோம்.

வேறு காட்சிகளும், 'இது ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இருக்கும் இடம்' என்பதற்குச் சூழ்நிலை ஆகின்றன.

* * *

இவ்வளவு அழகும் இசையும் பொருந்திய இங்கும் மனவேதனைக்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. அழகிய, வீணை வாசிக்கும் சிற்பம் இப்படி மிகவும் பின்னமுற்று இருக்கிறதே என்ற வேதனைதான்.

கலையும் கொலையும்!

தெ விட்டாத கலை விருந்தை ஆனந்தமாக அனுபவித்துக் கொண்டு போகும் கலா ரசிகர்கள், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோயில் சந்நிதியை அடைந்ததும் சற்றுத் திகைத்து நிற்க வேண்டியவராகி விடுகின்றனர். காரணம், ருக்மிணி-சத்யபாமா சமேதராகக் காட்சியளிக்க வேண்டிய வேணுகோபாலன், அங்கே ருக்மிணியின்றி பாமையோடு மட்டும் காணப்படுகிறார்! உடனே 'ருக்மிணி எங்கே? பாமை தனது ஓரகத்திக் காய்ச்சலை இந்தச் சிற்ப நிலையிலுமா காட்ட வேண்டும்?' என்று அதிசயிக்கிறார்கள்.

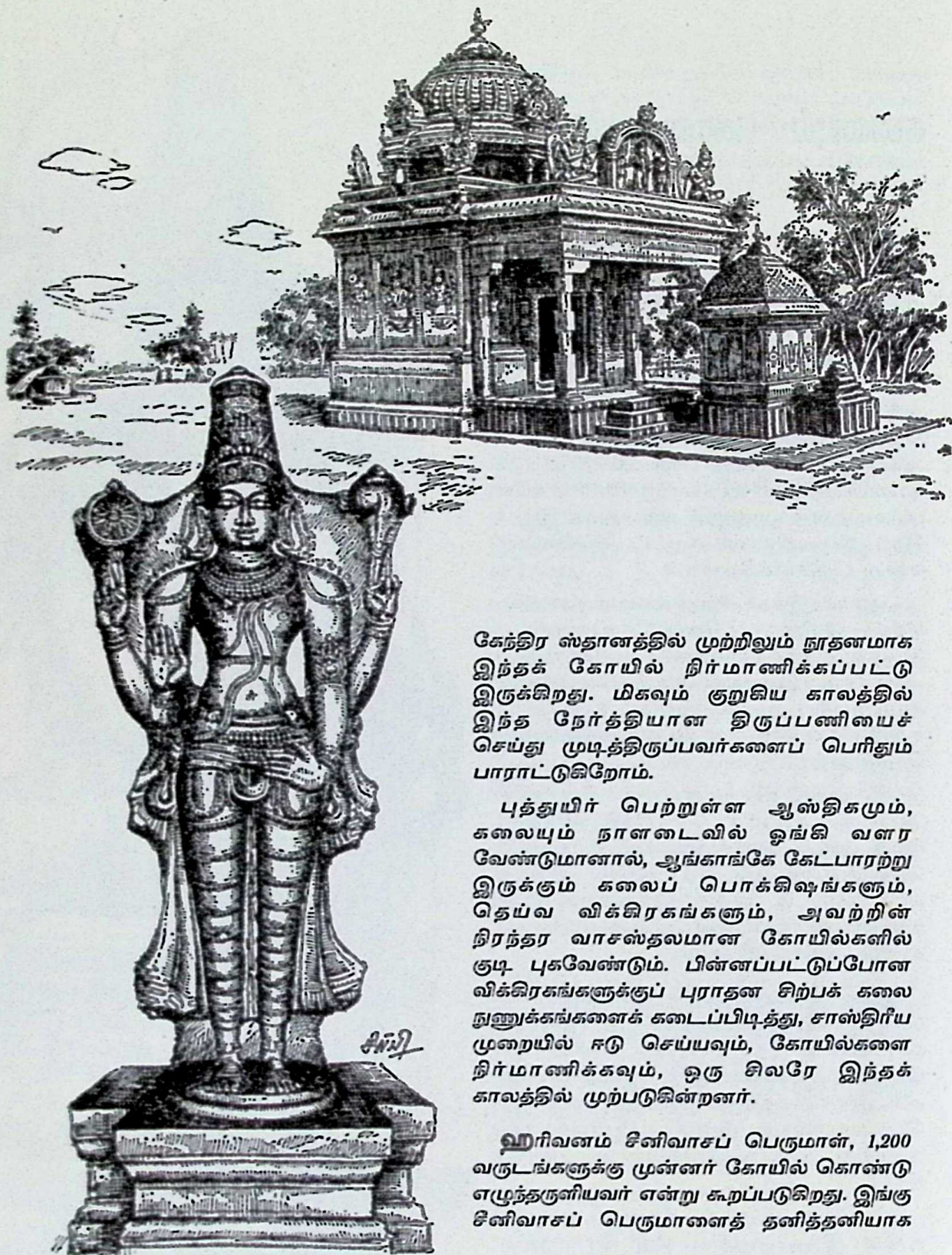
ஆனால், இந்தச் சிற்பங்களை உருவாக்கிய சிற்பி, ருக்மிணியை வேணுகோபாலனிடம் இருந்து பிரிக்கவில்லை. யாரோ ஒரு கலைச்சுவை அற்றவன் ஏற்படுத்திய பின்னம் காரணமாக அவள் பிரிந்து, உடையவர் சந்நிதிக்கு எதிரிலுள்ள மியூஸியத்தில் வாசம் செய்கிறாள்!

2¾ அடி உயரமுள்ள இச்சிற்பத்தில் அழகை அள்ளிச் சொரிந்திருக்கிறார் சிற்பி. அங்க அசைவுகளையும், விரல்களில் நெளிவுகளையும் கிரீடத்தில் இருந்து கால் மெட்டி வரை முத்துக்களாலும், ரத்தினங்களாலும் ஆன ஆபரணங்களையும் கண்டு அதிசயிக்கிறோம்.

நமது தென்னாட்டுச் செல்வங்களின் சேர்க்கையில் புதிதாகச் சேர்ந்துள்ள ஹரிவனம் (நரிமணம்) சீனிவாசப் பெருமாள் கோயிலையும், பூதேவி-ஸ்ரீதேவி சமேதராக எழுந்தருளி இருக்கும் சீனிவாசப் பெருமானையும் இங்கு பரிபூரணமாகத் தரிசிக்கும்படி செய்திருக்கிறார், சைத்திரிகர் சில்பி.

நாகூரில் இருந்து நான்கு மைலில் உள்ள இந்த அழகிய சிறு கிராமத்தின்

கேந்திர ஸ்தானத்தில் முற்றிலும் நூதனமாக இந்தக் கோயில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மிகவும் குறுகிய காலத்தில் இந்த நேர்த்தியான திருப்பணியைச் செய்து முடித்திருப்பவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம்.

புத்துயிர் பெற்றுள்ள ஆஸ்திகமும், கலையும் நாளடைவில் ஒங்கி வளர வேண்டுமானால், ஆங்காங்கே கேட்பாரற்று இருக்கும் கலைப் பொக்கிஷங்களும், தெய்வ விக்ரகங்களும், அவற்றின் நிரந்தர வாசஸ்தலமான கோயில்களில் குடி புகவேண்டும். பின்னப்பட்டுப்போன விக்ரகங்களுக்குப் புராதன சிற்பக் கலை நுணுக்கங்களைக் கடைப்பிடித்து, சாஸ்திரீய முறையில் ஈடு செய்யவும், கோயில்களை நிர்மாணிக்கவும், ஒரு சிலரே இந்தக் காலத்தில் முற்படுகின்றனர்.

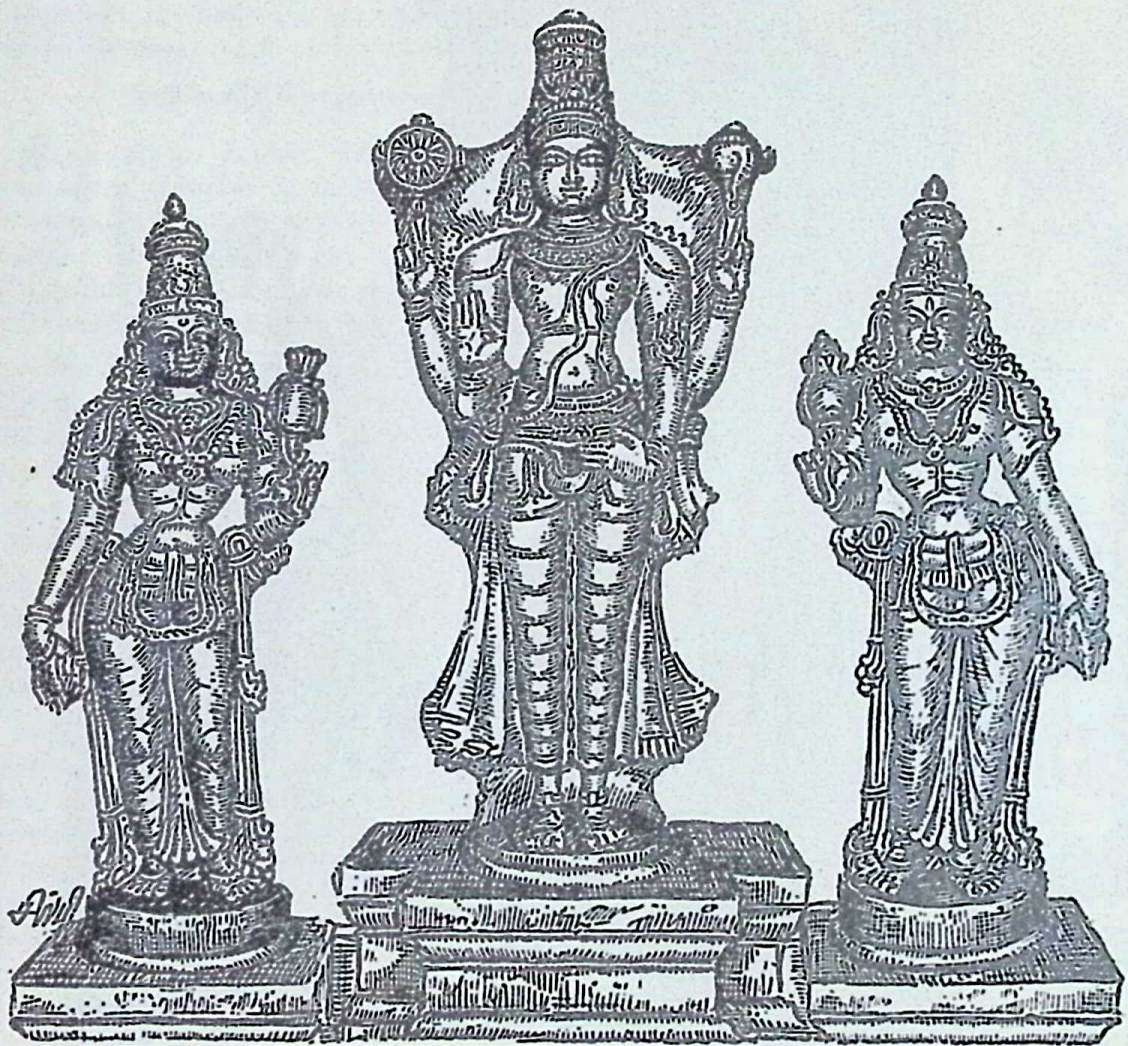
ஹரிவனம் சீனிவாசப் பெருமாள், 1,200 வருடங்களுக்கு முன்னர் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியவர் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு சீனிவாசப் பெருமானைத் தனித்தனியாக

இரண்டு இடத்திலும், ஸ்ரீதேவி-பூதேவி சமேதராக ஓரிடத்திலும் காண்கிறோம்.

இடது பக்கத்தில் கோயிலின் படத்தையொட்டியதாக இருக்கும் விக்கிரகத்தைத்தான் இப்போது பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்கள். இதே விக்கிரகம்தான் புதிதாக செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீதேவி-பூதேவி விக்கிரகங்களுடன் சீழை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் படத்தை நன்கு பார்க்கும்போது, 'புராதன சிற்பக்கலை இன்னும் நம் நாட்டில் இருக்கத்தான் செய்கிறது; அடியோடு அது க்ஷீணித்துவிடவில்லை' என்பது புலனாகும்.

கோயில் படத்தின் மேல் நம் கவனத்தைத் திருப்புவோமானால், அதில்

சற்றுத் தொலைவில் இடது பக்கமாக கீற்றுக் கொட்டகை ஒன்று இருப்பதைப் பார்க்கலாம். அங்கேதான் கிணற்றில் இருந்து எடுத்த விக்கிரகங்களை வைத்திருந்தனர். இப்போதும் கூட அந்த இடத்தில் சீனிவாசப் பெருமாள் விக்கிரகம் ஒன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைத்தான் அடுத்த பக்கத்தில் தரிசிக்கிறோம். அகன்ற மார்பும், நீண்ட, பல பராக்கிரம புஜங்களும் கொண்ட இந்த சீனிவாசனை திவ்யாலங்காரம் செய்து பார்த்தால், 'இது சாக்ஷாத் திருப்பதி வேங்கடேசப் பெருமான்தானோ!' என்ற பிரமை ஏற்படும். கலைக் கண்களோடு பார்த்தாலோ, இந்தப் பெருமானுக்கு அந்தக் காலத்துச் சிற்பாசாரியர் செய்துள்ள ஆடை அலங்கார விசேஷங்கள் நம்மை ஆனந்தப் பரவசத்தில் ஆழ்த்திவிடும்.

அதன் பக்கத்தில் இருக்கும் அம்மன் விக்ரகத்தையும் பாருங்கள். சௌந்தரிய ஐஸ்வரியம் அமோகமாக ஜொலிக்கிறது. இந்த இரு விக்ரகங்களுக்கும் புதிய கோயிலில் வீற்றிருக்கும் சீனிவாசப் பெருமாள் சீக்கிரத்திலேயே தம் சமீபத்தில் இடம் கொடுத்துவிடப் போகிறாராம்.

இத்தகைய அரிய கலைப் பொக்கிஷங்களோடு கூடிய ஹரிவனம்

சீனிவாசப் பெருமாள் கோயிலுக்கு, ஸ்ரீ கா.குப்புஸ்வாமி ஸ்தபதியாரும், திருகர். ஸித்தி விநாயகர் கோயில் தெரு நா.தங்கவேலு ஆச்சாரியும் வெகு பக்தி சிரத்தையோடு, ஸ்ரீதேவி-பூதேவி, கருடன், பலிபீடம் முதலியவற்றைத் தயார் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோயில் நிர்மாண ஸ்வத வேலையைத் திறம்படச் செய்து, எல்லோருடைய புகழ்ச்சிக்கும் பாத்திரமானவர்கள், நாகை ஸ்ரீ கே.கோவிந்தசாமிப் பிள்ளையும், சுவாமிமலை ஸ்ரீ கே.பெரியஸ்வாமி பிள்ளையுமாவர்.

கொஞ்சம் அழகுகள்

கிளியோடு கொஞ்சுவதில் ஒரு தனி இன்பம் - எல்லோருக்கும் தான். கடும் துறவியான தாயுமானவரும் 'கிளியோடு கொஞ்சம் காதலி'யாகத் தம்மைப் பாவித்துக்கொண்டு, இறைவனிடம் கிளியைத் தூதராக அனுப்பும் ரீதியில் 'கிளிக்கண்ணி' பாடியிருக்கிறார்.

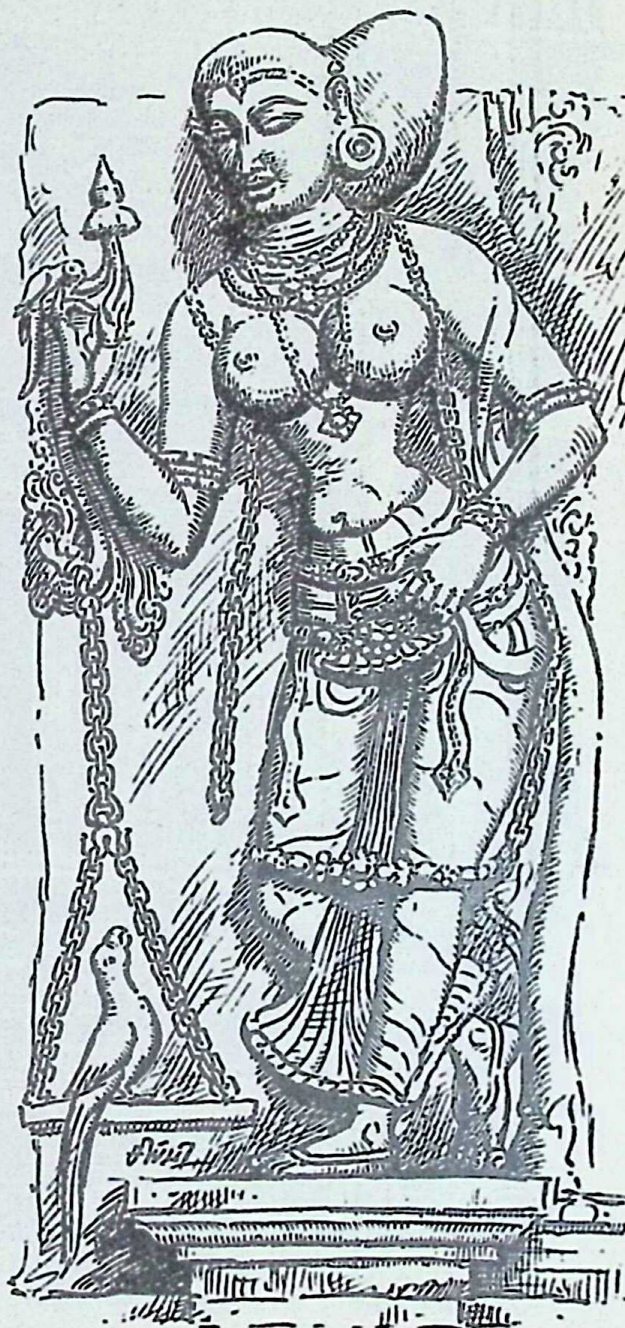
கிளியோடு கொஞ்சம் கிளி

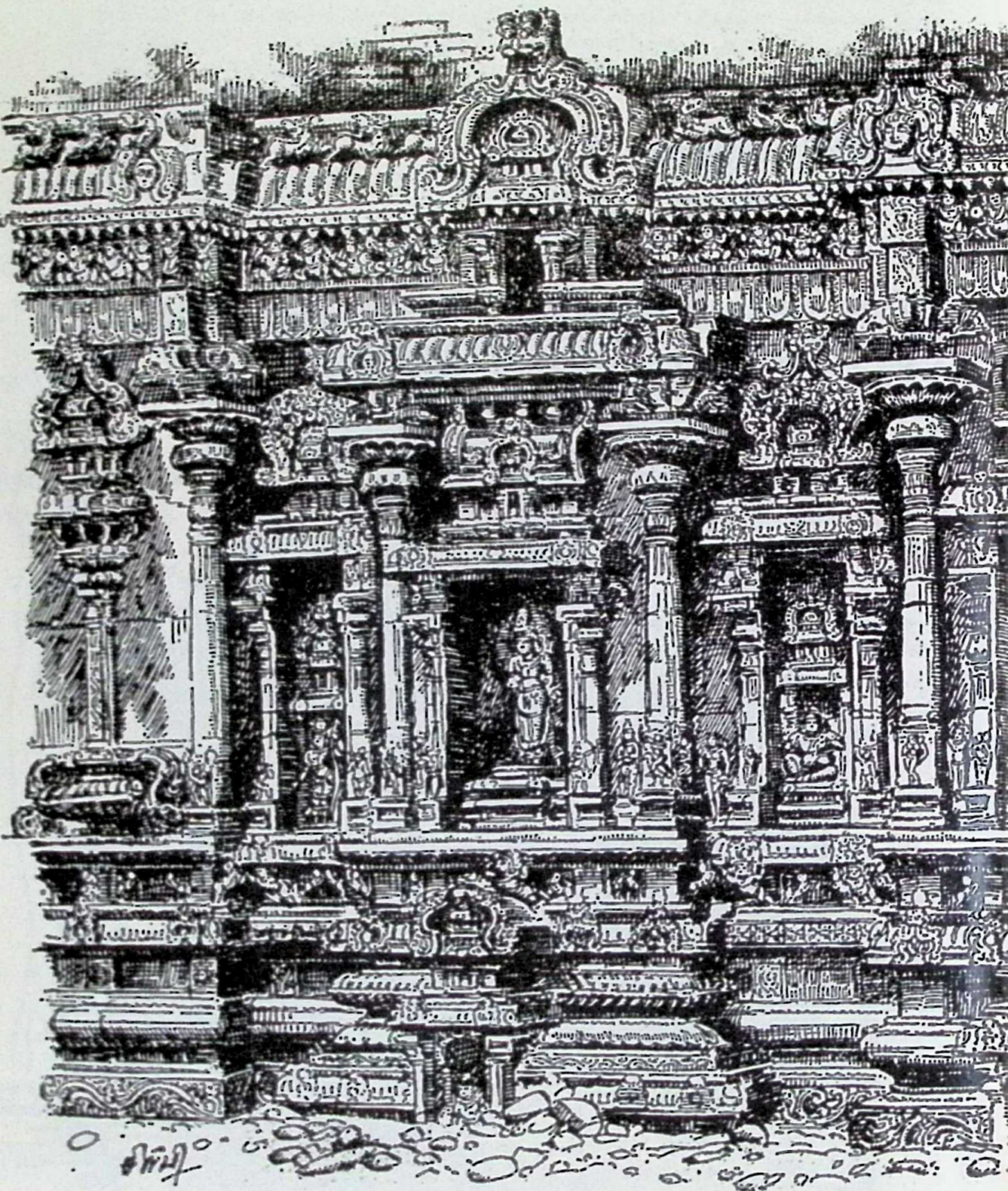
திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் உள்ள கிருஷ்ணன் கோயிலைப் (அடுத்த பக்கத்தில்) பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். கோயிலின் நேரான பின்புறம் மேற்கு நோக்கியவாறு இருந்தும், கிளியிடம் கொஞ்சம் கோபிகாஸ்திரீயைப் பார்க்கிறோம்.

வலது கையில் ஒரு பூவை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறாள். அதில் ஒரு கிளி அமர்ந்து கொத்திக்கொண்டு இருக்கிறது. இக்காட்சியை மெய்ம்மறந்தவாறு பார்த்துக்கொண்டே தன்னையும் அறியாது நடந்து வருகிறாள் கோபிகை.

தன் கையில் தொங்கிக்கொண்டு வரும் சங்கிலியில் ஒரு கிளி இவளை அழைத்த வண்ணம் அமர்ந்திருக்கிறது. இது இவள் காதில் விழுவதாகவே தெரியவில்லை.

அந்தக் கிளியை நோக்கும் ஆனந்தத்திலே இந்தக் கிளியை மறந்திருக்கிறாள், இந்த வண்ணக் கிளியழகி. ஆம்; இந்தப் பெண்ணிடம் யௌவனத்தின் பரிபூர்ண அமைப்புகளைக் காண்கிறோம். 'சிறிநிலை' என்று சாமுத்திரிகா லட்சணம் வருணிக்கிறதே அந்த அழகிய இடையை இங்கே ஒருவாறு பார்க்க முடிகிறது.

நுட்ப வேலைப்பாடுகள்

இத்தகைய அழகு வாய்ந்த சிற்பச் செல்வங்களைப் பார்த்துப் பார்த்து வியந்தவண்ணம், சந்நிதியையும் தரிசித்துக் கொண்டு இக்கோயிலுக்கு வெளியே வருகிறோம். ஆண்டாள் சந்நிதியின் பக்கம் வந்து கோயிலின் முன்பக்கத்தில் உள்ள சிற்ப வரிசைகளையும் கண்டு அனுபவிக்கிறோம்.

இங்கேதான் எத்தகைய நுட்பமான பூ வேலைப்பாடுகள்! தேவ கோஷ்டங்களின் அழகுகளைக் கூர்ந்து பாருங்கள்.

வலது பக்கத்தில் உள்ள கோஷ்டத்தில் கண்ணன் உட்கார்ந்துகொண்டு இடது தொடை மேல் வெண்ணெய்ப் பாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறான். வலது கையில் வெண்ணெய் வைத்துக்கொண்டு இருப்பதுபோலவும் காணப்படுகிறது. பாலகிருஷ்ணன் என்பதை முகம் இச்சிற்பத்திலே எவ்வளவு தெளிவாய்க் காட்டுகிறது!

ரதி - மன்மதச் சிற்பங்களும், கோதண்ட ராமனின் சிற்பமும், கோபிகா ஸ்திரீகள் முதலிய சிறிய உருவங்களும் மலிந்து கிடக்கின்றன. யாளவரி, பூதவரிகளும் இருக்கின்றன.

இந்தக் கிருஷ்ணன் கோயிலில் ஒவ்வொரு சிறிய இடத்திலும் பகிரதப் பெரு முயற்சியுடன் சிற்ப நுட்பங்களைச்

சிற்பாசாரியர்கள் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். கடமையில்தான் என்ன பக்தி! சிற்பத்தின் மேலுள்ள அன்புதான் எவ்வளவு அபாரம்? என்ன திருப்பணி மோகம்!

* * *

மேலும் பின்னம் ஏற்படாமல் இந்தச் செல்வங்களை நாம் பாதுகாப்பதே நாம் செய்யக்கூடிய பெரிய திருப்பணி.

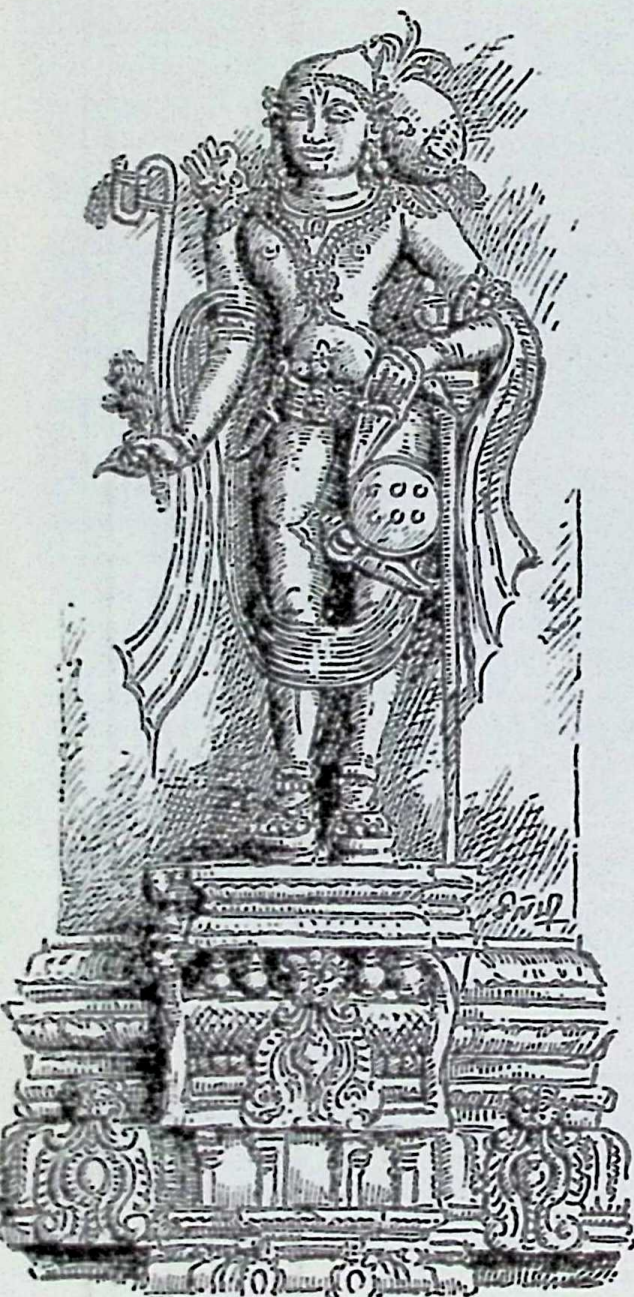
மூன்று, நான்கு அடி அளவுக்கு மண் மூடிக் கிடக்கிறது. ஆம்; இச்சிற்ப வரிசைகளின் கீழே மூன்று, நான்கு அடி ஆழத்துக்கு வேலைப்பாடுகள் புதைந்து கிடக்கின்றன.

இக்கோயிலின் பூர்ண அழகு வரிசைகளைக் கண்டு ரசிக்க இயலாத நிலைமையில் மண் மூடி இருப்பது, நாம் நம் கலைக் கண்ணை எப்படி மூடிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதற்குப் பொதுவாகவே ஓர் அறிகுறிதான்.

* * *

இப்பெரிய கோயிலும் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இதிலுள்ள சிற்பச் செல்வங்களும் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. இக்கோயிலின் இப்போதுள்ள அமைப்பு 900 ஆண்டுகளாகப் பிற்காலப் பல்லவர்கள் காலம் தொட்டு நாயக்க மன்னர்கள் காலம் வரையில் திருத்தியும் பெருக்கியும் வளர்க்கப் பெற்று வந்திருக்கிறது.

விஜயநகரத் திருப்பணி

சேஷராயர் மண்டபம் என்று இப்போது சொல்லப்படும் சேஷகிரி ராயர் மண்டபத்தின் முன்னணியில் புலிச் சண்டைகள் முதலியவற்றைக் கண்ணுற்றிருக்கும் நாம், இப்போது வேறோர் அதிசயமான சண்டையைப் பார்க்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவைச் சார்ந்ததாய்த் திருநெல்வேலி நகருக்குச் சுமார் பத்து மைலுக்குள் இருக்கும் கிருஷ்ணாபுரம் கோயிலில் பார்த்திருக்கும் ஒரு காட்சி இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது.

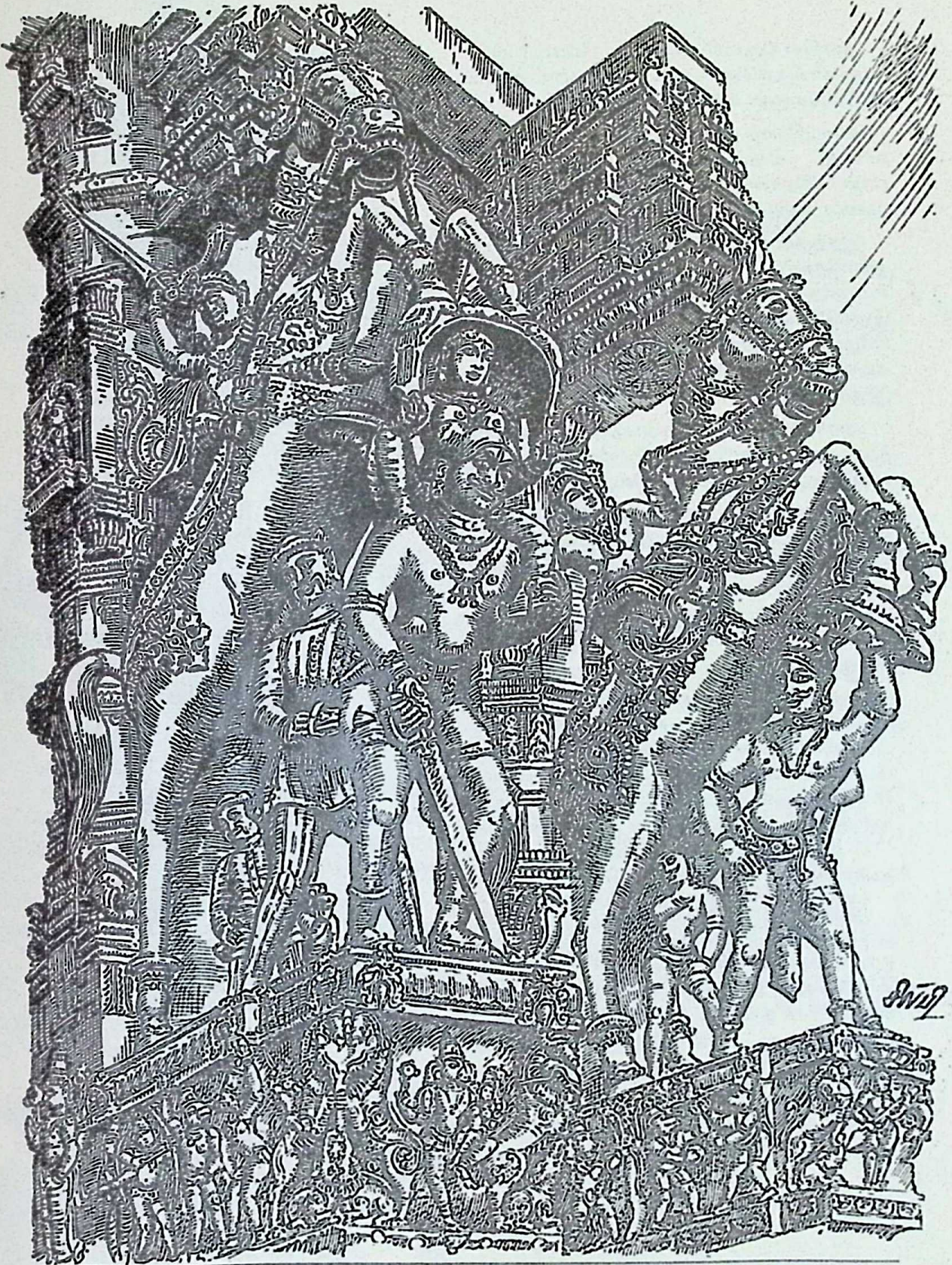
அதில் வேடத் தலைவன் சுத்தியைச் சுழற்றிக் கொண்டு போர் புரியச் சித்தமாய்க் காணப்படுகிறான். இங்குள்ள காட்சியை நன்கு கவனிப்போம்.

கல்லிலே ஓர் அதிசயக் கதை

ஓர் அரசினங்குமரியை வேடன் ஒருவன் தூக்கிக்கொண்டு போகிறான், அவள் வெட்கப்பட்டுத் தன்னுடைய உடையால் முகத்தை மறைத்துக்கொள்கிறாள். அவன் வேடத் தலைவன் என்பதைத் தோற்றமே அறிவிக்கிறது.

அவன் தூக்கிக்கொண்டு வேகமாய் போவதைச் சிற்பி எவ்வளவு அதிசயமாகக் காட்டியிருக்கிறார் பாருங்கள்! அவள் முகத்தை மறைத்துக்கொள்கிறாளே அந்த வஸ்திரத்துக்குள்ளே காற்று நுழைந்து தலையைச் சுற்றி ஒரு குடை மாதிரியாகச் செய்து விடுகிறது.

இந்தக் கற்பனைத் திறனைக் கண்டு ரசிகர்கள் குதூகலம் அடையாமல் இருக்க முடியுமா?

அரசினங்குமரி கூச்சல் போட்டாள். அதனால்தானே குதிரைப் படைகளும் சிப்பாய்களும் விரைந்து வருகிறார்கள்.

கடைசியாக ஒரு சிப்பாய், வேடனுடைய வலது தொடையில் கத்தியைப் பாய்ச்சுகிறான். அந்த வேகத்திலே கத்தியின் முனை மறுபுறம் வந்துவிடுகிறது.

இதற்கும் மீறி வேடன் ஏதாவது செய்யத் துணிந்துவிட்டால், அதையும் தன் கத்தியால் சமாளித்துக்கொள்ளக் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறான் குதிரை வீரன். அடுத்த தூணில், கிழேயுள்ள வீரனும் வேடத் தலைவனைக் கவனித்துக்கொண்டு போராடத் தயாராக இருக்கிறான்.

அரசினங்குமரி மீட்கப்படுவாள் என்பது திண்ணம், வேடன் கதி என்ன ஆகும் என்பதுதான் உறுதிப்படவில்லையா, என்ன!

குதிரையின் அலங்காரங்கள் விலை மதிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. அரசர் ஏறும் குதிரை என்பதை அப்படிக்காட்டியுள்ளார் சிற்பி.

கல் செய்யும் காலட்சேபம்

முதல் தூணின் கிழே முன் பக்கத்தை நோக்குங்கள். 'பூமிதேவியே! இனி அஞ்ச வேண்டாம்; உன் பகைவனான இரணியாட்சனைக் கொன்று உன்னை மீட்டுக்கொண்டு வந்துவிட்டேன் அல்லவா?' என்று ஆறுதல் அளிப்பதுபோல் பூமித்தாயைத் தன்னுடைய இடது தொடைமேல் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ வராக அவதார மூர்த்தியைக் காண்கிறோம்.

இதிகாச காலட்சேபம் நடக்கிறது தூண்களின் கீழ்ப்பக்கத்தில்! ராமாயண காலட்சேபம்தான். கிஷ்கிந்தா காண்டம். வாலிவதம் நடக்கப் போகிறது; வாலி சுக்கிரீவர்கள் போராடுகிறார்கள். மறைந்தவாறு வாலி மீது ராமன் அம்பு எய்யும் காட்சியையும் காண்கிறோம்.

இவ்வளவும் மௌன காலட்சேபமாக நடக்கிறது. தூனுக்கு மேலும் கீழும் இப்படிப் பழமையும் புதுமையுமான காட்சிகள்.

வீழ்ச்சி நிலையின் அறிகுறி

இந்த இரண்டு தூண்களும் சேஷகிரிராயர் மண்டபத்தின் மேல் பக்கத்துத் தூண்கள். கடைசித் தூண் மிகவும் பின்னமுற்றுப் பாழடைந்துவிட்டது.

குதிரையின் தூக்கிய கால் பாதிதான் இருக்கிறது. கிழே நின்றுகொண்டிருந்த மனிதர்களின் உருவமே இல்லை. எல்லாம் பின்னப்பட்டு, கிழே வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் பாதங்களே தெரிகின்றன.

வீர மன்னனின் போர்க்கோலம்

இந்தக் கடைசித் தூணின் பக்கத்தில் உள்ள ஓர் அரசனின் போர்க்கோலத்தைத் தான் மற்றச் சிறிய படத்தில் பார்க்கிறோம். நெருங்க முடியுமா எதிரிகளால்?

கத்தி, கேடயம், வில், அம்பறாத்தூணி, கை ஈட்டியாகிய பிச்சுவா, இருபுறமும் குத்த வசதியாக உள்ள கத்தி, இடையில் சொருகியிருக்கும் கத்தி, கையில் சாட்டை - இப்படித் தயாராகப் போருக்குச் செல்லும் வீர மன்னன் விஜயநகர ஆட்சியின் ஒரு நினைவுக்குறியாகக் காண்கின்றான்.

கலை வளர்ச்சி

இந்தச் சேஷகிரிராயர் மண்டபத்திலுள்ள சிற்ப பொக்கிஷங்களெல்லாம் விஜயநகர ஆட்சியின் மாட்சிக்குச் சான்றுதான். அந்த ஆட்சிதானே, நம் 'தென்னாட்டுத் திருக்கோயில்கள்' என்ற தனிப்பெருஞ் செல்வத்தையே பாதுகாத்தது?

பழைய கலைத்திறனையும் கலை அழகுகளையும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளையும் பாதுகாக்க முயன்றதோடு விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் புதிய சிற்ப உருவங்களையும் வேலைத்திறனையும் வளர்த்து வந்திருக்கிறது.

இதுவும் இப்போது நமக்குப் பழைய பெருமைதான். இப்பெருமையை அடிப்படையாகக்கொண்டு நம் புதுமைக் கலைகள் முன்னிலும் சிறந்து வளர வேண்டும்.

‘யாவார்க்கும் செல்வம்’

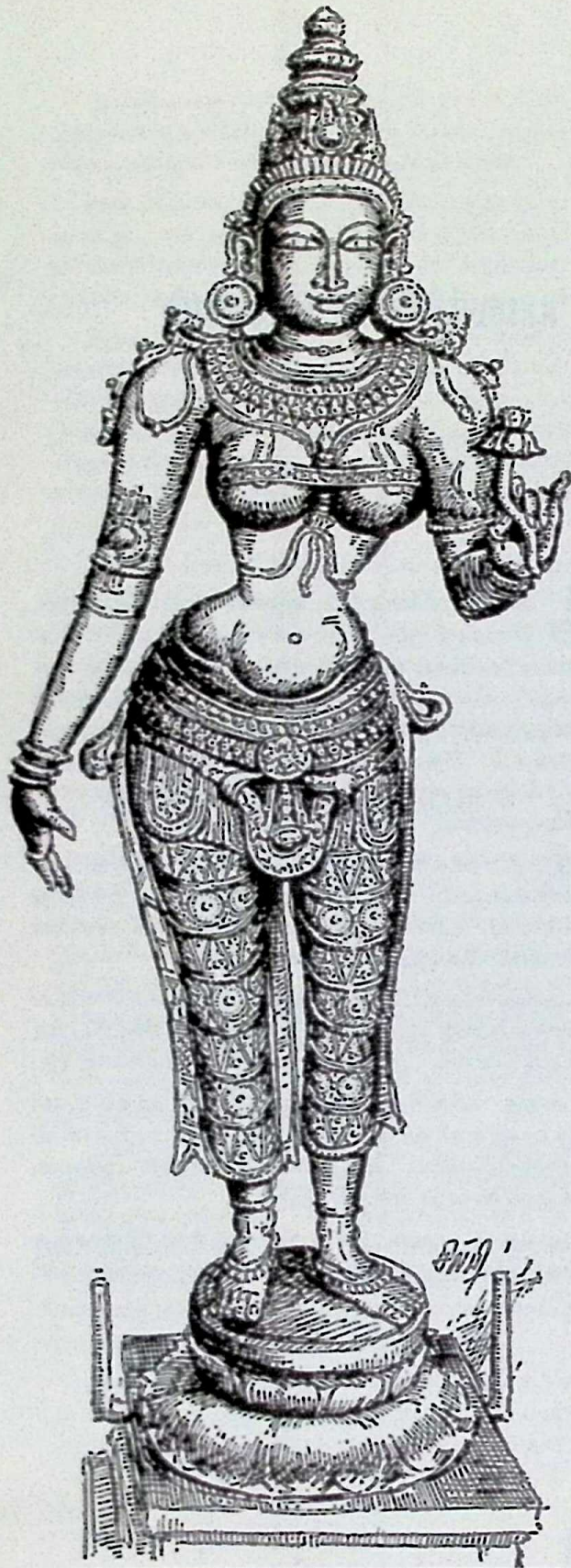
பு வின் திருவென்றும், அழகின் அணியென்றும், யாவார்க்கும் செல்வமென்றும், கம்பன் மகாலட்சுமியை வருணிக்கின்றான், ஹிரணியன் வதைப் படலத்திலே. இக்கவிச் சித்திரத்தை இனிது விளக்குவதுபோல் அமைந்திருக்கிறது, ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தான காரியாலயத்துக்கு அருகிலுள்ள காட்சி சாலையிலுள்ள பங்கஜவல்லித் தாயாரின் விக்கிரகம்.

இந்த விக்கிரகமும் புண்டரீகாட்சரின் விக்கிரகமும் திருவெள்ளறையில் இருந்து வந்தவை. புண்டரீகாட்சரை ஏற்கெனவே தரிசனம் செய்துவிட்டோம்.

அவ்வளவு நுட்ப வேலைப்பாடுகளோடு கூடிய பங்கஜவல்லித் தாயாரை இப்போது தரிசிப்போம், பக்தர்களாக அல்ல; கலா ரசிகர்களாக.

அந்த விக்கிரகத்துக்கு இந்த விக்கிரகம் ஒருவகையிலும் வேலைப்பாடுகளில் குறைந்ததில்லை. அத்தகைய மோகன அழகை இங்கும் கண்டு ரசிக்கிறோம்.

அந்தப் புண்டரீகாட்சருக்கு இசைந்த பங்கஜவல்லிதான் இவள், - உயிர்த்துணைதான்!

கிரீடத்தின் வேலைப்பாடுகளும், கழுத்தைச் சுற்றி அழகிய முத்து ரத்தினங்களாலான ஆரங்களும், மார்பில் கச்சையும், மென்மையான இடையும், இடையைச் சுற்றி அழகு செய்யும் பலவித ஆபரணங்களும், உடுத்தியிருக்கும் ஆடையின் பட்டுக் கரைகளில் பலவித வேலைப்பாடுகளும், காலில் காப்பும் கொலுசும், இவ்வளவுக்கும் மேலாகப் பத்மபீடத்தில் நிற்கும் நிலையும் எல்லாம் அழகின் சிகரத்தை எட்டிவிடுகின்றன.

இடது கையில் விரிந்த தாமரைப்பூ, இந்தச் செந்தாமரைச் செல்வியின் மலர்ந்த அழகுக்கு ஒரு சிறந்த அறிகுறி.

வலது கை வளைந்து தொங்கும் அழகைத்தான் பாருங்கள்.

இவ்வளவு அழகையும் 2¾ அடி உயரமுள்ள விக்கிரகத்தில் கண்டு கலைப் பேரின்பம் அனுபவிக்கிறோம். பலவகைக் கோணங்களில் நின்று பார்த்தாலும் பங்கஜவல்லியின் அழகு பன்மடங்கு அதிகரிப்பதைப் பார்க்கலாம்.

‘செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நந்தா விளக்கு!’ என்று கவிச்சக்கரவர்த்தி வருணிக்கும் தெய்விக அழகை ஸ்தூலமாக நாம் கண்டுகளிக்குமாறு அளித்திருக்கிறார். ஊர்-பேர் தெரியாத ஒரு சிற்பாசாரியார்.

‘அமுதில் பிறந்த அழகு’ என்று கவிஞர் வருணிப்பதை ஸ்தூலமாகக் கண்முன் காட்டியிருக்கிறார், யாவர்க்கும் செல்வமாக.

யாவர்க்கும் ஓசல்வத்தை,

வீடுதன்னும் இன்பத்தை

என்று கவிஞன் வருணிக்கும் மகா லட்சுமியைப் பங்கஜவல்லித் தாயாராக ஸ்ரீரங்கத்தில் தரிசிக்கிறோம்.

அமிர்த கலச கருடன்!

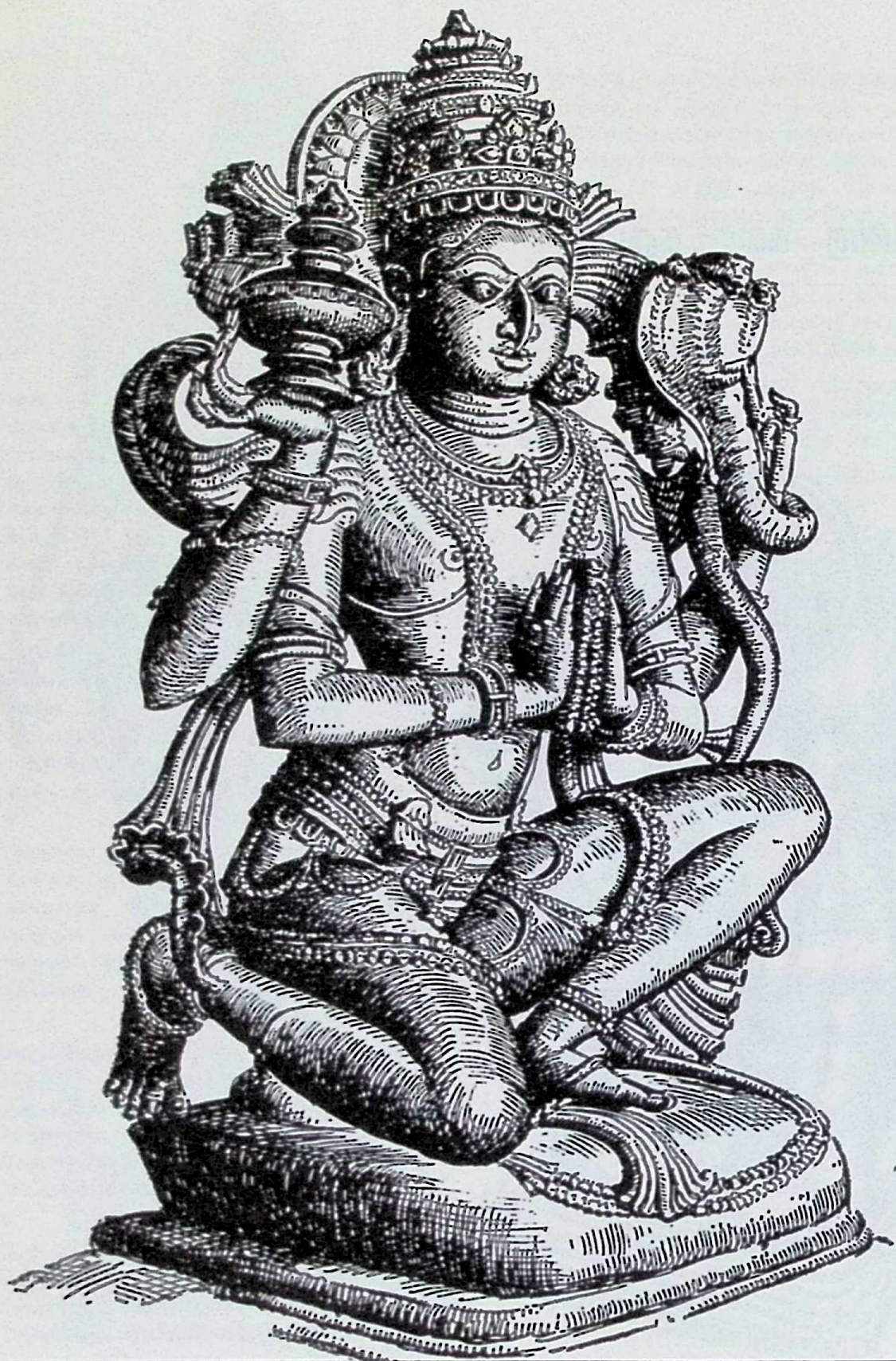
ஸ்ரீ ரங்க விலாசத்திலே வாகன மண்டபத்தினுள் இருக்கும் அமிர்த கலச கருடன் கோயில், எப்போதும் பூட்டி இருக்கிறது என்றும் அதனால் முதன்மையான சிற்பத்தைத் தரிசித்து ரசிக்க இயலாதபடி இருக்கிறதென்றும் நாம் முன்பு பார்த்தோம். அதை இப்போது எல்லோரும் கண்டு ரசித்துத் தரிசிக்கும் பேறு வாய்த்திருக்கிறது.

இதோ மூவகைத் தோற்றங்களில் இந்த அமிர்த கலச கருடனின் அழகை அனுபவிக்கிறோம். கருடன், தேவலோகத்தில் இருந்து அமிர்தம் கொண்டு வரும் கோலத்துக்கு ஒரு புராணக் கதை உண்டு.

இந்தக் கருடனுக்கு நான்கு கைகள். வலது பின் கையில் அமிர்த கலசம் இருக்கிறது. இடது பின் கையில் மூன்று தலைச் ஸர்ப்பம் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. முன் இரு கைகள் கூப்பியவாறு இருக்கின்றன. கூப்பிய கைகளின் நடுவே பூமாலை.

ஒரு காலைத் தூக்கி மண்டியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இந்தக் கருட தரிசனம் கிடைக்கிறது. கழுத்தில் போட்டிருக்கும் மாலைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் நடுவே மணிகளைப் பிணைத்திருக்கும் கம்பியைக்கூடச் சிற்பத்தில் காட்டியிருக்கிறது.

தொடையின் மேல் தொங்கும் பூமாலைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் இடுக்குகள் காண்பித்துத் தனித்தனியாக நாம் பார்க்கும்படி காட்டியிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு விரலையும் தனித்தனியாக இடுக்கு விட்டுக் காண்பித்து இருக்கிறது.

மனித முகமாய்த் தோன்றினாலும் உருண்டைக் கண்களும் வளைந்த மூக்கும் பளிச்சென்று கருடனை அறிவித்துவிடுகின்றன.

நாம் இதுவரை அனுபவித்து வந்திருக்கும் நமது நாட்டுச் சிற்ப அமைப்புகளை இதில் காண முடியவில்லை. மைசூரைச் சேர்ந்த ஹளேபீடு, பேலூர் ஆகிய கன்னட தேசத்துச் சிற்பங்களில் ஒன்றுதான் நமது அமிர்த கலச கருடன் என்று ஊகிக்கலாம். எந்தப் பக்கத்திலிருந்து பார்த்தாலும் தனி அழகு.

இந்தச் சிற்பத்துக்கு உபயோகப்படுத்தி இருக்கும் கல், அவ்வளவு கடினமானதன்று. மாக்கல்லைவிடச் சிறிது கடினமானது. ஆகவேதான் குடைந்து குடைந்து அருமையான வேலைப்பாடுகளைச் செய்ய முடிந்திருக்கிறது.

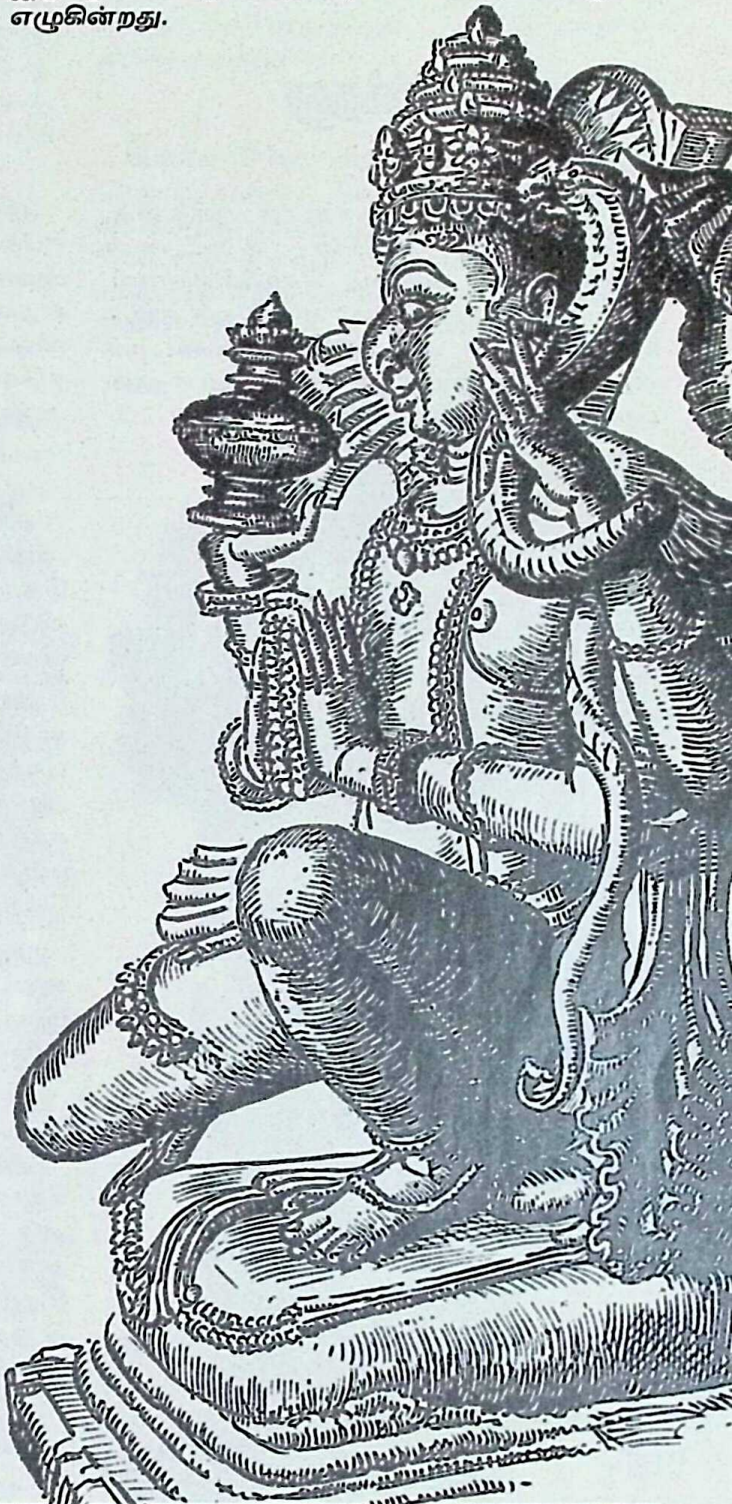
நகைகளைத் தனித்தனியாகக் கழற்றி வைத்து மாட்டிவிடலாம் என்று நினைத்தாலும்கூட... மிகவும் கைதேர்ந்த சிற்பிகள் அத்தகைய செயற்கருஞ் செய்கைகளையும் இந்தக் கல்லில் செய்து முடித்துவிடக்கூடும்.

இந்த அமிர்த கலச கருடனின் அழகுகளைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தால் நமது கவலைகளை மறந்துவிடலாம். ஏன், பசிதாகம்கூடப் பறந்துபோகும் இந்தக் கருட தரிசனத்திலே!

இவ்வளவு பெரிய கோயிலில் இத்தகைய சிற்பச் சிறப்புகளுடன் கூடிய ஒரு முக்கிய சந்நிதியை இனிமேலாவது பூட்டி வைக்காமல் எல்லோரும் கண்களினக்குமாறு வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே நமது வேண்டுகோள், நமது ஆசை.

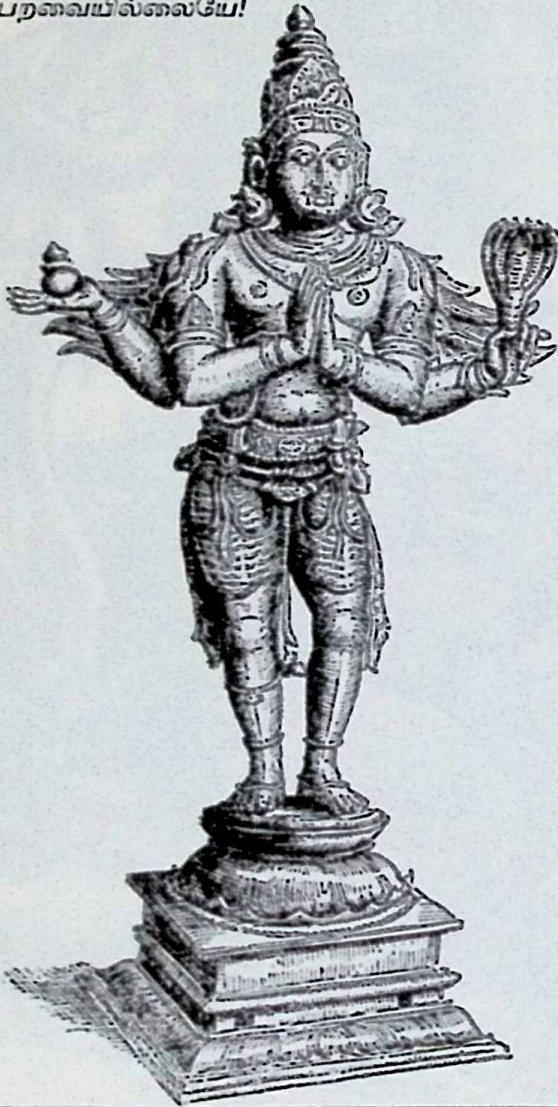
இவ்வளவு அழகிய சிற்பத்தைப் பல கோணங்களிலிருந்து தரிசித்து மகிழ்ச்சி அடைந்த நமக்கு முன்னமுக

போலப் பின்னமுகத் தோற்றத்தையும் காண மனம் நாடுகிறது அல்லவா? மேலும், இந்த அழகிய மூல விக்ரகத்துக்கு உத்ஸவ விக்ரகம் எப்படி இருக்கும் என்று அறியவும் உள்ளத்தில் ஆவல் எழுகின்றது.

கல்லும் கனிந்தது!

கருடனுக்குத் தாயார் விநதை. அதனால்தானே கருடனை 'வைநதேயன்' என்றும் சொல்கிறார்கள். கருடனின் தாய் என்றால் ஏதோ ஒரு தாய்ப் பறவை என்று எண்ணிவிட வேண்டாம். விநதை, காசியபர் பத்தினி. காசியபர்தான் பறவையில்லையே!

விநதைக்கு ஒரு சகோதரி கத்ரு. இரு சகோதரிகளும் காசியப முனிவரின் மனைவியரே. இந்த இருவகை உறவினாலும் இவர்களுக்கிடையே விளைந்தது விவாதம்தான், பூசல்தான். சகோதரிகளானாலும் சக்களத்திகள் அல்லவா?

கருடன் பணி

விவாதத்திலே தோற்று விநதை, கத்ருவுக்கு அடிமையாகிவிட்டாள். தேவாமிர்த்தத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால் தனக்கு விடுதலையென்று தெரிந்துகொண்டாள் விநதை.

தாயின் விடுதலைக்காக உளம் கனிந்துருகிய கருடன், தாயின் ஆசி பெற்றுப் பறந்துபோய் இந்திரனார் உலகிலிருந்து அமிர்தம் கொண்டு வந்தான், காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரக அமிர்த்தத்தை ஒரு பழைய ஞான உலகிலிருந்து நம் புதிய உலகத்துக்குக் கொண்டு வந்ததுபோல!

அந்தக் கோலம்தான் இந்த அமிர்த கலச கருடன். எல்லோரும் தரிசிக்க முடியாமல் இருந்து அந்த வாகன மண்டபத்திலேயே தரிசனம் அளித்திருக்கும் கருடன்.

அலங்காரத் திருப்பணிகள்

அந்த அழகிய உருவத்தைப் பல கோணங்களில் இருந்தும் தரிசித்து, பின் அலங்காரத்தையும் (எதிர்ப்பக்கத்தில்) தரிசிக்கிறோம். பின் தலையலங்காரம், தாமரை இதழ்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை பார்த்திராத ஓர் அதிசய அலங்காரம்.

இறக்கை, தோளின் இருபுறத்திலும் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று தலைப் பாம்பை வைத்திருக்கும் கையிலிருந்து

தொங்குகிற ஆடையைத்தான் பாருங்கள், கொசவித் தொங்கும் அந்த அழகைத்தான் என்னென்பது?

இடையைச் சுற்றிப் பின்னே ஆடையை முடிந்திருக்கும் அழகும், இடையைச் சுற்றியுள்ள ஆபரணங்களும், மண்டியிட்டு இருக்கும் பின்னங்காலின் பாதமும், சிற்பத்தின் அழகைப் பூர்ணமாக்கிக் காட்டுகின்றன.

முதல் பார்வை பார்த்தவுடனேயே இந்தச் சிற்ப லட்சணங்கள் இதுவரை பார்த்திராத நூதன அமைப்பில் இருக்கின்றன என்பது புலனாகும்.

உத்ஸவ கருடன்

நகரா (நான்முக)க் கோபுர வாசலின் உள்ளே கீழ்ப்புறம் உள்ள கூரத்தாழ்வான் சந்நிதியில், அமிர்த கலச கருடனின் உத்ஸவ விக்किரகம் இருக்கிறது. (கூரத்தாழ்வான் என்ற கூரேசன் ஸ்ரீ ராமானுஜரின் அந்தரங்க சிஷ்யர்.)

உத்ஸவ விக்किரகம் ஓரிடத்திலும், மூலஸ்தானம் மற்றோர் இடத்திலும் இருப்பது அதிசயம்தான். உயரம் 2¼ அடி.

மகா ஸர்ப்பங்களான எட்டும் உத்ஸவருக்கு அவயவங்களில் ஆபரணங்களாகித் தங்களை அடிமையாக்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. கிரீடத்தின் அடிப்பாகத்தில் ஒன்று; இரு காதுகளிலும் ஒவ்வொன்று; கழுத்தைச் சுற்றி இரண்டு; இடது கையில் ஒன்று; வலது முன் கைப் பக்கமாய்த் தோள் மேல் ஒன்று; இடையைச் சுற்றி அரைஞாண் போல ஒன்று - ஆக எட்டுச் ஸர்ப்பங்கள்.

இங்கே கருடனுக்குக் கோரப்பற்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. மூலவர் அல்லது மூலஸ்தான மூர்த்தியில் கோரப்பற்களும் இல்லை. இப்படிப் பாம்புகளும் இல்லை.

உத்ஸவர், நின்ற கோலத்தில் வெகு அழகாய்க் காட்சியளிக்கிறார். அந்தச் சிற்பத்தில் இருப்பதுபோல் வலது கையில் அமிர்த கலசம் இருக்கிறது. அந்த மூன்று தலைச் ஸர்ப்பத்துக்குப் பதிலாக இவரது இடது பின் கை ஐந்து தலைப் பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

மூலவரையும் உத்ஸவரையும் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசமாகும்போது, நாமும் அமிர்த கலசத்திலிருந்து அமிர்தத்தைப் பருகிக் கொண்டே இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. 'அழகு' என்ற அமிர்தத்தைத்தான்.

* * *

சொல்லிலே பிறந்த புராணத்தைக் கல்லும் கனிந்து சொல்லிக் காட்டுகிறது. கலையழகு என்ற தேவலோகத்திலிருந்து தேவாமிர்தத்தையும் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறது; ஊட்டக் காத்திருக்கிறது. இனிப் பூட்டி வைப்பார் யாரோ?

அழகிய சிங்கர்

ஸ்ரீ ரங்கநாதனின் சந்நிதிக்கு எதிரே நான்முகக் கோபுர வாசலின் உள்ளே கூரத்தாழ்வான் சந்நிதியில் அழகிய சிங்கரைத் தரிசிக்கிறோம். 'கரை அழகிய சிங்கர்' என்று பெயர்.

திருமஞ்சனக் காவேரிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் கிழக்கு நோக்கியவண்ணம் இவர் சந்நிதி இருந்ததாம் ஒரு காலத்தில். ஏதோ கலகம் காரணமாக ஆற்றங்கரை அழகிய சிங்கர் இப்போது கூரத்தாழ்வான் சந்நிதியில் காணப்படுகிறார்.

இந்தச் சந்நிதிக்கு முன் வடக்கு நோக்கி அழகிய சிங்கரின் மூலஸ்தானம் இருக்கிறது. நாம் இதோ பார்க்கும் உத்ஸவர், கூரத்தாழ்வான் சந்நிதியின் சமீபத்திலே அர்த்த மண்டபத்திலே அமர்ந்திருக்கிறார்.

சாந்தமூர்த்தி - லட்சுமி இருப்பதால், இந்த லட்சுமி நரசிம்மரை இரு கோலத்தில் தரிசிக்கிறோம். முதலில் லட்சுமியை நேராகத் தரிசிக்கிறோம்.

அழகுத் தெய்வத்தின் அருளை முன்னிட்டு, நரசிம்மரை அடுத்த கோலத்தில் நேர்முகமாகத் தரிசிக்கவும் துணிகிறோம். இரு படங்களிலும் வலது பாகத்து மார்பின் மேலும் லட்சுமி தரிசனம் அளிக்கிறாள்.

நரசிம்மர் பாதக்குறடு அணிந்து வீற்றிருப்பது இங்கே விசேஷம். சிற்பத்தில் உள்ள விசேஷ அம்சங்கள் வார்ப்பு விக்ரகத்திலும் காணப்படுகின்றன.

நரசிங்கத்தின் பிடரி, ஆடையில் வேலைப்பாடுகள் முதலியவற்றை இரு மூர்த்திகளிலும் கண்டு அதிசயிக்கிறோம். மடிமேல் இடது பக்கத்தில் லட்சுமி வீற்றிருக்க இடது கையால் அணைத்தவாறு காட்சியளிக்கிறார் அழகிய சிங்கர்.

இப்படிக் காட்சி அளிக்கும்போதுதான் உக்கிர நரசிங்கர் அழகிய நரசிங்கராகிறார். ஹிரணிய வதம் நடந்த பின்பும், நரசிங்கத்தின் உக்கிரம் தணியவில்லையாம்; மேன்மேலும் பொங்கிக்கொண்டே இருந்ததாம்.

பிரம்மா தோத்திரம் செய்து வணங்கிய பின்பும் அந்தச் சிற்றம் ஒடுங்கியபாடு இல்லை. 'உலகமெல்லாம் ஒழிந்துபோகும் இப்பொழுதே!' என்று நெஞ்சு நடுங்கியதாம் தேவர்களுக்கு.

அந்தத் தேவர்களை நோக்கி, 'அஞ்ச வேண்டாம்' என்று அபயம் கொடுத்தது கை; அருள் சுரந்தது

கண். எனினும் உக்கிர மூர்த்தியின் சிற்றம் முற்றும் ஒடுக்கியபாடு இல்லை. இந்த நிலைமையில் வருகின்றாள் லட்சுமிதேவி.

திருமகளை நோக்கியதும், சிற்றம் அறவே ஒழிந்து அன்பு வந்துவிடுகிறது. உக்கிர சிங்கர் அழகிய சிங்கராகிவிடுகிறார்.

மடிமேல் அமரச் செய்து இடது கையால் அணைத்தவாறு காட்சி தரும் லட்சுமி நரசிம்ம மூர்த்தியின் ஸ்ரீரங்கச் சிற்பமும் வார்ப்பு விக்கிரகமும், புராணம் வருணிக்கும் நரசிம்ம அவதாரக் கதைக்கு எவ்வளவு அருமையான கலையுருவம் அளித்து உதவுகின்றன!

கிளி மோகம்!

ஸ்ரீ ரங்கம் கோயிலின் உள்ளே இருக்கும் கருட மண்டபத்தில் உள்ள ஓர் அரசனின் சிற்பத்தை இங்கே பார்க்கிறோம். பக்தி பரவசமாகி நிற்கும் இந்த மன்னனுக்கு சிற்பாசாரியார் வெகு நேர்த்தியான அலங்காரங்களைச் செய்திருக்கிறார். பறவைகளில் கிளி ஒன்றுதான் இவனுக்கு மிகப் பிடித்தமானது என்பது இடுப்பில் தொங்கும் கட்டாரியின் பிடியில் உள்ள கிளியையும், மகுட அணியில் பளிச்சென்று தெரியும் கிளியையும் பார்க்கும்போது புலனாகிறது.

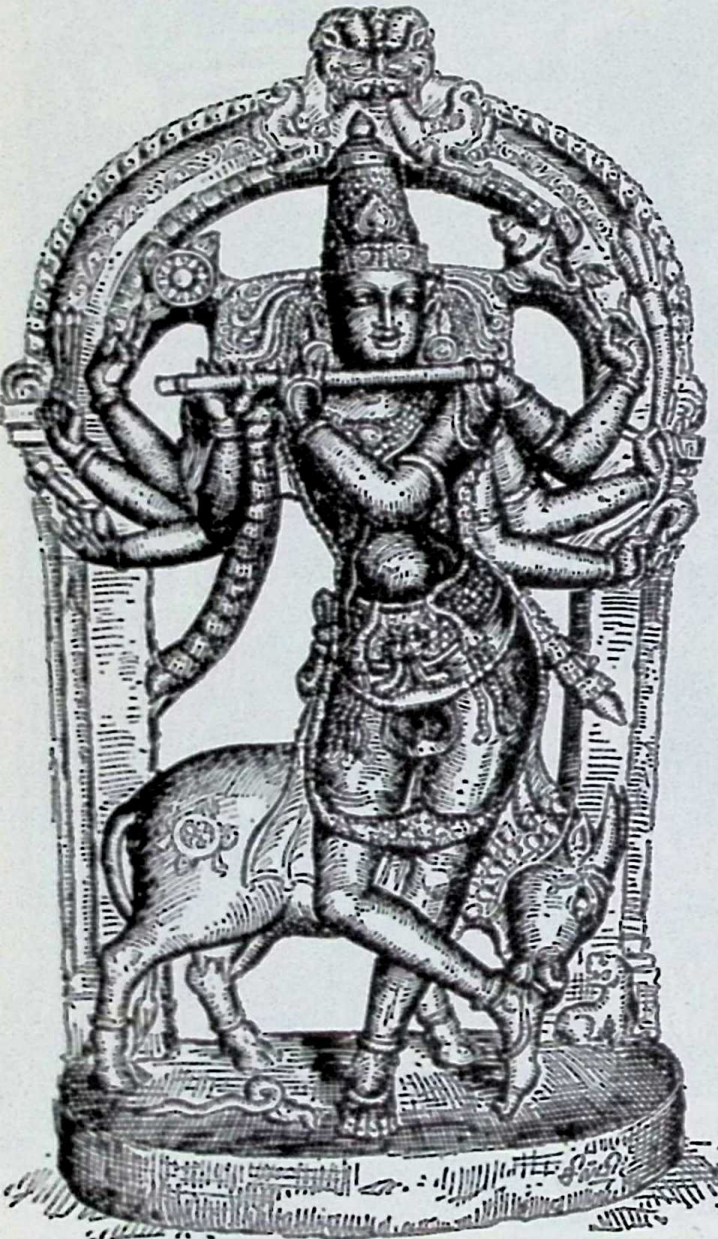
நேரில் பார்க்கையில் இந்த அரசன் உடுத்தியுள்ள பட்டுப் பீதாம்பரங்கள் எந்த தேசத் தயாரிப்போ என்ற பிரமிப்பு ஏற்படத்தான் செய்யும். இந்த மண்டபத்தில் எத்தனையோ மன்னர்கள் பத்தினி பரிவாரங்களோடும், மந்திரி பிரதானிகளோடும் காட்சியளிக்கும்போது, இந்தக் 'கிளி அரசன்' மட்டும் நான்கு அடி உயரச் சிற்பவடிவில் மேற்குப் பார்த்து ஒரு தூணில் தனித்து நிற்குகொண்டு வழிபட்டு வருகிறான்.

நான்முகக் கோபுரத்தின் அருகில் உள்ள நான்கு கால் மண்டபத்தில் வாசம் செய்யும் நடன சிங்காரிதான் அடுத்த பக்கத்தில் காட்சியளிக்கிறான். இவளிடம் விறுவிறுப்பான நாட்டிய பாணியையும், நாதன ஐடை, ஆடை அலங்காரங்களையும் பார்க்க முடிகிறது. இந்த அழகியை உருவாக்கியவருக்கும் 'கிளி மோகம்' அதிகம் உண்டு என்று சொல்லத்தக்க வகையில், அவள் ஐடைப் பின்னலையும், மேல் தாவணியையும் இரண்டு கிளிகள் கொத்தி இழுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. இந்தச் சிற்பம் சுமார் இரண்டு அடி உயரம்தான் என்றாலும், பூரண பொலிவோடு திகழ்கிறது.

அடிமையாக்கும் அழகு!

‘ஆண்டவனுக்கும் அடிமையாக இருக்க வேண்டாம்’ என்ற அளவுக்குத் தங்கள் வீர சுதந்திர வெறியை உயர்த்திக் கோஷமிடும் பகுத்தறிவுக்

குழாங்கள் உண்டு. இத்தகைய ஆசாமிகள் ஒன்றுக்கும் அடிமையாவதே இல்லையா?

‘காதல்’ என்ற நெறியில் அடிமை செய்வதும் இன்பம்தான்; இன்ப சுதந்திரமும் தானே? பக்தர்கள் சொல்வார்கள், ‘ஐகன் மோகன சௌந்தரியம் ஈஸ்வர சௌந்தரியம்; அத்தகைய அழகுக் காதலுக்கு அடிமை புரிவது தானே பேரின்பம்?’

இந்த உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளலாம், திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலே, தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் சந்நிதியின் மூலஸ்தானத்தில் அஷ்டபுஜ வேணுகோபாலனைத் தரிசிக்கும்போது (அஷ்டபுஜம் - எட்டுக் கைகள்).

ஈஸ்வர சௌந்தரியம் ஸ்தூலமாய் இயற்கை அழகுகளாக மட்டும் தன்னை வெளியிட்டுக் கொள்ளவில்லை; சூட்சுமமான இசையழகு - கவிதை அழகுகளாலும் தன்னை வெளியிட்டுக்கொண்டு உலகத்தைத் தன் மோகன சக்திக்கு உட்படுத்துகிறது. இப்போது மீண்டும் பாருங்கள், அஷ்டபுஜ வேணுகோபால மூர்த்தியை.

சங்கு-சக்கரம், கரும்பு வில், அம்புகள், பாசம், அங்குசம் தாங்கி, முன் இரு கைகளில் புல்லாங்குழலை வைத்துக்கொண்டு அந்தக் குழலோசையால் வேணுகோபாலன் அடிமைப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறான் சராசரங்களையெல்லாம். இதற்குப் பின்னுள்ள பகமடும் ஒரு சாட்சி.

கோபாலனின் வலது காலை நக்கிக் கொண்டிருக்கிறது பசு. கண்பார்வையோ வேணுகோபாலனின் முகத்திலே தான். அந்த அழகையும் இசை இன்பத்தோடு பருகுவதுபோலக் காண்கிறது. காது உயரத் தூக்கி இருப்பதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். நாதம் வரும் திசை வழியே காதை வைத்துக் கொண்டு ஆனந்தமடைகிறது அல்லவா?

இப்பசுவும், இருபுறமும் சங்கு-சக்கரத்துடன் காணப்படுகிறது. கழுத்தில் சலங்கை மணி முதலான அலங்காரங்கள். இருக்கட்டும்; மாட்டின் பின் காலடியில் அதோ என்ன? அப்படியிருந்தும் மாடு பயப்படவில்லையே!

ஒரு பாம்பல்லவா படுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது பின் காலடியில், மெய்ம்மறந்து! அது மட்டுமா? பசு முகத்தின் பக்கமாகவே ஒரு புலி; தன் கொடுமை துறந்து பசியை மறந்து வேணுகானத்தில் மெய்ம்மறந்து இருக்கிறது!

வேணுகோபால சௌந்தரியத்திலே கொடுமைக்கும் பகைமைக்கும் இடம் எங்கே?

இவ்வளவும் திருவாசியுடன் கூடி அமைந்திருப்பது இச்சிற்பத்துக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு, உயரம் நான்கு அடி.

ஒரு முறை இந்த அழகிய உருவத்தைப் பார்த்துவிட்டால் நாமும் இந்தச் சிற்ப சௌந்தரியத்துக்கு அடிமையாகி விடுகிறோம். மாடு, புலி, பாம்பு எல்லாம் வேணுகானத்துக்கு அடிமையாகி இருப்பதுபோல வைத்த கண் வாங்காமல், வெளிவர மனம் இல்லாமல், கண்டவர் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசமெய்தும் கலா சௌந்தரியம் இது.

சிறு அறையில் பெருஞ் செல்வம்

ஐந்து குழி மூன்று வாசலின் எதிரே உள்ள ஒரு சிறு அறையில், கருடன்மேல் லட்சுமி சமேதராக உட்கார்ந்திருக்கும் நாராயணனைப் பார்க்கலாம். இந்த அறையையும் அமிர்த கலச கருடன் கோயில்போல் எப்போதும் பூட்டியிருக்கிறார்கள்.

இச்சிற்பமும் அமிர்த கலச கருடன்போல் மைசூர் தேசத்து ஹளேபீடு, பேலூர் முதலிய ஊர்களில் காணப்படும் சிற்ப லட்சணங்களை நினைவூட்டுகிறது.

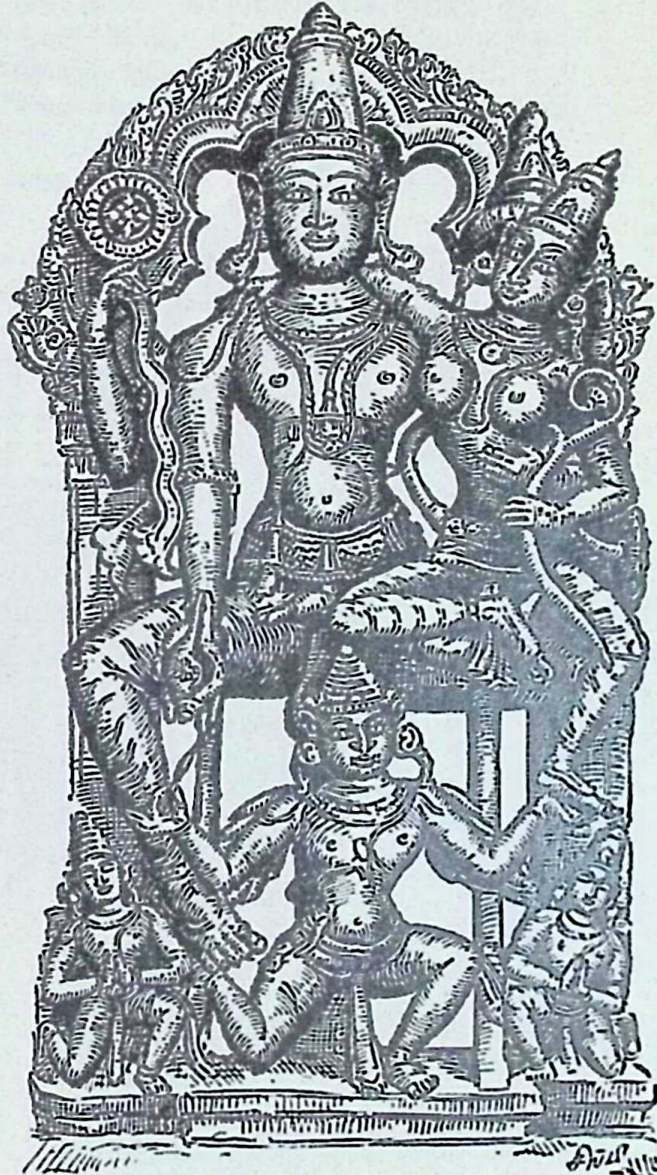
அங்கிருந்து வந்த சிற்பங்களே இவை என்று துணிந்து உரைக்கலாம். சக்கரம் ஏந்தியிருக்கும் கையிலிருந்து தொங்கும் வஸ்திரத்தை உற்று நோக்குங்கள். லட்சுமி தன் இடது கையில் புஷ்பத்தைப் பெரிய

கொடியோடு வைத்துக் கொண்டிருப்பதையும் பாருங்கள்.

இவை தமிழ்நாட்டுச் சிற்ப அமைப்பு முறைக்கு நூதனமானவை. மைசூர்ப் பாணியில், கல்லை நன்றாகக் குடைந்து ஆச்சரியமாக ஆக்கப் பெற்றிருக்கின்றன இந்த நூதன அமைப்புகள்.

அழகு எங்கிருந்து வந்தால் என்ன? கண்டதும் காதல்தானே ரசிகருக்கு. காதலுக்கு அடிமை ஏது, எஜமான் ஏது?

அழகின் 'அமுத கீத வலை'க்குள் பிடிபடாத சுதந்திரமும் ஒரு சுதந்திரமாகுமோ?

தெவிட்டாத விருந்து

இத்தனை நாட்களாக இந்தப் பெரிய கோயிலில் நமக்குப் பெரிய கலை விருந்து கிடைத்திருக்கிறது.

கருடன் விடை தருகிறார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோயில், சேஷராய மண்டபம் (சேஷகிரிராயர் அணி திகழ் மண்டபம் என்பது முழுப் பெயர்) முதலிய இடங்களிலுள்ள சிற்ப பொக்கிஷங்களைக்

கண்டுகளித்தோம். தனித்தனியாகச் சந்திதிகளில் இருக்கும் அமிர்த கலச கருடன் முதலான சிற்பச் செல்வங்களையும் கண் விழாவாகக் கண்ணுற்று மகிழ்ந்தோம்.

பல கோணங்களிலிருந்து தரிசனம் செய்த அமிர்த கலச கருடனை, இதோ நேர்முகமான தோற்றத்தில் தரிசிக்கிறோம். முழுப் பீடம் உள்ளிட்ட முழு அழகையும் அனுபவிக்கிறோம்.

சிவன் கோயிலில் கடைசியாக நந்தியிடம் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு போகிறார்கள் அல்லவா? நந்தியின் ஸ்தானம் விஷ்ணு கோயில்களில் கருடனுக்குத்தானே!

அதிசயமான லட்சணங்களுடன் கம்பீரமாக மண்டியிட்டுக்கொண்டு இருக்கும் அமிர்த கலச கருடனைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு உத்தரவு பெற்று வெளியே வருகிறோம். வெளிப் பிராகாரத்தின் வழியாகக் கீழ் வாசலுக்கு வெளியே வருகிறோம்.

ரதி, அழகு பார்க்கிறாள்

தாமோதர கிருஷ்ணன் இருக்கும் மொட்டைக் கோபுர (கோட்டை) வாசலுக்கு வந்து, கோபுர வாசலில் உள்ள பெரிய கல் தூணின் கீழே வந்து சேருகிறோம். அதன் கீழ் ரதிதேவி அன்னத்தின் மீது அமர்ந்த வண்ணம் கண்ணாடி பார்த்து முடியில் பூச்சொருக்கிக்கொள்வதைப் பார்க்கிறோம்.

முற்றுப்பெறாத பெருமை

அறுபது அடி உயரமுள்ள இந்தத் தூண்களை அந்தக் காலத்தில் எப்படித்தான் நிறுத்தினார்களோ! அதுவும் இவ்வளவு பெரிய தூண்கள் நிற்க வேண்டுமானால், பூமியில் அஸ்திவாரம் எவ்வளவு இருக்குமோ!

இப்படிப் பிரமித்துப் போகிறார்கள் அந்தப் பக்கம் போகிறவர்களெல்லாம்.

கோபுரம் பூர்த்தியாகாமல் தூண்கள் தனித்திருப்பதால்தான் இத்தகைய பிரமிப்போடுகூடிய ஆராய்ச்சி நம் உள்ளத்தில் இடம் பெறுகின்றது. கோபுரம் பூர்த்தியாகி இருந்தால் சாதாரணமாக நாமும் அதன் வழியாக வெளியே போயிருப்போம்.

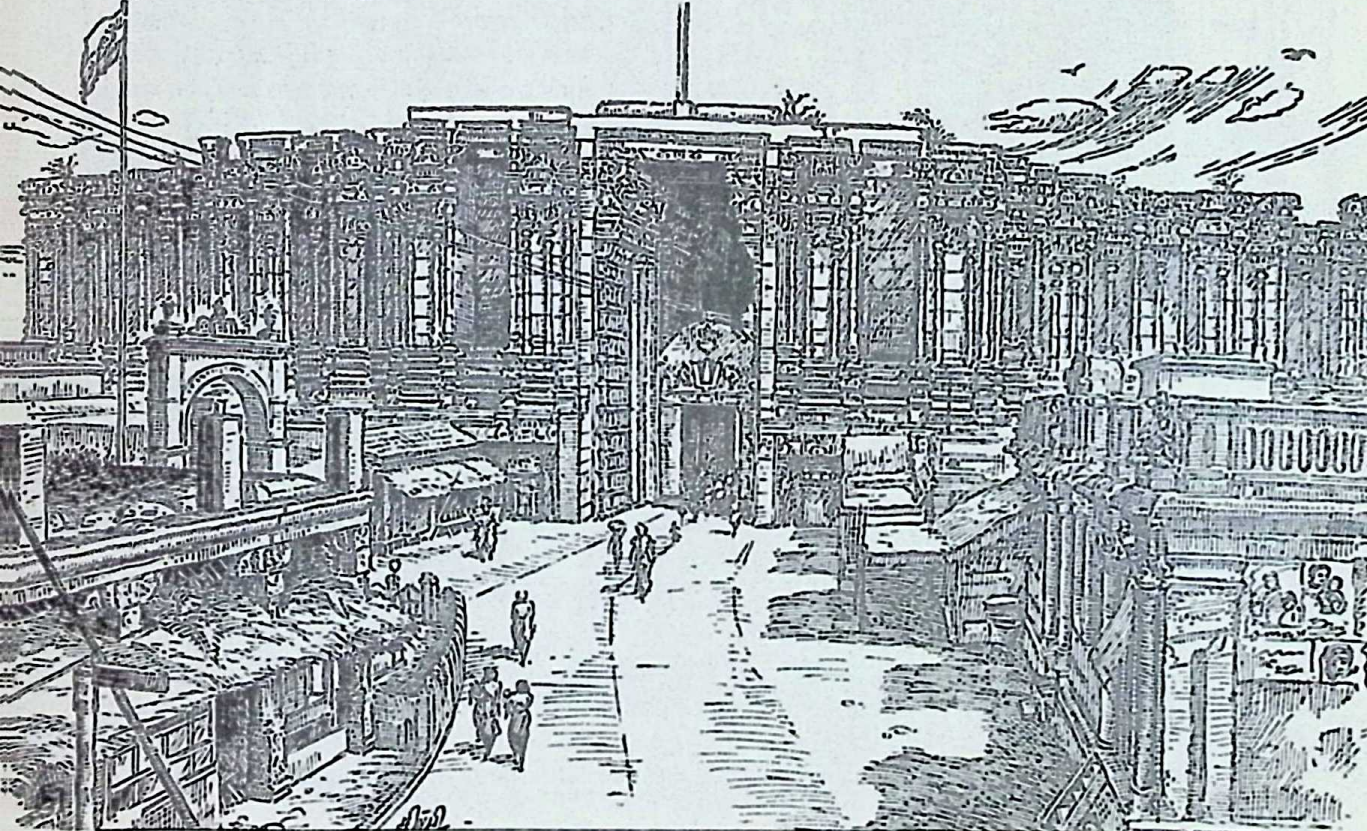
தெற்கு வாசலில் உள்ள ராஜ கோபுரத்துக்கு வருகிறோம். இதுதான் முக்கிய வாசல். புதிதாக வருகிறவர்கள் இதன் வழியாகத்தான் கோயிலுக்குப் போய்த் திரும்ப வேண்டும். இது விஜயநகர ஆட்சியில் எழுந்தது.

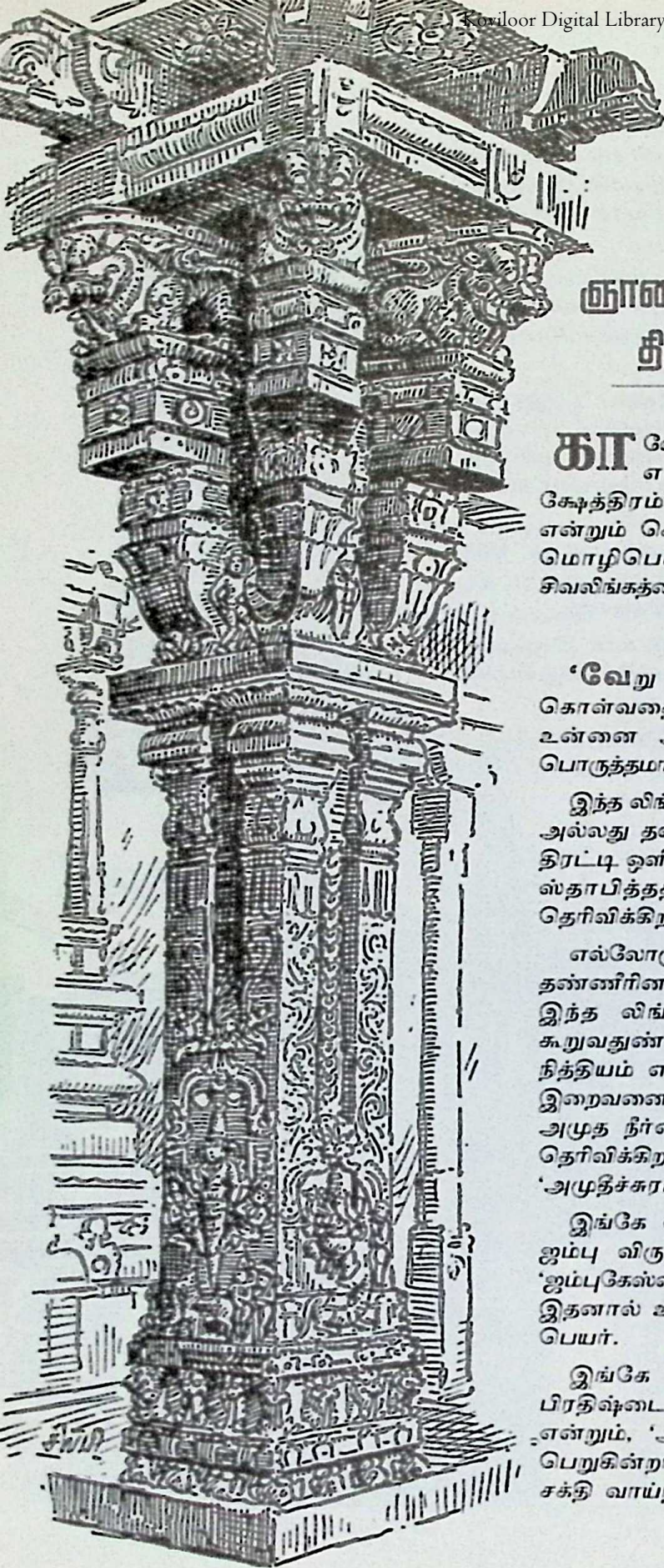
இதன் அகலம், நீளம் முதலியவற்றைப் பாருங்கள். இது பூர்த்தியாகிக் கோபுரம் முற்றுப்பெற்று இருந்தால், 300 அடிக்கு மேல் வானளாவி வளர்ந்து தென்னிந்தியாவிலேயே மிகவும் பெரிய கோபுரம் என்று சொல்லப் பெற்றிருக்கும்.

ஊரையே தன்னுள் பிராகாரம் பிராகாரமாக அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் இப்பெரிய கோயில், தென்னாட்டுக் கோயில்களில் எல்லாம் பெரிய கோயில்தான்.

இக்கோயிலில் உள்ள சிற்பங்களோடு கண் விருந்தான பல ஓவியங்களும் அருமை கருதிப் போற்றிப் பாதுகாக்கத் தக்கன.

சப்த பிராகாரங்களோடு விளங்கும் இக்கோயிலிலிருந்து பஞ்ச பிராகாரங்களோடு திகழும் 'ஜம்புகேஸ்வரம்' என்ற திருவாணைக்காவுக்குப் போவோம்.

ஞான கேஷத்திரம் - திருவானைக்கா

கா வேரியின் கரையிலுள்ள 'ஜம்புகேஸ்வரம்' என்ற திருவானைக்காவை 'ஞான கேஷத்திரம்' என்றும், 'கஜாரண்ய கேஷத்திரம்' என்றும் சொல்வதுண்டு. 'ஆனைக்கா' என்பதன் மொழிபெயர்ப்பே 'கஜாரண்யம்.' இங்குள்ள சிவலிங்கத்தை 'அப்பு லிங்கம்' என்பர். (அப்பு - ஜலம்)

பக்தி சொல்லும் கதை

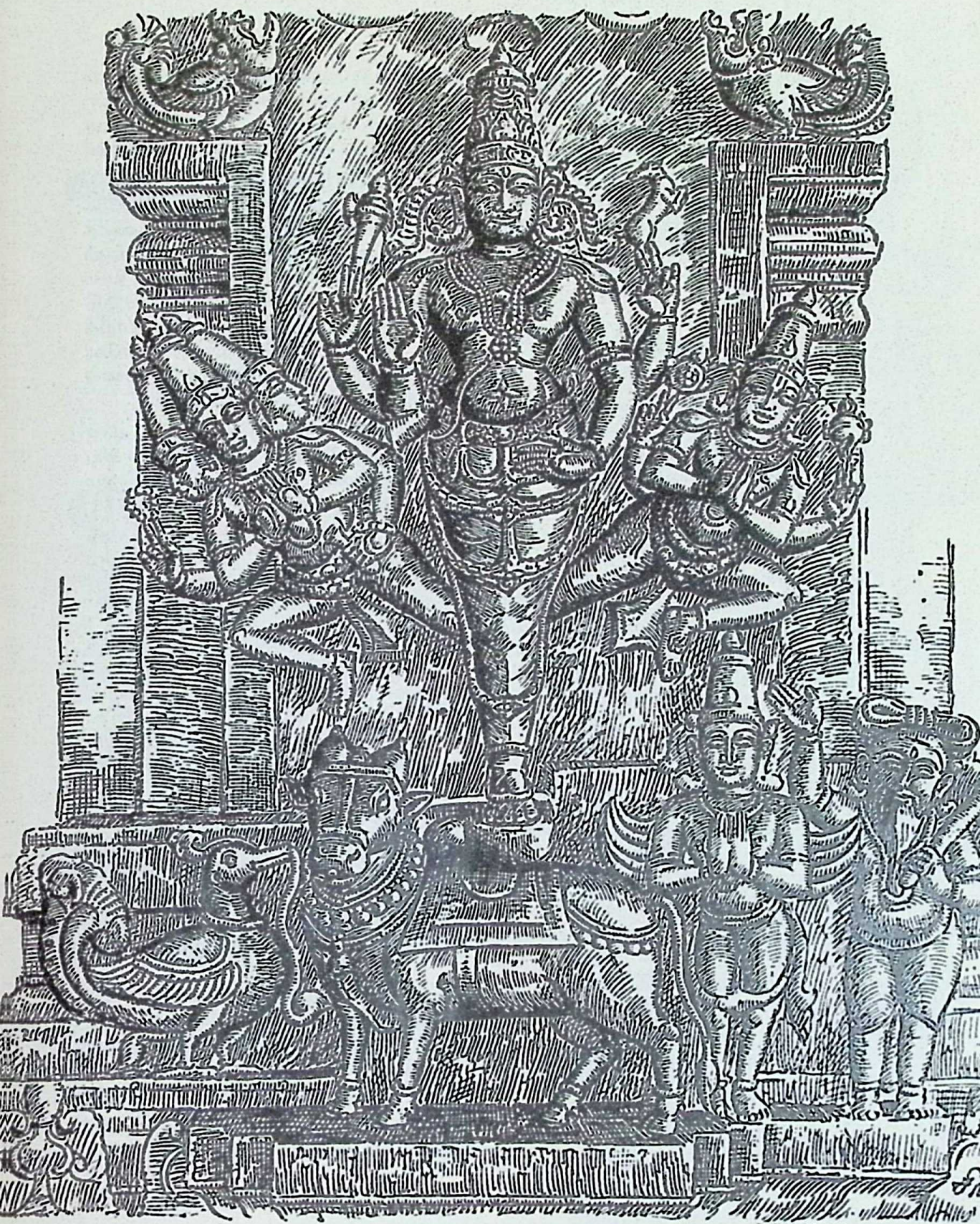
'வேறு சிவலிங்கத்தை 'அப்பன்' என்று கொள்வதைக் காட்டிலும், அப்பு லிங்கமாகிய உன்னை அப்பனென்று துதிப்பது எவ்வளவு பொருத்தமானது!' என்று ஒரு பக்தர் பாடியிருக்கிறார்.

இந்த லிங்கம் இருக்கும் இடத்தில் இன்றும் அப்பு அல்லது தண்ணீரைக் காணலாம். தீர்த்தத்தையே திரட்டி ஒளிமிக்க லிங்கமாகச் செய்து உமாதேவியே ஸ்தாபித்ததாகத் திருவானைக்காப் புராணம் தெரிவிக்கிறது.

எல்லோருக்கும் அமுதம் என்று சொல்லப்படுகிற தண்ணீரினால் திரட்டி அமைக்கப் பெற்றதென்று இந்த லிங்கத்தை 'அமுத லிங்கம்' என்றும் கூறுவதுண்டு. இந்த லிங்கத்தை வழிபடுவோர் நித்தியம் எய்தி அமுதராவர் என்றும், அவர்கள் இறைவனை அறியும் அறிவானது அழிதல் இல்லாத அமுத நீர்மை எய்தப்பெறும் என்றும் புராணம் தெரிவிக்கிறது. அமுத லிங்கத்தை உடைய இத்தலம் 'அமுதிச்சுரம்' என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இங்கே ஸ்தல விருட்சம் நாவல் மரம் என்ற ஜம்பு விருட்சம். ஜம்பு மூலத்தில் இருப்பதால் 'ஜம்புகேஸ்வரர்' என்றும் ஸ்வாமிக்குப் பெயருண்டு. இதனால் ஊருக்கும் 'ஜம்புகேஸ்வரம்' என்றொரு பெயர்.

இங்கே தவம் புரிந்து அமுத லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்த தேவி 'அகிலாண்டேஸ்வரி' என்றும், 'அகிலாண்ட நாயகி' என்றும் பெயர் பெறுகின்றாள். அகிலாண்டேஸ்வரியை மிகவும் சக்தி வாய்ந்த தெய்வம் என்பர்.

தேவியின் உக்கிரத்தை மட்டுப்படுத்த, ஆதிசங்கரர் தாடங்கத்தில் ஸ்ரீசக்கரம் பிரதிஷ்டித்துக் காதில் அணிவித்ததாகவும், அப்போதும் உக்கிரம் அதிகமாக இருந்ததால் அகிலாண்டேஸ்வரியின் சந்நிதிக்கு எதிரே மூத்த பிள்ளையாகிய பிள்ளையாரைப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து வைத்ததாகவும் சொல்கிறார்கள். தன் பார்வையில் தன்னுடைய பிள்ளையே இருப்பதால் சாந்தமாகிவிட்டாளாம். இந்தக் கதை கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றிய திருவாணைக்காப் புராணத்தில் காணப்படவில்லை.

அகிலாண்ட நாயகி ஆராதனை செய்ததும், வரம் கொண்டதும், ஞானோபதேசம் பெற்றதுமே மூன்று படலங்களில் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன, திருவாணைக்காப் புராணத்திலே.

ஏகபாத திரிமூர்த்தி

ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சந்நிதிக்குப் போகும்போது, வெளியே உண்டியல் இருக்கும் இடத்துப் பெரிய தூணில் 'ஏகபாத திரிமூர்த்தி' என்ற சிற்பம் இருக்கிறது. தூணின் முழுத்தோற்றத்தையும், சிற்பத்தின் தனித் தோற்றத்தையும் படத்தில் காணலாம்.

ஏகமாகிய பரமசிவம் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர்கள் மூலமாய்ப் பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் படைத்துக் காத்துத் துடைத்தலாகிய தொழில்களை, தான் அவற்றில் தோயாது செய்விப்பதாகச் 'சிவ பராக்கிரமம்' என்னும் நூல் தெரிவிக்கிறது.

சிவபெருமான் கொண்டருளும் கருணியத் திருமேனியின் இதயத்தினின்றும்

ருத்திரமூர்த்தி தோன்றுகிறார் என்றும், வாம தக்ஷிண பாரிசங்களினின்றும் பிரம்மா, விஷ்ணு போன்றோர் பிறக்கிறார்கள் என்றும் வேத சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன என்பர்.

கல்பங்கள் தோறும் சிவபெருமான் அநேக கோடி பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர்களைத் தமது திருமேனியில் சிருஷ்டித்து, மீண்டும் தம்மிடம் ஒடுக்கிக்கொள்கிறாராம். தாம் பிறப்பு இல்லாதவராய், மும்மூர்த்தி முதலான தேவர்களுக்குப் பிறப்பிடமாய்த் தனித்து நிற்பவர் சிவபெருமான். எனவே, இப்பெருமான் ஏகபாத திரிமூர்த்தி எனப் பெயர் பெற்றுக் காட்சியளிக்கிறார்.

சிற்பத்தில் ஏகபாத திரிமூர்த்தியின் கீழ், இம்மூர்த்திகளின் வாகனங்களாகிய அன்னப்பறவையும் ரிஷபமும் கருடனும் காணப்படுகின்றன.

கருடன் பக்கத்திலே நாரத மகரிஷி ஏகபாத மும்மூர்த்தியின் தரிசனம் கண்டு மெய்ம்மறந்திருக்கும் பரவசக் கோலத்தைப் பார்க்கிறோம்.

அகிலாண்டேஸ்வரியின் திருவுருவத்தைத் தான் நேரில் தரிசித்தபடியே பிரம்மா அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்ததாகவும், விநாயகக் கடவுளை பிரதிஷ்டை செய்ததும் பிரம்மதேவன் என்பதாகவும் திருவாணைக்காப் புராணம் தெரிவிக்கிறது.

மகாவிஷ்ணு, ராமாவதாரத்திலே தன்னைத் தொடர்ந்து வந்த கும்பகர்ணனுடைய சாயை நீங்க வேண்டுமென்று அமுத லிங்கத்தையும் அகிலாண்ட நாயகியையும் வழிபட்டதாகவும், ஸ்ரீ ரங்கநாதனாக ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து ஜம்புகேஸ்வரரை வழிபடுவதாகவும் புராணம் தெரிவிக்கிறது.

குறத்தியும் கூடையும்

ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரியைத் தரிசித்து விட்டு, ஸ்ரீ ஜம்புகேஸ்வரர் கோயிலைப் பிரதட்சிணம் செய்துகொண்டு போகும்போது நேரே பின்புறத்திலுள்ள நாற்கால் மண்டபத்தில் நான்கு அழகிய சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் கோயிலைப் பார்த்தவாறு நாற்கால் மண்டபத்தில் நிற்கும் குறத்தி சிற்பத்தையே இங்கே பார்க்கிறோம்.

நல்ல தேகக்கட்டு, கூந்தலின் வளர்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் பெரிய கொண்டை; அதை அவிழ்த்துவிட்டால் இடையின் கீழே தொங்கும் என்று தெரிகிறது.

இடது கையை, ஓர் ஓலைக்கூடையினுள்ளே இடுக்கிக்கொண்டு இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். வலது கையால் இடது தோளின் மேலிருந்து வலது பக்கமாக வஸ்திரத்தைத் தூளிபோலக் கட்டிக்கொண்டு, அதில் தூங்கும் குழந்தையை அணைத்தவாறு காணப்படுகிறாள்.

இவள் அணிந்திருக்கும் பட்டுப் பீதாம்பரங்களில் இருந்து, ஏதோ ஒரு ராஜ மாளிகைக்குச் சென்று ஒரு ராணிக்கோ அல்லது ஒரு பெரிய சீமாட்டிக்கோ குறி சொல்லிப் பரிசு பெற்றிருக்கிறாள் என்று ஊகிக்கலாம்.

இரு புறமும் இரு குறவர் காணப்படுகிறார்கள். காலின் கீழே மத்தளம் வாசிக்கும் ஒருவனைக் காண்கிறோம்.

இந்தக் குறத்தியை இரு தோற்றங்களில் பார்த்துச் சிற்ப நுட்பங்களின் அழகை ஒருவாறு கண்டுகளிக்க முடிகிறது. கூடையில் வரிவரியாக ஓலை பின்னியிருக்கும் அழகைத் தான் பாருங்கள்.

புருவத்தின் இயற்கை அழகும், ரோமத்தின் வரிசையும் தத்ருபமாய்க் காண்கின்றன. ஒவ்வோர் அம்சமும் இயற்கையாகச் சிற்பத்தில் அமைந்திருப்பதால், 'சிற்பாசாரியர் குறத்தியை நேரே கண்டு அப்படியே நேரே நம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்திவிட்டாரோ' என்ற பிரமையும் ஏற்படுகிறது.

அவள் வலது கால் வளைந்து நிற்கும் அழகைப் பார்த்தால், 'குறத்தி நாட்டிய'த்துக்கு ஒத்திகை நடக்கிறதோ என்ற எண்ணமும் ஏற்படுகிறது.

முடி சூட்டி ராஜமாட்சியைப் பூர்த்தி செய்வதுபோல, கூடை பின்னிக் கொடுத்திருக்கும் அழகை இந்தச் சிற்பத்துக்குச் சிகரமாக்கி இருக்கிறார் எனத் தோன்றுகிறது. ராணியும் கிரீடமும்போல இந்தக் குறத்தியும் கூடையும்.

நான்கு அடி உயரமே உள்ள இந்தச் சிற்பம், அந்தப் பக்கம் செல்லும் கலா அபிமானிகளை ஆகர்ஷித்தவண்ணம் இருக்கிறது என்று சொல்வது பொருந்தும்.

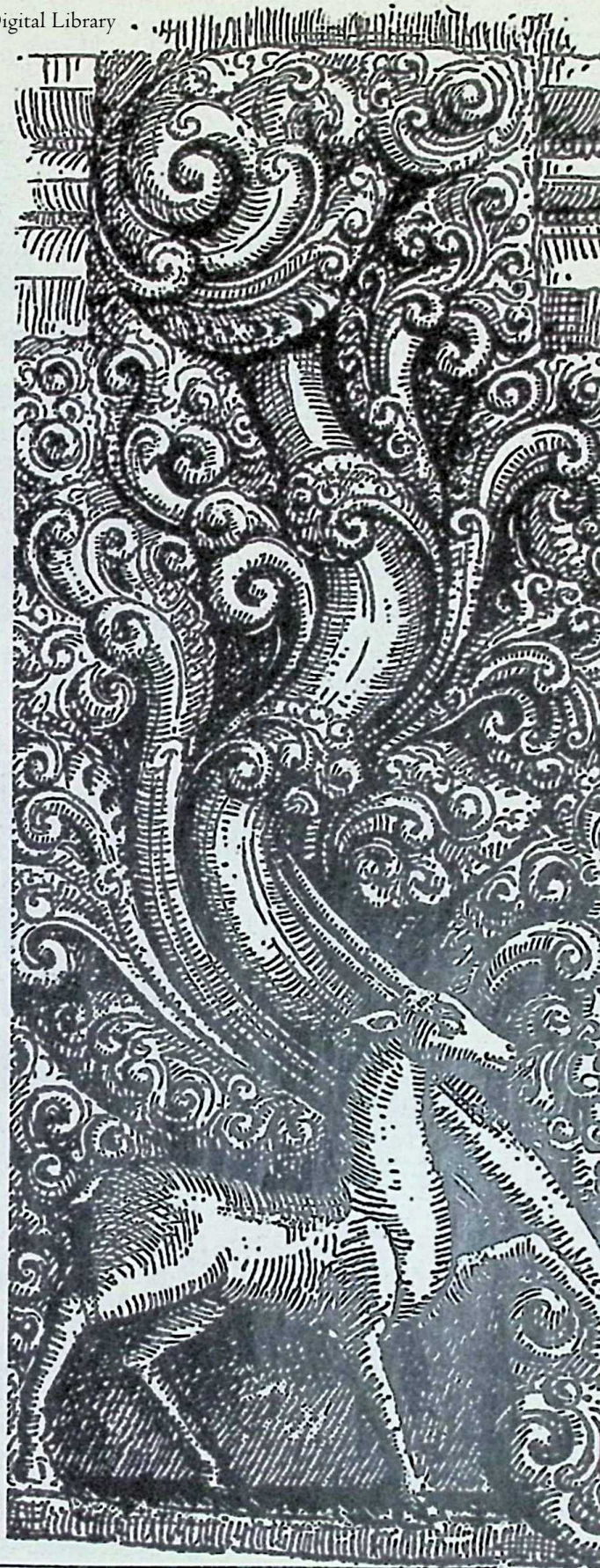

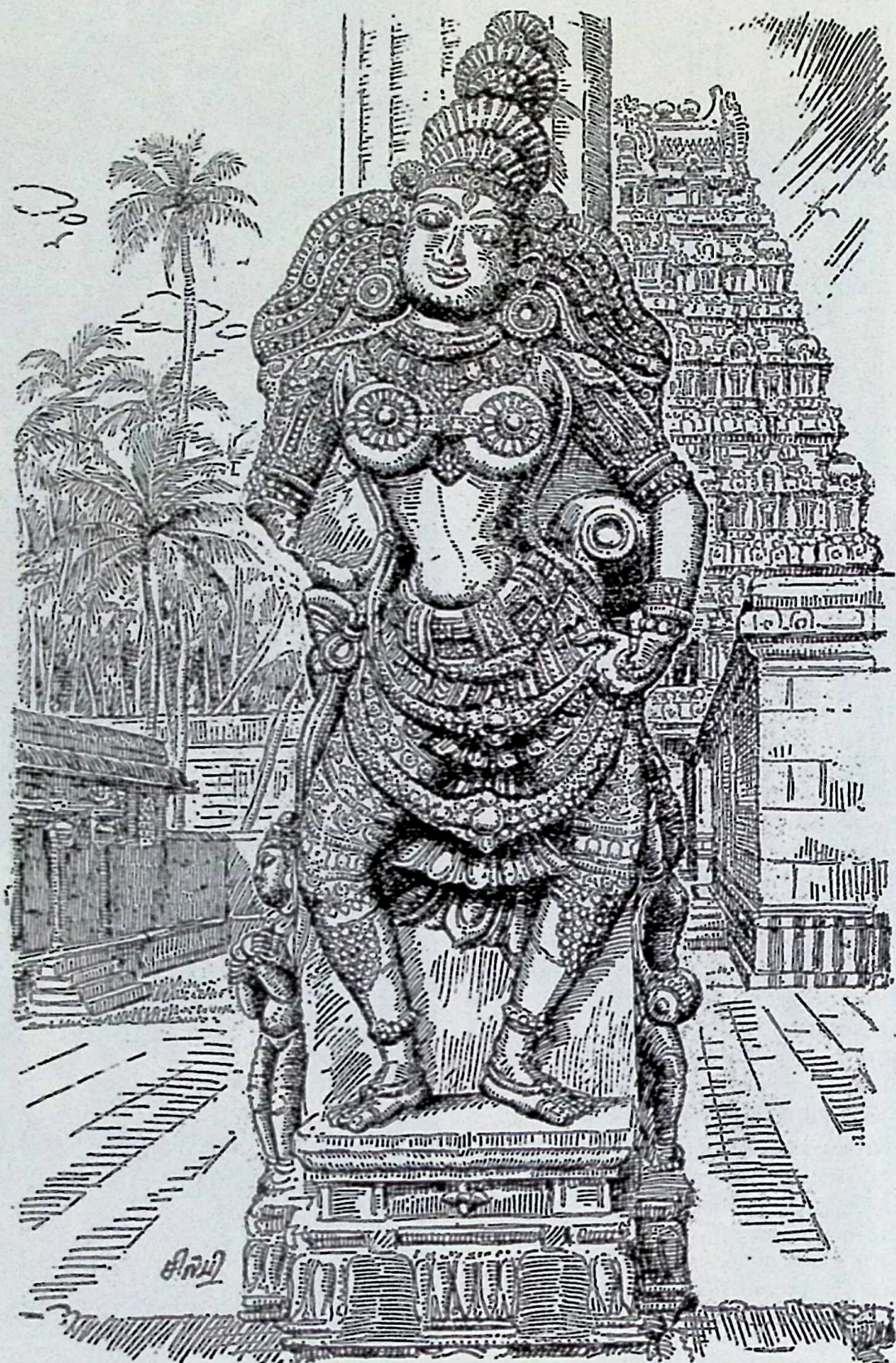
மங்கையும் மாணும்

ஸ்ரீ ஜம்புகேஸ்வரருக்குப் பின்னே பெரிய பிராகாரத்தில் உள்ள நாற்கால் மண்டபத்திலே, நாம் பார்த்த குறத்தி சிற்பத்துக்கு நேர் எதிரே இந்த நாட்டிய மங்கையைக் காண்கிறோம். இந்தச் சிற்பத்தில் ஆபரணங்களின் பரிபூரண நிலையைக் கண்டு ரசிக்க முடிகிறது.

இடது கையில் குடத்தை வைத்துக் கொண்டு நாட்டியமாகுகிறாள். இரு பக்கத்திலும் பாருங்கள் - ஒருபுறம் மத்தளம் வாசிப்பவனையும், மறுபக்கம் நாட்டியத்துக்குத் தகுந்தவாறு தாளம் போடும் யுவனையும் காண்கிறோம்.

தலையலங்காரம் பிரமிக்கத்தக்கது. மார்பின் மீது கச்சை கட்டிக்கொண்டு இருப்பதிலும், இரண்டு தோள் மேலிருந்து முழங்கை வரை அமைந்திருக்கும் அமைப்பிலும், மணி மணியாகச் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் காண்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

கழுத்தைச் சுற்றியுள்ள ஆபரணங்களைப் பாருங்கள். நகையைச் சுற்றிச் சங்கிலி ஆபரணம் ஒன்று எவ்வளவு இயற்கையாகச் சிற்பத்தில் அமைந்திருக்கிறது!

முழங்காலில் சலங்கை கட்டி இருக்கிறாள். நாட்டியம் ஆடிக்கொண்டே காலை பூமியில் வைக்கும்போது சலங்கைகளின் நாதமும் கேட்பதுபோலத் தோன்றுகிறது.

இடையின் மென்மையுடன் நாட்டிய மங்கைக்கு இசைந்த இயற்கையழகு, செயற்கையழகு முதலான மேன்மைகளும் இந்தச் சிற்பத்தைச் சிறப்பிக்கின்றன. இவ்வளவு அழகிய நாட்டிய மாதின் வலது கை பின்னமுற்று இருக்கிறது.

பின்னே ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் இருக்கும்

இடத்துக்குப் போகும் கோபுரத்தைப் பார்க்கிறோம். இரு புறமும் தென்னந் தோப்புகள் - அப்பு (ஜலம்) கேடத்திரத்துக்குப் பொருத்தமான சூழ்நிலை.

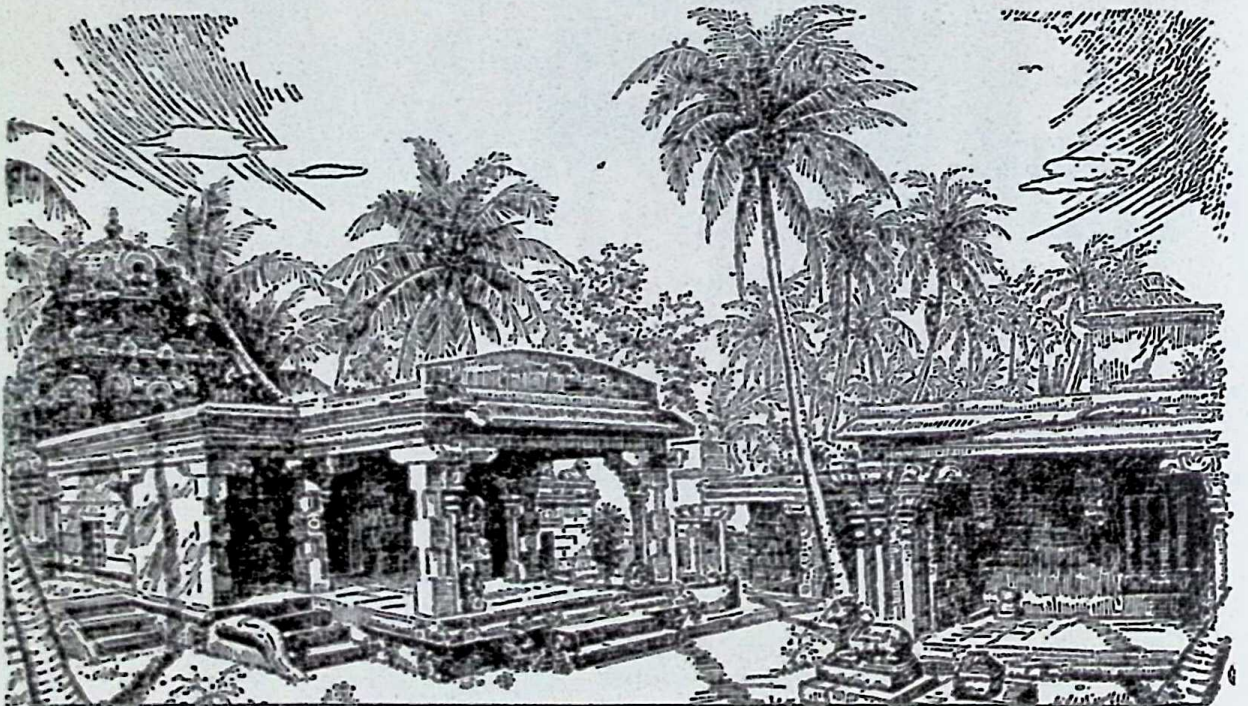
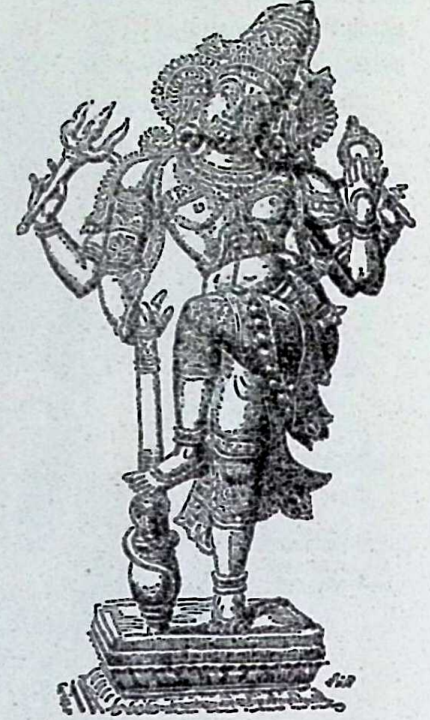
நாட்டிய மங்கையைப் பார்த்து விட்டுப் பிரதட்சிணம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீ ஜம்புகேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்யப் போகும்போது தெரியும் மண்டபத்தில் இருக்கிறது கொடிகளுடன் கூடிய இந்த மானின் சிற்பம்.

இந்த மண்டபத்துக்கு நேர் எதிரே பால தண்டபாணி சந்நிதி மண்டபத்தின் சுவரை நோக்கியவாறு ஒரு தூணின் கீழே இரண்டடி உயரத்தில் இருக்கிறது.

பஞ்சமுகேஸ்வரரும் துவாரபாலகரும்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதியின் மேற்பார்வையில் சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பஞ்சமுகேஸ்வரர் கோயில் சிரத்தையுடன் போற்றப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய கோயில், நேபாளத்தில் ஒன்று; இங்கு ஒன்றுதான்.

ஒவ்வொரு முகத்திலும் சிற்பி மாறுதல் காட்டியிருக்கிறார். எதிர்ப் பக்கத்தில் உள்ள படத்தில் நடுவில் இருப்பது கிழக்கு முகமாயிருக்கிறது. இதைத் 'தத்புருஷ மூர்த்தி' என்றும், 'சாம வேதத்துக்கு உரிய உருவம்' என்றும் கூறுவர்.

இங்குள்ள படத்தில் இடது பக்கம் மேலும் கீழுமாயுள்ளது, தெற்கு முகமாக உள்ள அகோர மூர்த்தியின் அதர்வண வேத சொரூபம். வலது பக்கம் மேலே இருப்பது மேற்கு முகமாக உள்ள ரிக்வேத சொரூபமாகிய ஸத்யோஜாத மூர்த்தி. வலது பக்கத்தில் கீழே காண்பித்திருப்பது வடக்கு முகமாக உள்ள யஜுர் வேத சொரூபமான வாமதேவ மூர்த்தி, ஐந்தாவது திருமுகம் சிற்பத்திலே ஆகாசம் நோக்குவது.

இந்த ஆச்சரியமான சிற்பத்தின் ஒவ்வொரு முகத்தையும் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம். அப்படி அமைந்திருக்கிறது சிற்பத்தின். இவற்றைப் பார்த்தவண்ணம்

தியானத்திலே மூழ்குவோர், இந்தத் திருமுகங்களுக்கு உரிய தியான ஸ்லோகங்களிலுள்ள வருணனைகளையும் ரூப லட்சணங்களையும் நினைவூட்டிக் கொள்ளலாம்.

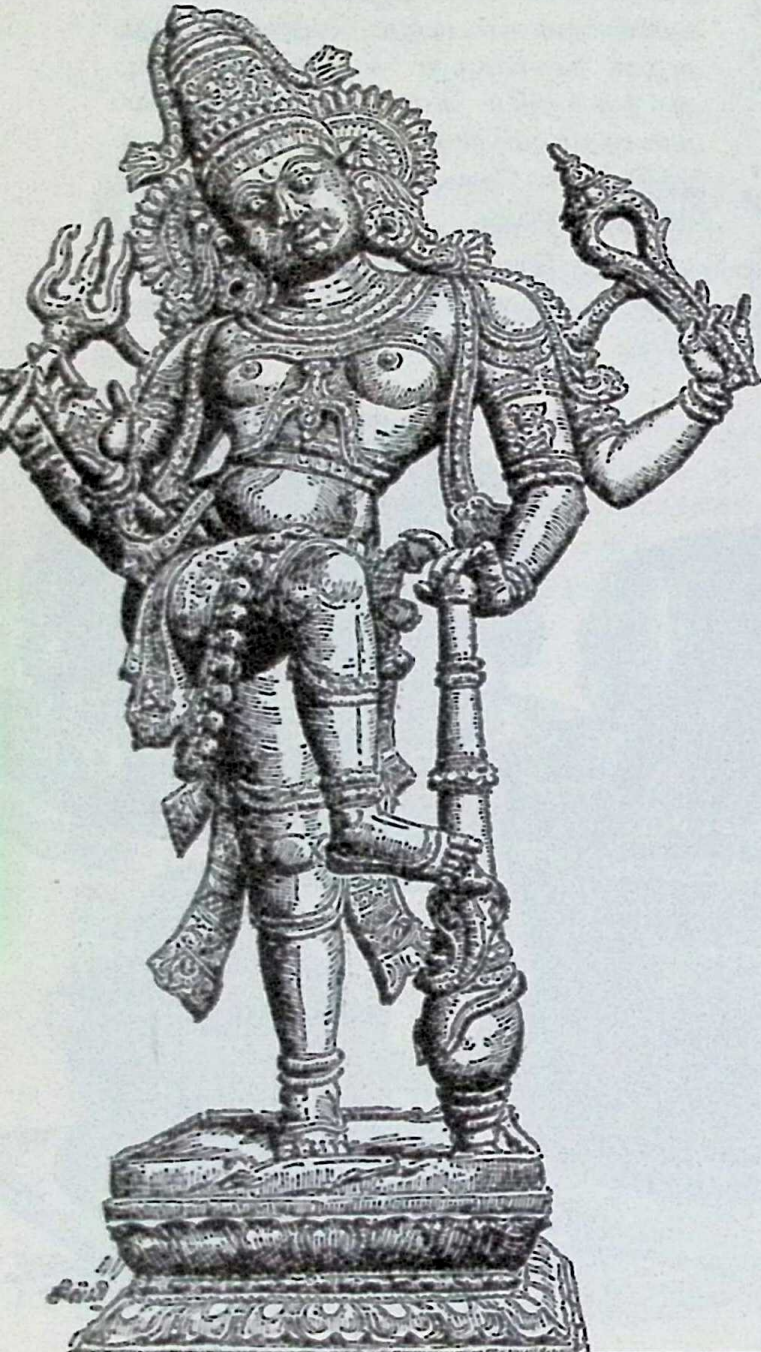
பரமேஸ்வரனுடைய கிழக்குத் திருமுகம் பத்தரைமாற்றுத் தங்கத்தைக் காட்டிலும், மின்னலைக் காட்டிலும், பிரளயகால அக்னியைக் காட்டிலும் செந்நிறமுள்ளது; அழகு வாய்ந்தது. உதும் சிவப்பு. அர்த்தசந்திர காந்தி நெற்றியிலே. அசைந்தாடும் செந்நிற ஜடையில் கங்கை. இத்திருமுகம் தேவ-அசுர சிரேஷ்டர்களால் தொழப்படுவது.

தெற்கு நோக்கிய திருமுகம் மையோ, வண்டோ, பிரளயகால மேகமோ

என்னுமாறு அஞ்சன ஒளி வாய்ந்தது, திறந்த சிவந்த கண்கள், காதுகளில் பாம்புகள். அப்பாம்புகளின் சிரோரத்தின ஒளியிலே ஜோலிக்கும் கோரப்பற்கள். ஸர்ப்பத்தின் கோத்த கபாலம் முதலியவை சூழ்ந்த கேசம்.

மேற்குத் திருமுகம் பனிபோல் நிர்மலமாய்ச் சந்திரிகைபோல் வெளுத்துப் பால் நுரைபோல் ஒளி தருவது. திருந்று திகழ்வது. காம தகனம் செய்த

அக்னிக் கண்கள். திருவடிகளில் திருமால், பிரம்மன், தேவர்கள் முதலானோர் தொழுகின்றனர்.

வடக்கு நோக்கிய திருமுகமும் வெண்ணிறமானது. குங்குமம் நிறைந்த அழகான நெற்றிப் பொட்டு. கன்னங்களும், புருவங்களும், கடைக்கண்ணழகும், கர்ண புஷ்பமும் கவர்ச்சி வாய்ந்தன. கோவைக்கனி போன்ற உதும், சிரிப்பும், கறுத்த ரோமமும் இம்மூர்த்தியின் சிறப்பியல்புகள்.

ஐந்தாம் திருமுகம் விண்ணளாவிய தேஜோ ரூபம். தத்துவங்களைக் காட்டிலும், உயர்ந்த நிலை. யோகிகளால் தியானம் செய்யப் படுவது. ஓங்காரம் முதலான எல்லா மந்திரங்களுக்கும் காரண சொரூபம்.

இக்கோயில், வடக்கு வீதியில் சங்கர மடத்தின் பின்புறம். கோயிலின் முழுத் தோற்றமும் மற்றொரு படத்தில். படத்தின் வலது பக்கத்தில் தெரியும் மண்டபத்தின் ஜன்னலினுள்ளே பஞ்சமுகேஸ்வர உருவம் இருக்கிறது.

இடது பக்கத்தில் தெரியும் மண்டபமும் கோபுரமும் ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரர், ராஜராஜேஸ்வரி உள்ள சந்நிதிகள். 'அறுபத்து நான்கு கலை விங்கமும்' இக்கோயிலில் மேற்கு நோக்கி இருக்கிறது.

ஸ்ரீ ஜம்புகேஸ்வரர் சந்நிதியிலுள்ள துவாரபாலகர்களின் வார்ப்பு விக்கிரகங்கள், ஐந்தடி உயரத்தில் நுட்பமான வேலைப்பாடுகளுடனும் சூலம், பாசம் முதலியவற்றுடனும் கம்பீரமாயிருக்கின்றன. தூக்கிய கால்கள், கதைகளில் சுற்றியுள்ள ஸர்ப்பத்தின் மேல் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

வார்ப்பு விக்கிரகங்கள், இவ்வளவு பெரிய அளவிலே கோயிலில் கற்சிற்பங்களில் காண்பதுபோல் வேலைப்பாடுகளையும் கொண்டு பொலிகின்றன.

புரட்சிகரமான சிற்ப செளந்தரியங்கள்

மிகவும் அபூர்வமான பஞ்ச முகேஸ்வரரைத் தரிசித்துக் கொண்டே, நாம் வேறோர் அபூர்வ தரிசனத்தையும் இங்கேயே பெற்றுக் கொள்ளும் பேறு பெறுகின்றோம்.

பஞ்சமுக விநாயகர்

இந்தப் பஞ்சமுக விநாயக உருவம் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி அம்மன் கோயிலின் பின் தென்மேற்கு மூலையில் காணப்படுகிறது. தலைக்கு மேல் ஒரு தலையும், இரு காதுகளின் பக்கங்களில் இரண்டு தலைகளும், பின்னே ஒரு தலையும் இருக்கின்றன.

பத்துக் கைகளில் பாசம், அங்குசம் முதலியன தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். நல்ல தேகக் கட்டும் இவரது சக்திக்கு அறிகுறி. ஐந்து திருமுகங்களும் ஞான சக்தியின் திவ்ய அறிகுறி.

அழகுப் பூர்த்தியுடன் பொலிகின்றது சிற்பம். விநாயகர் என்னும் பூரண மாஞானத் திருவிளக்கை ஞானபக்திப் பெருநெறியில் வழிகாட்டியாகக் கொள்வோருக்குப் பஞ்சமுக விநாயகரின் திரு உருவமும் நன்கு பயன்படுவதாகும்.

உக்கிர மாட்சியும் உல்லாச மாட்சியும்

மயில்மேல் ஆரோகணித்தவண்ணம் சண்முகக் கடவுள் அசுரவதம் செய்யும் காட்சி, பழைய ஜம்புநாதர் கோயிலின் எதிரிலுள்ள ஜம்பு தீர்த்தக்கரையின் கீழ்ப்பக்கத்தில் காணப்படுகிறது.

அசுரனைக் காலால் உதைத்துத் தள்ளும் காட்சியிலிருந்து, சண்டையின் கடைசிக் கட்டம் என்று தெரிய வருகிறது. இது துஷ்ட நிக்கிரக அருள்.

வள்ளி-தெய்வானை என்னும் இரு தேவியருடன் காட்சி கொடுக்கும் ஆறுமுகப் பெருமானை, அகிலாண்டேஸ்வரி கோயிலின் பின்

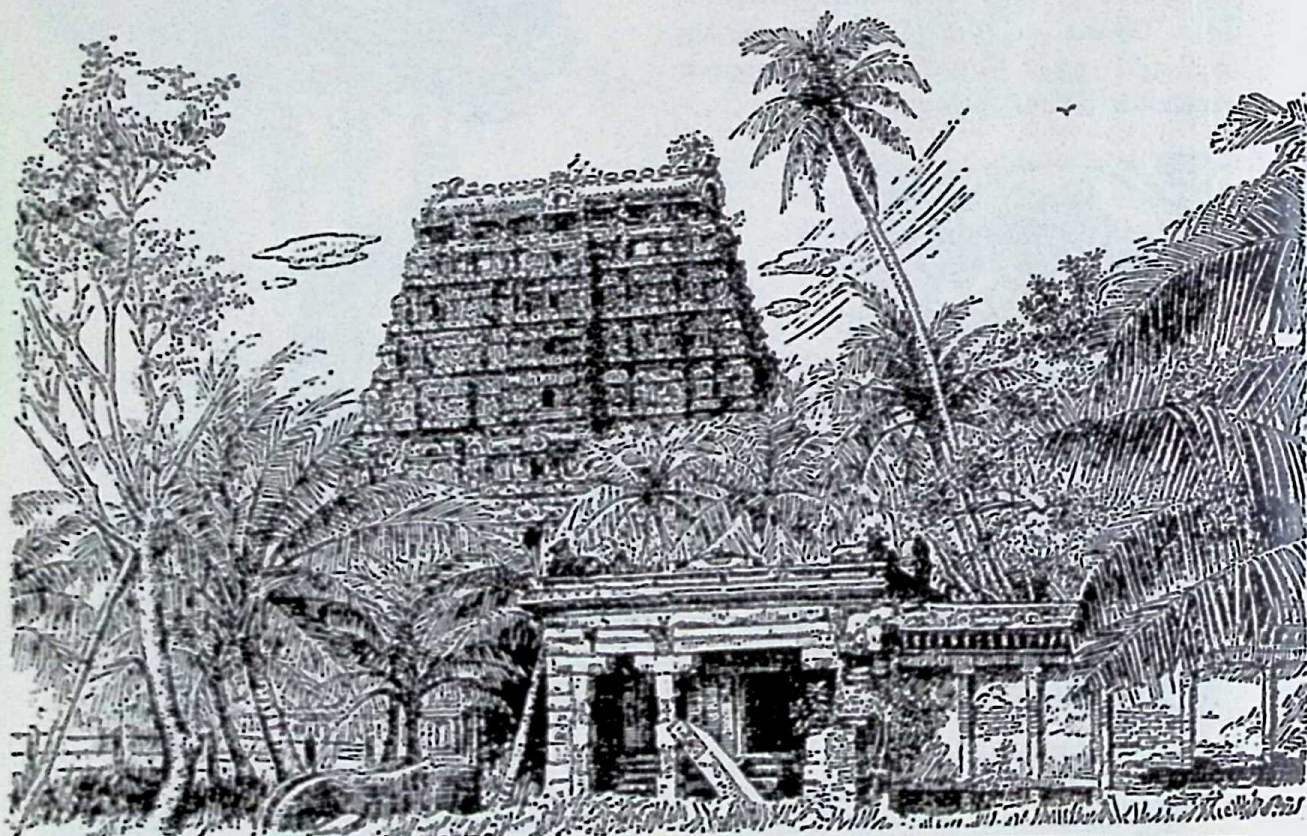
பிராகாரத்தில் பஞ்சமுக விநாயகரின் அருகே காண்கிறோம். இது பரிபாலன அருள்.

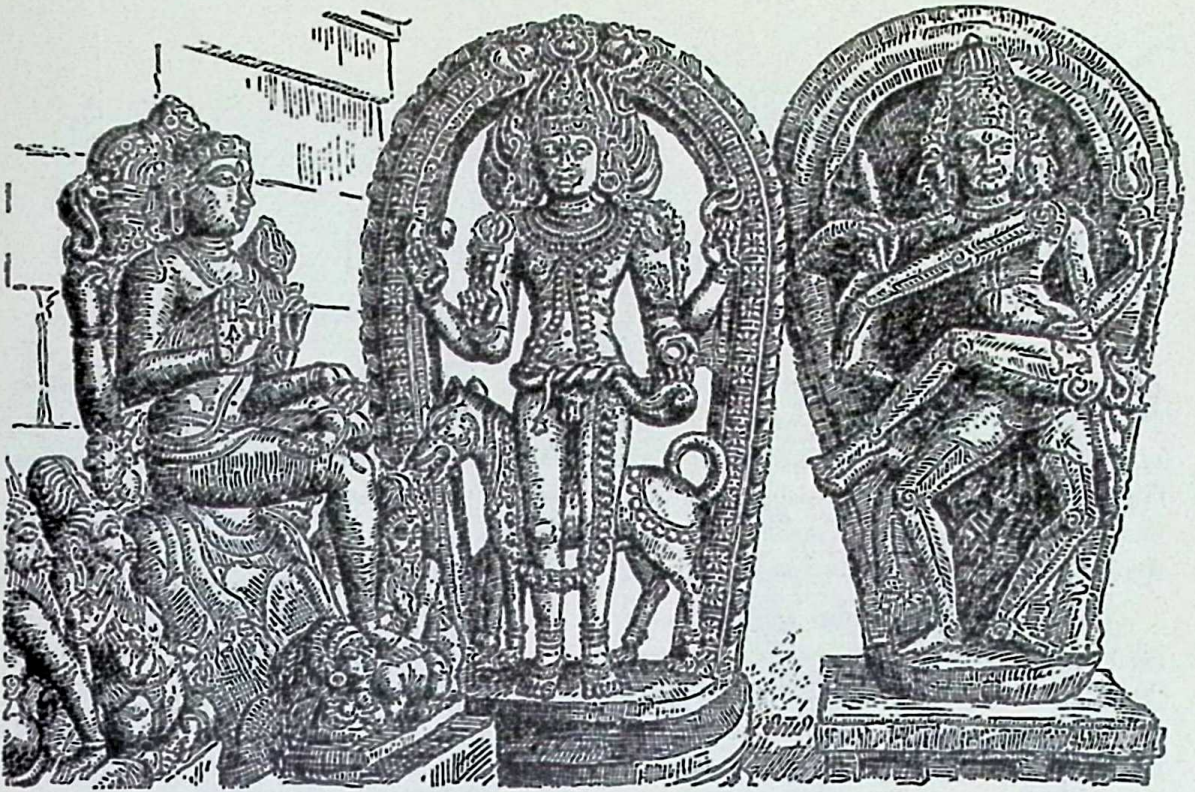
இங்குள்ள இரண்டு சண்முகர்களில் பஞ்சமுக விநாயகருக்கு அருகிலுள்ள சண்முகரைச் சகல லட்சணங்களோடு கூடிய அழகனாய்க் காண்கிறோம். 'மயில் - வாசியில் ஏறும் உல்லாசன்' என்று பக்தர் உருகிப் போற்றும் அருள் - வடிவம் இது.

உக்கிர அழகும் ஞான அழகும்

உத்ஸவர் இருக்கும் ராமர் மண்டபத்தின் வலது பக்கத்தில் நடராஜர் சந்நிதிக்கு அருகே ஜ்வரஹரேஸ்வரரைத் தரிசிக்கிறோம். ஜ்வரத்தைப் போக்குகிறவர் என்பது பொருள்.

இவருக்கு வைத்தியக் காணிக்கை, வெயில் காலத்தில் சந்தனம் முதலியவற்றால் அபிஷேகம் செய்வது தான். இவர் முன்கூட்டியே தமக்கு

உரியதைப் பெற்றுக்கொண்டு விடுகிறார். ஆம்; அபிஷேகம் செய்து பிரார்த்தனை செய்துகொண்டால் வியாதி குணமாகும் என்பது நம்பிக்கை.

இனி, பைரவரின் உக்கிர அழகைப் பாருங்கள். இச்சிற்பத்தில் பிரபையில் கூட முத்து முத்தாக இழைத்திருக்கிறது. தலையைச் சுற்றி அக்னி ஜ்வாலை. இடது தோளிலிருந்து வலது முழங்கால் வரை மணிகளாலான மாலை தொங்குகிறது.

இடையைச் சுற்றி நாக அரைஞாண். முன் இரு கைகளில் குலமும் கபாலமும், பின் இரு கைகளில் உடுக்கையும் சக்தியும் (ஸர்ப்பமும்) இருக்கின்றன.

பைரவரின் வாகனமாகிய சுவானம் (நாய்) மிடுக்காக நின்று, இவரது உக்கிர அழகை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அருகே ஞானமூர்த்தியான தட்சிணாமூர்த்தி நான்கு சிஷ்யர்களுக்குச் சொல்லாமல் சொல்லி உபதேசிக்கிறார். ஒரே மோனப்பிரசங்கம்தான்!

முன் வலது கரத்தில் சின்முத்திரை என்ற ஞான முத்திரையைக் காண்கிறோம். இடது கையில் சுவடிகள், பின் கைகளில் சக்தி ஜ்வாலைகள்.

சங்கரமடத்தின் அருகில் பஞ்சமுகேஸ்வரர் ஐந்து முகத்தோடு விங்கரூபத்தில் இருக்கும் அதிசயத்தைக் காண்கிறோம். இங்கும் நேபாளத்திலும் தான் இந்தப் பஞ்சமுகேஸ்வரரைக் காண்கிறோம்.

பதிமூன்று கலசங்களோடு கூடிய பிரமாண்டமான கிழைக் கோபுரத்தை முந்தைய பக்கத்தில் தரிசனம் செய்கிறோம். இக்கோயிலில் சிற்பச் செல்வங்கள் மலிந்துகிடக்கின்றன.

பெயருக்கு இசைந்தவாறு குளிர்ந்த நிழலைத் தரும் தோப்புகள் காணப்படுகின்றன. இயற்கை அழகுகளுக்கு இடையே சிற்ப அழகுகளையும் காண்கிறோம். எல்லாம் இறைவன் அருள் நிழலுக்குச் சான்றுதானே?

புதுக்கோட்டையின் பழம்பெரும் செல்வம்

சோழ நாட்டுக்கும் பாண்டி நாட்டுக்கும் இடையே உள்ள புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமும் தென்னாட்டுச் சிற்பச் செல்வங்களுக்குப் பேர்போனதுதான். பல்லவர் காலத்துச் சிற்பங்களையும் இங்கே பார்க்கிறோம்.

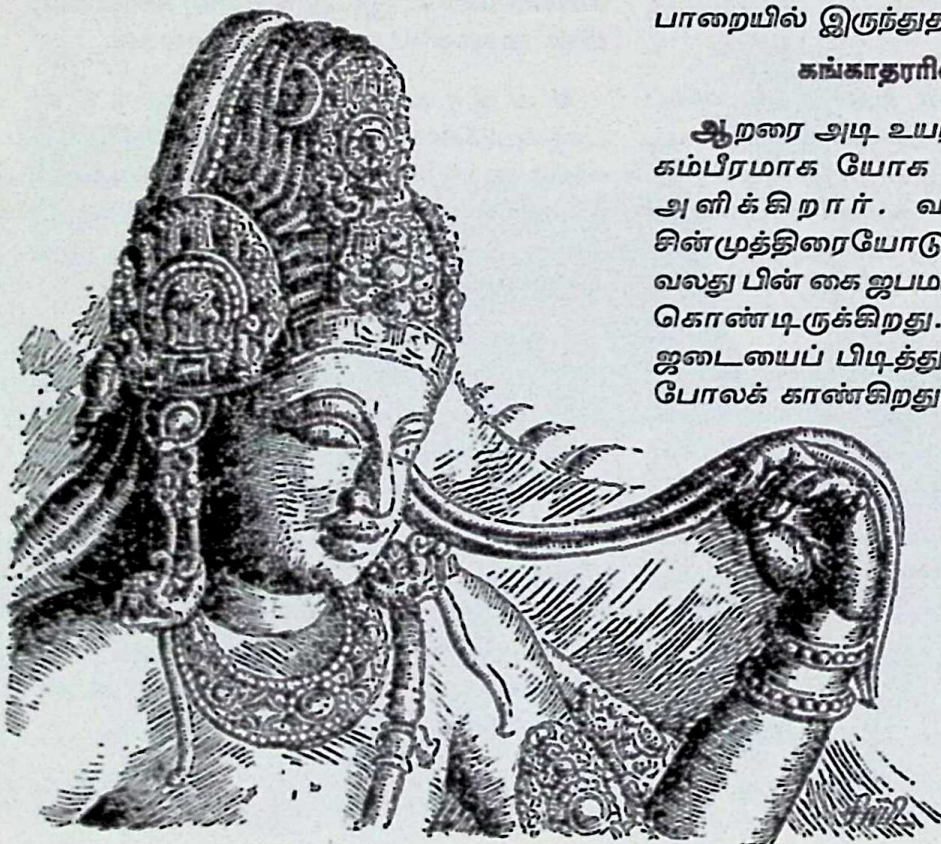
புதுக்கோட்டை நகரிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில் உள்ளது திருக்கோகர்ணம். இங்குள்ள கோகர்ணேஸ்வரர் கோயில் சமஸ்தானத்துக் கோயிலாகவும் பிரசித்தமானது. 'ஸ்ரீபத்மநாப தாஸன்' என்று திருவாங்கூர் அரசர் பெருமை கொண்டதுபோல், புதுக்கோட்டைக்

குறுநில மன்னரும் தம்மை 'ஸ்ரீபிரகதாம்பாள் தாஸர்' என்று சொல்லிக் கொண்டார். இங்குள்ள சிற்பச் செல்வங்களின் தரம் வியக்கத் தக்கது!

கோகர்ணேஸ்வரர் கோயிலில் உள்ள பல்லவச் சிற்பங்களில் சிலவற்றை பார்க்கிறோம். ஒரே கற்பாறையில் கர்ப்பக்கிரகமும் தூண்களை உடைய அர்த்தமண்டபமும் குடையப்பட்டு இருக்கின்றன. இரு பக்கத்திலும் விநாயகரும், எதிரே கங்காதர மூர்த்தியும் மூலஸ்தான லிங்கமும், செதுக்கப் பட்டுள்ளனர். எல்லாம் அந்த ஒரே பாறையில் இருந்துதான்.

கங்காதரரின் அழகு

ஆறரை அடி உயரமுள்ள கங்காதரர், கம்பீரமாக யோக நிலையில் காட்சி அளிக்கிறார். வலது முன் கை சின்முத்திரையோடு காணப்படுகிறது; வலது பின் கை ஜபமாலையை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. இடது பின் கை ஜடையைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பது போலக் காண்கிறது.

விண்ணிலிருந்து மண்ணுக்குக் கங்கை கொண்டு வந்த பகிரதப் பிரயத்தனத்தைப் புராண வாயிலாகக் கேள்வியுற்று இருக்கிறோம் அல்லவா? அந்தக் கங்கையைத் தரித்துக்கொள்ளத்தான் இந்தக் கங்காதரர் தமது ஜடையைப் பிரித்துக்கொண்டு தயாராக இருக்கிறார். இங்கே தரிசனம் அப்படி.

ஜடாமுடியின் அழகிய வேலைப் பாடுகளை மற்றப் படம் பூர்ணமாகக் காட்டுகிறது. பிறைச்சந்திரனையும் ஜடையில் தாங்கிக்கொண்டு,

நிலவுலாலிய நீர்மலி வேணியன் -ஆகக் காட்சியளிக்கிறார்.

காதிற் மகரம் குண்டலங்கள், 'மகரம் சேர் குழை இரு பாடு இலங்கி யாட' என்ற வாக்கை நினைவூட்டுகிறது. இருக்கட்டும்; தலையில் ஜடை சுற்றிச் சுருண்டு கிடக்கும் அந்த அழகையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. வேலைப்பாடுகளெல்லாம் இச்சிற்பத்தின் அழகைப் பன்மடங்கு அதிகரிக்கச் செய்கின்றன.

லோக உபகாரமான சிவபெருமானது அருளழகு ஞான கங்கையாகி வர, அதைப் பெளராணிகரின் மனோபாவம் தாங்கித் தரித்து வெளிவிட, அதை அப்படியே சிற்பத்திறன் வாங்கிக் கொண்டு அமர செளந்தரியமாக்கிக் காட்டுகிறது.

விநாயகர் சிற்பம்

கங்காதரச் சிற்பத்துக்கு எதிரே வடக்குப் பார்த்திருக்கும் விநாயகர், 4 அடி அகலத்திலும் 5½ அடி உயரத்திலும் பிரமாண்டமாக அமர்ந்திருக்கிறார். அதிக வேலைப்பாடுகள் இல்லாமலே

விநாயக லட்சணங்கள் பூர்த்தி அடைந்து இருக்கின்றன இச்சிற்பத்திலே.

கைகளில் உள்ளவற்றிலே சாதாரண விநாயக உருவங்களில் காணப்படுவன போலன்றி, மாறுதல்கள் உள்ளன. விநாயகச் சிற்பம் பிற்காலத்தில் செதுக்கப் பட்டதாகத்தான் இருக்க வேண்டும். விநாயகர் வழிபாடே கி.பி.7-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன் நமது தமிழ்நாட்டில் காணப்படவில்லை என்பர்.

வகுளவனேஸ்வரர், மங்களநாயகி சந்நிதிகளே ஆதிக் கோயில்கள். கோகர்ணேஸ்வரரும் பிரகதாம்பாளும் பின் தோன்றியவர்களே.

கலையும் கதையும்

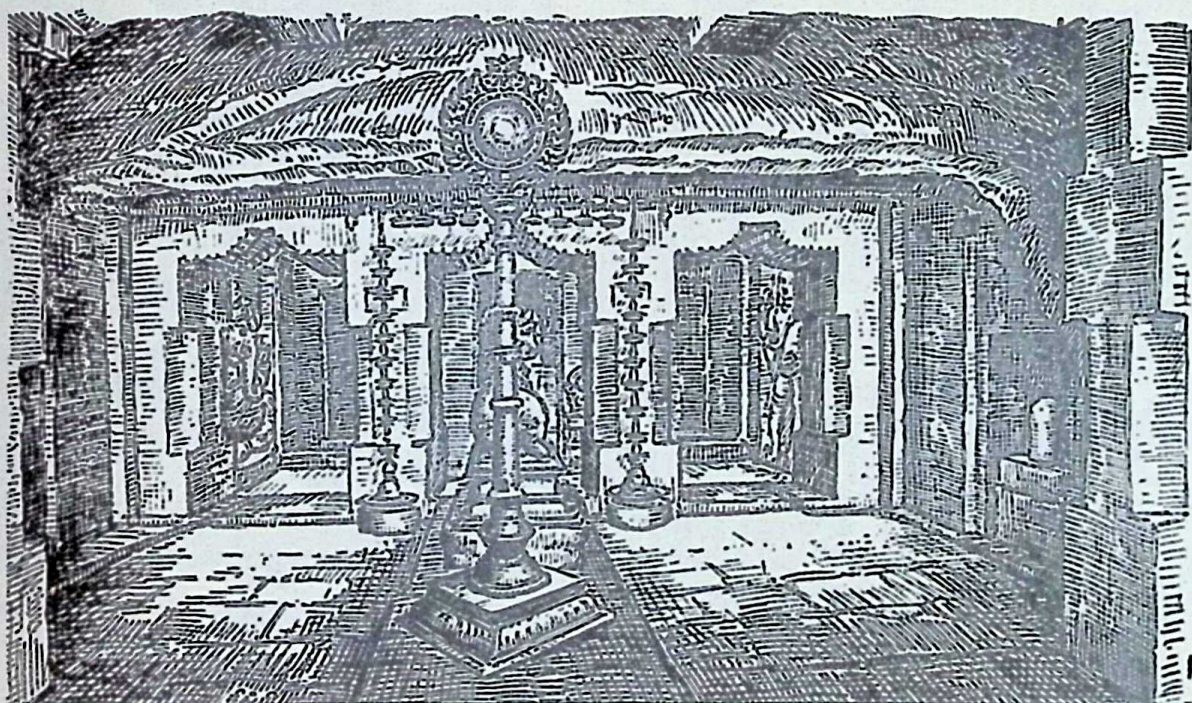
ஸ்ரீ கோகர்ணேஸ்வரரின் கோயிலே விசித்திரமாக அமைந்திருக்கிறது பிராகார அமைப்பு. சந்நிதியின் வெளி நந்தி மண்டபத்தில் இருந்து தரிசித்தவண்ணம் மூலஸ்தானத்தை நெருங்கிப் போகும்போது, கயிலாச மலைமேல் ஏறியும் இறங்கியும் செல்லும் எண்ணம் பக்தனுக்கு ஏற்பட வேண்டுமென்று மலையின் போக்கிற்கு இசையப் பிராகாரம் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

முன்பு நாம் பார்த்த கங்காதரரும் விநாயகரும் உள்ள கோகர்ணேஸ்வரர் சந்நிதியைத்தான் இங்கே படத்தில் பார்க்கிறோம். மகா மண்டபத்தில்

நந்தியும் (வார்ப்பு - உருவமும்) அதன்பின் கண்ணாடியும் இருக்கின்றன. கண்ணாடி இருக்கும் இடத்திலிருந்து மூலஸ்தான கர்ப்பக்கிரகம் இறுதி வரை ஒரே மலைப் பாறையில் குடையப்பட்டு இருக்கிறது.

கர்ப்ப கிரகத்தின் நீளம் $9\frac{3}{4}$ அடி; அகலம் $9\frac{1}{2}$ அடி. $5\frac{1}{2}$ அடி சதுரமுள்ள ஆவுடையார் - லிங்கமும் கல்லில் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தனிப்படத்திலே அர்த்த மண்டபத்தில் உள்ள பள்ளியறைச் சொக்கரும் போக சக்தி அம்மனும் காட்சி வழங்குகிறார்கள். போகசக்தியின் உயரம் $2\frac{3}{4}$ அடி. பள்ளியறைச் சொக்கர் திருவாசியுடன் $1\frac{1}{2}$ அடி உயரம்.

தல புராணச் சுருக்கம்

தெய்வப் பசுவாகிய காமதேனு, ஒரு சமயம் தேவ சபையில் ஆஜராகவில்லை என்பதற்காகத் தேவேந்திரனால் சபிக்கப்பட்டு, இந்தச் சேஷத்திரத்திலே ஒரு முனிவரின் ஆசிரமத்தில் தங்க வேண்டியதாயிற்று. முனிவரின் உபதேசத்தால் சிவபக்தி பெற்றுக் காமதேனு நாள்தோறும் காசிக்குப் போய்க் கங்கா தீர்த்தத்தைத் தன் செவிகளில் நிரப்பிக் கொண்டுவந்து இங்குள்ள ஈஸ்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்து வந்தது.

சாபவிமோசன காலத்தில் ஈசன், பக்தியைச் சோதிக்க விரும்பி, புலி உருவம் கொண்டு அருகிலுள்ள 'திருவேங்கை வாசல்' என்னும் சேஷத்திரத்தில் அவ்வழியே அபிஷேக தீர்த்தம் கொண்டு வரும் பசுவைத் தடுத்துப் புசிக்கப்போவதுபோல் பாவனை காட்டினான். அப்போது பசு, 'என்னுடைய தெய்வத்தை அபிஷேகம் செய்து ஆராதித்து விட்டுத் தங்களுக்கு இரையாக வருகிறேன்' என்று சொல்லிற்று.

அதற்குப் புலி சம்மதிக்கவே, பசு இந்த சேஷத்திரத்துக்கு வந்து, ஒவ்வொரு நாளும் அபிஷேகம் நடைபெறுவதற்காகக் கங்கை நீரில் பாதியை மலையிலே தன் கொம்பினால் கீறிய இடத்தில் விட்டுவிட்டு

எஞ்சியதை ஈசனுக்கு அபிஷேகம் செய்தது.

பிறகு முனிவரிடம் செய்தி தெரிவித்து அவரது ஆசிரியையும் பெற்றுக்கொண்டு பசு, புலிக்கு அருகே போய்ச் சேர்ந்தது. அத்தகைய பக்தியை வியந்து புலி வடிவில் இருந்த பரமேஸ்வரன் நிஷ்பாருடராகக் காட்சியளித்துச் சாப நிவர்த்தியும் செய்தான்.

பசுவின் காதிலுள்ள கங்கை நன்னீரால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ஈஸ்வரன், 'கோகர்ணேஸ்வரன்.' இந்த ஈசனுடைய சேஷத்திரம் கோகர்ண சேஷத்திரம். (கோ - பசு. கர்ணம் - காது).

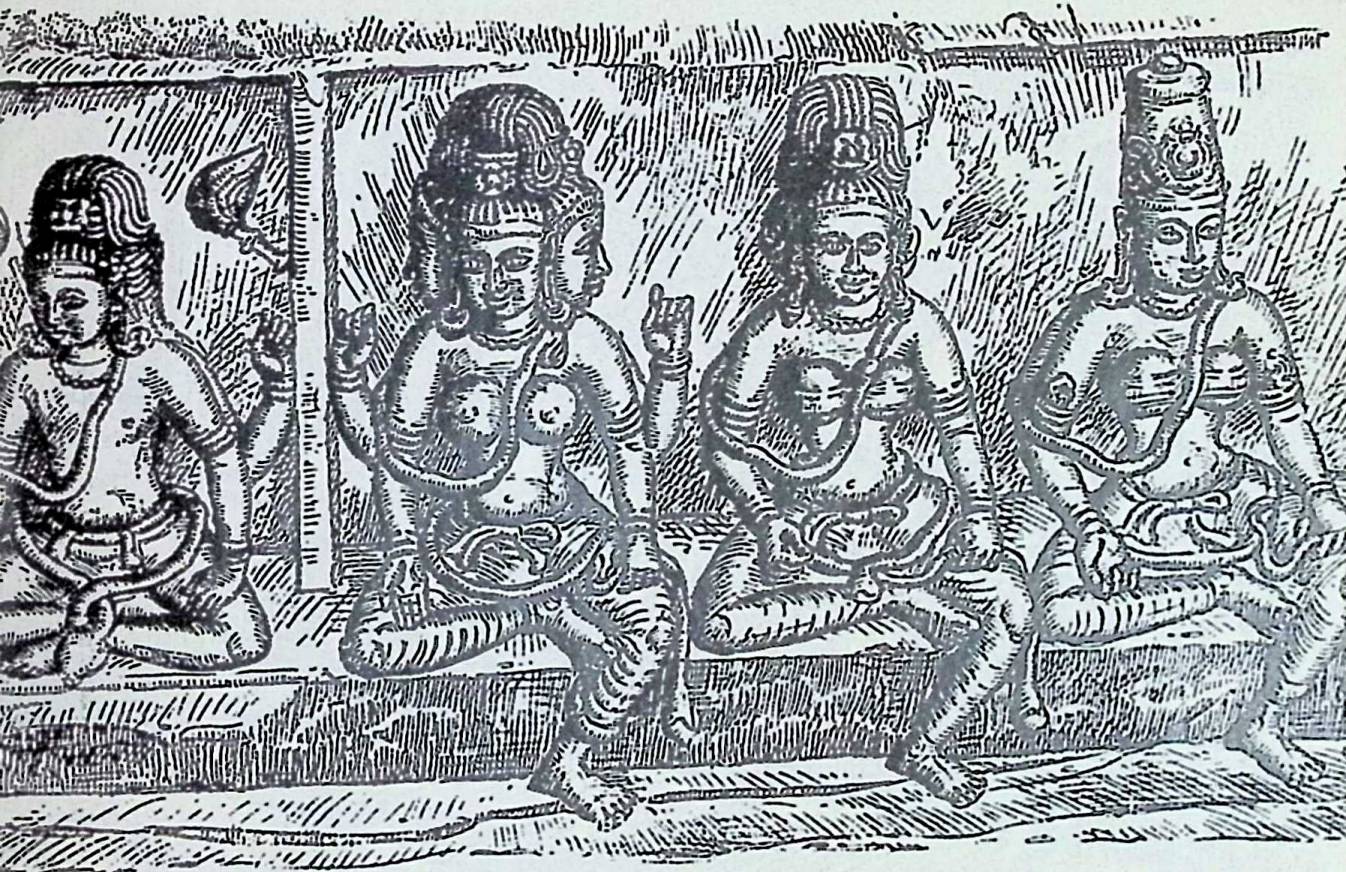
சப்த மாதர்கள்

சு நந்தி குடைந்திருக்கும் மலையின் இடது பக்கத்தில், 11 அடி நீளத்திலும் 2 அடி அகலத்திலும் 9 உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இடது புறத்திலிருந்து காணும் முதல் உருவம் ஈஸ்வர அம்சத்தோடு கூடியது.

பிறகு முறையே பிராம்மி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, இந்திராணி, வாராகி, சாமுண்டி, விநாயகர் முதலிய உருவங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

தியான சுலோகம் தெரிவிப்பதுபோல் நான்கு கைகள் எல்லா மாதர்களுக்கும் இல்லை. சப்த மாதர்களும், அம்பாளின் பரிவார தேவதைகளாகப் பூஜிக்கப்பட வேண்டும் என்கிறது ஆகமம்.

பல்லவ காலத்துச் சிற்பிகளின் சிற்ப முத்திரையாக உருவங்களில் யக்ஞோபவீதம் அமைந்திருக்கிறது. இடது தோளில் இருந்து காண்பிக்கப்பட்டு இருக்கும் யக்ஞோபவீதம் வலது கையின் உட்பக்கம்

தொங்குவதற்குப் பதிலாகக் கையின் மேலே சுற்றிக் காண்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய அமைப்பைப் பல்லவர் காலத்துச் சிற்பங்களில்தான் காண முடியும்.

தியான கலோகங்களின் சாராம்சம்

1. பிராம்மி : (பிரம்மாவின் அம்சம்) நான்கு முகங்கள், எட்டுக் கண்கள், நான்கு கைகள் உள்ளவள். அபயவரத ஹஸ்தம் - அதாவது அபயதானம் செய்யும் கை. ஜபமாஸையும் கெண்டியும் தரித்தவள். ஜடாமகுடத்துடன் பீதாம்பரம் உடுத்தி இருக்கிறாள். அன்ன வாகனத்தோடு கூடியவள்.

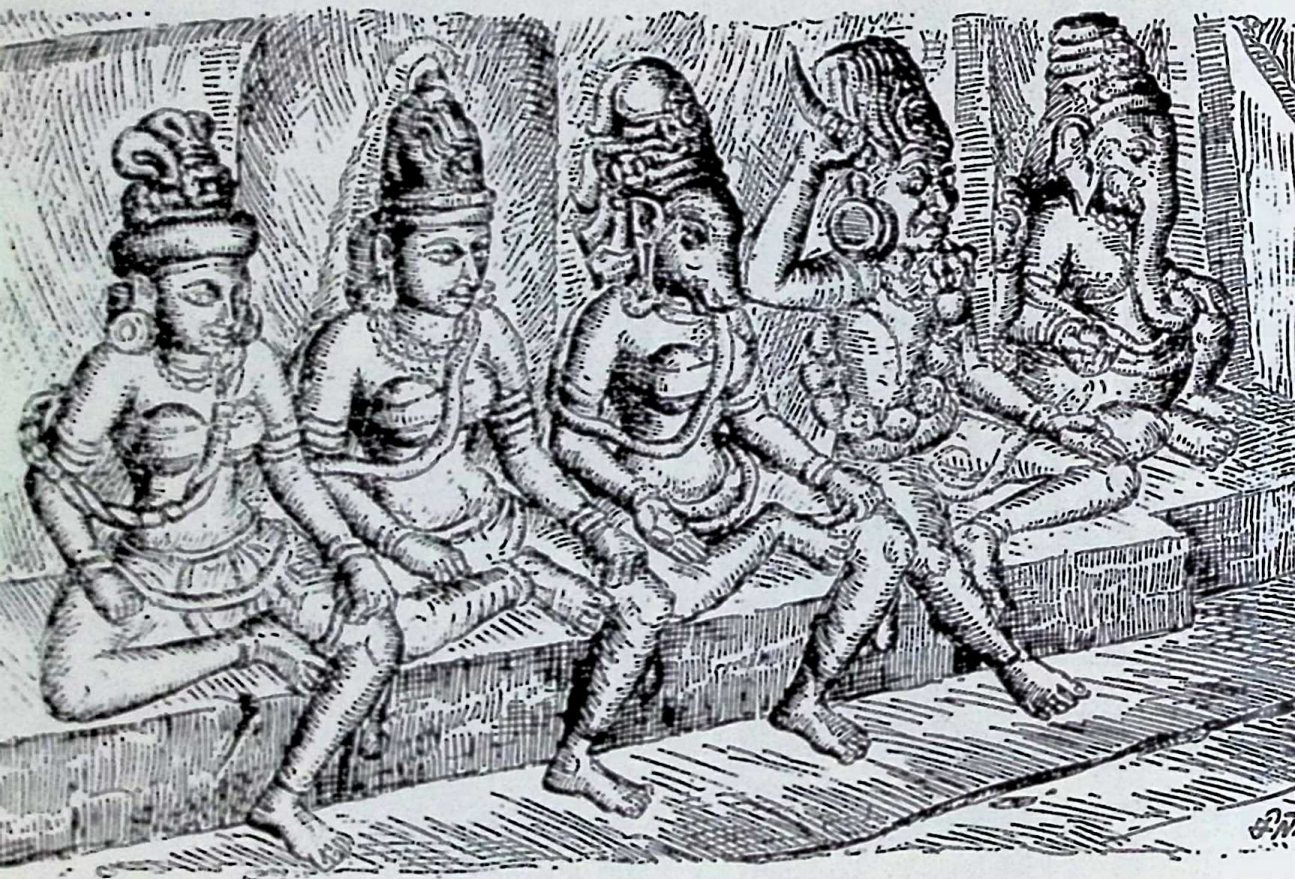
2. மகேஸ்வரி : (ஈஸ்வர அம்சம்) மூன்று கண்கள், நான்கு கைகள், ஒரு முகத்தோடு கூடியவள். ஜடாமகுடம்,

அபயவரத ஹஸ்தம், வெள்ளை ஆடை, மான், மழு தரித்தவள். ரிஷப வாகனம்.

3. கௌமாரி : (குமரன் என்ற முருகக் கடவுளின் அம்சம்) ஒரு முகம், இரண்டு கண்கள், நான்கு கைகளுடன் வஜ்ரம், சக்தி முதலான ஆயுதங்கள் கொண்டவள். அபயவரத ஹஸ்தம். ஜடாமகுடம். மயில் வாகனம். நீல வஸ்திரம்.

4. வைஷ்ணவி : (விஷ்ணு அம்சம்) ஒரு முகம், நான்கு கைகள், இரண்டு கால்கள், சியாமள ரூபம். சங்கு - சக்கரத்தோடு அபய ஹஸ்தமும் உடையவள். கருட வாகனம்.

5. இந்திராணி : (இந்திரன் அம்சம்) ஒரு முகம், இரண்டு கண்கள், நான்கு கைகள், அபயதானம் செய்யும் கைக்குறி. வஜ்ரம், சக்தி ஆயுதங்கள். காளமேக

வர்ணம். யானை வாகனம், ரத்தின கிரீடம்.

6. வாராகி : ஒரு முகமும் மூன்று கண்களும், நான்கு கைகளும் - வராக முகம். கறுப்பு வஸ்திரம், சிங்க வாகனம். உலக்கையும் கலப்பையும் (அலாயுதம்) ஆயுதங்கள் அபயமளிக்கும் கை.

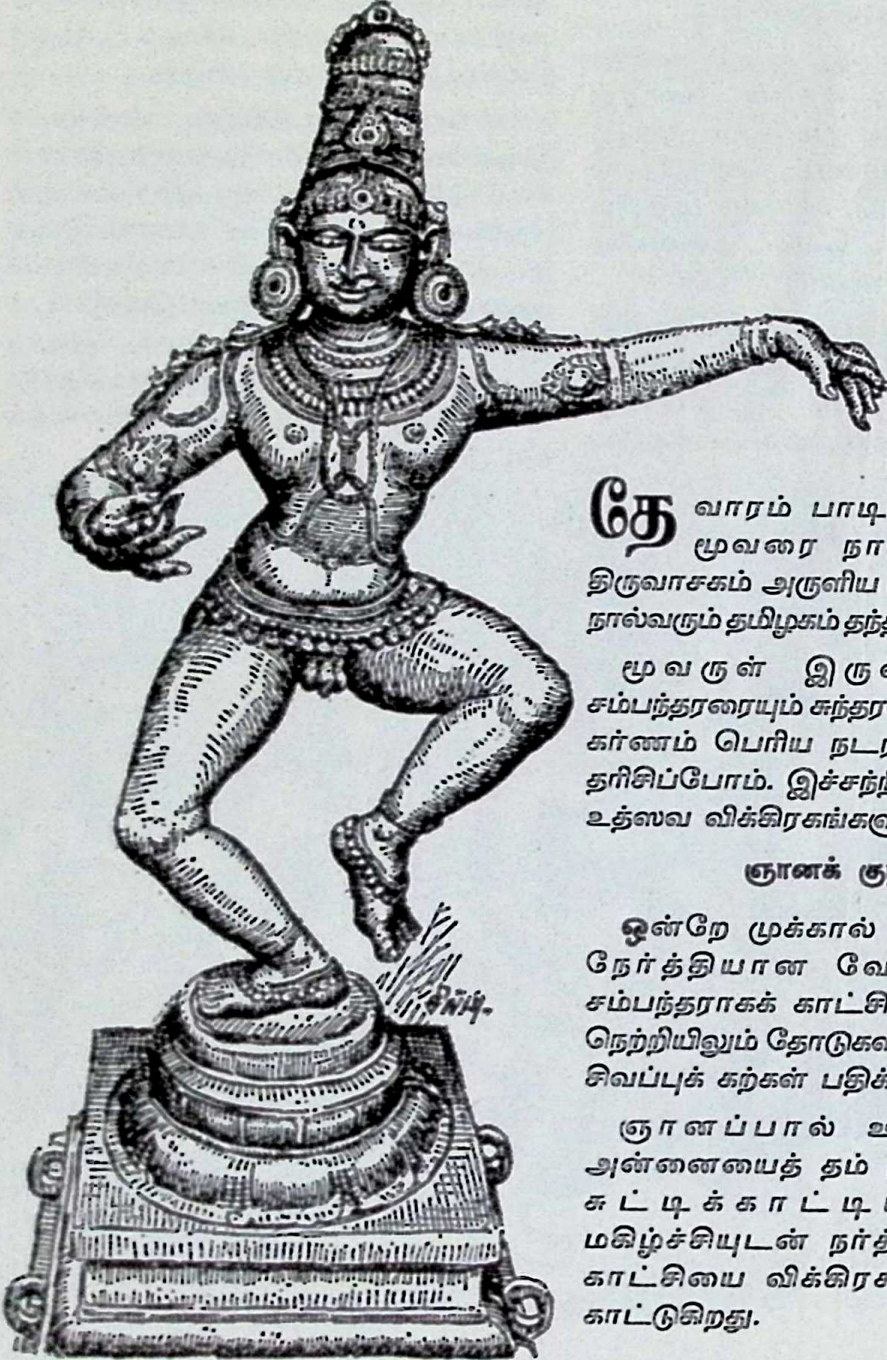
7. சாமுண்டி : ஒரு முகம், மூன்று கண்கள், நான்கு கைகள், கோரப் பற்களோடு கூடிய பயங்கர முகம். நீருண்ட மேக வர்ணம். புலித்தோல் அணிந்தவள். சூலம், கபாலம் முதலிய கருவிகளை உடையவள். தலையில் கிரீடம், பிரேத வாகனம்.

குறிப்பு : இத்தகைய உருவங்களில் பல முகங்களும் கண்களும் கைகளும் அமைக்கப்பட்டு இருப்பது அன்னியர்களுக்கு வியப்பாகவே

தோன்றும். 'நான்கு முகத்துக்கு எட்டுக் கண்கள் என்றால், நான்கு கைகள் போதுமா?' என்றும் பகுத்தறிவு திகைத்துப் போகும். ஆனால் சில சூட்சுமமான உண்மைகளை மனக்கண்ணுக்குப் புலப்படுத்துவதுதான் இவ்வுருவ அமைப்புகளின் உட்பொருள் என்பதை அறியாததுதான் வியப்புக்கும் திகைப்புக்கும் காரணமாகும்.

பயங்கர சொரூபத்திலும், பன்றி முகம் முதலியவற்றிலும் தெய்வத்தன்மை காட்டுவதன் உட்கருத்து, எங்கும் தெய்வம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதுதான். ஈஸ்வர சௌந்தரியம் பயங்கரமாகவும் தன்னை வெளியிடக் கூடியதுதானே! ஆயுதங்கள் தெய்வ சக்திக்கு அறிகுறி. அபய ஹஸ்தம், தெய்வ சக்தி அருள் மயமானதே என்பதைக் காட்டுகிறது.

மூவருள் இருவர்

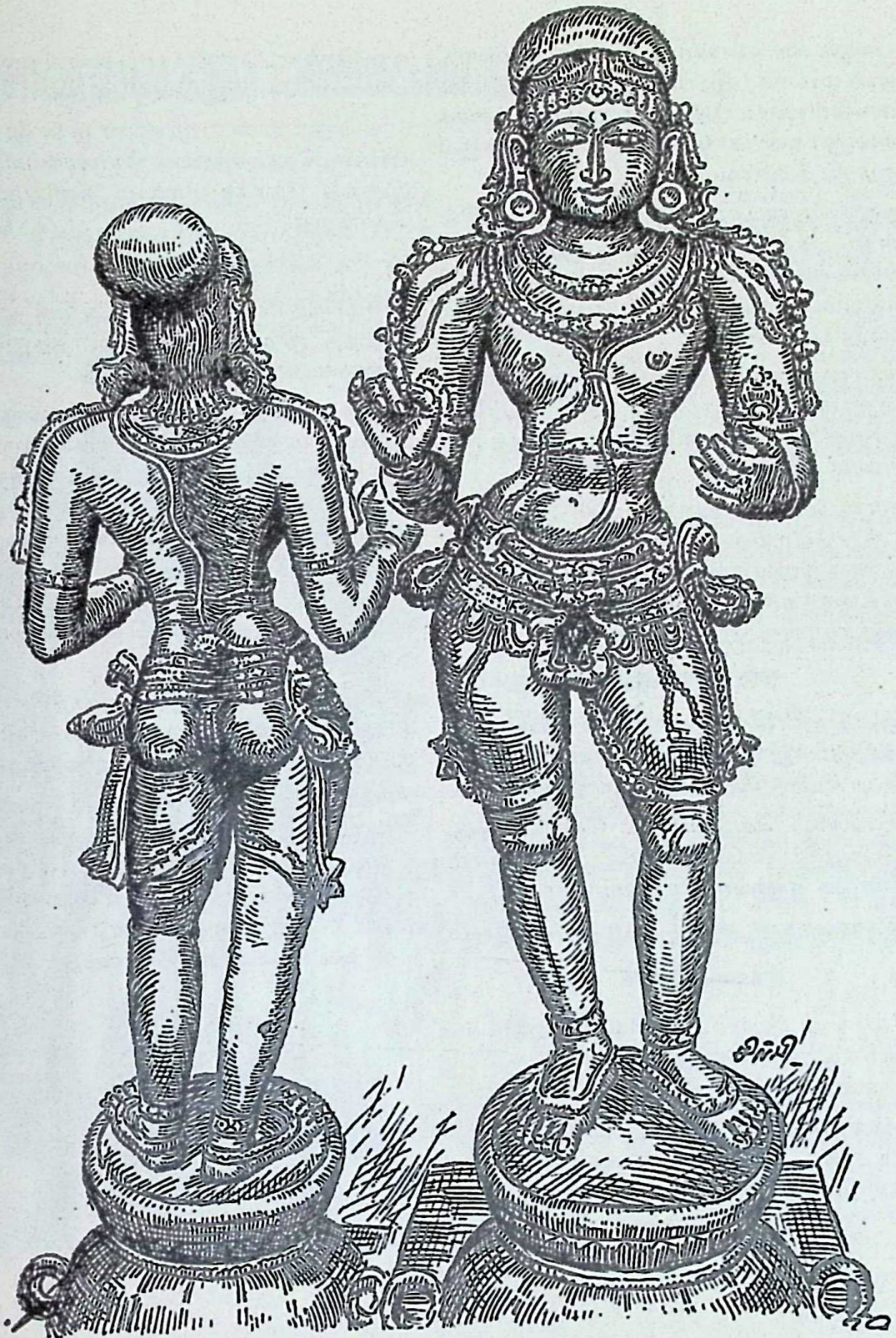
தே வாரம் பாடியவர்கள் மூவர். மூவரை நால்வராக்கியவர் திருவாசகம் அருளிய மாணிக்கவாசகர். நால்வரும் தமிழகம் தந்த ஞானசுந்தரர்கள்.

மூவருள் இருவரை - ஞான சம்பந்தரையும் சுந்தரரையும் - திருக்கோ கர்ணம் பெரிய நடராஜர் சந்நிதியில் தரிசிப்போம். இச்சந்நிதியில் நால்வர் - உத்ஸவ விக்கிரகங்களும் உண்டு.

ஞானக் குழந்தை

ஒன்றே முக்கால் அடி உயரத்தில் நேர்த்தியான வேலைப்பாடுகள் சம்பந்தராகக் காட்சி வழங்குகின்றன. நெற்றியிலும் தோடுகளிலும் தலையிலும் சிவப்புக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஞானப்பால் ஊட்டிய உலக அன்னையைத் தம் தந்தையாருக்குச் சுட்டிக்காட்டிய வண்ணம் மகிழ்ச்சியுடன் நர்த்தனம் செய்யும் காட்சியை விக்கிரகம் பூர்ணமாகக் காட்டுகிறது.

பாலுடன் ஞானமும் பெற்ற குழந்தை, குதூகலமாக இப்படி ஆட்டத்திலே தன்னைப் புலப்படுத்தும் என்பது குழந்தைக் கலைஞர்கள் கண்டு கொண்டிருக்கும் அனுபவ உண்மை.

குழந்தை வடிவம் என்பதற்குக் கழுத்தில் உள்ள முத்தாரங்களும், இடையில் சலங்கைகள் கோத்துக்கட்டிய அரை ஞாணும், காலில் காப்பும் சலங்கைகளும் சான்று பகர்கின்றன.

ஞானக்குழந்தை எப்படியிருக்கும் என்றால், ஞானசம்பந்தரைப் போய்ப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கால வெள்ளத்தைப் பின்னோக்கிக் கடந்துபோய்க் கண்டுகொள்வதற்கு முடியாத நிலை என்றால், புதுக்கோட்டைத் திருக்கோகர்ணம் பெரிய நடராஜர் சந்நிதிக்காவது போய் வாருங்கள்.

ஒரு தனி அழகு

அருகிலுள்ள சுந்தரர் சிலை, பெயருக்கு இசைந்தவாறு ஒரு சுந்தரச் சிலையேதான். 2 அடி உயரத்தில் ஒரே அழகு வெள்ளம்.

தலையில் கொண்டைச் சொருக்கழகு. இந்த அழகுடன் நெற்றி மேல் முன் ரோமம் சுருண்டுச் சுருண்டு காணும் நேர்த்தி.

இடையைச் சுற்றி அழகு செய்யும்

வஸ்திரக்கட்டுகளும் ஆபரணங்களும் எல்லாம் சேர்ந்து வெகு அழகு.

சுந்தரரின் முன்னழகிலும் பின்னழகிலும் எத்தனை கோணங்களில் இருந்து நோக்கினாலும் தனியழகு தெரிகிறது.

சம்பந்தரின் நர்த்தன அழகு ஓர் ஆழ்ந்த குழந்தை - மனோதத்துவ உண்மையை வெளியிடுகிறது.

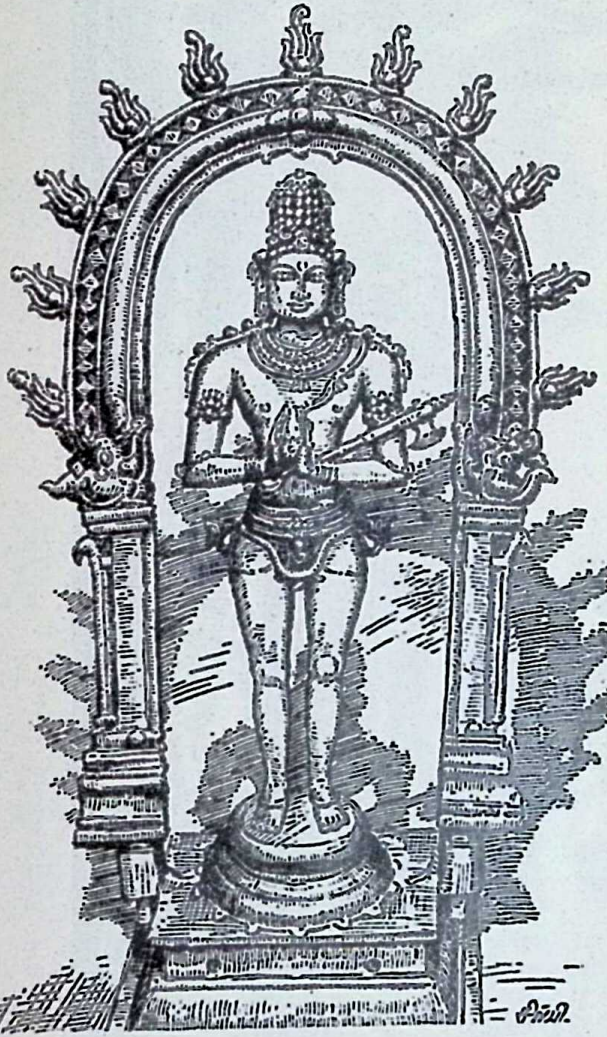
ஒரு சமயம் குழந்தைக் கலைஞர் டாக்டர் மாண்டிஸோரி அம்மைபார் சில வர்ணங்களைக் குழந்தைகளுக்குக் காட்டி, "அது என்ன நிறம்? இது என்ன நிறம்?" என்று கேட்டார். ஒரு குழந்தை நீல நிறத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, "அது நீலம், அது நீலம்!" என்று கூத்தாடிக்கொண்டே கூறியதாம்.

அறிவு உதயமானதும் ஏற்படுகின்ற பெரு மகிழ்ச்சி, குழந்தைகளையும் குழந்தையுள்ளம் படைத்தவர்களையும் கூத்தாடச் செய்கிறது.

ஞானத்துக்கும் கானத்துக்கும் ஓர் உருவமாகிய சம்பந்தரின் ஞான குதூகலத்தைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அதைக் கண்டு காட்டும் சிற்ப மேதையை என்னென்பது?

சோமாஸ்கந்தரும் சண்டேஸ்வரரும்

II ஞ்ச மூர்த்திகளில் முக்கியமான சோமாஸ்கந்தரையும் சண்டேஸ்வரரையும் அடுத்த பக்கத்தில் தரிசனம் செய்கிறோம். 3½ அடி உயரத்தில் சோமாஸ்கந்தர், 1¾ அடி உயரத்தில் சண்டேஸ்வரர்.

உமாதேவி - பரமேஸ்வரனோடு கூடிய ஸ்கந்தர், சோமாஸ்கந்தர். அழகிய பிரபையுடன் ஆஜானுபாகுவாக இருக்கிறார்.

இந்தக் கோயிலில் எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் வஜ்ர கவசங்கள் இருக்கின்றன. அரசர் காலத்திலே விலை உயர்ந்த நவரத்தினங்கள் இழைத்த கவசங்களை விசேஷ சமயங்களில் அலங்கரிப்பார்கள்.

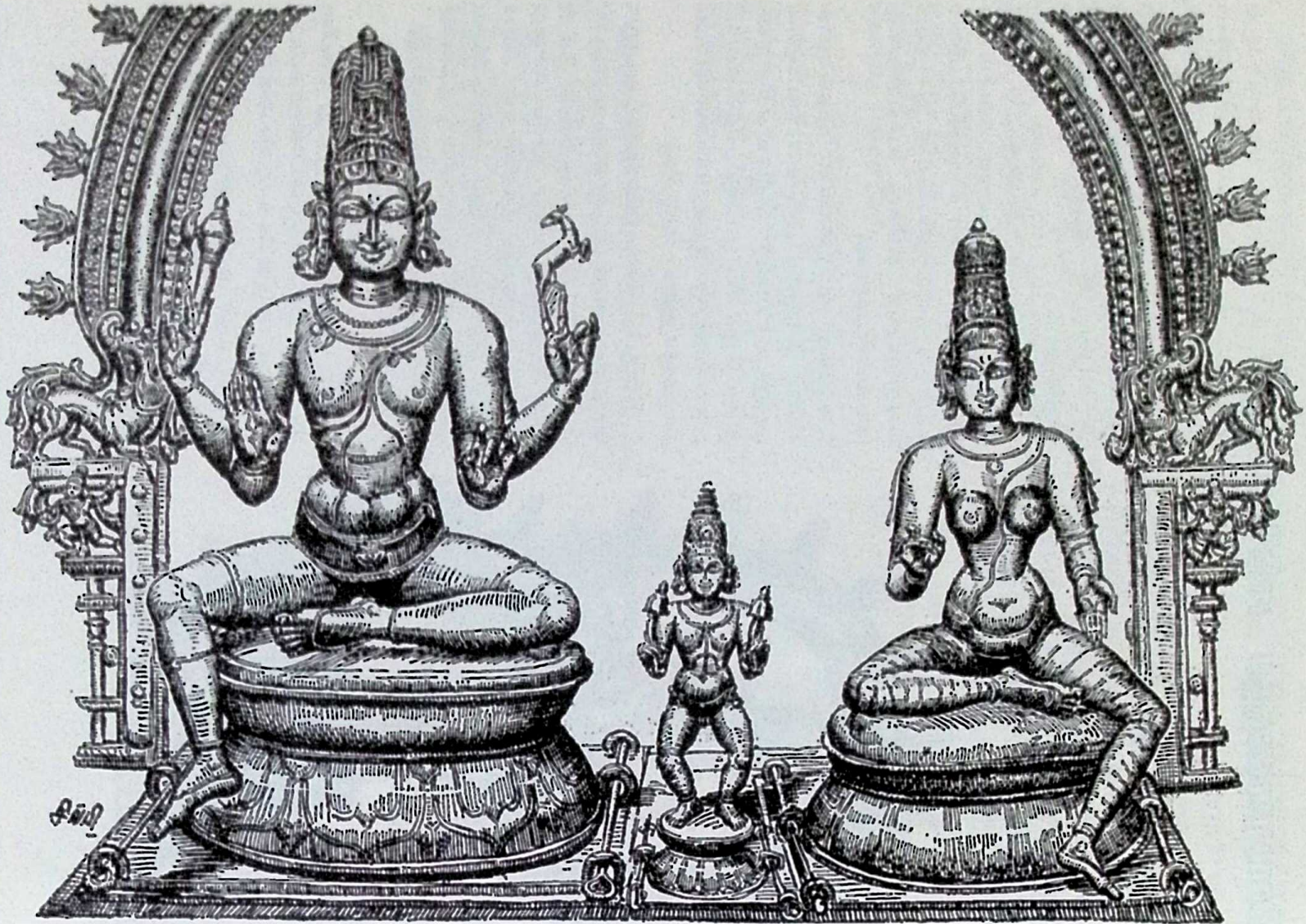
உதஸவ மூர்த்திகளின் முகங்களில் தங்கச் சேர்க்கை அதிகமாயிருப்பதால் அத்திருமுகங்கள் ஜொலிக்கின்றன. இந்த ஜொலிப்பு, பக்தி ஜொலிக்கும் உள்ளங்களுக்கு ஆறுதலும், நல்லின்பமும் நல்குவதாகும்.

இங்குள்ள சோமாஸ்கந்தரில், மடித்துக் கொண்டிருக்கும் இடது கால், வார்ப்பில் சேர்ந்திராமல் பீடத்திலிருந்து தனித்திருக்கிறது. பஞ்ச கச்சம் வைத்து - அதாவது ஐந்து இடங்களில் ஆடையைச் செருகி உடுக்கும் ரீதியில் - அலங்கரித்தல், இயற்கையாக ஆடையைக் காலைச் சுற்றிக் கட்டுமாறு அமைந்திருக்கிறது.

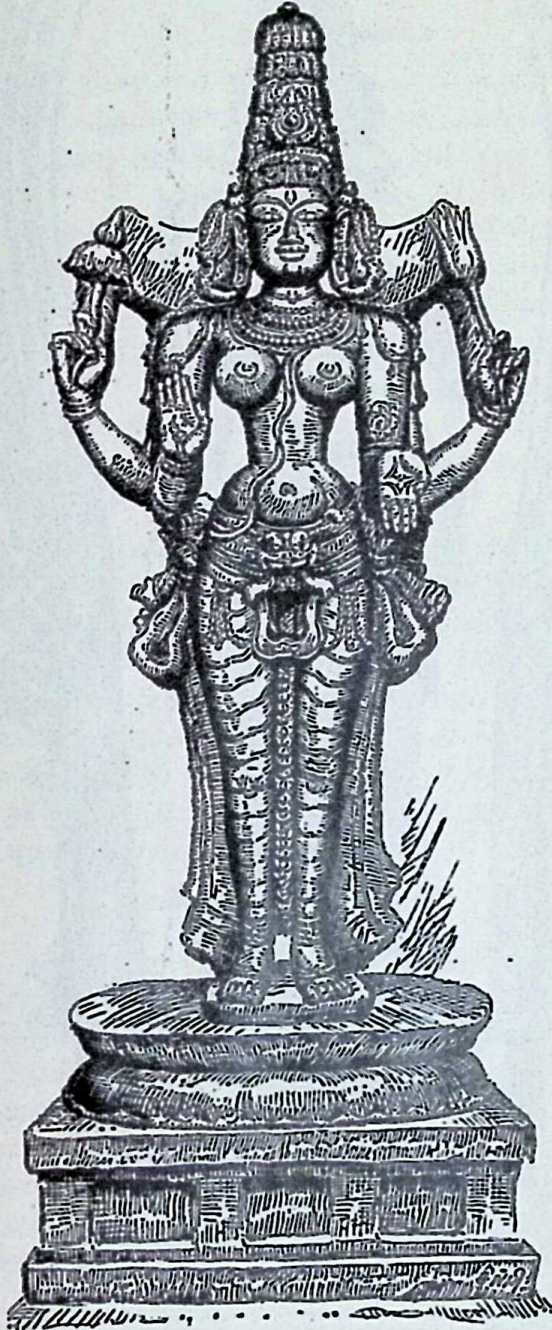
சண்டேஸ்வரர்

இது பழைய சிற்பம். இடது கையின் மேல் கோடரி சாத்தியவண்ணம் கூப்பிய கைகளுடன் இங்கே காட்சியளிக்கிறார்.

சடையின் அழகு நன்றாக அமைந்து இருக்கிறது. மெல்லிய இடையின் அழகும் விக்किரத்தில் நன்றாகவே அமைந்திருக்கிறது.

சக்தியின் ஆனந்தக் காட்சி

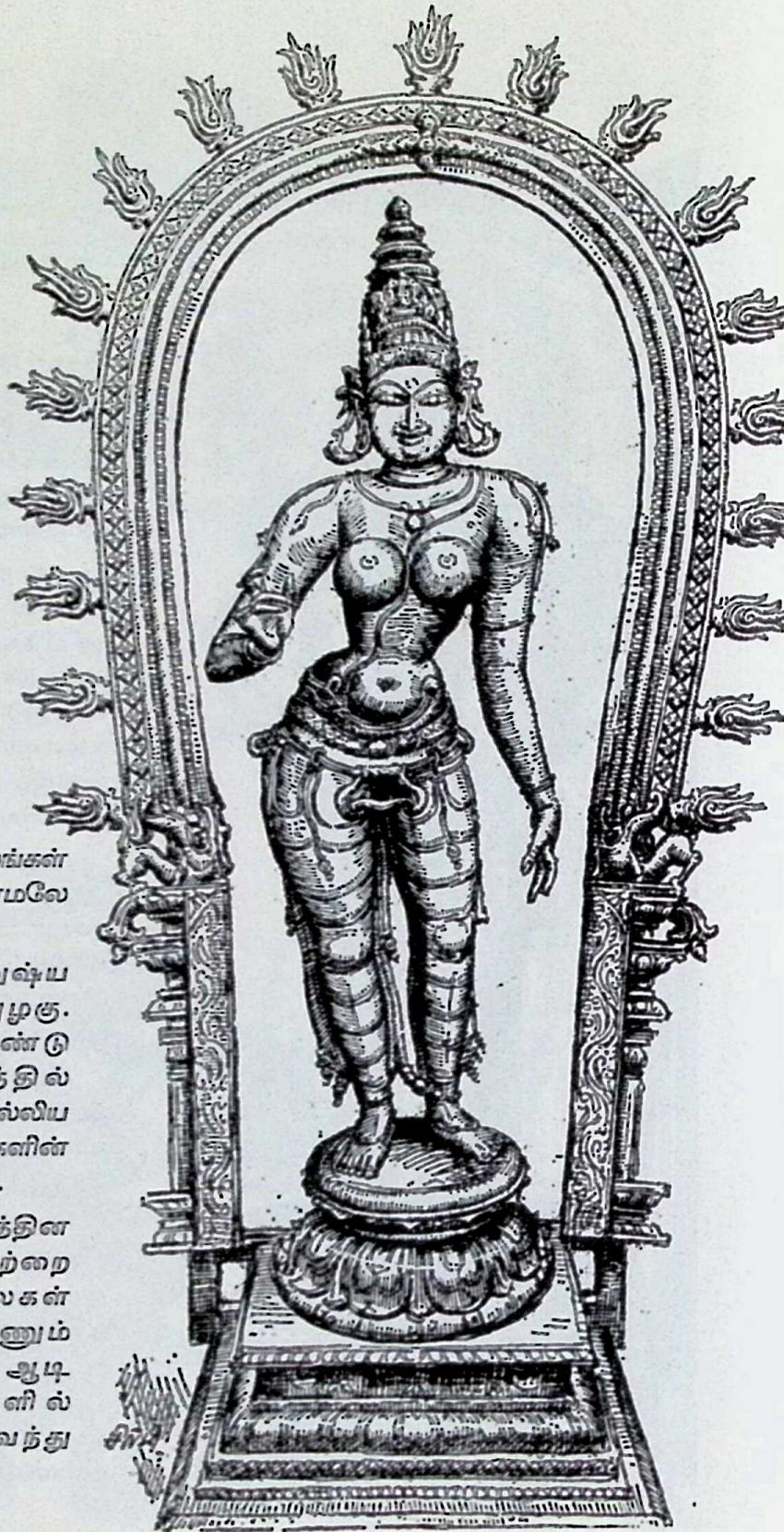
உலக அன்னை யாகிய ஸ்ரீ பிரகதாம்பாளின் மூலஸ்தானத்தை இங்கும், உத்ஸவ மூர்த்தியை அடுத்த பக்கத்தில் தரிசிக்கிறோம். இங்கே மூலஸ்தான அம்மனுக்குத்தான் எல்லா 'ராஜ' மரியாதைகளும்.

நவராத்திரி (விஜயதசமி உள்ளிட்ட) பத்து நாளும் ஸ்ரீ பிரகதாம்பாள் ஒவ்வொரு நாளும் காலையும் மாலையும் விதவிதமாக ஈஸ்வர 'பரமாக'வும், விஷ்ணு 'பரமாக'வும் அலங்கரிக்கப் பெற்றுக் கொலு வீற்றிருக்கிறாள். இக்காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி.

பத்தாம் நாள் அம்பு போடும் அந்த விஜயதசமியிலும் அம்மன் காட்சி அதிசய அழகுவாய்ந்ததுதான். வீர சௌந்தரியம், விஜய சௌந்தரியம் என்று போற்றத்தக்க அழகு.

உத்ஸவ மூர்த்தியின் திருமுகம் ஞான ஒளி வீசுவது போலக் காண்கிறது. வார்க்கும்போது தங்கம் சேர்த்திருப்பதால் ஏற்படும் ஒளிச் சிறப்பு இது.

3 ¼ அடி உயரமுள்ள பிரகதாம்பாளை அலங்கரித்துத் தரிசிப்பதே ஆனந்தம், பக்தர் கண்களுக்கு. விலை உயர்ந்த அணிகளுடன் வாகனத்தில் கம்பீரமாக வரும்போது அந்த முகவிலாசத்தைப் பார்க்க வேணும்.

காதினுள்ள மகர குண்டலங்கள்
ஒருவகைப் பிடிப்பும் இல்லர்மலே
தனித்திருக்கின்றன.

மூலஸ்தானத்தில் மனுஷ்ய
ஆக்ருதியுடன்கூடிய அழகு.
கூந்தல் சுருண்டுச் சுருண்டு
வரிவரியாகக் கிரீடத்தில்
அமைந்திருக்கிறது. மிக மெல்லிய
இடையும், வஸ்திரக் கட்டுகளின்
அழகும் குறிப்பிடத்தக்கன.

வெள்ளி - தங்கம் - ரத்தின
கவசங்கள் உண்டு. இவற்றை
அணிவித்துப் பூமாலைகள்
சார்த்திப் பார்க்க வேணும்
இப்பராசக்தியை. தை, ஆடி
வெள்ளி கிழமைகளில்
ஏராளமான மக்கள் வந்து
தரிசனம் செய்கிறார்கள்.

விளக்கு நாச்சியார்

அழகே நன்மை

இருளைப் போக்கும் விளக்கை அழகாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆசை, 'அதனால் பயன் என்ன? இதனால் உபயோகம் உண்டா?' என்று கேட்கும் இந்த யுகத்திலும் காணப்படுகிறது. 'அழகே நன்மைதான், அதுவே பயன்!' என்பதை உணர்ந்திருந்தனர் நம் முன்னோர்.

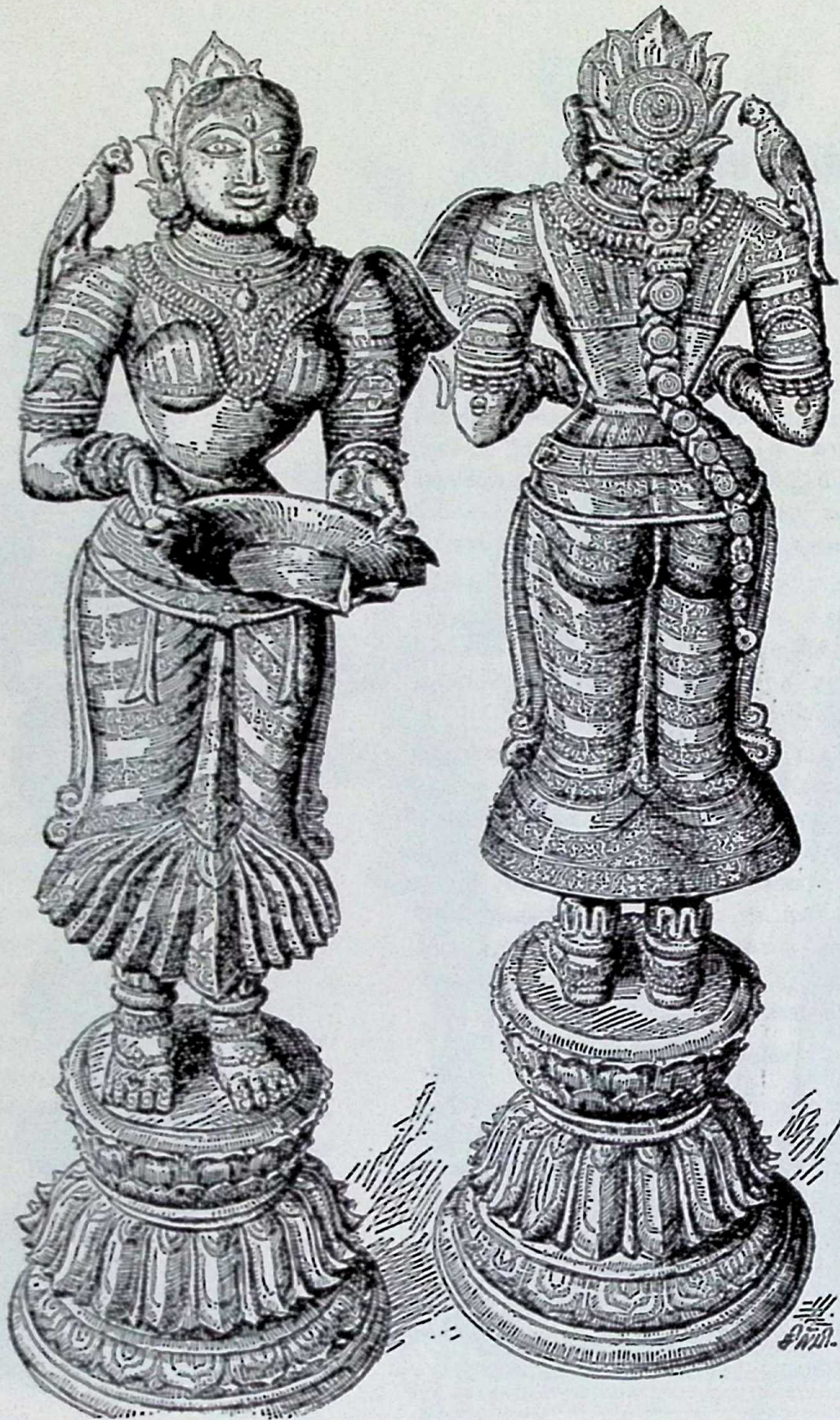
'நலம்', 'நன்மை' என்ற சொற்களுக்கே 'அழகு' என்னும் பொருளையும் தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, விளக்கை 'விளக்கு நாச்சியாராக' அழகு செய்து வைத்ததில் அதிசயமில்லையே.

'குடும்ப விளக்கு' என்று இல்லாளைக் கௌரவிப்பதும், 'பெண் விளக்கு' என்று பொதுவாகப் பெண்ணைக் கௌரவிப்பதும், விளக்கின் அழகில் ஈடுபடும் மனப்பான்மைக்குச் சான்றுகள். இந்த உணர்ச்சியுடன், வீடுதோறும் குத்துவிளக்கை விளக்கு நாச்சியாராகப் பூசுக்குட்டிக் குங்குமம் இட்டு வழிபடுவதும் ஓர் அழகான பழக்கம்தான்.

விளக்கின் பெண்மை

விளக்கு நாச்சியாரின் விசேஷ அழகுருவம் ஒன்று, பெண்மையழகாகத் திருக்கோகர்ணம் கோயிலில் காணப்படுகிறது. பழங்கால அணிகளையும், அவற்றை அணிந்துகொள்ளும் தோற்றம் எப்படியிருக்கும் என்பதையும் நாம் இன்றும் காண்பதற்கு உரிய ஒரு வாய்ப்பை நமக்கு அளித்திருக்கிறார் ஸ்தபதி, இந்தச் சிலை மூலமாக.

சிலையின் உடல் அமைப்பே அழகு. அழகுக்கு அழகு ஆபரண பூர்த்தி. உயரம் 4¼ அடி. இதன் உயர்வோ பார்த்துப் பார்த்து அனுபவிக்கும் உள்ளத்தின் பொறுப்பு.

தலையழகு

தலையிலே முன்பக்கம் நெற்றிச் சுட்டியும் சூரியப் பிரபையும். பின்புறத்தில் ராக்கொடி, கொட்டை ஜடைநாகம், திருகுப்பூக்கள் முதலியன.

ராக்கொடியைச் சுற்றி அழகாய்த் தாழம்பூக்களை வைத்து அலங்கரித்து இருக்கிறது. இவ்விதமாகத் தலை அலங்காரம் பூர்த்தி செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

காதணிகள்

காதிலே தோடு; அதனடியில் ஜிமிக்கி ஆடுகிறது. காதின் பக்கவாட்டில் முருகு, குருடு, கர்ணப்பூ முதலியவை அணியத் துவாரங்கள் இருக்கின்றன.

கழுத்தணிகள்

கழுத்தில் பூரான் அட்டிகை, கருகுமணி, பொட்டுச்சரம், முத்துச்சரம், கோதுமை மணி மாலை.

கையணிகள்

புஜத்தில் வங்கி, அதனடியில் குஞ்சலத்துடன் பாஜிபந்து (பாசிப்பந்து). கையில் பாட்லி (பாட்டில்), கங்கணம், தோடா. விரல்களில் மோதிரங்கள்.

வேறு அணிகள்

மெல்லிய இடையில் ஒட்டியாணமும் அரைஞாணும். காலில் பாடகம், கொலுசு, பாதசரம். கால் விரல்களிலே மிஞ்சியும் (காலாழி), மெட்டியும்.

மூக்கணிகளையும் மறக்கவில்லை

இத்தனை அலங்காரம் செய்த ஸ்தபதி ஏன் மூக்குத்தியையும், புல்லாக்கையும் (பிலாக்கையும்) மறந்துவிட்டார்? அவர் மறக்கவில்லை; ஞாபகமாய் அவற்றைத் தனியே மாட்டிக் கழற்றுவதற்காகத் துவாரங்கள் செய்திருக்கிறார்.

கொஞ்சம் கிளி

வலது தோளில் எவ்வளவு சுவாதீனத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கிறது அந்தக் கிளி! காவியங்களிலே நாயகிக்குத் துணையாக வந்து அவளின் சுக-துக்கங்களைக் கேட்பதும், கொஞ்ச மொழி பேசுவதும் கிளித் தோழிதானோ?

இந்த அழகியின் தோளில் அழகாய் உட்கார்ந்திருக்கப் பிரிய மனத்துடன் வந்து, (பண்டிதர்கள் சிலேடை போடுவது போல்) பிரிய மனம் பெறாத கிளியா?

ஸ்ரீ பிரகதாம்பாள் சந்நிதியில் நாள்தோறும் காலை முதல் இரவு வரை விளக்கைக் கையில் ஏந்தியவாறு நின்று கொண்டிருக்கிறாள் விளக்கு நாச்சியார். 'விளக்கு ஒரு விளக்கம் தாங்கி' என்று கவிஞன் வருணிப்பதுபோலக் காட்சி தருகிறாள் திபலட்சுமி.

ஞானபண்டித சாமி

ஸ் பிரகதாம்பாள் கோயிலுக்கும் சோமாஸ்கந்தர் இருக்கும் மண்டபத்துக்கும் இடையே ஓர் அழகுச் செல்வம் காணப்படுகிறது, சண்முகப் பெருமானின் உத்ஸவ விக்கிரகமாக. ஆச்சரியமான வேலைப்பாடுகள், 3¼ அடி உயரம், இருபுறமும் தேவிமார் இரண்டு அடி உயரத்திலே.

பெருமான் தனி; மயில் தனி; அடிப்பீடம் தனி - மூன்று வார்ப்புகளில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பெருமானின் அழகைத் தூக்கிக் காட்டும் மயிலும் பொருத்தமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

மயிலழகு

மயிலுக்குள்ள இயற்கையான மெல்லிய உடல், இங்கு வார்ப்பு விக்கிரகத்தில் காட்டப் பெற்றிருக்கிறது. தோகை, யாளி கவ்வியிருப்பதுபோல் அமைந்திருக்கிறது. மயிலின் வாய், படமெடுத்து ஆடும் பாம்பை அப்படியே கவ்வியவாறு காட்டப்பட்டுள்ளது.

உடலில் உள்ள செதில்களும், தோகையில் உள்ள கண்களும் இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்றன.

சேர்த்தி அழகு

கைகளில் வச்சிரம், கட்கம், வில், அம்பு, கத்தி, கேடயம், சக்கரம், பாசம், அங்குசம், கிளி முதலிய ஆயுத, ஆபரணங்களுடன் காட்சியளிக்கிறார் சண்முகப் பெருமான். முன் இரு கைகளால் அபயவரதம் காட்டிப்

புன்சிரிப்புடன், பார்த்தவர்களுக்கு மன ஆறுதல் ஏற்படுமாறு தரிசனம் தருகிறார். இருபுறமும் வள்ளி - தெய்வானை முதலானோர் நின்று கொண்டு அலங்கரிக்கிறார்கள். இரு தேவியரும் 'திரிபங்கி' என்று சொல்லப்படும் மூன்று வளைவுகளுடன் அழகாய் உள்ளனர்.

ஐப்பசி மாதத்தில் கந்த சஷ்டிக்கு ஏழு நாள் இப்பெருமான் வீதிவலம் வந்து விழாக்கொண்டாடுகிறார், விமரிசையாக, இக்கோயிலில்.

ஆவணி மூல உத்ஸவம்தான் இந்தச் சேஷத்திரத்தில், காமதேனுவின அம்சமாகிய பசுவுக்கு முத்தியளிக்கும் ஸ்தல புராண உத்ஸவம்.

‘மயில் வாசியில் ஏறும் உல்லாஸன்’ என்பர் முருகக் கடவுளை.

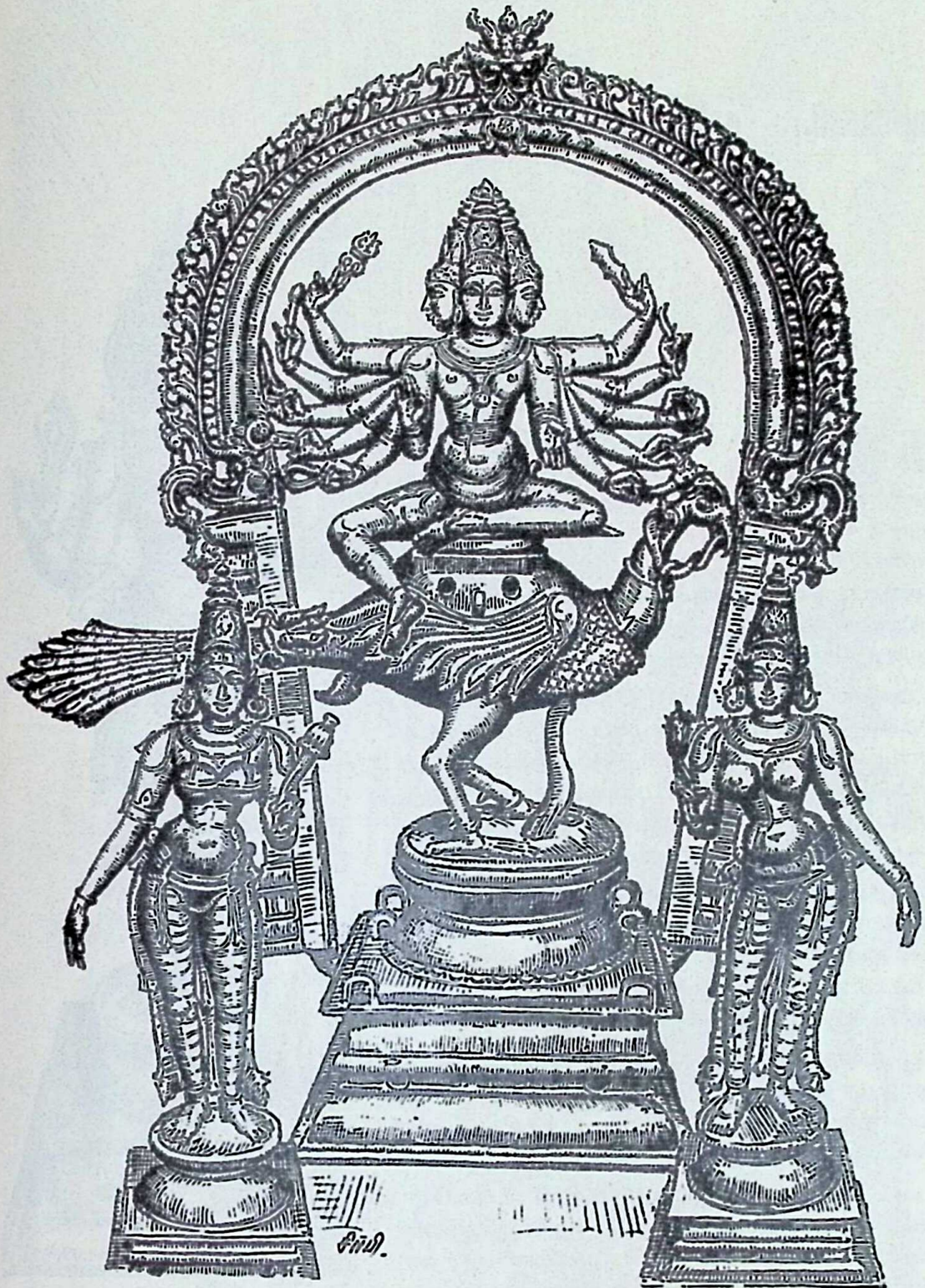
சீர்திகழ் தோகை

மயில் மேலே - ஒரு

செஞ்சுடர் தோன்றும்

திறம் போலே!

என்று பாடிப் பரவசமாகின்றார் இராமலிங்க அடிகள். இந்தப் பாடல்களில் வருணிக்கப்படும் அழகொளியையும் ஞான ஒளியையும் பிரதிபலிக்குமாறு அமைக்கப்படுகின்றன, ஞான பண்டித சாமியாகிய முருகனின் உருவங்கள் என்பதற்குத் திருக்கோகர்ணமும் சான்று தருகிறது.

பயங்கரி... ஸ்ரீபிடாரி!

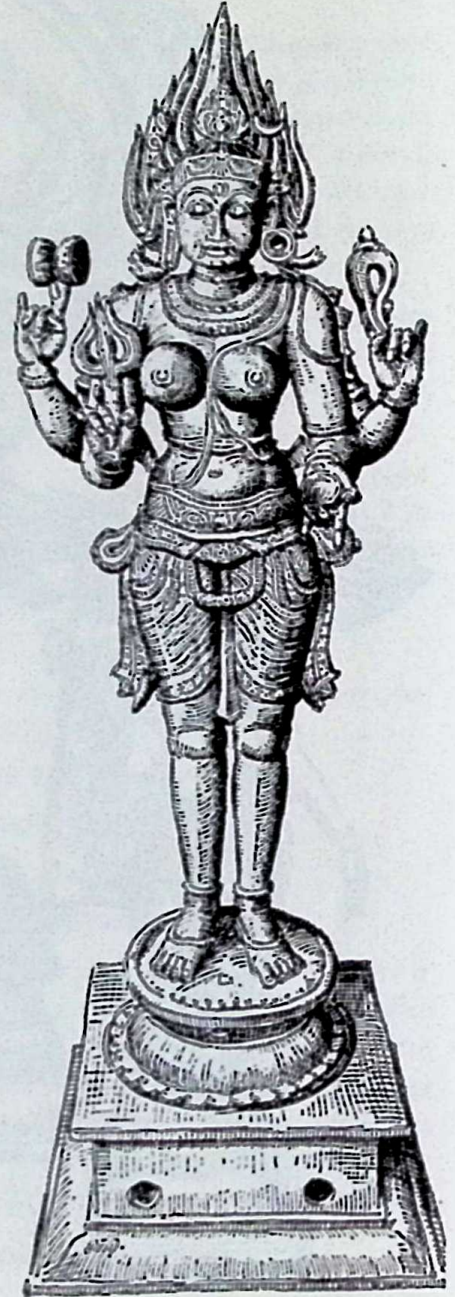
தமிழகத்தின் சிற்பக் களஞ்சியங்களில் ஒன்றெனத் தமிழர்கள் பெருமை கொள்ளத்தக்க ஸ்ரீ கோகர்ணேஸ்வரர் கோயிலின் முழுத் தோற்றத்தையும் (அடுத்த பக்கத்தில்) பார்க்கிறீர்கள். ஸ்ரீ பிரகதாம்பாள் சந்நிதிக்கு எதிரே மங்கள தீர்த்தக் கரையிலுள்ள அம்மன் சந்நிதிக் கோபுரமும், இடது பக்கம் ராஜ கோபுரமும் தெரிகின்றன.

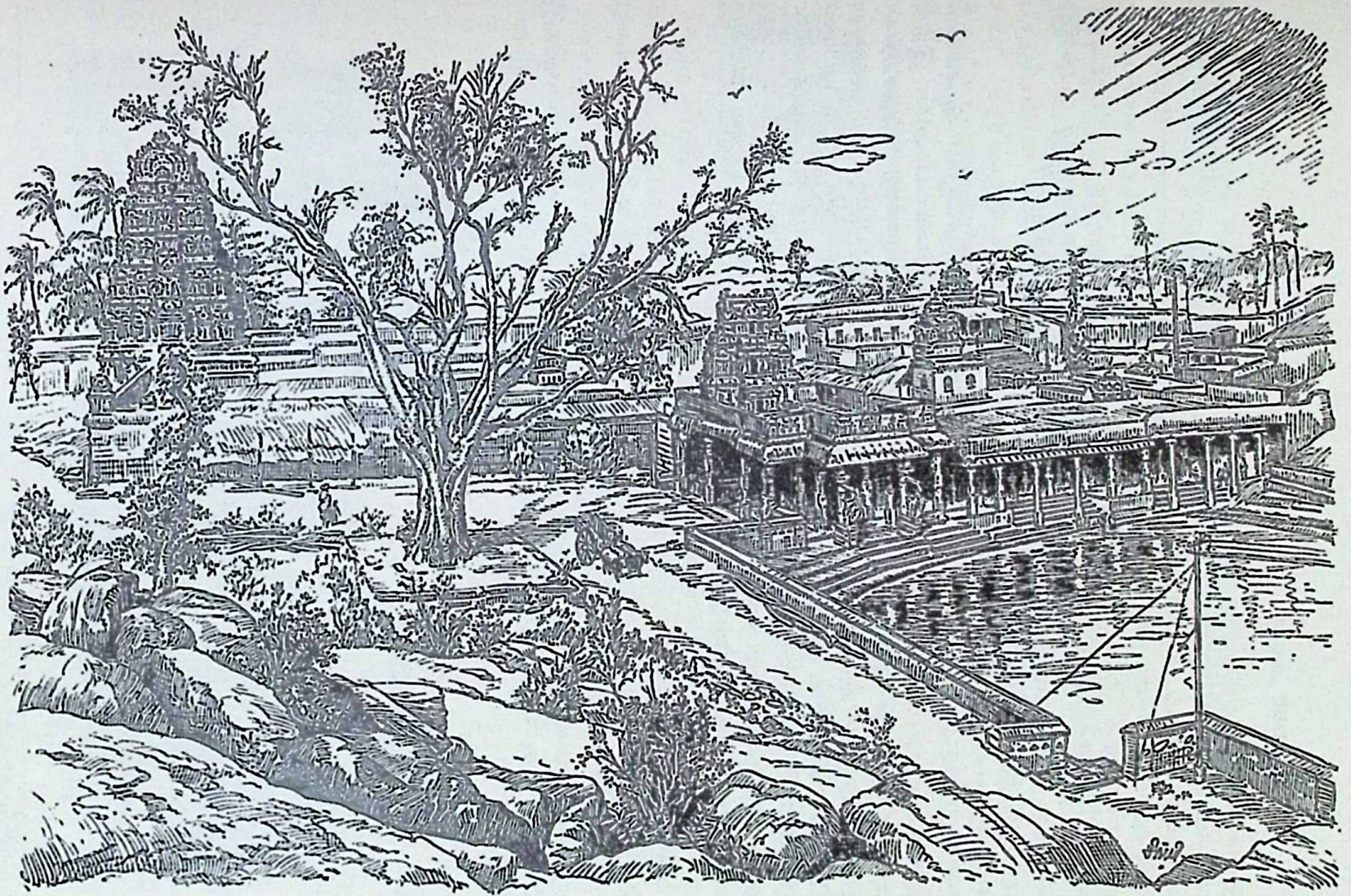
மங்கள தீர்த்த மண்டபத்தின் முன்பக்கம் இரண்டு தூண்கள் அழகிய குதிரையைத் தாங்கியவாறு காணப்படுகின்றன. வலது பக்கத்தின் கடைசியில் மலையில் காமதேனு சாதாரணமான பசு ரூபத்தில் வந்து தன் கொம்பினால் கிறிய தீர்த்தமும் காணப்படுகிறது.

அதன் அருகே மலைமேல் சண்முகப் பெருமானின் மூல சந்நிதியும், துர்க்கா - லட்சுமி - சரஸ்வதி சந்நிதிகளும், இவற்றுக்கு எதிரே பைரவர், ஜ்வரஹரேஸ்வரர், பழநி ஆண்டவர் சந்நிதிகளும் இருக்கின்றன.

பூப்பிரதட்சிணம் செய்யும் வழியும் அரச மரமும் தெரிகின்றன. மலையின் மேடு பள்ளத்துக்குத் தகுந்தவாறு பிராகாரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

படத்தின் வலது பக்கத்தின் பின்னே துவஜஸ்தம்பத்துக்கு மேலே தூரத்தில் தெரியும் மலைதான் மிகப் பிரசித்தமான வர்ண சித்திரங்களை உடைய சித்தன்னவாசல்.

பயங்கர அழகு

நகைகள் இருக்கும் கருவூலத்தின் கீழ்ப்பக்கத்திலுள்ள அறையில் 2½ அடி உயரமுள்ள இந்தப் பிடாரியம்மன் - விக்கிரகத்தைக் காணலாம். இது, இந்தச் சமஸ்தானத்துக் கோயில் ஒன்றில் பூஜையில் இருந்ததுதான்.

மிகவும் உக்கிரமாக இருந்ததால் இப்போது இங்கே பூஜை இல்லாமல் வைக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

டங்கா, பாசம், சூலம், கபாலம் முதலான ஆயுதங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இடது காதில் ஓலையும், வலது காதில் மகர குண்டலமும் அணிந்துகொண்டிருக்கிறாள்!

தலையிலுள்ள அக்னி ஜ்வாலையில் சந்திரனையும் பாம்பையும் இரு புறமும்

தரிப்பதும் பயங்கரப் பிடாரியமுகுதான்!

‘கண் சுமந்த நெற்றிக் கடவுள்’ என்று மணிவாசகப் பெருமாள் போற்றும் இறைவனுடைய அம்சம் என்பதற்கு நெற்றிக்கண் இருக்கிறது, இப்பிடாரி அம்மனுக்கு. கோரப்பற்களும் பயங்கரச் சிரிப்புமாக இருக்கிறாள்!

நமது சிற்பங்களின் ‘ஆறிய’ அழகுகளை உணர்ந்து அனுபவிப்பதற்கே இந்து சமயக் கொள்கைகளும் அவற்றின் தத்துவஞான அடிப்படையும் ஒருவாறு தெரிந்திருக்க வேண்டும். பிடாரியம்மன் போன்ற ‘சீரிய’ (பயங்கர) அழகுகளின் உட்பொருளை உயர்வதற்கோ நமது சமய ‘உட்புற’ அறிவும் தத்துவ அறிவும் இன்றியமையாதன.

திருவேங்கை வாசல் - யோக தட்சிணாமூர்த்தி

திருக்கோகர்ண சேஷத்திர ஸ்தல புராணத்திலே முக்கிய கதா பாத்திரமான பசுவுக்கு முக்தியளித்த ஊர் 'திருவேங்கை வாசல்'. இது திருக்கோகர்ணத்திலிருந்து மூன்று மைல் தூரம்.

பயமுறுத்துவதுபோல் பாதுகாத்தார்!

தேவேந்திர சபை. தேவர்கள் புடை சூழ வீற்றிருக்கிறான் தேவர்கோன். வர வேண்டியவர்கள் தாமதமில்லாமல் வந்துவிட்டார்கள். தெய்வப் பசு காமதேனு மாத்திரம் தாமதித்து வந்தது.

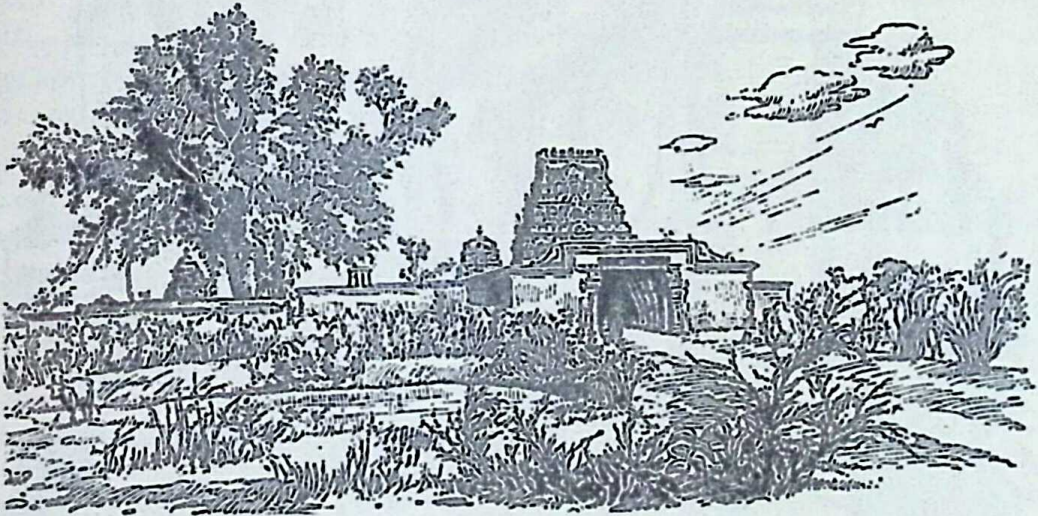
“பிடிசாபம்!” என்றான் இந்திரன். தெய்வப் பசு மண்ணுலகில் சாதாரணப் பசுவாகும்படி நேர்ந்துவிட்டது.

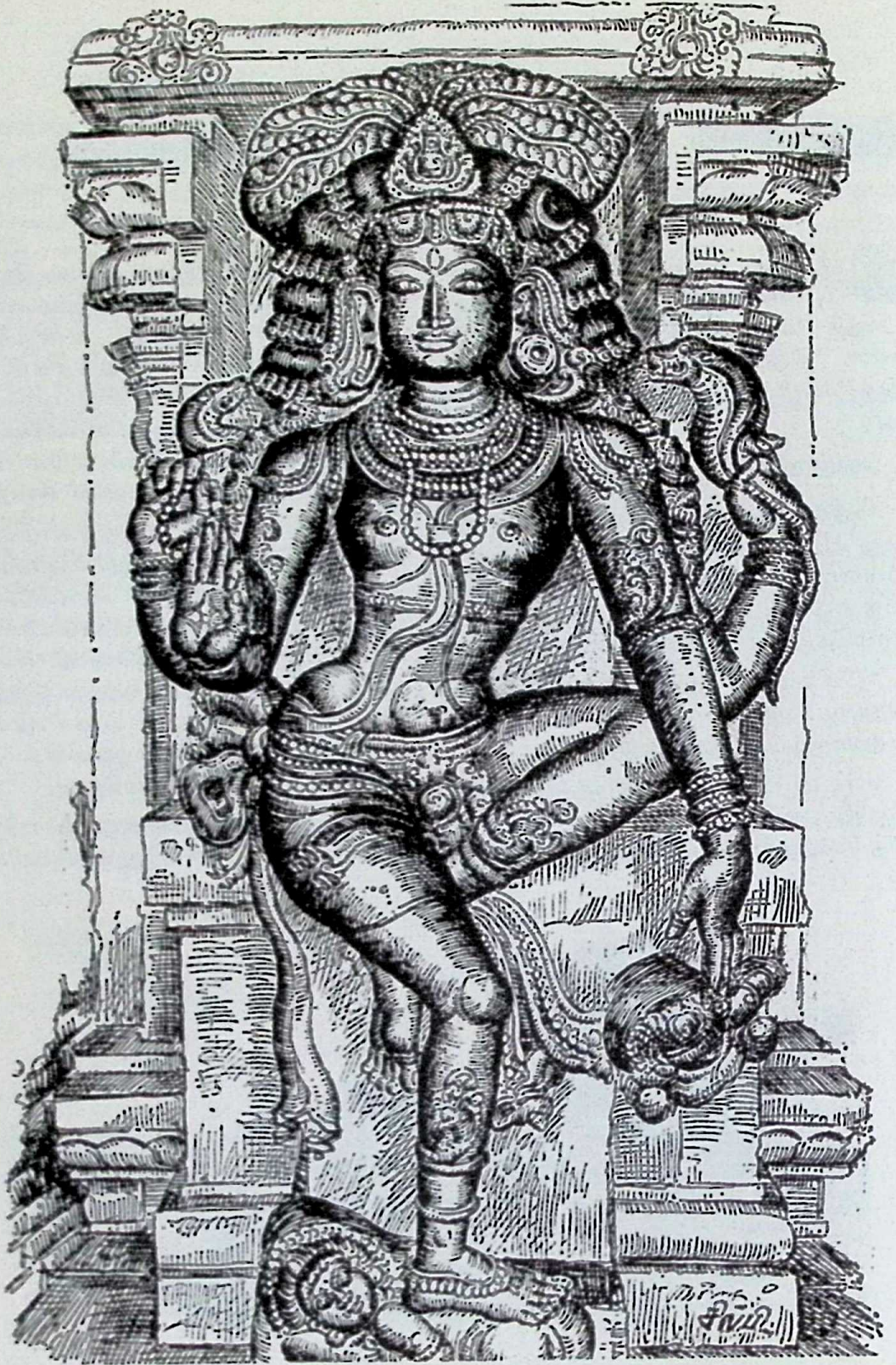
சாபம் பிடித்துக்கொள்ளும் முன் இந்திராணியிடம் ஒடி, தன் கதியைத் தெரிவித்தது. தேவியின் சிபாரிசுக்கு

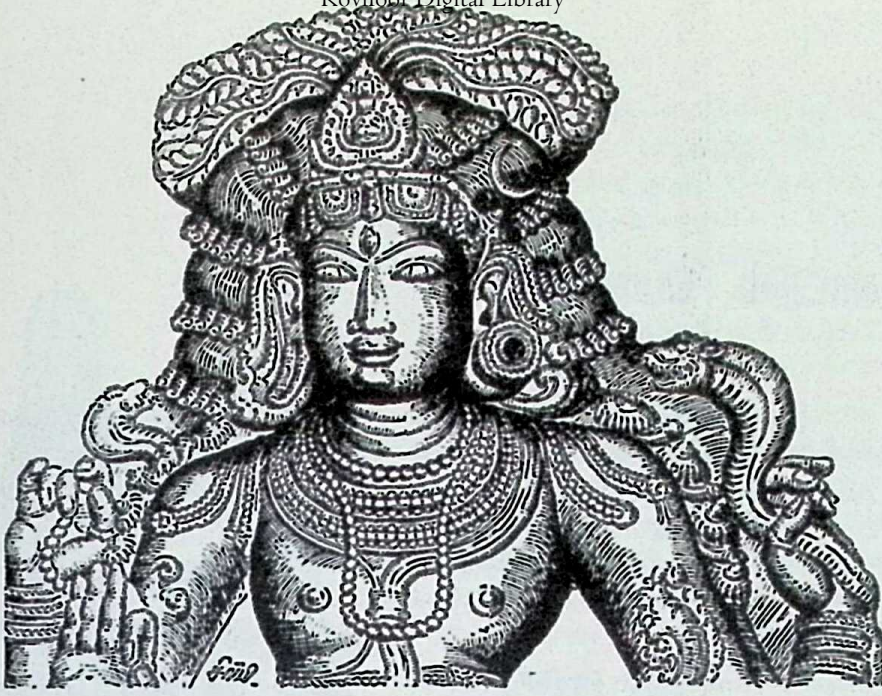
இணங்கத் தேவேந்திரன் பசுவை நோக்கி, “நீ பூலோகத்தில் வெள்ளாற்றங்கரையின் சமீபமுள்ள மகிழம்பூ வனத்திலே (வகுளாரண்ய சேஷத்திரத்திலே) ஈஸ்வரனுக்குத் தொண்டு புரிவாய். அவர் அருளாலும் மங்கண மகரிஷியின் அனுக்கிரகத்தாலும் மீண்டும் தேவ லோகத்துக்கு வந்து சேருவாய்” என்றான்.

பூமியில் பசுவாகப் பிறந்த காமதேனு, காசியிலிருந்து தினந்தோறும் கங்கையைத் தன் காதுகளில் எடுத்துக் கொண்டுவந்து வகுளாரண்ய சேஷத்திரத்தில் பார்வதி-பரமேஸ்வரருக்கு அபிஷேகம் செய்து ஆராதனையும் செய்து வந்தது. இதற்குக் காரணம், மங்கண மகரிஷியின் உபதேசம். இம்மண்ணுலகில் ஒரு கன்றையும் ஈன்றது காமதேனு.

ஒரு நாள் தாய் கங்கைக்குப் போயிருந்த சமயம்: கன்று பசியாலும் வெயிலின்

உக்கிரத்தாலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. பார்வதியின் தோழிகளான ஜயை, விஜயை என்பவர்கள் தங்கள் தலைவிக்கு இக்கன்றின் பரிதாப நிலையைத் தெரிவித்தார்கள்.

உமாதேவி, பரமேஸ்வரனுக்குத் தெரிவிக்க, அவர் பசு வரும் வழியில் காத்திருந்தார், புலி உருவத்தோடு! அனுக்கிரகம் செய்யத்தான்.

பசு வந்ததும் புலி பாய்ந்தது - பசுவின் மேல்தான். “இன்று உன்னை உணவாக்கிக் கொள்வேன்” என்றது புலி. பசு பதில் சொல்லிற்று, “என்னுடைய தெய்வத்துக்கு அபிஷேகம் முதலியன செய்துவிட்டு, என் கன்றுக்கு பசி தீர்த்துவிட்டுத் தங்களுக்கு இரையாக வந்துவிடுவேன் குறித்த நேரத்திலே!”

சொன்னபடியே பசு காரியங்களை முடித்துக் கொண்டு புலிக்கு அருகே திரும்பி வந்துவிட்டது. புலியும் பாய்ந்தது பசுவின் மேலே. பசு, கண்களை மூடி இறைவனைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தது.

கொஞ்ச நேரம் கழிந்ததும் பசு கண்களைத் திறந்து பார்த்தது. என்ன அதிசயம்! புலியைக் காணவில்லை. பார்வதி-பரமேஸ்வரர் காட்சி அளித்தனர். வகுளாரண்யத்து இறைவனும் இறைவியும்தான்.

இந்தச் சேஷத்திரத்தில் வியாக்கிர புரீஸ்வரர் (வேங்கை நாதன்); அம்பாள் பிரகதாம்பாள்.

பசுவின் காதிலுள்ள கங்கையால் பூஜிக்கப்பட்டதால் இப்பெருமான் கோகர்ணேஸ்வரர் திருக்கோ கர்ணத்திலே.

இங்கு அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் யோக தட்சிணாமூர்த்தி தெற்குப் பிராகாரத்தில் கம்பீரமாக நிற்கிறார். இதுவரை நாம் இத்தகைய அதிசய வேலைப் பாடுகளோடு கூடிய யோக தட்சிணாமூர்த்தியைப் பார்த்தது இல்லை. தட்சிணாமூர்த்தியின் இரு அழகிய தோற்றத்தைத்தான் பார்க்கிறோம்.

கோயிலின் வெளித் தோற்றத்தையும், அதன் அருகே உள்ள பெரிய மாமரத்தையும், மூலஸ்தான விமானங்களையும் முதலாவது படத்தில் பார்க்கிறோம்.

புலி காட்டும் பொக்கிஷம்

பிராகாரம் முழுதும் புதர்கள் அடர்ந்து இருக்கின்றன. சாதாரண காலங்களில் உள்ளே நுழைந்து பிரதட்சிணம் செய்து வருவதே தைரியமான - சிரமமான - காரியம்தான். எனினும், இக்கோயிலில்தான் எவ்வளவு கலைச்செல்வம் காணக்கிடைக்கின்றன!

ராஜாக்களின் காலத்தில் திருவிழாக்கள் விமரிசையாய்க் கொண்டாடப்பட்டன. இப்போதும் விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஸ்வாமி புறப்பட்டு ஊர்வலம் போகும்போது வேத பாராயண கோஷ்டிகளையும் காண்கிறோம்; வேத கோஷங்களையும் கேட்கிறோம், பழங்கால சம்பிரதாயப்படி.

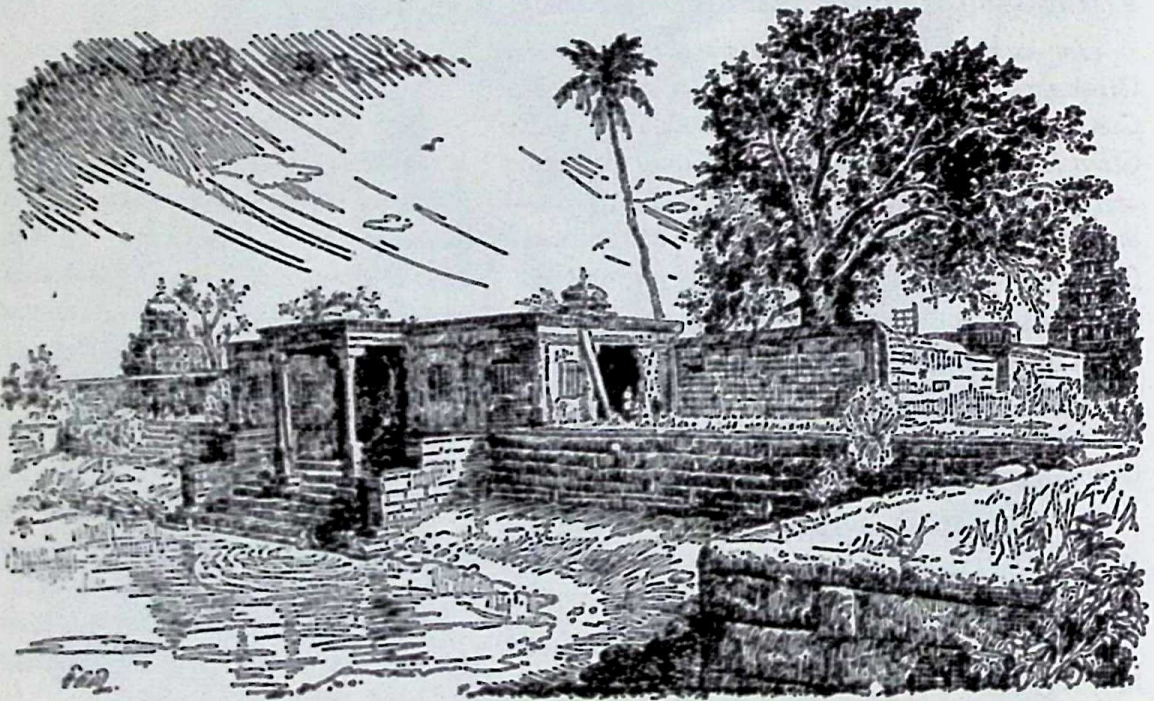
எனினும் தெருக்கள் இருந்தன என்று சொல்லக்கூடிய இடங்களில் சில குடிசைகளே இப்போது காணப்படுகின்றன.

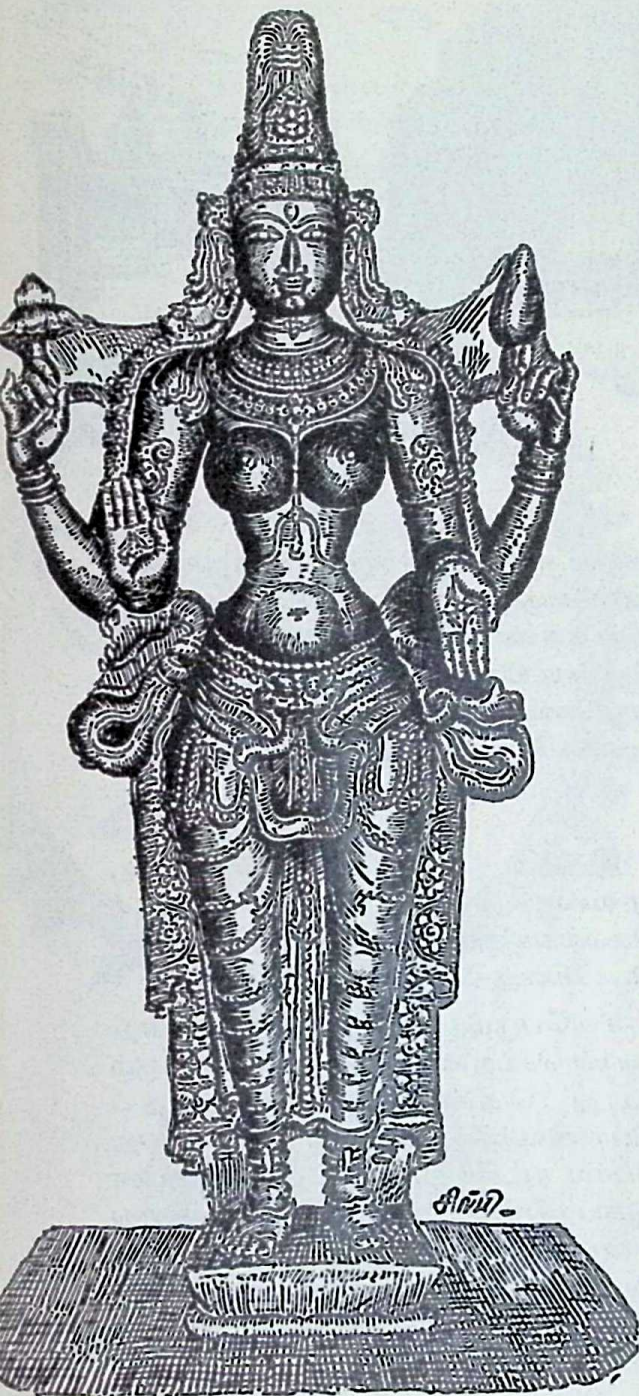
புலியும் சிங்கமும்

(ஒரு வகைச் சமரசம்)

இந்தச் சூழலில் வியாக்கிரபுரீஸ்வரர் ஸ்வயம்பு லிங்கமாய்க் காட்சி வழங்குகிறார். நன்றாகக் கவனித்தால் புலி வாயைத் திறந்துகொண்டிருப்பதை லிங்கத்தில் பார்க்கலாம்.

மூலஸ்தான விமானத்தில் இந்த ஸ்தல புராணத்தின் கதைகளைச்

சுதை - செங்கல் வேலைப்பாடுகளில் காணலாம். விஷ்ணு கோயில்களில் மூலஸ்தானத்தின் பின்பக்கம் யோக நரசிம்மர் இருப்பதுபோல, இந்தச் சிவன் கோயிலிலும் பின்புறத்தில் விமானத்திலே யோக நரசிம்மர் காணப்படுகிறார். மடியில் ஹிரணியனை வைத்துக் கிழிக்கும் 'மூர்த்தி கரம்' சுதை வேலையில் அமைந்திருக்கிறது.

விமானத்தின் கீழே விங்கோத்பவர் இருக்கும் இடத்தில் சூரியன் - சிலை இருக்கிறது. மேலும், சிவபுராணக் கதைக் காட்சிகளோடு கூட விஷ்ணு லீலைகளையும் சேர்த்துச் சித்திரிக்கிறார்கள். சமய வேற்றுமை சமரச உணர்வைக் கெடுத்துவிடவில்லை.

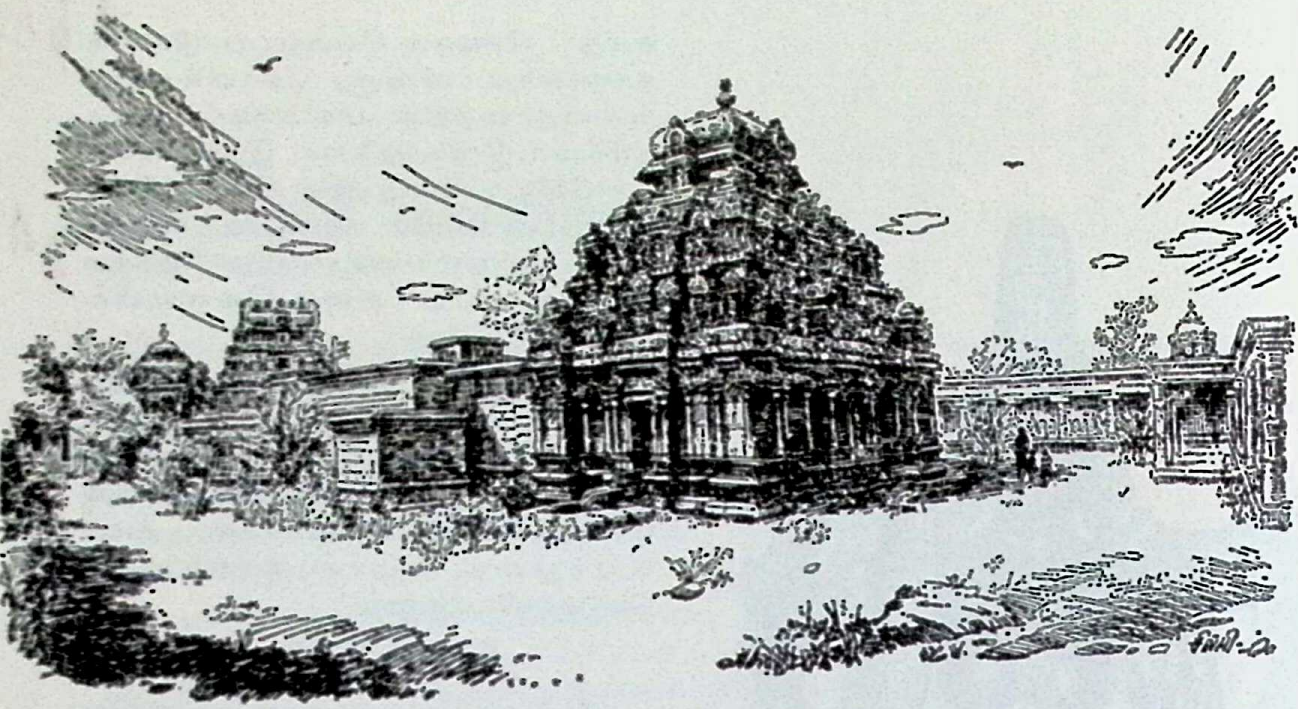
கோபுரம் முதலியன

ஸ்ரீ விபாக்கிரபுரீஸ்வரரின் மூலஸ்தான விமானத்தையும், இடது பக்கத்தின் ஓரத்தில் ஸ்ரீ பிரகதாம் பாளின் விமானத்தையும் காட்டுகிற (எதிர் பக்கத்தில் உள்ள) படத்தைப் பாருங்கள். பிரகதாம்பாளின் விமானத்துக்கு அருகே ராஜகோபுரத்தையும் துவஜஸ்தம்பத்தையும், அதன் கீழ் சண்டிகேஸ்வரரின் மண்டபத்தையும் பார்க்கிறோம்.

ஸ்ரீ பிரகதாம்பாள் சந்நிதிக்கு எதிரேயுள்ள குளமும் படித்துறையும் காணும் (முந்தைய பக்கத்தில் உள்ள) படத்திலே இடது பக்கத்திலுள்ள அம்மன் கோயிலின் மூலஸ்தான விமானத்தையும் பார்க்கிறோம். வலது பக்கத்தில் ராஜகோபுரத்தையும், அதன் அருகே உள்ள பெரிய மாமரத்தையும், அதனடியில் துவஜஸ்தம்பத்தையும் காண்கிறோம்.

இளநகை அரும்பும்

ஆதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட அம்மனில் சிறிது பின்னம் ஏற்பட்டதால், கோயிலில் தெற்குப் பக்கத்தில் தனிக் கோயில் கட்டி அங்கே அந்த அம்மனைப்

பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கோயிலைத்தான் படத்தின் இடது பக்கத்தில் காண்கிறோம்.

திருக்கோகர்ணத்துக் கோயிலிலுள்ள பிரகதாம்பாள்போல் மிகவும் அழகிய வேலைப்பாடுடன் காணப்படுகிறாள், (நான்கு அடி உயரம்) அபய வரத ஹஸ்தங்களுடன். இரு கைகளில் தாமரைகளை வைத்துக்கொண்டு, புன்சிரிப்புடன் காட்சியளிக்கிறாள். சாமுத்திரிகா லட்சணத்துக்கு இசைந்த மெல்லிய இடையின் பூர்ண அழகை இங்கு சிறப்பத்தில் பார்க்கிறோம். ஜடாமுடியுடன் கூடிய கிரீடம். காதிலே மகர குண்டலங்கள். இடையில் சிங்க முகப்புடன் கூடிய ஒட்டியாணம். இரு பக்கங்களிலும் அழகிய வேலைப் பாடுகளுடன் கச்சைகள். முத்தாரங்களால் இழைத்த கால் அங்கி, காலில் கொலுசு.

வலது பின் கையில் மலர்ந்த தாமரை. இடது பின் கையில் தாமரை மொட்டு. இவ்வளவு அழகுச் செல்வியாகக் காட்சி

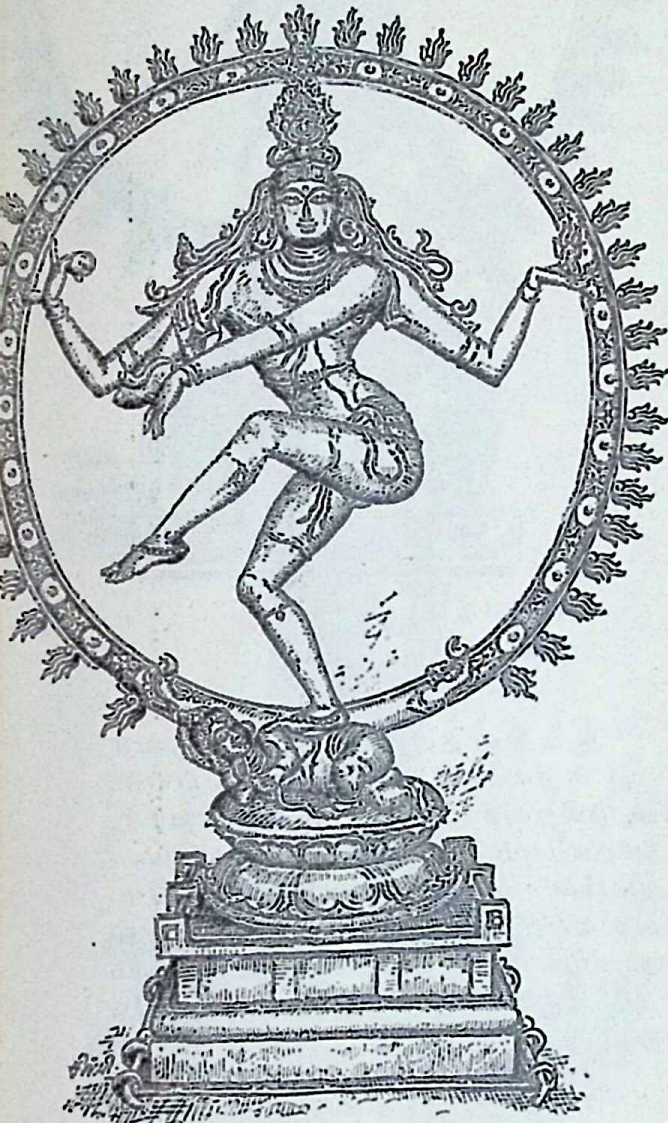
வழங்கும் தேவியைப் பக்தர்கள், அணிகளுக்கு ஓர் எல்லையில்லாதவளாக மனக்கண்ணில் காண்கிறார்கள். சிருஷ்டியின் முக்கிய அம்சமாகிய அழகெல்லாம் இந்த உலக அன்னையின் அணிகளே.

இந்தப் பெருஞ்செல்வமும், மூலஸ்தானத்தில் உள்ள அழகுச் செல்வங்களும் தென்னிந்தியக் கலைப் பொக்கிஷத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

சிவபெருமான் புலியாகத் தோன்றி அருள் செய்த ஸ்தல புராணக் கதைக்கும் நமது தென்னிந்தியக் கதைப் பொக்கிஷத்தில் இடமுண்டு. பட்சிப்பது போல் ரட்சிக்கும் சக்தி இயற்கையின் இதயத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை அனுபவ அறிஞர்கள் நன்கு அறிவர். இத்தகைய கதைகளை ஊடுருவிப் பார்த்து உட்பொருள் கண்டு கொள்வது நலம்.

கடவுள் நின்று நடிக்குமே!

‘உலகமெல்லாம் ஒரு நாடக சாலை’ என்கிறார்கள் அல்லவா? ‘உலகமெல்லாம் கடவுளுக்கு ஒரு நடன மேடை’ என்பதாகக் கற்பித்து - இல்லை,

அப்படி அவனருளால் ஓர் ஆனந்தக் கனவு கண்டு - கலையிலே நம்மவர் உருவாக்கிய கடவுள் உருவங்களில் ஒரு தனிப் பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்தது நடராஜ வடிவம்.

பக்தி பரவசம் வாய்க்கப் பெற்ற ஸ்தபதிகளே இடையூறின்றி நடராஜ விக்கிரகம் போன்ற விக்கிரகங்களைத் தக்க முறையில் உருவாக்க முடியும். இவ்விதமாய் உருவாக்கிய நடராஜ விக்கிரகம் ஒன்று புதுக்கோட்டையிலுள்ள சாந்தநாதர் கோயிலில் காணப்படுகிறது. இந்த விக்கிரகம் மிகவும் பிரசித்தமானது.

‘சாந்தநாதர் கோயில்’ இப்போது ‘சாந்தார் கோயில்’ எனச் சிதைந்து வழங்குகிறது, - நடராஜர் ஏறி நடிக்கும் பூதமாகிய முயலகன் ‘முகில’னாகிச் சிதைந்திருப்பதுபோல. இக்கோயிலிலும் திருக்கோகர்ணத்திலுள்ள ஸ்ரீபிரகதாம்பாள் கோயிலைப்போல் பக்தர்களாலும் ரசிகர்களாலும் விசேஷமாய் மதிக்கத்தக்கதே.

அழகும் ஆனந்தமும்

மூன்று அடி அகலமுள்ள திருவாசி உள்ளிட்டு, முயலகன் உள்ள பத்மபீடம் வரை ஒரே வார்ப்பு. இதில் 4¼ அடி உயரத்தில் இந்த ஆனந்தத் தாண்டவ மூர்த்தி - ‘பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்’ - பிறந்துவிட்டார்!

இரு தோள்கள் மீதும் ஜடை தொங்கும் அழகைத்தான் பாருங்கள். ஜடையில் வலது பக்கத்திலே கூப்பிய கைகளுடன் கங்காதேவியின் இருப்பும் ஓர் அழகுதான்.

சிரசில் பிறைச்சந்திரனை அணிந்து கொண்டு தாண்டவம் ஆடுகிறார். அகன்ற தோள்களையும் மெல்லிய இடையையும், தூக்கிய காலிலுள்ள நெளிவுகளையும் பாருங்கள்.

இவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, 'தாண்டவ மூர்த்தி இப்படித்தானே இருக்க வேணும்!' என்று தோன்றுகிறது. இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள படத்தில் பின் அழகு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஐடையும், யக்ஞோபவீதமும், ஒவ்வோர் ஆபரணமும் விவரமாய்க் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

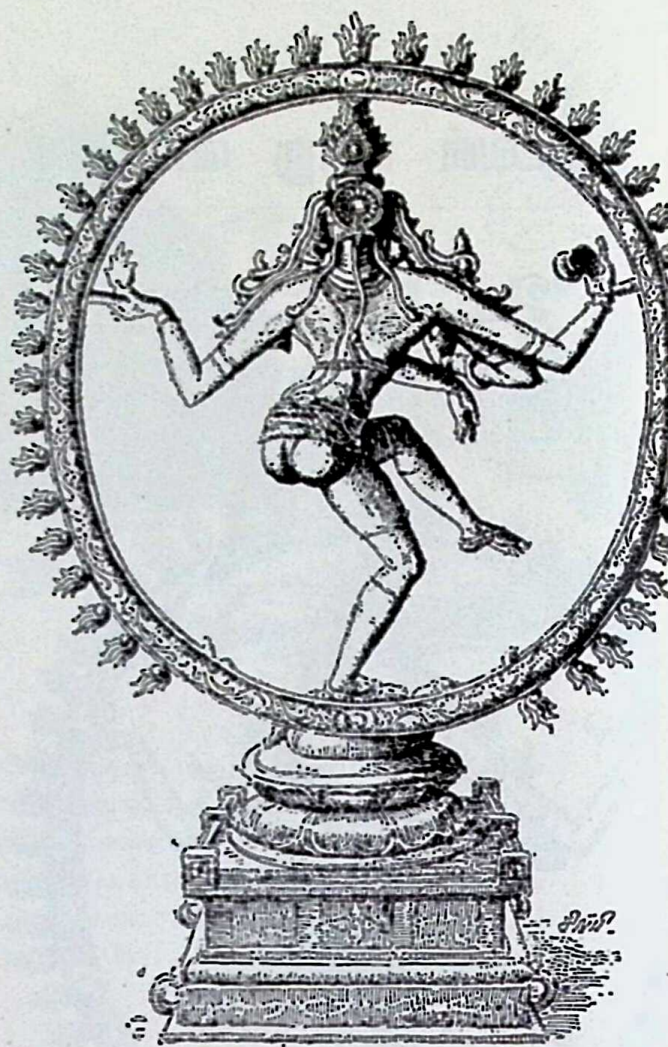
ஏழெட்டுப் பேர் சேர்ந்துதான் இந்த மூர்த்தியைச் சிறிது அசைக்க முடியும். இப்படியிருக்க, திருவாசியோடுகூடிய இந்த ஒரே வார்ப்பை ஸ்தபதி எப்படி மெழுகினால் செய்து, பிறகு வார்த்திருப்பாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஆனால், பக்த ரசிகர்களுக்கும் கலா ரசிகர்களுக்கும் ஸ்தபதியோ அவரது பகிரத முயற்சியோ நினைவில் வருவதுதான் எப்படி? நினைவே கனவாகிக் கனவும் உள்ளொளியில் ஓர் ஆனந்தக் காட்சியாக, ஆனந்த நடராஜர் முன்னழகும் பின்னழகும் காட்டி ஆடிக்கொண்டுதானே இருக்கிறார்!

அகக்கண்ணில் ஆடிப் புறக் கண்ணுக்கும் புலனாக ஆடுகிறாரா? என்ன ஆனந்தம்! என்ன அழகு!

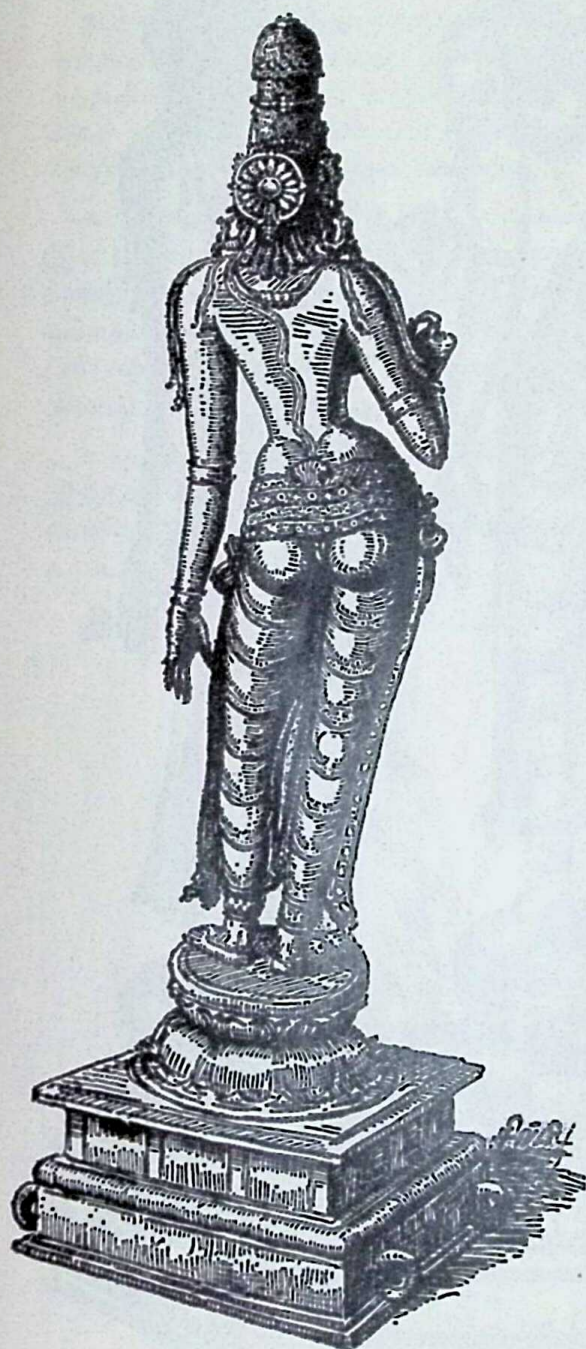
இவ்வளவு அழகிய மூர்த்திக்குத் தகுந்தாற்போல் அம்மன் - விக்கிரகமும் அமையப் பெற்றிருக்கிறது. அழகி காண ஆடுகிறார் நடன அழகர்.

அழகிக்கும் புதிய புதிய அழகு - விருந்துதான். இந்தப் புதுமையும் பழைமையுமான பொது நடனம்!

'ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே?' என்றார் அப்பர். ஆடுகிறவர் ஆட்டி வைக்கிறார். பக்தரையும் பக்தர் அல்லாதாரையும், - நம்பினாரையும் நம்பாதாரையும். உலகமாகிய நடன மேடையில் நடனமாடுகிறவர், நடன மேடையையும் ஆட்டிவைக்கிறார்; இந்த நடிப்பு ஒரு நடராஜ ரகசியம்.

சிவகாம சுந்தரி

அழகில் இருவகை - இயற்கை அழகு, செயற்கை அழகு என்று. 'கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெரு வனப்பு' என்று இயற்கை அழகை வியக்கிறோம். கை புனைந்து இயற்றும் செயற்கை அழகும் இன்றியமையாததே.

இயற்கைப் பேரழகு வாய்ந்த உலக அன்னைக்கு மெய்யணி, 'கலை' என்பது. எனவே, 'கலா சிருஷ்டி', 'கலா செளந்தரியம்' என்றெல்லாம் பாராட்டுகிறோம்.

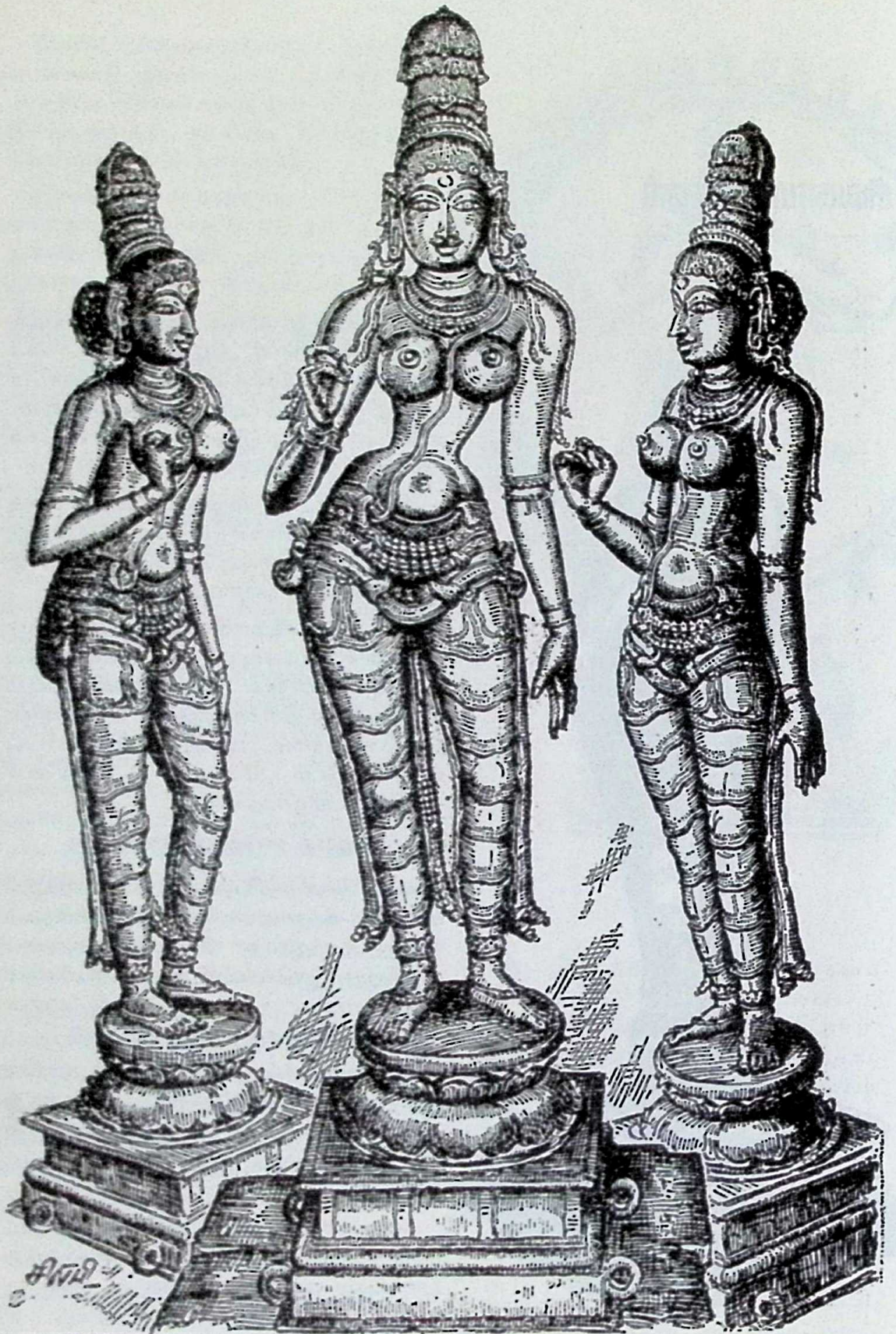
இயற்கை மோகினியாகவும் கலா மோகினியாகவும் திருமகளையும் மலைமகளாகிய உமாதேவியையும் நம்மவர் சித்திரிக்கின்றனர். சொல்லின் சித்திரங்களில் மட்டுமல்ல; வார்ப்பு விக் கிரகம் போன்ற கலைச் சித்திரங்களிலும்தான்.

அழகை வார்த்துக் காட்டுவது

கலா செளந்தரியத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சிவகாம சுந்தரியின் வார்ப்பு விக் கிரகம் ஒன்று, சாந்தநாதர் கோயிலில் காணப்படுகிறது. இக்கோயில், ஊருக்கே மிகவும் முக்கியமான தண்ணீர் வசதி உள்ள பல்லவன் குளத்தருகே இருக்கிறது.

இக்கோயிலில், நவக்கிரகத்தின் அருகில் தெற்கு நோக்கி இருக்கிறது நடராஜ விக் கிரகம். இதன் அருகில் உள்ளது இந்தச் சிவகாம சுந்தரியின் வார்ப்பு விக் கிரகம்.

அம்மனின் முன்னழகும் பின்னழகும், இரு பக்கத்துக் கோணங்களிலிருந்து பார்க்கும் அழகும் இங்கே படங்களாக

கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 'திரிபங்கி' என்று சொல்லப்படும் மூன்று நெளிவுகளின் அழகையும் தெளிவாகக் காண்கிறோம். சாமுத்திரிகா லட்சணத்தின்படி இருக்க வேண்டிய மெல்லிய இடையையும் இந்த விக்கிரகத்தில் பார்க்கிறோம்.

சூந்தலை முடித்திருக்கும் அழகும் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. முக்கியமாக நெற்றியில் சுருண்டு சுருண்டிருக்கும் கேச ஜால அழகையும் பலவிதக் கோணங்களில் கண்டுளிக்கிறோம்.

காதுகளில் மகர குண்டலங்கள், இடையைச் சுற்றி ஆபரணங்களும் வஸ்திரக் கட்டுகளும் தொங்குகிற அழகு. வஸ்திரத்திலுள்ள சரிகை வேலைப் பாடுகளிலும் முன்னழகுபின்னழகுகளைக் கண்டு ரசிக்க முடிகிறது.

உயரம் மூன்று அடி ஓர் அங்குலம். இந்தக் கோயிலிலே உள்ள வார்ப்பு விக்கிரகங்களில் மிகவும் முக்கியஸ்தானம் உடையது இந்த விக்கிரகம்.

இயற்கை அன்னையின் மகோன்னத

சௌந்தரியங்களில், கலைஞன் சிவகாம சுந்தரியைத் தரிசித்தான் எனக் கருதலாம். இயற்கை அரசியின் அழகு மாட்சியை மூன்னும் பின்னும் எல்லாக் கோணங்களிலும் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசமானான்.

நீலக்கடலில் சுருண்டு சுழன்று வரும் அலைகளிலும், வானக் கருமேகத் தோற்றங்களிலும் சிவகாம சுந்தரியின் கேச ஜாலங்களை அவன் கண்டிருக்கலாம்.

சந்திர பிம்பத்தில் இருந்து அந்த வட்ட முகம் அவனை உற்று நோக்கியதும் பொய்யன்று. நட்சத்திரங்களெல்லாம் அம்மையின் அணிமணிகள்தானே. விண்ணிலும் மண்ணிலும் கொட்டிக் கிடக்கும் அழகுகளெல்லாம் சிவகாம சுந்தரியின் மெய்யணிகளே!

இத்தகைய அழகுப் பெருந் தத்துவத்தின் தெய்வக் கொலுவை மூன்று அடி ஓர் அங்குலத்துக்குள்ளே காட்டியுள்ள இந்த வார்ப்புக் கலையை, கலைஞர்களும் ரசிகர்களும் ரசித்து ரசித்து அனுபவிக்க வேண்டும்.

சௌந்தரிய நாயகி

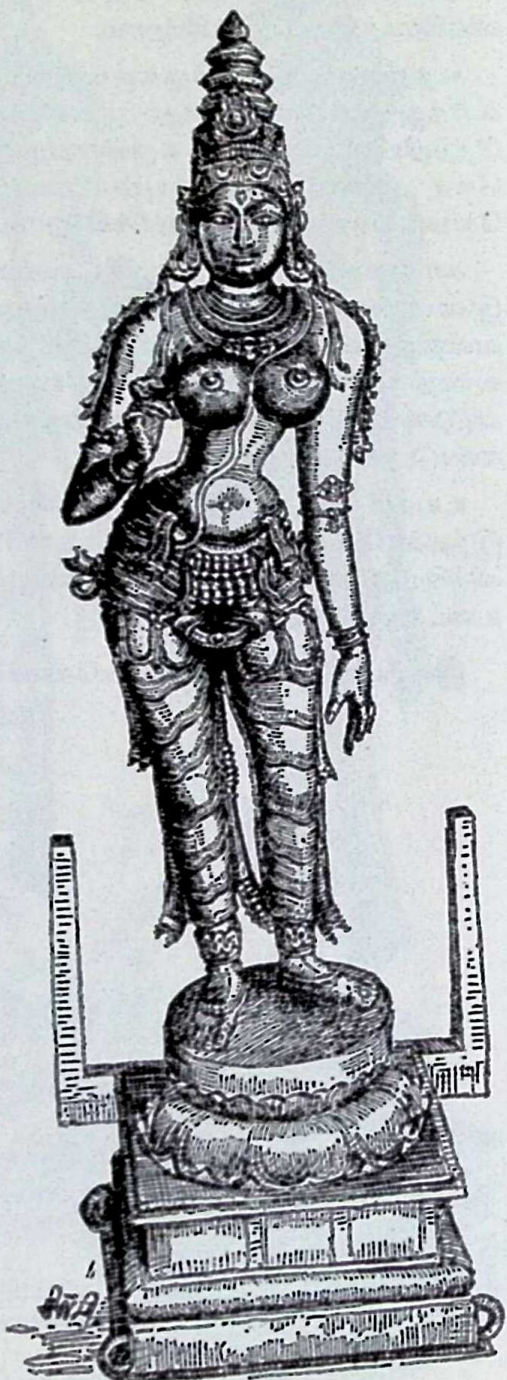
இக்கோயிலில் வார்ப்பு விக் கிரகங்களில் நடராஜர் - சிவகாமி விக் கிரகங்கள் விசேஷ ஸ்தானங்கள் பெற்றிருப்பதுபோல், மூலஸ்தான அம்மனின் சிலா பிம்பத்துக்கும் ஒரு முதன்மையான ஸ்தானம் உரியது. அவ்வளவு அழகு, அவ்வளவு தேக்கட்டுடன் கூடிய ஓய்யார நிலை ஸ்ரீ வேதநாயகி அம்மனுக்கு.

இத்தகைய தோற்றம் வேறு இடங்களில் காணக் கிடைக்குமா என்பது ஐயம்தான். இந்தத் தோற்றத்தை நன்கு தூக்கிக் காட்டுகின்றன, கிரீடத்தின் வேலைப்பாடுகள் முதலியன.

காதைச் சுற்றிச் சுருண்டு அழகாக இருக்கும் கேசத்தின் வேலைப்பாடுகளைத்தான் பாருங்கள். கழுத்தில் தாலியும், அதைச் சுற்றி மணிகளாலும் முத்துக்களாலும் ஆன ஆபரணங்களும்தான் என்ன அழகு!

இடது தோளிலிருந்து வலது பக்கமாக வந்துள்ள மேலாக்கும், இடையைச் சுற்றியுள்ள நுட்ப அலங்காரங்களும் ஆபரணங்களும்தான் எத்தகைய சிற்பத்திறனுக்குச் சான்றாக உள்ளன! இவற்றில் எல்லாம் சிற்பியின் முழுத்திறனும் புலனாகின்றது.

வஸ்திரக்கட்டுகளில் உள்ள வேலைப் பாடுகளும், தரித்திருக்கும் வஸ்திரத்தில் இழைக்கப்பட்டதுபோல் முத்துக்களும் ஐரிகைகளும் தத்ருபமாகத் தோன்றும்

தோற்றப்பொலிவும் சிற்பியின் கலா
சௌந்தரிய உள்ளத்துக்குச் சான்றுகளே.

தத்ருபமான அம்சங்கள் கலையுருவில்
எவ்வாறு கலா ரசிகர்களின் உள்ளத்துக்கு
அமுதமாகக்கூடும் என்பதற்கு, இந்த
வேதநாயகி உருவம் ஒரு பெரும் சான்று.
நான்கு அடி உயரத்தில் ஒரு பெண் -
தெய்வம் நேரில் நிற்பதுபோல்,
பக்தர்களுடன் கலா ரசிகர்களும்
போட்டியிட்டுப் போற்றத்தக்க அழகு
இது! வேதநாயகி உள்ளபடியே
சௌந்தரிய நாயகியாகவும் காட்சி
தருகிறாள்.

உத்ஸவ அம்மன்

சோமாஸ்கந்தர் இருக்கும் இடத்தில்
கிழக்கு நோக்கி இருக்கிறது, உத்ஸவ
அம்மன் விக்கிரகம். 2½ அடி உயரம்.

இந்த வார்ப்பு விக்கிரகத்தையும்
ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பல
அம்சங்களிலும் ஒற்றுமை தோன்றக்
காண்போம்.

எல்லைக் காவல்

ஸ் பிரகதாம்பாள், நடராஜர், சிவகாமசுந்தரி முதலிய அழகுச் செல்வங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் சாந்தநாதர் கோயிலைத்தான் இங்கே பார்க்கிறோம். கோயிலுக்கு எதிரே உள்ள அரச மரத்தடியையும், அதனருகே உள்ள பல்லவன் குளத்தின் கரையையும் பார்க்கிறோம்.

குளக்கரை என்றதும் நிச்சயமாக ஒரு பிள்ளையார் கோயிலும், அதனருகே அரச மரமும் இருக்கக்கூடுமே என்ற நினைவு வரும். அரச மரத்தின் கீழே நாகப் பிரதிஷ்டைகள் செய்யப் பெற்றிருப்பதையும் பார்க்கலாம். நான் தோறும் குளித்து விட்டுப் பிரதட்சிணம் செய்வோரையும் பார்க்கக்கூடும்.

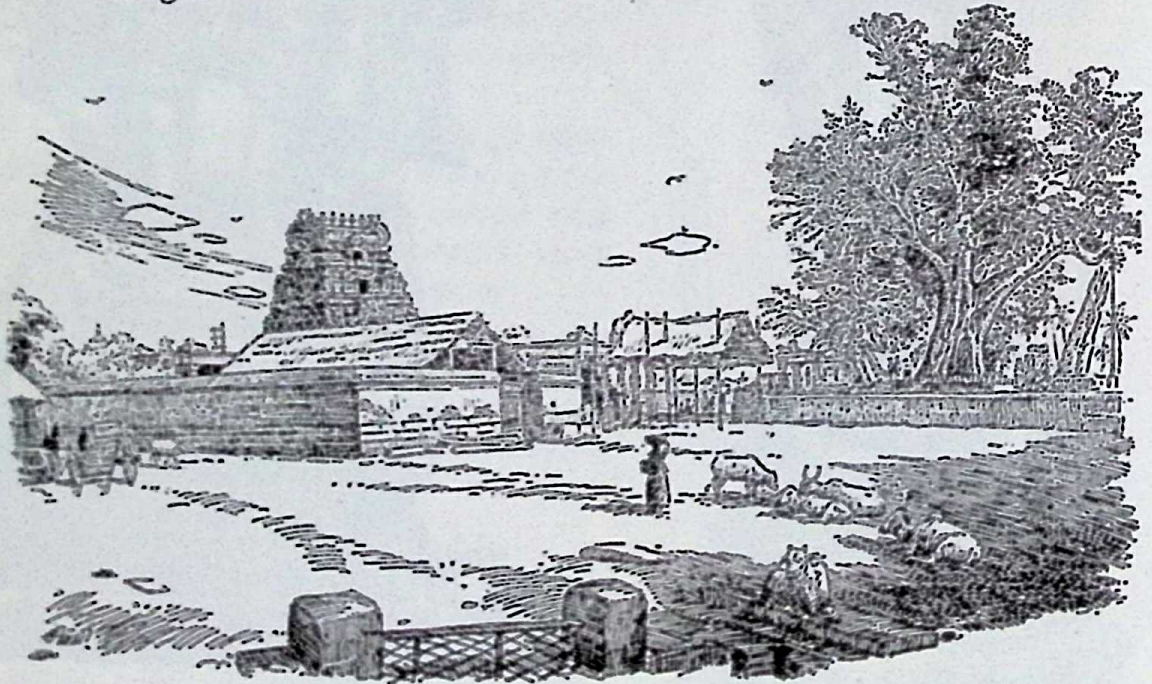
அரிய நாச்சியம்மன்

படத்திலே இடது பக்கத்தில் மதிற்சுவரின் எதிரே வடக்கு நோக்கியவாறு அரிய நாச்சியம்மன் கோயில் இருக்கிறது. ஊருக்கு எல்லைப் பிடாரி கோயில்.

ஆம்; இந்தப் பிடாரியைத்தான் 'அரிய நாச்சியம்மன்' என்று அழைக்கிறார்கள். சக்தி வாய்ந்த அம்மன் என்பர்.

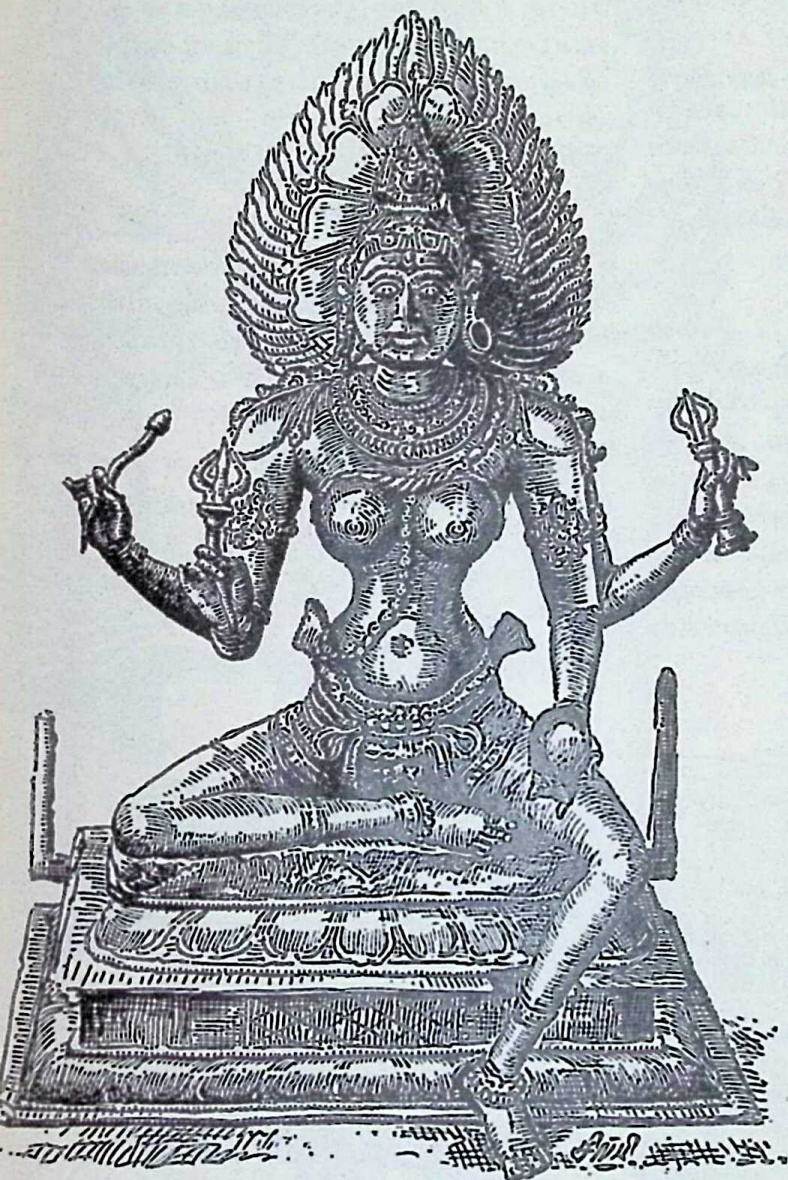
இந்தக் கோயிலில் முன்பு இருந்த உத்ஸவ விக்கிரகம்தான் இது. பழைய விக்கிரகம். உத்ஸவ காலங்களில் உபயோகிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே, புதிதாக ஒரு விக்கிரகத்தைச் செய்து வைத்துள்ளனர்.

இப்போது சாந்தநாதர் கோயிலில்தான்

அரிய நாச்சியம்மனின் உத்ஸவ விக்கிரகம் இருக்கிறது. 1½ அடி உயரம்தான் என்றாலும், பெரிய விக்கிரகம் போல கம்பீரமாக அமைந்திருக்கிறது.

உக்கிரத்தை அதிகப்படுத்துகின்றன, கோரப்பற்கள். தலையைச் சுற்றி ஜ்வாலைகள்; கண்களிலும் கனல் பறக்கிறது. மார்பைச் சுற்றிப் பாம்பால் கச்சைபோலக் கட்டியிருக்கிறது.

மண்டையோடுகளாலான மாலையைப் பூணூல் போலத் தரித்துக்கொண்டு இருக்கிறாள். இடது முன் கையிலும் மண்டை ஓடு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

வலது முன் கையில் சூலம் தாங்கியவாறு காட்சி அளிக்கிறாள். நெற்றியில் மூன்றாவது கண். ஒரு காதில் மகரம்; மற்றதில் ஓலை அணிந்திருக்கிறாள்.

கலையில் அவதரித்த உக்கிர சக்தி

பிடாரி அம்மனின் உக்கிர சக்திக்குத்தான் எத்தகைய கலை வடிவம் கிடைத்துவிட்டது! எத்தகைய பயங்கர கம்பீரம் குறுகி வந்து 1½ அடிக்குள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது!

பாம்புக் கச்சை, எத்தகைய உக்கிர நெஞ்சைக் காட்டுகிறது! ஒரு கையிலுள்ள மண்டையோடும், யக்ஞோபவீத மண்டை ஓடுகளும் 'பயமும் அறித்தியம்தான்!' என்று பயத்தையும் பயமுறுத்துகின்றன.

சூலம் தாங்கிய கை, தீமையைப் பயமுறுத்தி நன்மையை அணைத்துக்கொள்ளும் கைதான். காதிலுள்ள மகரமும் ஓலையும், சக்தியிலுள்ள பெண்மையையும், தாய்மையையும் நினைவூட்டுவதுடன், சக்தியின் புரட்சி ஆற்றலையும் ஞாபகப்படுத்துகின்றன!

நெற்றிக் கண்ணும், கண்களில் கனலும், தலையைச் சுற்றிய ஜ்வாலைகளும் எல்லாம், எல்லைக் காவலை மீறத் துணிவோரையும், தரும வரம்பை அழிக்க முயல்வோரையும் நடுங்கச் செய்யும் காவல் சக்திகளின் அறிகுறிகளே!

குடுமியா மலை

யொன்னும் மணியும் சிதறிக் கிடந்த பாதை வழியாகத்தான் போனான் பாதசாரி. ஆனால், பொன்னையோ மணிகளையோ பார்க்க வில்லை. 'குருடன்போல நடந்துதான் பார்க்கலாமே' என்று நடந்தான் அவன் என, கதை சொல்வதுண்டு. இப்படியேதான் சிற்பச் செல்வங்களுக்கு இடையே தமிழர்களாகிய நாமும் நடமாடுகிறோம்.

கலையும் சமரசமும்

புதுக்கோட்டையிலிருந்து 12 மைல் தூரத்திலே 'குடுமியா மலை' இருக்கிறது. கோயிலின் கோபுரத்தையும் அதன் எதிரே பதினான்கு கால் மண்டபத்தையும், அதற்கு முன்பே நந்தி மண்டபம் தேரடியையும், பின்னால் மலையையும் அதன் மேல் தண்டாயுதபாணி ஸ்வாமி கோயிலையும் பார்க்கிறோம். நம்மைத் திகைக்கச் செய்யும் சிற்பச் செல்வங்களை பார்க்கிறவர்கள் இங்கே எத்தனை பேர்?

கவனித்துப் பார்த்தால், இத்தகைய கலை உணர்ச்சியுடன் எவ்வளவு சமரச உணர்ச்சி இணைந்திருக்கிறது என்பதும் புலனாகும். சிற்பங்களில் விஷ்ணு அம்சங்களையும், சிவ அம்சங்களையும், சக்தி அம்சங்களையும் காண்கிறோம்.

அழகுச் செல்வம்

கோயிலில் நுழைந்தவுடன் முன் மண்டபத்தில் தசாவதாரங்களில் சிலவற்றைப் பார்க்கிறோம். வாலி, சுக்கிரீவன், அனுமன் முதலிய வானர வீரர்களையும் காண்கிறோம்.

பிறகு, கோபுரத்தின் உள்ளே நுழைந்தவுடன் துவஜஸ்தம்பத்தின் இருபுறமும் உள்ள சிற்பச் செல்வங்களைப் பார்த்து அதிசயிக்கிறோம்.

இவற்றில் தென் பாகத்தில் வல்லப கணபதியையும், எதிரே மயில்மேல் சண்முகனையும் பார்க்கிறோம். ஏழு அடி உயரம் உள்ள அந்தச் சண்முகனைத்தான் இதோ இங்கே தரிசிக்கிறோம்.

அபயம் அளிக்கும் கை (அபய வரத ஹஸ்தம்); மற்றைக் கைகளில் ஆயுதங்கள். பாறையிலிருந்து நன்றாகக் குடைந்து அங்கங்கள் தனித்தனியாகக் காண்பிக்கப் பெற்றிருக்கும் அழகை என்னென்பது?

அனுமன் காட்சி

(சக்தி அழகு)

கோயிலில் நுழைந்தவுடன் நம் கண்களுக்கு முதல் பார்வையாகத் தெரிவது, தெற்கு நோக்கியிருக்கும் 10 அடி உயரமுள்ள அனுமன் சிற்பம்தான். கீழேயிருந்து மூன்றடி உயரத்துக்கு மேல், அனுமன் மேடை மீது (தூணில்) ஒரு கையை ஒங்கிச் சிறிது மேலே பார்த்தவாறு கம்பீரமாக ஆஜானுபாகுவாய் நிற்கக் காண்கிறோம்.

எந்தக் கணத்திலும் பாயத் தயார் எனத் தோன்றுகிறது. வெண்ணையோடு சிந்தாரம் சாத்தப்பட்டுச் சிவப்பாகக் காட்சியளிக்கிறான், சக்தி ஜோலிக்கும் அனுமன் என்பது, சிற்பத் தோற்றத்திலேயே அறியப்படுகிறது.

ராவணன்

(உக்கிர அழகு)

துவஜஸ்தம்பத்தின் அருகில் வல்லப கணபதிக்குப் பக்கத்தில் ராவணன் பத்துத் தலை, இருபது கைகளுடன் யுத்த சன்னதனாகக் காட்சியளிக்கிறான்.

வாள் ஏந்திய கை பின்னமுற்று இருக்கிறது. மறு பக்கத்திலே கீழே ஊன்றிய கதையும் பின்னமுற்று இருக்கிறது. உயரம் 5 அடி.

முறுக்கிய மீசையும், கோரப் பற்களும், பயங்கரமான பார்வையும் இந்த அரக்கர்கோனின் சிறப்பு இயல்புகள்.

ராமாயண ஓவியங்கள், இத்தகைய சிற்பங்களின் சாயல் தழுவிச் சித்திரிக்கப் பெறுவது நலம். இன்றைய ஓவிய மறுமலர்ச்சிக்கு உரிய உயிர்ச் சக்தியை அளிக்க வல்லன நமது சிற்பங்கள்.

சித்திரக் கலையின் மறுமலர்ச்சிக்கும், இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஒருங்கே பயன்படும் முறையில் ஓவியங்கள் உள்ளன. காவியங்களையும், தென்னாட்டுத் திருக்கோயில்களில் உள்ள சிற்பங்களையும் கற்று, கலையை வளர்த்துள்ளார்.

ஜாக்கிரதையான காவல்!

கடுமிநாதர் கோயிலில் நுழைந்தவுடன் நாம் முதலில் பார்ப்பது ஆயிரங்கால் மண்டபம். இங்கேதான் தரிசனம் அளிக்கிறார், நாம் முன்பு பார்த்த ஆஞ்சநேயர்.

ஆயிரங்கால் மண்டபம் இடிந்து கிடக்கும் காட்சியையும் கண்டு, கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே போகிறோம். போய், நூற்றுங்கால் மண்டபத்தையும், அதில் அடங்கிக் கிடக்கும் சிற்பச் செல்வத்தையும் பார்த்துப் பிரமிப்பு அடைகிறோம்.

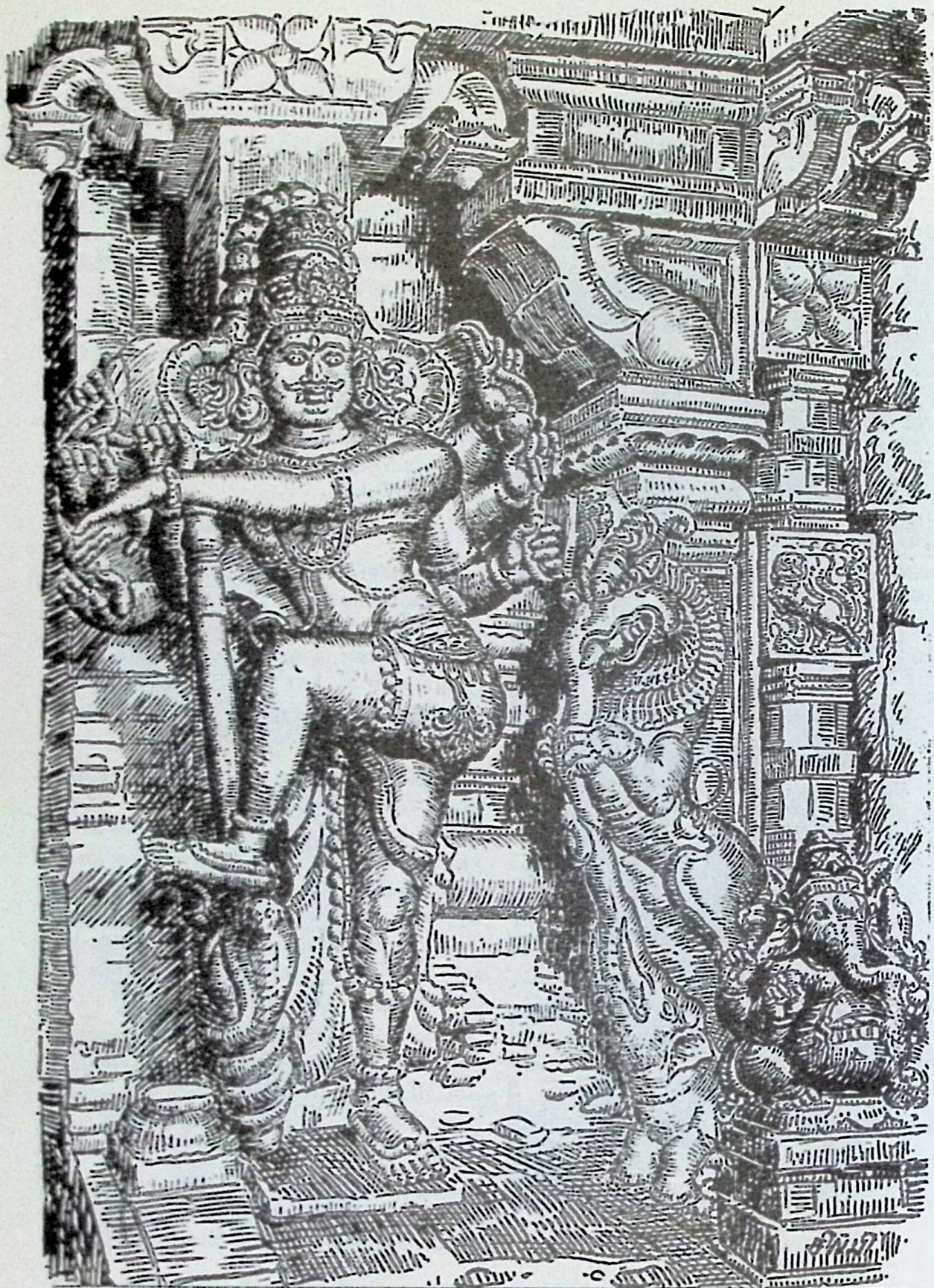
துவாரபாலகர்

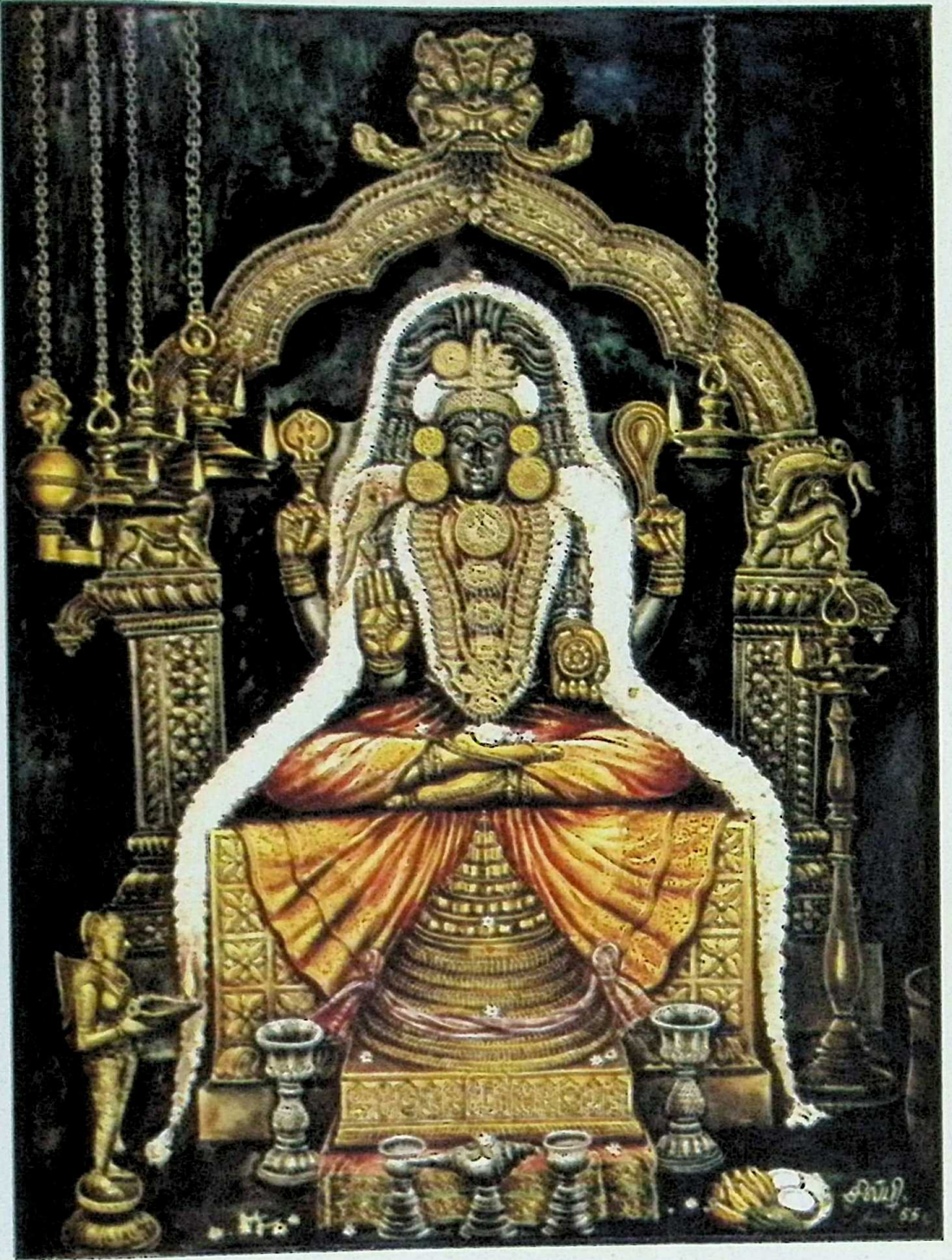
இம்மண்டபம் கடந்து கோயிலினுள்ளே நுழையும்போதுதான், இதோ இங்கே பார்க்கும் பிரமாண்டமான துவாரபாலகர்களை இருபுறமும் பார்க்கிறோம். இவர்களை எட்டுக் கைகளுடன் இங்கேதான் பார்க்க முடிகிறது, உயரம் 10 அடி.

கத்தி, கேடயம், வில், அம்பு, கதை முதலான ஆயுதங்களுடன் இவர்களைப் பார்க்கும் போது, 'எவ்வளவு ஜாக்கிரதையான காவல்!' என்று எண்ணுகிறோம். இந்த ஆயுதங்களுடன் உருண்ட கண்களும் முறுக்கிய மீசையும் கோரப்பற்களும் உள்ள முகத்தையும் பார்க்கும்போது, தோற்றம் பயங்கரமாகவே இருக்கிறது.

வலது முன் கையினால், ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டிய பாவங்களையும் காட்டும்போது, 'என்ன காவல், எத்தகைய உணர்ச்சி!' என்று வியக்கத்தான் செய்கிறோம்.

இந்தச் சிற்பச் செல்வங்களை ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீமகாம்பாள் (திருவிடைமருதூர்)

ஸ்ரீகாசி விசாலாட்சி (வாரணாசி)

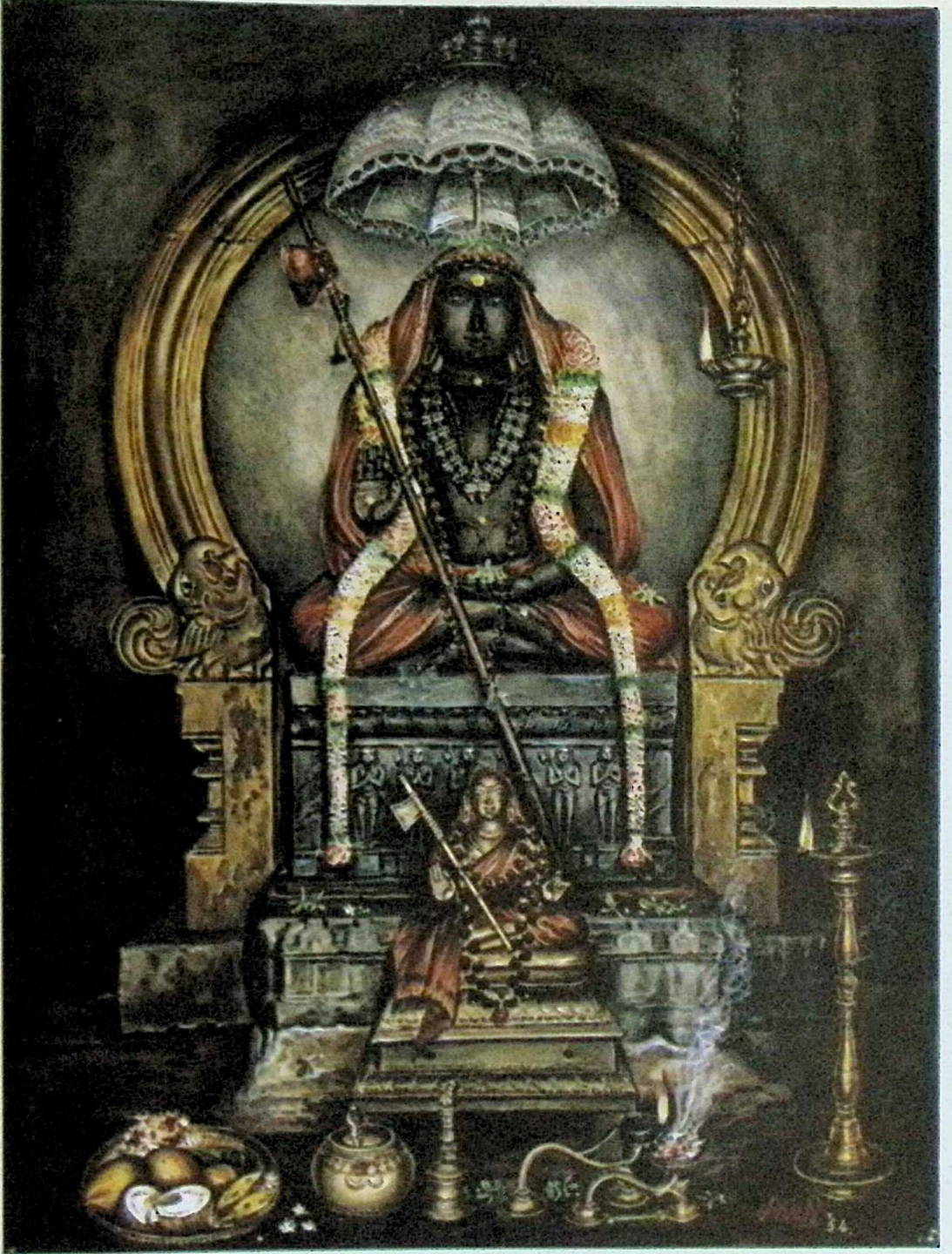

தென்னாட்டுச் செல்வங்கள் / விடைப் பிரசுரம்

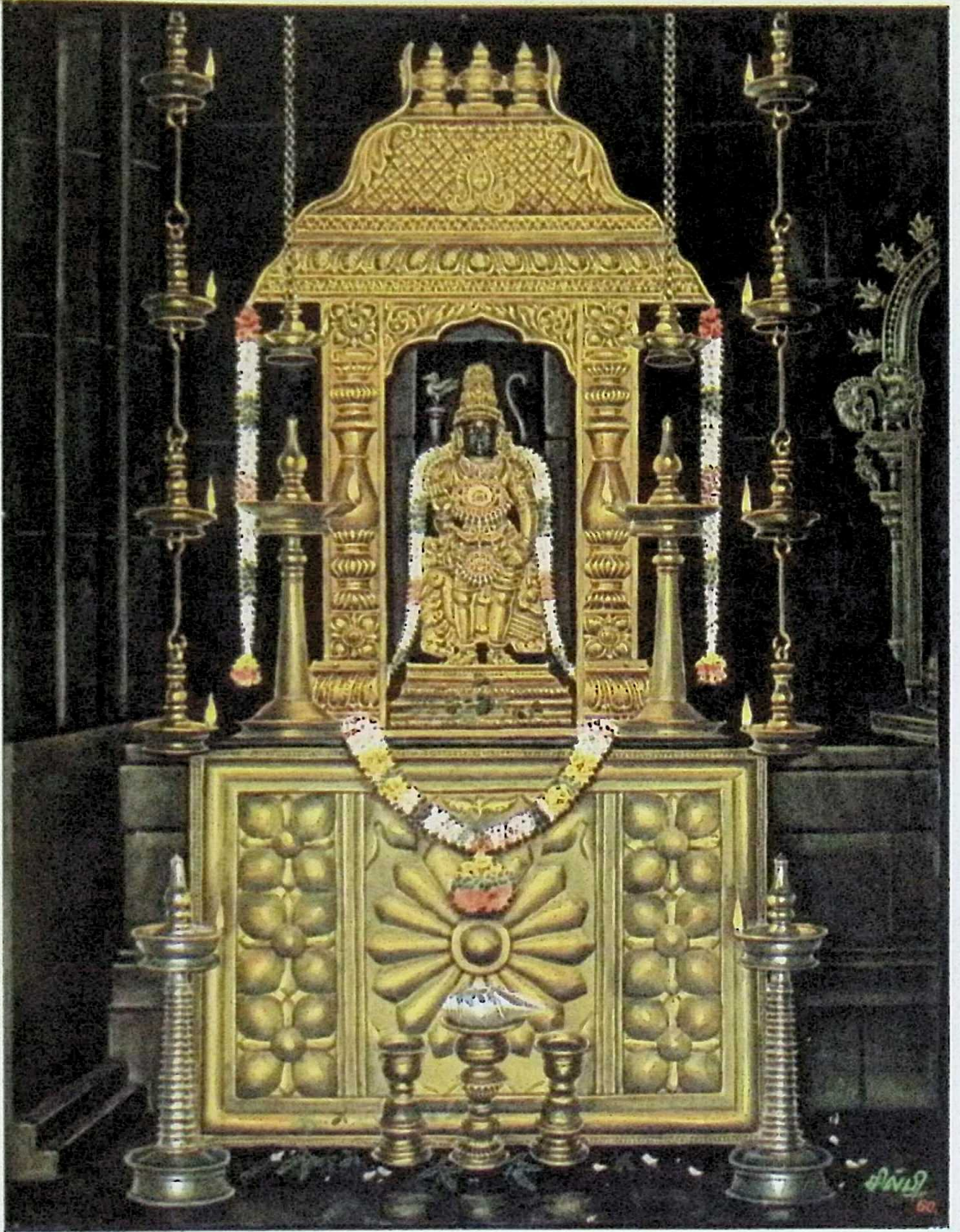
ஸ்ரீதியாகராஜ சுவாமி (திருவாரூர்)

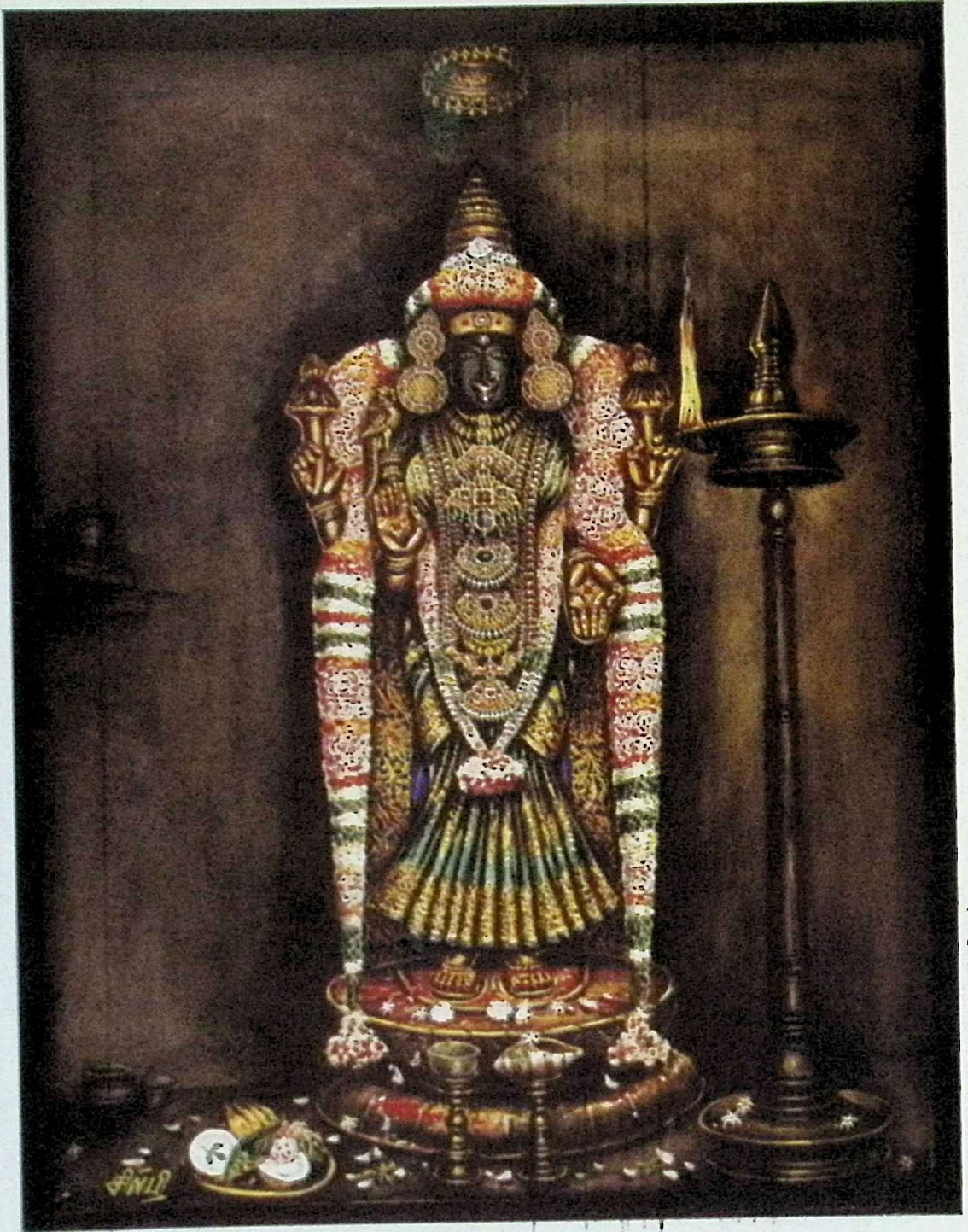
ஸ்ரீயோக நரசிம்மர் (சோழிங்கபுரம்)

ஸ்ரீஆதிசங்கரர் (காஞ்சி காமாட்சி கோயில்)

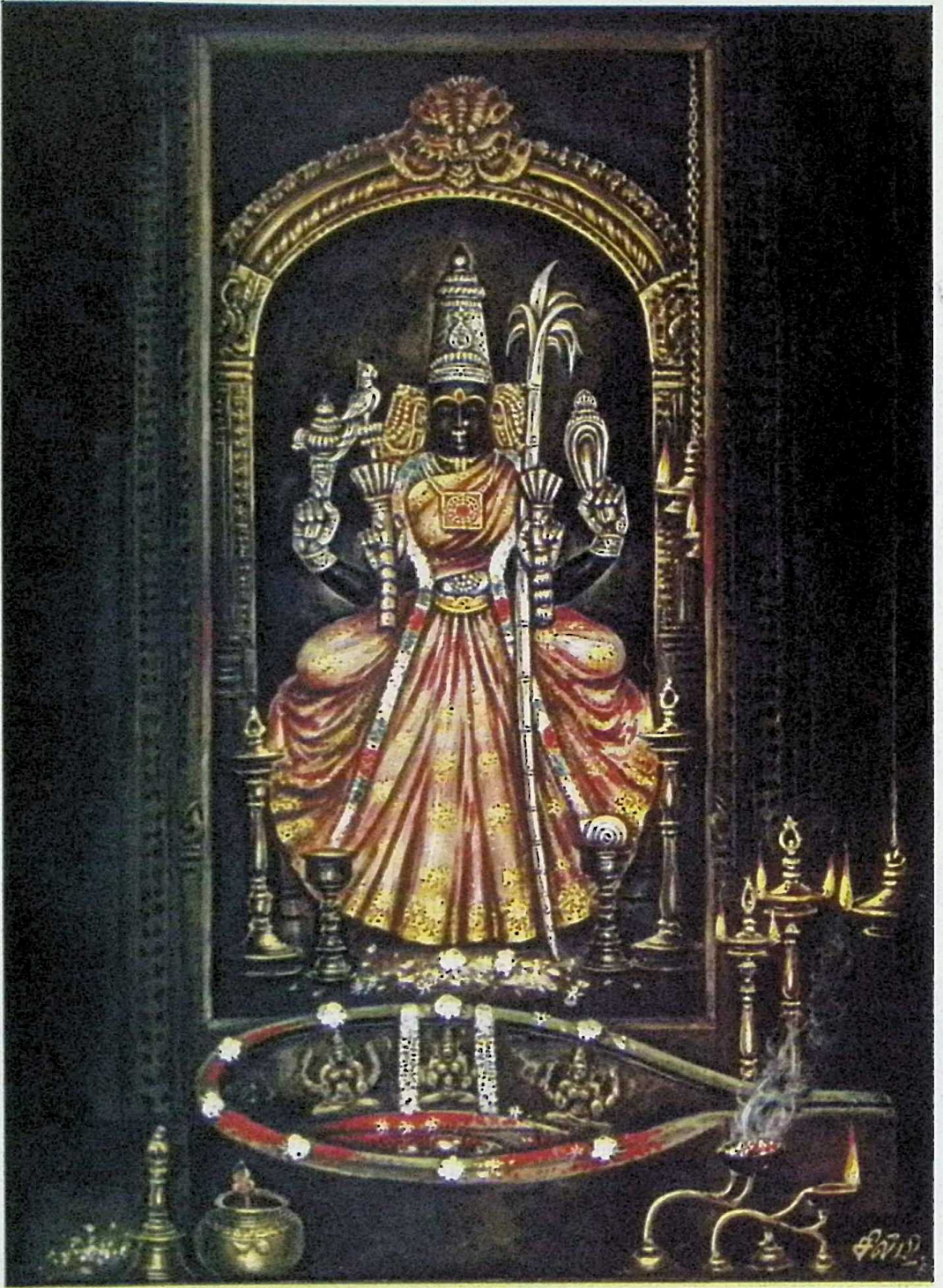

ஸ்ரீசுனிஸ்வர பகவான் (திருநள்ளாறு)

தென்னாட்டுச் செல்வங்கள் / விட்டன் பிரசுரம்

ஸ்ரீஅகிலாண்டேஸ்வரி (திருவாளைக்காவல்)

ஸ்ரீகாஞ்சி காமாட்சி (காஞ்சிபுரம்)

அழிவும் அழகும்

கு ப்பைக்கு இடையே ரத்தினத்தைக் காண்பது போலவும், மரணத்துக்கு இடையே உயிரைக் காண்பது போலவும், பாழடைந்த மதில்களின் இடையே இரு பக்கங்களின் ஓரங்களிலும் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தையும், அதற்குச் செல்லும் வாசலையும், ராஜ கோபுரத்தையும், பின்னால் குன்றையும் பார்க்கிறோம். இடிந்த மதில்களுக்கு இடையே கோபுரத்தின் அருகில் கீழே மூலஸ்தான விமானத்தைப் பார்க்கிறோம்.

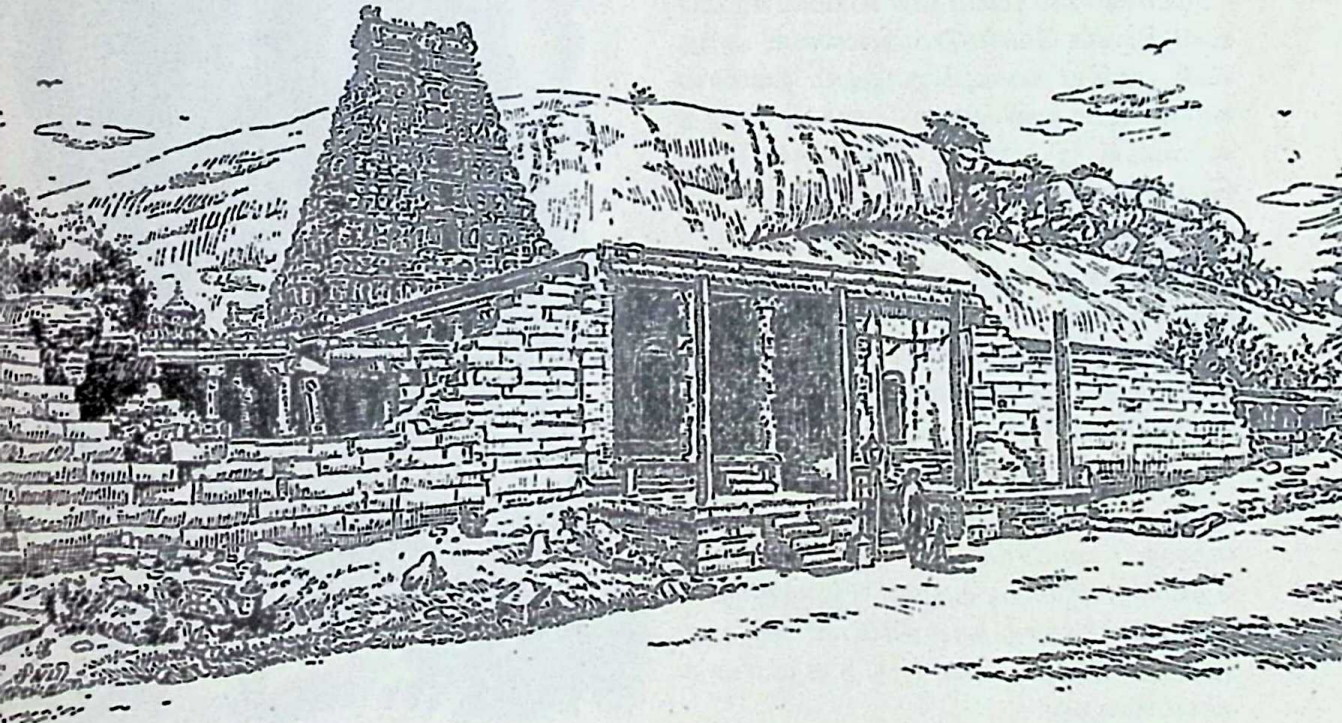
கோயிலின் பிரமாண்டமான ஆயிரங்கால், நூற்றுங்கால் மண்டபங்களில் இருந்தே, இந்த ஸ்தலத்தின் கலை அழகையும்,

மறைந்துபோன பெருமையையும் நாம் ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீஅகிலாண்டேஸ்வரிக்கு முன்னால் ஆறு மூலையோடுகூடிய ஒரே கல்லின் மேலுள்ள மண்டபத்தில் புதுக் கோட்டையை ஆண்ட அரசர்கள் முடிசூட்டிக்கொள்வது வழக்கம் என்றால், ஒரு காலத்தில் எவ்வளவு நல்ல நிலையில் இக்கோயிலும் ஊரும் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் ஊகம் செய்துகொள்ளலாம், அல்லவா?

தெய்விக அழகு

எட்டுக் கைகளுடன்கூடிய துவார பாலகர்களை முன்பு கண்ணுற்றோம்.

அவர்களுக்கு அருகே ரதி - மன்மதச் சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. மன்மதனும் ரதி தேவியும் அழகுத் தெய்வங்கள் என்பதை அறியாதார் இல்லை.

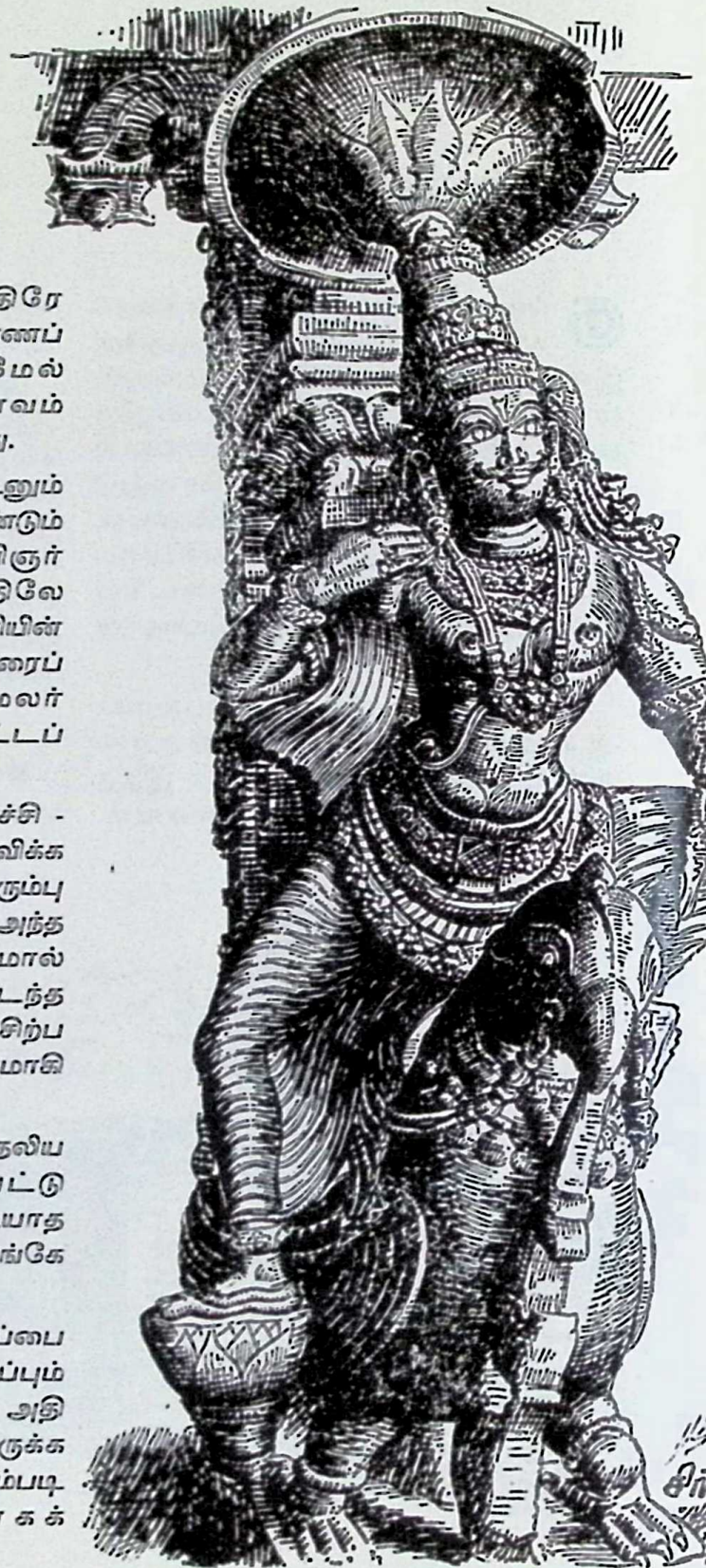
நூற்றுங்கால்மண்டபத்துக்குப் பக்கத்தில் ரதியும், அதன் எதிரே வடக்குப் பக்கத்தில் மன்மதனும் காணப்படுகின்றனர். காதலர்கள் மேல் புஷ்பபாணம் போடுகின்ற பாவம் மிகவும் நன்றாக அமைந்திருக்கிறது.

காதல் என்றால், தாமரைப் பூவுடனும் கிளியுடனும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்று கருதியது புராணக் கவிஞர் மனோபாவம். இந்தச் சிற்பத்திலே மன்மதன் தூக்கிய ஒரு காலைக் கிளியின் மேல் வைத்து, மற்றக் காலைத் தாமரைப் பூவின் மேல் வைத்தவாறே மலர் அம்புகளை எய்யும் அழகு காட்டப் பெறுகிறது.

எனினும், இந்த அழகிய உணர்ச்சி - ஒவியத்தை முற்றும் ரசித்து அனுபவிக்க முடியவில்லை. மன்மதன் கையில் கரும்பு வில் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அந்த வில் ஏந்திய கையும் நானும் நம்மால் காண முடியவில்லை. கலகம் நடந்த காலத்தில் இம்மண்டபத்திலுள்ள சிற்ப பொக்கிஷங்களை எல்லாம் பின்னமாகி விட்டன.

நரசிம்ம மூர்த்தி, வீரபத்திரர் முதலிய உருவங்கள் மிகவும் பின்னப்பட்டு விட்டன. அதிக பின்னம் அடையாத சிலைகளில் இரண்டைத்தான் இங்கே காண்கிறோம்.

ரதி - சிலையின் உடல் அமைப்பை தான் என்னென்பது? இந்த அமைப்பும் மற்றைய அம்சங்களும், 'அழகின் அதி தேவதை இப்படித்தான் இருந்திருக்க வேண்டும்' என்று நாம் தீர்மானிக்கும்படி அவ்வளவு பொருத்தமாகக் காண்கின்றன.

ரதிதேவி அன்னத்தின் மேல் ஒரு காலை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். மற்றைக் கால் மன்மதன் சிலையில் இருப்பதுபோல் தாமரை இதழின் மேல் இருக்கிறது. புஷ்ப பாணம் போடும் பாவம் கம்பீரமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தச் சிலையிலும் வில் பிடித்த கை பின்னமுற்றிருக்கிறது.

‘என்ன அழகு! அந்தோ, என்ன அழிவு!’ என்று பெருமூச்சு விடுகிறோம். ‘இந்த அழகுச் செல்வமெல்லாம் தமிழரின் வரலாற்றுச் சின்னங்கள்; தமிழ் நாகரிகத்தின் வளர்ச்சிக் குறிகள்’ என்று சரித்திரம் காட்டுகிறது.

‘உங்கள் கோயில் நாகரிகத்தின் வெற்றிச் சின்னங்களை மேலும் அழிய விடாமல் காப்பாற்ற முயலுங்கள்’ என்று காலதேவன் சொல்வதும் ரசிகர்களின் செவியில் விழத்தான் செய்கிறது.

கதையும் காரணமும்

கந்தர பாண்டியன் என்ற அரசன் மதுரையிலிருந்து கேடிராடனம் செய்துகொண்டு குடுமியா மலைக்கு வரும்போது, அர்த்தஜாம சமயம். தரிசனம் செய்துகொண்டான்; மரியாதைகளையும் பெற்றுக் கொண்டான். தனக்குப் போட்ட பூ மாலையில் ரோமம் இருக்கக் கண்டு குருக்களை நோக்கி, 'ஸ்வாமிக்குக் குடுமி இருக்கிறதா?' என்று கேட்டானாம். 'ஆம்' என்று சொல்லிவிட்டாராம் குருக்கள் ஐயாவும்.

உண்மை என்னவென்றால், எதிர் பாராத சமயத்தில் வந்து சேர்ந்த அரசனுக்கு மரியாதையாகப் போடப் பூமாலை கோயிலில் இல்லாததால், வீட்டில் உபயோகப்படுத்தியிருந்த மாலையைக் கொண்டுவரச் சொல்லி அதையே அரசன் கழுத்தில் போட்டு விட்டார் குருக்கள் ஐயா.

ரோமத்தைக் கண்டு வியப்பும் திகைப்புமாய்க் கேள்வி கேட்ட

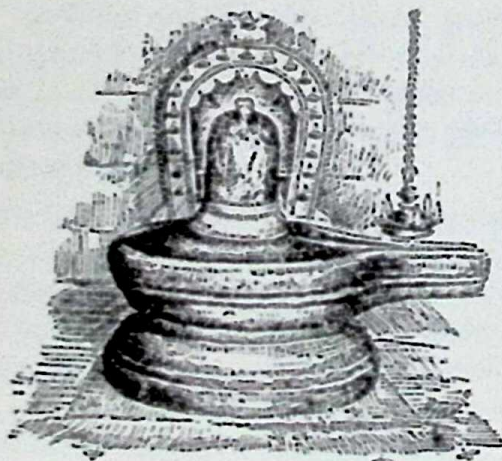
அரசனுக்கு, குருக்களின் பதில், கோபத்தை மூட்டி விட்டது. "சரி, அர்த்த ஜாமம் ஆகிவிட்டது. சிகையைப் பார்க்க நானை காலையில் வருவோம். அதுவரை இந்தக் குருக்களைக் கோயிலிலேயே சிறைப் படுத்திவிடுங்கள்" என்று உத்தரவு செய்தான்.

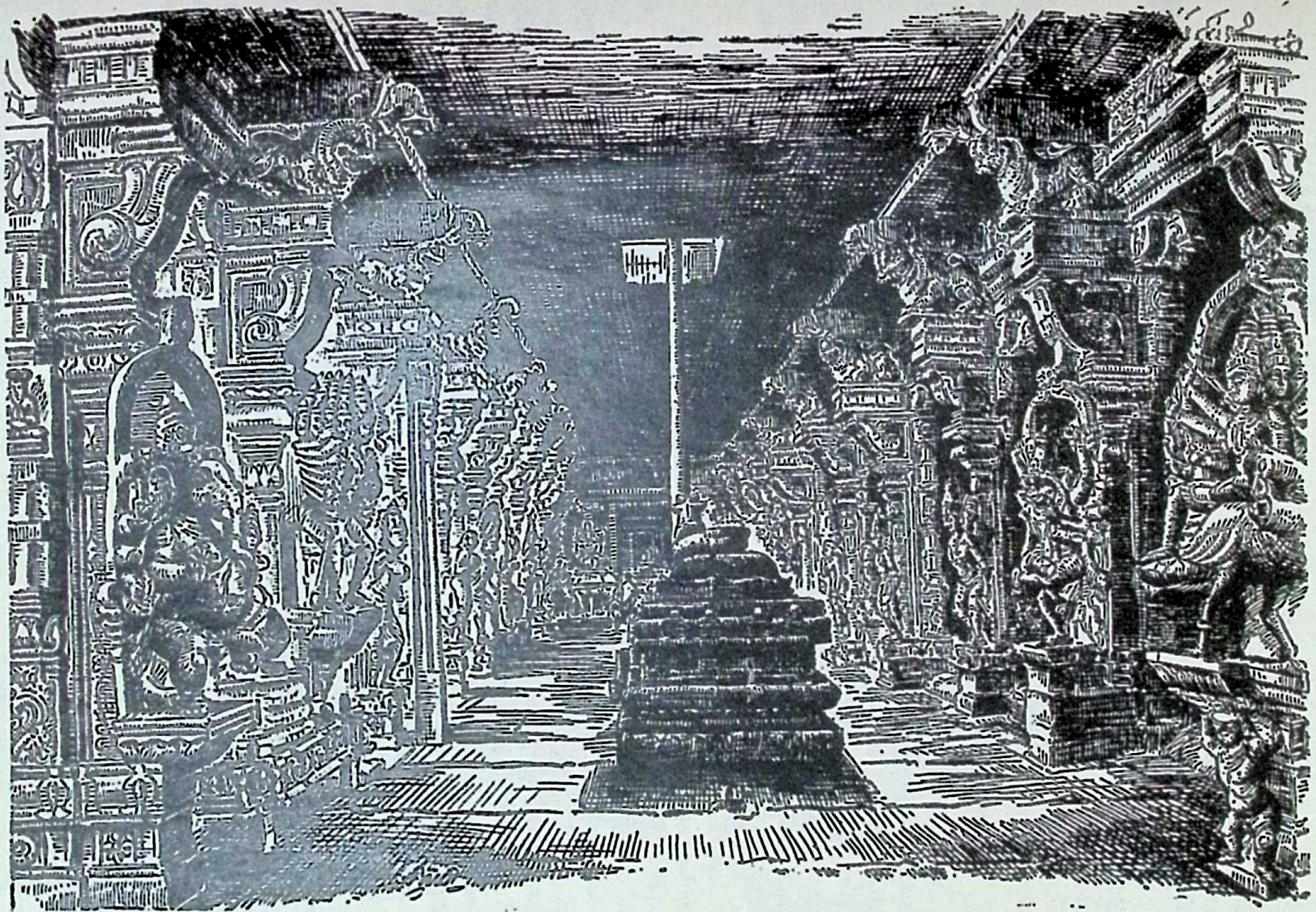
இரவில் குருக்கள், ஸ்வாமியிடம், தன்னை காப்பாற்ற வேணும் என்று முறையிட்டுக் கொண்டார். ஸ்வாமியும் இ ர ங் கி ன ா ர் ; குருக்களுக்கு அருள்புரிய வே ண் டு மெ ன் று திருவுளம் பற்றினார்.

மறுநாள் காலை அரசன், அமைச்சர் முதலானவர்களுடன் வந்து மூலஸ்தானத்தில் ஸ்வாமியைப் பார்க்கும் போது குடுமி இருக்கக் கண்டு ஆச்சரியப் பட்டான். சிகையை இழுத்துப் பார்த்ததும் ரத்தம் பீறிட்டுப் பெருகி விட்டதாம்.

அரசன் உடனே மனம் வருந்தி மன்னிப்பு வேண்டினான். ஸ்வாமிக்குக் 'குடுமிநாதர்' என்று பெயர் வழங்கப் பட்டது. சுயம்பு மூர்த்தி லிங்கத்துக்கு முன் பக்கத்தில் சிகை காணப்படுகிறது.

அம்மனுக்கு 'அகிலாண்டேஸ்வரி' என்று பெயர். இந்த அம்மனை அத்தியாயத் தொடக்கப் பக்கத்தில்

பார்க்கிறோம். இந்தச் சுந்நிதிக்கு எதிரேதான் புதுக்கோட்டை அரசர்கள் பழைய காலத்தில் பட்டம் கட்டிக் கொண்டனர்.

கோயிலின் வடக்குப் பக்கத்தில் 'பக்க தீர்த்தம்' என்ற ஒன்று இருக்கிறதாகவும், அதில் நீராடிக் குருக்கள் தம் பாவத்தைப் போக்கிக்கொண்டதாகவும் தல புராணம் சொல்கிறது.

மண்டபத்தில் பொக்கிஷம்

ரதி-மன்மதன் முதலிய சிலைகளைக் கண்டு வியந்தோம் அல்லவா? அதற்கு முன்பு ராவணன் - சண்முகன் சிலைகளையும் கண்டோம். இந்தச் சிற்ப பொக்கிஷங்களை உடைய நூற்றுங்கால் மண்டபத்தை இங்கு முழுப் பக்கத்தில் காண்கிறோம்.

மண்டபத்தின் ஒரு பக்கத்தின் தூண் வரிசைகளில் வல்லப கணபதி, ராவணன், மகிஷாசுர மர்த்தினி, அகோர வீரபத்திரர், காளி, கருடன் மேல் மகாவிஷ்ணு, ரதி முதலிய சிலைகள் இருக்கின்றன. எதிர்ப் பக்கத்தில் சண்முகன், இரணிய சம்ஹாரம், ராமன், மோகினி, ஊர்த்துவ தாண்டவர், அனுமன் மேல் மகாவிஷ்ணு, மன்மதன் ஆகிய சிலைகளையும், துவஜஸ்தம்பம், நந்தி, பலிபீடம், மூலஸ்தானத்தையும் பார்க்கிறோம்.

இதே மண்டபத்தில் மூன்று, நான்கு சிலைகளைத் தவிர, மற்றவை பின்னமுற்று இருக்கும் கோரத்தையும் பார்த்து வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை.

நூற்றுங்கால் மண்டபத்தில் தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள காளி சிலையை மற்றப் படத்தில் பார்க்கிறோம். கபாலம் ஏந்திய கை பின்னமுற்றிருக்கிறது.

தலையைச் சுற்றி அக்னி ஜ்வாலை. காதில் ஓலைகள். பருத்த மார்பின் மேல் முத்தாரங்கள் தொங்குகின்றன.

இடையைச் சுற்றி நவரத்தினங்களாலான ஆபரணங்கள். காலின் கீழ் அசுரனை மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். சிறிது பின்னமடைந்த சிலைகளில் இதுவும் ஒன்று.

அரசர், குருக்கள், சிற்பிகள் - இவர்களுடைய பக்தி - சங்கமமாகிய சக்தியே கோயில்களாகிய சிற்ப பொக்கிஷத்துக்குக் காரணமாகும். தமிழ்ப் பொது மக்களின் பக்தி உயிர் நிலையாக இருந்து, பொதுவாகக் கலைகளுக்கும் சிற்பங்களுக்கும் உயிர்ச் சக்தியாக உதவியிருக்க வேண்டும்.

புதுக்கோட்டை, பாண்டி நாட்டுக்கும் சோழநாட்டுக்கும் இடையே இருப்பதால், இரண்டு நாடுகளின் பக்தியும் இங்கே சங்கமித்துச் சிற்பத் தொண்டாற்றியிருக்க வேண்டும்.

பேரையூர் - முருகன் அல்லது அழகு!

புதுக்கோட்டைக்கு அருகிலுள்ள பேரையூர் சிவன் கோயிலுடன், சேர, சோழ, பாண்டியர்களான மூவேந்தர்களுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்பர். இங்கே மூலஸ்தான மூர்த்தியின் திருப்பெயர் நாகநாத ஸ்வாமி.

அம்பிகை, பிரகதாம்பிகை. திருக்கோ கர்ணத்தில் உள்ள ஸ்ரீபிரகதாம்பிகையின் திருப்பெயர்தான். புதுக்கோட்டை ராஜ்யத்தில் அம்மன் பெயர் இப்படியே சில கோயில்களில் அமைந்திருக்கிறது.

முன்னமும் பின்னமும்

இந்த நாகநாத ஸ்வாமி சந்திதியிலுள்ள சுப்பிரமணிய ஸ்வாமியின் உத்ஸவ விக்किரகம்தான் இங்கு நான்கு வகைத் தோற்றங்களில் காட்சி வழங்குகிறது. இரண்டு அடி இரண்டு அங்குலம்தான் உயரம். இதற்குள் அழகின் உயர்வு அதிசயமானது.

பின் இரு கைகளில் ஆயுதங்கள் ஏந்தியவாறு புன்சிரிப்புடன் தரிசனம் அளிக்கிறார், இம்முருகக் கடவுள். இந்த உருவத்தில் ஸ்தபதி தன்னுடைய நகாசு வேலைகளை முற்றும் காட்டியிருக்கிறார், கிரீடத்திலும் வஸ்திரக் கட்டுகளிலும்.

பின் அழகில்கூட அந்த யக்ஞோபவீதத்தையும் வஸ்திரத்திலுள்ள நகாசு வேலைகளையும் காண்கிறோம். இப்படி முன்னும் பின்னும் அழகு திகழ அழகுக் கடவுளாகிய முருகன் காட்சியளிப்பது பொருத்தம்தான்.

சிகை சுருண்டு தொங்குகிறது, கழுத்து வரை. அகன்ற மார்பும் மென்மையான இடையும் ஆஜானுபாகுவான தோற்றமும் அமைய, நல்ல உயரமும் புலப்படுமாறு இத்திருவுருவம் அமைந்திருக்கிறது.

பார்த்தவுடன் புய வலிமையும் பரந்த
மார்பும் முருகனது வீரத்தோடு
அழகையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.

இது ஒரு பழைய வார்ப்பு விக்கிரகம்.
இக்கோயிலிலுள்ள வார்ப்பு
விக்கிரகங்களில், மிகவும் பழமையும்
அழகும் வாய்ந்தது இந்த விக்கிரகம்தான்.

உதஸவ விக்கிரகங்களிலோ,
மூலஸ்தான மூர்த்திகளிலோ பூர்ண
அழகைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்றால்,
இத்தகைய பழைய கால விக்கிரகக்
கலையைத்தான் தேடிக்கண்டு ரசிக்க
வேண்டியிருக்கிறது.

‘முருகன்’ என்ற சொல்லுக்கே
‘அழகன்’ என்ற பொருளுண்டு. ‘முருகன்
அல்லது அழகு’ என்ற பெயருடன்
தமிழறிஞர் திரு.வி.க. ஓர் அழகிய சிறு
புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். முருகனின்
புன்சிரிப்பே அழகின் மலர்ச்சிதான்.

முருகன், முன்னழகன்; பின்னழகன்;
சர்வாங்க சுந்தரன்; ஜகன்மோகன
மூர்த்தி. ஆயுதங்களும் ஆபரணங்களைப்
போல் அழகு செய்யும் திருமேனி.

முருகனது சக்தியும் செளந்தரியத்தின்
பகுதிதான். சக்தியே செளந்தரியம்;
செளந்தரியமே சக்தி என்பதும்
முருகனுக்குப் பொருத்தம்தான்.

இத்தகைய முருக தத்துவத்தை
வார்த்துக் காட்டியுள்ள விக்கிரக
அமைப்புக்கலை போற்றத்தக்கது
அன்றோ?

நம்பிக்கையின் அற்புதங்கள்

நா கராஜன் பூஜை செய்ததால் இக்கோயிலில் மூலஸ்தான ஸ்வாமியின் பெயர் 'நாகநாத ஸ்வாமி' என்று வழங்குகிறது. இங்கே 'நாகப் பிரதிஷ்டை' என்னும் ஒரு பெரிய சாந்தி, இன்றும் மக்களால் கொண்டாடப் படுகிறது.

குழந்தைப்பேறு இல்லாதவர்களும் இங்கே நாகப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடு செய்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான நாகர்களைப் பொது மக்களின் நம்பிக்கைக்குச் சான்றாக இங்கே பார்க்கலாம்.

நாகநாத ஸ்வாமி சந்நிதிக்கு நேர் எதிரே மலைப்பாறையில் ஒரு சுணை இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நாகராஜன் வந்து ஸ்வாமிக்குப் பூஜை செய்வதாகவும், அப்போது இந்தச் சுணையின் உள்ளிருந்து சத்தங்கள் கேட்பதாகவும் நம்புகிறார்கள்.

இந்தச் சுணை முழக்கத்தை, சுற்றுக் கிராமங்களில் இருந்து ஜனங்கள் வந்து கேட்டுப் போகிறார்களாம்.

சுணையின் உள்ளே ஒரு பாறை மேல் சூலம்போல் ஓரிடத்தில் செதுக்கப் பட்டுள்ளது. அந்த இடம் வரை நீர் குறைந்து சூலம் தெரியும்போது சில குறிகள் தென்படுகின்றனவாம்.

பிறகு அதற்கு ஏற்பட்ட சடங்குகளைச் செய்கிறார்கள். சுனையைச் சுற்றிலும் உள்ளவர்களுக்கும், கோயிலில் உள்ளவர்களுக்கும் மிருதங்க வாத்தியம் வாசிப்பது போன்ற ஒலி கேட்கிறதாம்.

தாண்டவ ஞானசம்பந்தர்

இவ்விதமாகப் பொது மக்களின் நம்பிக்கையைத் தூண்டியிருக்கும் ஸ்வாமி சந்நிதியில், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஸ்வாமி அருகில்தான் இத்தாண்டவ ஞான சம்பந்தரைப் பார்க்கிறோம்.

ஞானப்பால்பருகிய பின் ஆனந்தத்துடன் தம்முடைய தகப்பனாருக்கு வான வீதியில் நிஷப வாகனத்திலுள்ள பார்வதி-பரமேஸ்வரரைக் காண்பித்த வண்ணம், 'தோடுடைய செலியன்...' என்று தொடங்கிப் பாடுகிறாரே, அப்படிப் பாடி ஆடிக்கொண்டே வலது கை ஆள்காட்டி விரலினால் சுட்டிக் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த நிலைதான் இந்தத் தாண்டவ நிலை.

குழந்தைக்கு அணியும் சதங்கை, அரைஞாண் முதலியவற்றையும், கழுத்தில் முத்தாரங்களும், முடி அலங்காரங்களும் இதில் பரிபூர்ணமாக அமைந்திருக்கின்றன. முன், பின் அழகுகள் இங்கே காண்பிக்கப் படுகின்றன.

இத்தகைய கலை அற்புதங்களும் நம்பிக்கையில் விளைந்தவையே.

திருஞானசம்பந்தர் கதையிலே, தந்தையாரைக் காணாத நிலையில் தீர்த்தக் கரையில், 'அம்மே, அப்பா' என்று அழத் தொடங்கியதும் அம்மையும் அப்பரும் நிஷபத்தின் மேல் வந்து சேர்ந்தார்கள் அல்லவா? அப்போது உமையம்மையார் சிவஞானப் பாலமுதை ஊட்டி அழகை தீர்ந்ததுமே அந்த ஆனந்தம் பிள்ளை உள்ளத்தை நிரப்பிவிட்டது. ஆனந்தத்தில் குழந்தை கூத்தாடுவது இயல்புதானே?

'உனக்கு இப்பாலைக் கொடுத்தவர் யார்? காட்டு' என்று வெகுண்டார் தந்தை.

ஞானசம்பந்தரோ கண்களிலிருந்தும் ஆனந்த அருவி பொங்கக் கை விரலினாலே சுட்டிக்காட்டினார் தம்முன் காட்சி அருளிய அம்மையப்பரை என்பது கதையல்லவா? அந்த ஆனந்தத்தைத் தாண்டவ ஞானசம்பந்தரில் காட்டியிருக்கிறது கலை என்றால், என்ன பக்தி, என்ன நம்பிக்கை, இத்தகைய கலை வெற்றி பெற்றிருக்க வேண்டும்!

சந்திரசேகரர்

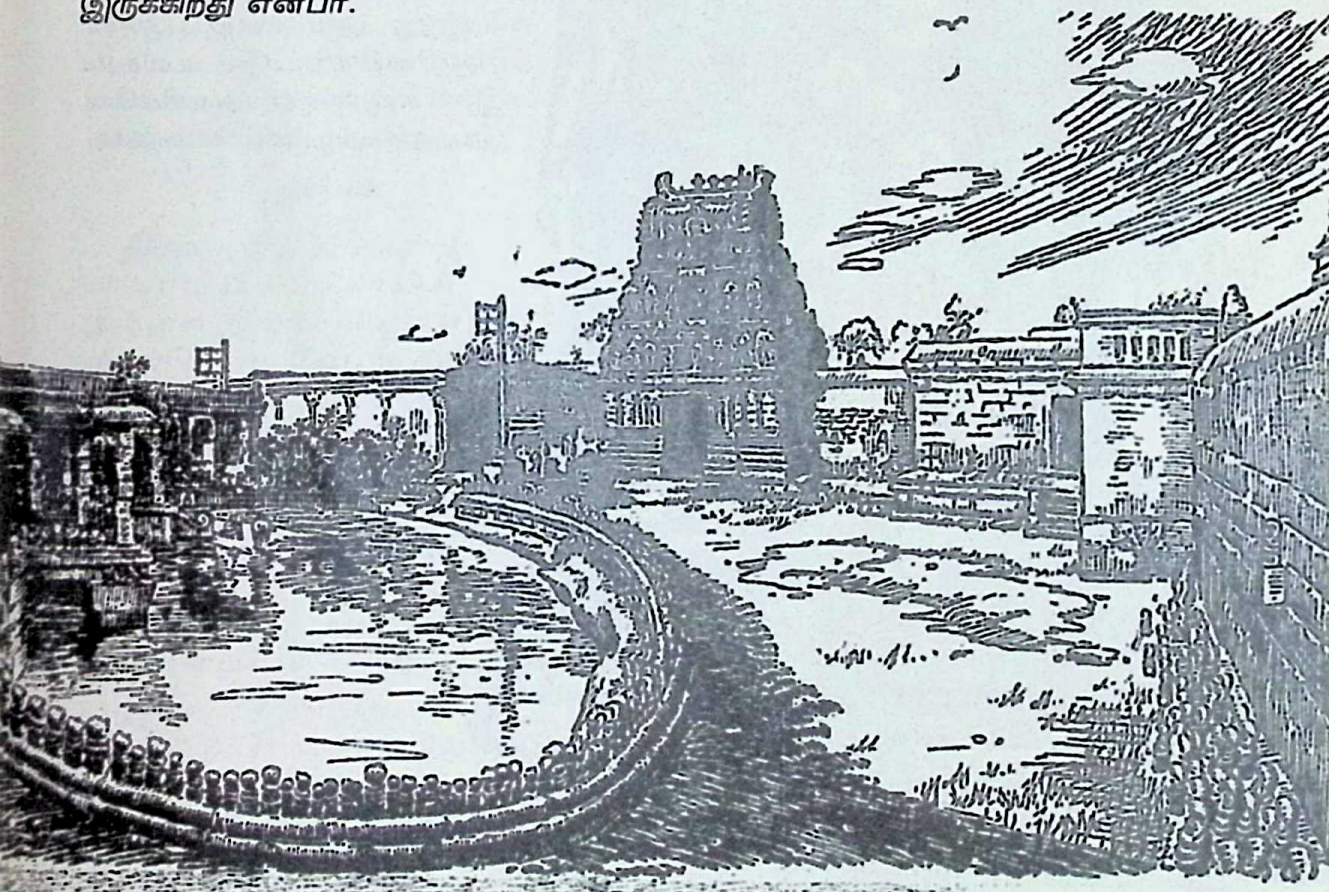
இந்தச் சூனை, மிகவும் பிரசித்திப் பெற்றது. சூனையின் இடது பக்கத்தில் நாகநாத ஸ்வாமி கோயில்; அதன் எதிரே கரையோரங்களில் நாகர்களால் சூழப்பெற்று அழகாய்ச் சூனை காட்சியளிக்கிறது.

ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் ஏதாவது ஒரு தனி அம்சத்தினால் தக்க சிறப்பு ஏற்படுவதுண்டு. அதுபோல இக்கோயில் நாகப் பிரதிஷ்டை, சூனை முழக்கம் ஆகிய இரு அம்சங்களினால் சிறப்புற்று இருக்கிறது என்பர்.

உமையம்மையுடன்

இக்கோயிலில் ஸ்வாமி சந்நிதியிலுள்ள சுப்பிரமணியர், திருஞானசம்பந்தர் ஆகியவர்களின் திருவுருவங்களைக் குறித்து ஏற்கெனவே பார்த்தோம் அல்லவா?

அவ்வுருவங்களின் அருகே பார்வதியோடு இருக்கும் சந்திரசேகர மூர்த்தியை, அடுத்த பக்கத்தில் தரிசிக்கிறோம்.

சாபத்தினால் சந்திரன் தன்னுடைய கலைகளை இழந்து வருகிறான்! அவனுடைய குறையை நிறை செய்யும் பொருட்டுச் சந்திரனுடைய ஒரு கலையை ஜடையில் தரித்துக் கொண்டார் பெருமான்.

இதனால் 'சந்திரசேகரர்' ஆகிவிட்டார். சந்திரனுக்கோ கலை வளரும் பேறு கிடைத்திருக்கிறது.

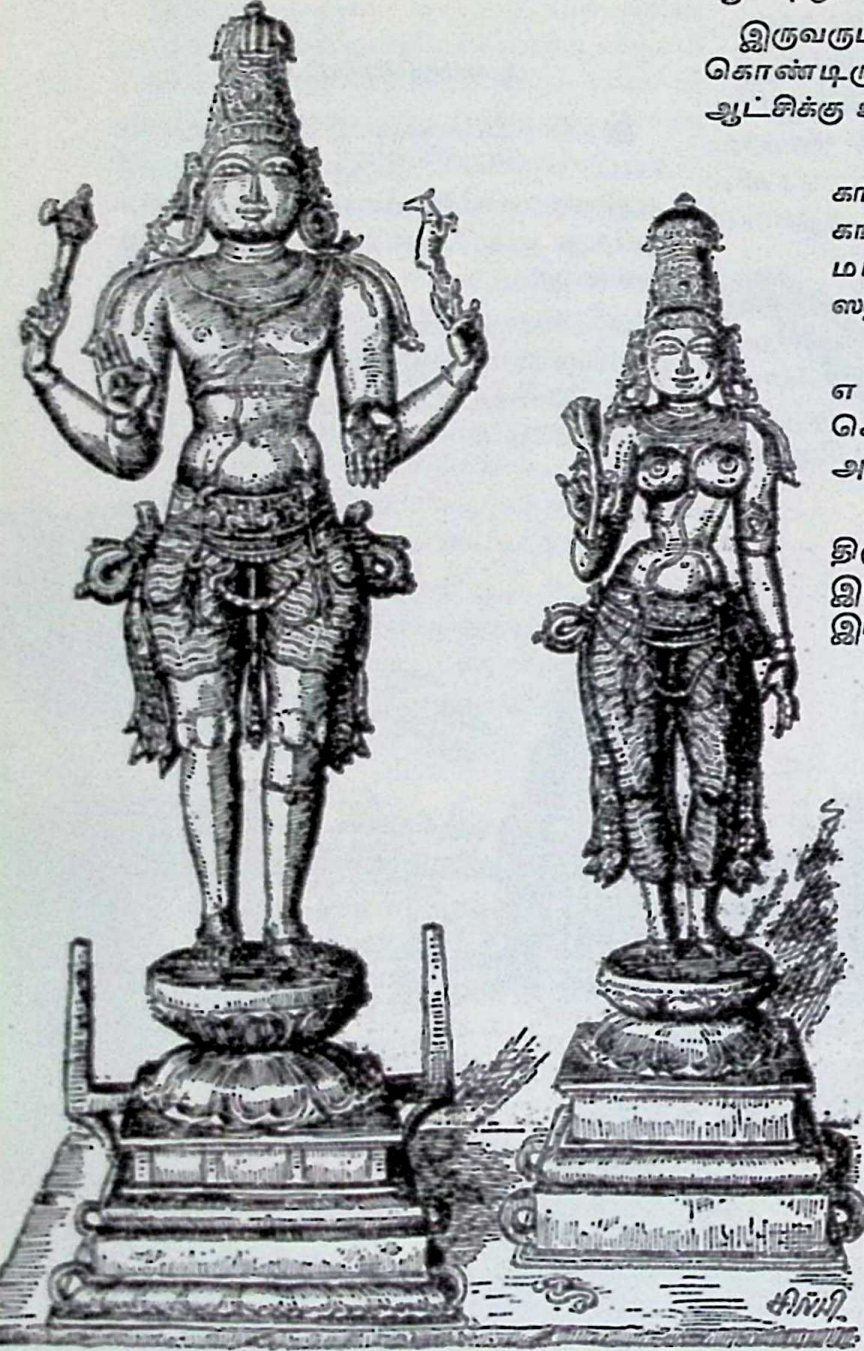
சந்திரனுக்கும், பக்த கோடிகளுக்கும் அபயம் அளிக்கும் இந்த அதிசய தம்பதிகளை நோக்குங்கள், கலை ஆர்வத்துடனும் பக்தி ஆர்வத்துடனும்.

இருவரும் ஜடைமுடிகள் அணிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அகில உலக ஆட்சிக்கு உரிய தியாகச் சின்னமாக.

ஒரு காதில் மகரம்; மற்றக் காதில் குண்டலம். ஜடையிலே கங்கை. பின் இரு கைகளில் மானும் மழுவும். அருகே ஸதியாகிய உமையம்மை.

இந்த அம்மைதான் எத்தகைய யௌவன சௌந்தரியத்துடன் காட்சி அளிக்கிறாள்!

இந்த அம்மையப்பரின் திருவிளையாடலே உலகம். இவர்களுடைய அணிகளே இயற்கை அழகுகள் எல்லாம்.

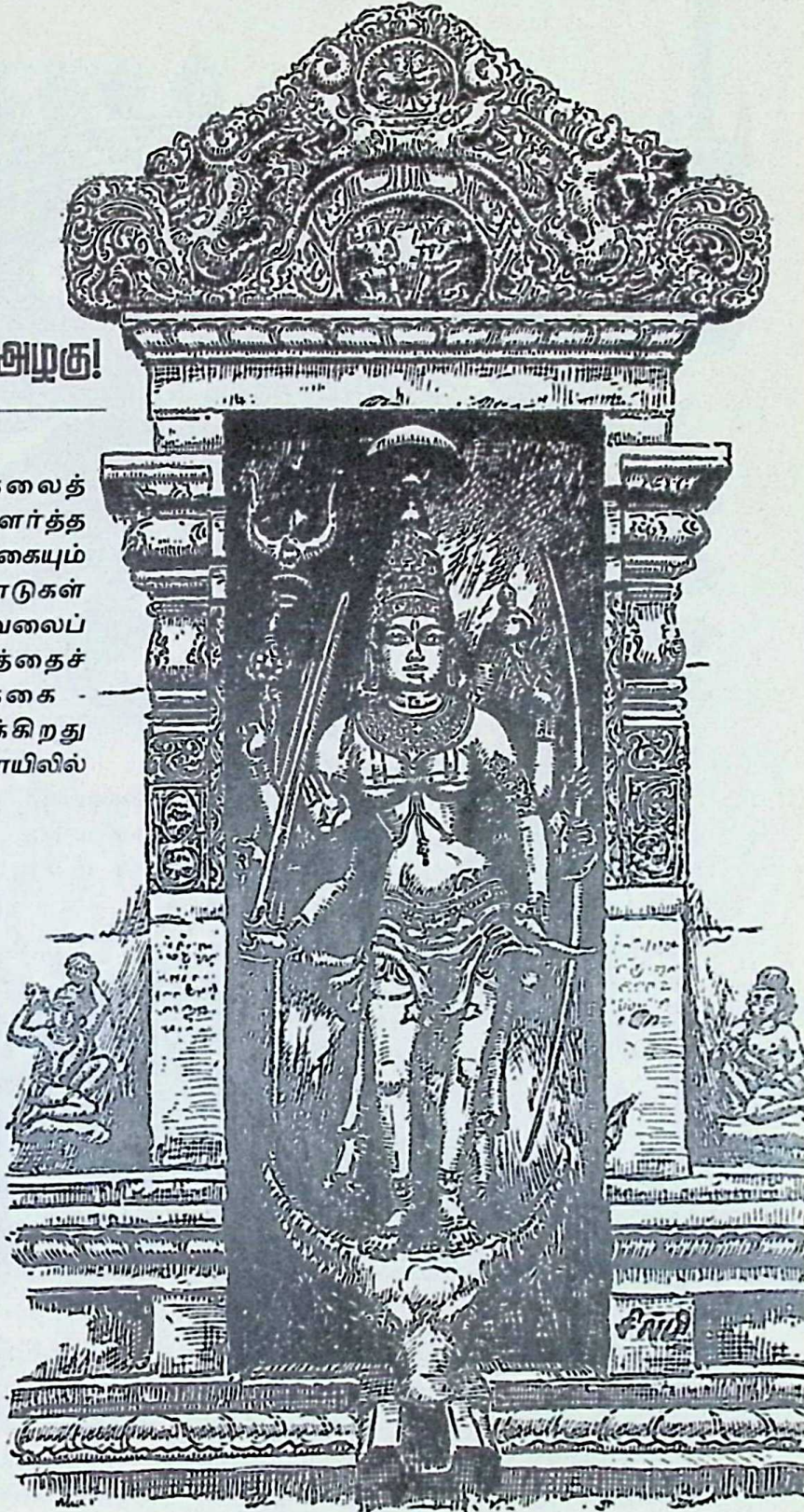
திருவாரூர் சிற்ப அழகு!

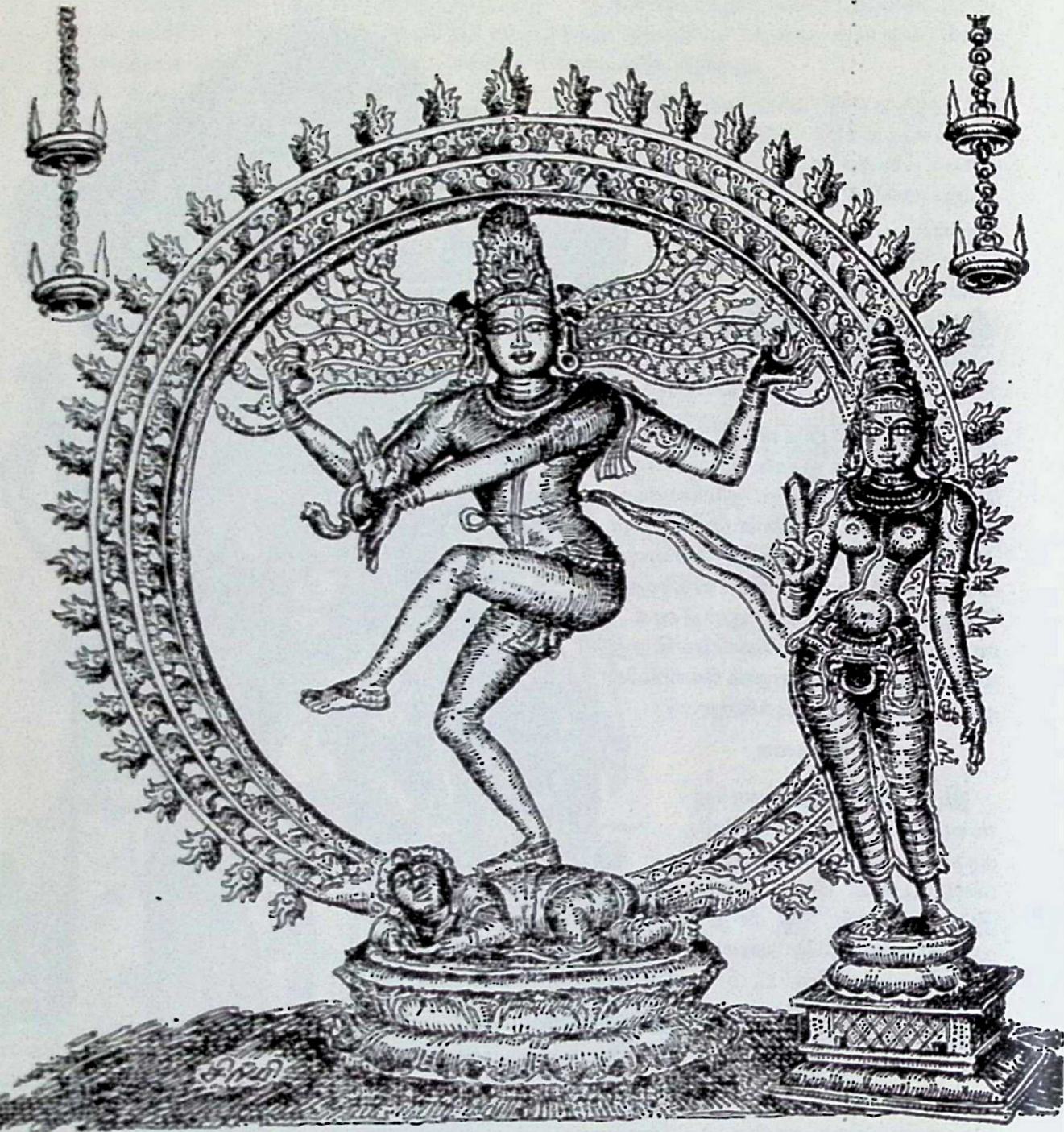
ந மது சிற்பிகளின் கலைத் திறனைத் தூண்டி வளர்த்த தெய்வ உருவங்களில் துர்க்கையும் ஒன்று. நல்ல வேலைப்பாடுகள் அமைப்பதற்கும், அந்த வேலைப்பாடுகளில் மனோபாவத்தைச் செலுத்துவதற்கும் துர்க்கை வடிவம் இடம் கொடுக்கிறது என்பதற்குத் திருவாரூர்க் கோயிலில் தக்க சான்று கிடைக்கிறது.

துர்க்கை

திருவாரூர்த் தியாகராஜ ஸ்வாமியின் கோயில், தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள மிகப்பெரிய கோயில்கள் இரண்டில் ஒன்று. மூலஸ்தானத்திலே வன்மீக நாதர் (புற்றினிடமாக எழுந்தருளி இருக்கும் சிவலிங்கப் பெருமான்) காட்சி தருகிறார், இக்கோயிலின் தொன்மைக்குச் சான்றாக.

இவரை நடுநாயகமாகக் கொண்டு பிராகாரங்களின் நான்கு மூலைகளிலும் நான்கு உட்கோயில்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

நென்கிழக்கு மூலையிலுள்ள அசுலேசர் ஆலயத்தின் வடக்கே உள்ள துர்க்கை வடிவம்தான் மேலே சொன்னபடி, சிற்பத் திறனுக்குச் சான்றாக (முந்தைய பக்கத்தில்)க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் துர்க்கையை இங்கே தேவ கோஷ்டத்தின் மத்தியில் எட்டுக் கைகளுடன் மகிஷத்தின் (எருமையின்) தலைமேல் நிற்கும் கோலத்திலே பார்க்கிறோம்.

எட்டுக் கைகள், எட்டுத் திசைகளிலும் சக்தியைப் பரப்பி ஆளும் சர்வ சக்திக்கு அறிகுறி. எருமை, மந்த சுபாவத்துக்கும் மூர்க்க வெறிக்கும் ஒருங்கே காரணமான அறியாமையின் சின்னம். எல்லாம் சிறந்த வேலைப்பாட்டிலே அமைந்து இருக்கக் காண்கிறோம்.

வலக்கைகளில் முன்கை அபய ஹஸ்தம் (அபயம் தரும் கை), மற்றக் கைகள் வாள், அம்பு, சக்கரம் ஏந்துகின்றன.

இடக்கைகளில் முன்கையை இடையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள் தேவி. இந்தக் கையில் கிளி ஒன்று கொஞ்சுகிறது. மற்றவை, கேடயம், வில், சங்கு ஆகியவற்றைத் தாங்குகின்றன.

கொஞ்சுகிற கிளியும் அஞ்சச் செய்கிற ஆயுதங்களும் முறையே சிஷ்ட பரிபாலன துஷ்ட நிக்கிரக அறிகுறிகள். ஆயுதங்களில் திரிசூலத்தையும் காண்கிறோம்.

போருக்கு உரிய ஆயத்த நிலையில் காணப்பட்டாலும் தேவியின் திருமுகத்திலே கருணை நோக்குடன் சாந்தி தவழ்கிறது.

இயற்கை, இரக்கமில்லாத தோற்றத்துடன் காணப்பட்ட போதும் உள்ளாக்குள்ளே இனிமை காட்டுகிறதாம். சில காலங்களில் பயங்கரமாகச் சீறிய போதிலும் இயற்கையின் இதயத்தில் சாந்தி பரிமளிக்கிறதாம். இது விஞ்ஞானப் பெருங்கலைஞர்களும் கண்டிருக்கும் ஆழ்ந்த உண்மை.

இந்த உண்மையை நுட்பமான வேலைப்பாடுகளுடன் வெளியிடுகின்ற துர்க்கை வடிவம், எவ்வளவு பொருத்தமாக அமைந்திருக்கிறது, திருவாரூர் கோயிலில்! இந்தத் துர்க்கையின் இருபுறங்களிலும் போர்க் காலத்தில் இருக்கும் இரு சிறு உருவங்களைக் காணலாம்.

நடராஜர்

துர்க்கைச் சிற்பம் உள்ள கோயிலின் சந்நிதியில் தெற்கு நோக்கி இருக்கும் நடராஜரையும், அருகே சிவகாம சுந்தரியையும் தரிசிக்கிறோம். அழகிய வேலைப்பாடுகளோடு கூடிய பிரபையின் மத்தியில் நடராஜப் பெருமானைப் பார்ப்பது ஆனந்த தரிசனம்தான்.

அடுக்கடுக்காக உள்ள ஜ்வாலையோடு கூடிய பிரபை இந்த நடராஜ விக்கிரகத்துக்கு ஒரு தனி அழகு தந்திருக்கிறது. 'தென்னாட்டுச் செல்வ' வரிசையில் இம்மாதிரி அமைப்பை இதுவரை நாம் கண்டதில்லை.

முயலகன் இருக்கும் பீடத்திலிருந்து பிரபையோடும், தலையின் இரு பக்கங்களிலுள்ள ஜடையோடும் கூடிய நடராஜர் ஒரே வார்ப்பு! இந்த நடராஜப் பெருமானே திருவிழாக் காலத்தில் திருவீதிக்கு எழுந்தருளிக் காட்சி வழங்குகிறார்.

வழக்கமாகச் சிவன் கோயிலிலே ஈசானிய (வடகிழக்கு) மூலையில்தான் நவக்கிரகங்களையும் நடராஜ சந்நிதி முதலியவற்றையும் காண்கிறோம். இங்கே நடராஜர் தென்கிழக்கு மூலையில் காணப்படுகிறார். நவக்கிரகங்கள் வடமேற்கு மூலையில் இருக்கின்றன.

எல்லாம் வரிசையாக வன்மிக நாதரையும் தியாகராஜரையும் தரிசிக்கும் அமைப்பில் பொருந்தியுள்ளன. இந்தக் கோயிலுக்கு இது ஒரு தனிச்சிறப்பான அம்சம்.

'அசலேசர்' என்றால் சலியாது எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவன். இது மேற்குப் பார்த்த சந்நிதி. அசலேசர் நிழல் கிழக்குத் திசையிலன்றி, மற்றைய திசைகளில் விழாது என்பதைத் திருவாரூப் புராணத்திலும் காணலாம்.

உக்கிரமான காவல்

துர்க்கை வடிவத்திலும் நடராஜர் வடிவத்திலும் சிறந்த சிற்பச் செல்வங்களைக் கண்டோமே, அந்த அசலேஸ்வரர் ஆலயம், 'பூங்கோயில்' என்று பிரசித்தமாகச் சொல்லப்படுகிற திருவாரூர்ப் பெருங்கோயிலில் ஒரு பிரசித்தமான பகுதி.

இந்த அசலேஸ்வரர் கோயிலில்தான் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான நமிநந்தி அடிகள் திருத்தொண்டாற்றி வந்தார்.

தண்ணீர் விளக்கு

மாலை வேளையில் இங்கே திருவிளக்கேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று அருகே இருந்த ஒரு வீட்டில் நெய் கேட்டார் நமிநந்தி.

அவ்வீட்டில் குடியிருந்த சமணர்கள், "கையிலே களலை உடைய உங்கள் தெய்வத்துக்கு விளக்கு எதற்காக? இங்கே நெய் இல்லை. தண்ணீரைக் கொண்டு விளக்கு ஏற்றும்!" என்று பரிகசித்தார்கள்.

நாயனாரோ சிவசக்தியில் பரிபூர்ண நம்பிக்கை உள்ளவர். 'அப்படியும் செய்து பார்ப்போம்!' என்று துணிந்து, அருகே உள்ள குளத்து நீரைக் கொண்டு விளக்கேற்றிப் பார்த்தாராம். அதுவும் சுடர்விட்டு எரிந்ததாம்.

இந்த அற்புதம் நிகழ்ந்த இந்த அசலேஸ்வரர் கோயிலுக்கு, அந்நாளில் 'அரனெறி' என்று பெயர்.

இவ்விதமாகப் பெரிய புராணப் பிரசித்தி பெற்றிருக்கும் இந்தக் கோயிலில் சிற்ப அற்புதங்களும் காணப்படுகின்றன.

துர்க்காதேவியின் சீறிய அழகை ஆறிய கருணையுடன் ஏற்கெனவே காணப் பெற்றோம். ஆடுகின்ற அற்புதத்தையும் சிற்பத்திலே கண்டோம்.

இனி, இவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த சந்நிதியின் இரு புறங்களிலுள்ள துவாரபாலகர்களையும் ஆற அமர நோக்குவோம்.

துவாரபாலகர்

குடுமியா மலையில் எட்டுக் கைகளுடன்கூடிய துவாரபாலகர்களைப் பார்த்தோம். அங்கே அதிகமான கைகளை அமைத்துக் காவலின் வலிமை அதிகரிக்குமாறு காட்டியுள்ளார் சிற்பி.

இங்கே இரண்டு கைகளை வைத்துக் கொண்டே உக்கிரமான காவல் - திறன் பூர்ணமாகக் காட்டப் பெற்றிருக்கிறது.

உக்கிரத்தின் வேகத்தைச் சிற்ப மேதை எப்படியெல்லாம் அமைத்துக் காட்டி இருக்கிறார், இந்தத் துவாரபாலகர் சிலைகளிலே!

முகத்தில் மட்டுமா? உருவமெங்கும் ஊடுருவிக் காண்கிறது அகத்திலுள்ள உக்கிரம்.

ஒரு சிலையில் தூக்கிய கால்கள் கதாயுதத்தின் மேலும், மற்றைச் சிலையில் திரிசூலத்தின் மேலும் வைத்திருக்கும் நிலையை ஊன்றி நோக்குங்கள்.

‘தவறு செய்பவர்களை எச்சமயத்திலும் கண்டிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் இந்தக் காவலாளிகள்!’ என்பது புலனாகிறதல்லவா?

சந்திதியின் தென் பக்கத்தில் திரிகுலத்துடன் தோற்றமளிக்கும் துவாரபாலகரின் நிலையிலேதான் அதிக உக்கிரத்தைக் காண முடிகிறது. பூமாலை போலக் காணப்படும் பூணூலின் சுழற்சியிலும் துடிக்கிறது இந்த உக்கிர வேகம்.

இடையில் அணிந்திருக்கும் ஆடை காற்றில் பறப்பதைத்தான் பாருங்கள். இதிலிருந்தே உக்கிர வேகத்தை ஊகிக்குமாறு சிற்ப மேதை தொழில் ஆற்றியிருப்பது தெரிகிறது.

‘என்ன அதி ஜாக்கிரதையான - உஷாரான காவல்!’ என்று பிரமிக்கிறோம்.

தூக்கி வைத்திருக்கும் கால்களிலேயே இரு பெருவிரல்களும் தனியாகத் தூக்கி இருப்பதை உற்றுநோக்குங்கள்.

இதிலிருந்தே, ‘இந்த உக்கிர வேகம் இப்போதுதான் நிகழ்ந்ததா!’ என்ற பிரமையும் ஏற்படுகிறது.

காவலாளிகளுக்கு வேண்டிய தோள் வலிமை, உடற்கூட்டு முதலான பராக்கிரம அம்சங்கள் யாவும் குறைவின்றி இச்சிற்பங்களில் அமைந்திருக்கின்றன.

உக்கிரமான - சர்வ ஜாக்கிரதையுடன் அமைந்திருக்கிற கடுமையான - காவலைக் குறிக்கும் இந்த அற்புதச் சிற்பங்களை, ‘பூங்கோயில்’ என்ற திருவாரூர்ப் பெருங்கோயிலில் பக்த ரசிகர்களும் சிற்ப ரசிகர்களும் ஒருங்கே தரிசித்துப் பேறு பெறலாம்.

'வண்டார் குழலி'

தியாகேசப் பெருமானின் கோயிலில், அசலேஸ்வரர் கோயிலை ஒரு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஸ்தலம் என்று சொல்ல வேண்டும். திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகளின் தேவாரத்தில், இந்த ஸ்தலம் தனியாகப் பாடப் பெற்றிருக்கிறது.

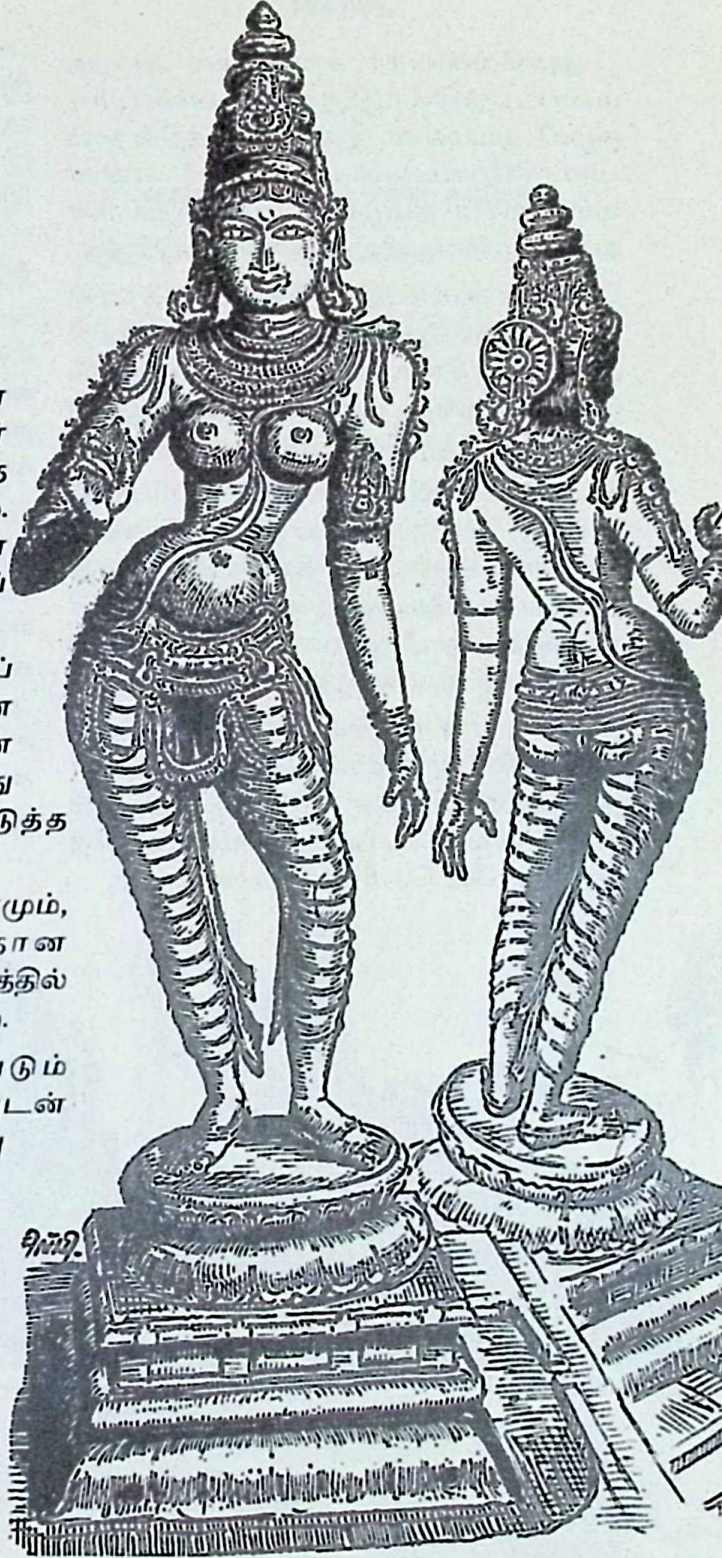
இரண்டாவது தெற்குப் பிராகாரத்திலிருந்து மேற்சொன்ன கோயிலின் தோற்றத்தை, ராஜன் கட்டளை அறை வாசலிலிருந்து தெரியும் காட்சியைத்தான், அடுத்த பக்கத்தில் பார்க்கிறோம்.

இடது பக்கம், வடக்குக் கோபுரமும், நடுவே அசலேஸ்வரர் மூலஸ்தான விமானமும் காணலாம். வலது பக்கத்தில் ஆரியன் கோபுரத்தையும் காணலாம்.

இடது பக்கத்தில் காணப்படும் மண்டபத்தின் உள்ளே நுழைந்தவுடன் தெற்கு நோக்கி இருக்கும் (முன்பு தரிசனம் செய்த) நடராஜர் விக்கிரகத்தைக் காணலாம்.

விமானத்தின் மேலிருந்து கீழ் வரை தட்சிணாமூர்த்தி உருவங்களையும், கீழே தட்சிணாமூர்த்தி சந்நிதியையும் பார்க்கிறோம்.

கற்சிலையான ரிஷபம், 'நிஜமான காளைதானோ!' என்று திகைக்குமாறு அவ்வளவு தத்ருபமாக அமைந்து இருக்கிறது.

அம்மன்

அசலேஸ்வரர் சந்நிதியில் அர்த்த மண்டபத்தில் இருக்கும் வண்டார் குழலி அம்மனை, இரு தோற்றத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். வண்டார் குழலி - என்ன வசிகரமான தமிழ்ப் பெயர்! பெயரின் வசிகரம் சிலையிலும் காணப்படுகிறது.

வழக்கமாகக் கோயில்களில் மூலஸ்தானத்துக்கு அருகே போகசக்தி அம்மனின் சிலைகள் காணப்படுவதுண்டு. இங்கே மூன்று அடி உயரத்தில் இந்த வண்டார் குழலி காட்சி வழங்குகிறாள்.

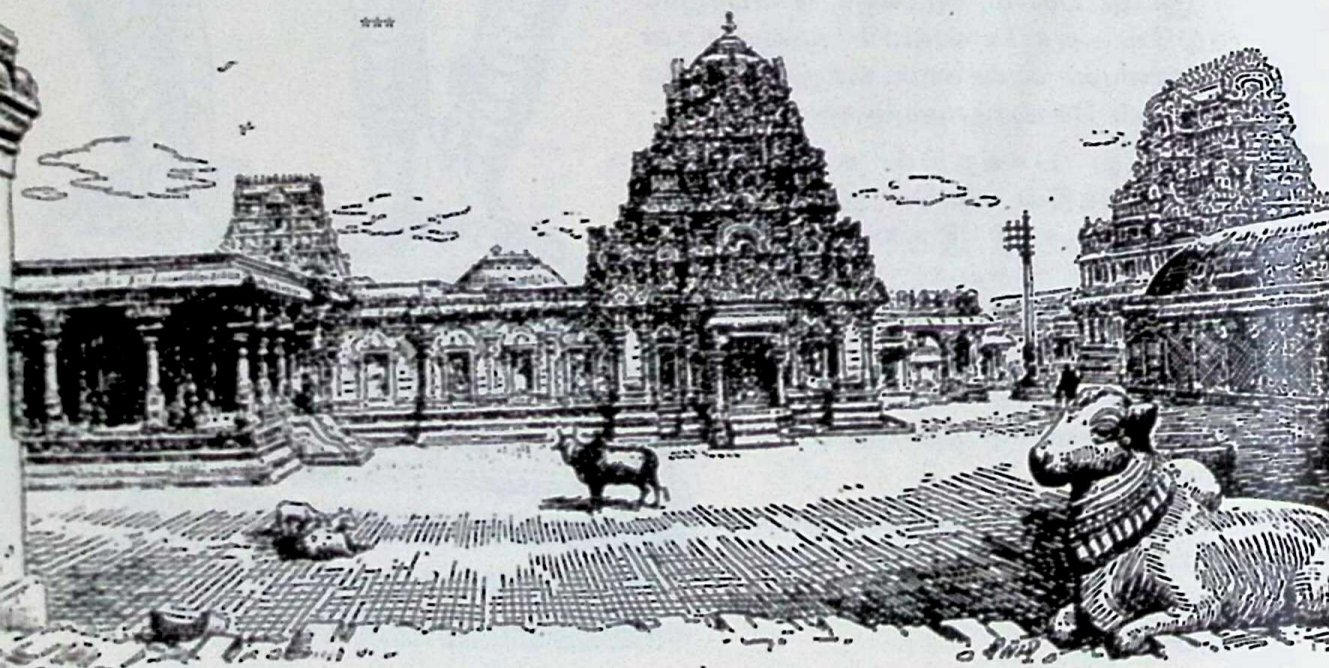
அம்மன் விக்கிரகங்கள், 'த்ரிபங்கி' என்று சொல்லப்படுகிற மூன்று வளைவுகளுடன் காணப்படுவது வழக்கம். அதே த்ரிபங்கியின் அழகுடன் மிகவும் கம்பீரமான தோற்றத்தில் காணப்படுகிறாள் வண்டார் குழலி.

இந்தச் சந்நிதியில்தான் நாயன் மார்களில் ஒருவரான நமிநந்தி அடிகள் தன்னீர் விளக்கு ஏற்றிய அற்புதம் நிகழ்ந்ததாகப் பெரிய புராணம் கூறுவதை ஏற்கெனவே தெரிந்துகொண்டோம்.

'வண்டார் குழலி' என்று உலக அன்னையைக் குறிப்பிடுவது, இயற்கையிலுள்ள வசிகரமான அழகுகளையெல்லாம் நினைவூட்டுகிறது; இயற்கையின் என்றும் குன்றா இளமையையும் ஞாபகப்படுத்துகிறது.

மனோபாவத்தைத் தூண்டித் தத்துவ சிகரத்திலும் பறக்கவிடும் கலைத்திறன், 'வண்டார் குழலி' பால் காணப்படுகிறது என்றால், உள்ளது உள்ளபடியே காட்டும் கலைப்போக்கு 'ரிஷப'ச் சிலையில் காணப்படுகிறது.

நமது சிற்பக் கலைஞர்களில் 'எதார்த்தவாதி'களும் இருந்தனர். அதாவது, 'நிழல்-பட'க் கலைஞர்கள். 'கலைஞனது மனோபாவமே எதார்த்தமானது!' என்று கருதித் தத்துவங்களை அழகு வடிவில் அமைத்தவர்களும் உண்டு. இதற்கான சான்றுகள், பல கோயில்களிலும் காணலாம்.

ஆலங்கொண்டார்

இங்கே சோமாஸ்கந்த சேஷத்திரம் ஒரு பரிவார சேஷத்திரம். தியாகராஜ ஸ்வாமிதான் சோமாஸ்கந்த ரூபத்திலும் இருக்கிறார்.

அசுலேஸ்வரர் கோயிலில் நடராஜர் சந்நிதிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் இந்த உருவங்களை, 'ஆலங்கொண்டார்' என்பர். இதற்கு, ஆலகால விஷத்தை உட்கொண்டவர் என்பது பொருள்.

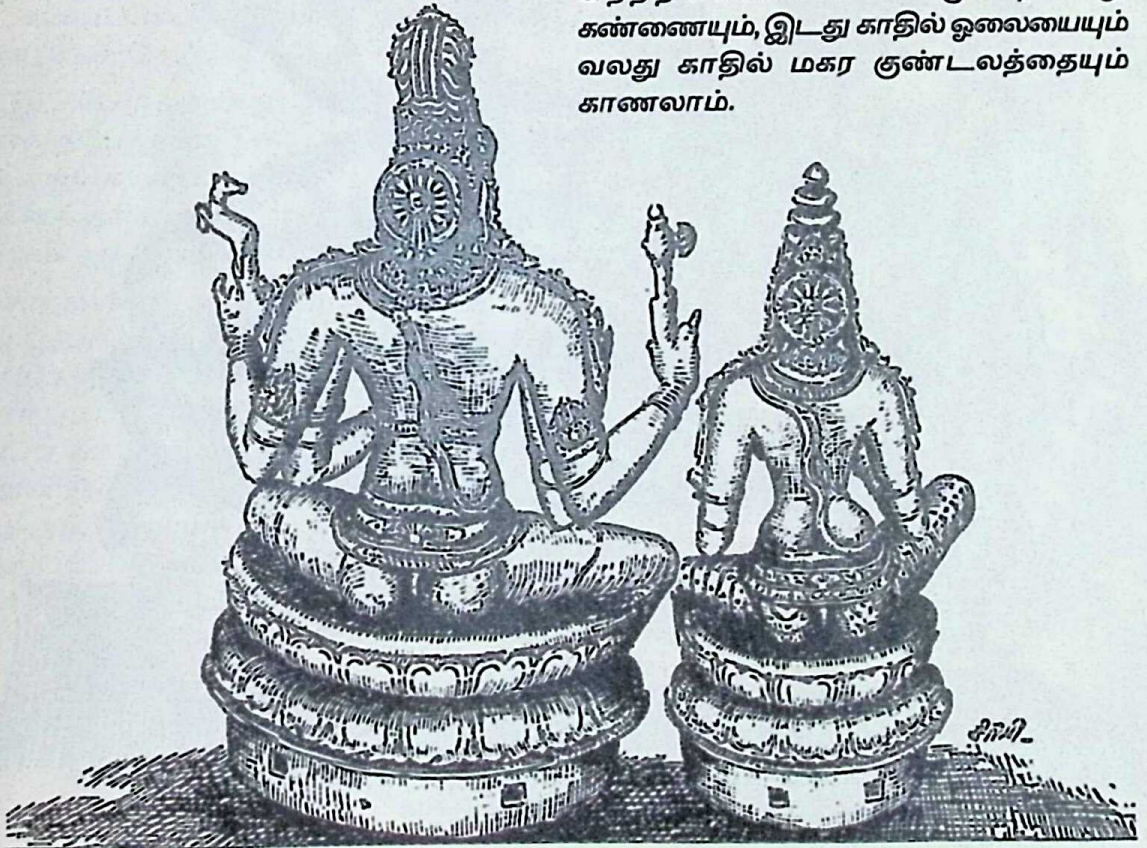
தனித்தனி உருவங்களாக இருப்பதால் ஸ்கந்தர் உருவம் இரு உருவங்களுக்கு மத்தியில் இல்லை. எனவே 'ஆலங்கொண்டார்' என்று இப்பெயரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

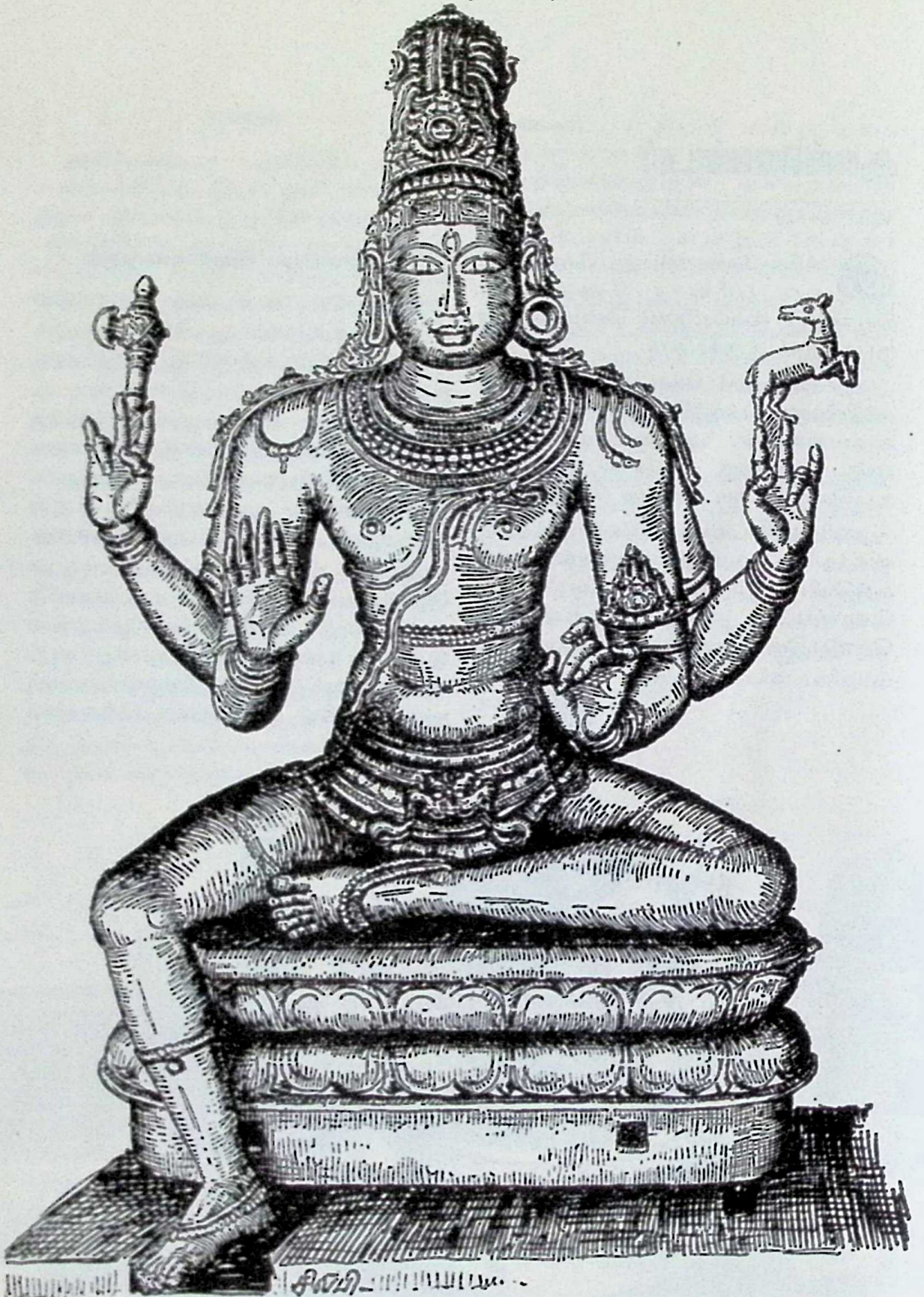
ஆண்மையும் பெண்மையுமும்

இரண்டே கால் அடி உயரத்தில் உட்கார்ந்த உருவம் ஆலங்கொண்டார். உமாதேவியின் உருவம் இரண்டு அடி உயரம்.

தேவியின் பின்னழகை இங்கே பார்க்கிறோம். தலையில் திருகு சக்கரம், ஜடை முதலியவை மிகவும் அழகாக இருக்கின்றன. முன்னழகைப்போல் பின்னழகும் வசீகரமாய் அமைந்துள்ளது.

இதே உருவங்களின் முன் தோற்றங்களை மற்றப் படங்களில் காணலாம். சாந்தமான முகத்தில் நெற்றிக்கண்ணாகிய மூன்றாவது கண்ணையும், இடது காதில் ஓலையையும் வலது காதில் மகர குண்டலத்தையும் காணலாம்.

புஜபல பராக்கிரமம் பொருந்திய அகன்ற மார்பையும் திரண்ட தோள்களையும் மெல்லிய இடையையும் பெற்றிருக்கிறார் ஆலங்கொண்டார். பின் இரு கைகளில் மான், மழு முதலியவற்றைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவர், பத்மபீடத்தில் இடது காலை மடித்துக்கொண்டும், வலது காலைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார். உமாதேவி, பத்மபீடத்தில் பெண் உட்கார்ந்திருக்கும் பாவத்தில் வலது காலைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறாள்.

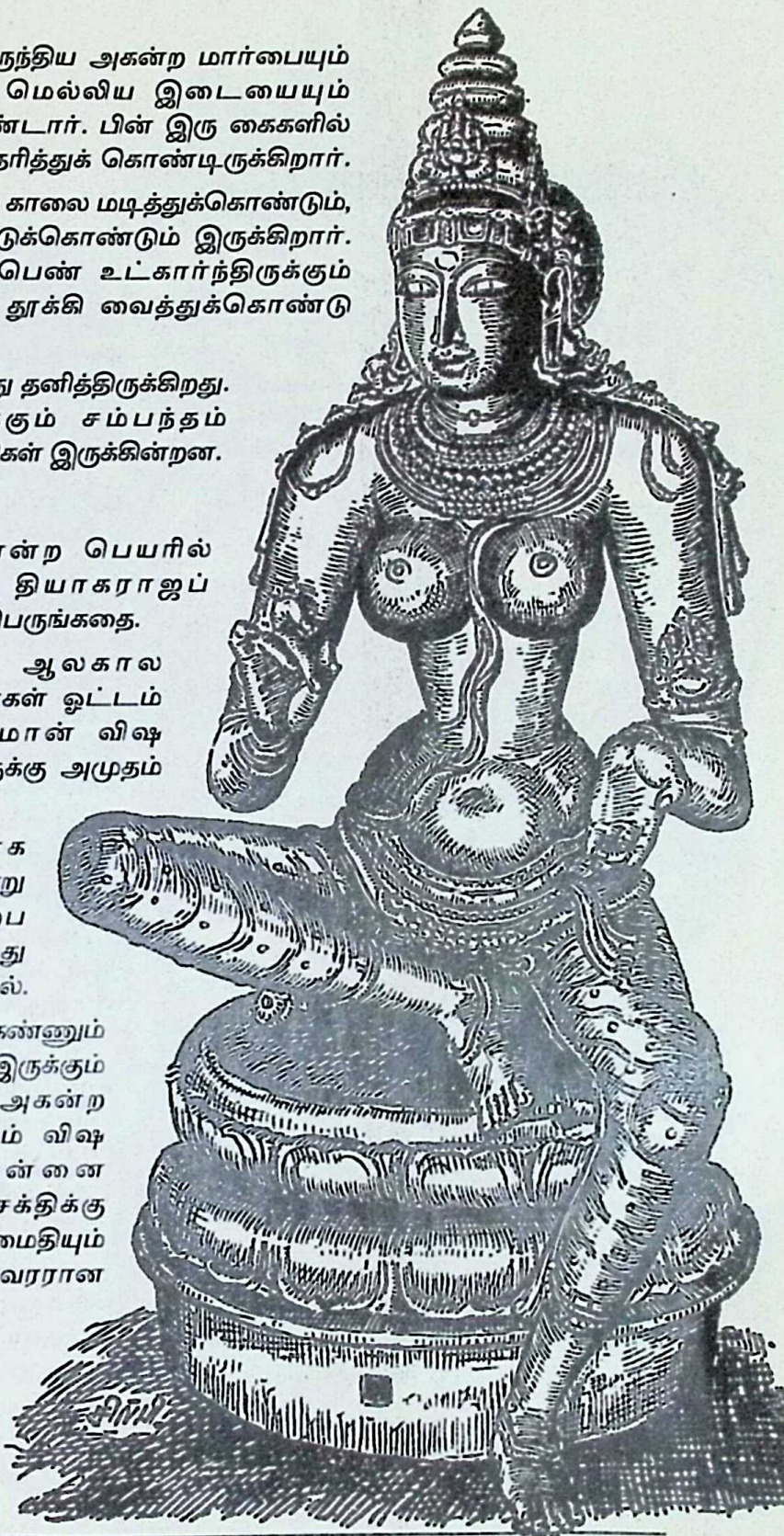
பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பது தனித்திருக்கிறது. பீடத்துக்கும் உருவத்துக்கும் சம்பந்தம் இல்லாததுபோல் இடைவெளிகள் இருக்கின்றன.

‘ஆலங்கொண்டார்’ என்ற பெயரில் பொதிந்திருக்கும் கதை, தியாகராஜப் பெருமானின் ஒரு தியாகப் பெருங்கதை.

அமுதம் தந்த கடல், ஆலகால விஷத்தையும் தந்தது. தேவர்கள் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். சிவபெருமான் விஷ பட்சணம் செய்து தேவர்களுக்கு அமுதம் கிடைக்கச் செய்தார்.

இப்பெருமானது தியாக சௌந்தரியத்துக்கு, இசைந்தவாறு ‘ஆலங்கொண்டார்’ரின் சிற்ப சௌந்தரியமும் அமைந்து இருக்கிறது 2¼ அடி உயரத்தில்.

சாந்தமான முகமும் நெற்றிக்கண்ணும் நீறு பூத்த நெருப்பைப்போல் இருக்கும் சக்திக்கு அறிகுறியாகும். அகன்ற மார்பும் திரண்ட தோளும் விஷ பட்சணம் செய்யத் தன்னை வெளியிட்டுக்கொள்ளும் சக்திக்கு அறிகுறி. மானும் மழுவும் அமைதியும் சக்தியும், பத்மபீடம் யோகீஸ்வரரான மூர்த்தியின் யோக சக்தி.

மகிஷாசுரமர்த்தினி

தென்றல், அன்னையின் ஆணை தாங்கி மிருதுவாக வீசி இன்பம் தருகிறது. பயங்கரமாக அடித்துத் துன்பம் தருகின்ற புயலிலும் அன்னையின் ஆணையையும் அழகையும் காணலாம்.

யுத்த கோரம்

கோயிலின் உள்ளே தரிசனம் செய்துகொண்டு, கடைசியாக சண்டிகேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்யுமிடத்தில் எம் சண்டிகேஸ்வரர் கோயிலின் பின்னால் இருக்கும் கோலத்தைப் பாருங்கள்.

இங்கே மகிஷாசுரனோடு யுத்தம் செய்யும் கோலத்தில் 3½ அடி உயரத்தில் காட்சியளிக்கிறான் தேவி.

பெண்களுக்கு அணிகலனான வளையல்களைக் கைகளில் அதிகமாக அணிந்துகொண்டிருக்கிறாள். அதே மென்மையான வளைக்கரங்களில் கொடுமையாக யுத்தம் செய்யும்போது ஏந்தியிருக்கும் ஆயுதங்களையும் தரித்திருக்கிறாள்.

யுத்தத்தின் உக்கிரத்தைக் காலின் கீழே தனியாக உள்ள மகிஷத்தின் தலையை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதிலிருந்தும் தெரியலாம். தலை வெட்டித் தள்ளப்பட்ட பின் முண்டமான கழுத்தின் உள்ளிருந்து மகிஷாசுரன் வெளிப்பட்டுப் போர் புரிந்துகொள்வதில் இருந்தும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இனிமேல் போர் புரிந்துதான் என்ன பயன்? அவனுடைய கிரீடத்தை ஒரு கையால் கெட்டியாக அவன் ஓட

முடியாதபடி பிடித்துக்கொண்டு தனது வலது முன் கையால் சூலாயுதத்தின் முனையை அசுரனது உடலில் பாய்ச்சி விடுகிறான்.

மகிஷாசுரமர்த்தினி தனது வாகனமாகிய சிங்கத்தின் மீதிருந்து, மகிஷத்தின் மேல் பாயும்போது அது பாரம் தாங்காமல் முன் கால்களை மண்டியிட்டு விழுகின்ற பாவம் சிற்பத்தில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தன்னுடைய எஜமானிக்கு உதவி செய்வதற்காகச் சிங்கம், மாட்டின் பின் பக்கத்தில் பாய்ந்து தன் முன் கால்களினால் அந்த உடம்பில் நகங்களைப் பதித்து ரத்தத்தை உறிஞ்சுவதற்காகத் திறந்த வாயுடன் காணப்படுகிறது.

அந்தப் பயங்கரமான கர்ஜனையையும் கேட்கிறோமோ என்ற பிரமை தோன்றுகிறது, உற்று நோக்கும்போது.

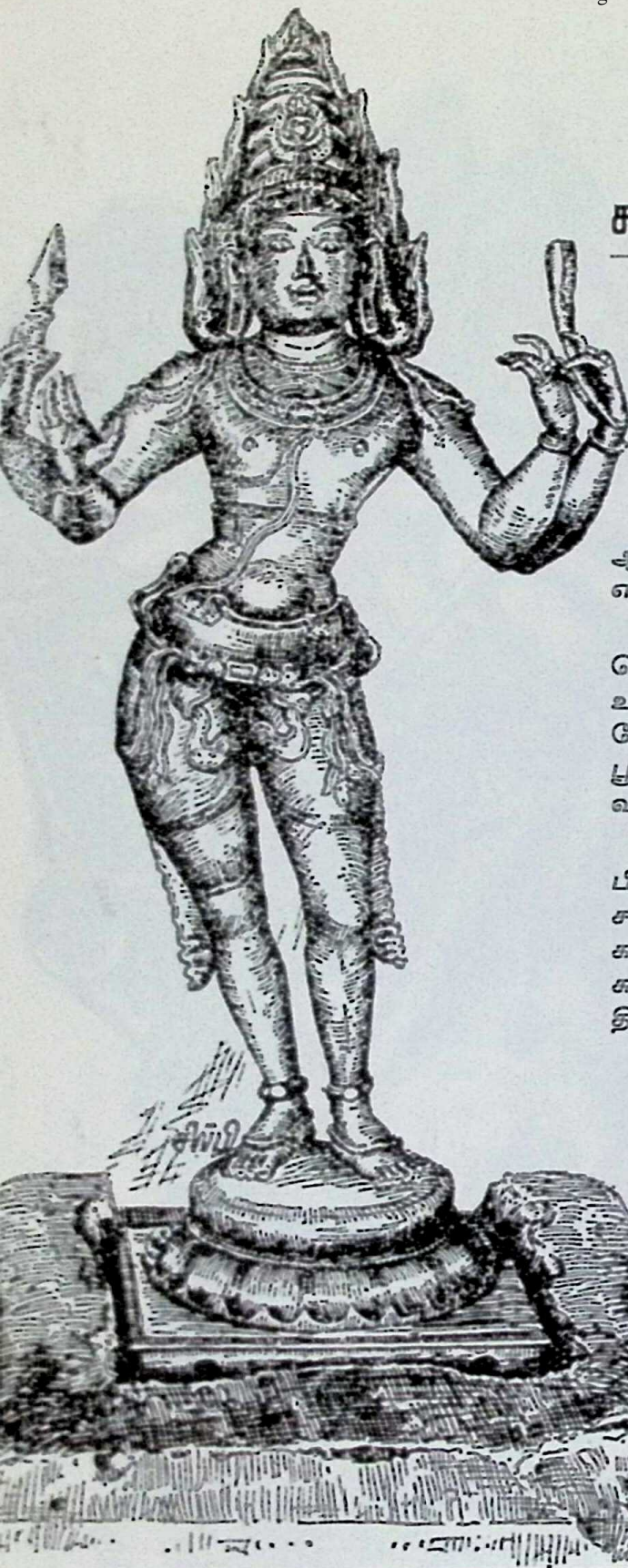
இந்தச் சிலை விஷ்ணு துர்க்கை என்பதற்கு, கைகளில் உள்ள சங்கு சக்கரங்களுடன் நெற்றியில் திலகத்துடன் நாமமும் காணப்படுவது சான்றாகும். முகத்தில் மூன்றாவது கண்ணும் காணப்படுகிறது.

சாய்ந்துகொண்டு ரௌத்ராகாரமான கண்களுடன் ஒரு காலை எருமைக் கடாவின் தலைமேல் வைத்திருக்கிறாள். மற்றைக் காலால் தலை வெட்டுண்ட முண்டமான சரீரத்திலிருந்து உண்மைச் சொரூபத்துடன் வெளிப்படும் அசுரனை உதைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

இக்காட்சியில் யுத்த
பயங்கரத்தைக்
காண்கிறோம் தத்ரூப
மாக. பயங்கரத்தின்
சித்திரம் மட்டுமல்ல
மகிஷாசுரமர்த்தினி,
பயங்கரத்திலும் அழகு
உண்டு; அதைக்கலையிலே
கண்டு ரசிக்க முடியும்,
ரசிக்கவும் வேண்டும்
என்பதைச் சித்திரித்துக்
காட்டுவது மகிஷாசுரச்
சிற்பம்.

மந்த மாருதத்தில் மூச்சு
விட்டுச் சண்ட
மாருதத்திலே சிறுகின்ற
அழகியின் புராண
சித்திரம் மகிஷாசுர
மர்த்தினி.

சனீஸ்வரன்

சி லேடை வித்துவான் ஒருவர், தாம் ஒரு காலத்தில் செல்வச் சிறப்புடன் இருந்ததாகவும், பிறகு கஷ்டம் எதிர்ப்பட்டதாகவும் தமது நண்பர் ஒருவரிடம் பேசிக்கொண்டு போனார். “தங்களின் இன்ப வாழ்க்கை, துன்ப வாழ்க்கை ஆனதற்குக் காரணம் என்னவோ?” என்று நண்பர் கேட்டார்.

அதே சமயம் ‘சூரியன் பிள்ளை’ என்ற பெயருள்ள ஓர் அன்பர் இதிரே வந்தார். உடனே சிலேடைப் புலி தமது நண்பரை நோக்கி, “சூரியன் பிள்ளையின் தயவு பூர்ணமாக இல்லாததுதான் என் துன்ப வாழ்க்கைக்குக் காரணம்” என்றார்.

சனீஸ்வரனைச் சூரியனுடைய பிள்ளை என்று புராணம் சொல்கிறது. சனீஸ்வரின் தயவு இருந்தால் தான் கஷ்டம் இல்லாமல் வாழ முடியும் என்று கூறுவதும் உண்டு. இனி, சனீஸ்வரரை திருவாரூர் கோயிலில் தரிசிப்போம்.

அழகும்
கொடுமையும்

‘நவக்கிரகங்கள் வக்கிரித்துக்கொண்டு இருக்கும்’ என்று சொல்வதற்கு இணங்கவே இந்தக் கிரகங்கள் பொதுவாகக் கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. திருவாரூர்க் கோயிலில் வக்கிரம் இல்லாமல் நவக்கிரகங்களும் மூலஸ்தானத்தைப்

பார்த்துக்கொண்டு தெற்கு நோக்கி நிற்கின்றன. நவக்கிரகங்களில் மிகவும் முக்கியமான கிரகம் சனிஸ்வரன். இங்கே இவருக்குத் தனியாக உத்ஸவ விக்கிரகமும் இருக்கிறது. 2½ அடி உயரம். மிகவும் அழகாக நிற்கும் தோற்றத்தில் உள்ளது.

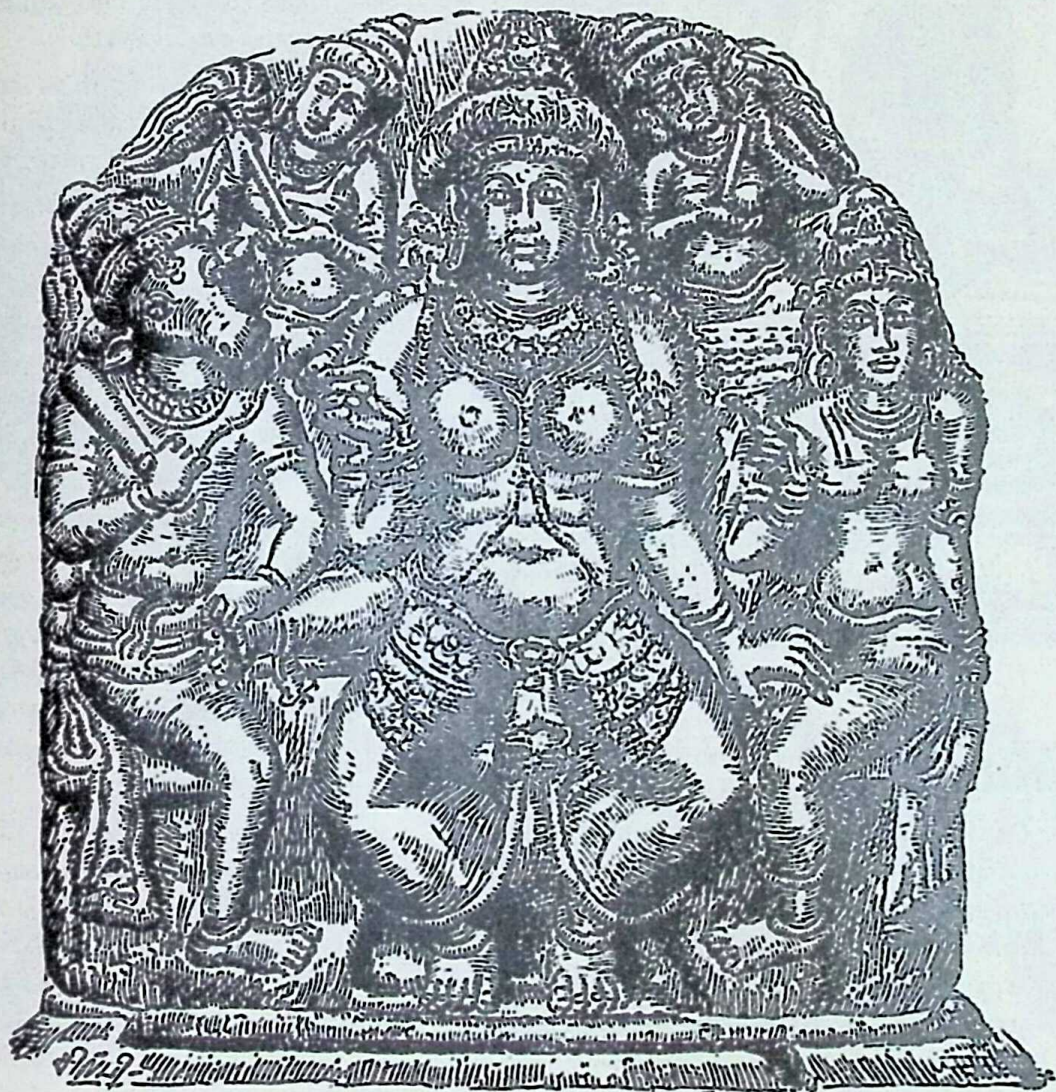
இரண்டாவது பிராகாரத்தில், வடமேற்கு மூலையிலுள்ள ஆனந்திஸ்வரர் சந்நிதியில் ஜேஷ்டாதேவியின் ரூபத்தைக் காண்கிறோம். இத்தேவியை 'ஜேஷ்டை' என்றும், 'சேட்டை' என்றும் கூறுவதுண்டு.

'மூத்தவள்' என்றும் தமிழில் சொல்வது

உண்டு. ஜேஷ்டாதேவி முக்கியமான தேவதையானதால், பரிவாரங்களுடன் கொலு வீற்றிருக்கிறாள். பின்னால் இரண்டு சேடியர் வெண்சாமரம் வீசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த இடத்தில் நான்கு பக்கமும் சுவரால் மூடப்பட்டு மேல்தளமும் மூடியிருக்கும் ஒரு கோயில் இருக்கிறது. இதன்மேல் சட்டநாதர் தெற்கு நோக்கி நின்று காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த அறையின் உள்ளே என்ன இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

காட்சி கொடுத்தார்

வாழ்க்கையில் இன்பங்களும் உண்டு; துன்பங்களும் உண்டு. சோதனை செய்யவே வேதனைகளைக் கடவுள் அனுப்பி வைக்கிறார் என்பது பக்தர்களின் நம்பிக்கை. சோதனைத் தீயில் புடம் வைத்த பொன், பக்தர் வாழ்க்கை என்பது கருத்து. இக்கருத்தைக் கலையாக்கியுள்ள சிற்ப விசித்திரத்தைத் திருவாரூரில் காண்போம்.

அச்சமும் அருளும்

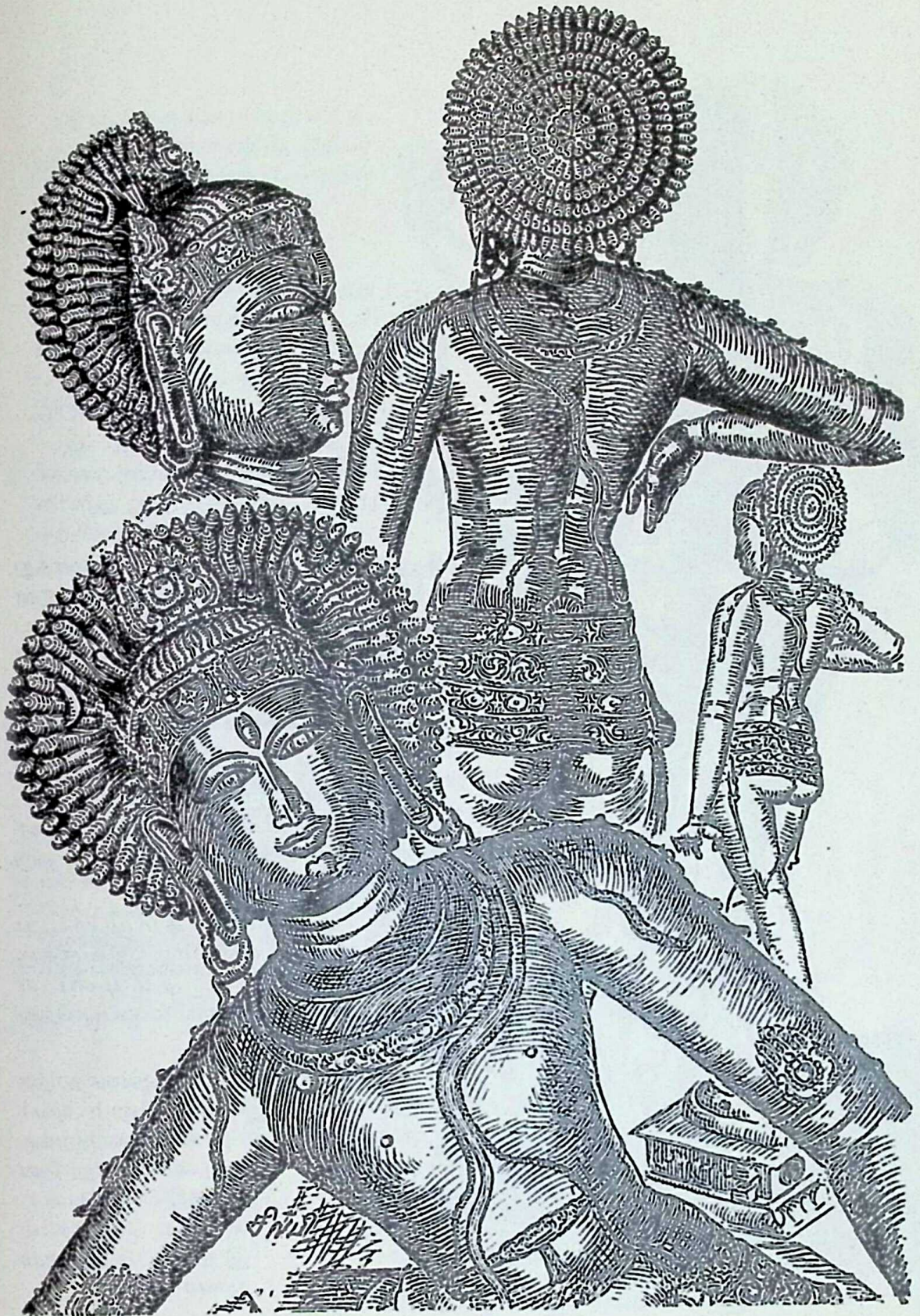
பங்குனி மாதம் சமய ஆசாரியர்களான நால்வருக்கும் நந்திதேவருக்கும் மூன்று நாள் உத்ஸவம் நடந்த பிறகு, பைரவருக்கு விழாக் கொண்டாட்டம். பைரவ ரூபம், பக்தர்களைப் பயமுறுத்திச் சோதனை செய்கிறதாம்.

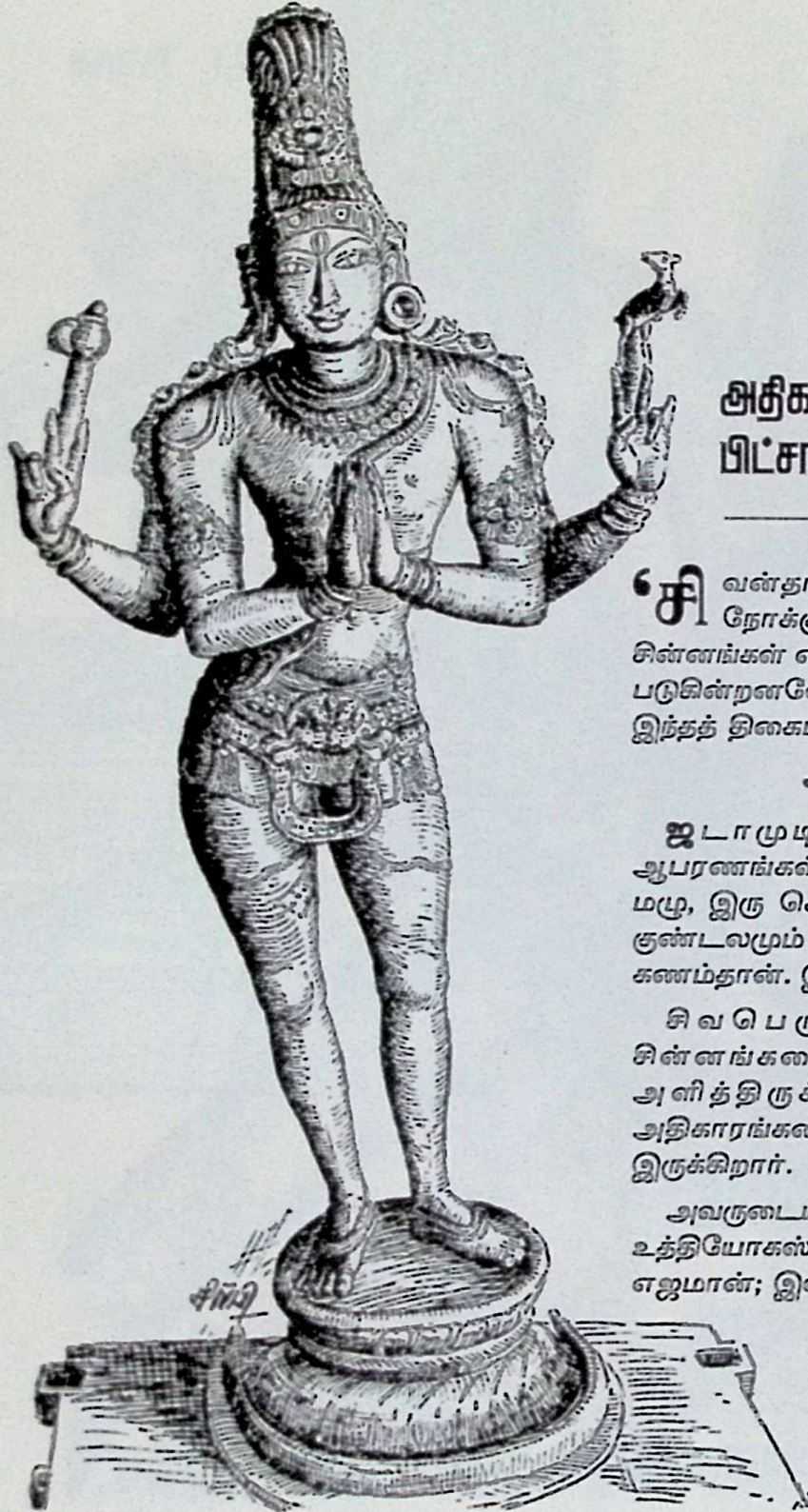
இதே பக்தர்களை அபரஞ்சியாகக் காண்கிறார், மறுநாள் விழாவில் ரிஷபாரூடராகக் காட்சியளிக்கும் சிவபெருமான்.

இக்காட்சியைத் திருவாரூர்க் கோயிலில், தெற்குப் பாகத்தின் தென்மேற்கு முலையில் ரிஷபத்தின் மேல்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பாவனையில், 3¼ அடி உயரத்தில், தேவியுடன் காண்கிறோம். உமை வடிவம் 2¼ அடி.

ரிஷபத்தின் மேல் வலது கையை வைத்துச் சிறிது சாய்ந்தவாறு ரூபம் காணப்படுகிறது. மந்தகாசத்துடன் கூடிய சாந்தமான முகம்தான் எவ்வளவு மனநிம்மதி அளிக்கிறது! அகன்ற மார்பும் பரந்த தோளும் விக்கிரகத்துக்கு விசேஷமான பொலிவு தருகின்றன.

சடையின் முன்பின் அலங்காரங்களில்தான் எவ்வளவு அழகான வேலைப்பாடுகள்! சுருண்டுச் சுருண்டு காணப்படுகிறது சடை! இதைத்தான் முழுப்பக்கத்தில் பல கோணங்களில் பார்க்கிறோம்.

அதிகார நந்தியும் பிட்சாடனரும்

‘சி வன்தானோ?’ என்று திகைத்து நோக்குகிறோம். சிவபெருமான் சின்னங்கள் எல்லாம் இவரிடம் காணப்படுகின்றனவே! அப்படியானால், ஏன் இந்தத் திகைப்பு?

அதிகார நந்தி

ஜடாமுடி, நெற்றிக்கண், நாக ஆபரணங்கள், நான்கு கைகள், மான், மழு, இரு செவிகளில் ஓலையும் மகர குண்டலமும் என்றாலும், திகைப்பு ஒரு கணம்தான். இவர் சிவனல்ல.

சிவபெருமான் தம்முடைய சின்னங்களை எல்லாம் இவருக்கு அளித்திருக்கிறார். தம்முடைய அதிகாரங்களை இவரிடம் ஒப்பிவித்து இருக்கிறார்.

அவருடைய அதிகார முத்திரை தரித்த உத்தியோகஸ்தர் இவர். எனினும் அவர் எஜமான்; இவரோ ‘நான் ஈஸ்வரனுக்கு அடிமை’ என்று சிவ ரூபத்தில் நிற்பவர். கூப்பிய கைகளில் இருந்தே வேற்றுமை உணரப்படும்.

இப்பிரதான அதிகாரி,
மூலஸ்தானத்தின் எதிரே வீழியர்
கோபுரத்தின் தெற்குப் பக்கத்தில்
இருக்கிறார்.

பிட்சாடனர்

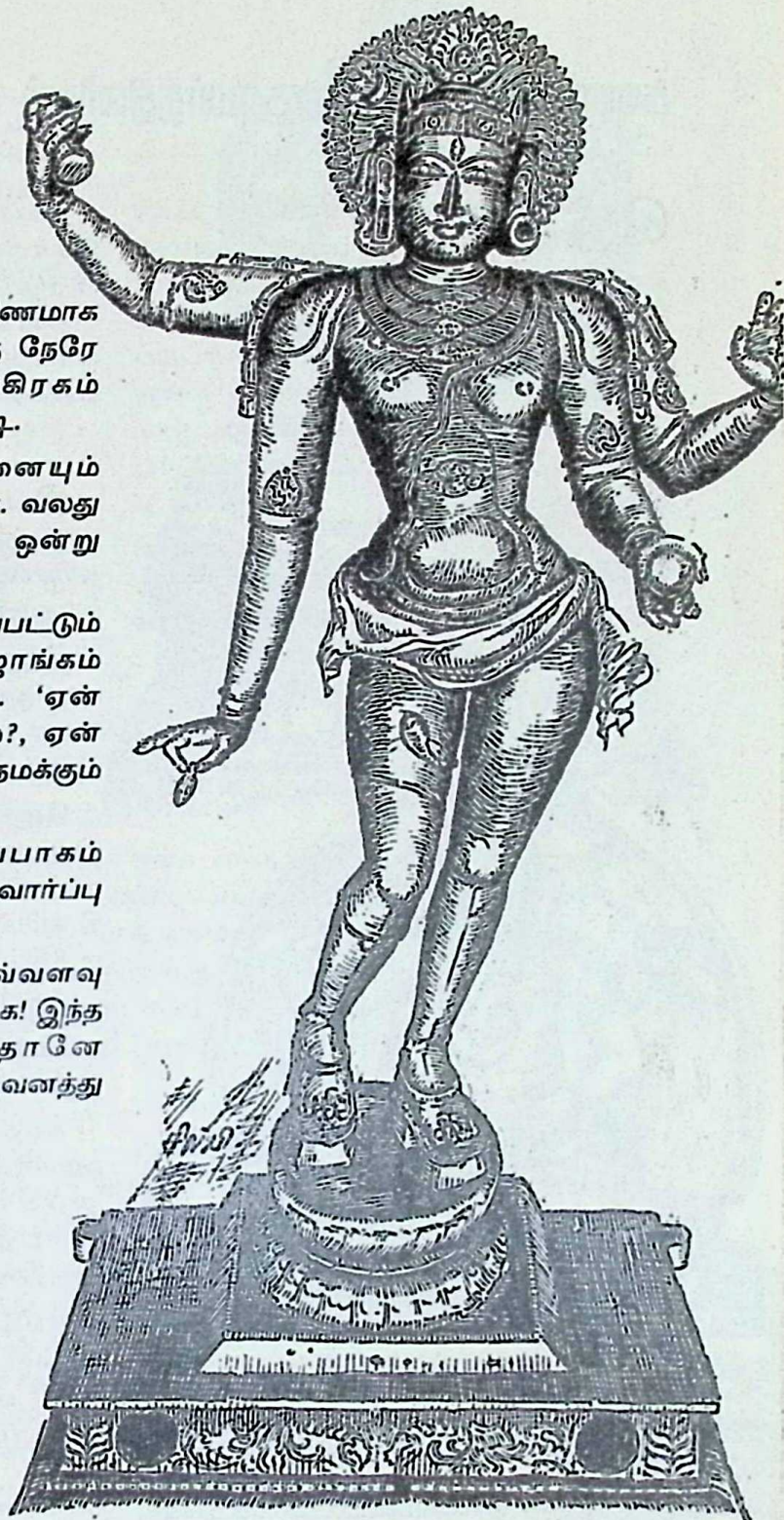
ஸ்ரீ தியாகராஜரைத் தரிசித்து
விட்டுப் பிராகாரத்தில் பிரதட்சிணமாக
வரும்போது வன்மீகநாதருக்கு நேரே
பின்னால் பிட்சாடன விக்किரகம்
இருக்கிறது. உயரம் மூன்று அடி.

ஐடையில் பிறைச்சந்திரனையும்
கங்கையையும் தரித்திருக்கிறார். வலது
காலின் தொடையில் பாம்பு ஒன்று
சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

‘பிச்சையெடுத்துண்ணப் புறப்படும்
மேளதாளங்கள் என்ன, ராஜாங்கம்
என்ன?’ என்றார் காளமேகம். ‘ஏன்
இந்தப் பிறை, கங்கை, நாகம்?, ஏன்
இந்தப் பெருமைகள்?’ என்று நமக்கும்
கேட்கத் தோன்றுகிறது.

பாதக் குறடுகளின் அடிப்பாகம்
குடையப்பெற்று, ‘இயற்கை’யாக வார்ப்பு
விக்किரகத்தில் காணப்படுகிறது.

விக்किரகத்தின் அழகை எவ்வளவு
வசீகரமாக்கிவிடுகிறது புன்னகை! இந்த
மோகனப் புன்னகையில் தானே
மோகித்துப் போனார்கள் தாருக வனத்து
ரிஷிபத்தினிகள்!

கணபதியும் மகிஷாசுரமர்த்தினியும்

தென்னாட்டுக் கோயில்கள், பக்தி நிலையங்கள் மட்டும் அல்ல; கலா நிலையங்களாகும் கூட. சிற்பம், சித்திரம், சங்கீதம், அபிநயம், நாடகம் முதலிய நுண்கலைகளின் வளர்ப்புப் பண்ணையும் நம் திருக்கோயில் என்று சொல்லும்படி, கலைகள் கோயிலுடனும் வழிபாட்டு முறைகளுடனும் தொடர்பு பெற்றிருக்கின்றன.

இத்தகைய தென்னாட்டுக் கோயில்களில் 'கலைக்கோயில்' என்று பாராட்டத்தக்க ஒரு கோயில், திருவாரூர்க் கோயில்.

தியாகராஜரைத் தரிசனம் செய்து கொண்டு தெற்குப் பிராகாரத்தில் பிரதட்சிணமாக வரும் போது தென்மேற்கு மூலையில் 'காட்சி கொடுத்தார்' காணப்படுகிறார். இவரை ஏற்கெனவே தரிசித்திருக்கிறோம்.

ஸ்தல விநாயகர்

இவருக்குச் சமீபத்தில் வாதாபி கணபதியையும், பஞ்சமுகவிநாயகரையும் தரிசனம் செய்கிறோம். இவர்களில் வாதாபி விநாயகர் தல விநாயகர்.

இந்த விநாயகரை ஒரு காலத்தில் கலகக்காரர்கள் கலிங்க தேசம் வரை கவர்ந்து கொண்டு போனதாகச் சொல்கிறார்கள்.

வேலைப்பாடுகள் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் சில சிறப்பியல்புகள் உண்டு. துதிக்கை வலம்புரியாகத் திரும்பியிருக்கிறது. திரிகோணத்தின் மத்தியில் 'சப்பளாம்' போட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்.

இது அபூர்வமான உருவ அமைப்பு. உயரம் 3½ அடி.

'வாதாபி கணபதிப் பஜேஹம்' என்று ஹம்ஸத்வனியில் பாடுகிற பாட்டை அறியாதார் யார்? இந்த வாதாபி கணபதியின் சந்நிதியில்தான் இந்தக் கிர்த்தனை முதன்முதலில் பாடப்பட்டது.

சங்கீத மும்மணிகளில் ஒருவராக மதிக்கப்படும் முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர், பக்தி பரவசத்தால் இதே சந்நிதியில் இப்பாட்டைப் பாடினார் என்றால், நமது சமயத்துக்கும் அழகுக் கலைகளுக்கும் உள்ள உறவு எவ்வளவு அதிசயமாக இருந்திருக்க வேண்டும்!

பஞ்சமுக விநாயகர்

வாதாபி கணபதிக்கு அருகில் 1¼ அடி உயரத்தில் சிங்கத்தின் மேல் வீற்றிருக்கிறார் பஞ்சமுக விநாயகர். இவருக்குப் பத்துக் கைகள்.

இடது காலை மடித்துக்கொண்டு அபய வரத ஹஸ்தத்துடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இரு காதுகளின் பக்கத்தில் இரண்டு தலைகளும், தலைக்கு மேலே ஒரு தலையும், பின்னால் ஒரு தலையுமாக ஐந்து தலைகள் இருக்கின்றன.

விநாயகர் வழிபாடு, சங்க காலத்தில் இல்லையென்று தெரிகிறது. கி.பி.7-ம் நூற்றாண்டு முதல் இந்த வழிபாடு இந்த நாட்டில் வேரூன்றிப் படர்ந்திருக்கக்கூடும்.

‘வாதாபி கணபதி’ என்ற சொற்றொடரிலேயே ஒரு சரித்திரப் புதையல் உண்டு என்பர். ‘வாதாபி’ என்ற ஒரு தலைநகரத்தை, சிறுத் தொண்டர் வடநாட்டில் படை கொண்டு போய் அழித்து வெற்றி ஸ்தம்பம் நாட்டியதாகச் சரித்திரமும் பெரிய புராணமும் தெரிவிக்கின்றன. இது 7-ம் நூற்றாண்டுப் பெரு நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று. அந்த வாதாபியில் இருந்து கணபதி வழிபாடு வந்து பரவியிருக்கக் கூடும் என்று கருதுவோரும் உண்டு.

எங்கேயிருந்து வந்தாலென்ன? ‘யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர் (உறவினர்)’ என்ற கொள்கை உடைய தமிழர்கள், அறிவையும் கலைகளையும் வரவேற்றுத் தமதாக்கிக்கொண்டனர். தெய்வ விளக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் மெய்க்கலையின் தத்துவங்களையும் வடநாடு, தென்னாடு என்ற வேற்றுமை இன்றி ஏற்றுக்கொண்டனர். தங்களின் கலைச் செல்வங்களை பிறருக்கு வாரி வழங்கினார்கள்.

சங்க காலத்தில் தமிழ்நாடு எங்கும் காணப்படாத விநாயகர், பதினாறு வடிவங்களில் திருவாரூரில் காட்சி வழங்குகிறார். இந்தப் பதினாறு கணபதிகளையும் ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர் பாடியிருக்கிறார்.

துர்க்கை

அசலேசர் சந்நிதிக்கு எதிரே சப்த மாதர்களுக்கு அருகே ஒரு தனிச் சந்நிதியில் இந்தத் துர்க்கையைக் காண்கிறோம். எட்டுக் கைகள், சங்கு-சக்கரம், கத்தி-கேடயம், வில்-அம்பு முதலியவை தரித்திருக்கிறாள். திரிசூலமும் பின்னால் காணப்படுகிறது. காலடியில் மகிஷாசுரனின் தலையை மிதித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

மற்றைத் துர்க்கைகளைப்போல் இல்லாமல் இந்தத் துர்க்காதேவி நிற்கின்ற

பாவம், மிகவும் அழகாக அமைந்திருக்கிறது. இதுமட்டுமல்ல; சாந்த முகத்திலே தவறும் சாந்தியைத்தான் கவனித்துப் பாருங்கள். என்னே கலையழகு!

இப்படி இந்த உருவ அமைப்பழகை உணர்ந்தவண்ணம் இடது கையை இடையில் வைத்திருக்கும் தோரணையை நோக்குங்கள். வலது கையில் ஜபமாலை வைத்திருப்பதையும் பாருங்கள். எத்தகைய பக்தி உணர்வு இக்கலையழகைப் படைத்திருக்க வேண்டும்!

வலது பக்கத்துக் கீழுள்ள கை, கீழேயுள்ள கிளியை எவ்வளவு லாகவமாய்ப் பிடிக்கப்போகும் பாவத்தில் அமைந்திருக்கிறது! 'இங்கே வா பைங்கிளியே!' என்று கொஞ்சுவது போலத் தோன்றுகிறதல்லவா?

கொஞ்சலும் சீறலும் மகிஷாசுரமர்த்தினிக்கு இயற்கைதான்; தென்றலும் புயலும் இயற்கை அன்னைக்கு எப்படியோ அப்படியே!

பயங்கரமான சக்தியை அழகாக இழைத்துக்காட்டும் கலைஞன், இனிமையையும் சாந்தத்தையும் கொடுமையையும் பலத்தையும் ஒரே உருவில் அமைத்திருக்கிறான்.

விநாயகர் வழிபாட்டைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ முற்பட்டது இந்த மகிஷாசுரமர்த்தினியின் வழிபாடு! இவளின் தமிழ்ப் பெயர் 'கொற்றவை' அல்லது 'காடுகிழாள்.'

உத்ஸவ விநாயக மூர்த்தி

‘திருமூலட்டானம்’ என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது வன்மீகநாதர் எழுந்தருளி இருக்கும் இடம். இதற்கும், இத்தலத்தின் மிகச் சிறந்த சந்நிதியாகிய தியாகேசர் சந்நிதிக்கும் இடையே ‘ஐங்கலக் காசு விநாயகர்’ என்ற மூர்த்தியைத் தரிசிக்கிறோம். உத்ஸவ விக்கிரகங்களில் பஞ்ச மூர்த்திகளில் ஒன்றான பிரதான விநாயகர் இவர்.

உத்ஸவர் காட்சி

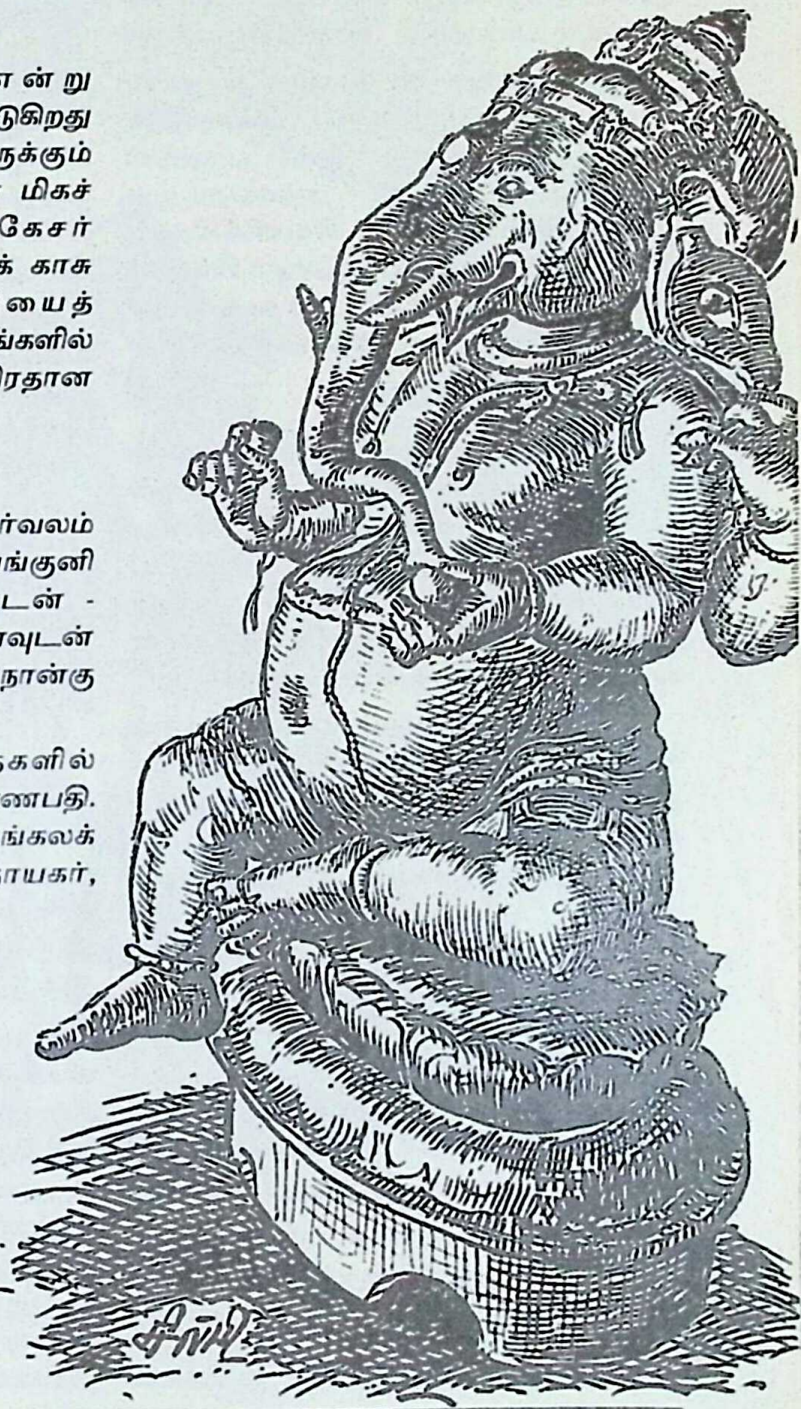
உத்ஸவங்களில் வெளியே ஊர்வலம் வருவது இந்த மூர்த்திதான். பங்குனி உத்ஸவத்தில் கொடி ஏறியவுடன் - அதாவது, துவஜாரோகணம் ஆனவுடன் இந்த விநாயக மூர்த்திக்கு முதல் நான்கு நாள் உத்ஸவம் நடக்கிறது.

இங்கே பரிவார தேவதைகளில் மூலஸ்தான விநாயகர் வாதாபி கணபதி. இந்த மூலவருக்கு உத்ஸவர் ஐங்கலக் காசு விநாயகரே. வாதாபி விநாயகர், வலம்புரி விநாயகர்.

உத்ஸவ விநாயகர் அதிக ஆபரணங்கள் இல்லாமல் பிறந்த மேனியாகக் காட்சி அளிக்கிறார். 2¼ அடி உயரத்தில் கம்பீரமான காட்சி.

இயற்கை, மகிழ்ச்சி, அழகு

யானைமுகம், காது முதலியவை தத்ரூபம். காது மிகவும் மெல்லியதாய் இயற்கையாக உள்ளதுபோல் இருக்கிறது.

பாசம், அங்குசம் முதலியவற்றையும் முன் கைகளில் தன்னுடைய தந்தம் ஒன்றையும் மற்றைக் கையில் கொழுக்கட்டையையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அங்குசம், பின்னம் அடைந்திருக்கிறது. பாசம், பிரயோகம் செய்யும் பாவத்தில் அமைந்திருக்கிறது.

இந்த விநாயகரின் பக்கவாட்டிலுள்ள தோற்றமும் முந்தைய பக்கத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தப் படத்தில் பிரசன்ன வதனராய் - அதாவது, முக மலர்ச்சியுடன் காட்சியளிக்கிறார் விநாயகர். யானை முகத்திலும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் பாவத்தைச் சிற்பாசாரியார் காட்டியிருக்கிறார்.

திருவாசி

இந்தக் கோயிலிலேயே உள்ள உத்ஸவ விநாயகர்களில் இந்த மூர்த்திதான் பெரிது; கவர்ச்சியாகவும் இருக்கிறது. இதன் திருவாசியில் (பிரபை) அதிநுட்ப வேலைப்பாடுகள் உள்ளன. இந்தக் கோயிலிலேயே இது ஒன்றுதான் வார்ப்பினால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இரு பக்கங்களிலும் யாளி, பறவை ரூபத்தோடு திறந்த வாயில் கொடியைத் தாங்கியவாறு காட்சியளிப்பதைப் பார்க்கிறோம். பெற்றோருக்கு உரிய பிரபை இவருக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயரமும் அகலமும் 3½ அடி; எல்லாம் ஒரே வார்ப்பு. மிகவும் கனமுள்ளது.

நல்ல கனத்துடன் குது, வஞ்சனை இல்லாமல் வேலைத்திறன் காட்டி எவ்வளவோ பக்தி சிரத்தையுடன் அந்தக் காலத்திலே செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். குடைந்து குடைந்து செய்திருக்கும் வேலை நுணுக்கங்களையும் கண்டு பிரமிக்கிறோம்.

பெயர்ப் பொருத்தம்

‘ஐங்கலக் காசு விநாயகர்’ என்ற பெயருக்குக் காரணமாக, ஐங்கலப்

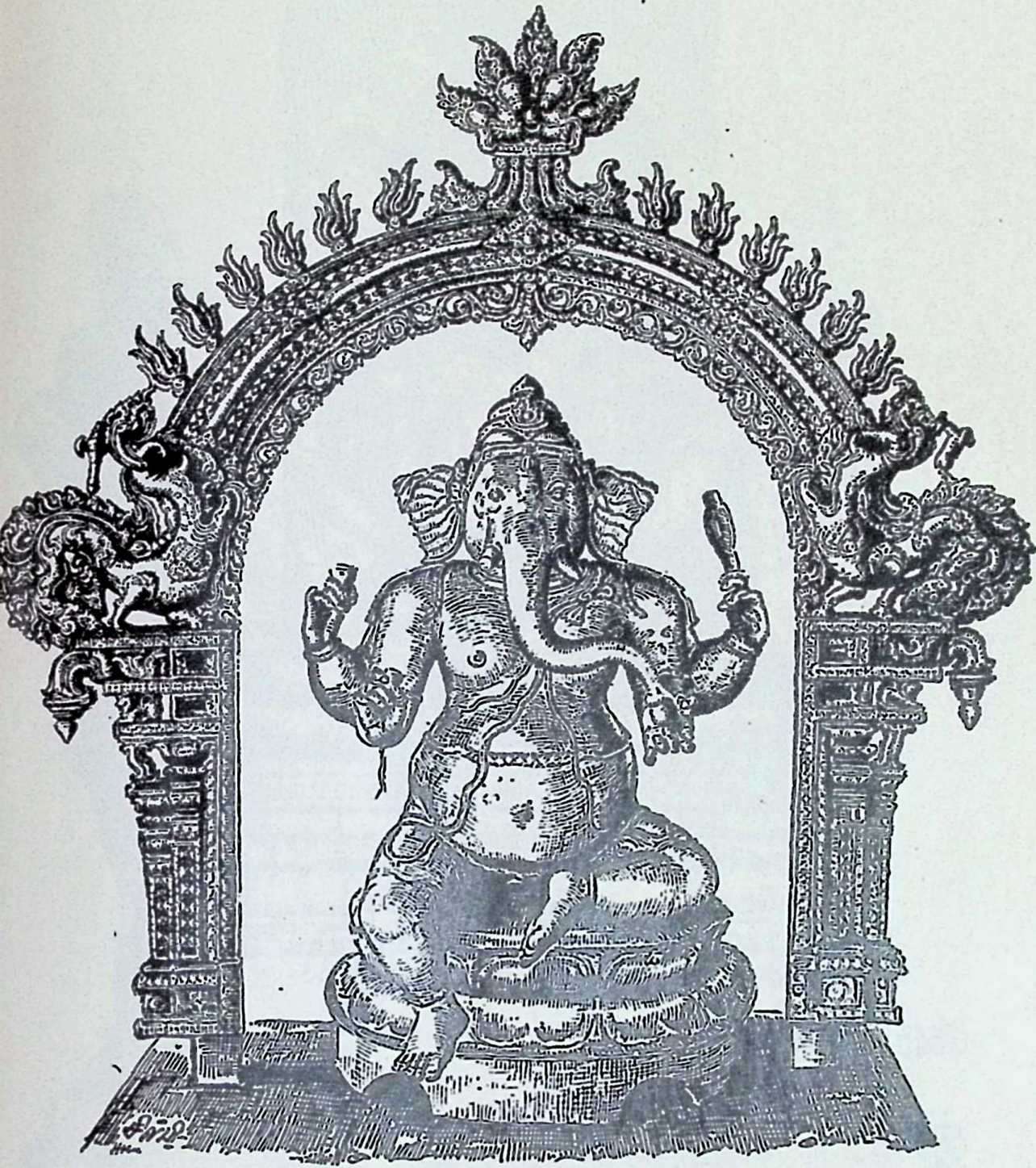
பொற்காசு கொண்டு இந்த விநாயகரை ஒரு சோழ மன்னன் வார்ப்பிக்கச் செய்தான் என்பர். இந்த விநாயகருக்கு, ‘அழகிய சோழ விநாயகர்’ என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. எனவே, இந்த மூர்த்தியை வார்ப்பித்த அரசன் பெயர் ‘அழகிய சோழன்’ என்று ஊகிப்பதும் உண்டு.

அழகியான் கோபுரமும், அழகிய சோழ விநாயகர் என்ற பெயரும் ஒத்திருப்பதால், இந்த இரண்டு பணிகளையும் அழகிய சோழன் செய்திருக்க வேண்டும் என்பர்.

ஸ்ரீ தியாகராஜர் கோயிலுக்கும் வன்மீகநாதர் கோயிலுக்கும் மத்தியில் இந்த விநாயகமூர்த்தி உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதால், இரண்டு கோயில்களும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு ஒரே மண்டபம்போலக் காட்சி அளிக்கின்றன. இந்த விநாயகர் எழுந்தருளி இருப்பதற்கு முன்பு, இந்த இரண்டு கோயில்களும் தனித்தனியாகப் பிரதட்சிணம் செய்யக்கூடியனவாய் இருந்திருக்க வேண்டும்.

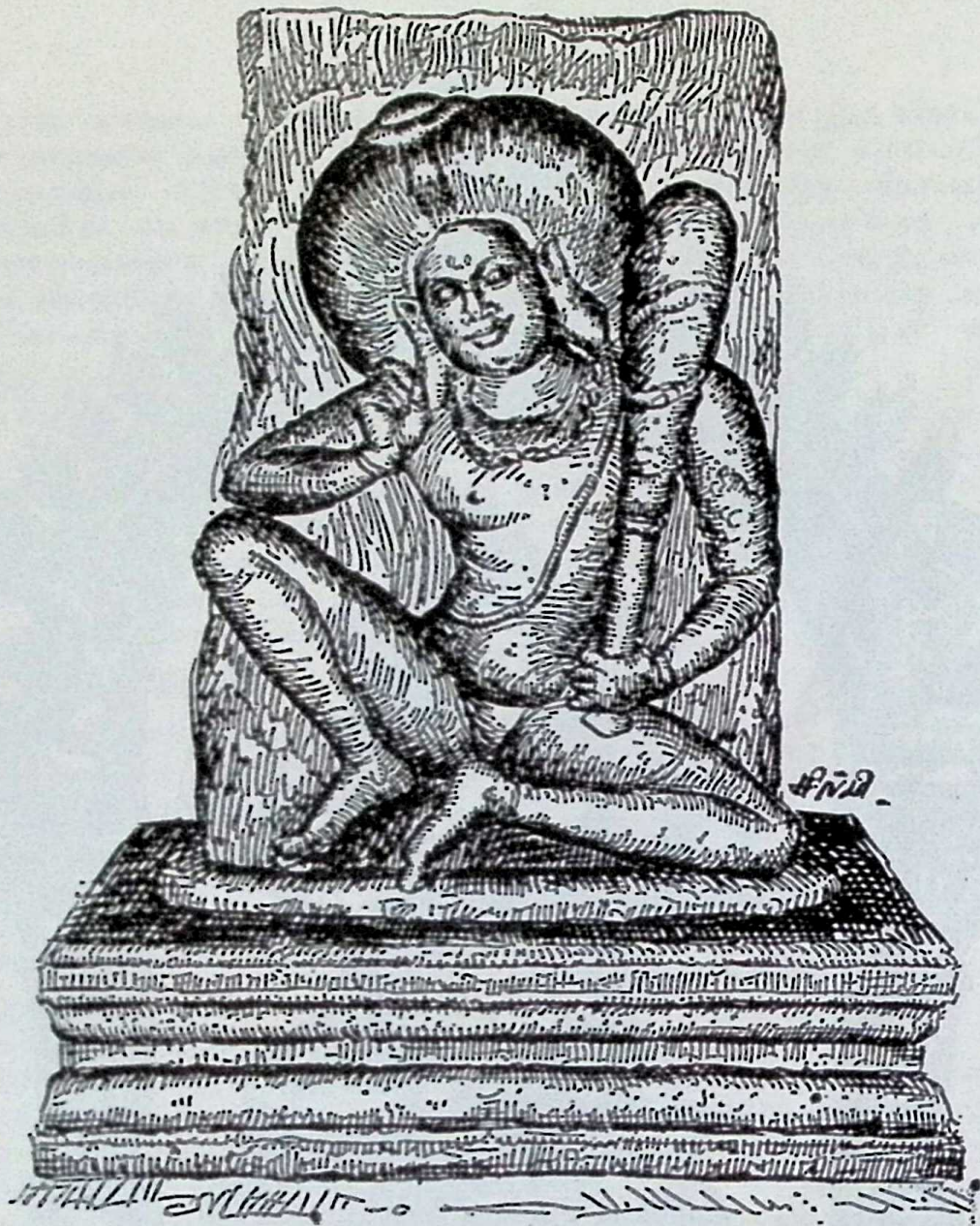
விநாயகர் வழிபாடு சங்க காலத்தில் காணப்பட்டாலும், பல்லவர் காலத்திலே நாடெங்கும் பரவிவிட்டது. சோழர் காலத்திலே - பல்லவர் காலத்தின் பிற்பகுதியில்கூட - விநாயகர் சைவத்தின் இன்றியமையாத பகுதியாகிவிட்டார்.

சமய வளர்ச்சிக்கு உரிய விக்கினங்களைப் போக்கிய விநாயகர், கலை வளர்ச்சிக்கும் உரிய சில விக்கினங்களைப் போக்கினார் என்று கருதுவது தவறாகாது. உதாரணமாக, ‘உள்ளது உள்ளபடியே’ என்று ஒரு கட்சியும், ‘மனோபாவமே கலையின் மூலதனம்’ என்ற ஒரு கட்சியும் கலைஞர்களிடையே காணப்படுகிறது அல்லவா? - இந்தக் கட்சியினர் ஒருவர்

மற்றவரைப் புரிந்துகொள்வதற்கு,
ஐங்கலக் காசு விநாய மூர்த்தியே
ஒருவகையில் உதவி செய்திருக்கிறார்
என்று ஊகிக்கலாம்.

யானைமுகம், காது முதலியவற்றை
இயற்கையாகக் காட்டியும், மனோபாவக்
குறிகளைப் பாசம் முதலியவற்றால்
காட்டியும் இருக்கிறார்கள் அல்லவா?

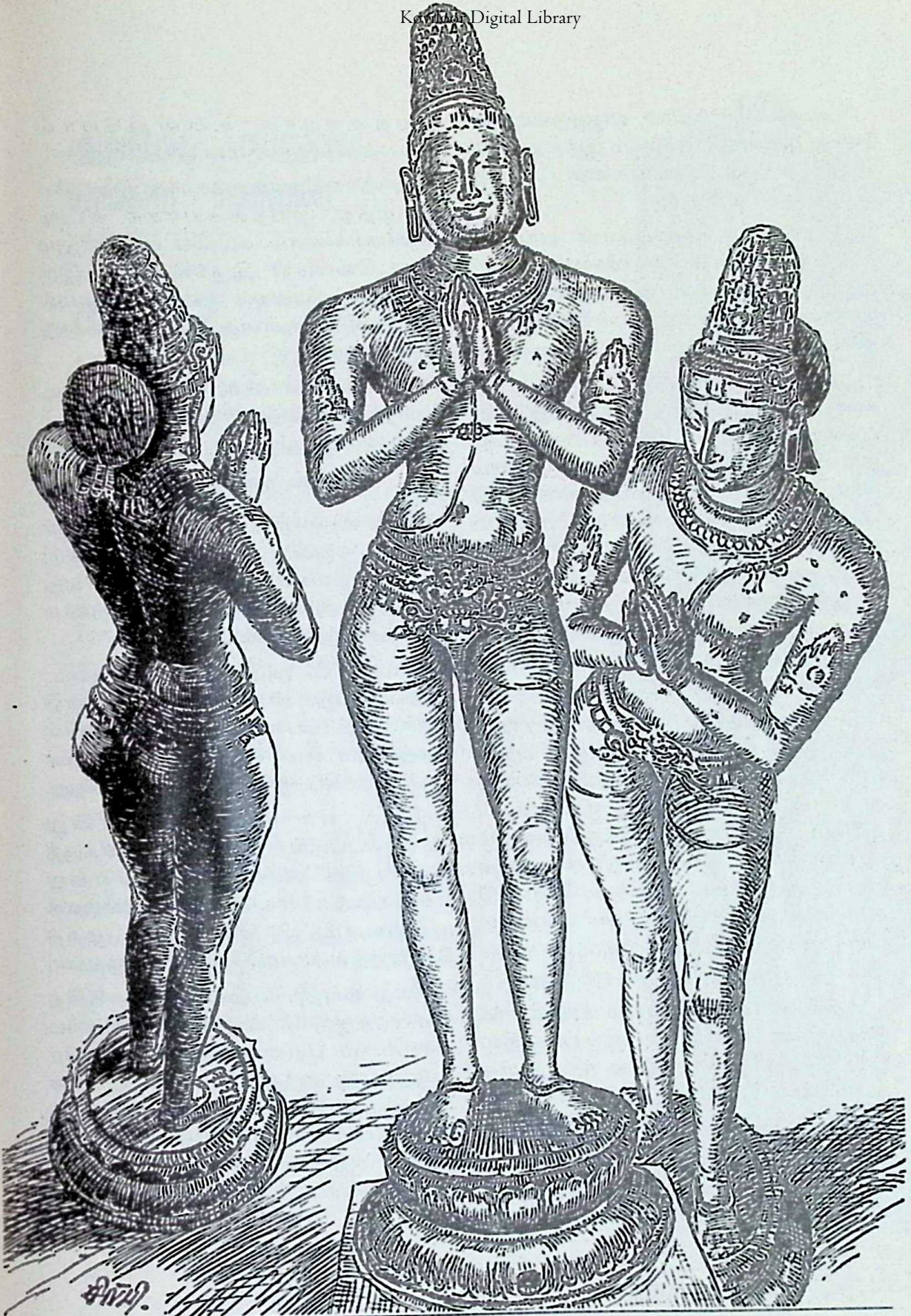
திரு சண்டீசர்

திருவாரூர்க் கோயிலில் கொடி ஏறியதும் ஸ்வாமி சந்திதியில் ஸ்ரீ முகம் (கடிதம்) எழுதி (வாசித்து) அனுப்புவதுண்டு. யாருக்கு? எதற்காக? இப்படித் திருமுகம் எழுதுபவர் யார்?

திருமுகம், எல்லோருக்கும்தான் எழுதப்படுகிறது: விசேஷமாகத் தேவர்களுக்கு!

உதஸவ சண்டேசர்

எழுதுகிறவர் வேறு யாருமில்லை, சாக்ஷாத் சண்டேசுர நாயனாரேயாவர். ஆம், சிவபெருமானால் தொண்டர்களுக்குத் தலைவராக்கப் பெற்று, சண்டேசுர பதம் வழங்கப் பெற்ற சண்டீச நாயனாரே!

‘பங்குனித் திருநாள் காணுறவம்மின்’ என்று திருமுகம் எழுதும் இந்த உத்ஸவ சண்டைச் உத்ஸவங்களை நடத்தி வைப்பதாக ஐதிகம்.

இவர் திரு முன்புதான் பங்குனி உத்தரத் திருநாளை அறிவிக்கும் ஸ்ரீமுகம் எழுதும் முறையும், ஸ்ரீமுகவாசகத்தை விண்ணப்பிக்கும் முறையும் இப்போதும் நடைபெறுகின்றன.

ஸ்ரீதியாகராஜரை, முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி தேவலோகத்தில் இருந்து பூலோகத்துக்குக் கொண்டு வந்ததாகத் தல புராணம் கூறுகிறது. முசுகுந்தனும் சோழ சக்கரவர்த்திகளில் ஒருவன் என்று சோழர்கள் உரிமை கொண்டாடினர். முசுகுந்தச் சோழன், தியாகராஜாவை எழுந்தருள்வித்துப் பல விழாக்களையும் நடத்தித் திருவாரூரையே தலைநகராகக் கொண்டு சோழநாட்டை ஆண்டுவந்தான் என்பர். இந்தத் தலத்துக்கு ‘முசுகுந்தபுரம்’ என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு.

தேவலோகத்தில் இருந்து தியாகராஜர் இங்கே வந்துவிட்டதால், தேவர்களும் பரிவார தேவதைகளும் இங்கேயிருந்து தரிசனம் செய்துகொண்டிருப்பதாகவும் ஐதிகம். ஆகவே, நவக்கிரகங்களெல்லாம் மூலஸ்தான வன்மீகநாதரையும் தியாகராஜரையும் பார்த்துக்கொண்டு நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கின்றன. தியாகராஜர் கொலு வீற்றிருப்பதால் ரிஷபமும் நின்றுகொண்டிருக்கிறது.

உத்ஸவ சண்டைசரையும் கம்பீரமாக நின்ற திருக்கோலத்தில் முழுப் பக்கத்தில் பார்க்கிறோம். படத்தில் மூன்றுவித நிலைகளில் இவர் காட்சியளிக்கிறார்.

இரு கைகளையும் சேர்த்துக் கூப்பி இருக்கும் அழகு, மிக்க பணிவைப் புலப்படுத்துகிறது. இரு கைகளையும் விக்கிரகத்தில் சேர்த்து வார்க்காமல்

இயற்கையாக உள்ளது போல் அமைத்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

வஸ்திரங்களைக் கைகளின் இடையே நுழைத்து இயற்கையாகக் கட்டி அலங்கரிக்கலாம். கூப்பிய கைகளிலும் இடைவெளிகள் இருக்கின்றன. இரு கைகளின் விரல்கள் ஒன்று சேராமல் தனித்தனியே உள்ளதுபோல் அமைந்து இருக்கின்றன.

பழமையான விக்கிரகம். 2¾ அடி உயரத்தில் நல்ல உயரமும் கம்பீர்யமும் உருவ அமைப்பும் இனிது புலனாகின்றன.

எம சண்டேசர்

இந்த ஸ்தலத்தில் இரண்டு சண்டைச் சண்டை. ஒருவர் உத்ஸவ சண்டைச் சண்டை; ஒருவர் மூலவர். மூலவருக்கு வலது பக்கத்து அறையிலேதான் உத்ஸவ சண்டைசரைத் தரிசிக்கிறோம்.

மூலவர் 2¼ அடி உயரத்தில் ஜடை முதலியவற்றுடன் ஒரு காலை ஊன்றி மண்டியிட்டவண்ணம் ஒரு கையில் கதையுடன் காணப்படுகிறார். ஒரு கை அனுக்கிரகிப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது.

இவர் ‘எம சண்டேசர்’ என்று சொல்லப்படுகிறார். எமன், தனக்குத் திருவாரூரில் வேலை இல்லையே என்று கவலைப்பட்டானாம். இந்தக் கவலைக்குறியையும் விக்கிரகத்தின் முகத் தோற்றத்தில் காண்கிறோமா? பாருங்கள்.

கவலையுற்ற எமனை நோக்கித் தியாகராஜர், ‘நீ வருந்தாதே; நம்மை வணங்கும் பயனை வழங்குகிறாரே சண்டேசர். அந்தப் பதவியை இங்கே உனக்கும் தந்தோம்’ என்று அருளினாராம். ஆகையால், எமனே சண்டேசராக இப்படி ஆதி சண்டேசருக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்துவிட்டானாம்.

குழந்தை ரூபத்தில் ஓங்கார சொரூபி!

கா வலின் வலிமை, கையிலுள்ள ஆயுதத்தில் இல்லை; உள்ளத்திலே, விழிப்பான உள்ளத்திலேதான் இருக்கிறது என்று கூறுவதுண்டு. இந்தத் துவாரபாலகரின் காவல் வலிமை எப்படித் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது பாருங்கள்!

பய தேவதை சிரிக்கிறது!

பயந்தவனும் சிரிப்பதில்லை. பயமுறுத்துபவனும் சாதாரணமாகச் சிரிப்பதில்லை. எனினும், இந்தத் துவாரபாலகன் சிரித்துப் பயமுறுத்துகிறான்! சிரித்துப் புரம் எரித்த சிவனார் கோயிலிலே. மூலஸ்தானமாகிய வன்மீகநாதர் சந்நிதியில் மகாமண்டபத்திலுள்ள துவாரபாலகர்களில் ஒருவன் - தெற்குப் பக்கத்தில் உள்ளவன்.

வலது கையைக் கதையின் மேல் வைத்துக் கொண்டு, இடது கையை உயரத் தூக்கியவாறு இப்படி ஒரு சிரிப்புச் சிரிக்கும்போது பயங்கரமே உருவெடுத்துக் காவல் புரிவதுபோல இருக்கிறது அல்லவா?

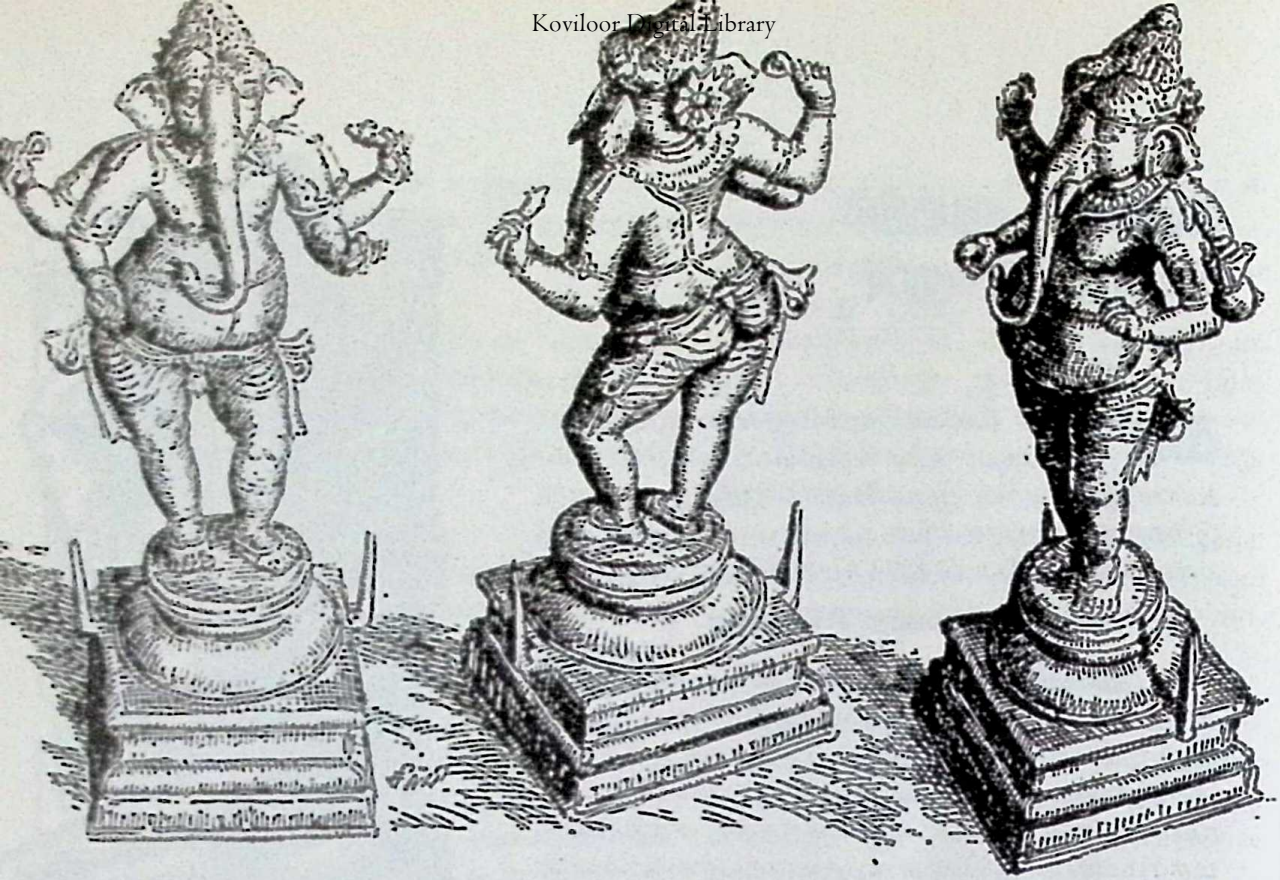
அசுலேஸ்வரர் சந்நிதியிலுள்ள துவாரபாலகர்களில் காணும் நல்ல வேலைப்பாடுகளை இங்கும் காண்கிறோம். ஆறடி உயரம்.

மனித ஆக்ருதியில் கம்பீரமாய்க் காட்சி அளிக்கிற இந்தத் துவாரபாலகன் இருக்கும் இடத்திலுள்ள இருட்டும் அந்தச் சிரிப்பும் சேரவே, திடீரென்று பார்த்தவுடன் பயப்படும் நிலை ஏற்படுகிறது.

வலம்புரி விநாயகர்

இங்கு அர்த்த மண்டபத்தில் போகசக்தி அம்மனாகிய சோம குஜாம்பாள் வீற்றிருக்கிறாள். இவளுக்கு அருகே நின்றுகொண்டிருக்கும் வலம்புரி விநாயகர் ஓரடி உயரத்தில் இருக்கிறார். முன்பு நாம் பார்த்த ஐங்கலக் காசு விநாயகரைப் போல் வேலைப்பாடுகள் அதிகம் இல்லாத யானைமுகத்தோடு கூடிய காட்சி இது.

பாசமும் அங்குசமும் மற்றை விக் கிரகங்களில் இருப்பதுபோல் இல்லாமல், கைகளில் மாறி வைக்கப் பட்டுள்ளன. வலது முன் கையில் தன்னுடைய ஒரு தந்தத்தை வைத்து இருப்பதற்குப் பதில் இடது கையில் வைத்திருக்கிறார் இந்த விநாயகர்.

வலது கையில் பலாப்பழம் வைத்து இருக்கிறார். வலது பக்கமாகத் திரும்பிய துதிக்கையின் நுனியில் மோதகம் இருக்கிறது.

இந்த விநாயகரைப் பலவிதங்களில் பார்க்கும்போது ஒன்றும் அறியாத குழந்தை ரூபத்தில் ஒங்கார சொருபியான ஞானமூர்த்தி காட்சி அளிப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது.

கி.பி.7-ம் நூற்றாண்டை ஒட்டித் தமிழகம் புகுந்த விநாயகர், தமிழ்நாட்டுப் பக்தர் உள்ளங்களை எப்படியெல்லாம் வசிகரித்திருக்கிறார் என்பதை

ஆராய்வதற்கு இத்தகைய விநாயகர் உருவங்களையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

குழந்தை விநாயகரைக் குறித்தும், இவரது பால லீலைகளைக் குறித்தும் விநாயக புராணத்தில் நாம் வாசிக்கிறோம். குழந்தையாக இருக்கும்போதே விநாயகரது அறிவாற்றல்கள் அற்புதமாய் வெளிப்பட்டதாக அந்தப் புராணம் தெரிவிக்கிறது.

வித்துக்குள் ஆலமரம் அடங்கியிருப்பது போல் விநாயகரது குழந்தை வடிவத்திலும் ஞான சக்தியும், வீர சக்தியாகிய செயல் திறனும் அடங்கியிருக்கத்தானே வேண்டும்? அத்தகைய குழந்தை விநாயகரைச் சிற்பத்தில் காட்டும் முயற்சியை நாம் அபூர்வமாகத்தான் பார்க்கக் கூடுமென்று நினைக்கிறேன். அத்தகைய சிற்ப முயற்சி இது எனக் கருதலாம்.

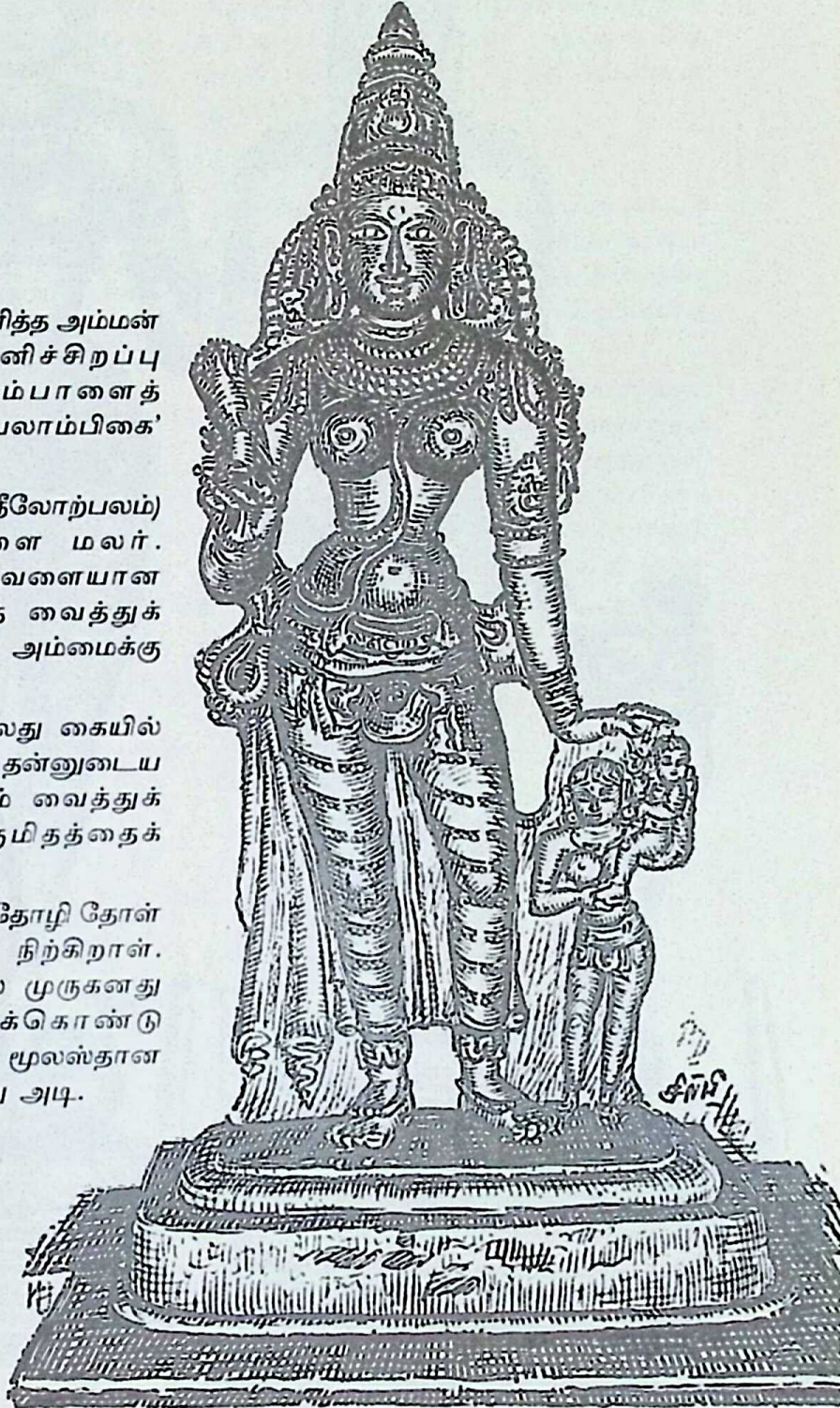
நீலோத்பலாம்பாள்

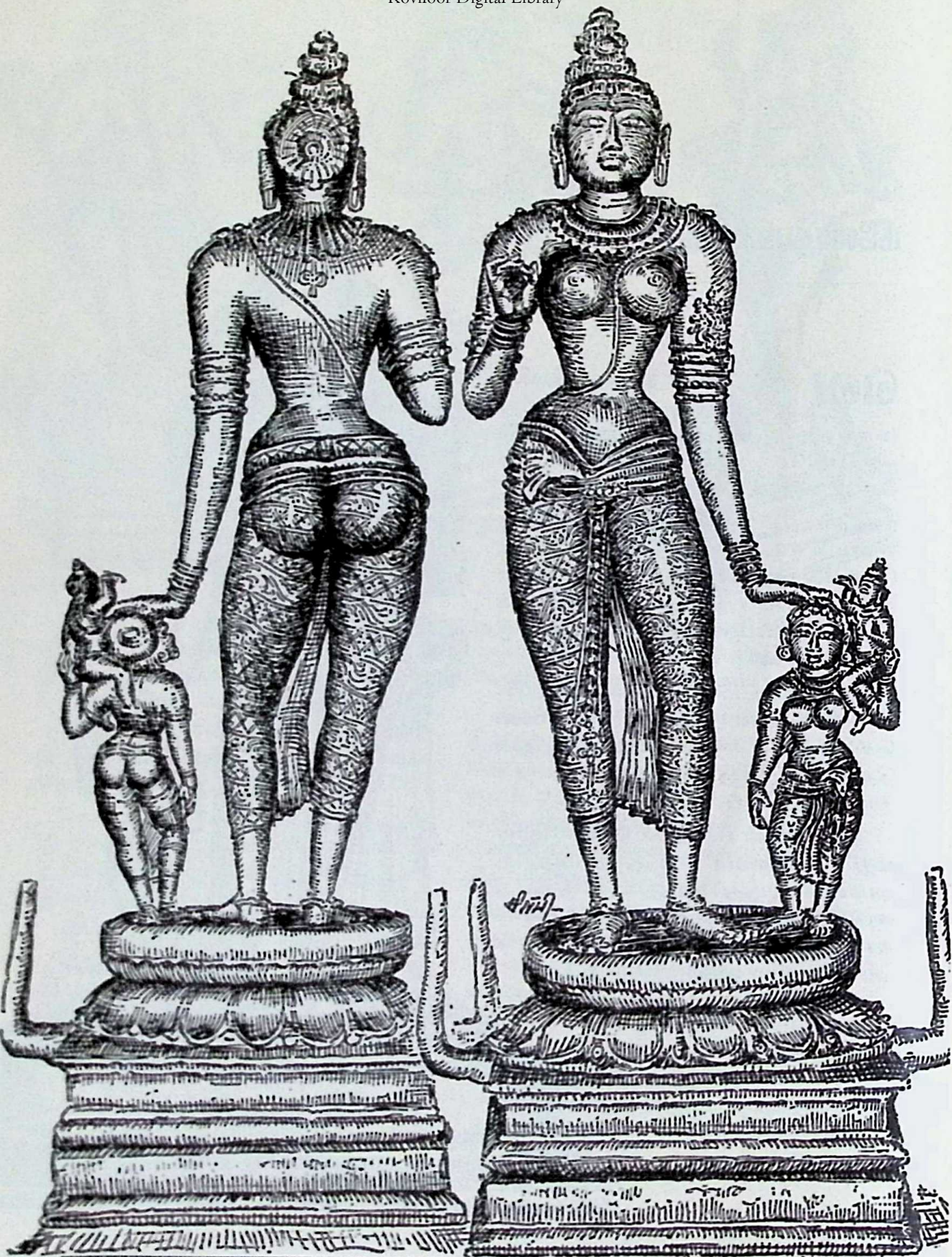
வெளிப்புறமுள்ள தனித்த அம்மன் ஆலயத்தில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நீலோத்பலாம்பாளைத் தரிசிக்கிறோம். 'நீலோத்பலாம்பிகை' என்று கூறுவதும் உண்டு.

'நீலோத்பலம்' (தமிழில் நீலோற்பலம்) என்றால், கருங்குவளை மலர். தேவலோகத்துக் கருங்குவளையான நீலோத்பல புஷ்பத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் இந்த அம்மைக்கு இத்திருப்பெயர்.

இத்தெய்வ மலரை வலது கையில் வைத்துக்கொண்டு அருகே தன்னுடைய செல்லப்பிள்ளையையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெருமிதத்தைக் காண்கிறோம்.

அம்மையின் பக்கத்தில் தோழி தோள் மீது முருகனைச் சுமந்து நிற்கிறாள். அம்மை இடது கரத்தில் முருகனது சுட்டு விரலைப் பற்றிக்கொண்டு காட்சியளிக்கிறாள். இந்த மூலஸ்தான அம்பாளின் உயரம் மூன்று அடி.

இந்தப் பெருமித அமைப்பை மிகவும் தெளிவாக உத்ஸவ விக்கிரகத்தில் கண்டு அதிசயிக்கிறோம். இதன் வேலைப்பாடு மிகவும் பழமையானது. நின்று கொண்டிருக்கும் பாணியும் மிகவும் நேர்த்தியாக இருக்கிறது.

இதில் கிரீடம், வஸ்திரக்கட்டு, ஆபரணங்கள் முதலியனயெல்லாம் புதிய முறையில் இருக்கின்றன. இதன் முன் - பின் அழகைப் பூர்ணமாக ரசிக்க முடிகிறது. மெல்லிய இடை, மெல்லிய கை-கால்கள் எல்லாம் விக்கிரகத்தின் மேன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

இந்த அழகைப் பலகோணங்களிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டே இருக்கத் தோன்றுகிறது. உத்ஸவ விக்கிரகத்தின் உயரம் 2¼ கால் அடி.

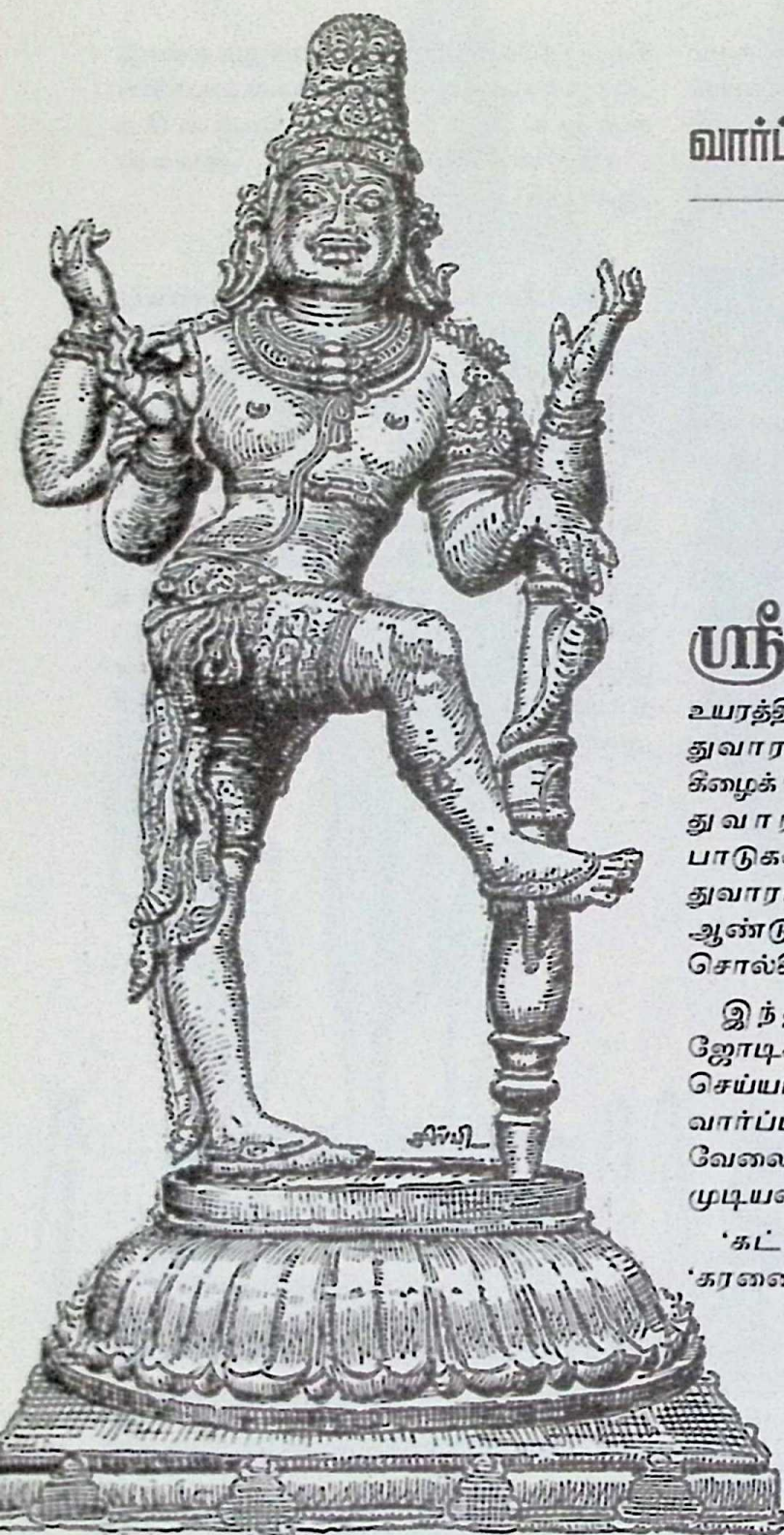
திருவாரூரிலுள்ள மூர்த்திகளில் கலா ரசிகர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய

சிறப்பு நீலோத்பலாம்பிகைக்கும் உண்டு. அழகுக்கலையும் மெய்க்கலையாகிய தத்துவஞானமும் ஒருங்கே பிரதிபலிக்கின்றன இந்த அம்மன் ஆலயத்திலே.

தவக்கோலத்திலும் அம்பிகையைத் தரிசிக்கலாம். நீலோத்பலாம்பிகையோ இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்துவோருக்கு அனுக்கிரகிக்கும் கோலத்தில் தரிசனம் அளிக்கிறாள்.

தவத்திருக் கோலத்தில் காட்சியளிக்கும் அம்மன், 'கமலாம்பிகை' என்னும் பெயரால் தனிக்கோயிலில் எழுந்தருளி இருக்கிறாள். நீலோத்பலாம்பிகை நீலோத்பல மலரை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதுபோல், கமலாம்பிகை தாமரை தாங்கிய திருக்கையுடன் காட்சி அளிக்கிறாள்.

வார்ப்பில் துவாரபாலகர்கள்

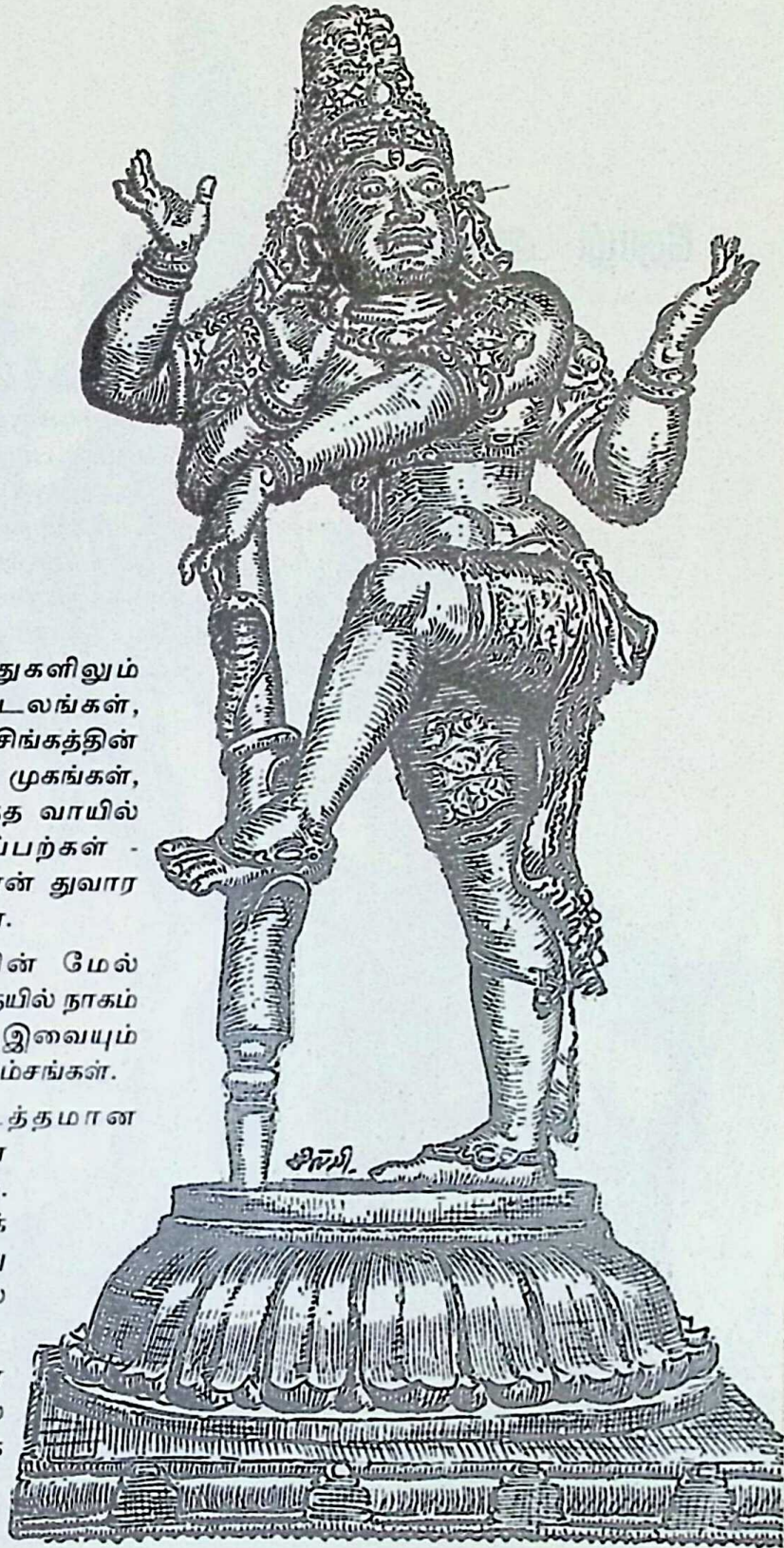

ஸ்ரீ தியாகராஜர் சந்நிதியின் இருபுறமும் ஐந்து அடி உயரத்தில் வார்ப்பினால் செய்த இரண்டு துவாரபாலகர்கள் இருக்கிறார்கள். கிழைக் கோபுரத்தின் முன் பக்கத்திலுள்ள துவாரபாலகர்களின் வேலைப் பாடுகளைப் பார்த்துத்தான், இந்தத் துவாரபாலகர்களைச் சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வார்த்ததாகச் சொல்கிறார்கள்.

இந்தத் துவாரபாலகர்களின் ஜோடிகளில் ஒரு ஜோடி கற்சிலையால் செய்யப்பட்டது என்றும், இந்த ஜோடி வார்ப்பு என்றும் சொல்வதைத் தவிர, வேலைப்பாடுகளில் வேற்றுமை காண முடியவில்லை.

'கட்டுக் குட்டா'க உள்ள கைகள் 'கரணை கரணை'யாக இருக்கின்றன. நல்ல ஆஜானுபாகுவான சரீரத் தோற்றம்.

வாயில்காப்போனுக்கு வேண்டிய தேகக்கட்டு, கண்டவரைக் கண்டதுமே நடுங்கவைக்கும் வலிமை,

சிங்க விழிகள், இரு காதுகளிலும் நாகங்களால் ஆன குண்டலங்கள், ஜடையைக் கவ்வியவாறு சிங்கத்தின் முகம், புயங்களிலும் சிம்ம முகங்கள், பயங்கரத்தை அதிகப்படுத்த வாயில் இருபுறங்களிலும் கோரப்பற்கள் - இவையெல்லாம் சேர்ந்துதான் துவார பாலகரை உருவாக்குகின்றன.

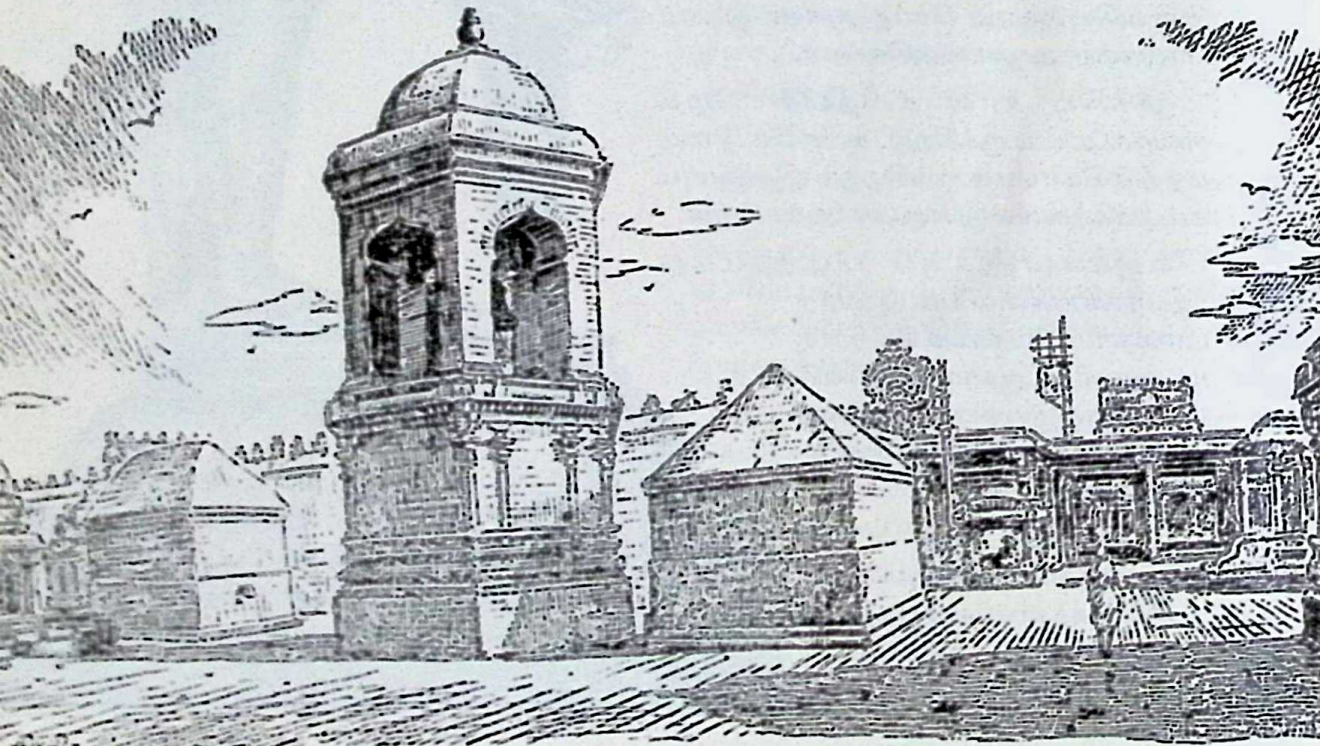
தூக்கிய கால் கதையின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதையில் நாகம் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இவையும் கட்டுக்காவலின் பயங்கர அம்சங்கள்.

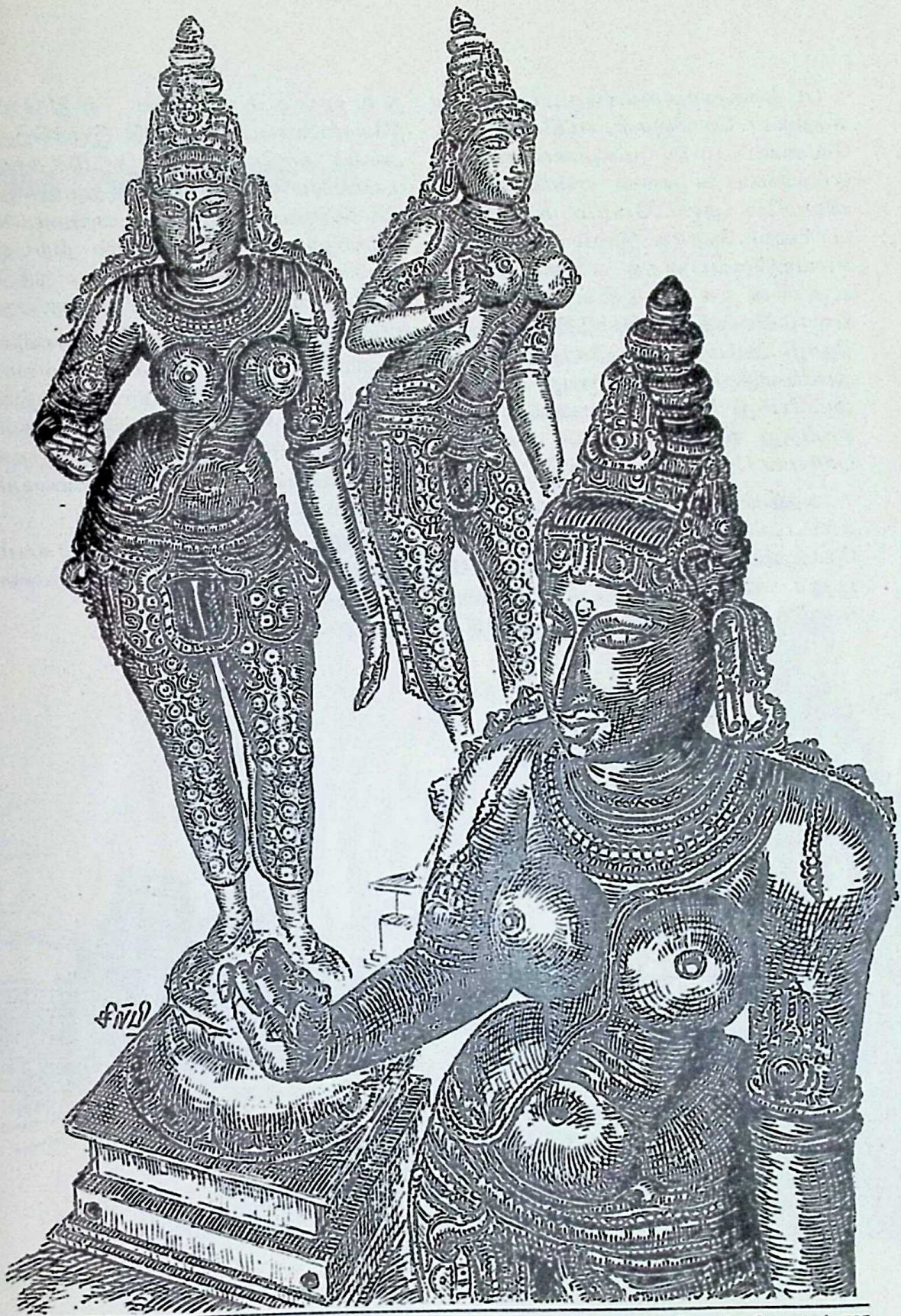
எஜமானனுக்குப் பிடித்தமான ஆபரணங்களையும் துவார பாலகரிடம் காண்கிறோம். ஈஸ்வரனின் ஆசார வாசலைக் காப்பதற்கு இசையமூன்றாவது கண்ணும் நெற்றியில் இருக்கிறது.

இரண்டு துவார பாலகர்களின் பாவங்களிலே முன் கைகளில் மாறுதலைக் காண்கிறோம்.

தோழி அம்மன்

எ திரில் உள்ள உருவங்கள் எல்லாம் உத்ஸவ நிலோத்பலாம்பிகைக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்துள்ள தோழி அம்மன், பல கோணங்களில் இருந்து அளிக்கும் தோற்றங்களே. 2½ அடி உயரம்தான் எனினும், விக்சிரகத்தின் அழகும், அமைப்பும், கம்பீர்யமும் யாவரையும் கவராமல் இருக்க முடியாது. ஸ்கந்தருடன்கூடிய நிலோத்பலாம்பிகையையே தோழி என்றும் கூட நினைக்கும்படி அத்தனை சிறப்புகள் இதில் அடங்கியுள்ளன!

படத்தை நன்கு கவனித்துப் பார்த்தால், எத்தனை நெளிவுகள், எப்பேர்ப்பட்ட வேலைப்பாடு, முகமண்டலத்தில் எத்தகைய கருணை என்றெல்லாம் வியப்பே அடைவோம். கண்களின் பார்வை நேராக இல்லாமல், சிறிது சாய்ந்திருப்பதைக் கவனிக்கலாம். உத்ஸவ காலத்தில் நீலோத்பலாம்பிகைக்குப் பக்கத்திலே இந்தத் தோழி அம்மனையும் சேர்த்துக் கட்டி அலங்கரித்து, வலம் வருவது வழக்கம். அப்போது இந்த அம்மனைச் சிறிது சாய்த்து வைத்தால்தான் முகத்தின் பார்வை நேராக இருக்கும்.

அத்தியாய தொடக்கப் பக்கத்தில் காட்டப்பட்டிருப்பது கோயிலின் தோற்றம். படத்தின் மத்தியில் இருப்பது, பூஜா காலங்களை அறிவிக்கும் மணிக்கூண்டு. வலது பக்கத்து

து வ ஐ ஸ் த ம் ப த்தி ன் எ திரே , நீலோத்பலாம்பாள் சந்நிதி இருக்கிறது. அதற்கு அருகே இருப்பது 'தட்டுச் சுத்து மண்டபம்' என்று பிரசித்தமானது. இங்கேதான் ஸ்வாமி வலம் வந்தவுடன், கோயிலுக்குச் செல்லுமுன் நிற்பது வழக்கம். முன்னால் தெரியும் நந்தி, அசலேஸ்வரர் கோயில் எதிரே இருப்பது.

படத்தின் வலப்புறம் ஒரு பெண்ணின் உருவம் காட்டப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? அவள் அருகேயுள்ள பிராகாரத்தில் சதுரமான ஓர் இடம் இருக்கிறது. இதில் நின்றுகொண்டு நோக்கினால், இந்தக் கோயிலில் உள்ள ஏழு கோபுரங்களையும் தரிசனம் செய்ய முடியும்.

மணிக்கூண்டின் இடது பக்கம் இருக்கும் மண்டபத்தில் சப்த மாதாக்கள் இருக்கின்றனர்.

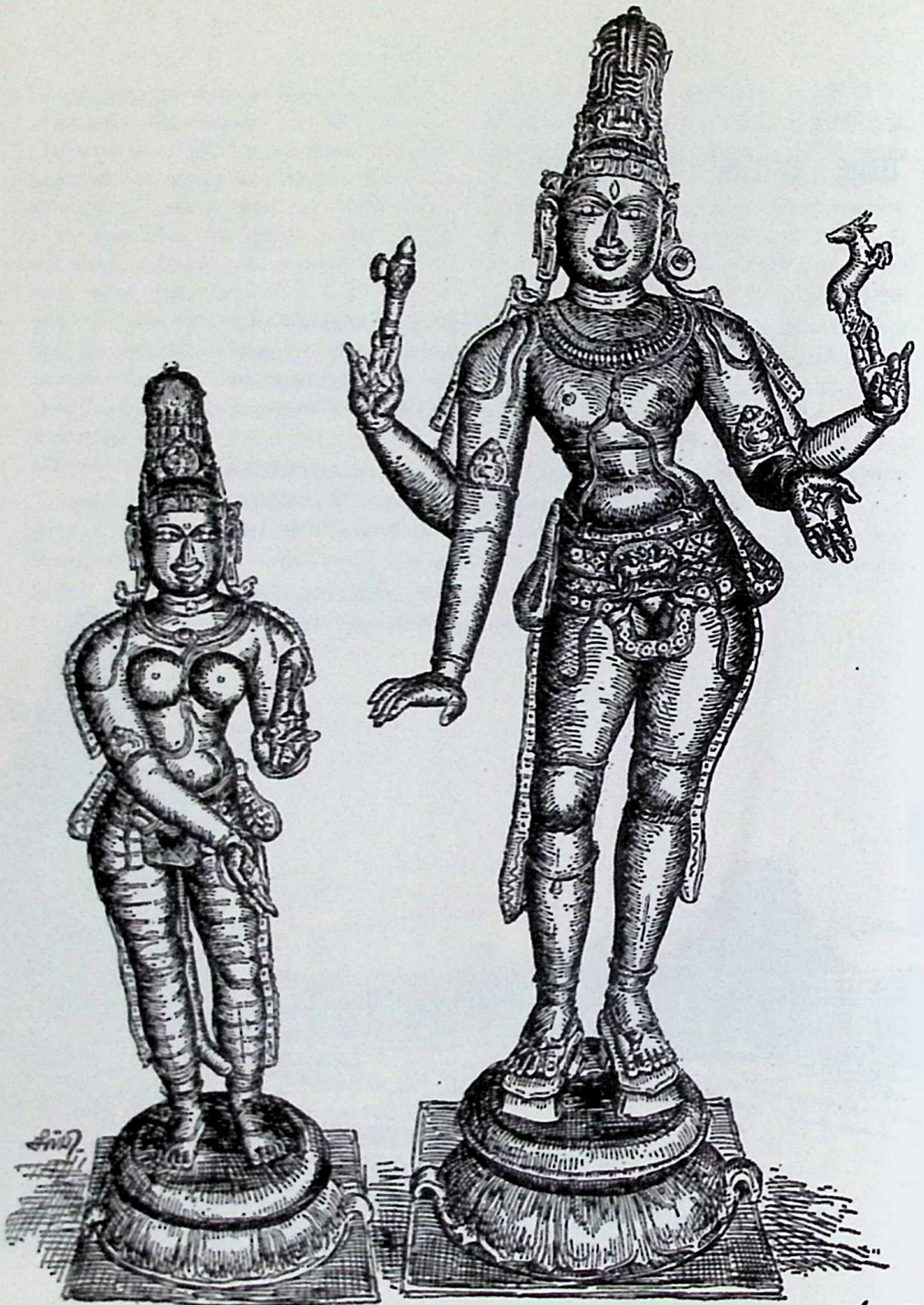
‘பக்த காட்சி’ மண்டபம்!

கீழேயுள்ள படத்தின் இடது கோடியில் கீழ் கோபுரத்தின் தோற்றத்தையும், அதன் மேற்குப் பாகத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தையும், நடுவே பக்த காட்சி மண்டபத்தையும் காண்கிறோம்.

வலது கோடியில் சூரியன் கோபுரம் கம்பீரமாக நின்று தரிசனம் தருகிறது. இந்தக் கோயிலில் சரித்திரப் பிரசித்தியும் சம்பிரதாயச் சிறப்பும் பெற்ற இடம் இந்தப் பிரதேசம்.

‘பக்த காட்சி’ மண்டபத்தைச் சுற்றிப் பந்தல்கள் போட்டிருக்க, மீதியாகராஜர்-நீலோத்பலாம்பாள்

சமேதராக இதை மூன்று முறை வலம் வந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுப்பது சம்பிரதாயம்.

இங்கேயுள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலேதான் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் தமது 'திருத்தொண்டர் தொகை'யை அரங்கேற்றம் செய்தார் என்று ஒரு வரலாறு கூறுகிறது.

'தில்லைவாழ் அந்தணர்

தம் அடியார்க்கும் அடியேன்'

என்று தொடங்கும் அந்த தெய்வத் திருப்பாடல்கள் இங்கே பாடப்பட்டதன் காரணமாக இதற்கு, 'தேவாசிரிய மண்டபம்' என்ற சிறப்புப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே விசேஷமாக நடைபெறும் தெப்ப உத்ஸவத்தை, கல்யாண

சுந்தரேஸ்வரர்தான் நடத்திவைப்பது வழக்கம். இந்தக் கல்யாண சுந்தரேஸ்வரரும் அம்மனும் (பார்வதியும்), கோயிலுக்குள் சந்திரசேகரர் இருக்கும் இடத்துக்கு அருகே இருக்கிறார்கள். இவர்களது அதிகுந்தரமான உருவத்தைத் தான் எதிர்ப்பக்கத்தில் காண்கிறோம்; கண்டு களிக்கிறோம்.

அம்பிகையின் வலக்கரத்தையும் முகத்தில் அரும்பியுள்ள முறுவலையும் பார்க்கும் பக்தருக்கு, ஒரு புதிய அர்த்தமும் தோன்றக்கூடும்.

'இன்னமும் என்ன? இதோ இந்தப் பாதங்களைச் சரணடைந்துவிட்டு, ஆனந்தமாக இருக்கலாமே?' என்று கூறுவதாகவே அவர் கருதினால் ஆச்சரியம் இல்லை.

புநீபைரவ தரிசனம்!

திருவாரூர் தியாகராஜரின் கோயிலில் பைரவ விக்கிரகத்தின் அமைப்பு மிகவும் அழகானது. $3\frac{1}{4}$ அடி உயரம் என்றாலும், அலங்காரங்கள் வெகு நேர்த்தியாக உள்ளன. தலையைச் சுற்றி ஜ்வாலை; உடலெங்கும் நாக ஆபரணங்கள்; கைகளில் பாசம், உடுக்கை, பிரம்ம கபாலம். இடது தோளிலிருந்து மணிமாலை ஒன்று வலது முழங்கால் வரை தொங்குகிறது. முகத்தில் அபரிமிதமான தேஜஸ்.

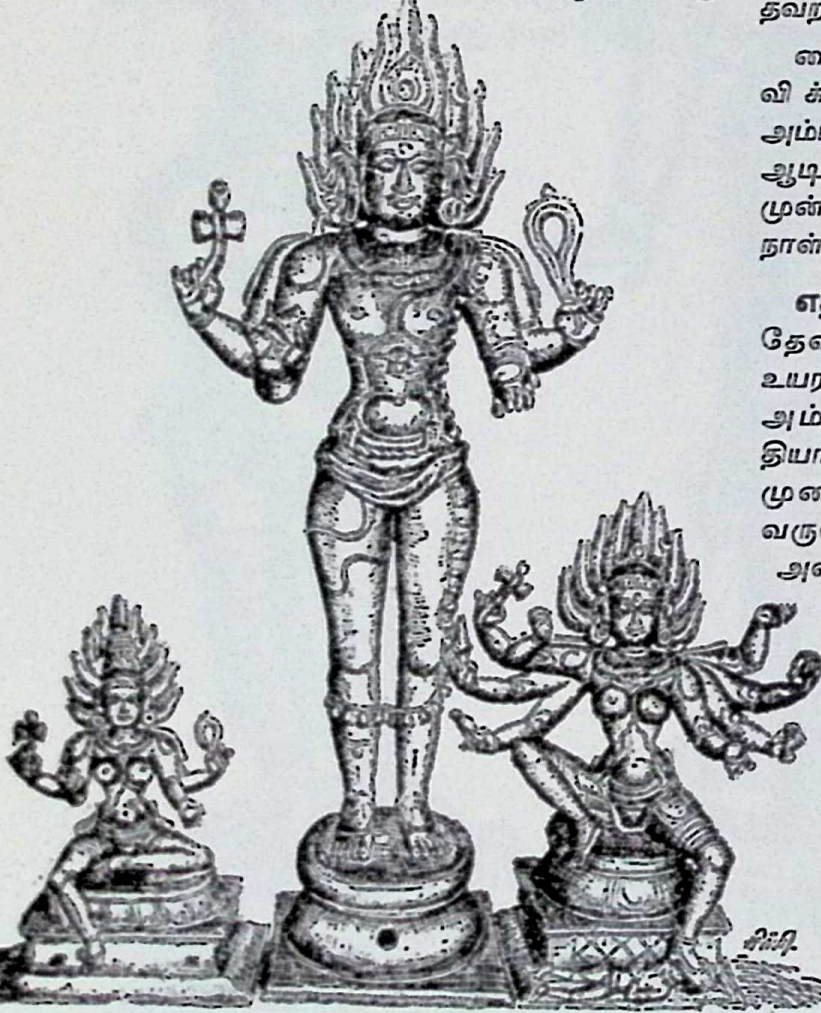
இந்த விக்கிரகத்தின் இடதுபுறம் இருப்பது பிடாரியம்மன். எட்டுக் கைகள்; ஒவ்வொரு

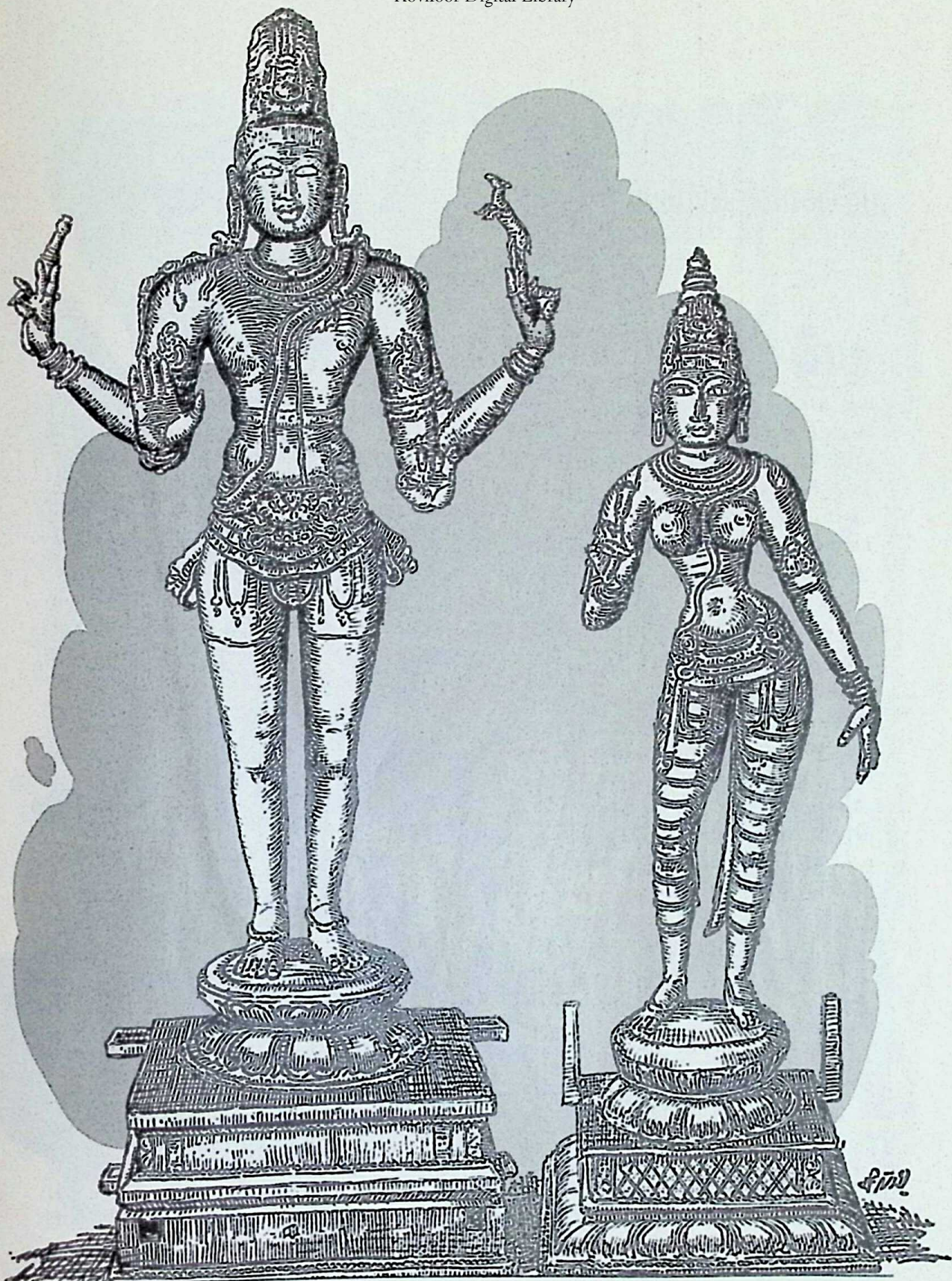
கையிலும் ஒரு சின்னம்; காலடியிலே அசுரனையே மிதித்துக்கொண்டு, கண்கள் மூலம் பயங்கரத்தை வருவிக்கிறாள். பார்ப்பவரின் உள்ளத்தில் பயம் கலந்த பக்தியே ஏற்படும். வலது காலை மடக்கி உயர்த்தி, இடது காலால் அலட்சியமாக அசுரனை மிதித்துக் கொண்டிருக்கும் காட்சியைக் கவனிக்கும் போது, பிடாரி அம்மனின் துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலன சபாவத்தை உணரத் தவறமாட்டோம்.

பைரவரின் வலதுபுறம் உள்ள விக்கிரகம் குருந்தாள் அம்மனுடையது. கமலாம்பாளுக்கு ஆடிப்பூர உற்சவம் ஆரம்பமாகும் முன்பு, இந்த அம்மனுக்கு ஐந்து நாள் உற்சவம் நடத்தப்படுகிறது.

எதிர்ப்பக்கத்தில் நாம் காண்பது தேவியுடன் ஸ்ரீ சந்திரசேகரர். உயரம் $2\frac{1}{4}$ அடி. பக்கத்தில் உள்ள அம்மன் விக்கிரகம் $1\frac{3}{4}$ அடி. தியாகராஜர் வருடத்துக்கு மூன்று முறைதான் வெளியே பவனி வருவார். உத்ஸவ காலங்களில் அவருக்குப் பிரதிநிதியாக இந்த மூர்த்திதான் வெளிவருவார்; பலவித வாகனங்களில் காட்சி கொடுப்பார். தேவியின் திருநாமம் 'திரு நேந்துசேகரி' என்பதாகும்.

மிகவும் பழமையான மூர்த்திகள். உருவத்திலே அழகும், முகத்திலே கருணையும் நிரம்பி இருக்கின்றன.

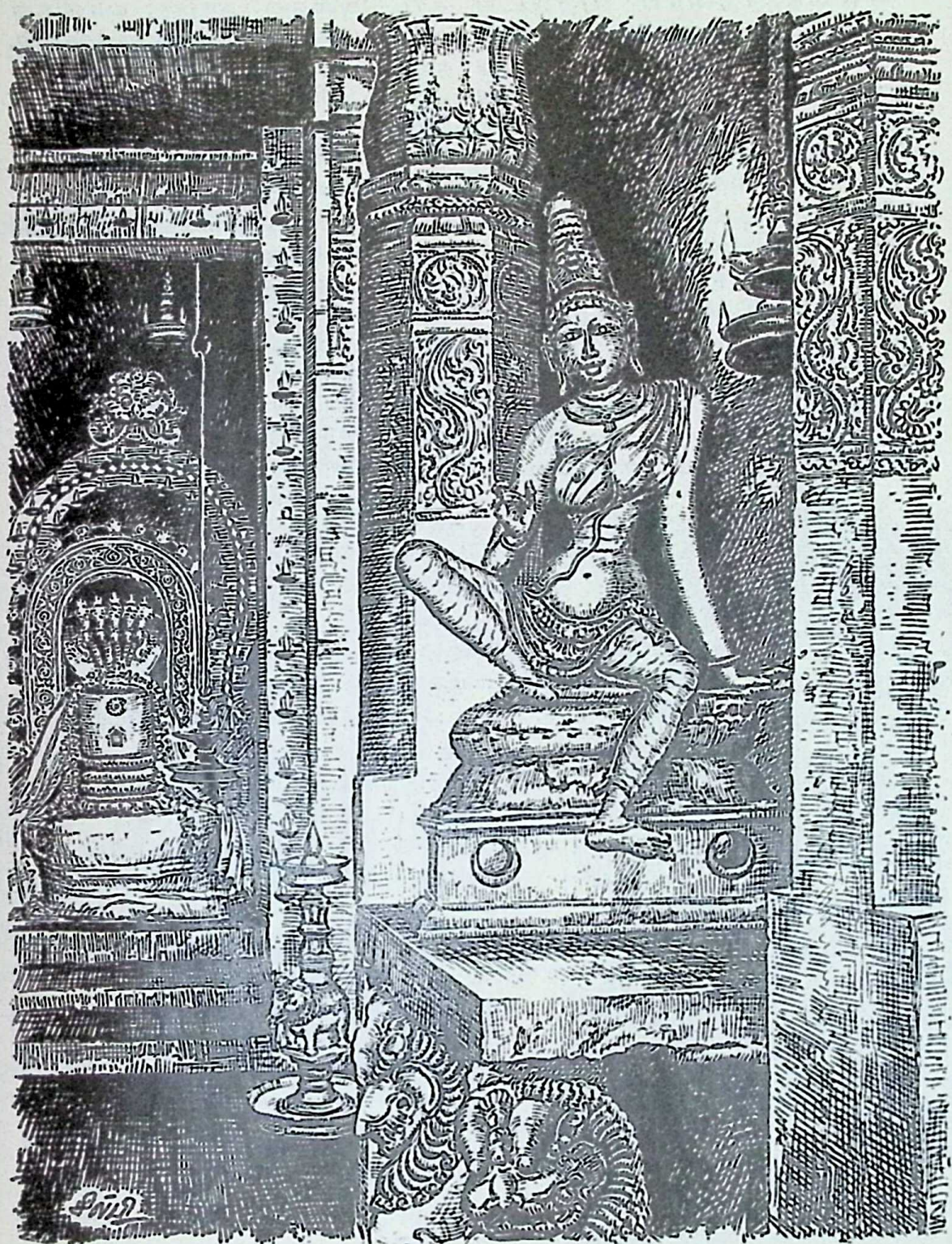

ஸ்ரீசோமகுலாம்பாள்

ஸ்ரீ தியாகராஜப் பெருமாள் கோயிலின் மூலஸ்தானமாகிய வன்மீகநாதர் சந்நிதியை எதிரில் தரிசனம் செய்கிறோம். அருகிலுள்ள போகசக்தி அம்மனையும் சேர்த்துப் பார்க்கும் முழுத் தோற்றத்தை அங்கே காண்கிறோம்.

சாதாரணமாக 'சோம குலாம்பாள்' என்று சொல்லப்படுகிற சோம குலாம்பாள் என்ற இந்த அம்மன், கம்பீரமான - பெருந்தோற்றத்துடன் காட்சி அளிக்கிறாள். அலங்கரித்துப் பார்த்தால் நிஜமாக ஒரு சிறு பெண் உட்கார்ந்திருப்பதுபோலத் தோன்றும்.

வன்மிகநாதரைப் 'புற்றிடங் கொண்டார்' என்றும் கூறுவதுண்டு. ஸ்வயம்பு மூர்த்தியான இவரும் 'இது பழமையான தலம்' என்பதற்குச் சான்று தருகிறார். அர்த்த மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் சோம குஜாம்பாளின் விக்கிரகமும் பழமையானது.

இக்கோயிலிலேயே மிகவும் பெரிதான விக்கிரகம் இதுதான். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் இதேபோல் உட்கார்ந்த கோலத்தில் உயரத்தில் சற்றுச் சிறிதாகப் போகசக்தி அம்மன் காட்சி அளிக்கிறான்.

ஐடாமகுடம், மெல்லிய இடை, கைகளின் அமைப்பு முதலியன விக்கிரகத்தின் மேன்மையைக்

காட்டுகின்றன. நான்கு யாளிகள் தாங்கிய மேடையில் வீற்றிருக்கிறான். பல கோணங்களில் இருந்து பார்த்தாலும் ஆனந்த தரிசனம். இவள் வீற்றிருக்கும் அர்த்த மண்டபத்தில் நான்கு தூண்கள் சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்திருக்கின்றன.

வன்மிகநாதர் வெள்ளிக் கவசத்துடனும் நாக ஆபரணத்துடனும் காட்சி அளிக்கிறார். வன்மிகநாதர் சந்நிதிதான் பண்டைப் பழங்கோயில். 'கோயில்' என்ற சிதம்பரத்துக்கும் முன்பே ஏற்பட்ட பழமையான தலம் 'பூங்கோயில்' என்ற திருவாரூர். அப்பர் ஸ்வாமிகளின் அருள்வாக்கிலும் இந்தத் தலத்தின் பழம்பெருமைக்கு ஆதாரம் உண்டு.

ஸ்ரீஞானகுரு...

அவரோ இளைஞர். இவர்களோ வயது முதிர்ந்தவர்கள் - தவத்திலும் முதிர்ந்தவர்கள். எனினும், அவர் குரு, இவர்கள் சீடர்கள்.

**ஞான குருவும்
ஞான முத்திரையும்**

உபதேசம் செய்கிறார்; ஐயப்பாடுகளைத் தீர்த்து வைக்கிறார். எனினும், விவகாரம் இல்லை; பேச்சே இல்லை. சொல்லாமல் சொல்கிறார்; மனமெய் மொழிகளைக் கடந்த ஞானம் உதயமாகிவிடுகிறது.

அதிசயமான குரு; அதிசயமான சீடர்கள்; அதிசயமான உபதேசம். உபதேசம் பெறுவோர் ஜனகாதியர் என்றால், சீடர்களின் தகுதியைச் சொல்லவா வேண்டும்?

உபதேசிக்கும் திருவுருவமோ தென் முகமாயிருக்கும் சிவ உருவமேதான். ஞான மூர்த்தியாகிய தட்சிணாமூர்த்திதான்.

சின் முத்திரை (ஞான முத்திரை) காட்டுகிறார். தனியாக இருக்கும் கட்டை விரல் - பதி (கடவுள்); ஆள்காட்டி விரல் - (பசு அல்லது ஜீவன்) கட்டை விரலோடு (பதியுடன்) சேர்ந்தால் பாச வகைகள் விலகிப்போகும் என்பதற்கு ஓர் அறிகுறி 'சின் முத்திரை' எனலாம்.

ஸ்ரீ தியாகராஜரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, தெற்குப் பிராகாரத்தில் சுற்றி வரும்போது அறுபத்து மூவர் இருக்கும் இடத்தின் எதிரில் தென்பால் உகந்து வீற்றிருக்கும் தட்சிணாமூர்த்தியைப் பார்க்கிறோம்.

உருவ பேதங்கள்

சின் முத்திரையைக் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கும் கையின் கீழே ரிஷபம் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. முயல்கள் மேல் காலை ஊன்றிக்கொண்டிருக்கிறார்.

மலை மேல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார் ஞான நிதி வழங்கும் ஆனந்த மலையாகிய தட்சிணாமூர்த்தி. மலையிலுள்ள குகைகளில் தவம் செய்துகொண்டு உபதேசத்தைக் கேட்கும் பாவத்தில் முனிவர்கள் உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள்.

இக்கோயிலில் உட்கோயில்கள் பல. தட்சிணாமூர்த்தி உருவங்களிலும் அநேகம் உண்டு.

ஸ்ரீநீலோத்பலாம்பாளின் சந்நிதிக்கு முன்மண்டபத்தில் இருக்கிறார் ஒரு தட்சிணாமூர்த்தி. இங்கே முயலகன் இருக்கும் தோற்றத்தில் மாறுதல் இருக்கிறது. மேற்குப் பக்கத்தில் தலையுடன்.

இந்தத் தட்சிணாமூர்த்தி அமர்ந்திருக்கும் மலையில் பாம்பு முதலிய கொடிய ஐந்துக்கள் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கொடுமையையும் சாந்தமாக்கவல்லது தட்சிணாமூர்த்தியின் ஞானோபதேசம்.

முதலில் பார்த்த தட்சிணாமூர்த்தி நேராக உட்கார்ந்திருக்கிறார். இங்கே சிறிது சாய்ந்து உட்கார்ந்திருப்பதாகக் காண்கிறார். முகங்களிலும் மாறுதல்கள்; ஆபரணங்கள் முதலியன ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன.

‘தென்பால் உகந்தாடும்

தீர்வைச் சிற்றம்பலவன்’

என்று நடராஜாவைப் பாடுகிறார் மாணிக்கவாசகர். ‘தென்திசை இலங்கை நோக்கி’ப் பள்ளிகொண்டிருப்பதாக அரங்கநாதனைப் பாடுகிறார் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார். தென்பால் உகந்து தெற்கு முகமாய் வீற்றிருப்பவர் தட்சிணாமூர்த்தி. அறிதுயில் கொண்டவர் ரங்கநாதன். ஆடும் கடவுள் நடராஜர். ஞானமூர்த்தி தட்சிணாமூர்த்தி. ஈஸ்வர சக்தி உறங்குவதுபோலத் தோன்றுகிறது. அண்டத்தில் ஆடிப் பிண்டத்தில் ஆடி அணுவிலும் ஆடுகின்றது; என்றும் வாடாத இளமையுடன் ஞானம் பேசுகிறது, பேசா மொழியில், பேசா அனுபூதியில்.

தட்சிணாமூர்த்தியின் உருவிலே ஞான இளமை பேசுகிறது; குரலிலோ மோன இனிமை பேசுகிறது. பேசுவதெல்லாம் பேச்சா? மின்னுவதெல்லாம் பொன்னா?

தூங்காமல் தூங்குவது யோக நித்திரை. பேசாமல் பேசுவது ஞானோபதேசம். ஆட்டி வைப்பவர் ஆடுவது அம்பல ரகசியம். இம்மூன்றையும் கலையால் பேச வைக்கிறார் சிற்பி.

ஸ்ரீதுர்க்கை

ஈ ற்பச் செல்வங்களின் ஒரு பெரும் பொக்கிஷ சாலையான தியாகராஜர் கோயிலின் முழுத்தோற்றத்தையும் அடுத்த பக்கத்தில் பார்க்கிறோம். கமலாலயத்தின் கரையிலுள்ள மேலைக் கோபுரத்தின் மேல் ஐந்தாவது தளத்திலிருந்து தெரியும் தோற்றத்தையும், தூரத்தில் கண்ணுக்கு எட்டியவரை தெரியும் தென்னந் தோப்புகளையும் பார்க்கிறோம்.

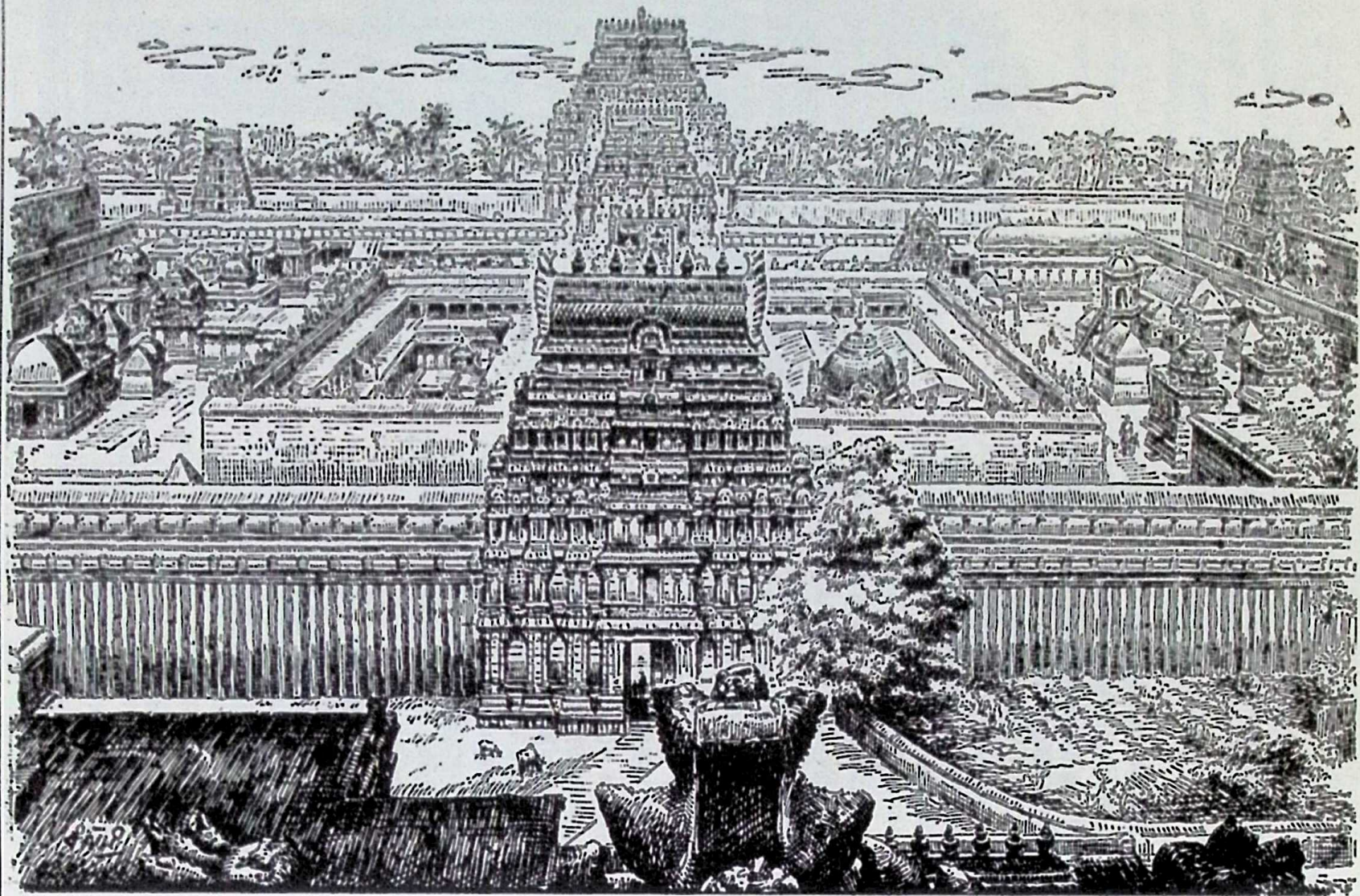
இரண்டாவது பிராகாரத்துக்குச் செல்லும் இடத்தில் அமைந்துள்ள ஐந்து அடுக்குக் கோபுரத்தின் முழுத் தோற்றத்தையும், அதன்பின் மூன்று கோபுரங்கள் மறைந்தவாறு தெரிவதையும் பார்க்கிறோம். இந்தப் பிராகாரத்தில் அடங்கியிருக்கும் பற்பல கோயில்களையும் மண்டபங்களையும் பார்க்கிறோம்.

படத்தில் நடுவே தெரியும் மரத்தின் மேல் பக்கத்திலுள்ள விமானத்தின் கீழேதான் ஸ்ரீதியாகராஜப் பெருமான் வீற்றிருக்கிறார். ராஜ கோபுரம் பெரிதாக இருந்தாலும் தியாகராஜரும் மற்ற உத்ஸவ மூர்த்திகளும் இடது பக்கத்தில் மேலே தெரியும் சிறிய கோபுரத்தின் வழியாகச் செல்வது வழக்கம்.

துர்க்கை

கீழைக் கோபுரத்தில் சாந்தமே உருவாகி வந்ததுபோல் அபயம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கம்பீரத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் காட்சி வழங்குகிறாள் துர்க்கை. நிற்கும் தோரணையே அற்புதம். ஐடாமுடியும், காதில் மகர குண்டலமும், பின் இரு கைகளில் சங்கு-சக்கரங்களும் தரித்திருக்கிறாள். சாமுத்திரிகா லட்சணத்துக்கு இசைய இடையும் மூன்று வளைவுகளும் உண்டு.

சித்தீச்சரம் தட்சிணாமூர்த்தி

திருவாரூர்க் கோயிலின் உட்கோயில்களில் ஐந்து, சிறந்தவை என்பர். அவற்றுள், வடக்குப் பிராகாரத்தில் உள்ள சித்தீச்சரமும் ஒன்று.

மேற்குப் பார்த்த சந்நிதி. சித்தீச்சரம் - தட்சிணாமூர்த்தி பிரசித்தமானவர்.

‘அம்ஸன்’ என்னும் அரசன் சிவபெருமானுக்கு உரிய ஐந்தெழுத்து ஒதிச் ‘சித்தீசன்’ என்னும் பெயர் பூண்டு இந்த மூர்த்தியை ஸ்தாபித்து வழிபட்டானாம். ‘சுக்கிராசாரியார்’ என்ற அசுர குருவின் உபதேசத்துக்கு இணங்க இம்மூர்த்தியை ஆராதித்தானாம். சித்தீசன் ஆராதித்ததால் ‘சித்தீச்சரம்’ என்று பெயர்.

இத்தகைய புனிதமான கோயிலின் தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள தட்சிணாமூர்த்தியை ‘மேதா தட்சிணாமூர்த்தி’ என்று கூறுவதுண்டு.

தருமபுர ஆதினத்தின் ஆதிபரமாசாரிய ஸ்வாமிக்குக் கமலை ஞானப் பிரகாச தேசிகர் உபதேசம் செய்த புனித ஸ்தலம் சித்தீச்சரம்தான். இங்கே, அப்பெரியார் உபதேசம் பெற்றுச் சொக்கலிங்க பூஜை எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டார்.

கமலை ஞானப்பிரகாசரின் ஞானப் பிரகாசத்துக்கு ஒரு காரணமாகி அருள் செய்தவர் மேதா தட்சிணாமூர்த்தி என்பர்.

தட்சிணாமூர்த்தியை அநேக ‘அவசரங்க’ளில் தரிசிக்கிறோம். இந்த மேதா தட்சிணாமூர்த்தியின் இடது

கையில் சுவடி இருப்பதற்குப் பதில் அந்தக் கையை இடது கால்மீது தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் மாறுதலைப் பார்க்கிறோம்.

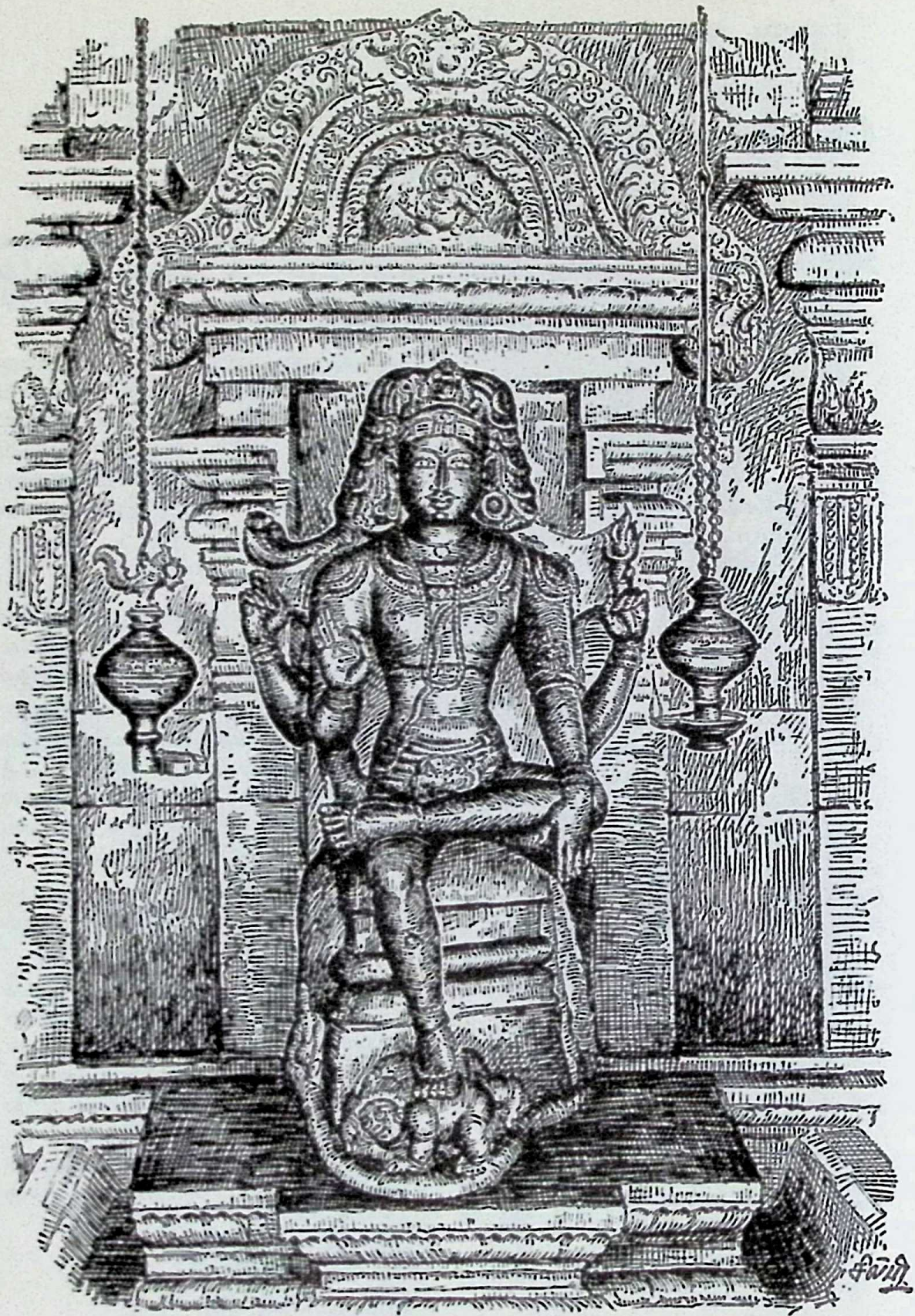
தருமபுரத்து ஆதி பரமாசாரியருக்கு இந்தத் தட்சிணாமூர்த்தியின் அருளால் உபதேசம் கிடைத்ததால், இக்கோயிலில் தருமபுரத்து ஆதின மேற்பார்வையில் பூஜை முதலியன நடைபெறுகின்றன. தியாகராஜர் கோயிலுக்கு இதுவே தனித் தட்சிணாமூர்த்தி ஆலயம்.

ஞான ஸித்தி பெறுவதற்குத் தட்சிணாமூர்த்தியின் அருள் பெற வேண்டும் என்பது, ஐந்தெழுத்து ஒதிப் பேறு பெற்ற அரசன் கதையின் உட்பொருள்.

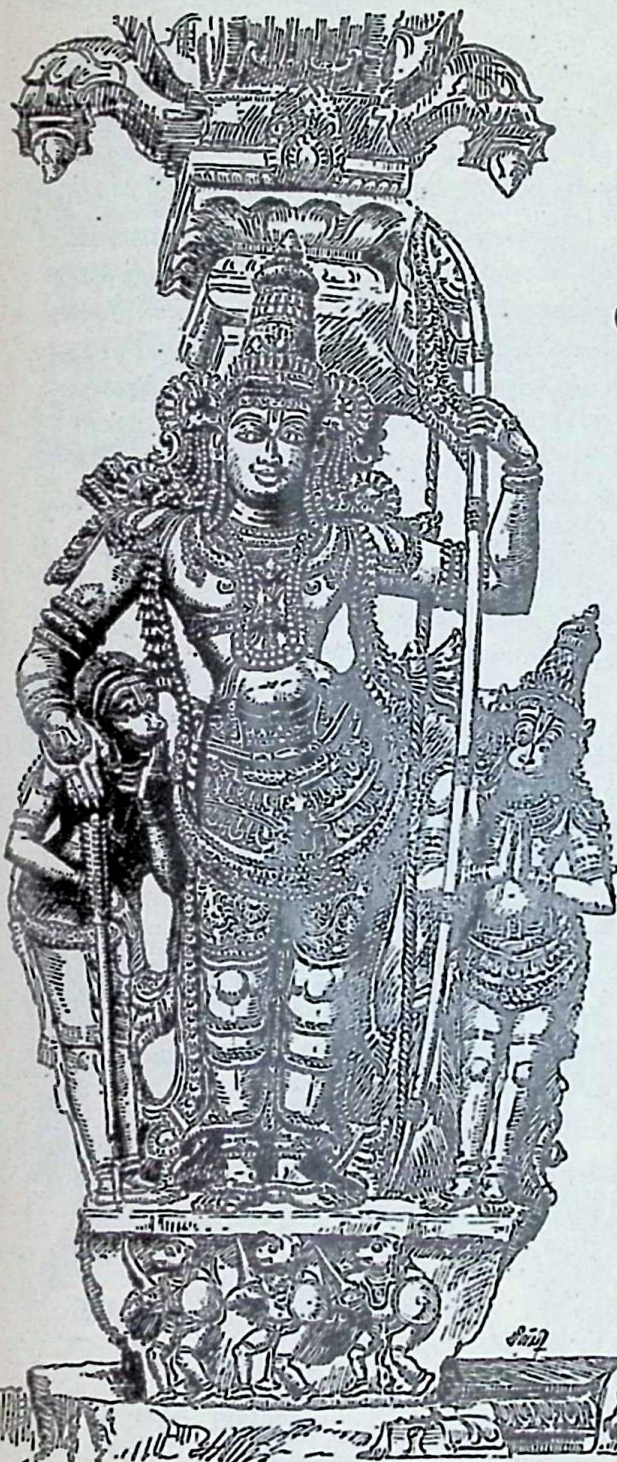
‘சித்தீச்சரம்’ என்ற பெயரே ஸித்திகளில் அருமையான ஞான ஸித்தியைத் தட்சிணாமூர்த்தி உபாசனையால் பெறலாம் என்ற கொள்கையை உய்த்துணர வைக்கிறது எனலாம்.

ஞான ஸித்தி பெறுவோரைச் சாபம் தீண்டுவதில்லை, தீண்டிய சாபமும் மாண்டொழியும் என்பது நம்பிக்கை.

இத்தகைய புராணப் பிரசித்தம் வாய்ந்த, புனிதமான, பூங்கோயிலின் உட்கோயிலான, சித்தீச்சரத்துடன் கமலை ஞானப்பிரகாசருக்கும் தருமபுர ஆதினத்தின் ஆதி பரமாசாரிய ஸ்வாமிக்கும் உள்ள தொடர்பு, தென்னாட்டிலே சைவம் வளர்ந்த கதையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

ஸ்ரீவைகுண்ட சிற்ப சிறப்புகள்!

இப்போதுதான்
ஆலோசனை நடக்கிறதா?

அனுமனை அணைத்துக்கொண்டான் ராமன். பக்த அனுமனும் எவ்வளவு பணிவுடன் வாய் புதைத்து அடங்கி ஒடுங்கி நின்றான்!

ராமனுடைய நிலை, அன்புமயமாக அருள் புரியும் நிலை. விநய சம்பத்தோடு கூடிய பக்தி பரவசம் அனுமனது நிலை.

ராமனுடைய இடது கையில் கோதண்டம்; வலது கையில் அம்பு. யுத்த சந்நத்தனாகத்தானே ஆலோசனை நடத்தினான்.

ஆம்; ராமன் யுத்த சம்பந்தமாக அனுமன், சுக்கிரீவன், விபீஷணன் முதலானவர்களுடன் ஆலோசனை கேட்கும் சந்தர்ப்பம்தான் இது.

அனுமனுடைய தூதும் செயல் திறனும் ஆலோசனைத் திறனும் சீதையின் விடுதலைக்கும் உலக விடுதலைக்கும் எவ்வளவு நன்றாகப் பயன்பட்டு இருக்கின்றன!

இடது பக்கத்தில் சுக்கிரீவன் ராமனுடைய கட்டளைக்குக் காத்துக் கொண்டு, கைகளைக் கூப்பியவாறு காணப்படுகிறான். சுக்கிரீவனுக்குப் பின்னே விபீஷணன் கதாயுதத்தைக்

தோளில் சாத்திக்கொண்டு கை கூப்பியவாறு காணப்படுகிறான். வானரசேனை போருக்குத் தயாராகவே இருக்கிறது.

இப்படி ஒரு ராமாயண காலட்சேபம் நடந்தது ஒரு கோயிலில். ஏன், இன்னும் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இக்காலட்சேபம் ஆங்கில ஆட்சிக்கு முன்னமே தொடங்கிச் சுதந்திரத் தமிழகத்திலும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது!

கவிஞர்கள், தத்தம் மனோபாவத்துக்கு இசைந்தவாறு கற்பனை செய்து காட்டுவர். காலட்சேபக்காரர்களோ இசையாலும், தாங்கள் பேசும் விசையாலும், அபிநயங்களாலும் ராமாயண கட்டத்தைக் கண்முன் கொண்டுவந்து காட்ட முயல்வர்.

கல்லும் கதை நடத்துகிறது!

இதே கட்டத்தை வெகு அழகாகக் கல்லே காலட்சேபம் நடத்துமாறு ஒரு சிற்பி நம் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கிறார். தூணில் பூர்ணமாகக் காட்டியிருக்கும் இக்காட்சியைப் படத்திலே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

அனுமன் நிலையும் ராமன் நிலையும் சுக்கிரீவன் நிலையும் எத்தகைய உயிர்ச் சித்திரமாகக் காண்கின்றன பாருங்கள்! தூணில் பக்கவாட்டில் சுக்கிரீவனுக்குப் பின்னே விபீஷணனுடைய நிலையைத் தான் பாருங்கள்!

கீழே கத்தி-கேடயங்களுடன் யுத்த சந்ந்தராயிருக்கும் வானரப் படை வீரர்களையும் பாருங்கள். கீழேயுள்ள படத்தில் கருடனும் சிறிய ரூபத்தில் இக்காட்சியைக் காண்கிறான்.

இந்த அதிசயச் சிற்பம் தெற்கே தாமிரபரணி தீரத்திலுள்ள ஒரு கோயிலில் காணப்படுகிறது, ஸ்ரீ வைகுண்டத்துக் கள்ளப்பிரான் கோயிலில்தான்.

பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதினெட்டு என்று சொல்கிறார்களே, அந்த விஷ்ணு கோயில்களில் இதுவும் ஒன்று. நம்மாழ்வார் பாடிய நவ திருப்பதிகளிலும் இது ஒன்றாகும்.

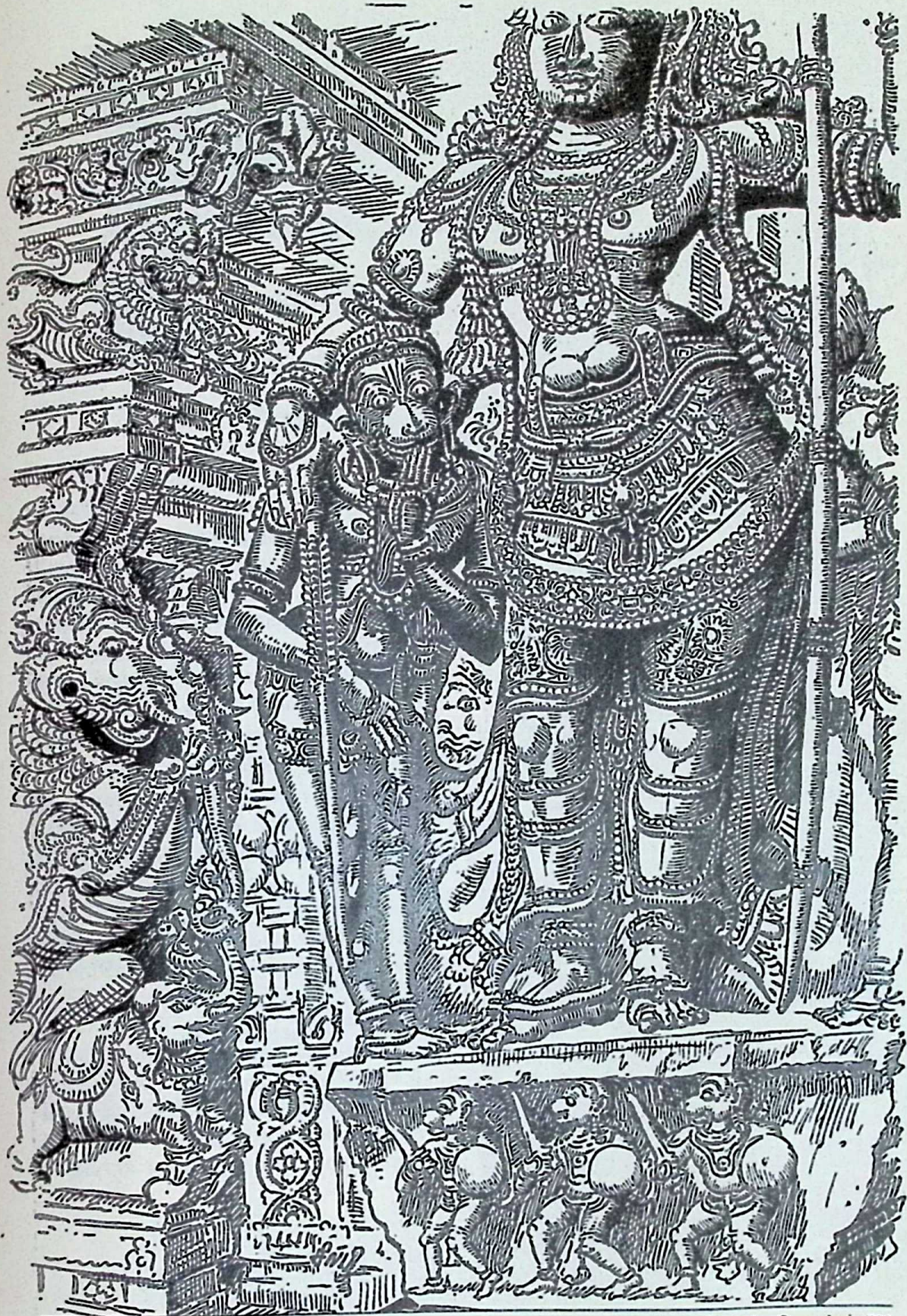
இக்கோயிலில் உள்ள திருவேங்கட முடையான் மண்டபத்தில், இந்த அதிசய வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இம்மண்டபம் வடமலையப்ப பிள்ளையன் என்பவரால் மதுரை நாயக்க அரசர் உதவி கொண்டு கோபுர வாசலின் உப்புறத்திலே தெற்கு நோக்கிக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

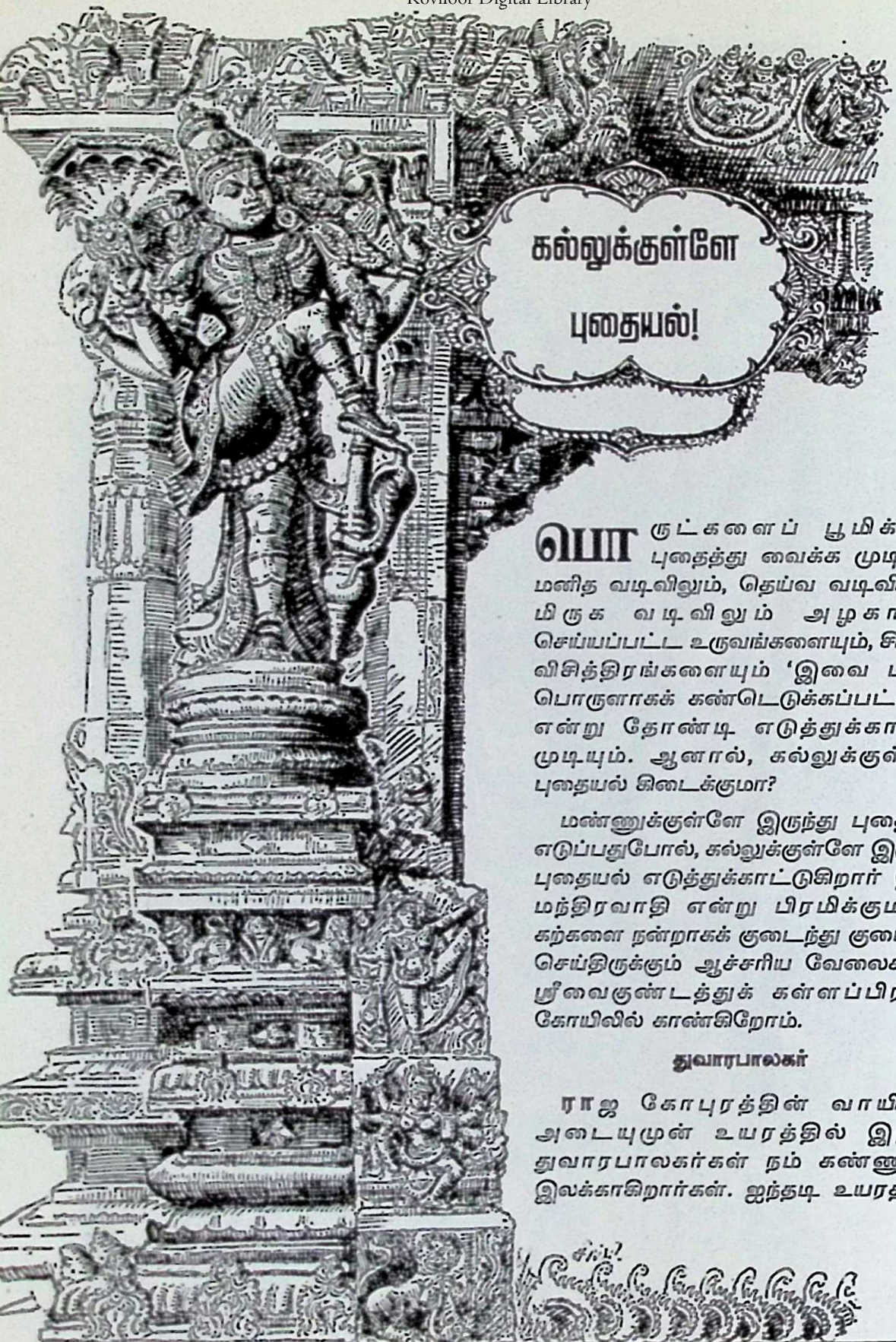
இம்மண்டபத்தில் பதினெட்டு யாளித் தூண்கள் பலவித ரூப வேலைப்பாடுடன் காணப்படுகின்றன. பெரிய படத்தில் ஒரு யாளியும் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிங்கத்தின் மீது வாழைப்பூவின் மேல் ஒரு குரங்கு இயற்கையாக நிற்குகொண்டு இருப்பதைச் சிற்பத்தில் காணலாம். அதன் காலின் கீழே ஒரு பாம்பு இருக்கிறது. பிறகு என்ன நேர்ந்திருக்கும் என்பதை நமது ஊகத்துக்கே விட்டு விடுகிறார் சிற்பி.

அனுமன் நின்றுகொண்டிருக்கும் அழகைப் பூர்ணமாகக் காண்கிறோம். ராமன் ஆறடி உயரம். அனுமன் மூன்றடி உயரம்.

மேல் பக்கங்களில் சுற்றிலும் விஷ்ணு லீலைகளையும் சேஷசயனத்தையும் அதிகமாய்க் காண்கிறோம்.

கல்லுக்குள்ளே புதையல்!

வொருட்களைப் பூமிக்குள் புதைத்து வைக்க முடியும். மனித வடிவிலும், தெய்வ வடிவிலும், மிருக வடிவிலும் அழகாய்ச் செய்யப்பட்ட உருவங்களையும், சித்திர விசித்திரங்களையும் 'இவை புதை பொருளாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டன' என்று தோண்டி எடுத்துக்காட்ட முடியும். ஆனால், கல்லுக்குள்ளே புதையல் கிடைக்குமா?

மண்ணுக்குள்ளே இருந்து புதையல் எடுப்பதுபோல், கல்லுக்குள்ளே இருந்து புதையல் எடுத்துக்காட்டுகிறார் இந்த மந்திரவாதி என்று பிரமிக்குமாறு, கற்களை நன்றாகக் குடைந்து குடைந்து செய்திருக்கும் ஆச்சரிய வேலைகளை ஸ்ரீவைகுண்டத்துக் கள்ளப்பிரான் கோயிலில் காண்கிறோம்.

துவாரபாலகர்

ராஜ கோபுரத்தின் வாயிலை அடையுமுன் உயரத்தில் இந்தத் துவாரபாலகர்கள் நம் கண்ணுக்கு இலக்காகிறார்கள். ஐந்தடி உயரத்தில்,

என்னே பெருமை! என்னே பெருமித
அழகு!

எதிர்ப்பக்கத்தில் உள்ள படத்தில்,
வலது காலை நன்றாகத் தூக்கிக் கதா
யுதத்தில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்
பாம்பின் மேல் ஒய்யாரமாக
வைத்திருக்கும் தோரணையை
என்னென்பது? தொடையின் மேலிருந்து
தொங்கும் சதங்கை மாலையின்
அழகைத்தான் பாருங்கள்!

உலகளந்த கதை

துவாரபாலகச் சிற்பத்தின் கீழே
புராணப் பிரசித்தமான உலகளந்த
வைபவம் கண்முன் நடக்கிறது. உலகளந்த
பெருமாள் இடது காலை உயரத் தூக்கி
ஆகாசத்தை அளக்கும் அதிசயத்தைப்
பார்க்கிறோம்.

இக்கதையின் முற்பகுதி, உலகம்
அளக்கும் திருவடிக்குக் கீழே
நடைபெறுகிறது. ஒங்கி உலகளப்பதற்கு
முன், குடையோடு வந்த குள்ளன் மேலும்
குறுகி யாசிக்கும் அழகைத்தான்
பாருங்கள்!

மறுபக்கத்தில் கெண்டியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உடனே தானம் கொடுக்கச் சித்தமாக இருக்கும் காட்சி அமைந்திருக்கிறது.

ஓர் அடி உயரத்தின் அளவிலேயே நாம் இந்தக் கதைக் காட்சியை வியந்து காண்கிறோம். இரப்பது, கொடுப்பது, 'என் உலகமல்லவா?' என்று நிமிர்ந்து ஒங்குவது - கதையின் இம்மூன்று உயிர்நிலைக் கட்டங்களும் எவ்வளவு அழகாய்க் கண்முன் காட்சி தருகின்றன!

காளியும் வாகனமும்

உலகளந்த வைபவத்துக்குக் கீழே பத்திரகாளி உட்கார்ந்திருக்கிறாள். எத்தகைய போர்ச் செயல் குறித்து இவள் ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தாலும், கீழே சிங்க வாகனம் தயாராக இருக்கிறது, சுமந்து செல்வதற்கு!

வடக்குப் பக்கத்திலே

மறுபக்கத்தில் உள்ள துவாரபாலகரும் இடது காலை அலட்சியமாய் உயரத் தூக்கிச் சதாயுதத்தின் மேல் படமெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பாம்பின் மீது வைத்த பாவனையில் காணப்படுகிறார். திருமாலின் அம்சம் இக்காவல் தெய்வங்கள் என்பதைச் சங்கு-சக்கரங்களும் நெற்றியிலுள்ள நாமமும் நினைவூட்டுகின்றன.

ஆடைகள் காற்றில் பறந்துகொண்டு இருப்பது, இயற்கைச் சித்திரமாகக் காண்கிறது.

துவாரபாலகரின் கீழே நடனமாடும் கன்னிகையைப் பார்க்கிறோம். இந்த ஆட்டத்துக்குத் தகுந்தபடி வீணை வாசிக்கும் பெண் அமர்ந்திருப்பதை நடனப் பெண்ணுருவத்தின் கீழே பார்க்கிறோம்.

கோபுரத்தைப் பூதங்கள் தாங்குவதாகக்

காட்டியிருக்கிறார் சிற்பி. இறைவனின் ஆணை தாங்கி விண்ணிலும் மண்ணிலும் பணிபுரிவது இறைவனுடைய பூத கிங்கரர்களின் கடமை என்பது குறிப்பு.

கஜேந்திரனுக்கு விடுதலை

உலகளந்த கதைபோல் யானைக்கு அருள் புரிந்த கதையும், இறையருளுக்கும் சர்வசக்திக்கும் சான்றாக வழங்கும் கதைகளில் பிரசித்தமானது.

முதலை வாயில் அகப்பட்டுக் கொண்ட யானையை மீட்டுத் தன் இரு கைகளாலும் திருமால் தடவிக் கொடுக்கும் அந்தத் தெய்விக அன்புக் காட்சி, இங்கே கல்லில் பிறந்த அற்புதமாய்க் காண்கிறது. சொல்லிலே முதலாழ்வார்கள் சித்திரிக்கும் கஜேந்திரன் கதைக்குக் கல்லிலே ஒரு வியாக்கியானம் இது!

இந்தச் சிற்பங்கள் மிகவும் சிறிய அளவில் இருந்தாலும் உயிர்ச் சிற்பங்களாகக் கோபுரத்தின் மீது முன் பக்கத்தில் காணப்படுகின்றன.

நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்துச் சிற்பம் இது. விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் மாட்சியோடு வளர்ந்த கலை மாட்சிதான், நாயக்கர் ஆட்சி வாயிலாக இக்கோயிற் சிற்பங்களை இந்த முறையில் உருவாக்கி இருக்கிறது.

இந்தச் சிற்பச் செல்வம், பல்லவர் காலத்திலே தோன்றித் திகழ்ந்து, சோழர் காலத்திலே வளர்ந்தோங்கிய தமிழர் - கலைச் செல்வத்தின் தொடர்ச்சியே ஆகும்.

தமிழ் இலக்கிய மரபுக்கும், சமய மரபுக்கும், சரித்திர மரபுக்கும் பொருத்தமான கலை வளர்ச்சியை இச்சிற்பங்களும் நன்கு வெளியிடுகின்றன.

பார், உற்றுப்பார்! - அதிசயச் சிற்பம்

காட்சி மயக்கம்

‘கண்ணே! காதே! ந ம ஸ் க ா ர ம் ; கண்டதைக் கேட்டதை நம்பாதே’ என்பது, ஒரு நாடோடி வசனம். தாமிர பரணி ஆற்றங்கரையிலே ஸ்ரீ வைகுண்டத்துக் கோயில் ராஜ கோபுரத்தின் முன்புறம் தென் பக்கத்தில் கும்ப பஞ்சரக்காலின் இருபுறத்தும் உள்ள யானை, குதிரை முதலியவற்றைப் பார்க்கும் போது, மேலே சொன்ன நாடோடி வாக்கின் பொருள் ஒருவகையில் விளங்கக் கூடும்.

யானை, குதிரைகளாகத் தோன்றுவது, உற்றுப் பார்க்கும்போது அப்படித் தெரிவதில்லை. பெண்கள் சேர்ந்து நின்றுகொண்டு யானை போலவும் குதிரை போலவும் ஓர் அதிசயக் காட்சியைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள்.

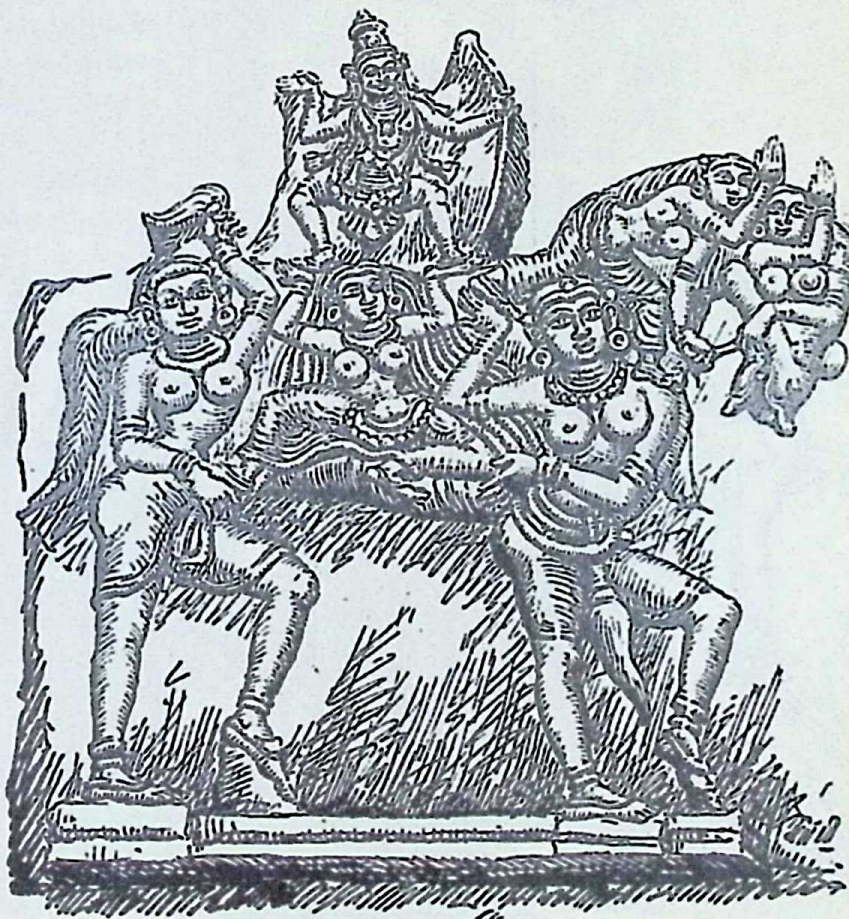
குதிரை

குதிரை உருவில் ஐந்து பெண்கள் காணப் படுகிறார்கள். இருவர் நின்ற வண்ணமே குதிரை நடக்கும் பாவனையைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள்!

குதிரை முகத்தை உற்றுப் பாருங்கள்; இங்கும் இரண்டு பெண்கள்; காலை மடக்கியவாறு ஒருத்தி; குதிரைப் பிடரியின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கும் ஒரு பெண்.

குதிரையின் வயிற்றுப் பக்கத்தில் மற்றப் பெண் உட்கார்ந்துகொண்டு, முதுகின் மேல் நிற்கும் மன்மதனின் கால்களைத் தன் இரு கைகளாலும் தாங்கியவாறு காட்சியளிக்கிறாள்.

பின் பக்கத்தில் நிற்கும் பெண்ணே இடது கையில் வெண் சாமரத்தை வீசிய வண்ணம், குதிரை மேல்

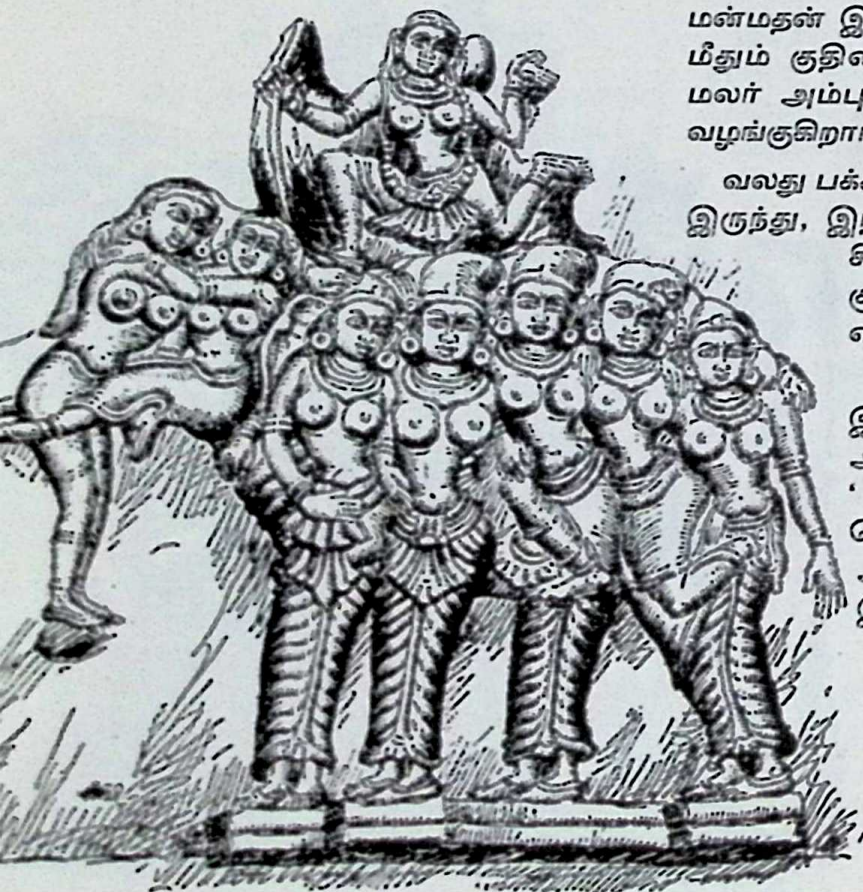
உட்காரச் சேணம் போன்ற காட்சியைத்
தோற்றுவிக்கிறாள். இவளுடைய கூந்தல்,
குதிரை வாலாக அமைந்துவிடுகிறது!

பிடரியாக அமைந்துவிடுகிறது, அந்தப்
பெண்ணின் கேசம் - அதாவது முகத்தின்
அருகே கழுத்தின் புறமாகச்
சாய்ந்திருக்கும் பெண்ணின் கேசம்.

இப்பெண்கள் ஒருவரையொருவர்
சார்ந்து தாங்கிக்கொண்டிருப்பதால்,
குதிரைப்போலக் கொஞ்ச தூரம் நடந்து
காட்டக்கூடிய அளவுக்குத் தேர்ச்சி
பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் ஊகம்
செய்யலாம்.

யானை

இங்கே தோன்றுகிறதே யானை,
அதையும் உற்றுப் பார்த்து உண்மையைக்

காண்போம். ஐந்து பெண்கள் குதிரை
உருவைத் தோற்றுவித்து இருக்கிறார்கள்
என்றால், ஏழு பெண்கள் யானை
உருவமாக அமைந்து காட்சி தருகிறார்கள்.

யானையின் மத்தகம் இரு பெண்களின்
தலைகளே! யானைத் தந்தங்கள் ஒரு
பெண்ணின் கால்களே!

துதிக்கை, முன்னே சாய்ந்தவாறு
நிற்கும் பெண்ணின் கால்கள்!

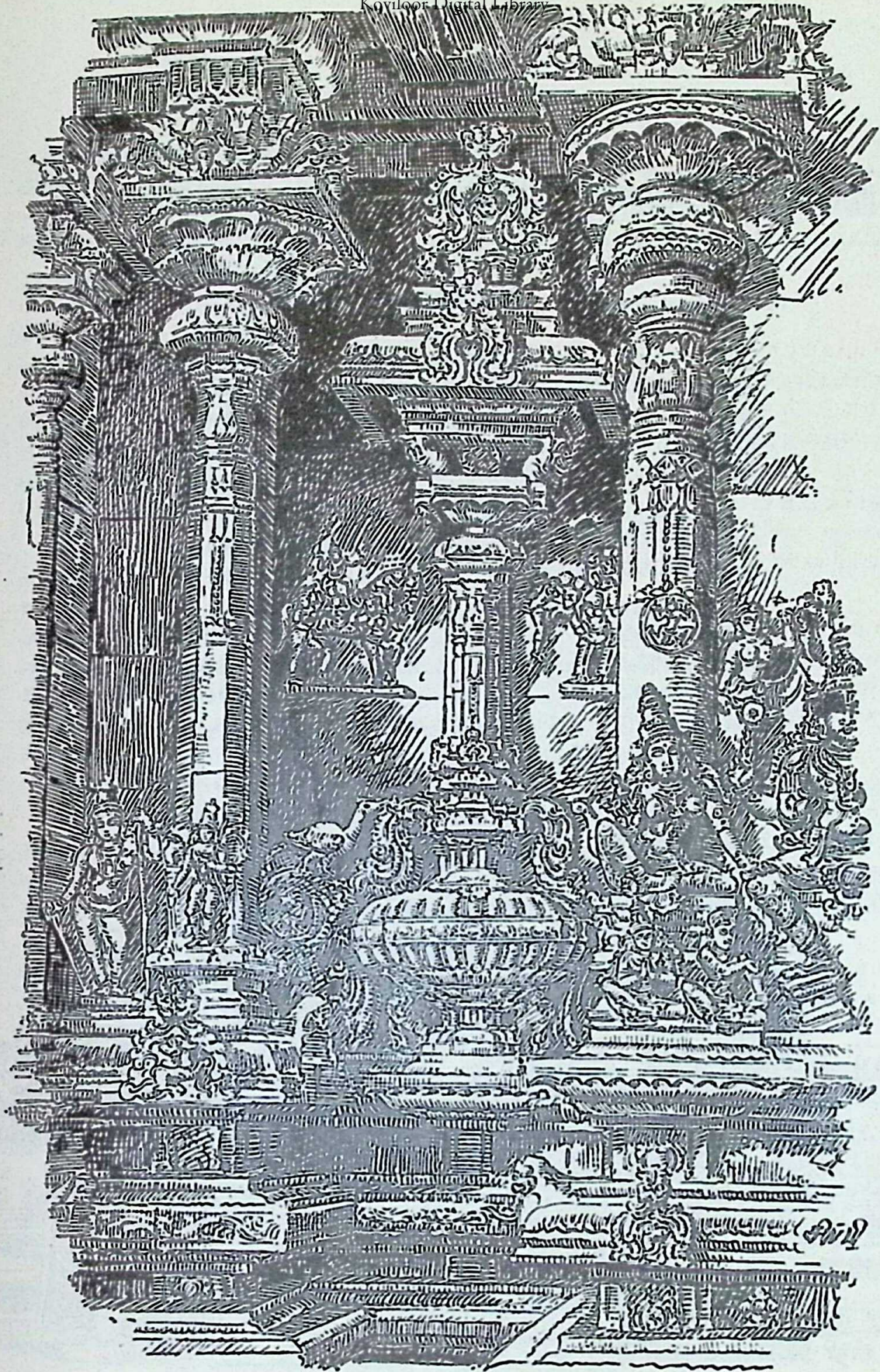
யானையின் நான்கு கால்கள் நான்கு
பெண்களின் சேர்ந்திருக்கும் கால்கள்.
இடையே ஒரு பெண் இரு பெண்களைக்
கட்டிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

பின்னே நிற்கும் பெண்ணின் இடது
கை, வாலாக அமைந்திருக்கிறது.

யானையின் மேல் ரதிதேவி கரும்பு
வில்லுடன் காணப்படுகிறாள். ரதி,
மன்மதன் இருவரும் முறையே யானை
மீதும் குதிரை மீதும் ஏறிக்கொண்டு
மலர் அம்புகளை வீசியவாறு காட்சி
வழங்குகிறார்கள்.

வலது பக்கம் உள்ள பெரிய படத்தில்
இருந்து, இந்தக் குதிரை - யானைச்
சிற்பங்கள் எந்தச்
சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன
என்பது தெரிய வரும்.

ஒரே அடி உயரத்தில்
இந்தச் சிற்ப அற்புதங்கள்
அமைந்துள்ளன.
'தென்னாட்டுச்
செல்வங்கள்'ளில் இந்த மாதிரி
அதிசயச் சிற்பங்களை
இதுவரை பார்த்ததில்லை.

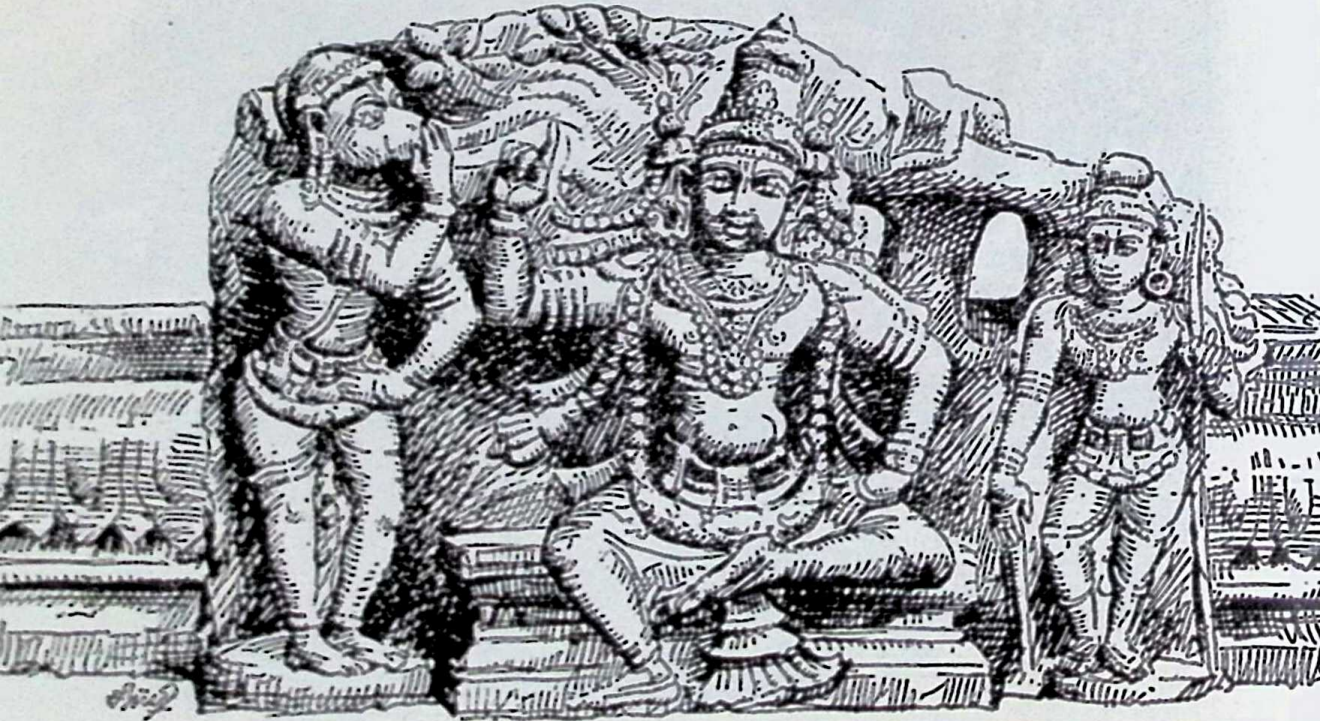
புராண, இதிகாசச் சிற்பங்கள்

குள்ளனும் கோமானும்

குள்ளனின் கதை, - திருமால் விஸ்வரூபம் கொண்டு மகாபலியைக் கர்வபங்கம் செய்த கதை விவரம் - 2½ அடி உயரத்திலே காட்டப்படுகிறது, ஸ்ரீவைகுண்டம் - கள்ளப்பிரான் கோயிலில். முக்கியமான கதாபாத்திரங்களை உயிர்ச் சிற்பமாக இங்கே காண்கிறோம்.

கிருதா, மீசை முதலியவை அசுர சக்கரவர்த்தியைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றன. இந்தச் சக்கரவர்த்தி, இடது பக்கத்தில் கெண்டியும் கையுமாகக் காணப்படுகிறான்.

கெண்டியைக் கொண்டு தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதும், கீழே அருகில் வாமனன் வலது கையேந்திப் பெற்றுக்கொள்வதும், மகாபலியின் வலது பக்கத்தில் அருகே பக்கவாட்டில் அசுர குருவான சுக்கிராசாரியார் மண்டியிட்டுத் தடுப்பதும், கதை நடக்கும் வேகத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

தன்னுடைய ஒரு கண்ணைச் சுக்கிரன் இழக்க நேர்ந்ததல்லவா? அந்த இடத்தை அ மு க் கி க் கொ ண் ட வி த மா கச் சுக்கிராசாரியார் காட்சியளிக்கிறார்!

தன்னிடம் யாசிக்க வந்தவன் சாக்ஷாத் மகாவிஷ்ணுவேதான் என்று தாம் சொன்னதும், மகாபலி கலங்கித் தானம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுவான் என்றல்லவா குரு நம்பியிருந்தார்? சீட்னோ, 'திருமாலே வந்துவிட்டாரே நம்மிடம் தானம் வாங்க!' என்று மகிழ்வெய்தி விரைந்து தாரைவார்த்துக் கொடுக்கிறான்.

வலது பக்கத்துத் தூணில் மகாபலியைக் கதையின் கடைசிக் கட்டத்தில் காண்கிறோம். மண்ணை ஓர் அடியாகவும், விண்ணை ஓர் அடியாகவும் அளப்பது கண்டு பிரமித்துக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டவாறு, மேல் நடப்பதற்குச் சித்தமாயிருக்கும் காட்சியை, - ஆணவம் குறுகிப் பக்தி வளரும் காட்சியைக் காண்கிறோம்.

எட்டுக் கைகளோடுகூடிய விஸ்வரூப தரிசனம் கிடைக்கிறது மகாபலிக்கு. வில்-அம்பு, கத்தி-கேடயம், சங்கு-சக்கரம் தாங்கியவாறு யுத்த சந்நத்தனாகவுள்ள காட்சி. அசுர இருட் சக்திகளை முறியடிக்கும் தெய்வப் படையெடுப்பே தான்!

தூக்கிய காலைப் பிரமன் கங்கை கொண்டு கழுவிப் பாதபூஜை செய்கிறான். இதைக் கண்டு ஆனந்திக்கிறார் ஒரு முனி சிரேஷ்டர்.

பலிச்சக்கரவர்த்தியின் தோளின் சமீபம் இருபுறத்துச் சிற்பங்களிலும்

இரண்டு புறாக்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கின்றன - சிற்ப உருவத்திலேதான்.

இந்த அருமையான கதைச் சிற்பம், ராஜ கோபுரத்தின் வடக்குப் பக்கத்தில் உயரத்தில் காணப்படுகிறது.

ராமாயணக் காட்சி

திருவேங்கடமுடையான் மண்டபத்தில் கீழ்ப்பக்கத்துக் கடைசியில் ஒரே அடி உயரத்தில், ராம லட்சுமணரையும் அனுமனையும் பார்க்கிறோம்.

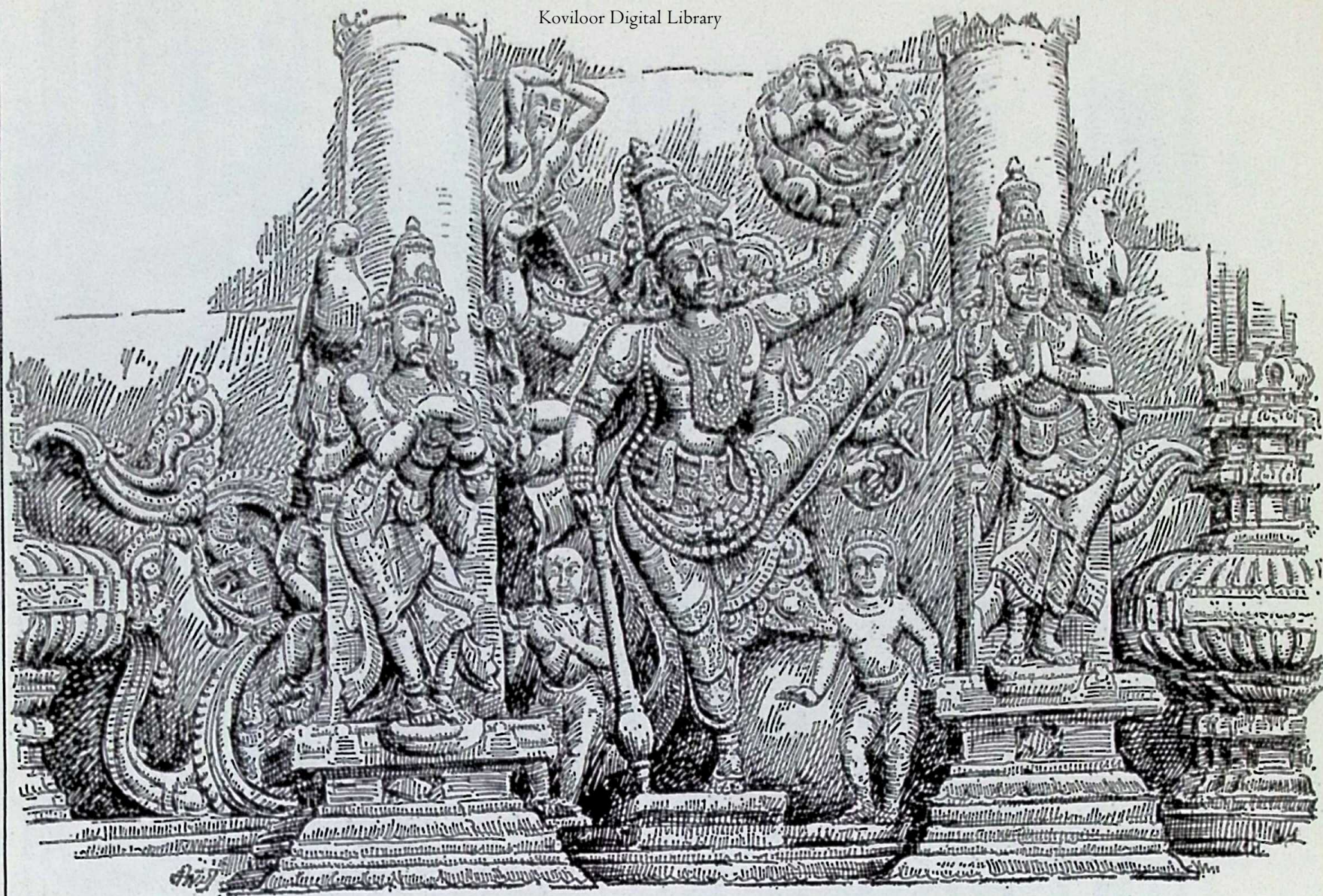
மரத்தின் அடியில் ராமன் உட்கார்ந்து இருக்கிறான். அதன் மேல் குரங்கு உட்கார்ந்திருப்பது பின்னமுற்று இருக்கிறது.

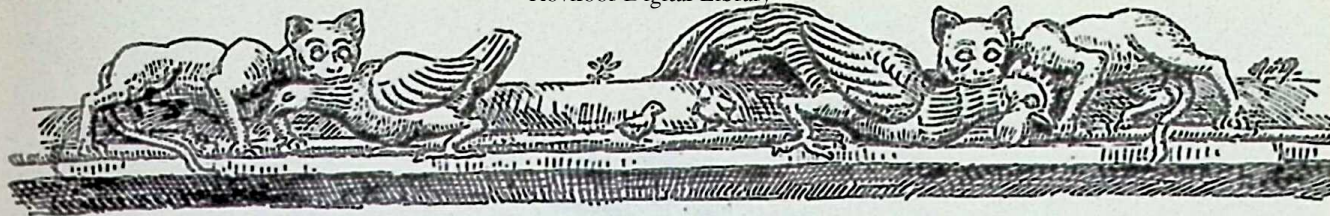
ஒரு பக்கத்தில், அனுமன் வாய் பொத்திக்கொண்டு பயபக்தியோடு நிற்கிறான். மறுபக்கத்தில், லட்சுமணன் வில்-அம்பு சகிதமாக நின்றகொண்டு இருக்கிறான்.

அனுமன் வாய் புதைத்திருக்கும் நிலையில், அது சாதாரண வானர முகமாக மட்டும் தோன்றிவிடாமல் பக்த அனுமனுக்கு ஜீவ களை அளிக்கும் தோரணையில் அதிசயமாக அமைந்து விடுகிறது.

லட்சுமணனுடைய முகக் களை, ராம கைங்கரியத்தில் முழுக்க இழந்த பரவச நிலையை நினைவூட்டுகிறது.

தமிழ்நாட்டின் ஓவியக்கலை வளர்ச்சிக்கு, இத்தகைய சிற்பங்கள் முன்மாதிரியாக உதவித் துணைபுரிய வேண்டும்.

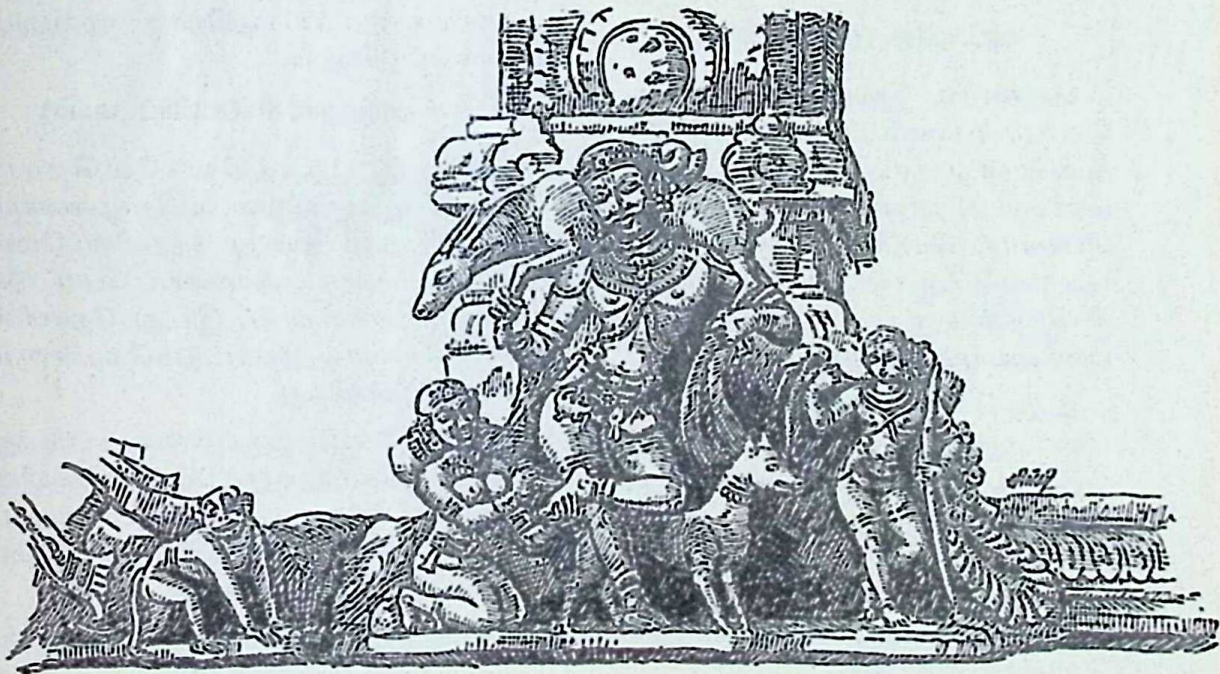
அளவு சிறிது, அழகு பெரிது!

கோர நிகழ்ச்சி

அதோ என்ன கோரம்! அந்தச் சேவலையும் பெட்டைக் கோழியையும் - என்ன பரிதாபம்! - கவ்வுகின்ற இரண்டு பூனைகளைப் பாருங்கள். குஞ்சுகள் அநாதையாக விடப்பட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவே, அவற்றையும் பாருங்கள்.

‘இயற்கை அன்னை தன் பற்களிலும் நகங்களிலும் ரத்தக்கறையுடன் காணப்படுகிறாள்! - பயங்கரியாக, பத்ரகாளியாக’ என்று சொல்கிறார்களே, அதற்கு, மேலே குறித்த கோர நிகழ்ச்சி ஒரு சான்றுதான்.

‘அது ஏன்?’ என்ற விசாரம் இப்போது வேண்டியது இல்லை. நம்மால் தடுக்க முடியாத கோரம் இது.

இந்தக் கோரம் கோயிலுக்குள்ளேயே நடைபெறுகிறது - சிற்ப நிகழ்ச்சியாகத் தான். ஸ்ரீவைகுண்டம் - கோயிலின் இரண்டாவது பிராகாரத்தில் பரமபத வாசலுக்கு அருகே உள்ள மண்டபத்தின் கொடுங்கையில், ஓர் அடி உயரத்தில் இவ்வளவு கொடுமையும்!

காட்டிலே (முள் எடுத்தல்)

பகுத்தறிவு இல்லாத பிராணிகளின் கொடுமையைப் பார்த்துவிட்டு, திடீரென்று காட்டுக்குப் போகிறோம். மனிதப் பிராணி, 'வேட்டை' என்ற பெயரால் செய்யும் கொடுமையையும் பார்க்கிறோம். கொடுமையின் சின்னங்களுடன், ஓர் அன்புப் பணியையும் பார்க்கிறோம்.

திருவேங்கடமுடையான் மண்டபத்திலே முன்வரிசைகளில் கீழே, முந்தைய பக்கத்தில் உள்ள அபூர்வமான சிற்பங்களைக் காண்கிறோம். காலில் செருப்புப் போட்டுக்கொண்டு நடந்தும், முள் குத்திவிடுகிறது. இந்தக் குறவனுடைய காதலிதான் முள்ளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பவன்.

வேட்டையில் கிடைத்த மானைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறான் குறவன். இடையில் உடம்பு, முயல் முதலியவை தொங்குகின்றன.

கீழே காலடியில் வேட்டை நாய் எதையோ பார்த்துப் பாயத் தயாராக இருக்கிறது. அருகே வில், அம்பு முதலியவற்றுடன் மற்றொரு குறவனும் காணப்படுகிறான்.

வேறொரு காட்சி (உயிர்ப் படம்)

இந்தப் பக்கத்தில் வேறொரு குறவனையும் அவனுடைய தோழனையும் காண்கிறோம். வலது தோளின் மேல் பறவை பிடிக்கும் வலையைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். இடது தோளில் பறவைகளைப் போட்டுக்கொள்ளும் பை தொங்குகிறது.

இடது கையில் ஒரு புறாவைப் பிடித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். கையின் மேல் ஒரு புறா உட்கார்ந்திருப்பதையும் காண்கிறோம். தோளின் மேல் உடம்பு ஒன்று தொத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

குரங்கு ஒன்றையும் பிடித்திருக்கிறான். ஒரு பக்கம் குரங்கை இழுத்தால் அது

சாதாரணமாக வேறொரு பக்கமாய் இழுத்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா? அந்தக் குரங்குச்சேட்டை நிலையையும் தத்ருபமாக இந்தச் சிற்பத்தில் காண்கிறோம்.

குறவன்தான் எவ்வளவு வேகமாய்ப் போய்க் கொண்டிருக்கிறான்! மற்றக் குறவன் பக்கத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கிறான். போகும் வேகத்தில் ஆடைகள் பறந்துகொண்டிருக்கின்றன.

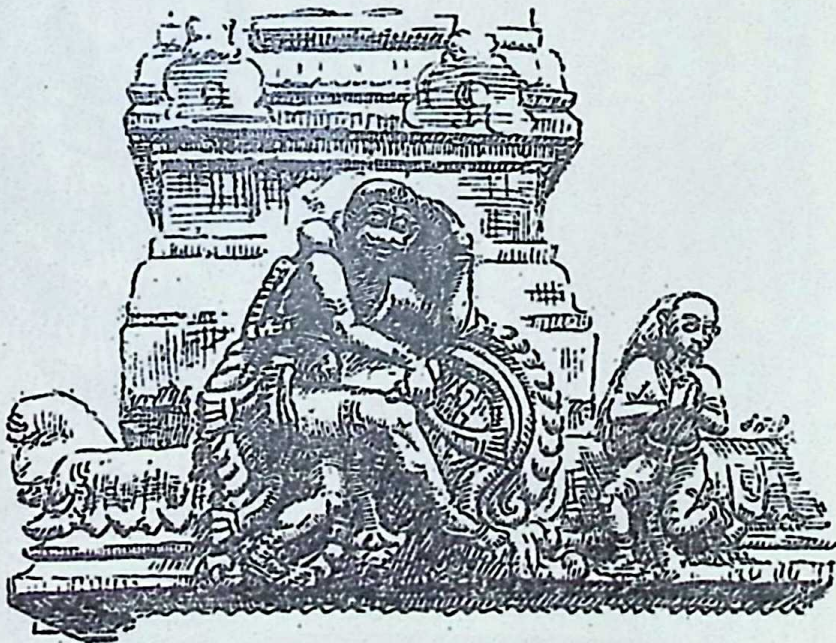
தேகக் கட்டையும் பராக்கிரமத்தையும் சிற்பத்தில் பூர்ணமாகக் காண முடிகிறது. கைகளில் ஓடும் நரம்புகூடத் தத்ருபமாய்க் காண்கிறது.

வலது கை பின்னமுற்று இருக்கிறது. முறுக்கிய மீசையும் தூக்கிச் சொருகிய கொண்டையும் எவ்வளவு தத்ருபமாக இருக்கின்றன!

1¾ அடி உயரத்தில் ஒரு கானகக் காட்சி. அந்தப் பழைய வேடர் வாழ்க்கை என்ற இதிகாசத்தில் ஓர் ஏடு நம் கண்முன் அவிழ்ந்து கிடக்கிறது.

அந்த வாழ்க்கை இன்பம்

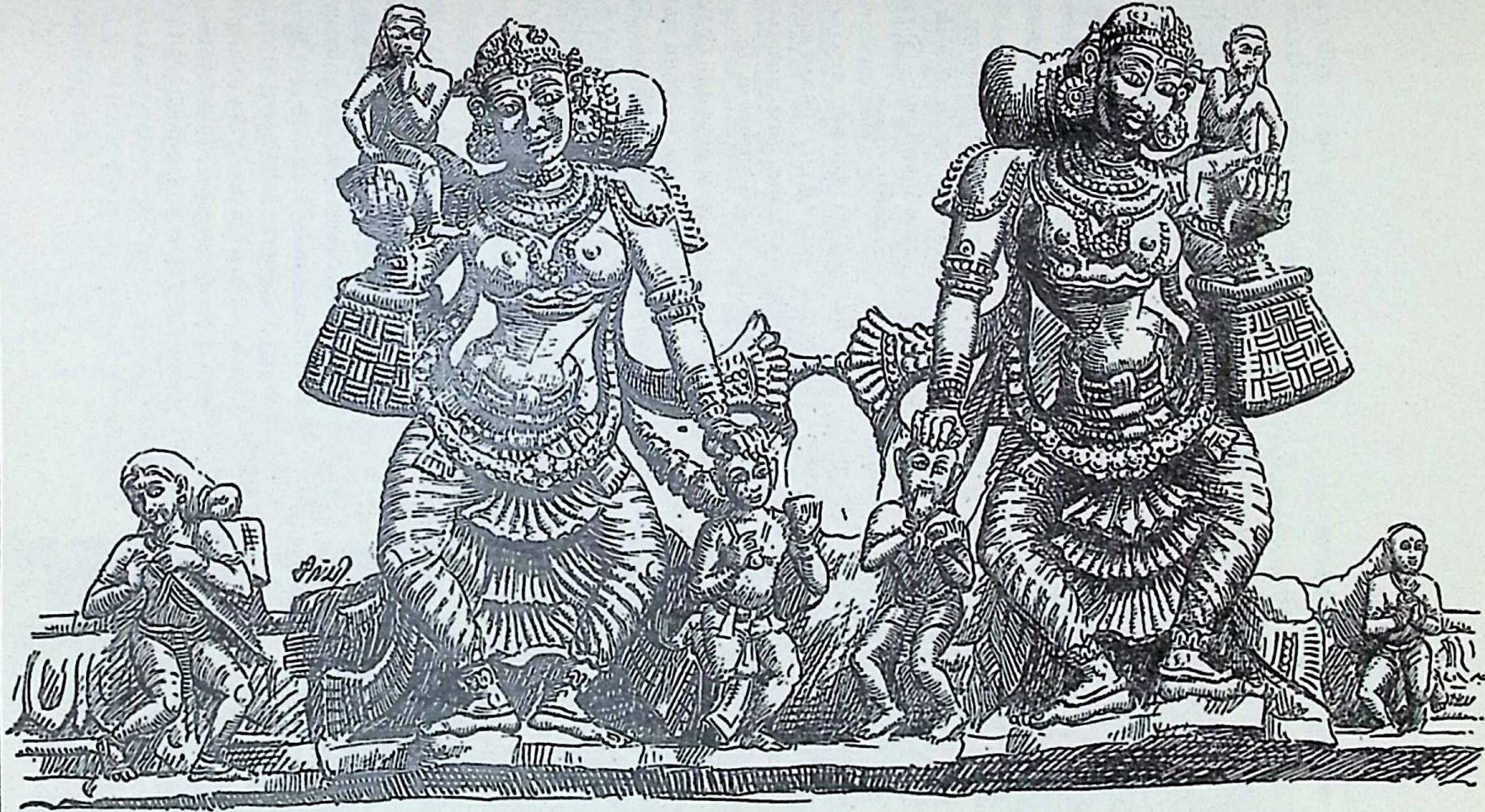
இங்கு, சிற்பத்திலே குதித்துக் கும்மாளம் அடித்துக்கொண்டு இருக்கும் ஒரு குறவனையும் சிறு பையனையும் பார்க்கிறோம். ஒரே அடி உயரம். மிகச் சிறிய உருவில் இருந்தாலும், நன்றாகக் குடைந்தெடுத்துக் கை-கால்கள் தனித்தனியாகக் காண்கின்றன.

குறவர் வாழ்க்கை

நமது கலைச்செல்வத்தில், முக்கியமாகத் துறவு மனப்பான்மையும் மறுலோக மனப்பான்மையும் இடம்பெற்றுள்ளன எனக் கருதுவோர் உண்டு. வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும்போதும் அரசர் வாழ்க்கையையும் உயர்ந்த வகுப்பினரின் வாழ்க்கையையும்தான் நமது பழைய கலை வெளியிடுகிறது என்று பேசுவோரும் உண்டு. இவர்கள், நமது கோயில்களில் உள்ள சிற்பச் செல்வத்தை உற்று நோக்க வேண்டும்.

கூத்து, கூடை, குழந்தை

ஏற்கெனவே குறவர் சிற்பங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். இப்போது குறவர் குடும்ப வாழ்க்கையைப் பார்க்கப் போகிறோம்.

இந்தச் சிலைகளும் ஏற்கெனவே பார்த்திருக்கும் 1¾ அடி உயரத்தில் வாழ்க்கைக் காட்சிகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

நடனத்தில் இரண்டு பெண்கள் ஒரே மாதிரி ஆடுவதுபோல் இங்கே குறத்திகளையும் சிற்பத்தில் ஒரே மாதிரியாகக் காட்டியிருக்கிறது.

ஒரு சிலையில் வலது கையையும் மற்றதில் இடது கையையும் பின்னிய கூடையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சிற்பி காட்டியிருக்கிறார்.

கையில் கிண்ணத்திலே சாதம் வைத்துத் தாங்கிக்கொண்டு, தோளின் மேல் உட்கார்ந்திருக்கும் பிள்ளை எடுத்துச் சாப்பிட உதவுவதையும் காண்கிறோம். மடியில் குழந்தை ஒன்று படுத்திருப்பதையும் பார்க்கிறோம்.

நகைப் பைத்தியம்

பச்சைமணி, பவளமணி, பாசிமணி முதலியவை கோத்த மாலைகளால் குறத்தி தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு இருக்கிறாள். கையிலே காப்பு, வளை முதலானவை காணப்படுகின்றன.

கர்நாடக ஆபரணங்களை இந்தச் சிற்பங்களில் கண்டுகொள்ளலாம்.

அளகபாரத்தை நன்றாகச் சொருகி இருக்கிறாள் ஓர் இயற்கையணியாக.

நகைப் பைத்தியம், குறவர், வேடர்

வாழ்க்கையிலிருந்தே தொடங்கி நாகரிக வாழ்க்கை மீதும் படர்ந்திருக்க வேண்டும்.

எனினும், 'நகை செய்தார் நாகரிகம் செய்தார்' என்பதிலும் உண்மை இல்லையா?

குடும்பம் பெரிது

இரண்டு சிற்பங்களிலும், வலது கையையும் இடது கையையும் முறையே குழந்தைகளின் தலைமேல் வைத்தவாறு நிற்கிறார்கள். இந்த இரண்டு குழந்தைகளும் கையில் கிண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடுகின்றன. மற்ற இரு பக்கங்களிலும் இரண்டு பையன்கள் இருக்கிறார்கள்.

பெரிய குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை, முகபாவங்களில் இருந்தும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இப்படி வாழ்க்கை நடத்தும் இரண்டு குறத்திகளை, நம் கண்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்திவிடுகிறார் சிற்பி. கல்லிலிருந்து குடைந்தெடுத்துக் காட்டுகிறார் என்பதுகூடத் தெரியாதபடி அவ்வளவு தத்ரூபமாய்க் காட்டி விடுகிறார்.

நாயக்கர் ஆட்சி காலத்துச் சிற்பங்களிலே, வாழ்க்கையை படமாகவுள்ள இச்சிற்பங்களுக்கு ஒரு முக்கிய ஸ்தானம் உரியதாகும். குறவர் வாழ்க்கையை எவ்வளவு ஆழ்ந்த அனுதாபத்துடன் நோக்கி, அந்த ஏழ்மையைக் கலைச்செல்வமாகக் காட்டி, நமது அனுதாப உணர்ச்சியையும் தூண்டிவிடுகிறார் இந்தச் சிற்பி!

வாழ்வும் வழிபாடும்

வாழ்வு வாழத்தான்; சுவை கண்டு இன்புற்று வாழத்தான். இதற்குப் பக்தி - தெய்வம் என்ற ஒரு சித்தம் - இன்றியமையாதது என்பது நம் முன்னோர் கருத்து.

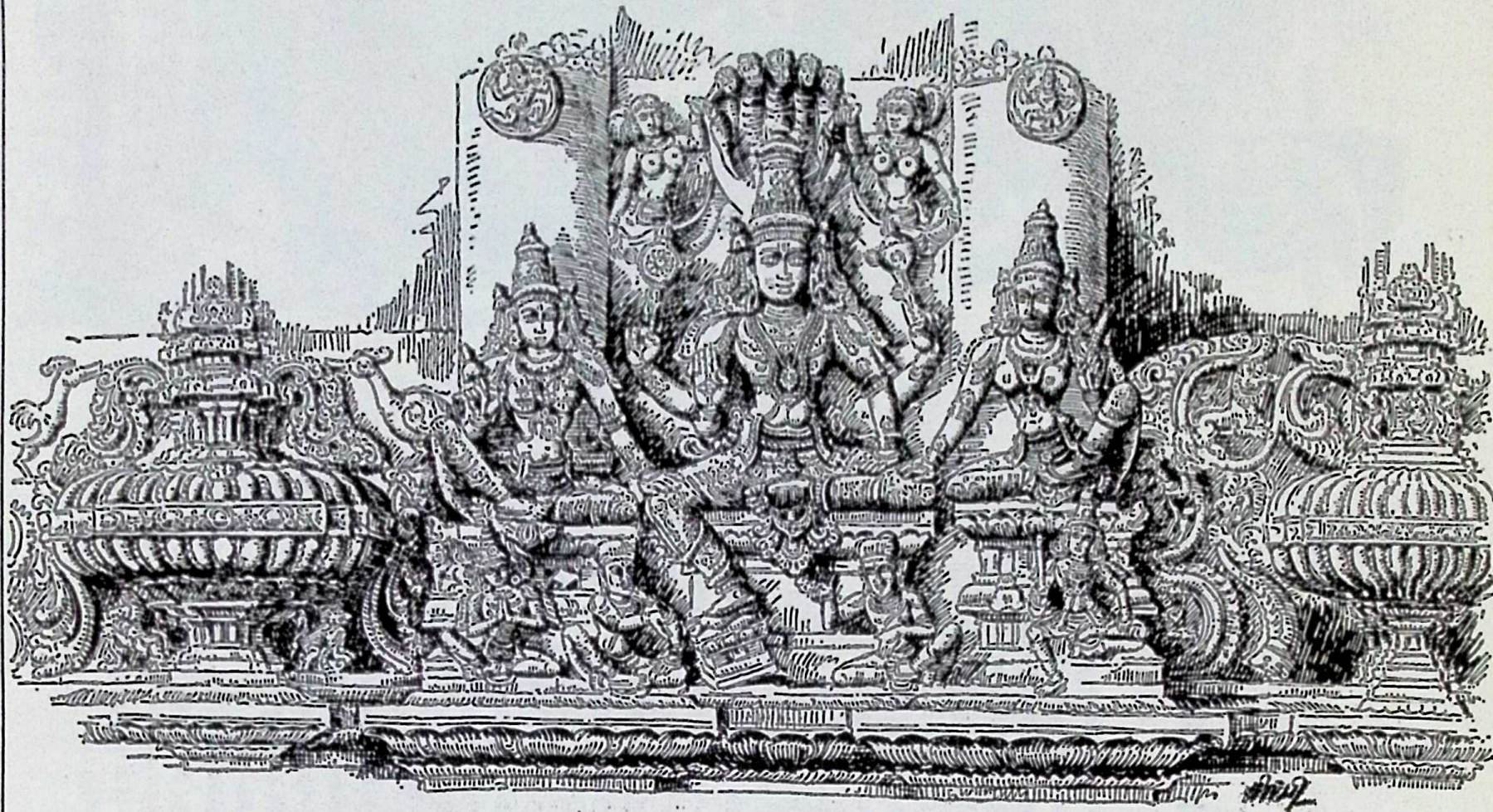
தெய்வம் என்ற உண்மை, நம் மக்களுக்கு முக்கியமாக சிவன், விஷ்ணு என்ற இரண்டு உருவக்குறிகளில் தன்னை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

திருமாலின் அடியாருக்கு, எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள் ஸ்ரீமந் நாராயணனாகக் காட்சி வழங்கி, 'அஞ்சேல்' என்று அபயம் வழங்குகிறது. 'திருமால்' என்றால், திரு என்ற லட்சுமியோடு கூடிய நாராயணன். திருமகளான ஸ்ரீதேவியுடன், பூதேவியும் உலகத்துக்கு அறிகுறியாக இறைவனுக்கு அருகே நின்று காட்சி தருகிறாள்.

இப்படியெல்லாம் அகக்கண்ணால் மெய்யடியார் கண்ட காட்சி, நாளடைவில் பரமபதநாதனின் புராண சித்திரங்களாக வளர்ந்திருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு சித்திர விசித்திரத்தை ஸ்ரீவைகுண்டம் - கள்ளப்பிரான் ஸ்வாமி கோயிலின் ராஜ கோபுரத்தில் பார்க்கிறோம்.

இந்தக் கோபுரத்திலே இதற்கு முன்பு மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் கதையை வடக்குப் பக்கத்தில் சித்திர வடிவில் கண்டுகளித்தோம். அந்தக் கதை மூலமாக, 'மண்ணும் விண்ணும் இறைவனுக்கே உரியன; எந்தச் சக்கரவர்த்திக்கோ; சர்வாதிகாரிக்கோ, வல்லரசுக் குழுவுக்கோ உரியன அல்ல' என்று பாடம் கற்பித்த பரமபதநாதனை, ஸ்ரீதேவி - பூதேவிகளுடன் அதே கோபுரத்தின் தென் பக்கத்தில் தரிசிக்கிறோம்.

யானை, குதிரை என்ற வடிவங்களைப் பெண்கள் அதிசயமாகத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் அல்லவா? அதே சிற்பங்களுக்கு அருகில் இந்தத் தெய்வக் காட்சியையும் காண்கிறோம்.

காட்சி விவரம்

அபய ஹஸ்தத்துடன் காட்சி கொடுக்கிறான் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்.

இருசுடர் இருபுறத்து)

ஏந்தி

என்று மகாகவி வர்ணிப்பதுபோல் சங்கு-சக்கரங்கள் இரு கைகளில் பொலிகின்றன.

இரண்டு பக்கங்களிலும் ஸ்ரீதேவி-பூதேவிகள் தாமரை மலரை ஏந்திய வண்ணம் கைகளைத் திருமாலின் தொடையில் ஊன்றியவாறு காட்சி தருகிறார்கள். அருளும் அழகும் திருமகளாக, சத்தியமே (உண்மையே) புருஷோத்தமனாகி, உலகை அருகில் வைத்துக் காப்பாற்றுவது உட்பொருள்.

கீழே இடது பக்கத்தில் கருடன் கைகூப்பித் தன்னுடைய பக்தியைக் காண்பிக்கிறான். வலது பக்கத்தில் சேனாதிபதி உட்கார்ந்திருக்கிறான். கருடன், வேதம் அல்லது ஞானத்துக்கு அறிகுறி. சேனாதிபதி, ஆற்றலின் அறிகுறி.

தலைக்குக் குடையாக இருக்கும் ஆதிசேஷன், இந்தத் தெய்வ அரசனின் கொற்ற வெண்குடை மட்டுமன்று;

சென்றால் குடையாம்;

இருந்தால் சிங்காசனமாம்...

என்றெல்லாம் ஆழ்வார் பாடிய கைங்கரிய லட்சணத்தின் அறிகுறி.

இரண்டு பக்கங்களிலும் முனிவர்கள் அமர்ந்து பூக்களால் அர்ச்சித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தேவ கன்னிகைகள்

இருபுறமும் வெண்சாமரம் வீசுகிறார்கள்.

இருபுறத்துத் தூண்களிலும் சூரிய-சந்திரர்கள் காணப்படுகிறார்கள். ஸ்ரீதேவி-பூதேவிகளின் இருபுறமும் கும்ப பஞ்சரக்கால்களின் குடத்தைப் பார்க்கிறோம். இடது பக்கத்தில் இருப்பதன் மீதுதான் யானை - குதிரைச் சிற்பங்கள்.

ஆளும் அழகு

கோபுரத்தின் முன்னே இருக்கும் மண்டபத்தின் வடக்குச் சுவரைப் பாருங்கள்.

ஒரு பெண்ணின் முன்பேதான் நிற்கிறோமா? ஒரு செடி மேல் தன்னுடைய வலது காலை ஓய்ந்தவாறு வைத்துக்கொண்டு, அதன் கிளையைத் தன்னுடைய இடது கையால் வளைத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாளே!

கூந்தலழகைத்தான் பாருங்கள். இடுப்புக்குக் கீழ்வரை தொங்கும் அந்தக் கூந்தலின் அழகு, அதன் நுனி முடிச்சு, அந்த மெல்லிய இடையழகு - எல்லாம் தத்ருபம் 2½ அடி உயரத்தில்.

ஆளுமே பெண்மை

அரசு

என்று சொல்லத்தக்க அழகைச் சிற்பி காட்டுகிறார் தம் கலா சிருஷ்டியாக.

பெண்ணழகை இயற்கையாகக் காட்டும் கைவண்ணம்தான், பரமபத நாதனது வைபவக் காட்சியைக் கலா சிருஷ்டியால் தோற்றுவிப்பதிலும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

பெண்ணழகை நோக்கும்போதும், இயற்கையழகைக் காணும்போதும் 'அழகு தெய்விகமானதுதான்' என்ற உணர்வுடன் பார்ப்பது, வாழ்விலே சுவையும் தூய நல்லின்பமும் காண்பதற்குரிய பயிற்சியாகும்.

ஞானதேசிகரும் வாத்தியம் ஊதுகிறவனும்

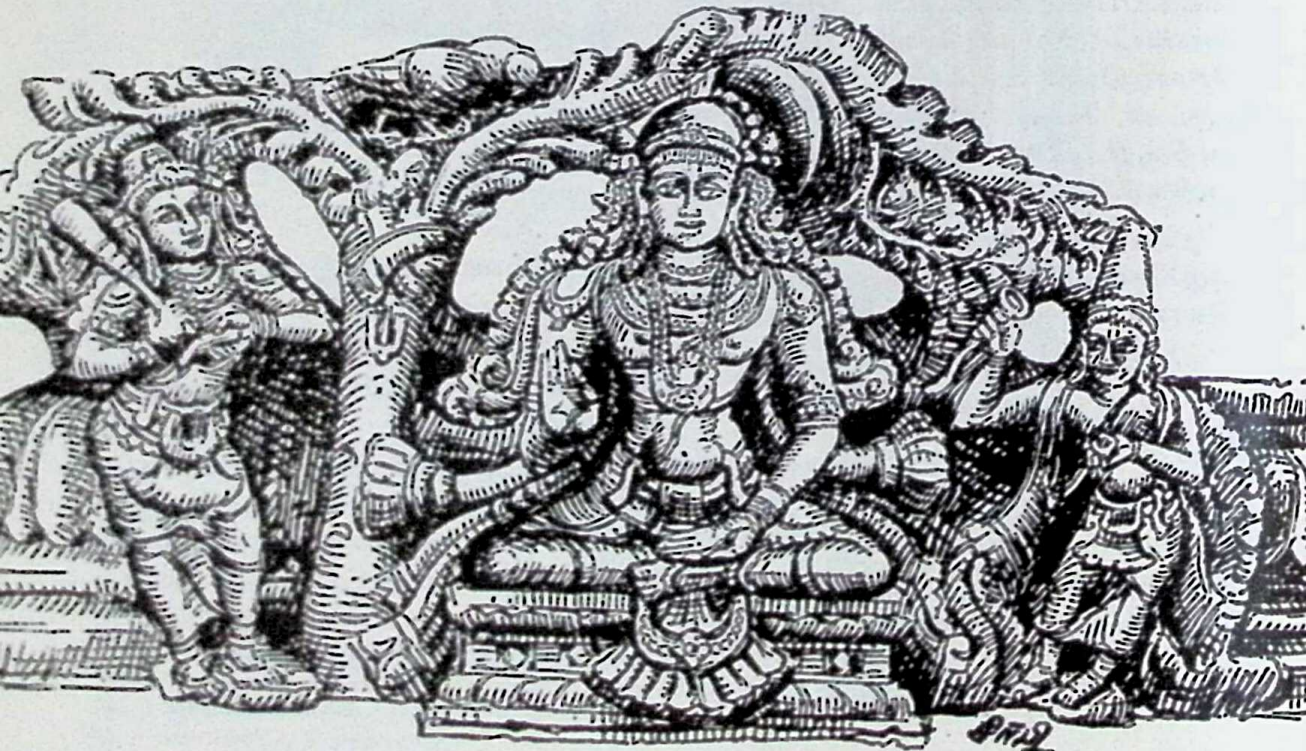
‘மு வகைத் தத்துவத்தின் முடிவு கண்ட சதுமறைப் புரோகிதன்’ என்று போற்றப் பெறுகின்ற நம்மாழ்வார், தமிழ் வேதம் பாடினார். இவர் பாடப் பாட, அருமைச் சீடரான மதுரகவி ஆழ்வார் எழுதிக்கொண்டே வந்தார்.

ஞானதேசிகரும் இருபெருஞ் சீடர்களும்

இந்த இரண்டு ஆழ்வார்களும் காலஞ் சென்றபின், முதலாவது வைஷ்ணவ ஆசாரியரான நாதமுனிகள் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தத்தைத் தொகுக்க வேண்டுமென்று ஆழ்வார் திருநகரிக்கு வந்ததாகவும், யோக திருஷ்டியால் நம்மாழ்வாரைக் கண்டு அவரிடம் நாலாயிரத்தையும் பெற்றுக் கொண்டதாகவும் குரு பரம்பரைக் கதைகள் தெரிவிக்கின்றன.

தமது யோக தரிசனத்திலே, நம்மாழ்வார் பாட, மதுரகவியார் சுவடியில் எழுதி வந்ததாகத்தானே, நாதமுனிகள் கண்டிருக்க வேண்டும்? அந்தப் பாடல்களைக் கேட்டு இவர் தாளம் போடுவதாக அமைந்திருக்கும் ஒரு சிற்பத்தை ஸ்ரீவைகுண்டம் - கள்ளப்பிரான் கோயிலில் பார்க்கிறோம்.

‘திருக்குருகூர்’ என்ற ஆழ்வார் திருநகரியில் நடந்ததாகக் கருதப்படும் இந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கும் இச்சிற்பத்திலே உறங்காப் புளிய மரத்தையும் பார்க்கிறோம். இம்மரத்தின் மேல் இரண்டு கண்ட பேரண்டப் பறவைகள் காணப்படுகின்றன. ஓர் அடி உயரத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆதி வரலாற்றுக் காட்சி ஒன்று.

என்ன நுணுக்கம்! என்ன ஜாக்கிரதை!

திருவேங்கடமுடையான் மண்டபத்திலே முன்பக்கத்தில் ஒருவகைக் கொம்பு வாத்தியம் ஊதுகிறவனை ஆறடி உயரத்தில் பார்க்கிறோம். இந்த நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகளைப் பாருங்கள்.

இதற்கு மேல் நுணுக்கமாகச் சிலா ரூபத்தில் கல்லில் செதுக்கியிருப்பது மிகவும் அபூர்வமானது என்று துணிகிறோம். பல்வேறு இடங்களிலுள்ள சிற்பங்களையும் ஒப்பிட்டு ரசிக்கும்போது இந்த உண்மை புலனாகிறது.

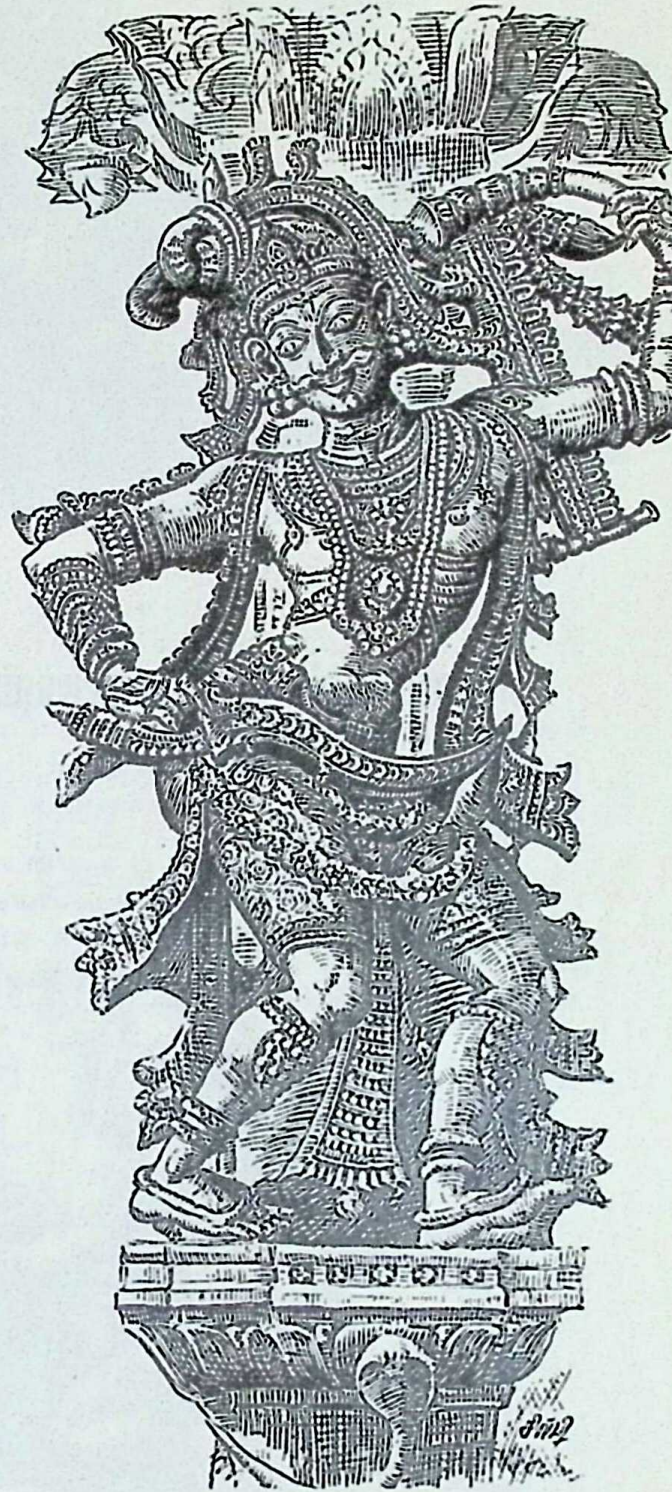
உருவிய கத்தியுடன் காணப்படுவதில் இருந்து இவனே அந்தக் கூட்டத்துக்குத் தலைவன் என்று ஊகிக்கலாம். காலின் கீழே உள்ள ஸர்ப்பத்தைக் கண்டு கையில் கத்தி ஏந்தியவாறு ஜாக்கிரதையாக இருப்பதாகவும் கருதலாம்.

காலில் சலங்கைகள் காணப்படுகின்றன. விரல்களிலுள்ள நகங்கள் நீண்டு வளர்ந்து இருக்கின்றன. நன்றாகத் தேகத்தை வளைத்தவாறு காணப்படுகிறான்.

புறங்கையின் மேலுள்ள நரம்புகள், விலா எலும்புகள் எல்லாம் வெகு இயற்கையாகத் தோன்றுமாறு செய்திருக்கிறார் சிற்பி. ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியாகக் குடைந்து காட்டியிருக்கும் அழகு பார்க்கப் பார்க்க வியக்கத்தக்கது.

இந்தச் சிற்பத்தின் கீழே வலது பக்கத்தில்தான் உறங்காப் புனி அடியில் சிஷ்ய ஸம்பத்துடன் அமர்ந்திருக்கும் ஞான பூர்ணரைத் தரிசிக்கிறோம்.

நமது சிற்பங்களில் நுணுக்க வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய உயிரோவியங்களையும் காண்கிறோம்; மனோபாவக் காட்சிகளையும் காண்கிறோம். மனோபாவக் காட்சிகளில் இயற்கையை ஒட்டியன, ஒட்டாதன என்ற இருவகையும் உண்டு.

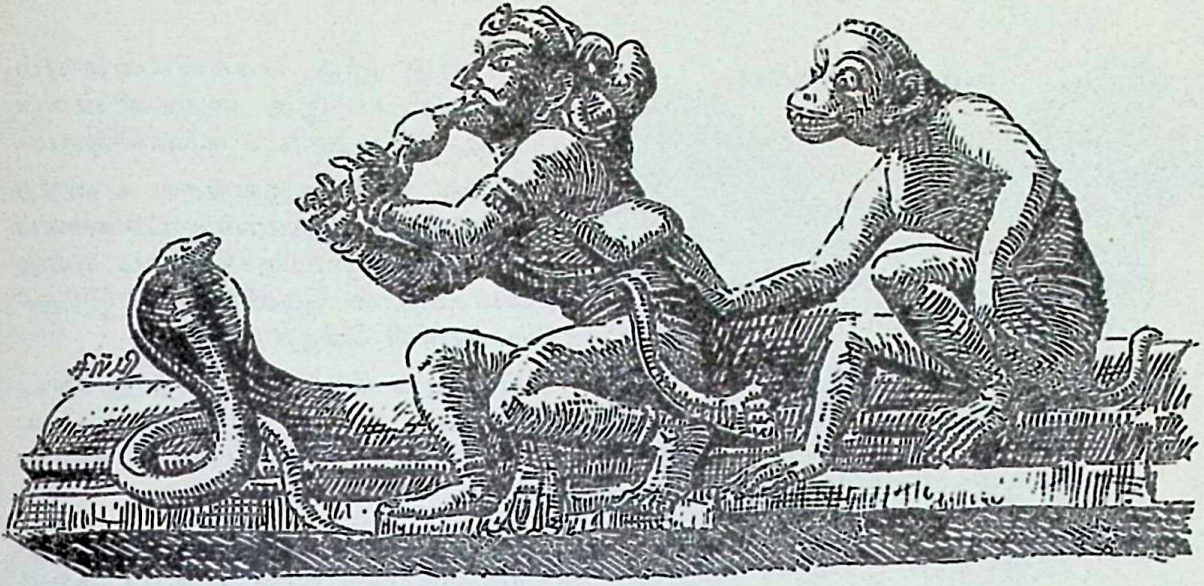

பாம்பாட்டியும் குரங்காட்டியும்

பாம்புகளை ஆட்டிவைப்பதும்,
குரங்குகளைக் கூத்தாடச் சொல்வதும்
நிண்டகாலமாக நமது நாட்டில் பொழுது
போக்குகளாக இருந்து வருகின்றன. மனக்குரங்கை

அதன் இஷ்டப்படியே கூத்தாட விட்டுவிடாமல், ஸித்த சக்திக்கு இணங்கிக் கூத்தாடச் செய்வதும், மனப்பாம்பை ஆட்டி அடக்குவதும் நமது வேதாந்திகளுக்கும் கூட நெடுங்காலப் பொழுதுபோக்காகவும் யோக-ஞான சாதனங்களாகவும் கருதப்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

ஆடு பாம்பே!

பாம்பாட்டி மகுடி வாசிப்பதையும், பாம்பு ஆடுவதையும் நாம் எத்தனையோ தடவை பார்த்திருக்கிறோம். இதை ஓர் உயிர்ச் சிற்பமாக இவ்வூர்க்கள்ளப்பிரான் கோயிலின் இரண்டாவது பிராகாரத்தின் வடக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் சொர்க்க வாசலின் அருகில் மண்டபத்தின் மேல் காண்கிறோம்.

வேலைப்பாடுகள் அதிகமாக இல்லை. காட்சியும், பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிப்போன சாதாரண நிகழ்ச்சிதான். எனினும், இந்தச் சிற்பத்திலே இக்காட்சியை வியந்து பார்க்கிறோம்; ரசித்துப் பார்க்கிறோம்.

பாம்பாட்டி, மகுடி வாசித்துக்

கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்குப் பின்னே ஒரு குரங்கு மறைந்தவாறு பயந்துகொண்டே எட்டிப்பார்ப்பதுதான் என்ன தத்ருப அழகு!

பாம்பாட்டியின் உருவத்தைப் படத்தில் உற்று நோக்குங்கள். கால்கள் பின்னால் மண்டி போட்டுக்கொண்டு இருக்க, உடம்பு முன்னே சாய்ந்தவாறு மகுடி வாசிக்கும் அழகைப் பாருங்கள்.

சாய்ந்த உடம்பு ஆடி ஆடி மகுடி வாசிப்பதுபோலவும், ஒரு பிரமை ஏற்படுகிறது. சிற்பத்திலும் சலனப்படமா, என்ன?

நல்ல முறுக்கி விட்ட மீசை; பக்கவாட்டில் சொருகிய கொண்டை; இடது கையில் தோற்பை ஒன்று தொங்குகிறது.

இரண்டடி உயரத்தில் ஓர் அதிசய உயிர்ச் சிற்பம் - ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சியின் அதிசயப் பிரதி பிம்பம்.

நிரம்பிய வேலைப்பாடு இன்றியே வாழ்க்கையை ஒட்டிய ஒரு கலா சிருஷ்டி, கண்ணுக்குப் பழகி நைந்துபோனதைக் கலைக் கண்ணுக்கு ஒரு புதுமையாகக் காட்டும் முயற்சி இது.

கூத்தாடு, குரங்கே!

‘ஆடு பாம்பே’ என்று மகுடி வாசிக்கும் அந்தச் சிற்பம் இருக்கும் இடத்திலேதான், ஒரு குறவன் குரங்கைத் தன் இஷ்டப்படியே கூத்தாட வைக்கும் சிற்பத்தையும் பார்க்கிறோம். 1½ அடி உயரத்தில் ஓர் உயிரோவியம் இது.

இடது கையால் குரங்கின் இடுப்பில் கட்டியிருக்கும் கயிற்றைத் தளர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு ருக்கிறான். வழக்கமாய்க் குரங்காட்டிகள் செய்யும் காட்சியைத்தான் இங்கும் கண்முன்னே பார்க்கிறோம்.

என்றாலும், உற்றுப் பாருங்கள். குரங்கு, குறவனுடன் ஒத்துழையாமையான செயல் பார்க்கிறது. ஆனால், இதோ குரங்காட்டி தன் வலது கையிலுள்ள கழியைக் கீழே தட்டுகிறான். பாருங்கள், ஆம், பாருங்கள், என்ன நடக்கிறது என்று.

கம்பின் சத்தம் கேட்டவுடனே குரங்கு பயந்து பல்லை இளித்துக்கொண்டு கூத்தாடத் தொடங்குகிறது. ஒரு கம்பைத் தன்னுடைய தோளின் மீது வைத்துக்

கொண்டு இரு பக்கங்களையும் தன்னுடைய இரு கைகளினால் பிடித்தவாறு கூத்தாடக் காண்கிறோம்.

இவை சிற்ப உருவங்கள் என்றே தோன்றவில்லை. நிஜமான காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சிதான் மேலிடுகிறது. இந்தச் சிற்பங்களின் வெற்றி இது.

சிற்பமும் சிந்தனையைத் தூண்ட வேண்டும். பார்த்து மறந்துவிடக்கூடிய காட்சியன்று உண்மையான சிற்பக் காட்சி.

நிழற்படம் வேறு; கலைப் படம் வேறு. இயற்கையின் நிழலன்று கலை - வாழ்க்கையின் நகலுமன்று.

‘பாம்பாட்டி’ சிற்பத்தில் குரங்கைப் பயந்திருக்கும் நிலையில் காட்டி இருப்பதும், ‘குரங்காட்டி’ சிற்பத்தில் குரங்கைப் பயமுறுத்தும் நிலையில் குரங்காட்டியைக் கோலுடன் காட்டியிருப்பதும், மனோபாவ அம்சத்தைக் காட்டி இச்சிற்பங்களின் தரத்தையும் உயர்த்தி இருக்கின்றன. இவை கண்களோடு சுருத்துக்கும் விருந்து.

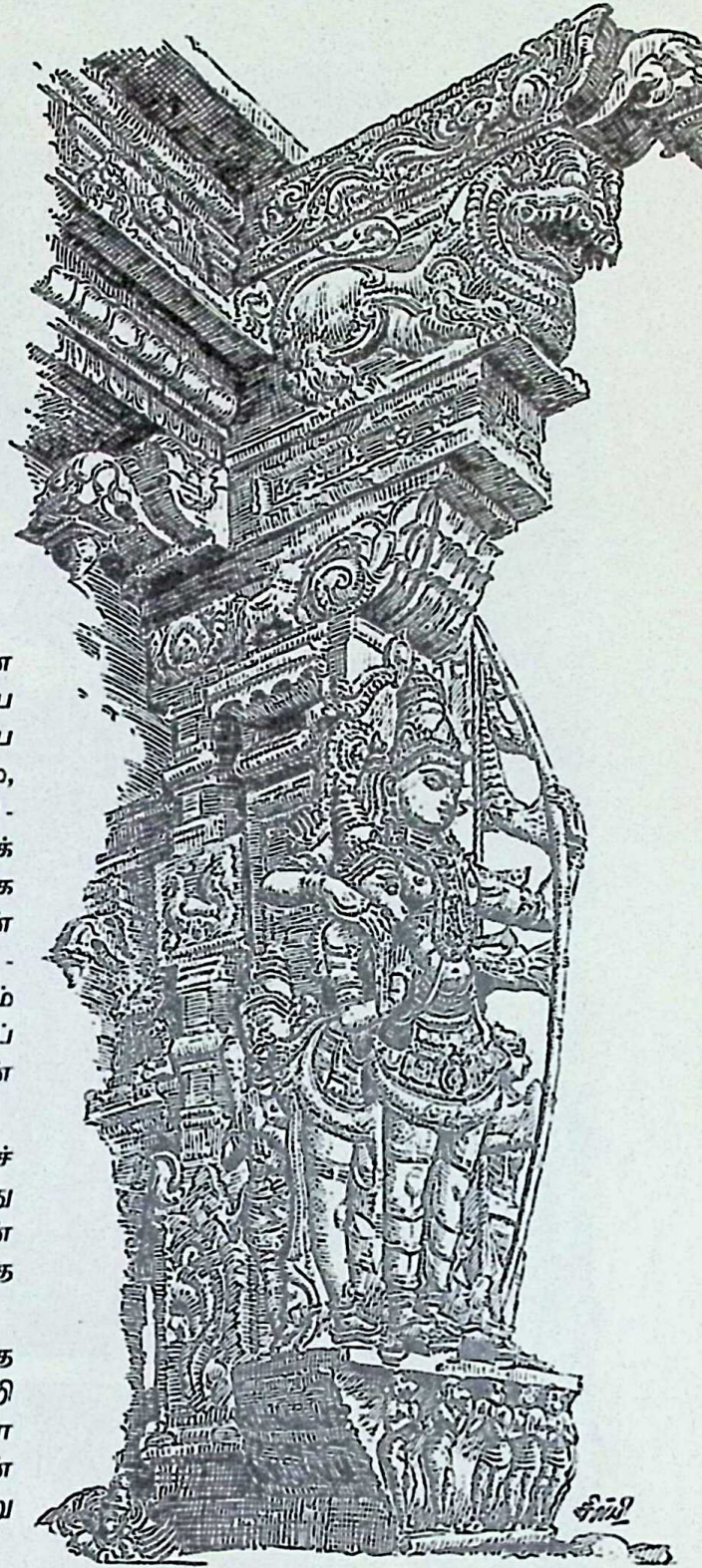

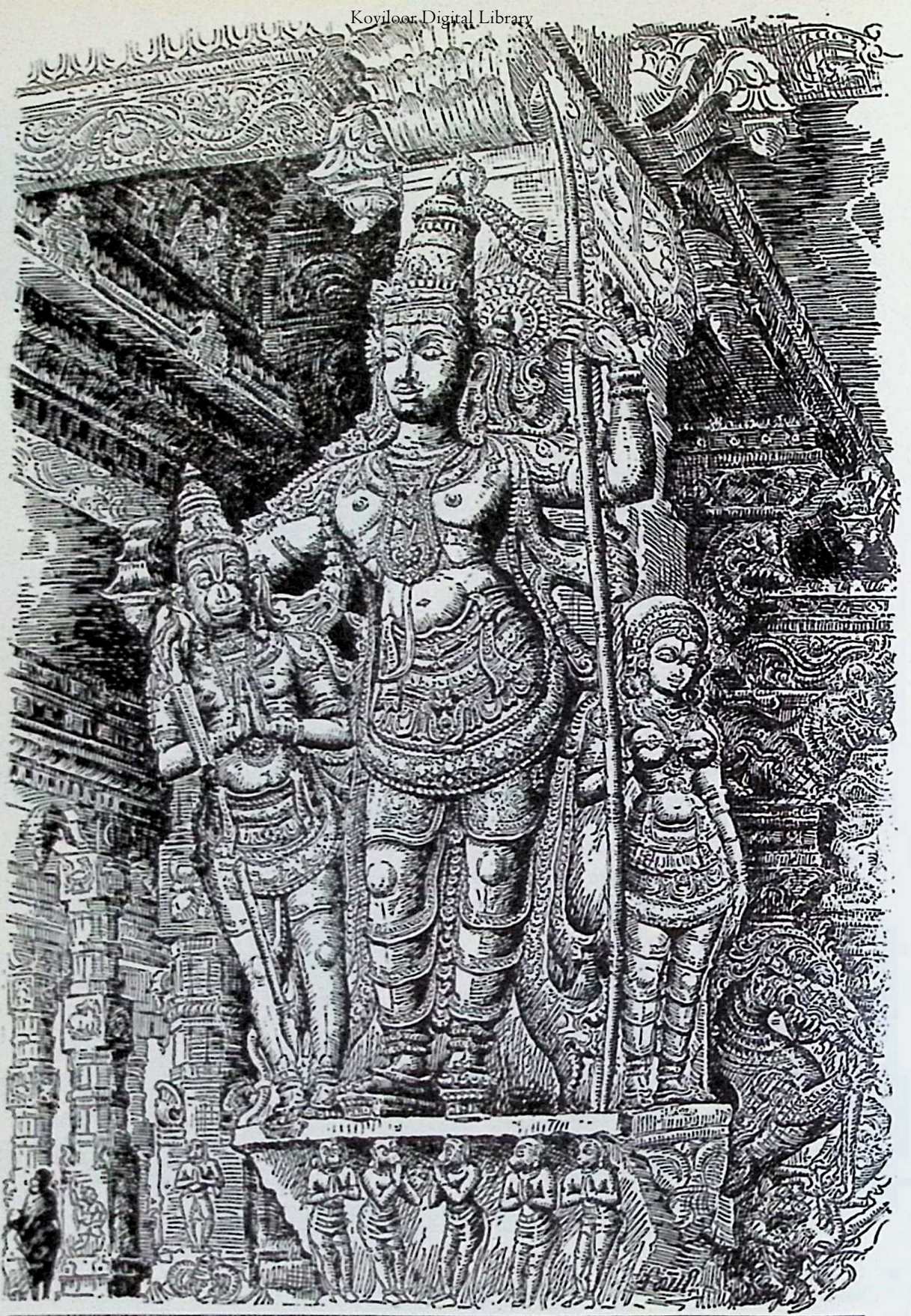
சிற்ப ராமாயணம்

அனுமனைக் கோதண்டராமன் அணைத்துக்கொண்டபடியே சுக்கிரீவனுடன் போருக்குரிய மந்திராலோசனைகள் செய்வதையும், கீழே வானர வீரர்கள் கத்திகேடயங்களுடன் யுத்த சந்ந்தர்களாகக் காண்பதையும், ஓர் அற்புதக் காட்சியாக முன்பு கண்டு ஆனந்தித்தோம். அனுமன் மீது காட்டும் இவ்வளவு பிரியத்தை - இத்தகைய நட்பை, நண்பனாகவும் தன்னால் சகோதரனாகவும் அங்கீகரிக்கப் பெற்ற சுக்கிரீவன் விஷயமாக ராமன் காட்டியதுண்டா?

‘ஆம்’ என்கிறது ஸ்ரீவைகுண்டத்துச் சிற்ப ராமாயணம். இலங்கையிலிருந்து அயோத்தி திரும்பிய ராமன், சுக்கிரீவன் விஷயமாக இத்தகைய நேசத்தை வெளியிடுகிறானாம்.

தனக்குச் சுக்கிரீவன் செய்த பேருதவியை நினைத்து நன்றி தெரிவிக்கும் காட்சிச் சிற்பத்திலே, சீதா பிராட்டியோடு நிற்கும் கோதண்டராமன் சுக்கிரீவனை அணைத்தவாறு காணப்படுகிறான்.

கீழே வானர வீரர்கள் வாய் பொத்திக் கை கூப்பியவாறு இந்தக் காட்சியைக் கண்டு ஆனந்தித்திக்கிறார்கள்.

இந்தச் சிற்பத்திலே விபீஷணனையும் காண்கிறோம். கதையுடன் கை கூப்பிக்கொண்டு சுக்கிரீவனுக்குப் பின்னே நிற்கிறான்.

ஆறடி உயரத்தில் வில்லைக் கல்லில் குடைந்து காட்டி, அதை ராமன் கையில் தனியாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் காட்டியிருக்கும் அற்புதத்தைக் கண்டு யாரும் பிரமிப்படைவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

இங்குள்ள சிற்பச் செல்வங்களில் சிகரமாக அமைந்திருப்பவை, கோதண்ட ராமன், அனுமனை அணைத்துக் கொண்டிருப்பதும், சுக்கிரீவனை அணைத்துக் கொண்டிருப்பதுமாகிய காட்சிகளே.

தனிப்படத்தில் தூணின் முழுத் தோற்றத்தையும் காணலாம்.

சீதையின் உருவம் மிகவும் கம்பீரமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தச் சிற்பங்களில் நகைகள் பூர்ணமாகச் சோபிக்கின்றன.

சுக்கிரீவன் வானர ராஜாவானதால், அரசனுக்குரிய ஆடை ஆபரணங்களுடன் காட்சியளிக்கிறான்.

இந்தத் திருவேங்கடமுடையான் மண்டபத் தூண்களில் சிற்ப ரூபத்தில் மலிந்துகிடக்கின்றன, அனுமனின் வீர தீர பராக்கிரமச் செயல்கள்.

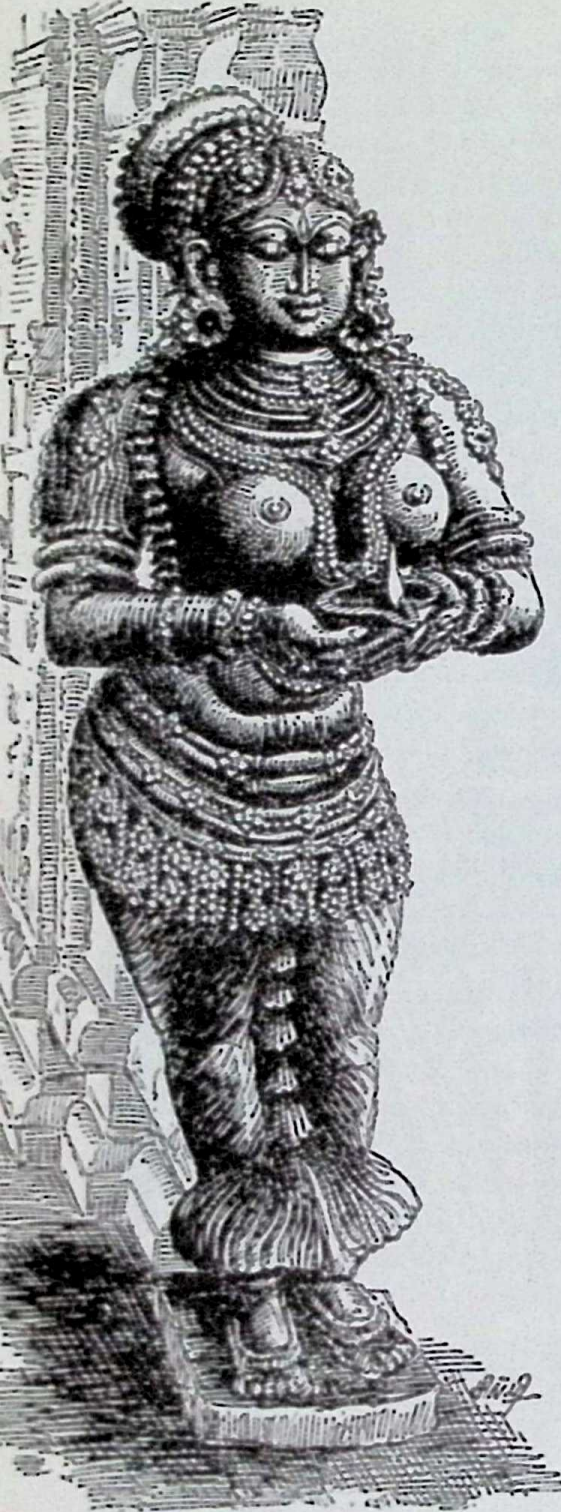
முழுப்படத்தில் யாளித் தூணையும் ஓரளவு பார்க்க முடிகிறது.

ராமாயணம் கவிச்சித்திரங்களாகவும் காவியச் சிற்பங்களாகவும் ஒளிர்வது போல், சிற்பக் கலையிலும், சித்திரக் கலையிலும் அந்தந்தக் கலைகளுக்கு வளமும் வனப்பும் அளித்திருக்கிறது. தென்னாட்டுத் திருக்கோயில்களில் சித்திர ராமாயணத்தையும் சிற்ப ராமாயணத்தையும் காணலாம்.

ஸ்ரீவைகுண்டத்துக் கள்ளப்பிரான் கோயிலில் திருவேங்கடமுடையான் மண்டபத்தில் நாம் காண்பது சிற்ப ராமாயணத்தின் ஒரு பொன் ஏடு. அனுமனை அணைத்துக்கொண்ட வண்ணம் மந்திராலோசனை நடத்துவதும், பிராட்டி காணச் சுக்கிரீவனை அணைத்தவாறு தன் தோழமையைப் புலப்படுத்துவதும், சிற்ப ராமாயணத்தின் அற்புதமான இரண்டு கற்பனைகள்.

இக்காட்சிகளைக் காணும்போது, 'கவிதை சொல்லச் சொற்கலைதான் வேண்டும் என்பதில்லை; கல்லும் சொல்லாதோ கவி?' என்று ரசிகர் உள்ளம் கேட்கிறது.

ராமாயணம் இன்னும் எழுதி முடிந்தபாடில்லை. 17-ம் நூற்றாண்டில் யாரோ பெயர் தெரியாத சிற்பி கல்லால் கற்பித்த ராமாயணப் புதுமைகள் இவையென்றால், ராமாயணத்தின் ஜீவ சக்தியை என்ன என்பது? கலைகளுக்கு உயிர் தந்து, தானும் கலைகளால் உயிர் பெற்ற வண்ணம் திகழ்வது ராம கதை.

அபூர்வமான காட்சிகள்...

தீப ராணி

விளக்கு ஏந்தியவாறு காணப்படுகிறாள். தலை அலங்காரத்தையும், இடையைச் சுற்றி அலங்கரிக்கும் முத்துமணிகளாலான அணிகளையும் பாருங்கள்.

அந்த உடலமைப்பும், நிற்கும் நிலையும் இவளை ஓர் அழகு ராணியாகக் காட்டுகின்றன. சிலா பிம்பத்தில்தான் இந்த ராணியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பண்டைக்கால அணிகளின் வேலைப் பாடுகளையும், அந்தக் காலத்தில் ஒரு பெண் தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்ள எத்தனை ஆபரணங்களை உபயோகித்துக் கொண்டாள் என்பதையும், இந்தச் சிலையின் மூலமாக நாம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஆபரணங்களும் அதிகமாய்க் காணப் படுகின்றன. அழகும் அதிகமாகவே சோபிக்கிறது. அணியும் அழகும் இசைந்திருக்கின்றன.

சிலை, சிறிது பின்னம் அடைந்திருக்கிறது. அதையும் படத்தில் சேர்த்துக் காட்டியிருக்கிறது.

அனுமன் - ஒரு கற்பனை

திருவேங்கடமுடையான் மண்டபத்திலே தூண்களில் அனுமனின் பல உருவங்கள் இருப்பதாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இதோ அனும உருவம் ஒன்று, நல்ல மனோபாவத்துக்கும் திட சித்தத்துக்கும் எடுத்துக்காட்டாகக் காண்கிறது.

எண்ணத்தின் திண்மை அல்லது உறுதியை வலது கையால் நமக்குத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டும் தன்மையை, கலை அம்சத்தை இந்தச் சிலையில் பார்க்கிறோம்.

தூணின் அடிப்பாகத்தில் 1½ அடி உயரத்தில் காட்சியளிக்கிறது இந்தச் சிற்பக் கற்பனை.

அந்த ராமபிரானைக் கண்டு இந்த அனுமனு உள்ளத்திலேதான் என்ன ஆனந்தம்! அந்த ஆனந்தத்தை நமக்கு வெளியிடுவதில் தான் எவ்வளவு ஆனந்தம்!

ஆனந்தத்தின் எல்லையைத் தன்னுடைய இனத்தின் சேட்டை மூலமாகக் குதித்துக் காண்பிக்கும் தோற்றம்தான் எவ்வளவு அதிசயமாக அமைந்துவிட்டது.

ஒரு கதைக் காட்சி

வேடத்தலைவன் ஒருவன் ஓர் அரசிளங்குமரியைத் தூக்கிச் செல்லும் காட்சி ஒன்று, கிருஷ்ணாபுரத்துக் கோயிலில் காணப்படுகிறது. அப்படி ஒரு காட்சி அடுத்த பக்கத்தில் உள்ளது.

அரசிளங்குமரி அபாயக் குரல் கொடுக்கவே, சிப்பாய்கள் குதிரைகளில் வேகமாய் வருகிறார்கள். இரு புறமும் அவனைத் தடுத்துக்கொண்டு ராஜகுமரியை மீட்கும் முயற்சியைப் பாருங்கள்.

இந்த நிலைமையிலும் கையில் கத்தி ஏந்திக்கொண்டு குதிரை வீரர்களுடன் சண்டை போடும் சாகசத்தையும் பார்க்கிறோம்.

ஆனால், இந்த அழகிய காட்சியை நாம் இன்று பார்க்க முடியாதபடி வாள் ஏந்திய கை பின்னமுற்று இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் படத்தில் நிறைவாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

வலது பக்கத்தில் குதிரை முன்பு இந்த வேடவத்

தலைவனுடைய ஆளும் ராஜகுமரியின் ஆள் ஒருவனும் சந்தித்திருக்கும் காட்சி. இந்த ஆள் அந்த ஆளின் இரு கைகளையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கிறான்.

குதிரைகளின் வேகத்தைத்தான் பாருங்கள். எவ்வளவு உற்சாகமாய்ப் பாய்கின்றன!

இந்தக் கதைக் காட்சியில், சில சிற்ப நுட்பங்களை வியந்து பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

சிற்ப நுட்பங்கள்

அரசினங்குமரியைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடி வருகையில் அந்தக் கனத்தால் உடம்பில் ஏற்படும் நெளிவுகளையும் சிற்பி காட்டியிருக்கிறார்.

நாம் 'கோஷா ஸ்திரீ' என்று சொல்கிறோமே, அந்த மரபை அனுஷ்டிக்கிறவன் அரசினங்குமரி. தன்னை, அந்நியனாகிய ஆடவன் ஒருவன் தூக்கிக்கொண்டு வருவதால் நாணமும் கூச்சமும் ஏற்படுகின்றன. எனவே, முந்தானையால் முகத்தைச் சுற்றி மறைத்துக்கொள்கிறான்.

ஆனால், ஓடிவரும் வேகத்தில் காற்று அந்த முகத்திரையை விலக்கி,

ராஜகுமாரியின் பூர்ண அழகை நமக்குக் காட்டிவிடுகிறது.

இந்த அழகிய காட்சிகளை, கள்ளப்பிரான் ஸ்வாமி கோயிலில் உட்கோயிலான லட்சுமிநரசிம்ம கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள கண்ணாடி மண்டபத்தில் பார்க்கிறோம்.

இம் மண்டபத்துக்கு மேலே கொடுங்கையில் 2½ அடி உயரத்தில் இந்தக் கதைக் காட்சி கண்ணுக்கு விருந்தாக அமைந்திருக்கிறது.

சிற்ப நுட்பங்களுக்குப் பேர் போன இந்த அபூர்வமான கதைக் காட்சியைத் தான் நாம் கிருஷ்ணாபுரத்தில் அழகாகவும் தெளிவாகவும் கண்டிருக்கிறோம்.

கோபத்தில் பிறந்த கடவுள்

சிவகோபம், வீரபத்திரக் கடவுளாகித் தட்சன் வேள்வியை அழித்த கதை புராணப் பிரசித்தமானது. சைவத்தின் வெற்றியைக் காட்டும் இக்கதைச் சிற்பத்தை, நம்மாழ்வார் பாடிய நவ திருப்பதிகளில் ஒன்றாகிய இந்தக் கள்ளப்பிரான் ஸ்வாமி கோயிலிலும் காண்கிறோம் என்றால், அது ஓர் அதிசயமல்லவா?

வீரபத்திரன் - அங்கும் இங்கும்

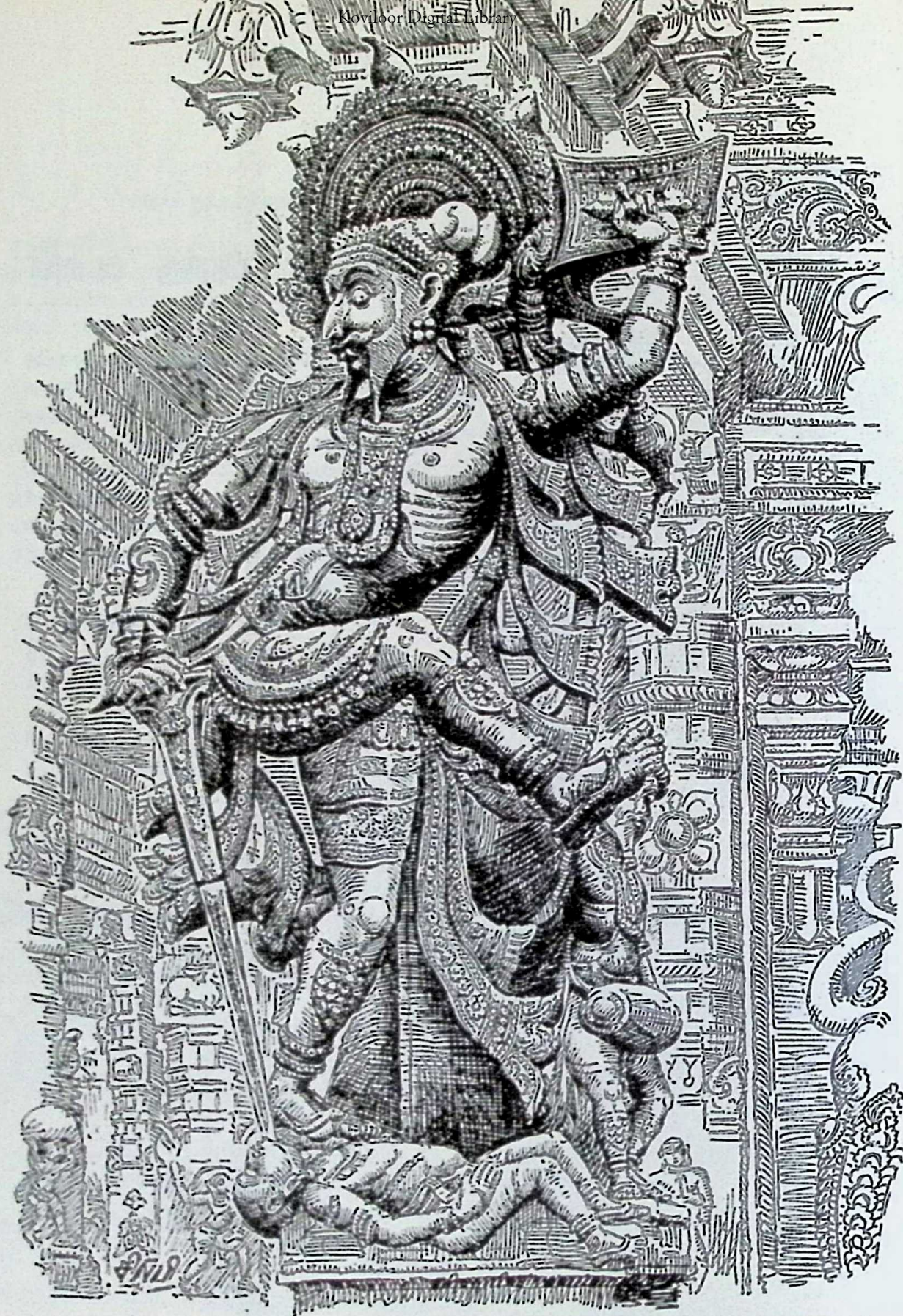
வீரபத்திரச் சிற்பமே ஓர் அதிசயச் சிற்பம்தான். ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குச் சம்பத்திலுள்ள கிருஷ்ணாபுரம் - கோயிலிலும் இங்குள்ள மாதிரி வீரபத்திரக் கடவுளைக் காண்கிறோம். (வீரபத்திரர் பற்றிய குறிப்புகள், நாம் முன்பே பார்த்துவிட்டோம்).

கிருஷ்ணாபுரத்துச் சிற்பத்தில், தூக்கிய வலதுகால் ஒருவிதப் பிடிப்பும் இல்லாமல் தனித்து நிற்கும் அதிசயத்தைக் கண்டோம். தூணில் நேராகச் சிற்பத்தைச் செய்து, பக்கவாட்டில் முகம் உக்கிரமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகக் காட்டியிருக்கிறது.

6½ அடி உயரத்தில் நல்ல நுணுக்க வேலைப்பாடுகளுடன் ஒரு பயங்கரக் காட்சி.

காலின்கீழ் மிதிபட்ட நிலையில் காணப்படுகிறான் தட்சன். உக்கிர தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டே சுத்தியைத்

தட்சன் கழுத்தில் ஊடுருவிப்
பாயவிட்டிருக்கும் பயங்கரக் காட்சி
இது. சிவகோப ஆவேசத்துக்கு
உருவமாகப் புராண மனோபாவத்தில்
பிறந்து, சிற்பத்திலே எவ்வளவு உக்கிர
அழகுடன் உருப்பெற்றிருக்கிறது!

கண்ணில்தான் என்ன அனல்
பறக்கிறது! ஆம்; வீரபத்திரக் கடவுளை
அல்லவா முகமுகமாய்ப் பார்க்கிறோம்?
தூணின் பக்கவாட்டில் நின்று பார்த்தால்
வீரபத்திரன் பிரத்தியட்சம்தானே!

கத்தி, பாதி வரை பின்னமடைந்து
விட்டது. பின்னப்பட்டதை இங்கே
சேர்த்துக் காட்டியிருக்கிறது.

தலையைச் சுற்றியுள்ள நுணுக்க
வேலைப்பாடுகளின் ஓரங்களில் சல்லடை
துளைத்திருப்பதுபோல் துவாரங்கள்
காணப்படுகின்றன.

(தோற்றங்களை இரண்டு விதமாக
இங்கே காட்டியிருக்கிறது) சிற்பி, மெழுகு
போலக் கல்லைக் குடைந்து எவ்வளவு
நுணுக்கமாக இந்தக் கலா சிருஷ்டிகளைச்
செய்து காட்டியிருக்கிறார்!

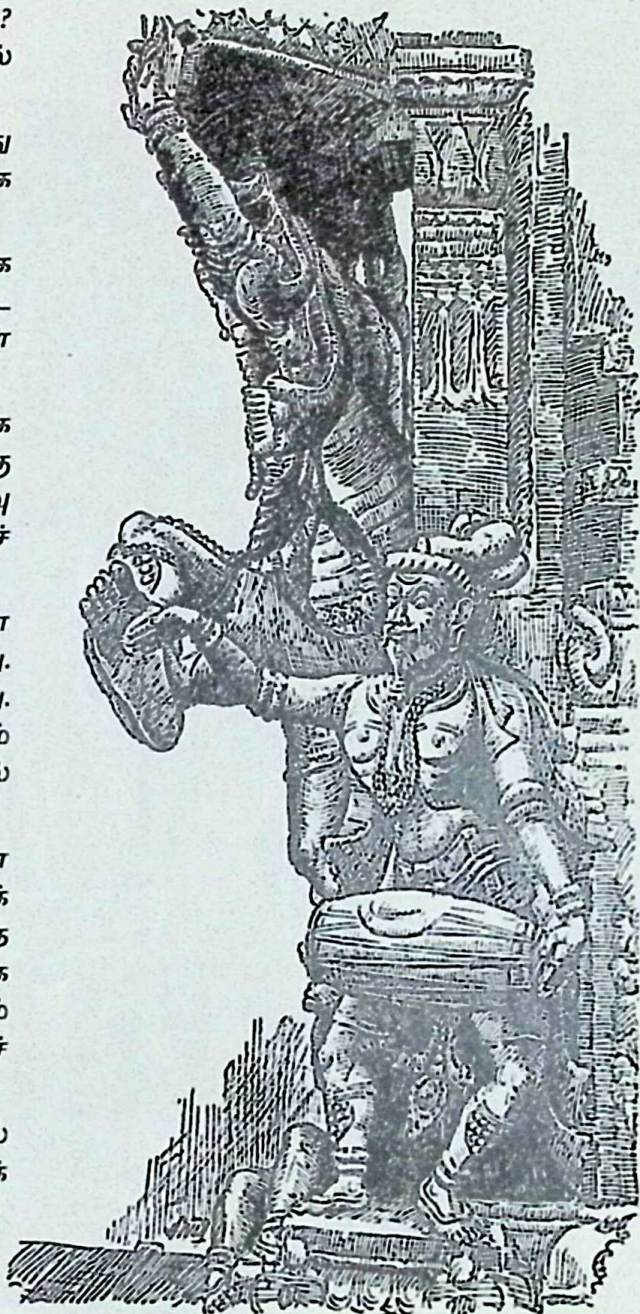
இங்கே, தூக்கிய கால் தூணின்
பிடிமானத்தோடு காட்டப்பட்டிருக்கிறது.
இது பொருத்தமாகவும் அமைந்திருக்கிறது.
ஏனென்றால், இதற்கு மிகவும்
பொருத்தமான ஒரு சிற்பம் பக்கத்தில்
அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வீரபத்திரனின் தூக்கிய பாதம்தான்
எவ்வளவு அழகாய்த் திரும்பிக்
காண்கிறது! இதைப் பார்த்துவிட்டு இந்த
உக்கிர தாண்டவத்துக்கு இசைவாக
மத்தளம் வாசிக்கிறவனையும்
பார்க்கிறோம். இதுவும் ஓர் உயிர்ச்
சிற்பமாக அமைந்திருக்கிறது.

குதித்துக்கொண்டு வலது கையால்
தூக்கித் துரிதமாக மத்தளத்தைக்
கொட்டும் இக்காட்சி, மிகவும்
ரஸமாயிருக்கிறது.

இடுப்பில் கட்டியிருக்கிறது
மிருதங்கம். வீரபத்திரருக்கு உள்ள
கிருதா, மீசை மத்தளக்காரனுக்கும்
இருக்கிறது. இவன் உயரம் மூன்று
அடி.

இந்தச் சிலைகளுக்குச் சிகை
அலங்காரம் மிகவும் அழகாய்
அமைந்திருக்கிறது.

கொஞ்சமோ செல்வம்?

கொட்டிக் கிடக்கிறது செல்வம் ஒரு சிறிய இடத்திலே! எட்டிப் பார்க்கலாம்; கிட்டிப் பார்க்கலாம்; தொட்டுப் பார்க்கலாம். கொள்ளக் குறைவில்லை; கொண்டு போய்விட முடியாது, அப்படியா! - எங்கே?

அழகு கொழிக்கும் மண்டபம்

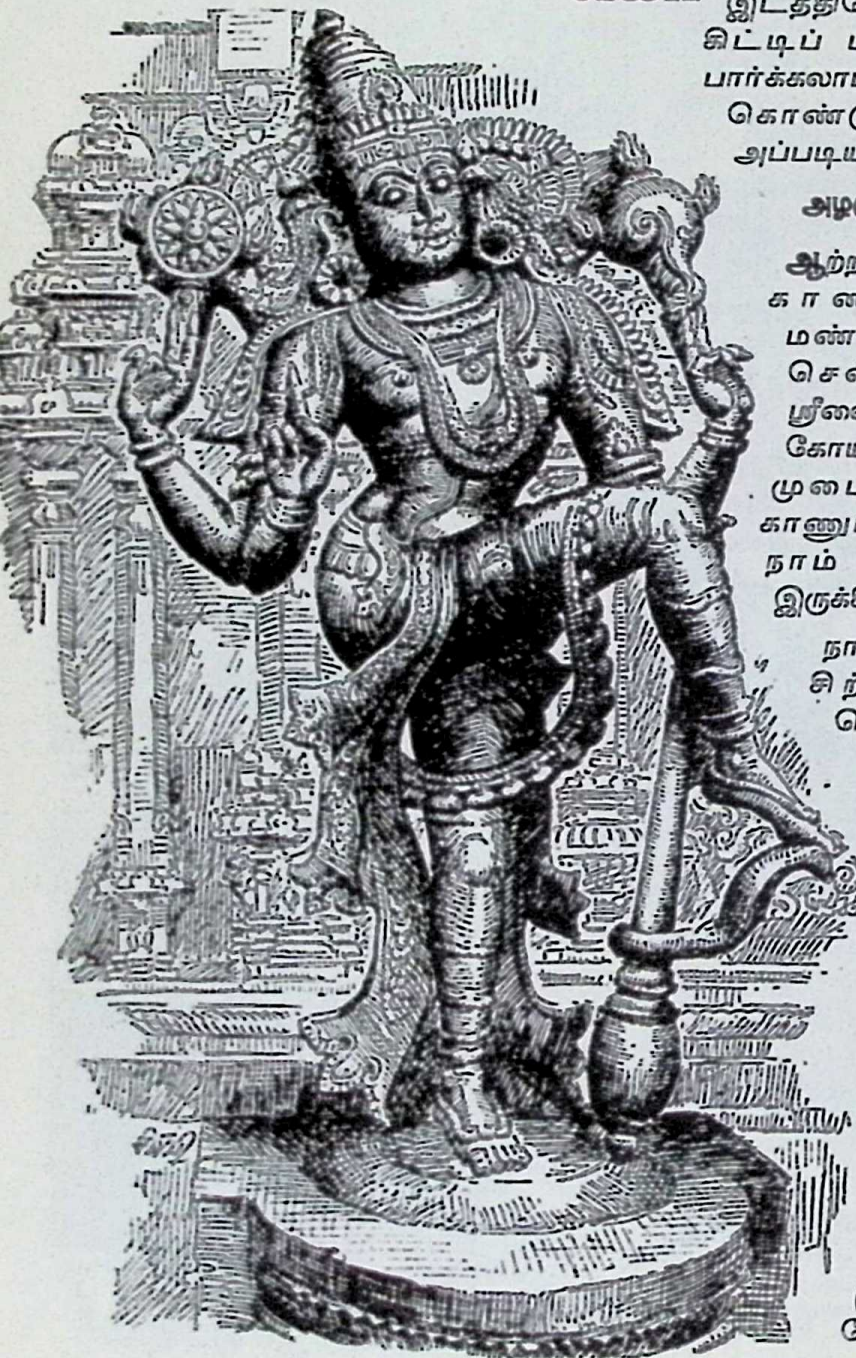
ஆற்றங்கரை அருகே அனைவரும் காணக் கூடிய கோயில் மண்டபத்திலேதான் அந்தச் செல்வம் காணப்படுகிறது. ஸ்ரீவைகுண்டத்துள் கள்ளப்பிரான் கோயிலைச் சார்ந்த திருவேங்கட முடையான் மண்டபத்திலே காணும் செல்வங்களைத்தானே நாம் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்துச் சிற்பச் செல்வங்களின் பெருமையை வெளியிடும் இத்திருவேங்கட முடையான் மண்டபத்தின் வெளித் தோற்றத்தைத்தான் முழுப் பக்கத்தில் காண்கிறோம்.

அருமையான நகைகள் வைத்திருக்கும் ஓர் அழகான நகைப் பெட்டியைக்காண்பதுபோல் கண்டு களிக்கிறார்கள் சிற்ப ரசிகர்கள்.

பகடியின் பகட்டு

கொம்பு வாத்தியம் வாசிக்கும் கூத்தாடியின் (பகடியின்) மற்றொரு தோற்றத்தை முழுப்பக்க

படத்தில் பார்க்கிறோம். இதில், உடம்பிலுள்ள வளைவுகளைப் பார்க்க முடிகிறது. பகட்டும் சிற்பங்களில் ஒன்று இது.

கல்லும் ராமாயணம் சொல்கிறது!

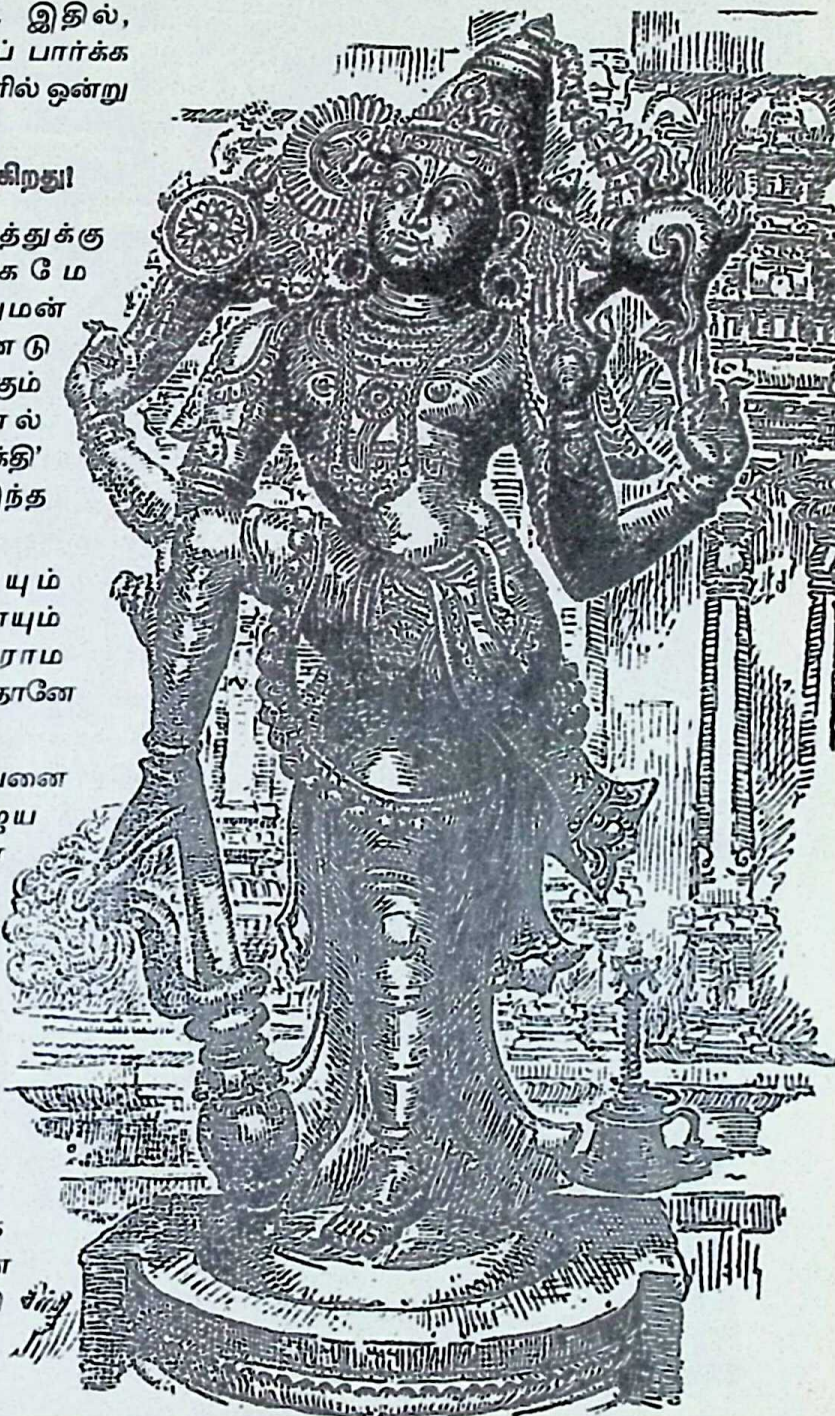
மேலே சொன்ன சிற்பத்துக்கு அடுத்ததில், வணக்கமே வடிவெடுத்ததுபோல் அனுமன் வாய் பொத்திக்கொண்டு கோதண்ட ராமனைத் தரிசிக்கும் காட்சி. 'அறிவைப்போல் அடக்கம்; அடக்கம்போல் பக்தி' என்று சொல்லத்தக்கது இந்த அனுமன் நிலை.

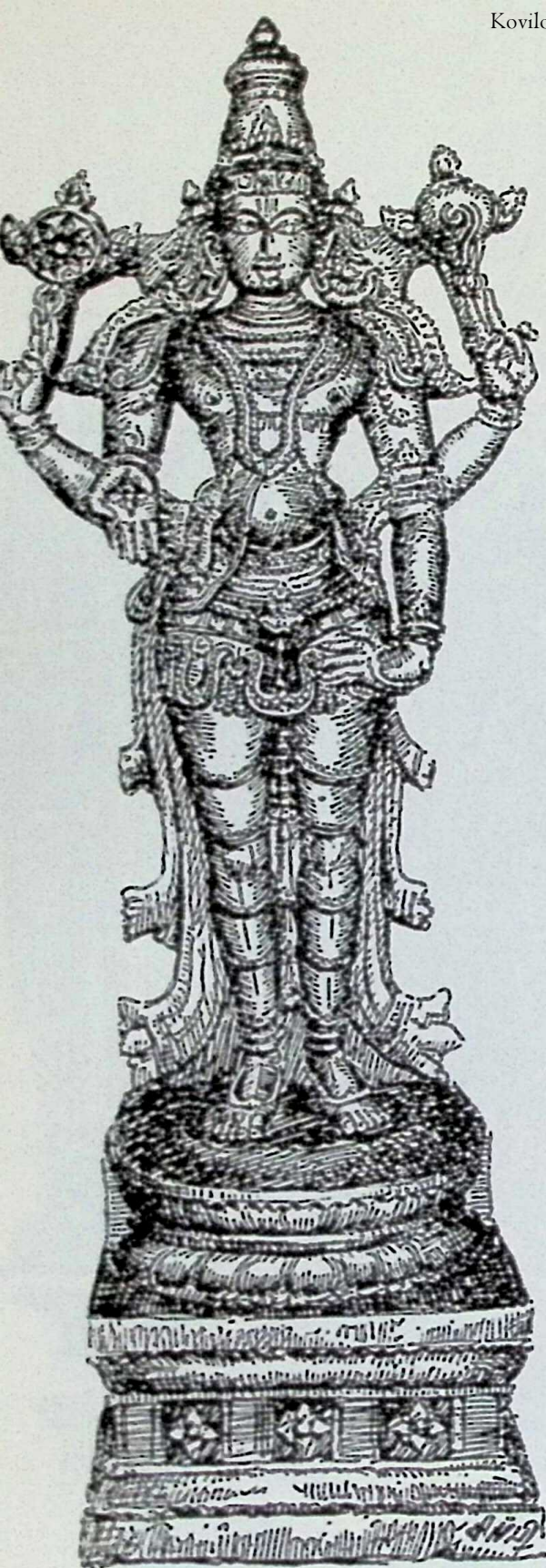
அருகே சுக்கிரீவனையும் பக்கவாட்டில் விபீஷணனையும் காண்கிறோம். இவர்களும் ராம பக்தர்களே. எனினும், அனுமன்தானே ராமபக்தியின் உருவம்?

இதற்கு அடுத்ததில் சுக்கிரீவனை அணைத்துக்கொண்டு விஜய கோதண்ட ராமன், சிதா பிராட்டியுடன் காட்சி அளிக்கிறான். சீதையின் பக்கத்தில் சாமரம் வீசிக் கொண்டு இருக்கிறான் ஒரு பெண்.

வைஷ்ணவ - சைவ சமரசம்

மேலே சொன்ன ராமாயணச் சிற்பத்தின் அருகே வீரபத்திரக் கடவுளைக் காண்கிறோம். வெற்றிமயமான சாந்தத்துக்கு அருகே சக்தி மயமான சீற்றத்தைக் கண்டு வியக்கிறது ரசிகர் உள்ளம்.

ராமாயணக் காட்சிக்கு அருகே சிவபுராணக் காட்சி கண்டு சம தரிசனம் காண்கிறது தத்துவ சமரசவாதிகளின் உள்ளம்.

நகைப் பெட்டிதான் பூர்த்தி இல்லை!

இந்தக் கோயிலிலுள்ள மிக முக்கியமான சிற்பங்களில் நான்கைச் சேர்ந்தாற்போல் காண்பது, பல செல்வங்களையும் ஒரே சிற்றறையில் காண்பது போன்ற உவகை தருகிறது. இந்தச் சிற்பங்களை உடைய தூண்களின் மேல் மண்டபம் பூர்த்தியாகாமல் இருக்கிறது.

கம்பீரமான காவல்

ஸ்ரீவைகுண்டநாதரின் சந்நிதிக்கு வெளியே இருபுறமும் துவாரபாலகர்களை ஏழு அடி உயரத்தில் பார்க்கிறோம். கம்பீரமாய்க் காவல் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

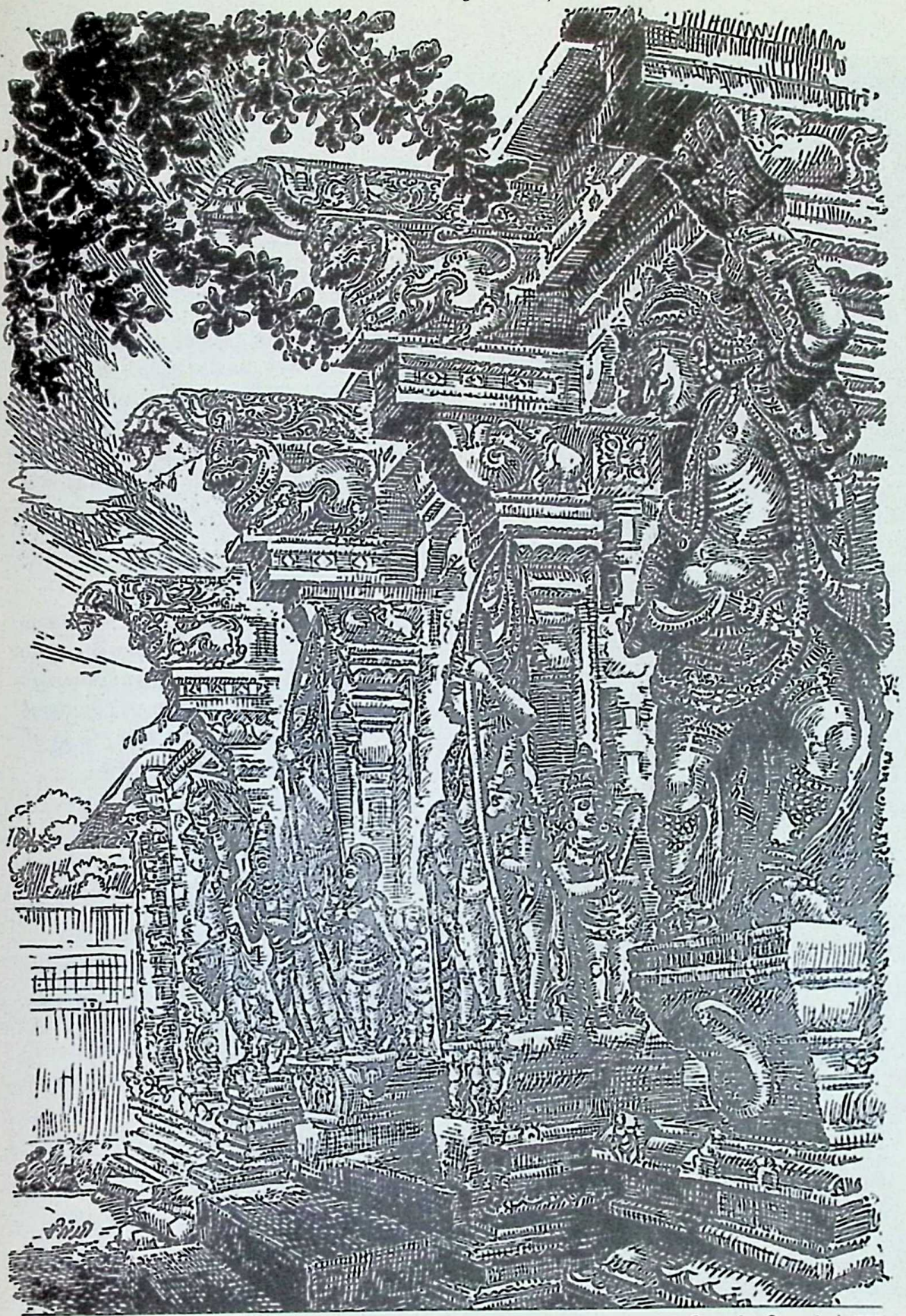
இரு உருவங்களிலும் முன் இரு கைகளில் சிறிது மாறுதல்கள் சிற்பத்தில் காணப் படுகின்றன. சலங்கை மாலைகளையும் ஆடைகளையும் தூக்கிய காலின்மேல் விட்டிருக்கும் அழகே வியந்து ரசிக்கத்தக்கது.

பின் இரு கைகளிலும் துவாரபாலகர்கள் சங்கு-சக்கரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த வைஷ்ணவ சின்னங்கள் சக்தியோடு பக்திக்கும் உரிய அறிகுறிகள்.

திருவேங்கடமுடையான்

சிற்பப் பொக்கிஷமான திருவேங்கட முடையான் மண்டபத்தைப் பற்றி இவ்வளவு தெளிவாய்த் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் நமக்கு, இம்மண்டபத்துக்குப் பெயர் தந்த அந்தத் திருவேங்கடமுடையானையும் தரிசிக்கும் வாய்ப்பு இதோ கிடைத்திருக்கிறது.

அந்தத் திருப்பதி ஸ்ரீவேங்கடாசலபதி இங்கே ஆறடி உயரத்தில் நம் தரிசனத்துக்கு இலக்காகிறார். மிகவும் அழகிய உருவம்.

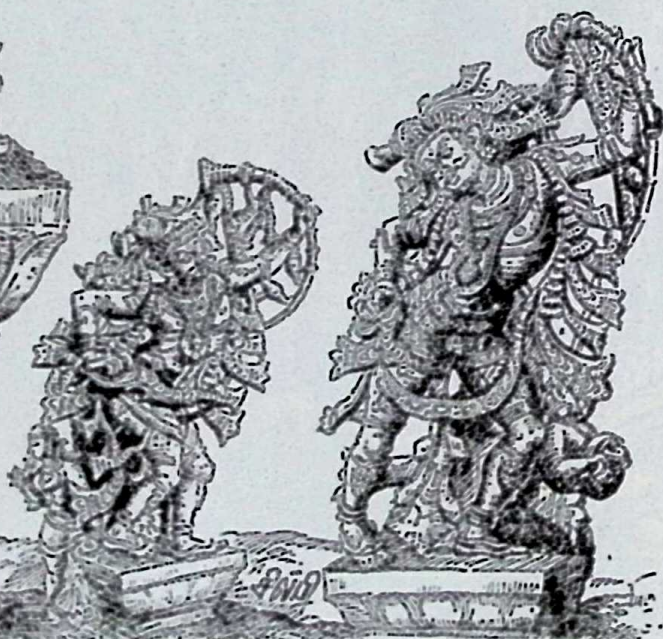
பகடி வீரன்

(17-ம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம்)

ஸ் வைகுண்டத்தின் வடகிழக்காக உள்ள கயிலாசபுரத்திலும் வெகு நேர்த்தியான சிற்ப நுணுக்கங்களைப் பார்க்கிறோம். இங்கு உள்ள அலங்கார மண்டபத்துப் பகடி வீரனின் தோற்றத்தைத்தான் பலவகைக் கோணங்களில் கண்டுகளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பகடி வீரன் யார்?

‘பகடி’ என்றால் பகட்டு, பரிகாசம், ஒருவகைக் கூத்து என்றெல்லாம் பொருள்படும். இத்தகைய கூத்தாடியையும் ‘பகடி’ என்கிறோம். வீரனைப்போலத் தோன்றுவான்; ஆனால் வெளி வேடக்காரன்தான் இந்தப் பகடி.

இவனுடைய வீரப்பகட்டும் ஆடம்பரக்கூத்தும் அரசர்களுக்கும் பெருஞ் செல்வர்களுக்கும், பெருவிழாக் காலங்களில் பொது மக்களுக்கும்கூடப் பொழுதுபோக்கு.

‘வீரனா அவன்? பகடி வீரன்!’ என்று போலி வீரனைப் பரிகசிப்பது உண்டு. எனினும், பகடி வீரக்கூத்து ஒரு கலையாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

‘பாரடா என் வீரத்தை; ஆரடா எதிர் நிற்பவர்?’ என்று கொட்டி முழக்கி, வாளைக் காட்டித் தோளைக் காட்டிக் குதித்துக் கூத்தடிக்கும் பகடி வீரன், உண்மையில் போலி வீரத்தைப் பரிகசிக்கும் கலைஞனாக வளர்ந்து இருக்கிறான்.

இந்தக் கலை உருவம்

பகடி வீரனின் கலை உருவங்களைப் பல இடங்களில் காண்கிறோம். குறிப்பாகத் திருநெல்வேலி, கிருஷ்ணாபுரம் முதலான இடங்களில் கண்டிருக்கிறோம். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலிலும் பார்த்திருக்கிறோம்.

எனினும், இவ்வூர்க் கயிலாசநாதர் கோயிலிலுள்ள பகடி வீரனுக்கு ஒரு தனிக் கலைச்சிறப்பு உண்டு.

கைகளில் வாள், கொம்பு வாத்தியம் முதலியவற்றை வைத்துக்கொண்டு குதிக்கும் குதாகல அழகுதான் இக்கலை உருவத்தின் முதலாவது முக்கிய அம்சம். சிற்பத்தின் எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் சரி; ஆடிக்கொண்டே இருக்கும், பாவம் நமக்கு நன்கு புலனாகிறது.

உயிர்ச் சிற்பம்

இந்தச் சிற்பத்திலே இடது கையிலுள்ள கொம்பு வாத்தியத்தையும், இடது தோளிலிருந்து தொங்கும் வஸ்திரக்

குஞ்சரங்கள் முதலியவற்றையும் கல்லிலே குடைந்து காட்டிப் பகடி வீரனை நம் கண்ணுக்கு நேரே கொண்டுவந்து நிறுத்தி விடுகிறார் சிற்பி. இது உயிர்ச் சிற்பத் திறன்.

குதிக்கும்போது உடம்பிலுள்ள நெளிவுகளையும் பூர்ணமாகக் காட்டி இருக்கிறார். விலா எலும்பு, கழுத்தில் தெரியும் நரம்புகள், புறங்கைகளில் உள்ள நுணுக்கங்கள் முதலியவற்றைத் தத்ருபமாகச் சிற்பத்தில் காண முடிகிறது.

இந்தக் கூத்துக்குத் தகுந்தபடி இச்சிற்பத்தின் வலது பக்கத்தில் ஒருவன் தப்பட்டையை வைத்து தட்டிக்கொண்டு இருப்பதையும் பார்க்கிறோம்.

இந்தத் தூணின் மேல் குரங்காட்டி குரங்கை ஆட்டி வைப்பதையும், இதன் மறுபக்கத்தில் நல்லபாம்பு ஒன்று எலியைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதையும் இயற்கைக் காட்சித் துணுக்குகளாகக் காட்டி இருக்கிறார் சிற்பி.

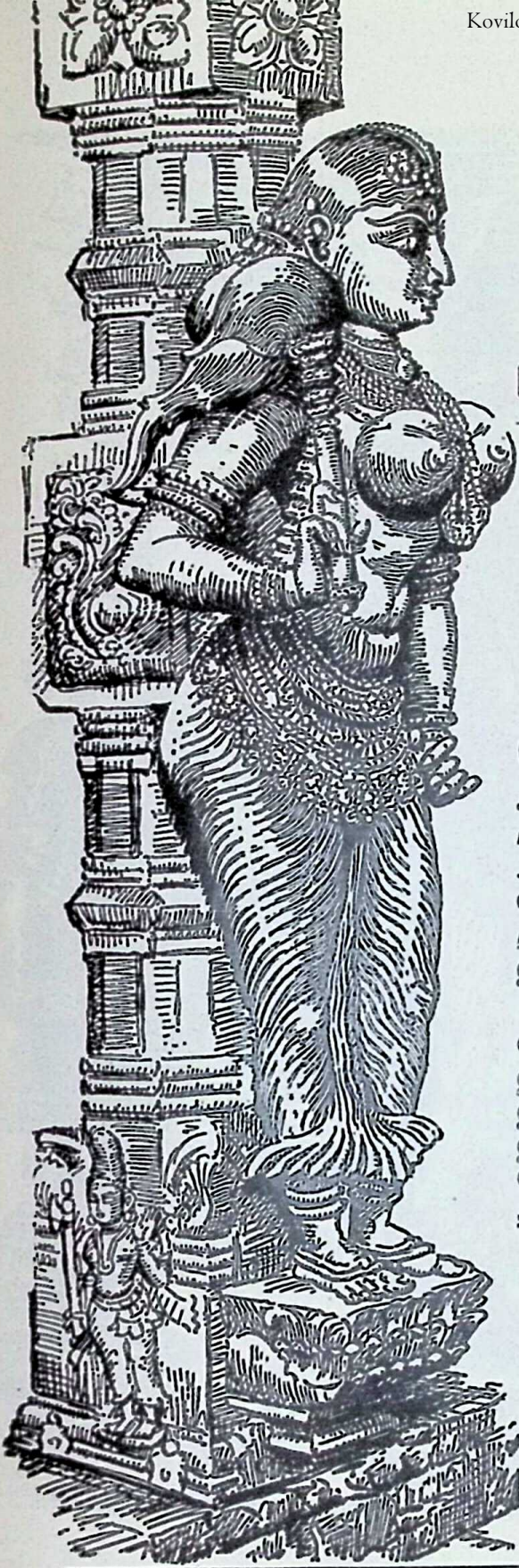
நாயக்கர் காலத்துச் சிற்பம்

இந்தச் சிற்ப நுணுக்கங்கள் அமைந்துள்ள அலங்கார மண்டபம், 17-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆட்சி செலுத்திய சொக்கலிங்க நாயக்கரால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

கயிலாசநாதர் வழிபாடு

தாமிரபரணிக் கரையிலே ஒன்பது இடங்களில் ஒரு முனிவர் கயிலாச நாதரை வழிபட்டார் என்பது ஐதிகம்.

வெண்சாமரம் வீசும் அழகியர்

ஸ் வாமிக்கு வெண்சாமரம் வீசுவதைக் கோயில்களிலும் விழாக்களிலும் சாதாரணமாகப் பார்த்திருக்கிறோம். மடாதிபதிகளுக்கும் சாமரம் வீசுவதுண்டு. அரசர்களுக்கும் சாமரம் வீசியதுண்டு. வெண்சாமரை வீசுவதில் ஒருவகை அழகு - ரசிகர் உள்ளத்தைக் கவரும் ஓர் அழகு - இருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

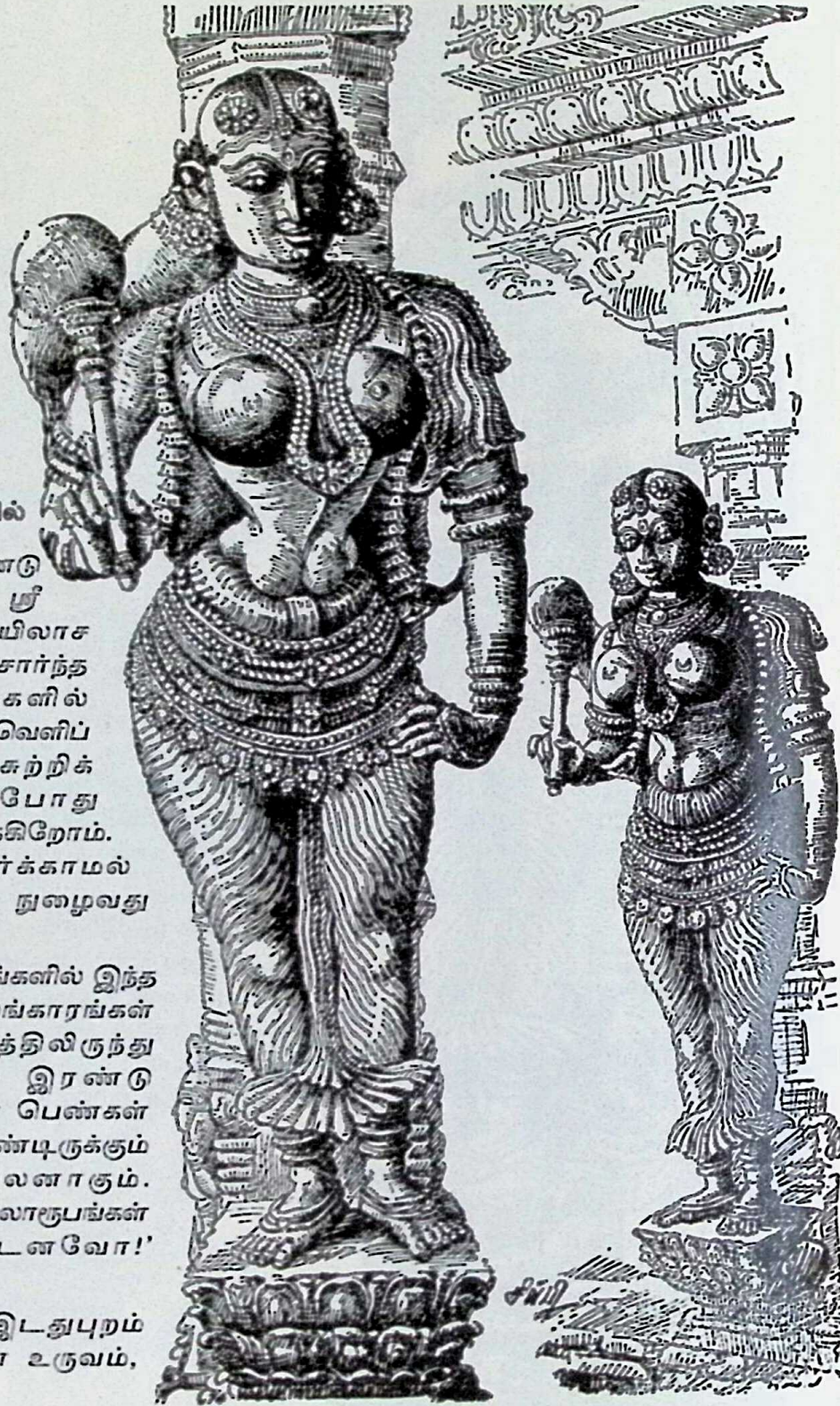
பண்டைக்கால அரசர் போன்றோருக்குப் பெண்கள் வெண்சாமரம் வீசுவது வழக்கம். இப்பெண்கள் அழகு உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். உருவ அழகும், உடை அழகும் இவர்கள் சாமரை பரிமாறும் அழகும் சேர்ந்து கொலு மண்டபத்துக்கு இசைந்த அழகு தருவதாக அமைய வேண்டும்.

மண்டபத் தூண்களில்

இத்தகைய இரண்டு பெண்களை, ஸ்ரீ வைகுண்டத்துக் கயிலாச நாதர் கோயிலைச் சார்ந்த மண்டபத் தூண்களில் கண்டுகளிக்கிறோம். வெளிப் பிராகாரத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு வரும்போது இவர்களைச் சந்திக்கிறோம். இவர்களைப் பார்க்காமல் உட்கோயிலுக்குள் நுழைவது எளிதன்று.

நவராத்திரி காலங்களில் இந்த மண்டபத்தில் அலங்காரங்கள் செய்தபின், தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்போது இரண்டு பக்கத்திலும் உள்ள பெண்கள் சாமரம் வீசிக்கொண்டிருக்கும் அழகு இனிது புலனாகும். அப்போது 'இந்தச் சிலாருபங்கள் உயிர் பெற்று விட்டனவோ!' என்று தோன்றும்.

மண்டபத்தில் இடதுபுறம் உள்ள பெண்ணின் உருவம்,

உடல் அமைப்பு, அலங்காரங்கள் முதலியன ஊன்றி நோக்கத்தக்கவை; எத்தகைய ரசிகனுக்கும் இந்த அழகு மயக்கத்துக்குக் காரணமான கலை நுணுக்கங்களை அனுபவிக்காமல் இங்கிருந்து போய்விடத் தோன்றாது.

அழகும் அலங்காரமும்

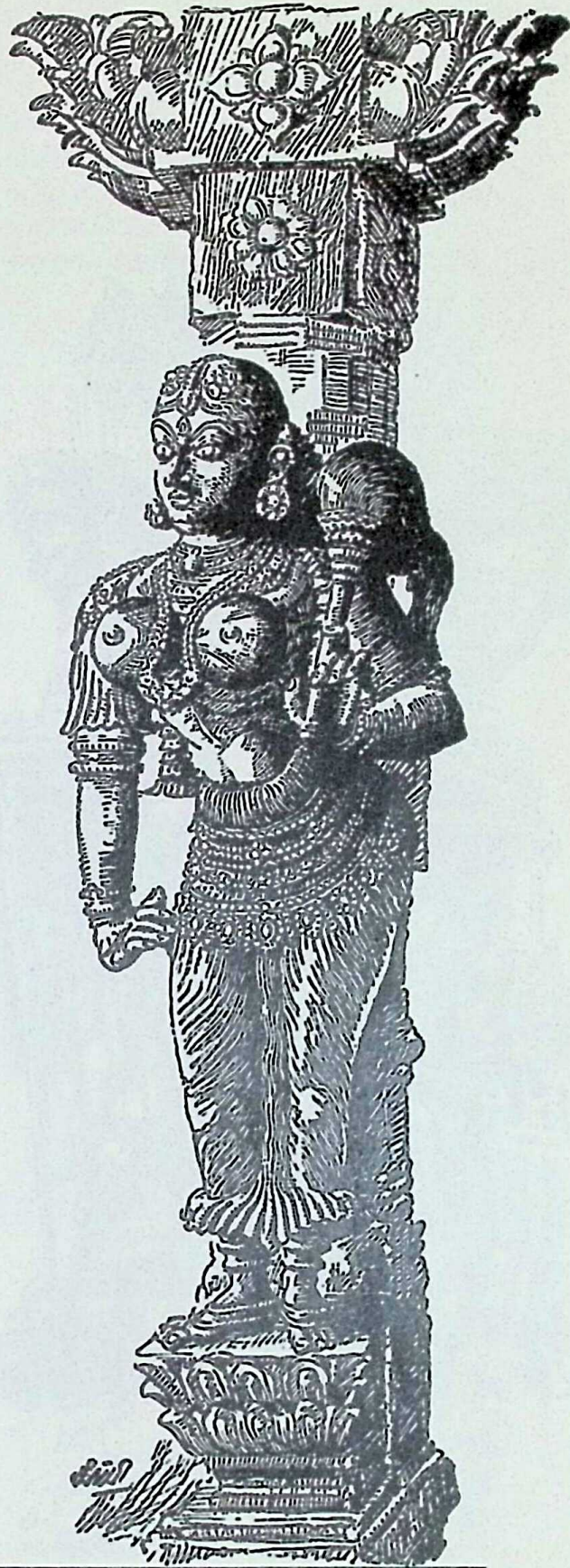
தலையை இயற்கையாக அணி செய்யும் அளகபாரமும், மற்றத் தலை அலங்காரங்களும் காதணிகளும் முகத்துக்கு ஒரு தனிப் பொலிவைத் தருகின்றன. கழுத்தில் தொங்கும் முத்தாரமும், கைகளில் கங்கணங்களும் வெகு அழகு; இடது தோளின் மேலுள்ள முந்தானையின் முகப்பைத்தான் பாருங்கள் - அழகுக்கு அழகு.

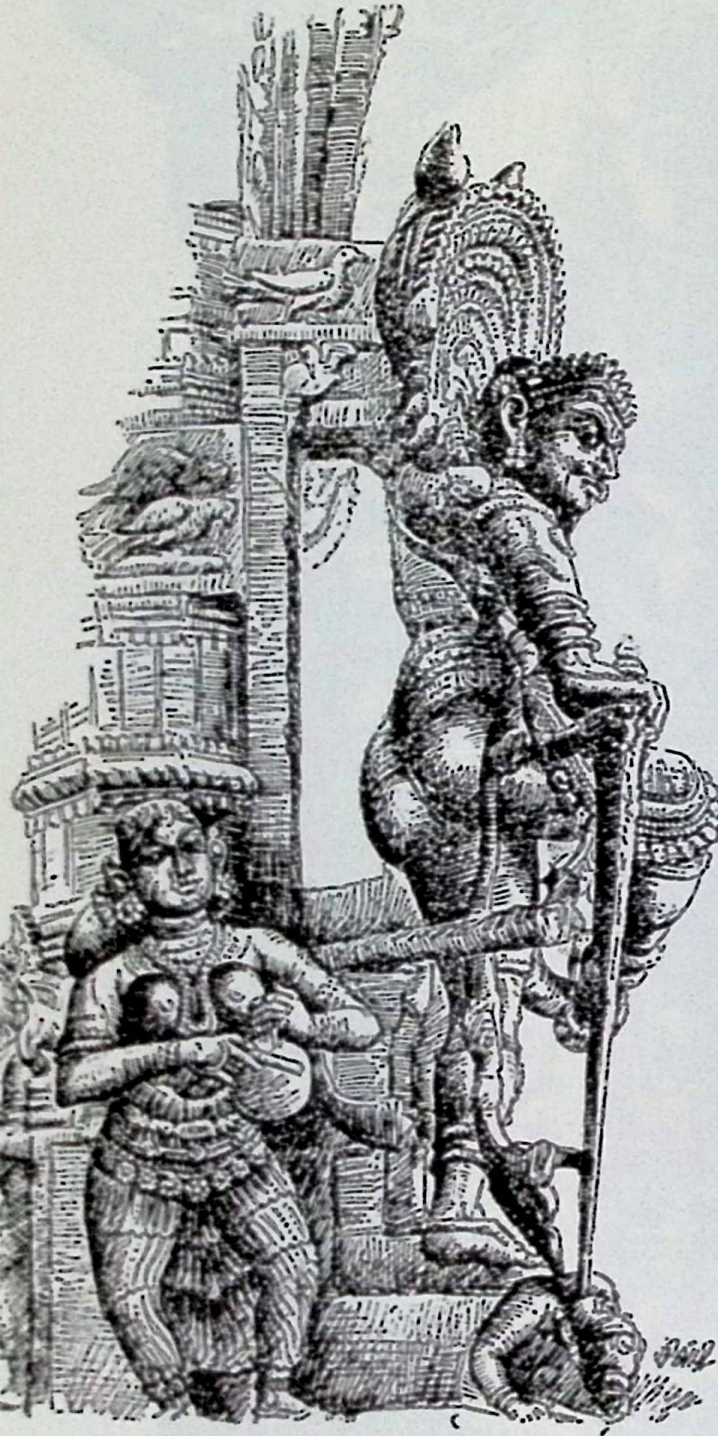
இடையழகும் அதைச் சுற்றி அணிந்திருப்பதில் உள்ள நுட்ப வேலைப் பாடுகளும், உடையில் உள்ள நுணுக்கங்களும் பார்க்கப் பார்க்க, 'சிற்பியின் கைத்திறனும் தேர்ச்சியும் சிறப்பானவை' என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.

மேலண்டை உள்ள சிற்பம் மூன்று விதங்களில் காண்பிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. மற்றப் பக்கத்தில் இடது கையில் சாமரம் இருப்பதை மற்றப் படம் காட்டுகிறது.

இரண்டு சிற்பங்களிலும் காணப்படும் உடலமைப்பும், நகைகளின் வேலைப் பாடுகளும் இயற்கை அழகோடு செயற்கை அழகையும் வியக்கத்தக்க முறையில் வெளியிடும் சிற்பத்திறனைக் காட்டுகிறது.

வெண்சாமரம் வீச நிற்கும் அழகிலே இந்த அழகியர் அழகு இப்படியே பிரதிபலிக்கிறது என்பதை உய்த்துணர வைக்கிறது சிற்பியின் சித்திரக் கைத்திறன்.

வீரபத்திர தாண்டவம்

இயற்கையில் எவ்வளவோ கொடுமைகளைப் பார்க்கிறோம். எனினும் இயற்கையின் இதயத்திலே, அருள் இருக்கிறது; நீதி இருக்கிறது; முறை இருக்கிறது. இயக்கத்தின் உள்ளே அமைதி இருக்கிறது. இது வேதாந்தம் மட்டும் அல்ல; அனுபவ உண்மையும் தான்.

யார் இந்த வீரபத்திரன்?

சிவபெருமானுடைய ஐந்து திருமுகங்களில் கொடுமையைக் குறிக்கும் 'அகோரம்' என்ற திருமுகமும் ஒன்று. அகோர வீரபத்திரன் இந்தத் தெய்வக் கொடுமையைக் குறிக்கும் தனி உருவம். தமிழ்நாட்டுச் சிற்பக் கலையில் வீரபத்திரக் கடவுளுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு உண்டு.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணாபுரத்துச் சிற்பங்களில் வீரபத்திரனுக்கு உரிய ஸ்தானத்தை ஏற்கெனவே நாம் பார்த்துவிட்டோம். ஸ்ரீவைகுண்டப் பெருமாள் கோயிலைச் சார்ந்த திருவேங்கடமுடையான் மண்டபத்தில் உள்ள வீரபத்திரனையும் நினைவூட்டிக் கொள்ளலாம்.

இவ்வூர்க் கயிலாசநாதர் கோயிலில் அலங்கார மண்டபத்திலுள்ள

வீரபத்திரனையும், பகடி வீரனையும் இம்மண்டபத்தின் இரண்டு சிற்பக் கண்கள் எனலாம்.

முதல் முதல் நம்மைக் கவர்வது, தூணிவிருந்து வீரபத்திரன் தனித்து நிற்கும் நிலை.

தெற்குப் பக்கம் 'சேமக்கலம்' என்ற சேகண்டியை அடிக்கிறான் ஒரு பெண்.

வீரபத்திரனுக்கு அனுசரணையாக மத்தளம் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறான் ஒருவன். அதிலேதான் என்ன பாவம்!

முழுப் பக்கத்திலே, வீரபத்திரனையும் சற்றுத் தொலைவில் பகடி வீரனையும் சேர்த்துக் காட்டியிருக்கிறது.

வீரபத்திரச் சிற்பத்திலேதான் எத்தனை நெளிவுகள்! தூக்கிய காலில், கொடிய வேகம் எவ்வளவு தெளிவாகப் புலனாகிறது! காலின் கீழே சோர்ந்து காணப்படுகிறான் தட்சன். இவன் கழுத்தில் கத்தி பாய்ந்திருக்கும் வேகத்திலேயே தாண்டவத்தின் உக்கிரகத்தையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மற்ற வீரபத்திரனின் தோற்றம் நேராகக் காட்சியளிக்கிறது. ஆடை, காற்றில் பறப்பதிலிருந்து தாண்டவ வேகம் தெரிகிறது.

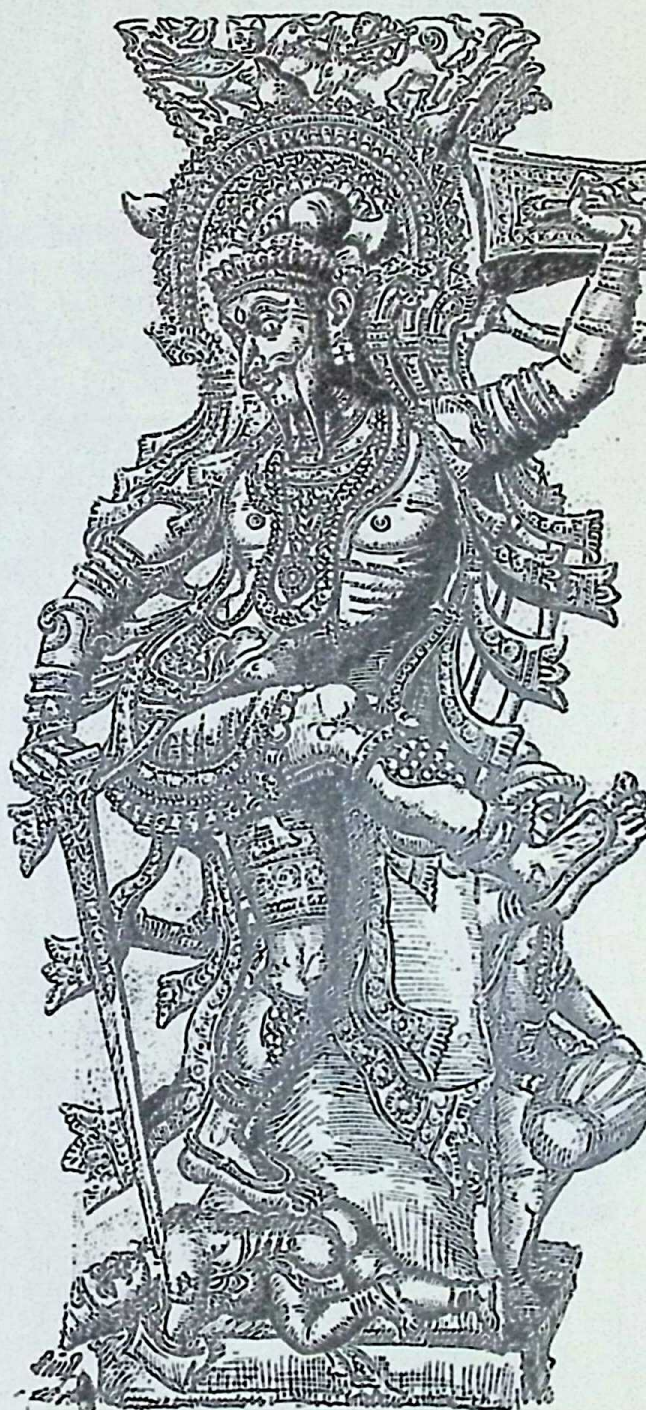
சதங்கை, மணி, மண்டையோடு முதலியவற்றாலான மாலையும் கொடுமையின் சின்னம்தான்.

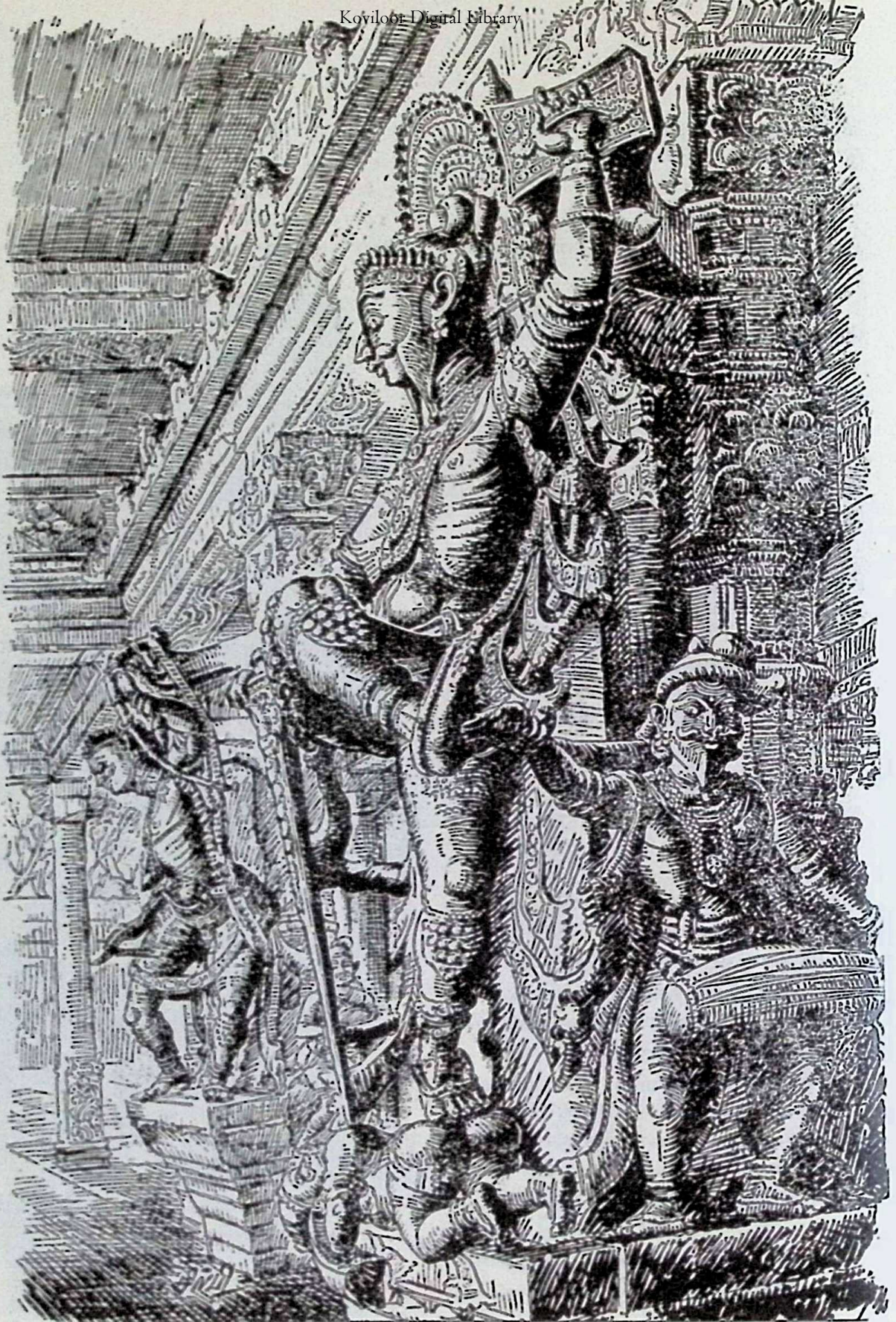
விலா எலும்பு, காலில் காட்டியிருக்கும் நரம்புகள் முதலியனவும் இயற்கையாகச் சிற்பத்தில் காண்பிக்கப்படுகின்றன.

இங்கும் மத்தளம் அடிப்பவன் காணப்படுகிறான். கொடுமையின் தாண்டவமும் ராக தாளங்களுக்கு இசைய முறை தவறாது நடைபெறுவதுதானே!

வீரபத்திரனின் தலைமேல், பூனை ஒன்று பெட்டைக்கோழியைக் கவ்வி இருப்பதையும், குஞ்சுகள் பயந்து நானா பக்கங்களிலும் பறப்பதையும்

காண்கிறோம். கோழியின் சொந்தக்காரன் நாயுடன் வந்து ஈட்டியால் பூனையைக் குத்துவதையும் காண்கிறோம். இது, வீரபத்திர தாண்டவத்தின் ஓர் இயற்கைக் காட்சி.

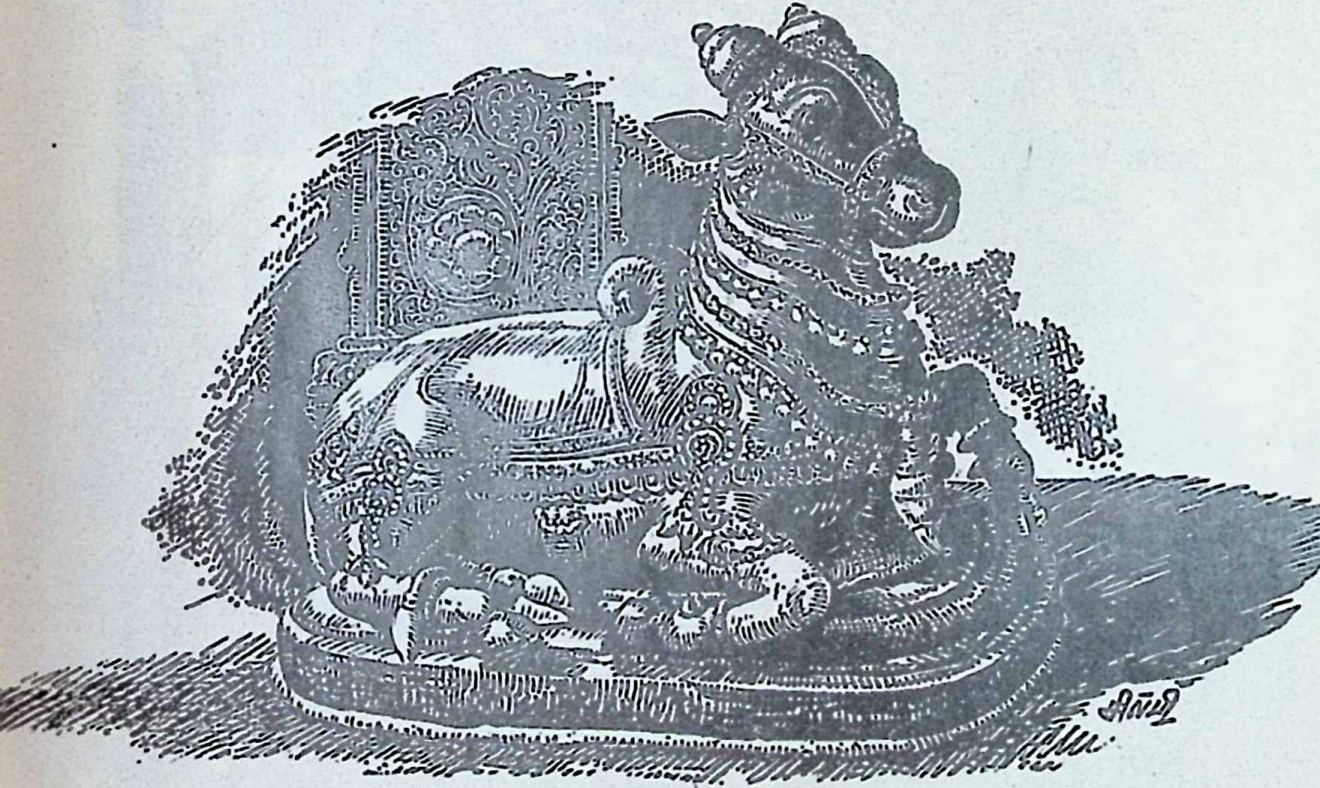

நந்திதேவர்

ஸ்ரீ வைகுண்டத்துக் கயிலாசநாதர் கோயிலில், கொடிமரத்துக்கு (துவஜஸ்தம்பத்துக்கு) அருகே நந்திதேவர் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறார். 'அதிகார நந்தி' என்ற பெயருடன் மனித உருவில் நான்கு கைகளுடன் சிவ சின்னங்களுடன் நந்திதேவர் காட்சியளிப்பதையும் கண்டிருக்கிறோம்.

சாதாரணமாக, கோயில்களில் நந்திதேவரிடம் நாம் பார்த்திருக்கும் அளவுக்கு அதிகமான வேலைப்பாடுகளை இந்தக் கயிலாசநாதர் கோயிலிலுள்ள நந்திதேவரிடம் பார்க்கிறோம்.

இயற்கையை ஒட்டிய மனோபாவம்

முன்கால்களில் ஒரு காலை மடித்து ஒரு காலை ஊன்றிச் சிறிது சாய்ந்தவாறு காணப்படுகிறார் இந்த நந்திதேவர். 'இவர் நடந்தால் எவ்வளவு கம்பீர நடையாக இருக்கும்!' என்று வியப்புடன் நோக்குகிறோம்.

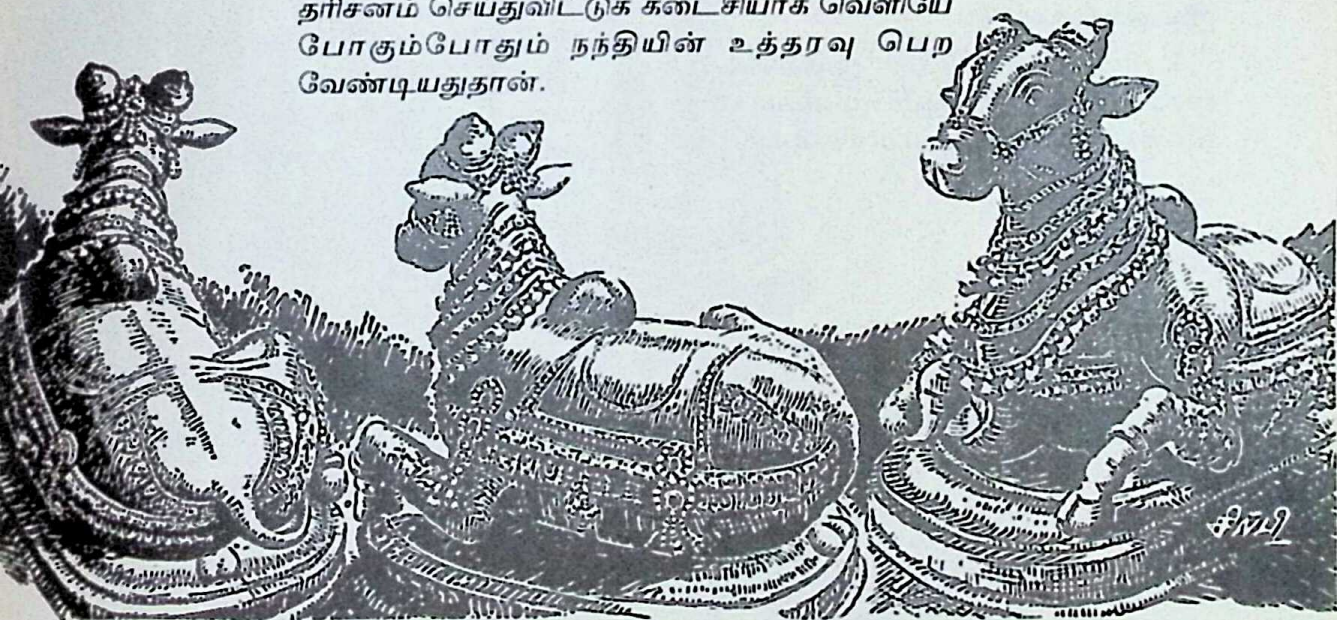
மாடுகள் வழக்கமாக நாக்கால் மூக்கை நக்கிக் கொண்டிருக்கும் இயற்கைத் தன்மையையும் சிற்பம் புலப்படுத்தக் காண்கிறோம். நந்திதேவரை உருவாக்கிய மனோபாவம் இயற்கையை ஒட்டியேதான் தழைத்திருக்கிறது.

சதங்கை, சங்கிலி முதலிய மாலைகள் மாட்டின் கழுத்தைச் சுற்றி அலங்காரமாகப் போடுவதையும் பார்த்திருக்கிறோம் அல்லவா? அத்தகைய அலங்காரங்களையும் இந்த நந்திதேவரிடம் காண்கிறோம்.

நந்தியை இங்கே பலவிதத் தோற்றங்களில் காண்கிறோம். எல்லாத் தோற்றங்களும் இயற்கையையும் செயற்கையையும் தழுவி வளர்ந்த மனோபாவத்துக்குச் சான்றுகளே.

இவர் பதவி

பொதுவாகச் சிவன் கோயில்களுக்குப் போனால் நந்திதேவரின் உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு முறைப்படி செல்ல வேண்டும் என்பர். தரிசனம் செய்துவிட்டுக் கடைசியாக வெளியே போகும்போதும் நந்தியின் உத்தரவு பெற வேண்டியதுதான்.

முழுப் பக்கத்தில் காட்டியிருக்கும் படத்தில் நந்திக்குப் பின்னே துவஜஸ்தம்பம்; அதன் பின்னே மண்டபம். பிறகு தூரத்தில் வீரபத்திரனின் பின்பாகம், சேகண்டி (சேமக்கலம்) அடிக்கும் பெண்ணுடன் தெரிகிறது.

நந்தியின் பக்கத்தோற்றத்தைத் தனிப்படம் காட்டுகிறது. இதில் நந்தி ஒய்யாரமாகப் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் அழகும், நான்கு கால்களும், பின் காலின் மேல் வால் தொங்குவதும் இயற்கையாக அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம்.

நந்தியும் புராணமும்

சிவபெருமானுக்கு, நந்திதேவர் இன்றியமையாதவர்.

முடமுழ நந்தீசனை

வாசகனாக் கொண்டார்

என்பது அப்பர் தேவாரம்.

'வாசகன்' என்றால் அரசர் முன் கடிதம் முதலியன படிப்பவன்.

இத்தகைய ஒரு பதவியுடன், 'குடமுழா' என்ற இசைக்கருவியை இசைத்து இறைவனை மகிழ்விக்கும் பதவியும் இவருக்கு இருக்கிறதாம். வேறு பதவிகளும் இவருக்கு உண்டு.

கயிலையங்கிரியின் முதற்கோபுர வாசலில் தேவர்களும் முனிவர்களும் நெருங்கிக் கூடி நிற்பார்களாம். சிவ

பெருமான் திருவருளைப் பெறுவதற்காக வந்திருக்கும் இவர்கள் இங்கே தடைப்பட்டுக் காத்திருப்பார்கள். இந்த வாசலில் நந்திதேவர் கையில் உடைவாளும் பொற்பிரம்பும் ஏந்தியவராய்க் காவல் புரிந்துகொண்டு இருக்கிறாராம். இந்தக் காவல் பணியும் நந்திதேவருக்கு ஒரு சிறப்பான பதவிதான்.

அடியவர்களுக்குக் காட்சியளிக்கும் போதெல்லாம் சிவபெருமான் உமா தேவியருடன் ரிஷப வாகனத்திலே - அதாவது, நந்தி மீது எழுந்தருளிக் காட்சியளிப்பதாகப் பெரிய புராணம் தெரிவிக்கிறது.

சிவபெருமான் அணிந்திருக்கும் அரவம்போல் நந்தி வாகனமும் பயமுறுத்தக்கூடும். அன்பர்களை அல்ல; அன்பர் அல்லாதவர்களைத்தான்.

உடைவாளும் பொற்பிரம்பும், செருக்கை அடக்கிப் பணிவை வற்புறுத்திச் சிவ சந்நிதிக்குப் பக்தியுடன் வருவோரைப் பக்குவநிலையில் செலுத்திக்கொண்டு போவதற்கு அறிகுறியாகும்.

சிவபுராண கதைகளிலும், பெரிய புராணம், தேவாரம் முதலிய அருள் நூல்களிலும் ஊறிப்போன கலை உள்ளத்தின் சிற்ப சிருஷ்டிதான் ஸ்ரீ வைகுண்டம் - கயிலாசநாதர் கோயிலில் காணப்படும் நந்தி - உருவங்கள்.

சுந்தன நடராஜர்

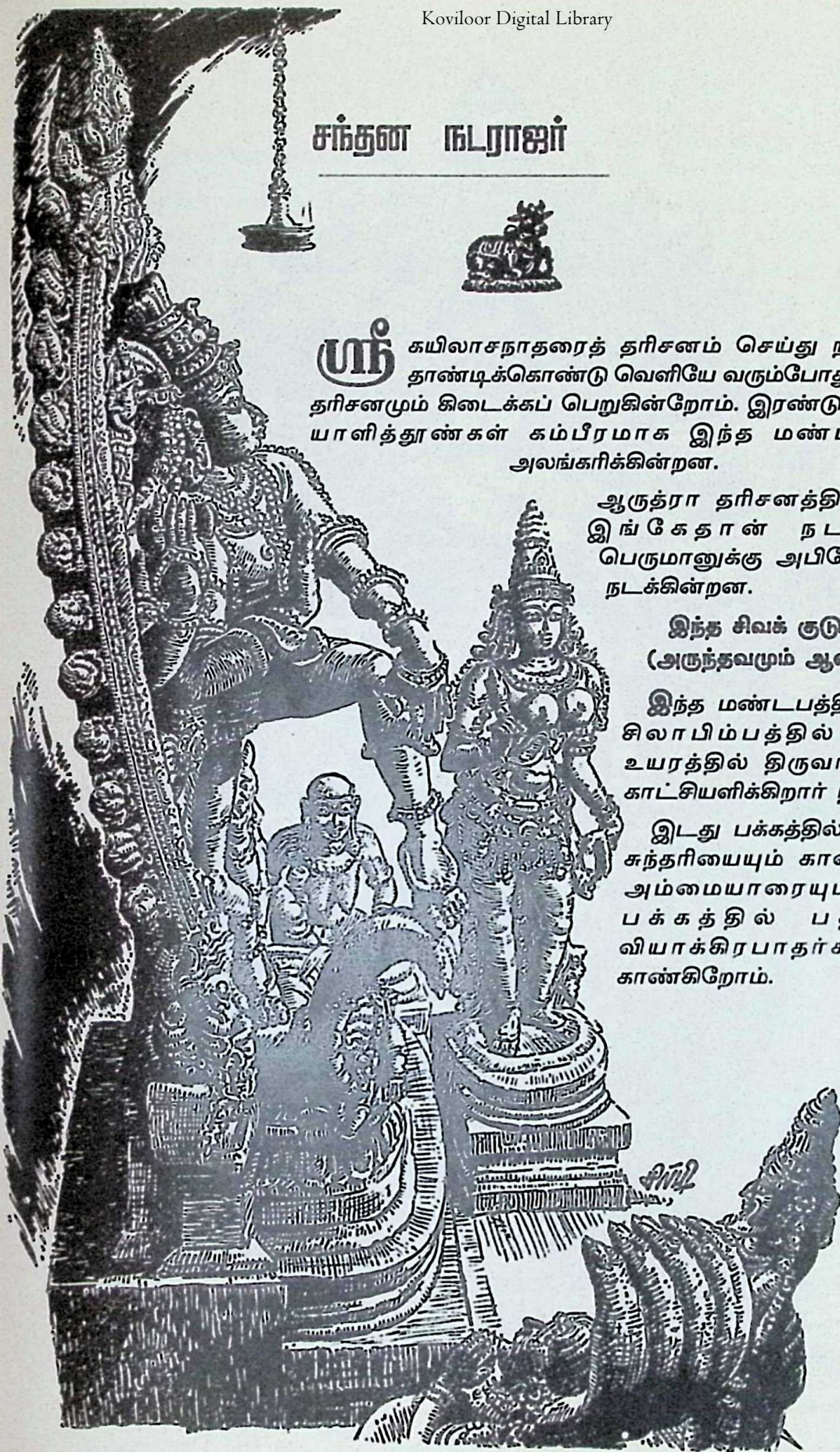
ஸ்ரீ கயிலாசநாதரைத் தரிசனம் செய்து நந்தியைத் தாண்டிக்கொண்டு வெளியே வரும்போது நடராஜ தரிசனமும் கிடைக்கப் பெறுகின்றோம். இரண்டு பக்கமும் யாளித்தூண்கள் கம்பீரமாக இந்த மண்டபத்தை அலங்கரிக்கின்றன.

ஆருத்ரா தரிசனத்தின்போது இங்கேதான் நடராஜப் பெருமானுக்கு அபிஷேகங்கள் நடக்கின்றன.

**இந்த சிவக் குடும்பம்
(அருந்தவமும் ஆசையும்)**

இந்த மண்டபத்தினுள்ளே சிலாபிம்பத்தில் ஐந்தடி உயரத்தில் திருவாசியுடன் காட்சியளிக்கிறார் நடராஜர்.

இடது பக்கத்தில் சிவகாம சுந்தரியையும் காரைக்கால் அம்மையாரையும், வலது பக்கத்தில் பத்ஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்களையும் காண்கிறோம்.

நல்ல வேலைப்பாடுகள்

சிற்பத்தில், கைகளும் தூக்கிய காலும் எப்படித் தனித்துக் குடைந்து காண்பிக்கப் பெற்றுள்ளன என்பதைப் படத்திலிருந்து ஊகித்துக்கொள்ளலாம்.

சிவகாமசுந்தரி தக்க செளந்தரிய அமைப்புடன் தரிசனம் தருகிறாள். 2¼ அடியில் ஓர் அழகுச் செல்வம்.

நடராஜரைத் தனிப் படத்தில் தெய்விக அழகு பொலியக் காண்கிறோம். பிறைச் சந்திரனுடன், வலது பக்கத்துச் சடையில் கங்கையும் தெரிகிறது. பிரபையுடன் ஒரே கல்லில் நன்றாகக் குடைந்து காண்பித்திருக்கிறார் சிற்பி. முயலகன், கீழே பாம்பைப் பிடித்தவாறு காணப்படுகிறான்.

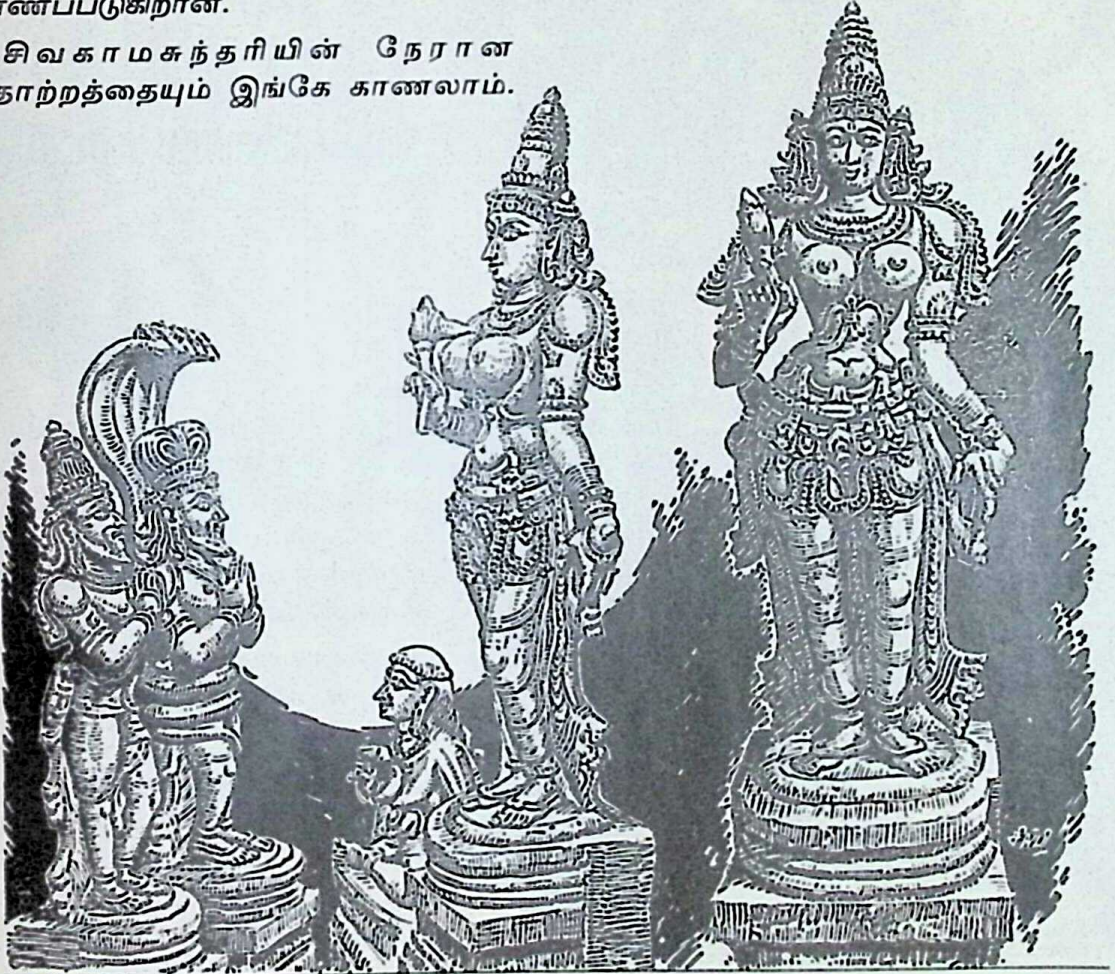
சிவகாமசுந்தரியின் நேரான தோற்றத்தையும் இங்கே காணலாம்.

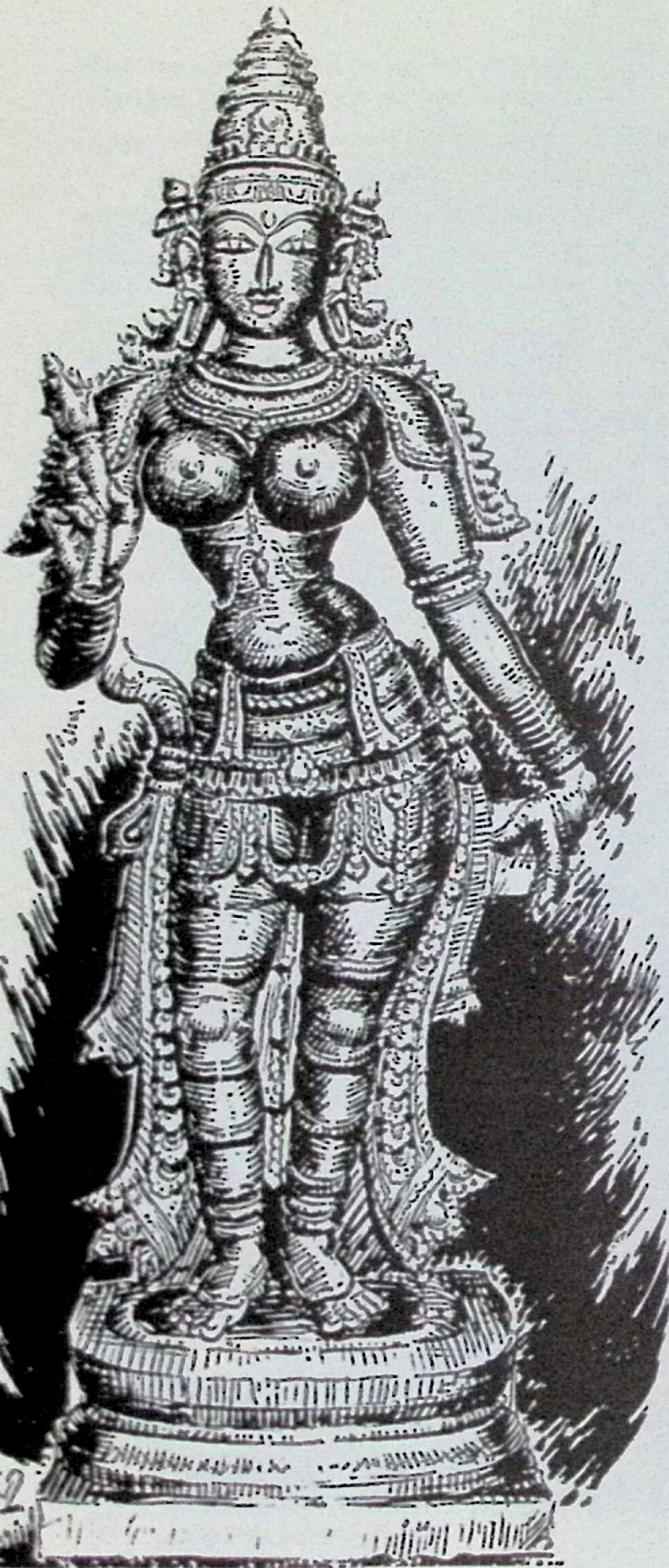
தேக்கட்டு, இடையழகு, ஆபரணங்கள் எல்லாம் கவர்ச்சியாக அமைந்துள்ளன.

பதஞ்சலியின் உயரம் 2½ அடி; வியாக்கிரபாதரின் உயரம் 2 அடி.

இவர்களுக்காகவே ஈஸ்வரன் தாண்டவக் கோலத்தில் முதல் முதல் தரிசனம் தந்தான் என்கிறது புராணம். இந்தத் தரிசனம் காரைக்கால் அம்மையாருக்கும் கிடைத்தது என்கிறது பெரிய புராணம்.

கற்பனை கடந்த ஜோதியின் கருணை உருவமாகிய நடராஜாவின் அற்புதக் கோலத்தை நினைவூட்டும் சிற்பச் செல்வங்களில் 'சந்தன நடராஜா' என்று சொல்லப்படும் இந்த மூலவகுண்டத்துச் சிற்பமும் ஒன்று.

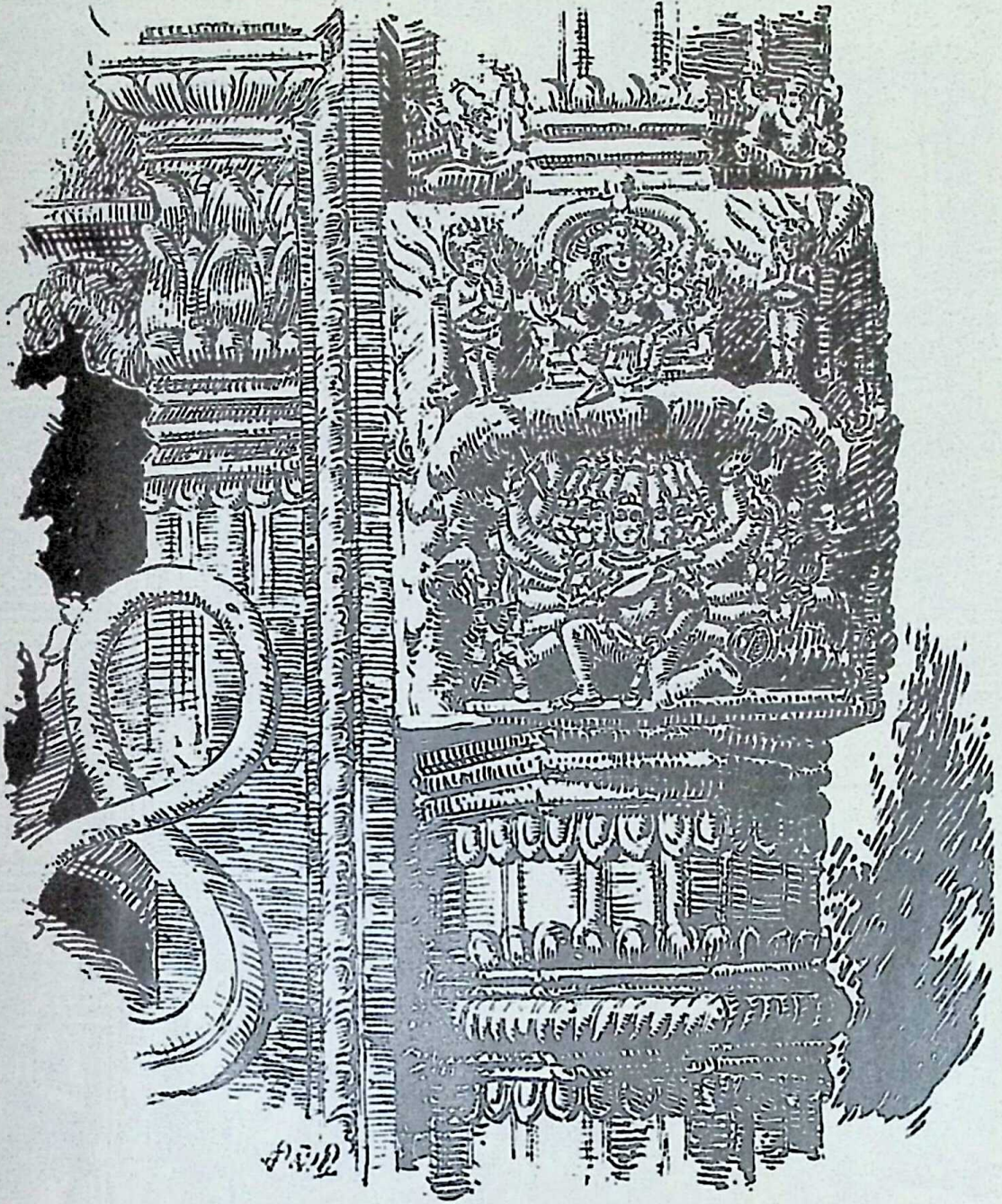

திருக்கயிலாய காட்சி

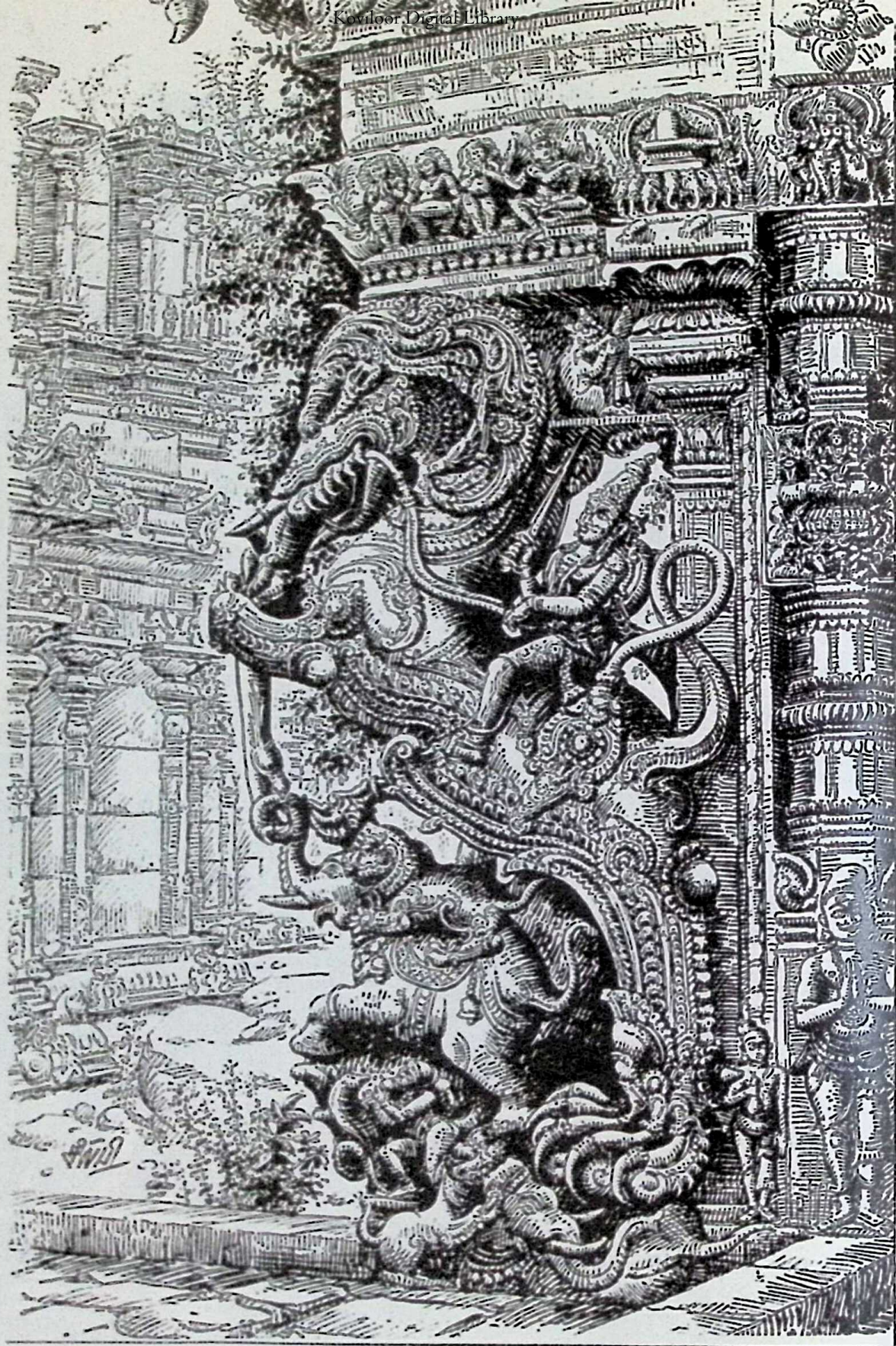
ஸ்ரீ வைகுண்டம் கயிலாச நாதர் கோயிலில் நுழைந்ததும், மண்டப முகப்பில் உள்ள ஒரு யாளித் தூண் நல்ல நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகளுடன் காணப்படுகிறது.

கயிலாசநாதர் - பார்வதிதேவி இருவரும் வீற்றிருக்கும் கயிலையை, ராவணன் தூக்கும் காட்சி.

சிவபெருமான் கால் விரலால் அமுக்க, ராவணன் திணறிக் கொண்டு, சாமகானம் செய்யும் காட்சியை எதிர்ப்பக்கத்தில் விவரமாய்க் காட்டியிருக்கிறது.

கோயிலுக்குள்ளே 'ஆதிக்கோயில்' என்று சொல்லப்படும் தனிக்கோயிலில் உள்ள ஸ்ரீ விசாலாட்சி தேவி 2½ அடி உயரத்தில் அழகிய ஆடை ஆபரண வேலைப்பாடுகளுடன் காட்சி அளிக்கிறாள்.

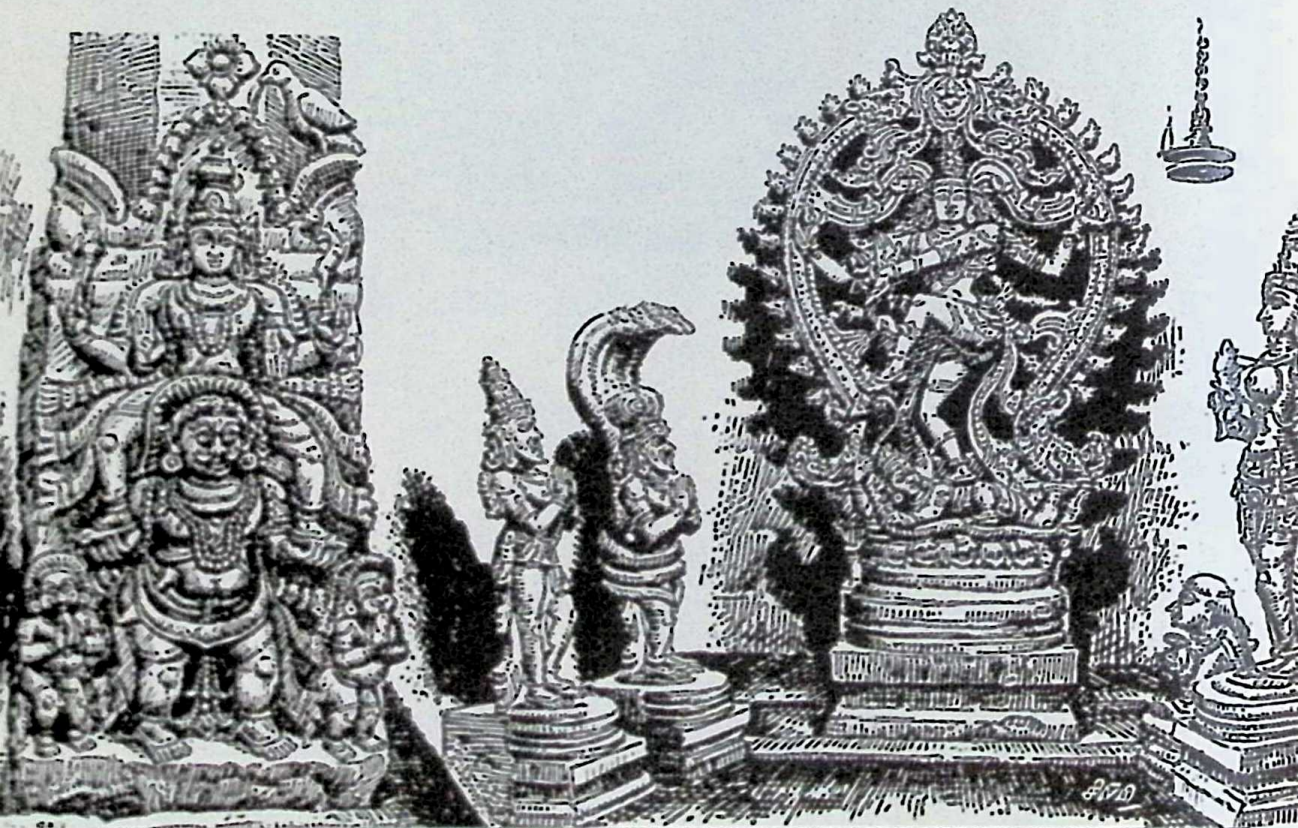

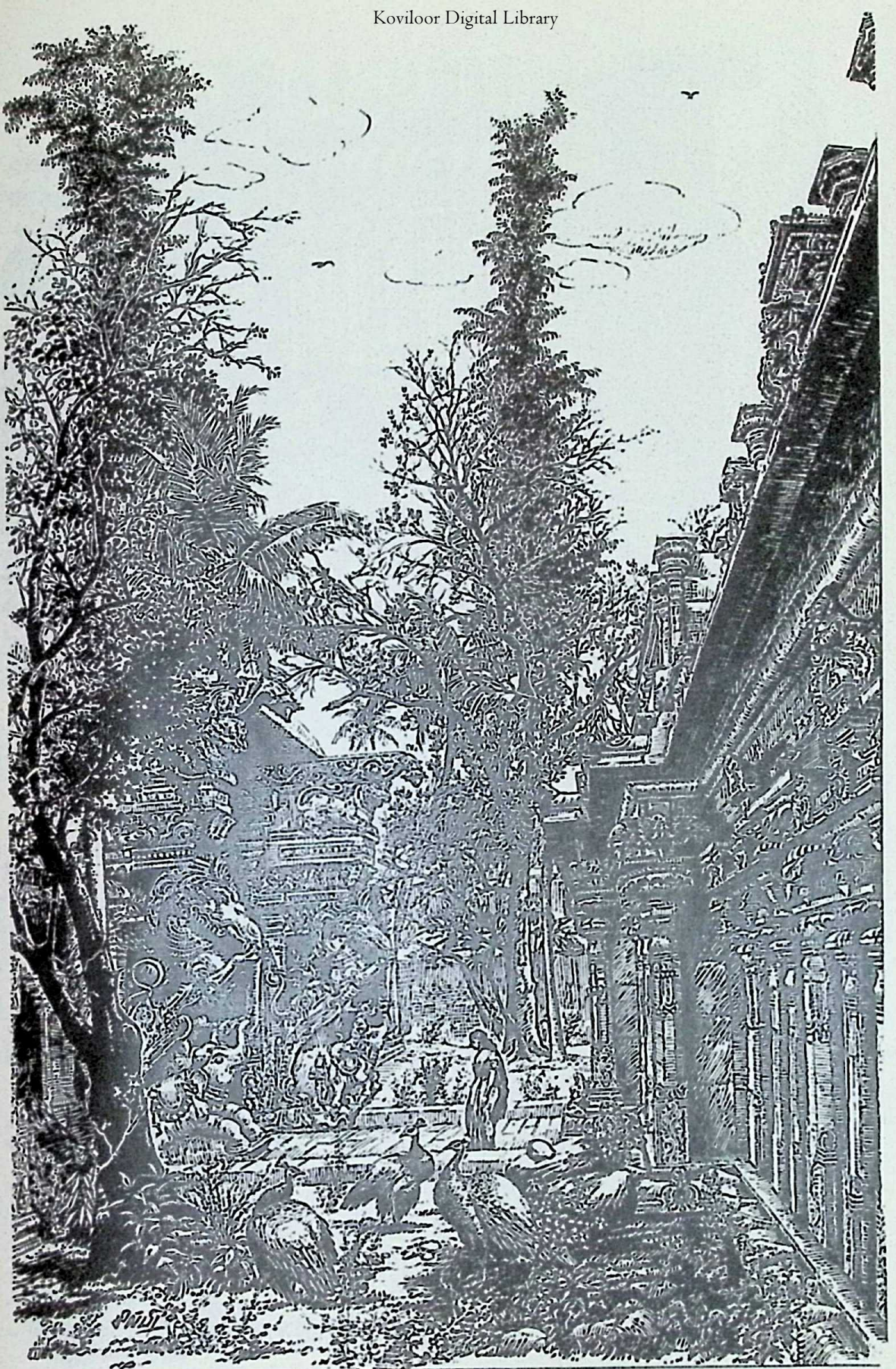
பூத வாகனன்!

கயிலாசநாதர் கோயிலில் உள்ள சிறந்த சிற்பங்கள் வரிசையில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளன. மேற்கு, வடக்கு பிராகாரங்களின் சந்திப்பில், ஒரு தூணில் உள்ளது ஈஸ்வரன் சிலை. பூத வாகனத்தின் மீது மான், மழுவோடு காட்சியளிக்கிறார் இந்த ஈஸ்வரன். இங்கே, பூத வாகனத்துக்கு தினந்தோறும் பூஜை செய்யப்படுவது ஒரு விசேஷம். சந்தன நடராஜரை,

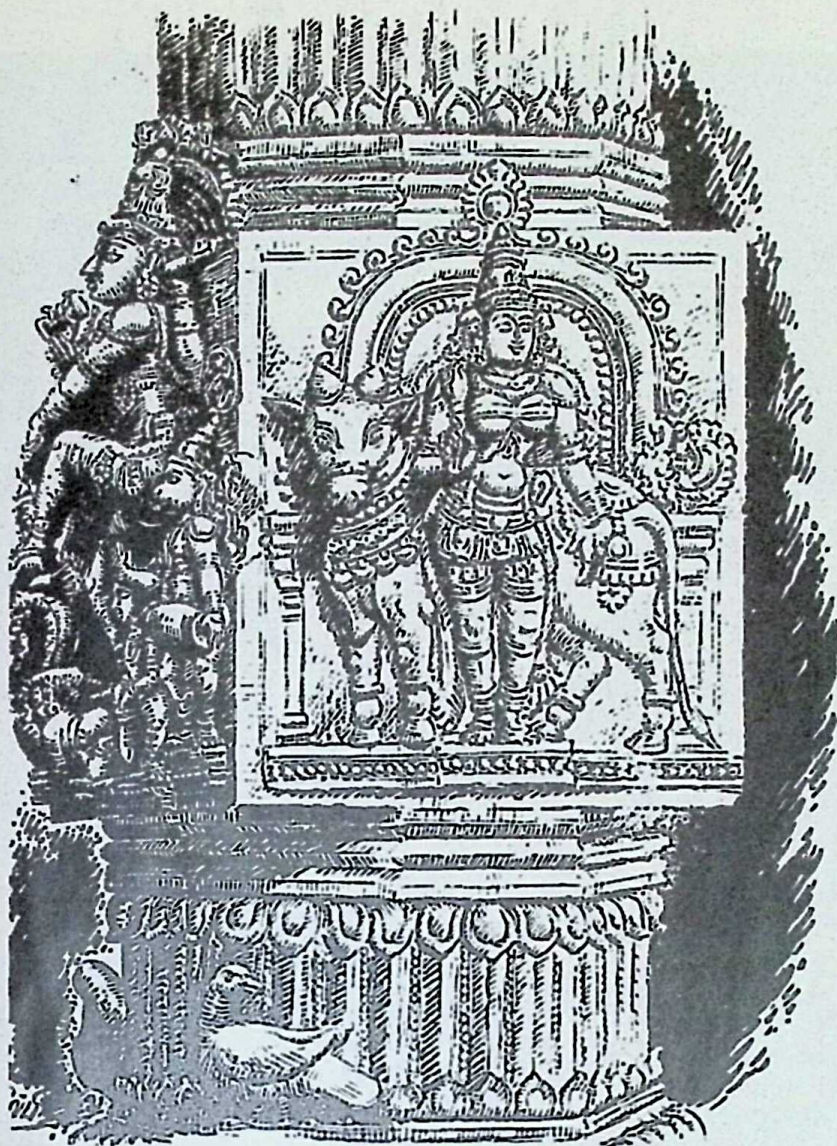
மறுமுறை பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், காரைக்கால் அம்மையார், சிவகாம சுந்தரி முதலியவர்களோடு தரிசனம் செய்கிறோம். ஒரு தூணில் சிங்கத்தின் மேல் ஐயப்பன் சிற்ப வடிவில் வீணை வாசிக்கிறார்.

பல அரிய சிற்பங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு இருக்கும் யாளித் தூண்கள் உள்ள மண்டபத்தை எதிர்ப்பக்கத்தில் பார்க்கலாம். இங்கேதான் ஐயப்பன் சிற்பம் நம் கவனத்தைக் கவருகிறது. மனித சிருஷ்டியும், ஈஸ்வர சிருஷ்டியும் இங்கே போட்டிபோடுவதுபோல் அருமையான தருக்களின் ஆனந்த நிழலும், அதனடியில் கொஞ்சி விளையாடும் மயில்களும் யாத்ரிகர்களுக்குக் கண்கொள்ளாக் காட்சிதான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

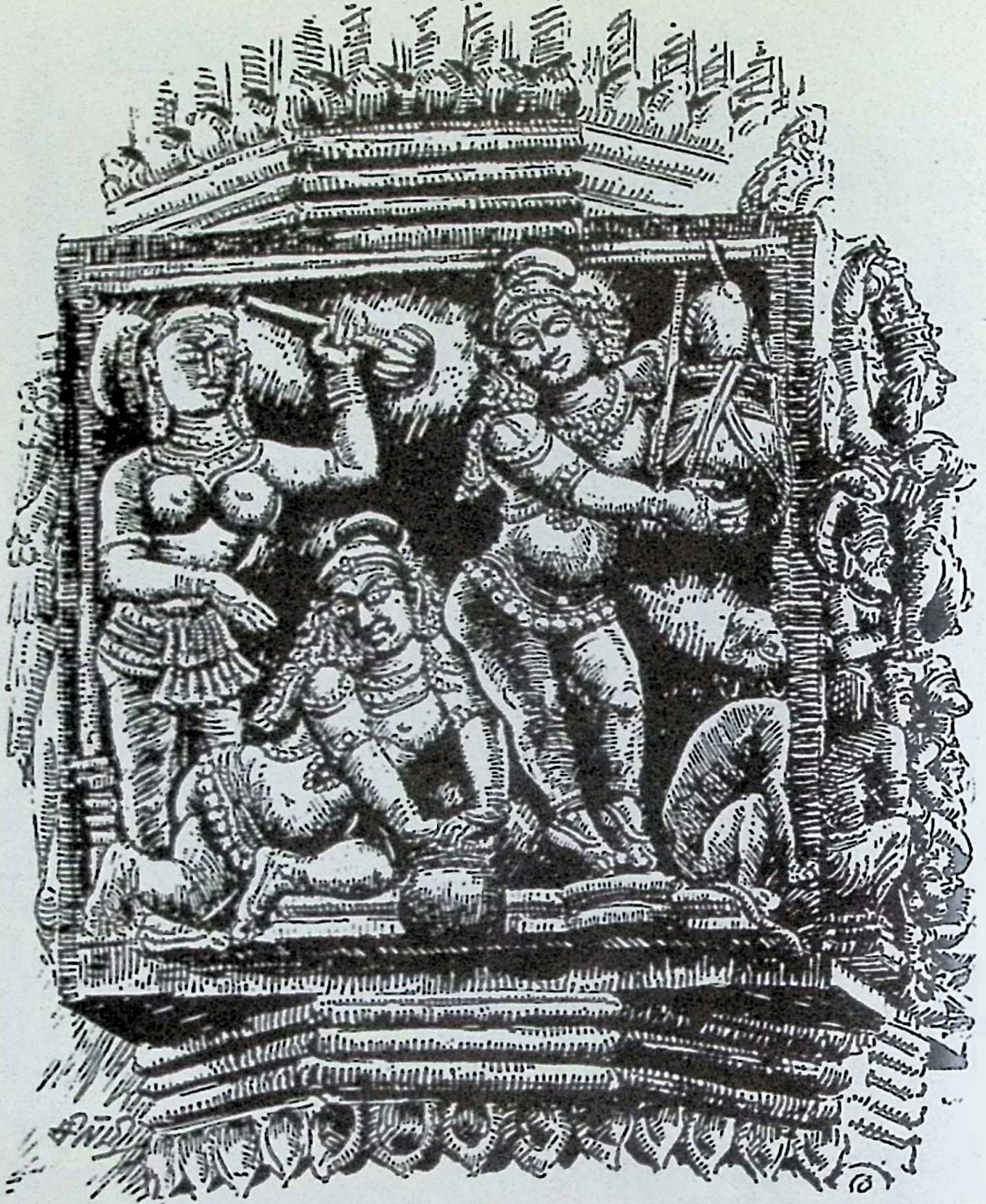

தூணில் ஆடும் பரமன்!

ஸ்ரீ கயிலாசநாதர் கோயிலின் கீழ்வாசலில் இருந்து உட்சென்றவுடன் இரு யாளித்தூண்கள் இருக்கின்றன. வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள யாளிக்கு அருகே ஓர் அழகிய தூண் இருக்கிறது. அதில், தூணின் மேல் உள்ள நடராஜரை, நந்தி பகவான் மத்தளம் அடிக்க, பாணாகரன்

பஞ்சமுக வாத்தியம் வாசிக்க தரிசனம் செய்கிறோம். காரைக்கால் அம்மையார் தாளம் போட்டுக்கொண்டு இருக்கும் இந்தக் காட்சியைப் பதஞ்சலி மகரிஷி கண்டு ஆனந்திக்கிறார். தூணின் கீழ்ப் பக்கத்தில் ரிஷபத்தின் மேல் சாய்ந்தவாறு பார்வதிதேவி தரிசனம் கொடுக்கிறாள். தூணில், அப்போதுதான் வந்து

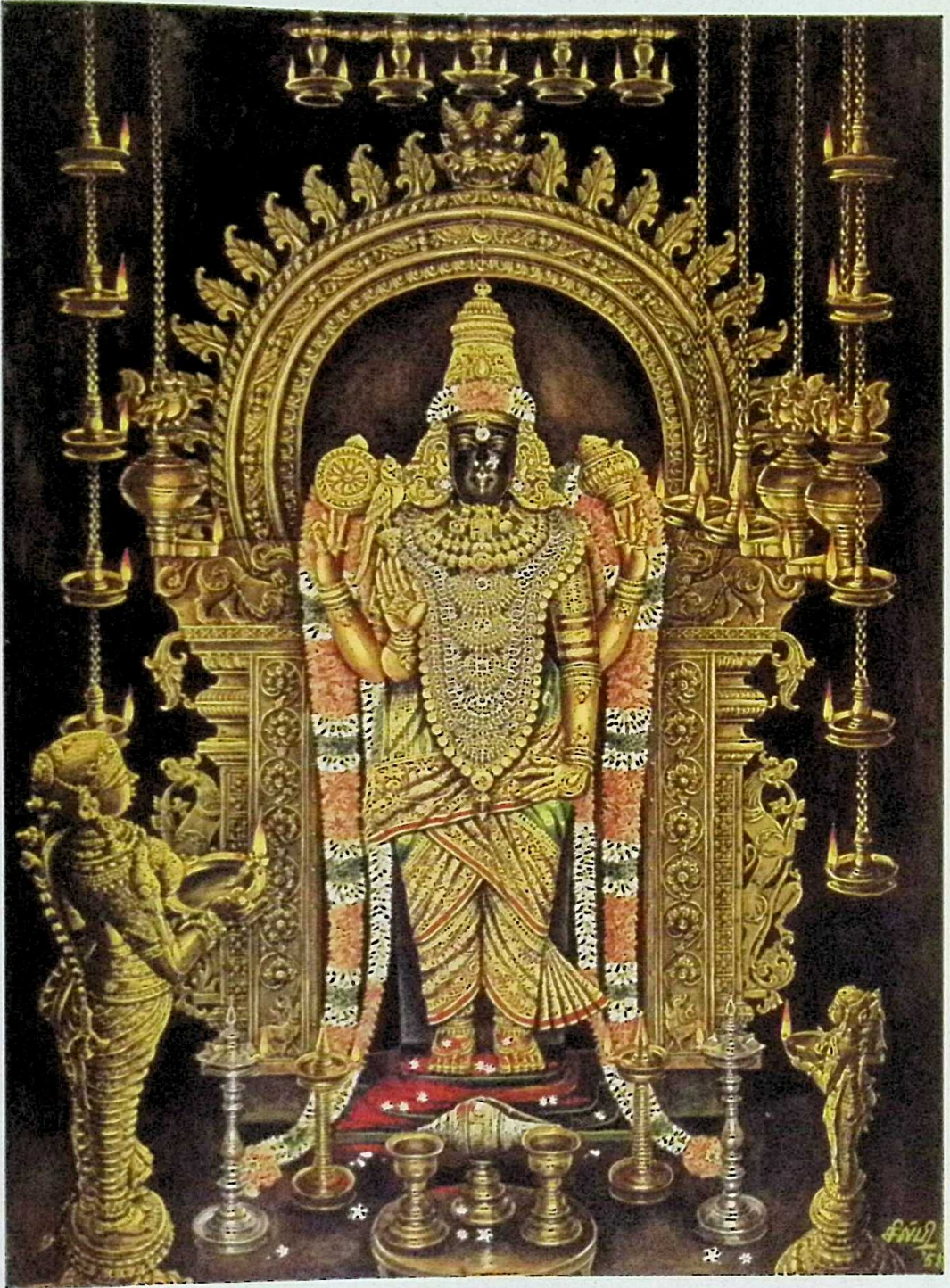

உட்கார்ந்துவிட்டு, நம்மைப் பார்த்ததும் பறந்துபோகத் தயாராக இருப்பதுபோலப் புறாக்கள் சிற்பத்தில் அமைந்திருக்கின்றன.

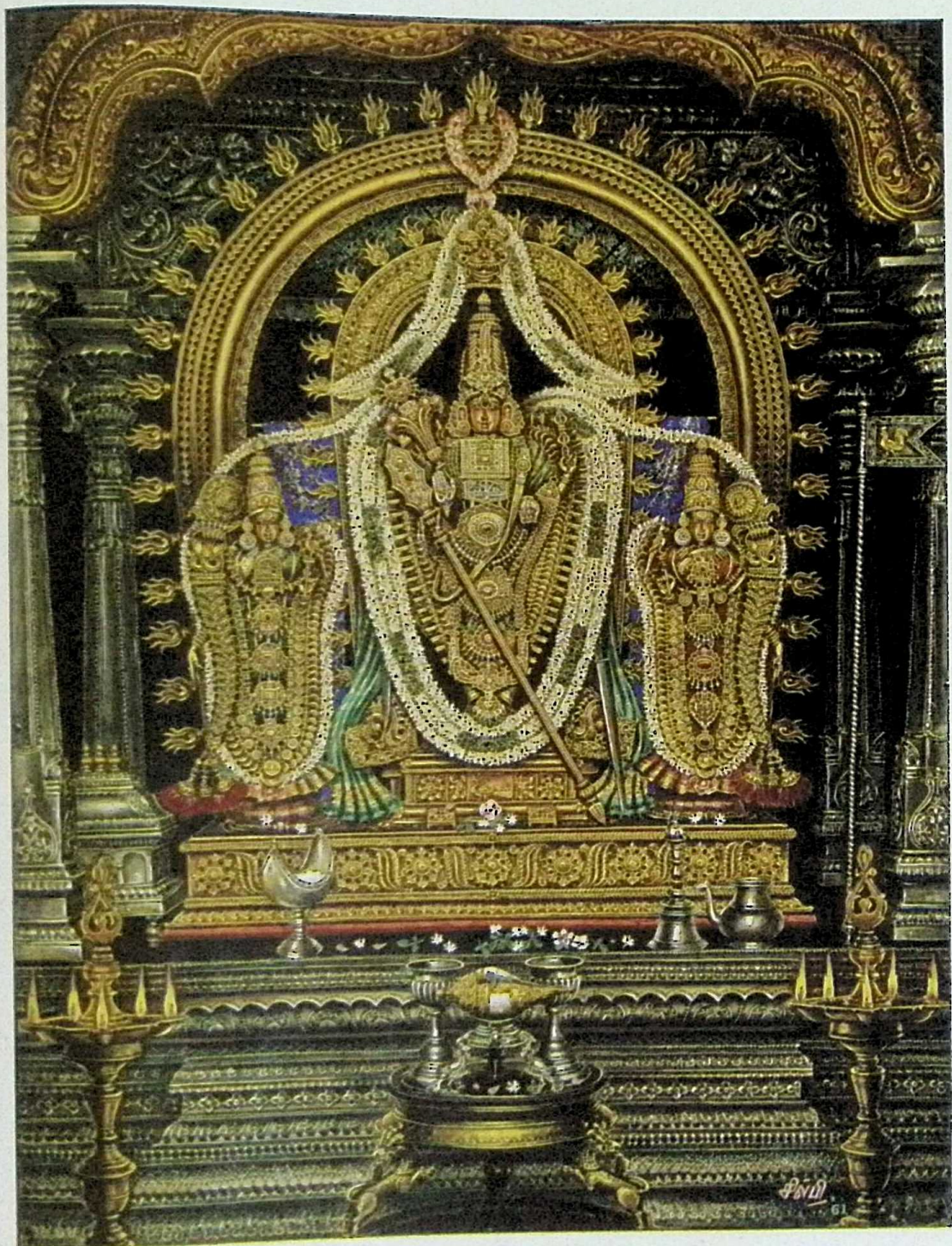
நடராஜருக்கு மேல் பக்கத்தில் கிருஷ்ணன் திருடும் காட்சியையும் தத்ரூபமாகக் காண்கிறோம்.

‘இந்தத் தடவை நிச்சயமாகக் கிருஷ்ணனைத் திருடும் சமயத்தில்

பிடித்துவிட்டோம்’ என்ற எண்ணத்தில், மத்தால் அடிக்க ஒரு கோபிகை கையை ஒங்குகிறாள். கிருஷ்ணன் கீழே வெண்ணெய்ச் சட்டியில் கையைவிட்டு, தவழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி. உறியிலிருந்து வெண்ணெயை எடுக்கும்போது கீழே சிந்தும் வெண்ணெயை ஒரு பூனை ருசி பார்க்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

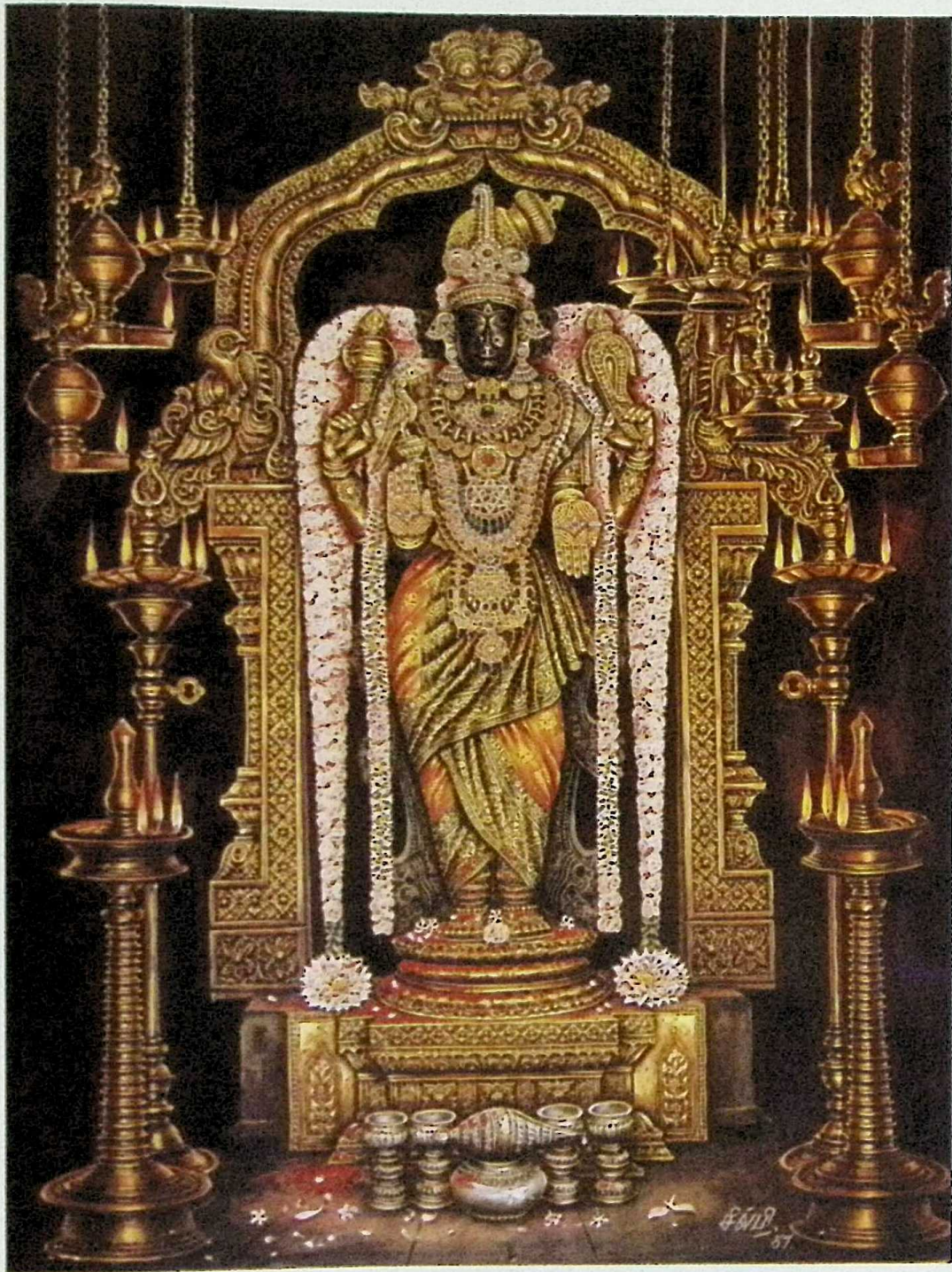

ஸ்ரீஅபயாம்பிகை - அஞ்சல் நாயகி (மயூரம்)

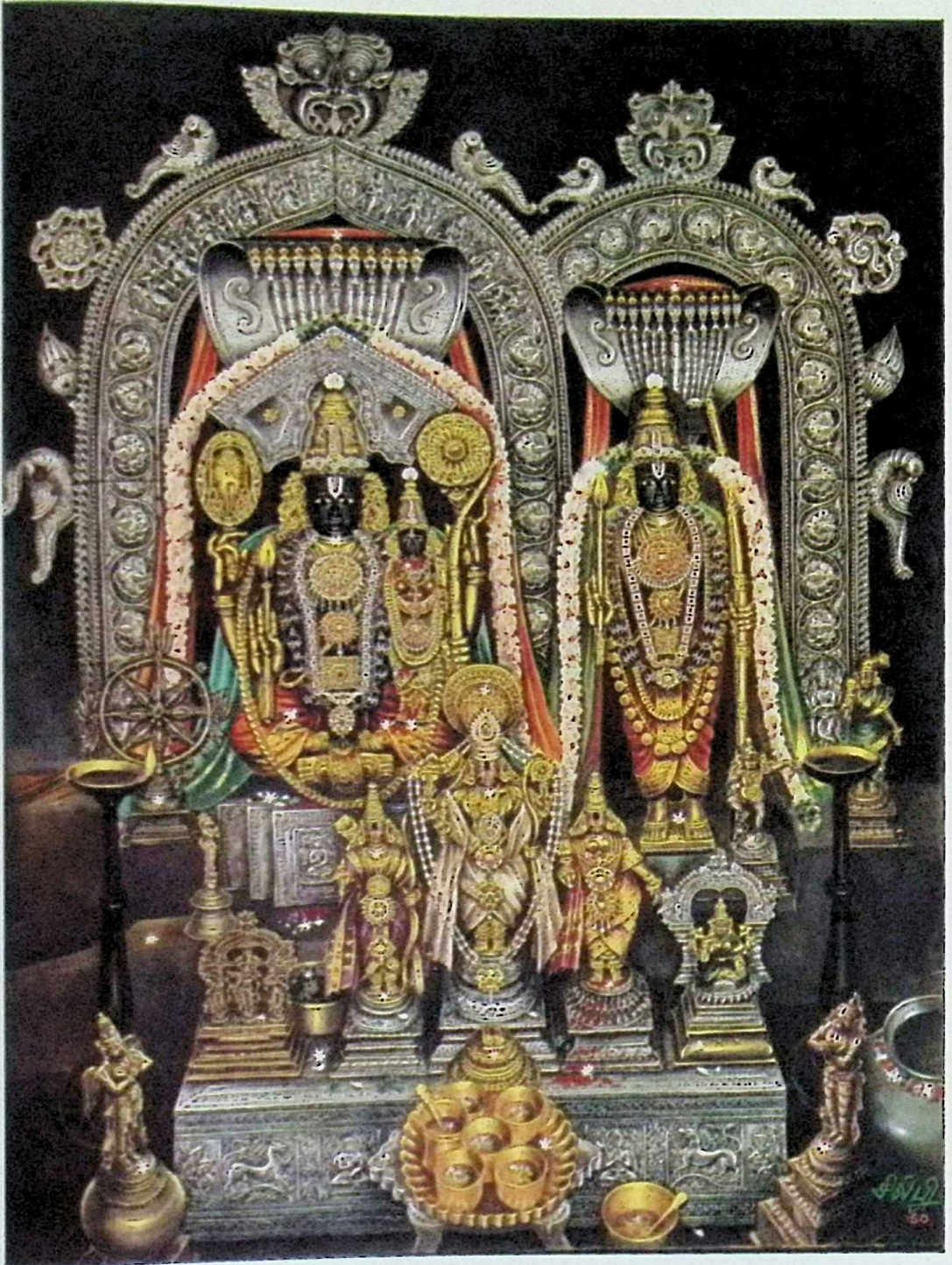
தென்னாட்டுச் செல்வங்கள் / விபுடன் பிரசுரம்

ஸ்ரீமத்துக்குமார ஸ்வாமி (வைத்தீஸ்வரன் கோயில்)

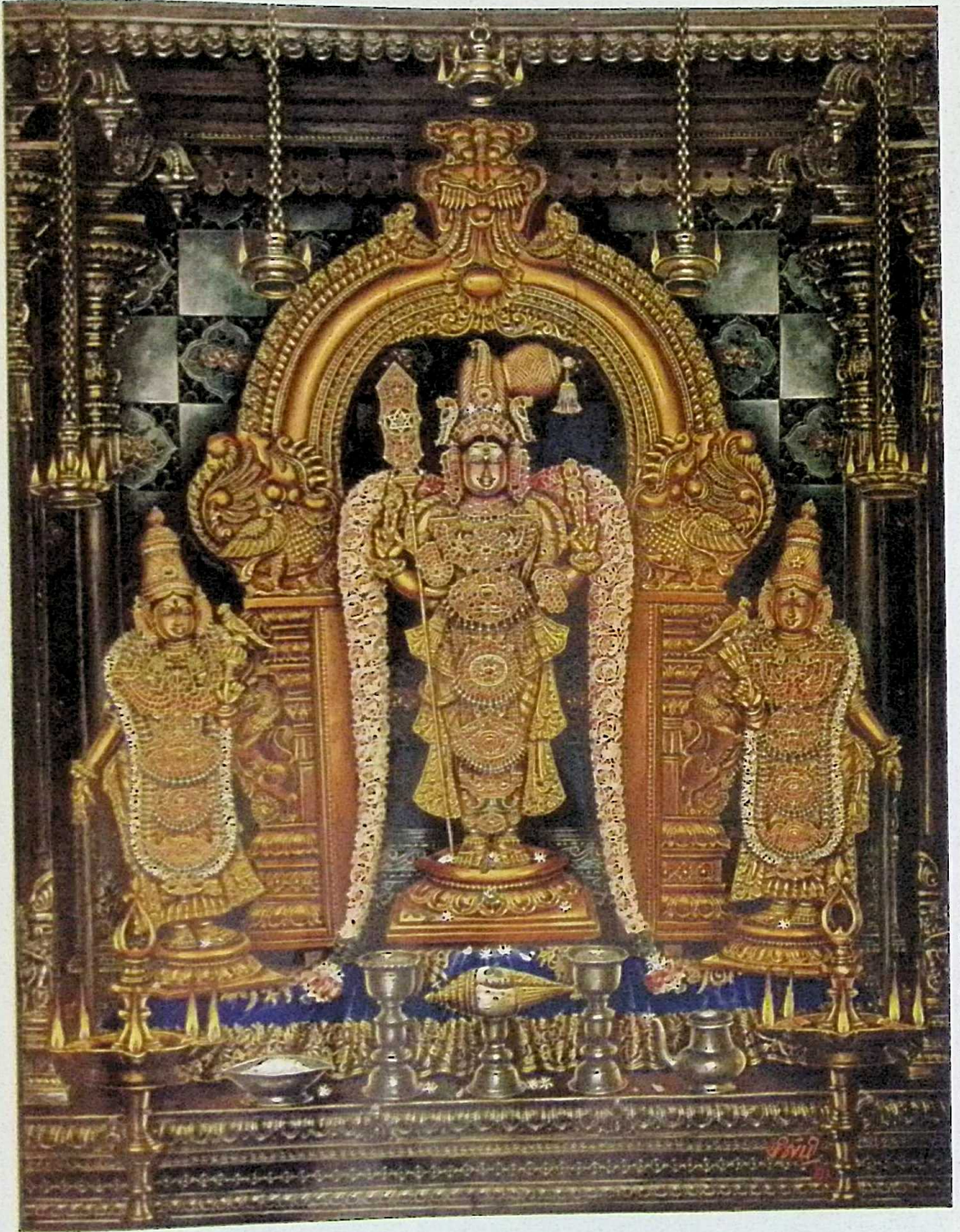

தென்னாட்டுச் செல்வங்கள் / விசுடன் பிரசுரம்

ஸ்ரீகற்பகாம்பாள் (மயிலாப்பூர்)

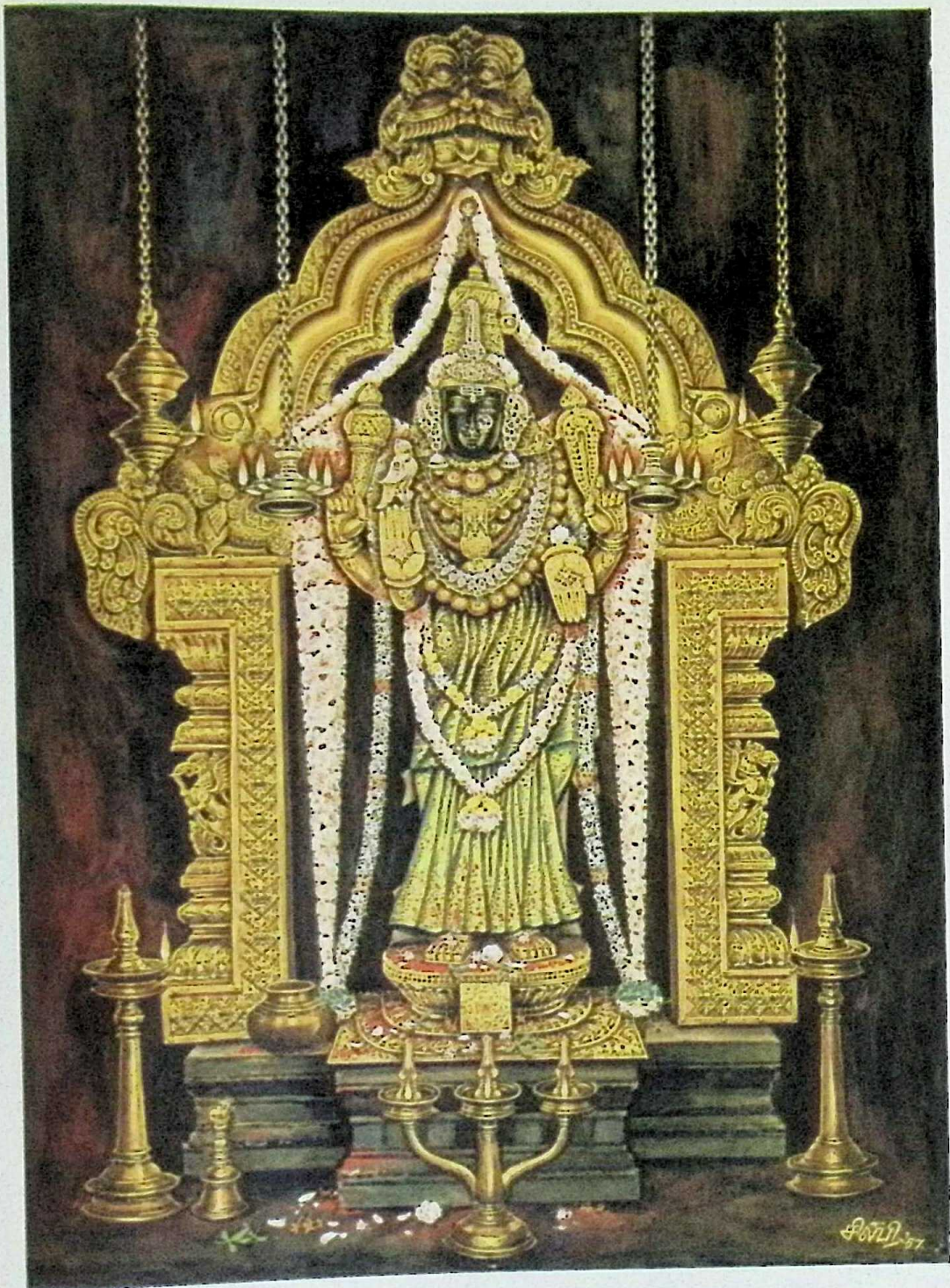

ஸ்ரீவைகுண்ட ராமர் - சீதா - லட்சுமணர் (ஸ்ரீபத்ராச்சலம்)

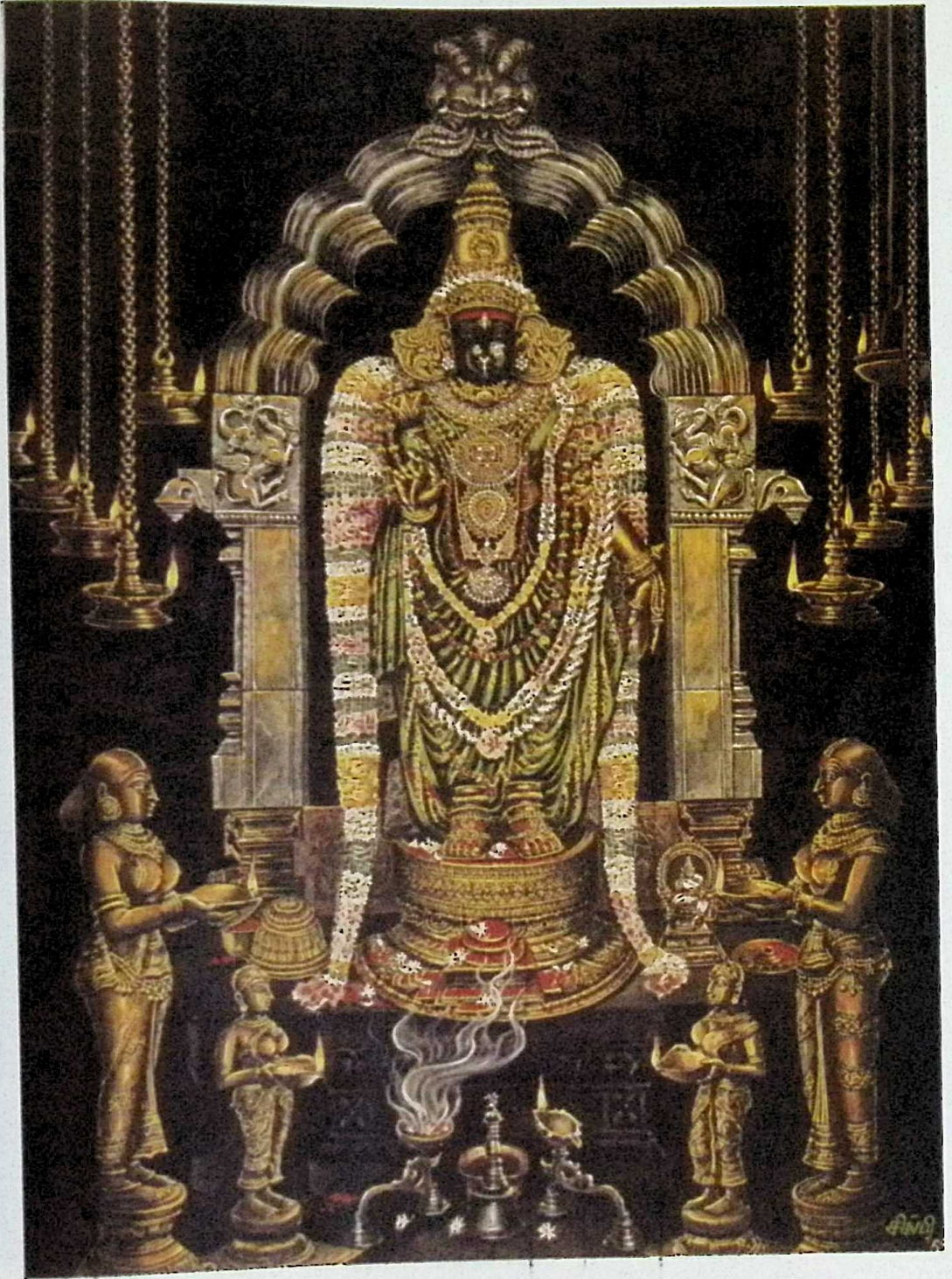

தென்னாட்டுச் செல்வங்கள் / விசைப் பிரகாசம்

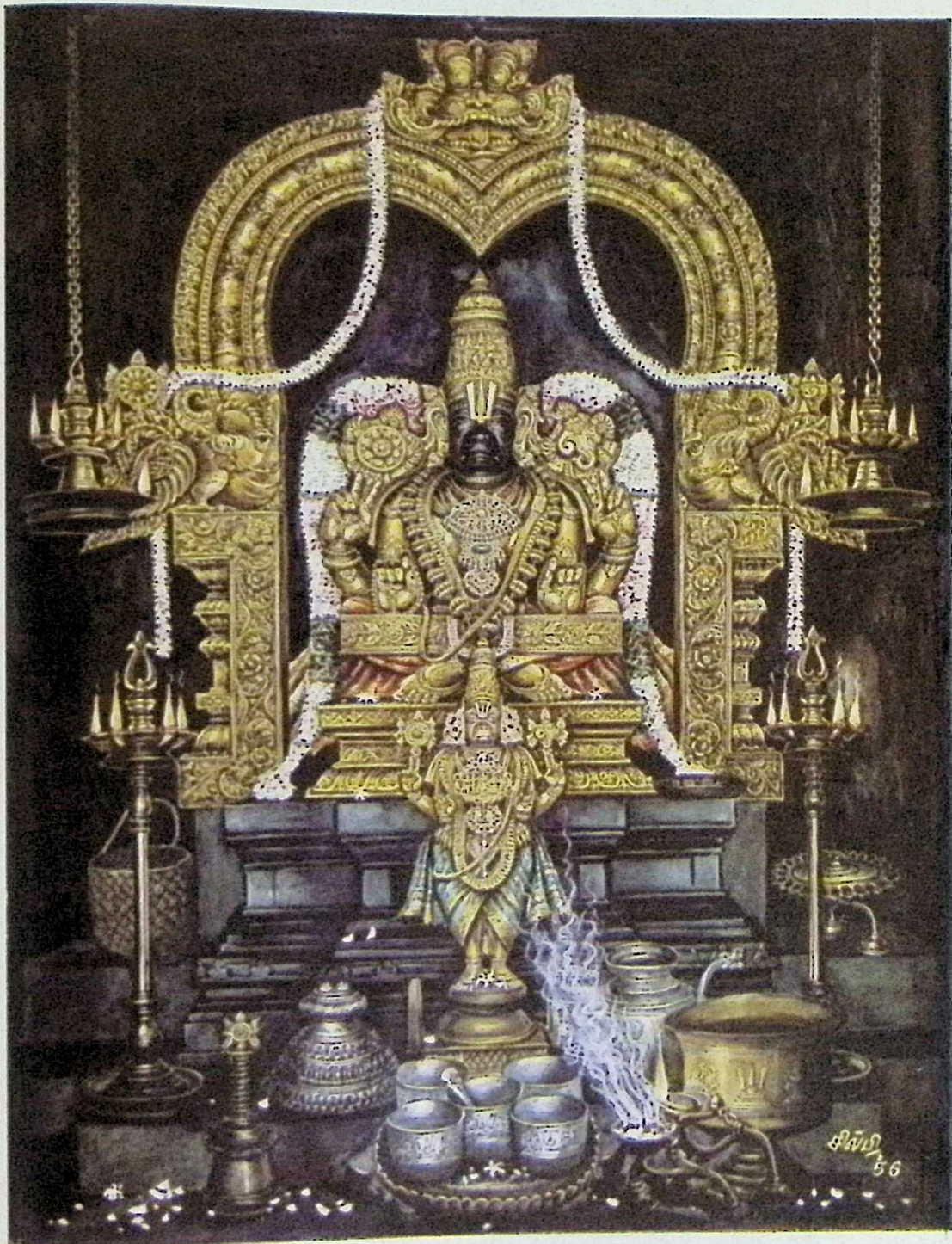
ஸ்ரீசிங்காரவேலன் (சிக்கல்)

ஸ்ரீவடிபுடையம்மன் (திருவொற்றியூர்)

ஸ்ரீஞான பிரசன்னாம்பிகை - வண்டார் குழலி (காளஹஸ்தி)

ஸ்ரீயோக ஆஞ்சநேயர் (சோழிங்கபுரம்)

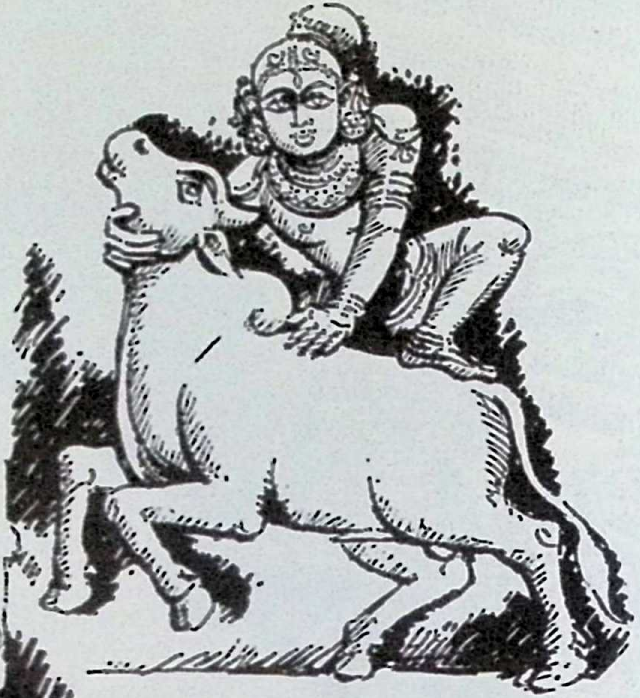
கண்ணனும் காளையும்!

ஸ்ரீ கயிலாசநாதர் கோயிலில் இருந்து இப்போது ஸ்ரீவைகுண்டப் பெருமாள் கோயிலுக்குப் போகிறோம். அங்கே ஸ்ரீ வைகுண்ட நாயகி சந்நிதியில் நம் கவனம் நிலைத்துவிடுகிறது.

சந்நிதி மண்டபத்துத்
தூண்களில் உள்ள வாழைப்
பூவின் மேல் குரங்குகள்
உட்கார்ந்து பாம்பைப் பிடித்துக்
கொண்டிருக்கின்றன. இது ஓர்
அற்புதமான காட்சி.

ஸ்ரீ வைகுண்டநாதர்
சந்நிதிக்குப் போகும்போது,
மகாமண்டபத்துத் தூண்களில்,
கையில் வெண்சாமரம்
வைத்திருக்கும் பெண்ணைக்
கொடி வேலைப்பாடுகளுடன்
பார்க்கிறோம். அதேபோல

கிருஷ்ணன், வேகமாகப் போகும் ஒரு
காளையின் மேல் லாகவமாக ஏறி
உட்கார்ந்தபடி அதன் கழுத்தை
அணைத்தவாறு இருப்பதையும், அந்த
மாடு திணறுவதையும் காண்கிறோம்.

ராஜ கோபுரத்தின் அடியில் ஒரு
தூணில் மன்மதனை தரிசனம்
செய்கிறோம். காமனுடைய காலின்
கீழே ரதம் காணப்படுகிறது. அதன் கீழ்
கஜேந்திர மோட்சக் காட்சி.

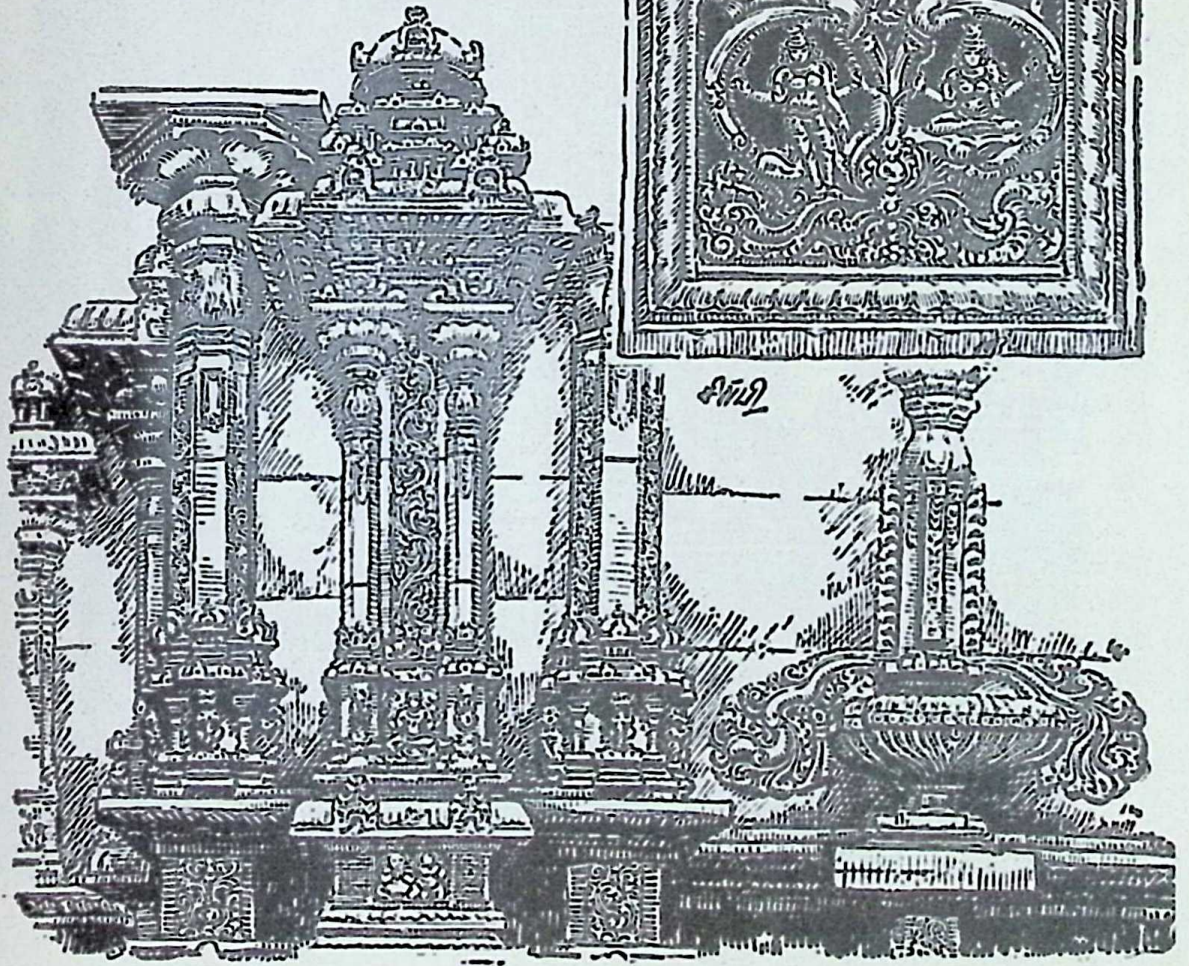
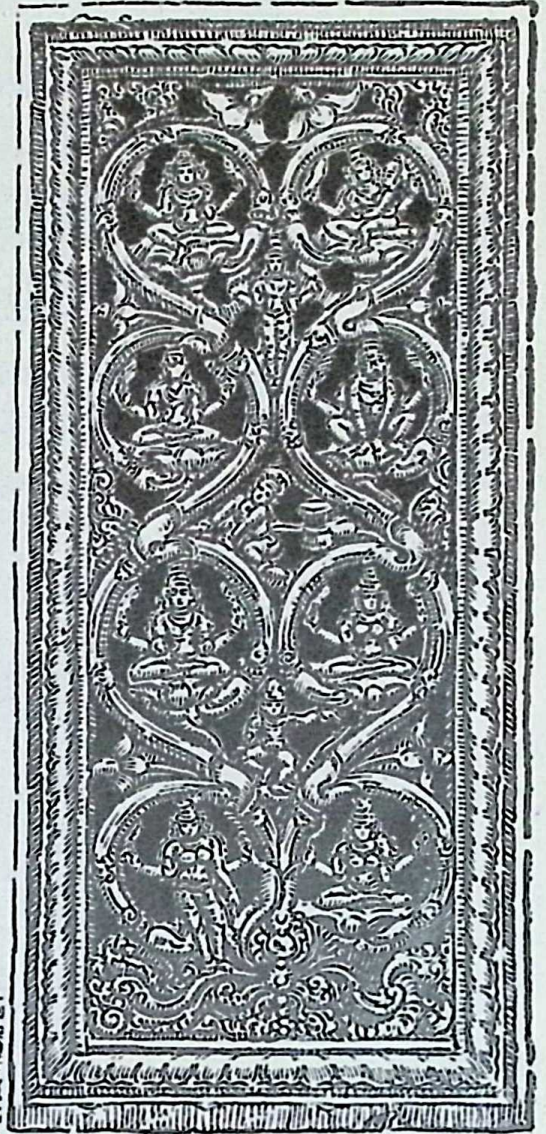
யானை, தாமரை மலர்களைத்
துதிகையில் பற்றியவாறு இருக்கிறது.
அதன் காலை, ஒரு முதலை கவ்வியவாறு
சிற்பத்தில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஒரே தூணில் பார்ப்பதற்கரிய பல
சிற்பங்கள் இங்கே உள்ளன.

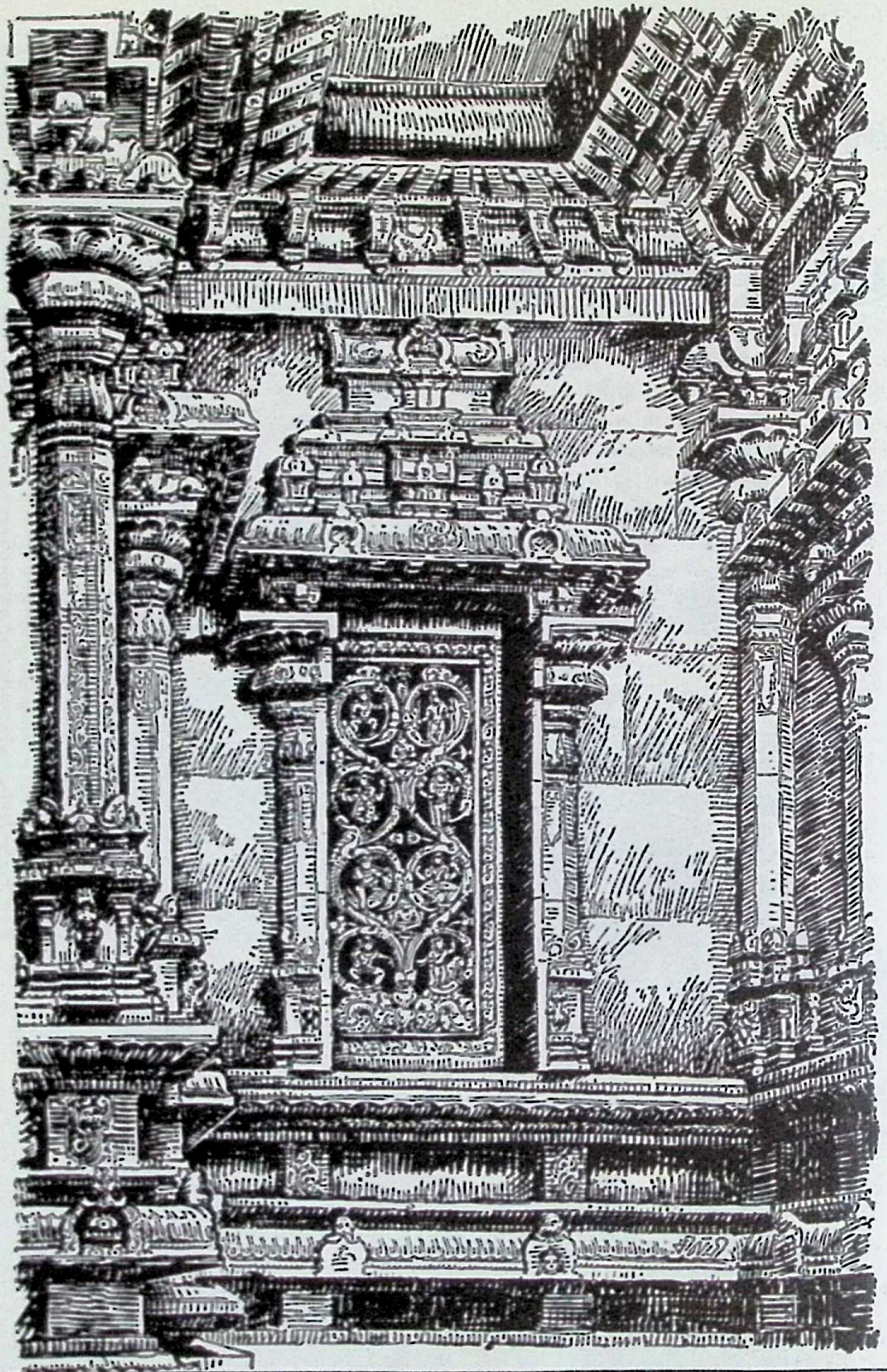
சிவபிரகாசம்

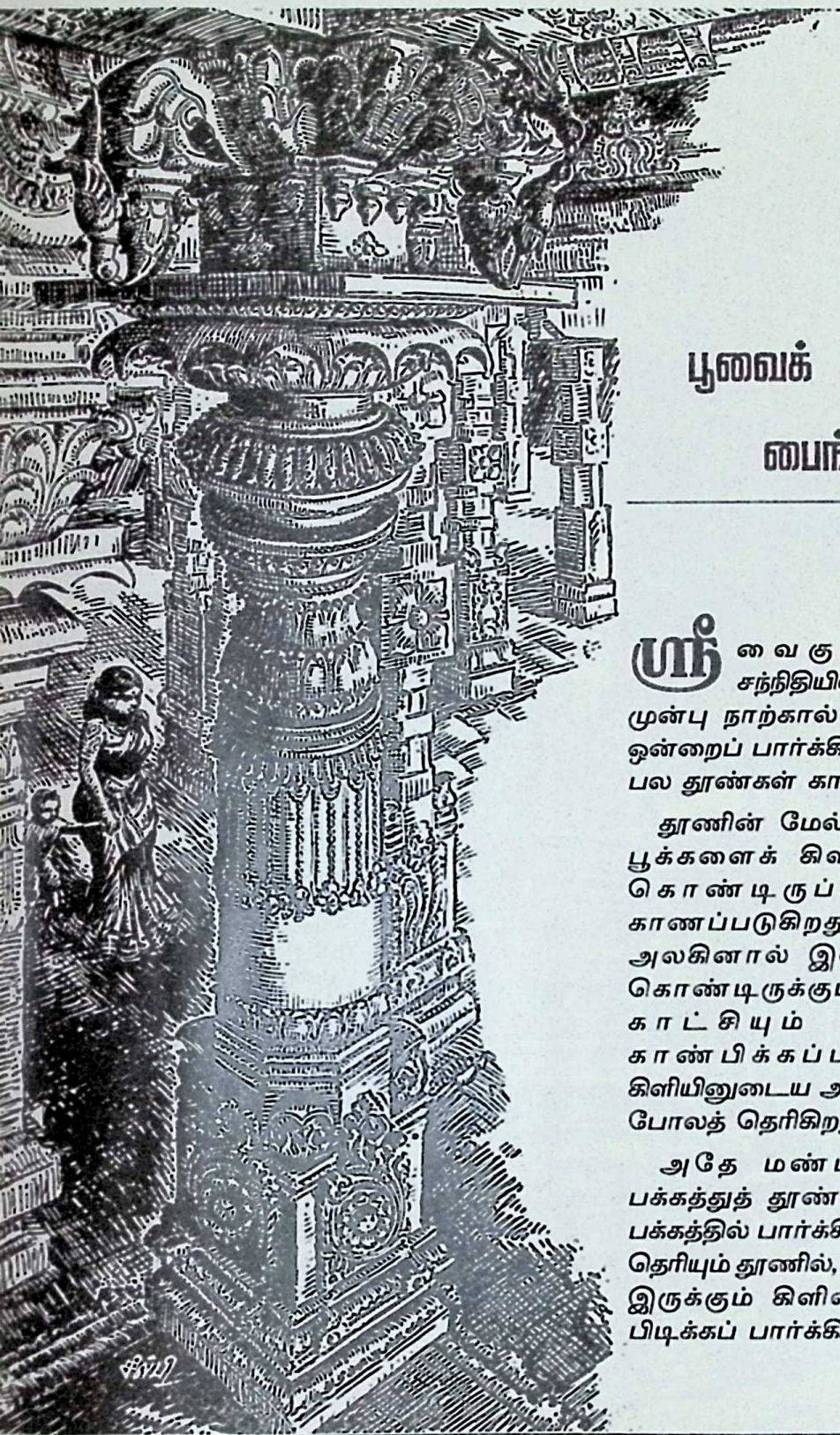

அழகு பலகணி...

ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனைச்
சேவித்துவிட்டு, சந்தன
கருடனையும் பிரதட்சிணமாக வந்து
உள் பிராகாரத்தைச் சுற்றும்போது,
அர்த்த மண்டபத்தில் ஒரே கல்லினால்
ஆன பலகணியைக் காண்கிறோம்.
பிறகு, பிரதட்சிணமாக வலம் வரும்போது
வலது பக்கத்தில் ஒரே கல்லில்
குடைந்தெடுத்த ஜன்னல் நம் கவனத்தைக்
கவருகிறது. இந்த ஜன்னலின் மேல்
பக்கத்திலுள்ள கோஷ்டங்கள்
பஞ்சரக்கால்கள் எல்லாம் நுட்ப
வேலைப்பாடுகளோடு திகழ்கின்றன.

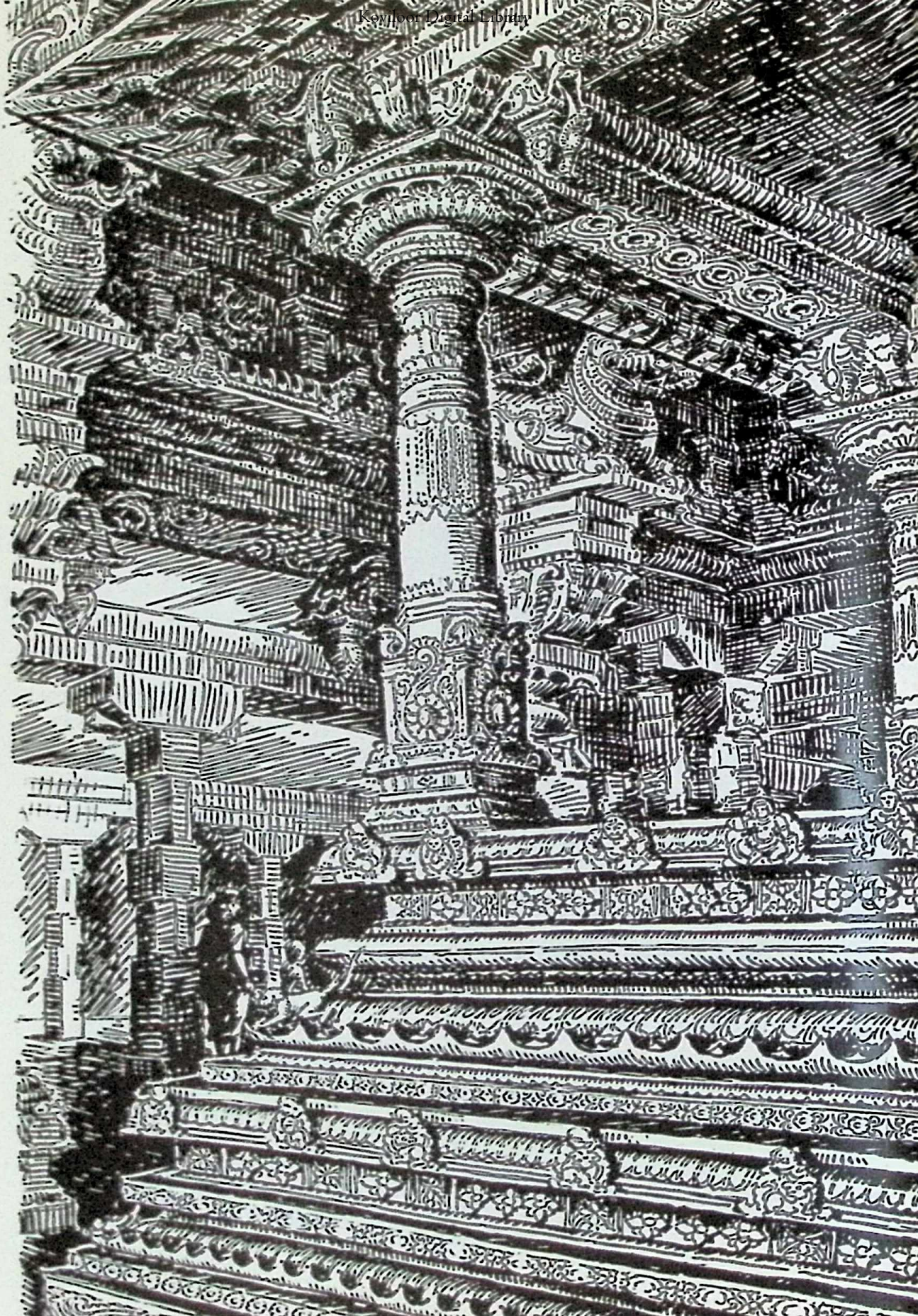

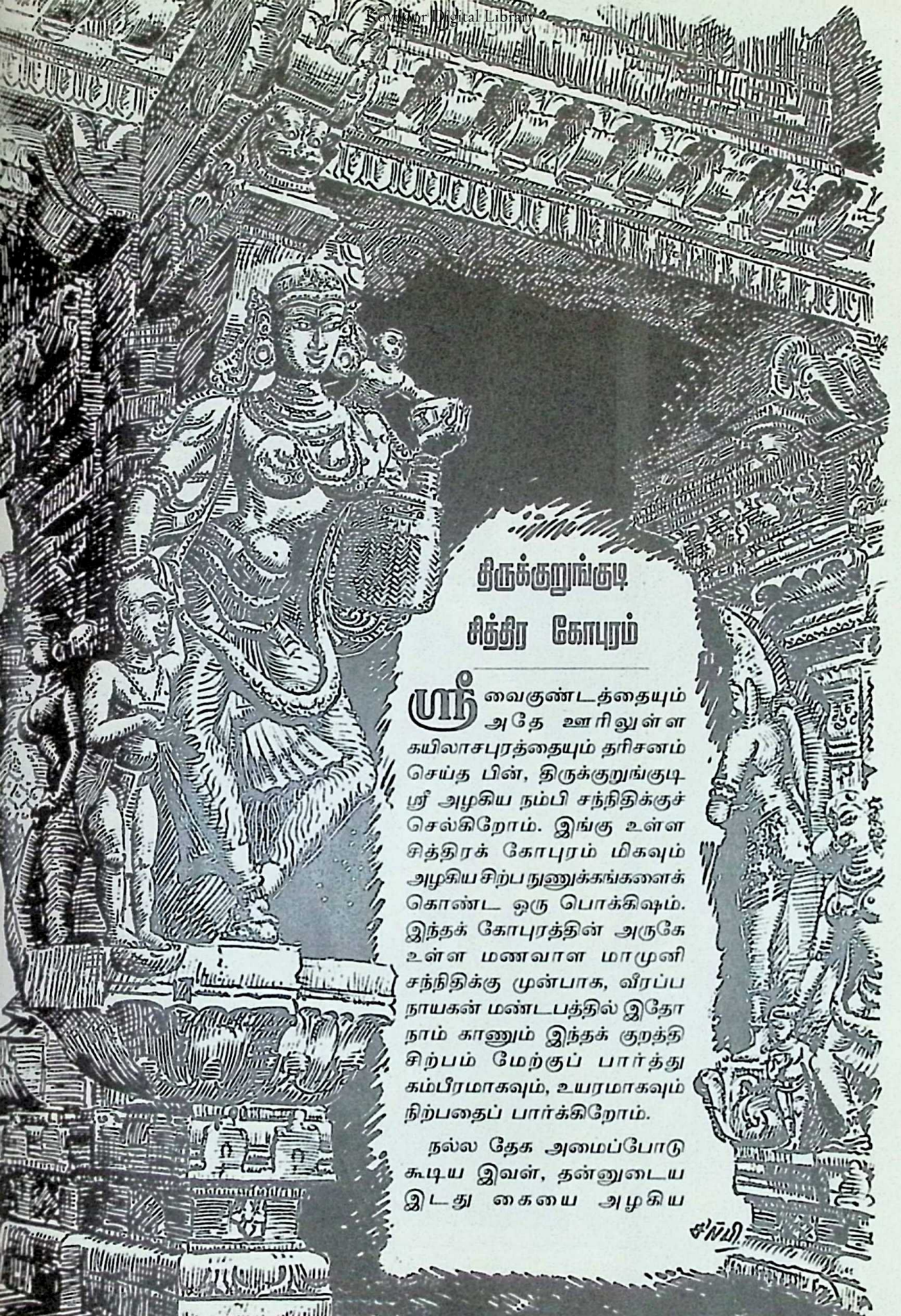
பூவைக் கொத்தும் பைங்கிளி!

ஸ்ரீ வைகுண்டநாயகி
சந்திதியின் (சுற்றுக் கோயில்)
முன்பு நாற்கால் மண்டபத் தூண்
ஒன்றைப் பார்க்கிறோம். இதுபோல
பல தூண்கள் காணப் படுகின்றன.

தூணின் மேல் உள்ள வாழைப்
பூக்களைக் கிளிகள் கொத்திக்
கொண்டிருப்பது தனித்துக்
காணப்படுகிறது. தன் குஞ்சுக்கு
அலகினால் இரை கொடுத்துக்
கொண்டிருக்கும் அதி அற்புதக்
காட்சியும் தத்ருபமாகக்
காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
கிளியினுடைய அலகு திறந்திருப்பது
போலத் தெரிகிறது.

அதே மண்டபத்துத் தென்
பக்கத்துத் தூண்களையும் அடுத்த
பக்கத்தில் பார்க்கிறோம். முன்பாகத்
தெரியும் தூணில், கொத்திக்கொண்டு
இருக்கும் கிளியை, ஒரு குரங்கு
பிடிக்கப் பார்க்கிறது.

திருக்குறுங்குடி சித்திர கோபுரம்

ஸ்ரீ வைகுண்டத்தையும் அதே ஊரிலுள்ள கயிலாசபுரத்தையும் தரிசனம் செய்த பின், திருக்குறுங்குடி ஸ்ரீ அழகிய நம்பி சந்நிதிக்குச் செல்கிறோம். இங்கு உள்ள சித்திரக் கோபுரம் மிகவும் அழகிய சிற்பநுணுக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு பொக்கிஷம். இந்தக் கோபுரத்தின் அருகே உள்ள மணவாள மாமுனி சந்நிதிக்கு முன்பாக, வீரப்ப நாயகன் மண்டபத்தில் இதோ நாம் காணும் இந்தக் குறத்தி சிற்பம் மேற்குப் பார்த்து கம்பீரமாகவும், உயரமாகவும் நிற்பதைப் பார்க்கிறோம்.

நல்ல தேக அமைப்போடு கூடிய இவள், தன்னுடைய இடது கையை அழகிய

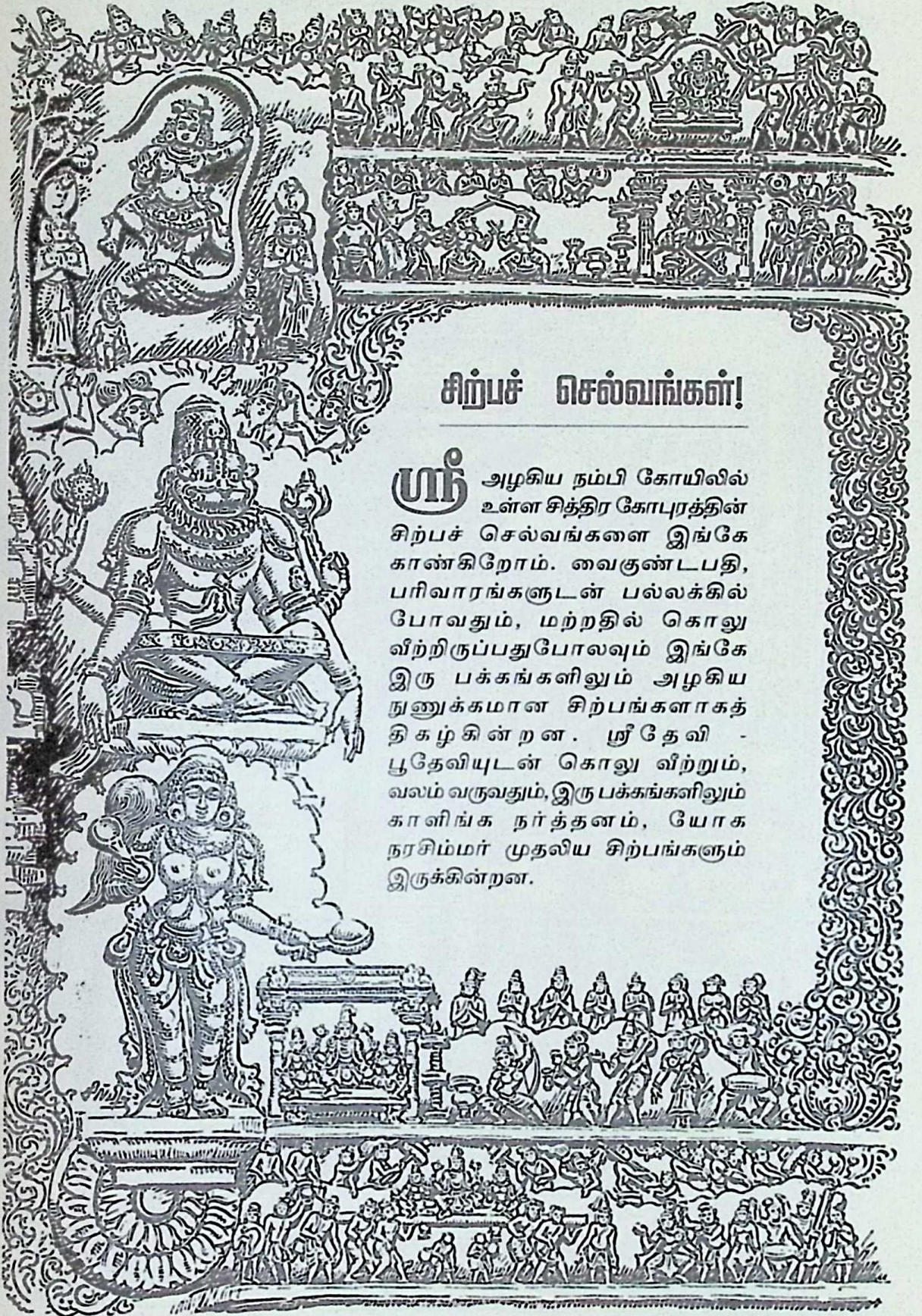
ஒலைக்கூடைக்குள் வைத்துக் கொண்டு, இடது தோளின் மேல் உள்ள தன் குழந்தைக்குக் கிண்ணத்தில் ஆகாரத்தைச் சாப்பிட ஒத்தாசை செய்கிறாள். வலது கையை மற்றொரு பிள்ளையின் தலைமேல் வைத்திருக்கிறாள். இந்தக் காட்சியையே இரு கோணங்களில் நாம் காண்கிறோம்.

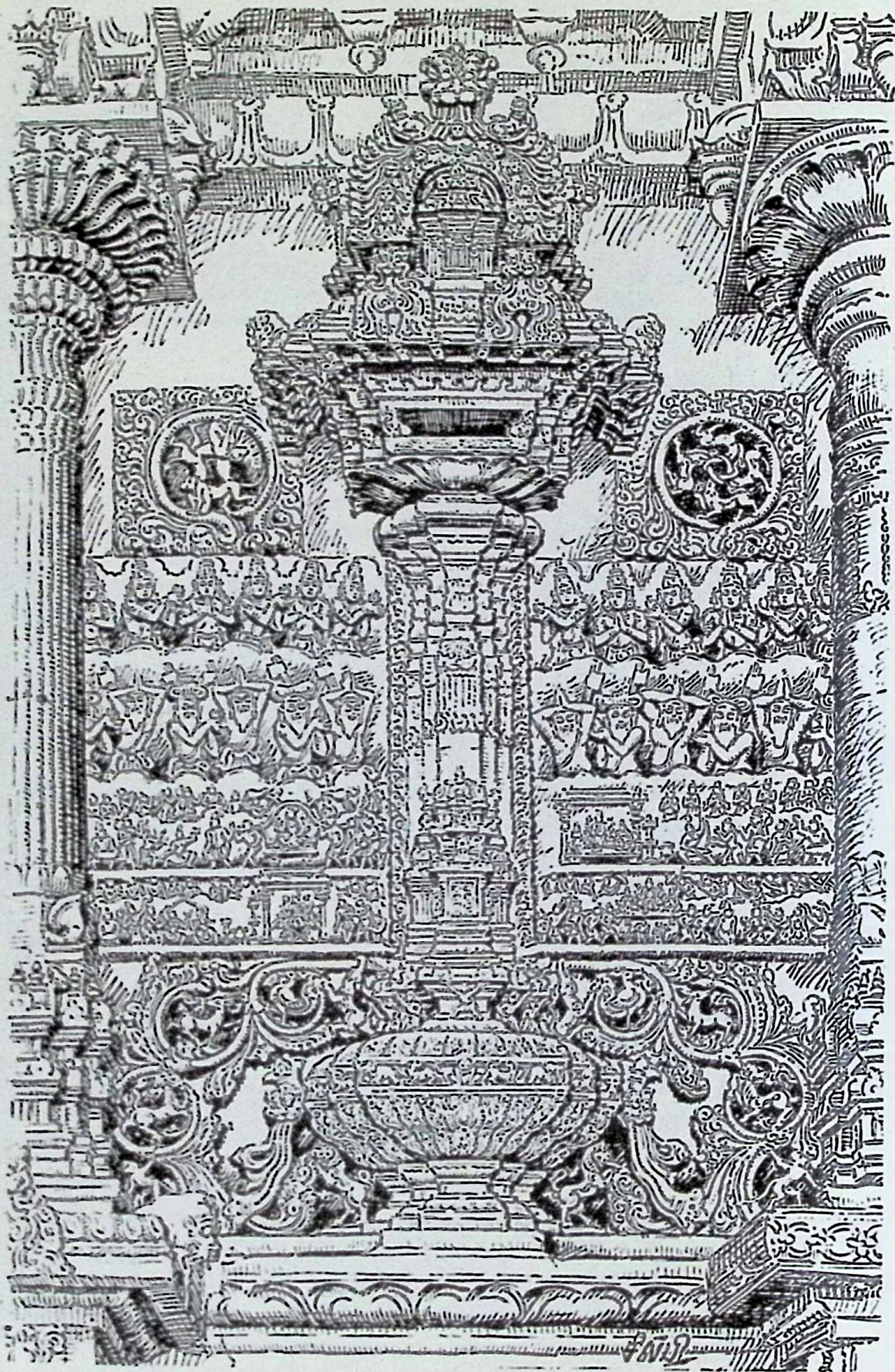
கூடை பின்னியிருக்கும் வேலைப்பாடு தற்குபமாக சிற்பத்தில் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கழுத்திலும் காதுகளிலும் கர்நாடகமான அணிகளைப் பார்க்கிறோம்.

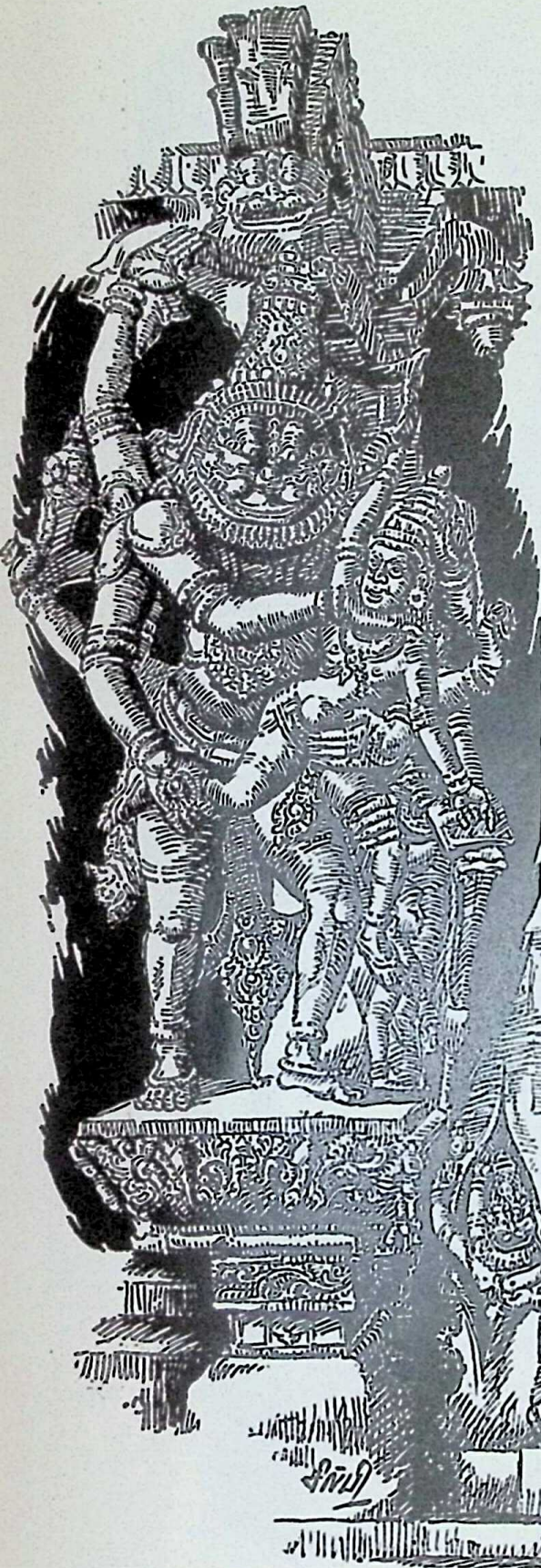

சிற்பச் செல்வங்கள்!

ஸ்ரீ அழகிய நம்பி கோயிலில் உள்ள சித்திர கோபுரத்தின் சிற்பச் செல்வங்களை இங்கே காண்கிறோம். வைகுண்டபதி, பரிவாரங்களுடன் பல்லக்கில் போவதும், மற்றதில் கொலு வீற்றிருப்பதுபோலவும் இங்கே இரு பக்கங்களிலும் அழகிய நுணுக்கமான சிற்பங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஸ்ரீ தேவி - பூதேவியுடன் கொலு வீற்றும், வலம் வருவதும், இரு பக்கங்களிலும் காளிங்க நர்த்தனம், யோக நரசிம்மர் முதலிய சிற்பங்களும் இருக்கின்றன.

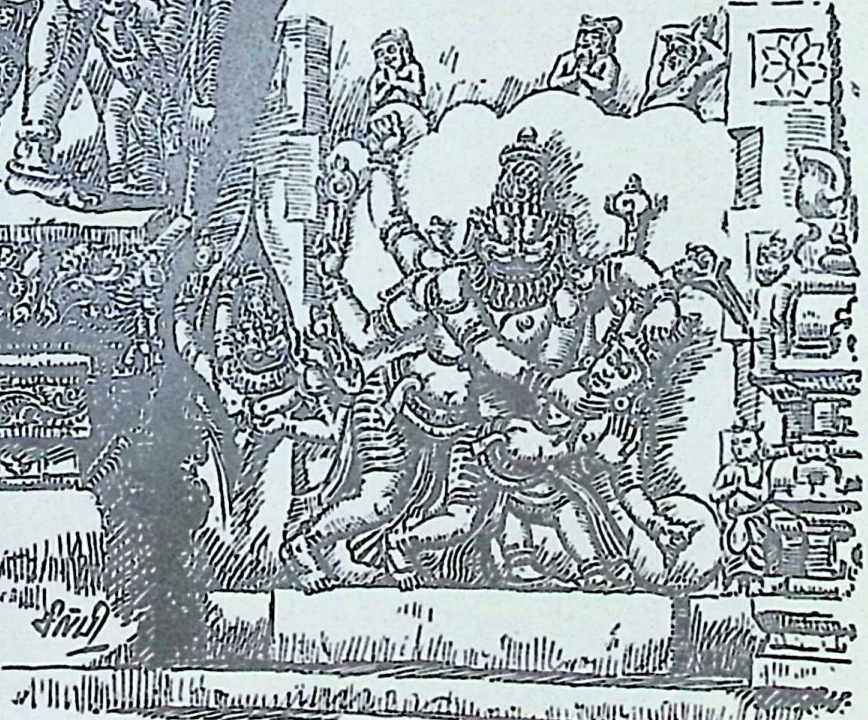

நரசிம்ம் அவதாரம்!

நரசிம்ம் அவதாரக் கதையை இங்கு நேரிலேயே ஆரம்பத்திலிருந்து நடந்தது போலக் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கீழே காணும் படத்தில் பிரகலாதனுக்கும் இரணியனுக்கும் தர்க்கம் ஏற்பட்டு, வாக்கைக் காப்பாற்றும் நிமித்தம் தூண் வெடித்து நரசிம்மம் பயங்கரச் சிரிப்பு கர்ஜனையுடன் வெளிவருகிறார். பிறகு, ஆறு கைகளுடன் வாசற்படியில் சண்டை நடக்கிறது. இந்தக் காட்சியை மேல் இருந்து ரிஷிகள், பார்க்கிறார்கள்.

பெரிய சிற்பத்தில் (சுமார் ஆறு அடி உயரம் உள்ளது) இரணியனைத் தூக்கி மடியில் வைத்துக்கொண்டு வதம் செய்யும் காட்சியைக் காண்கிறோம்.

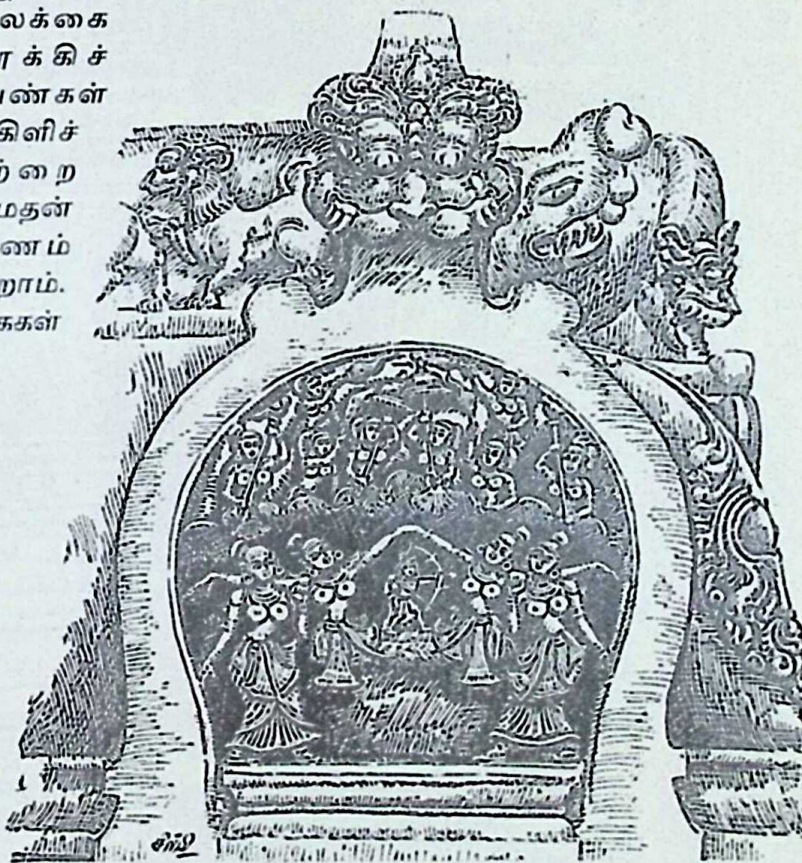
பெண்கள் பல்லக்கு!

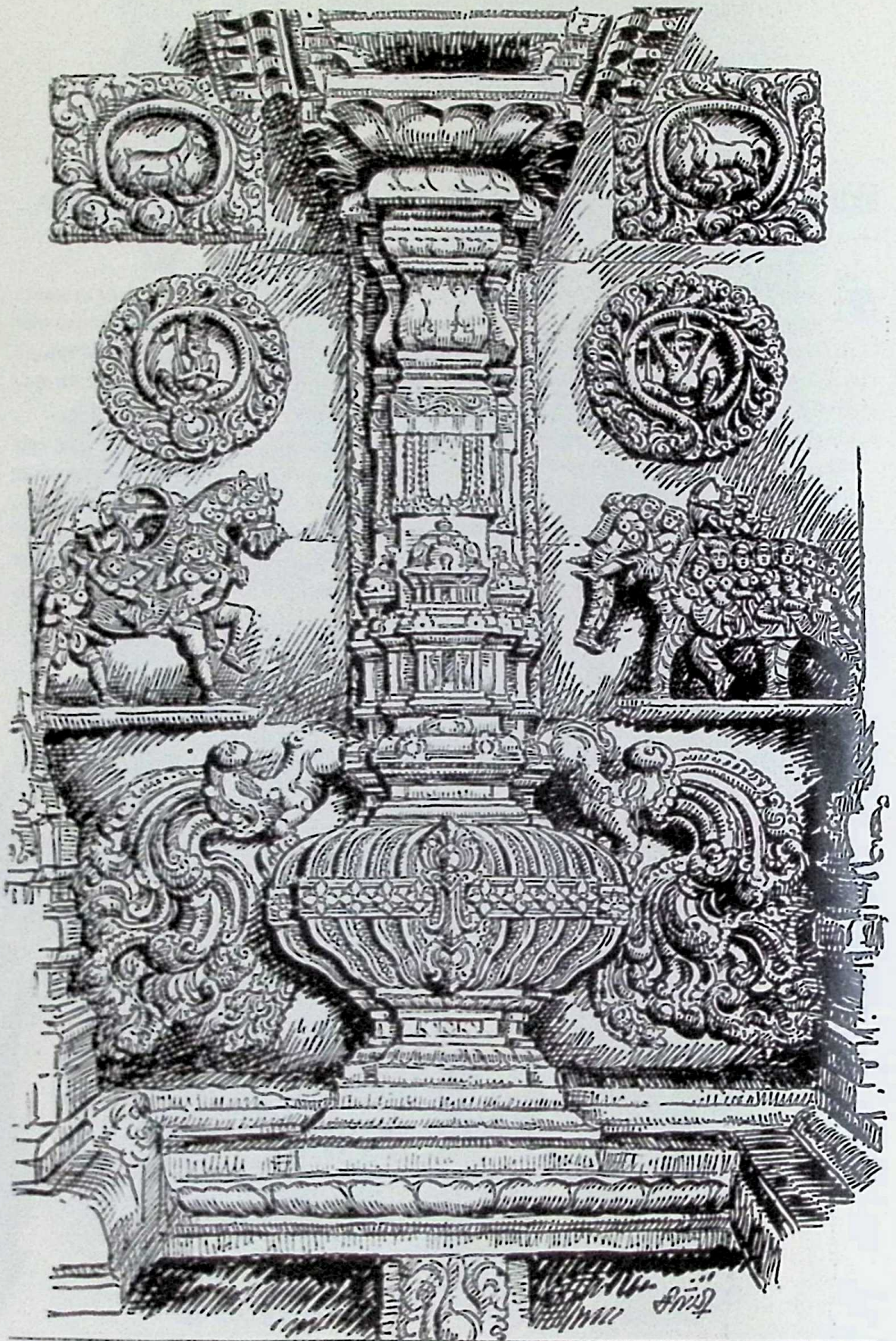
சித்திர கோபுரத்தின் உள்பக்கம் நந்தவனத்துக்குப் போகும் இடத்தில் மேலே பஞ்சரக்காலின் இரு பக்கங்களிலும் பெண்களினால் ஆன குதிரை, யானை முதலிய உருவங்கள் நமக்குத் தெரிகின்றன. அசைப்பில் பார்த்தவுடன் குதிரையும் யானையும் தான் தெரியும்.

இவற்றின் மேலே கபோதத்தின் நடுவில் உள்ள கூடுகளில், மிகவும் நுணுக்கமான அதி அற்புதச் சிற்பங்கள் இங்கு மலிந்து கிடக்கின்றன. தற்சமயம் தகரம் இருப்பதன் மேலே, இரண்டு பெண்களினால் ஆன பல்லக்கை இரண்டு பெண்கள் தூக்கிச் செல்வதையும், மேலே பெண்கள் குடைகள், வெண்சாமரம், கிளிச் சின்னங்கள் முதலியவற்றை ஏந்தியிருக்க, பல்லக்கில் மன்மதன் கரும்புவில்லால் புஷ்பபாணம் போடும் அழகையும் பார்க்கிறோம். தவிர, இரண்டு பெண்களின் கைகள்

பல்லக்கின் வளைவுக் கொம்பாகவும் இவர்களின் வஸ்திரக் குஞ்சலங்கள் பல்லக்கின் கீழே வைக்கும் கால்களாகவும் அமைந்திருக்கும் அதிசயத்தைப் பார்க்கிறோம்.

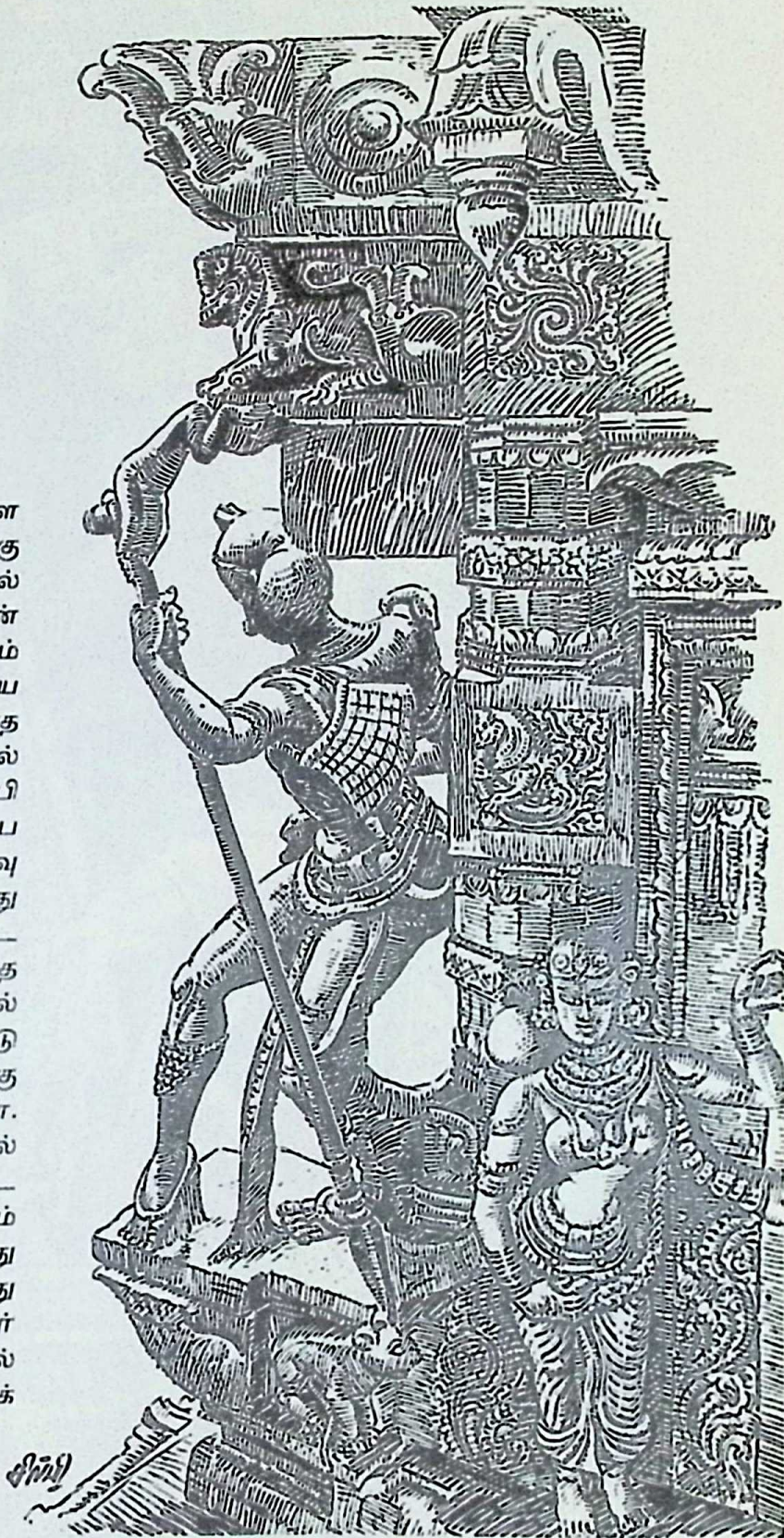
சற்று உற்றுப் பார்க்கும்போதுதான் ஐந்து குதிரையும், ஒன்பது பெண்களின் யானையும் இருப்பது தெரியவரும். மேலே இரண்டு பக்கங்களிலும் ரிஷிகள் வணங்குகிறார்கள். இவற்றின் மேலே கொடிவேலைகளின் நடுவே ஆடு, குதிரை இருப்பது தெரியவரும்.

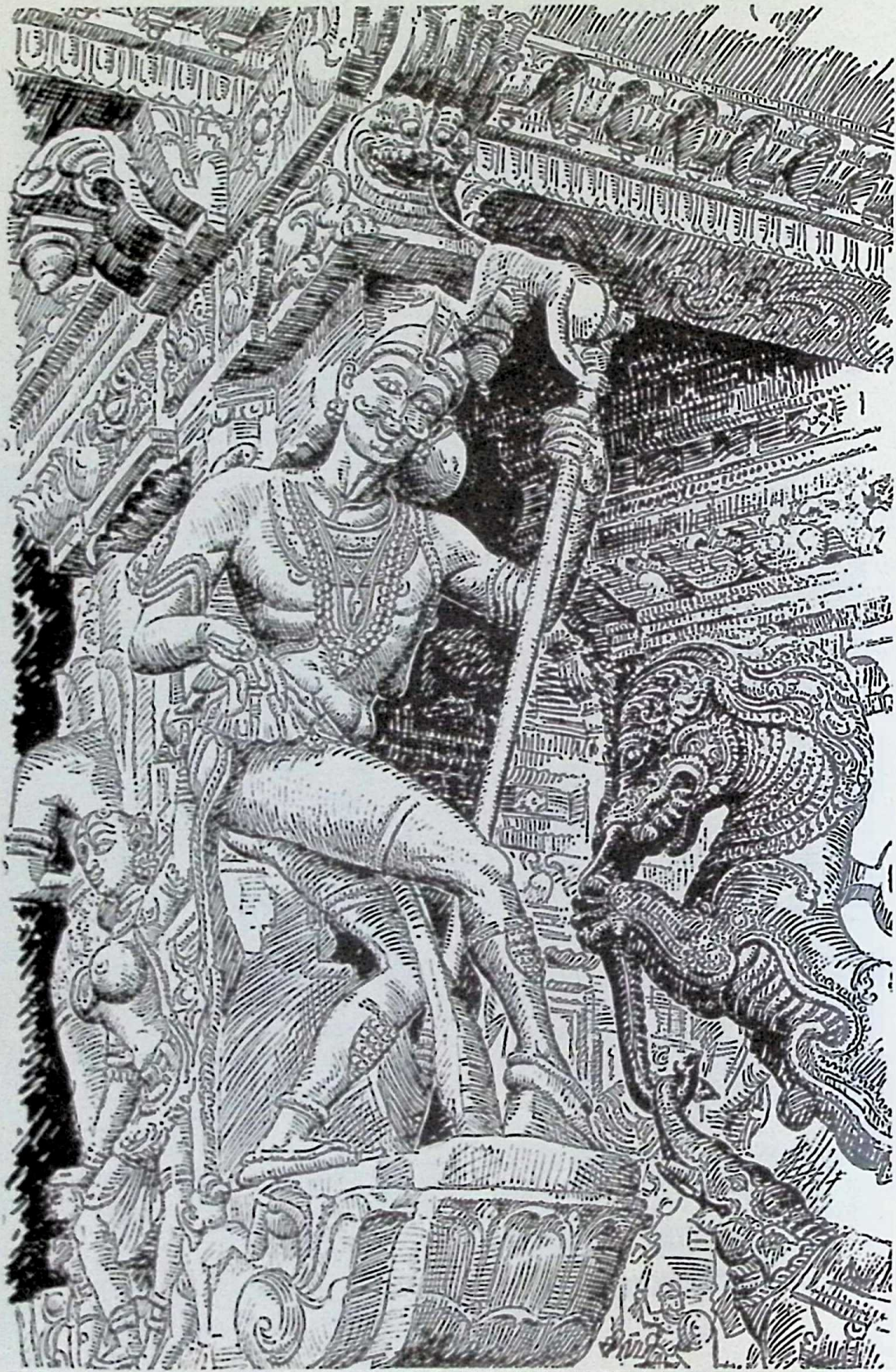

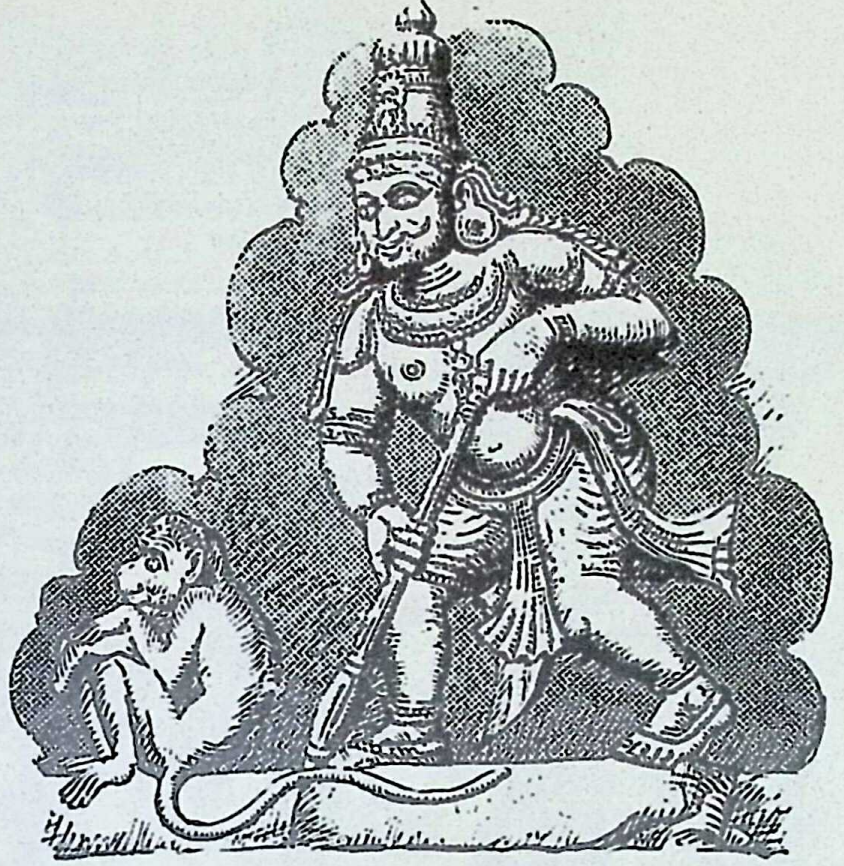

அழகு குறவன்!

குறத்தி சிற்பத்தை, மணவாள மாமுனி சந்நிதிக்கு முன்னால் உள்ள மண்டபத்தில் பார்த்தோம். அதனருகே குறவன் சிலையைப் பார்க்கிறோம். உயரம் 5½ அடி. கையில் ஓர் ஈட்டியை வைத்திருக்கிறான். ஆனால், அந்த ஈட்டியைச் சுற்றி உள்ள கல் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு சிற்பி செதுக்கிய உருவம் என நம்ப முடியாதபடி அவ்வளவு தத்ருபமாக இருக்கிறது. வலது கையில் கண்ணியில் அகப்பட்ட கொக்கு ஒன்றையும் அதே கையில் ஒரு குரங்கையும் கயிற்றில் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கிறான். கழுத்தில் சங்கு மாலை, பாசிமணி மாலைகள். பின்புறமாகத் தெரியும் சிலையில் இடது தோளில் ஒலைக்கூடை ஒன்று இருக்கிறது. இவனிடம் பழக்கப்பட்ட கிளி ஒன்று வலது தோளில் உட்கார்ந்து கொஞ்சுகிறது. இடையில் ஓர் அரிவாள். ஈட்டியின் மேல் பாகத்தை ஒரு குரங்கு பிடித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

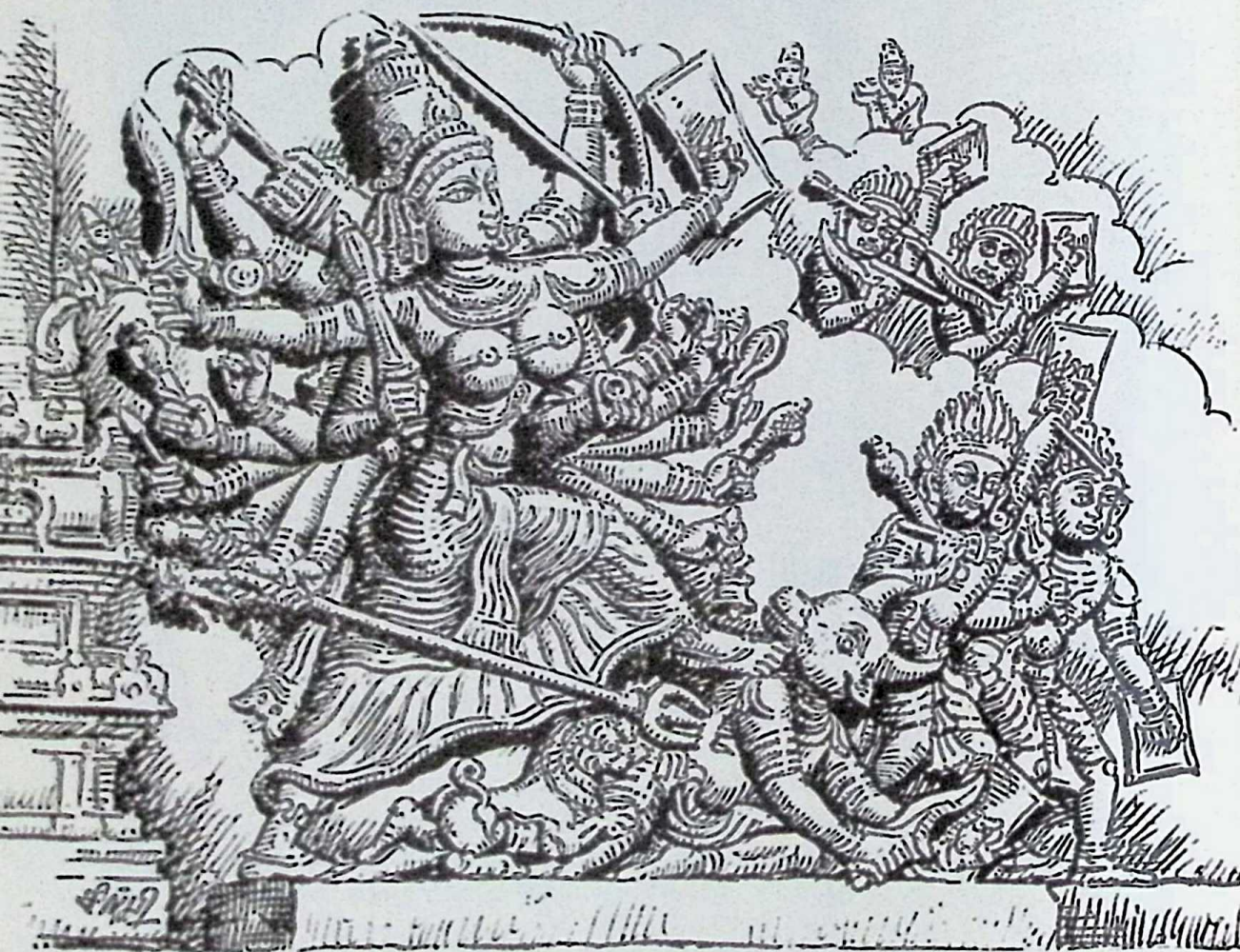
அனுமனும் பீமனும்!

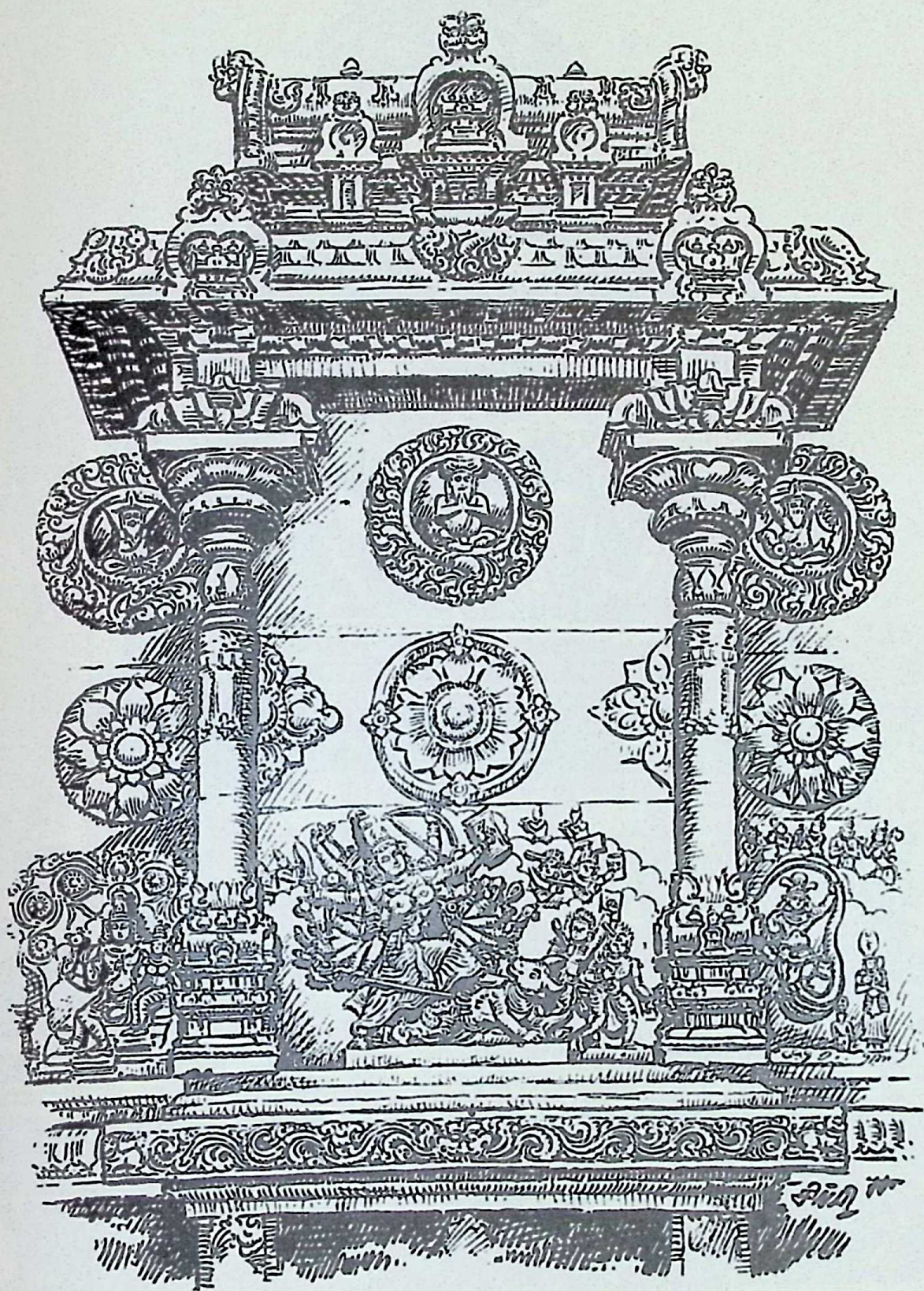
ஸ்ரீ அழகிய நம்பி கோயிலில், சைவ - வைஷ்ணவ பேதமின்றி சிற்பங்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. இங்கே சிவன் கோயிலும் இருக்கிறது! சித்திர கோபுரத்தை மேல் நோக்கிப் பார்த்தால், மகிஷாசுரமர்த்தினியை (1½ அடி உயரத்தில்)க் காணலாம். மகிஷாசுரனுடைய சகாக்கள் உயிர் தப்பினால்போதும் என்று தலை

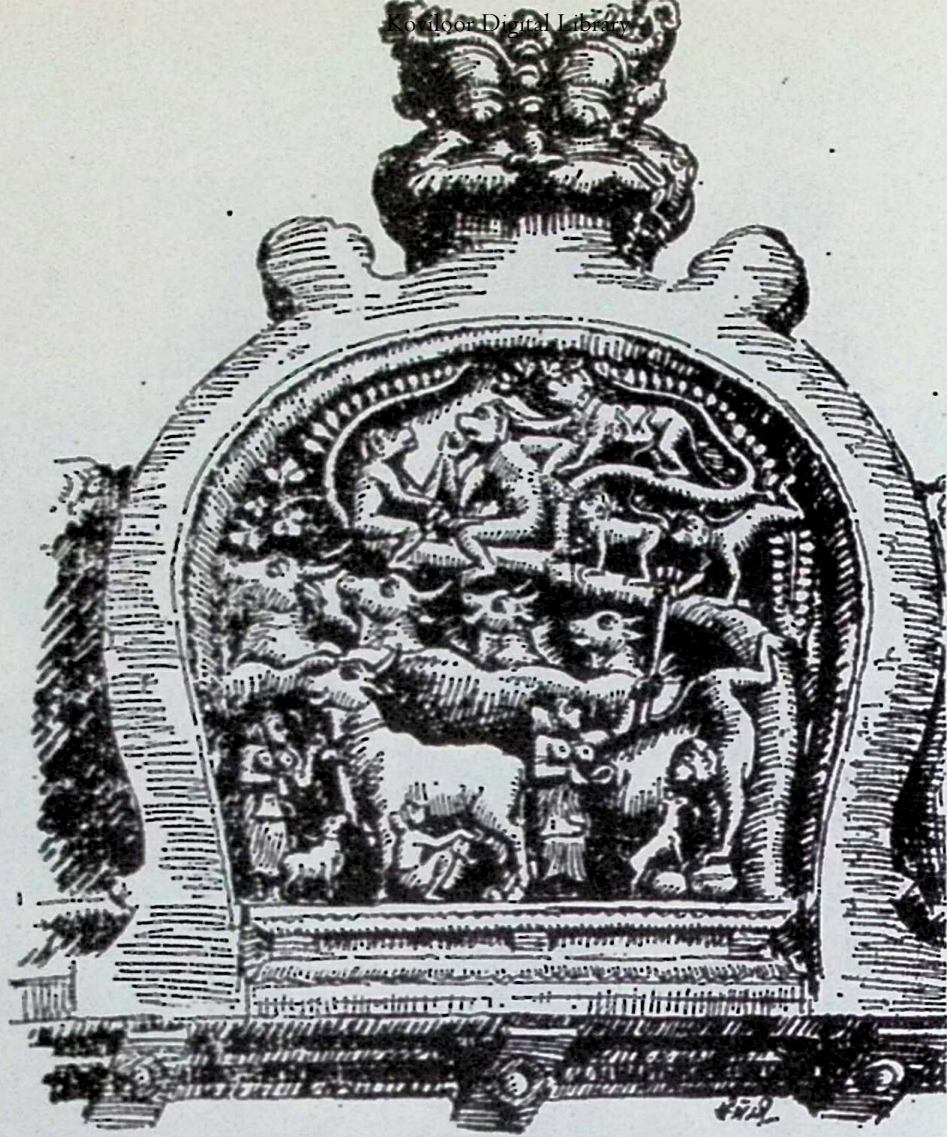
தெறிக்க ஓடுவதும், மகிஷாசுரனைத் துரத்தி, அவனை உதைத்துத் தள்ளி மர்த்தினி சூலத்தினால் குத்தும் இந்தக் காட்சியைக் காண்கிறோம்.

ஒரு பக்கம் லட்சுமிநாராயணன், மறுபக்கம் காளிங்க நர்த்தன சிற்பங்கள்.

பிமன், ராஜஸூய யாகத்துக்காக புருஷாமிருகம் கொண்டு வரச் செல்லும்போது ஆஞ்சநேயரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. பிறகு அவர்களிடையே சண்டை மூண்டு, பின் சமாதானமாகி, தாம் இருவரும் சகோதரர்கள் என அறிந்து, புருஷாமிருகம் கொண்டு வருவதற்கு வழி சொல்கிறார் அனுமான்.

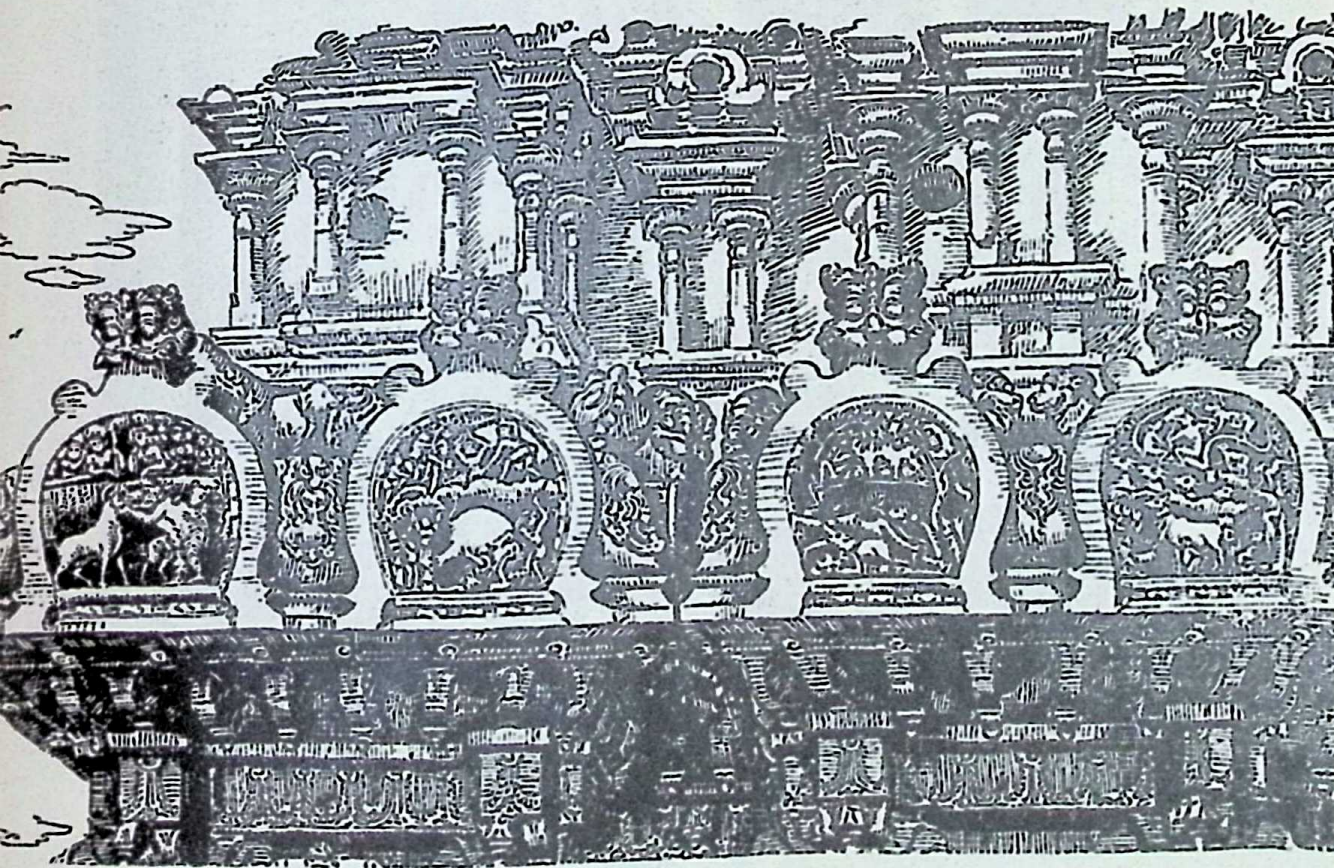

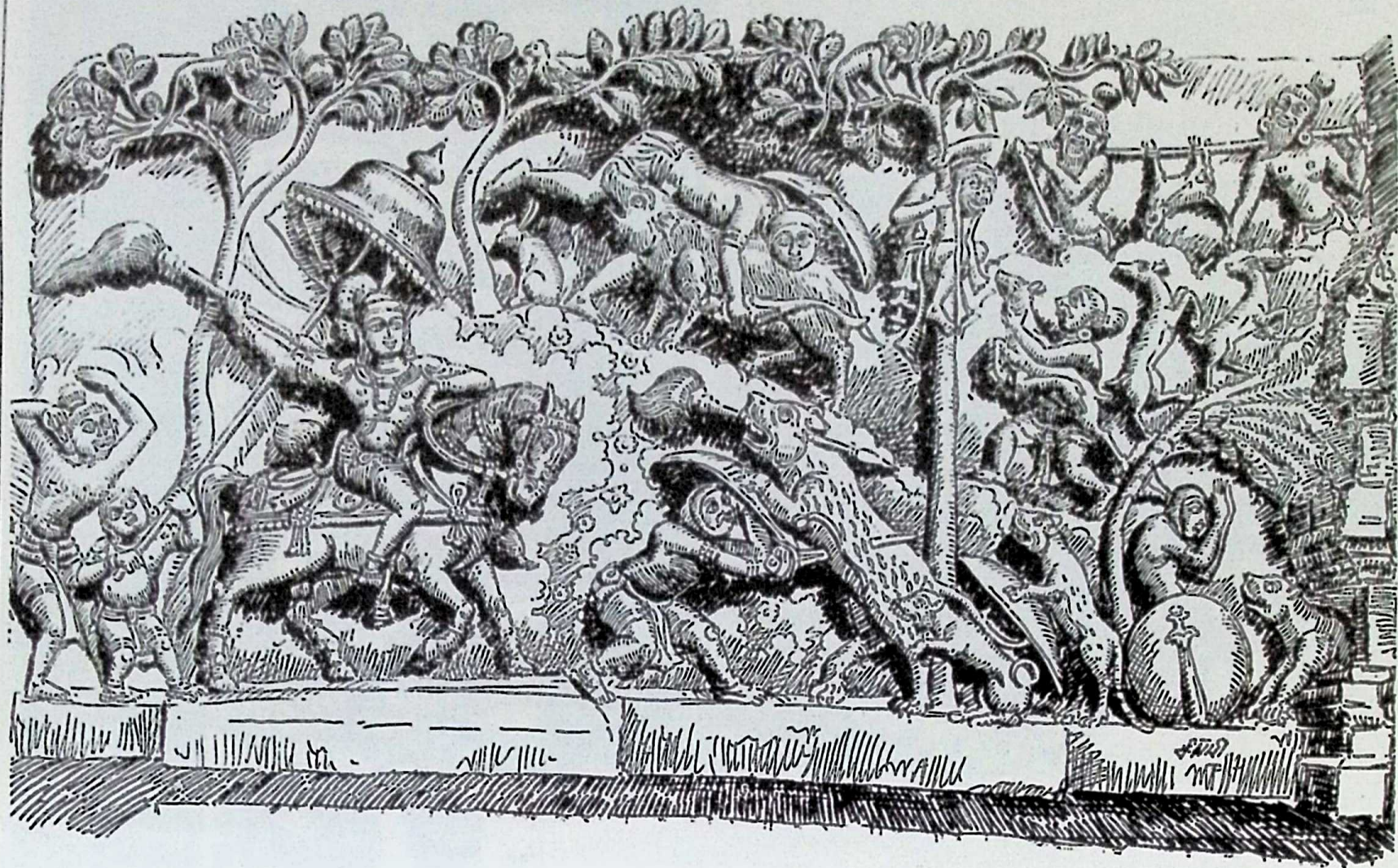
புலி வேட்டை!

௮ ரசன் ஒருவன் பரிவாரங்களுடன் வேட்டையாடக் கானகத்துக்குப் போகிறான். அங்கு புதரில் இருந்த புலி ஒன்று பாய வருகின்றது. அவன் குதிரையின் மேல் இருந்தபடியே ஓர் ஈட்டியை எறிகிறான். அது வாயில் புகுந்து முதுகைப் பொத்துக்கொண்டு வருகின்றது. பாயும் புலியைக் கேடயத்தால் தடுத்துக் கத்தியைப் பாய்ச்சுகிறான். இந்தக் கோரச் சண்டையிலும் அரசனுக்குப் பணியாள்

குடைபிடிக்கிறான்! அவனின் சேவா
மனப்பான்மையை என்னவென்பது!

மற்றொருவன் பயத்தினால் புலியை
வணங்குகிறான். ஒருபுறம் பன்றிச் சண்டை,
மற்றொருபுறம் ஆட்டுக்கும் கரடிக்கும் சண்டை.
பரணில் இருந்தபடி அரச குடும்பத்தினர்களும்
ஏனையோரும் இக்காட்சிகளைப்
பார்க்கின்றார்கள். வெறி பிடித்த யானை
ஒருவனைக் காலில் போட்டு மிதிக்கவும்,
மற்றவர்கள் பயத்துடன் மரத்தின் மேல்
ஏறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இன்னும்
பற்பல அற்புதக் காட்சிகளும் இந்த ஓர் அடி
சிற்பத்தில் காணக் கிடைக்கின்றன.

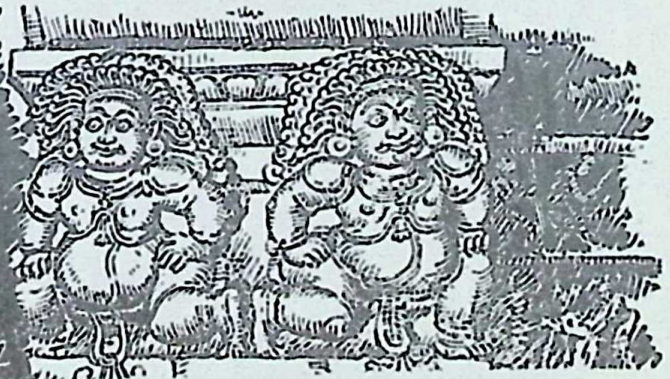

உலகளந்தக் கதை!

சித்திர கோபுரத்தின் உள்ளே நுழைந்து கதவுகளைத் தாண்டியவுடன் தூணிலே மகாபலி சக்கரவர்த்தியின் கதையைச் சிற்ப வடிவில் காண்கிறோம். அதற்கு அடுத்ததாக உள்ள சிற்பத்திலே மகாபலி கிண்டியால் தாரைவார்க்கும்போது, கிண்டியின் துவாரத்தை அடைத்ததனால் கண்குருடாகி உட்கார்ந்திருக்கும் சக்கராச்சாரியாரையும், வாமனருக்குத் தாரைவார்க்கும் இந்தச் சிற்பத்துக்கு மேலே உலகளந்த திருமேனியையும், மூன்றாவது அடிக்காகக் கூலிக்குறுகி நிற்கும் மகாபலியையும் காண்கிறோம்.

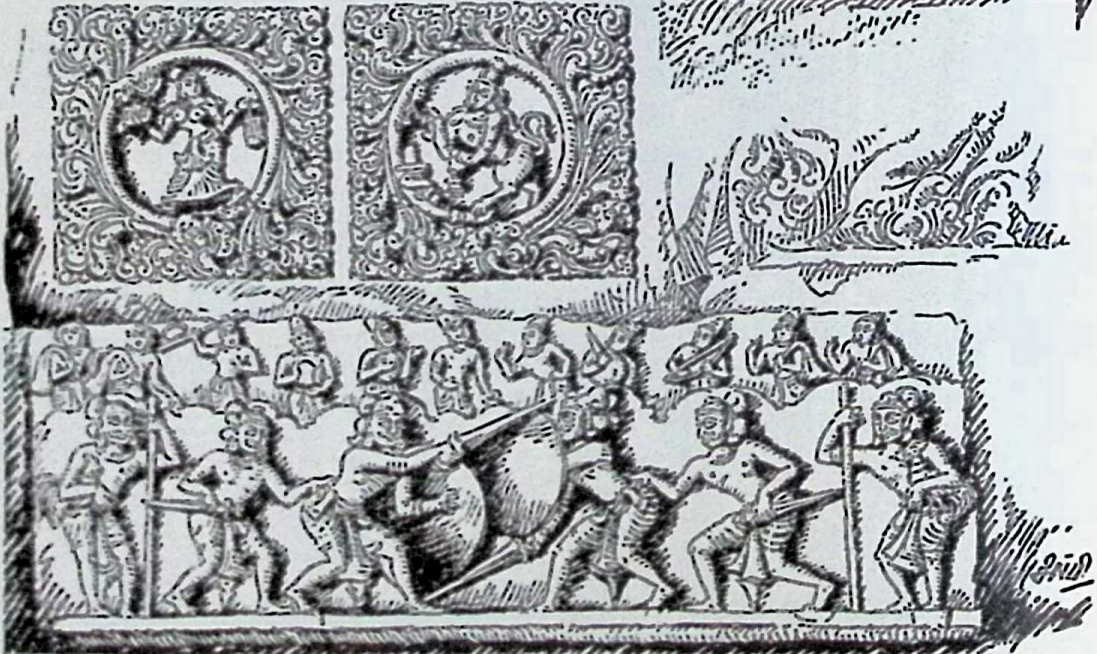
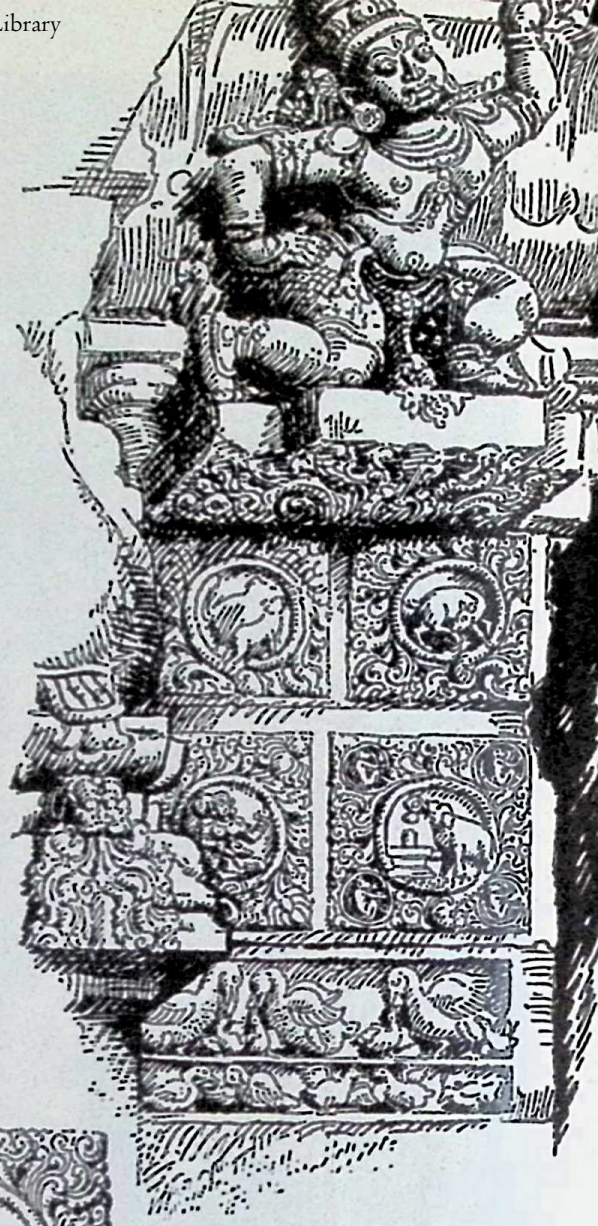
கஜலட்சுமியின் சிற்பத்துக்குக் கீழே இந்தப் பூதம் காட்சி தருகின்றது. பூதபீடத்தின் கீழ்தான் எத்தனை வேலைப்பாடுகள்? வாத்துகள்,

தங்கள் குஞ்சுகளுக்கு ஆகாரங்கள் கொடுக்கின்றன. சிறு குஞ்சுகள் தத்தித் தத்தி நடக்க முயற்சிப்பதையும் நேரில் பார்ப்பது போல சிற்பங்களில் காணப்படுகின்றன.

புஷ்பத் தோட்டத்தில் இடது கையில் குடலையை வைத்து வலது கையினால் புஷ்பங்களை ஓய்ந்தவாறு கொண்டு கொண்டு இருக்கிறாள். அருகில் பக்கத்திலேயே புருஷாமிருகம் பூஜை செய்கின்றது.

இதோ இத்தனை நேரமும் கோழிச் சண்டையை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிப்பாய்கள், ஆத்திரத்தில் இரண்டு கட்சிகளாகப் பிரிந்து தாங்களே சண்டை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்களே! இவற்றைப் பார்த்த பிறகு, கல்லிலே கலையழகு பரிபூரணமாகத் ததும்பி நிற்கின்றது என்று சொல்லலாம் அல்லவா?

திருமஞ்சனம்!

தா மரைத் தடாகத்தின் அருகே அமைந்த பளிங்குக்கல்லினால் ஆன மேடையில் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு ஸ்ரீதேவி - பூதேவி நாச்சியார்கள் திருமஞ்சனம் செய்துகொண்டிருக்கும் காட்சியைக் காண்கிறோம். கருடாழ்வார் இருகைகளினாலும் பணிப்பெண்களிடம் குடம் நிறைய தீர்த்தத்தை எடுத்துக் கொடுக்க, அவர்கள் மற்றவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள்; திருமஞ்சனம் நடக்கிறது.

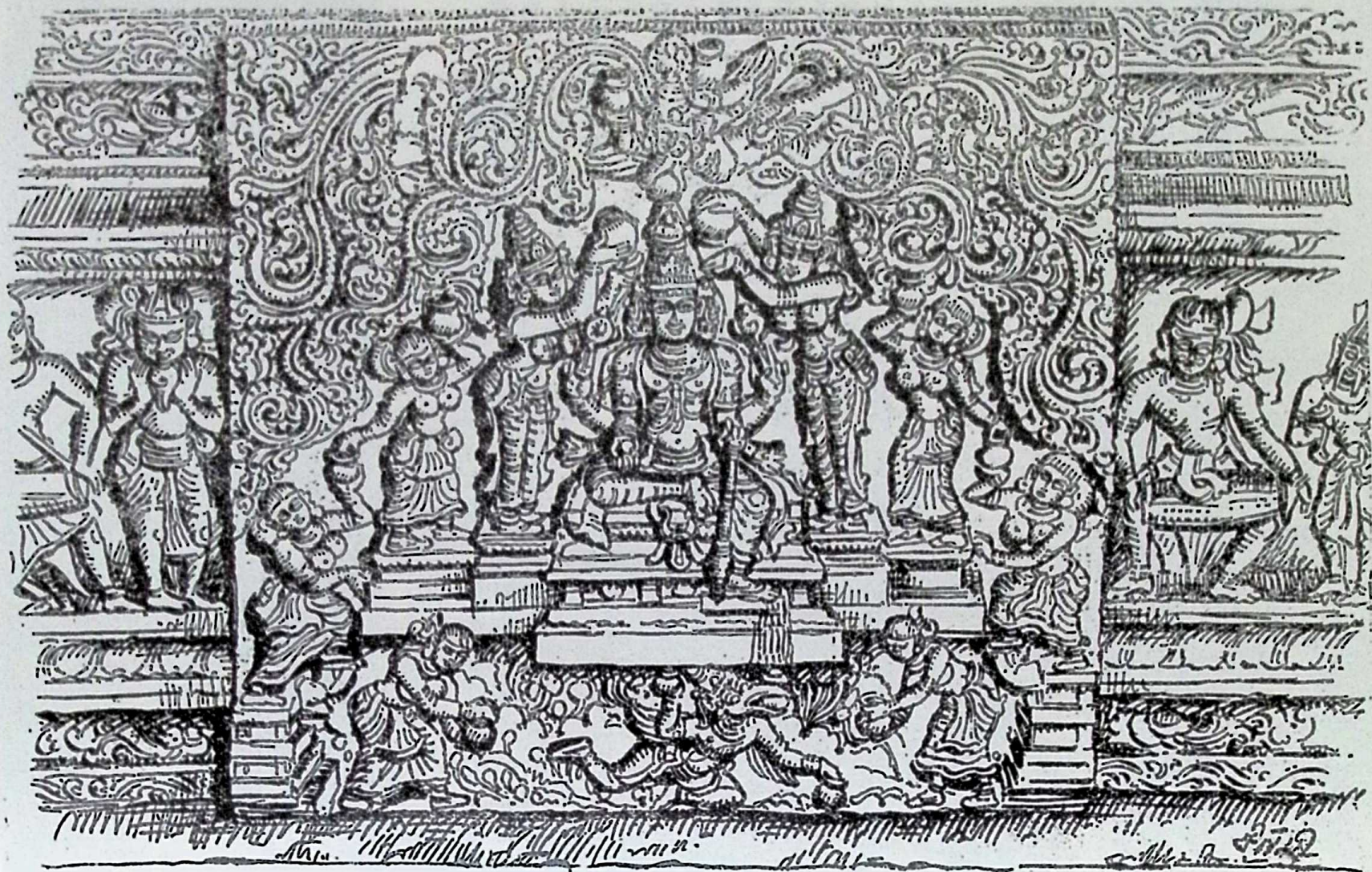
இதற்கிடையில், கருடாழ்வார் வாயில் குடத்தைக் கவவிக்கொண்டு இரண்டு கைகளிலும் குடங்களைத் தாங்கிக்

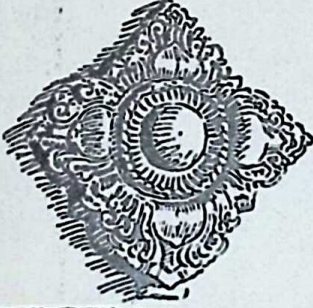
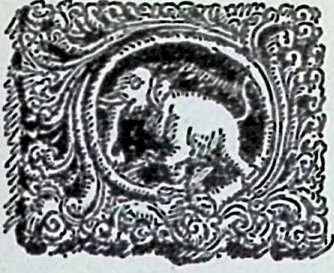
கொண்டு மேலே பறந்து ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனுக்கு அபிஷேகம் செய்கிறார். அபிஷேக தீர்த்தம் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் இடது பாதத்திலிருந்து கீழே விழுகிறது.

இந்த அற்புதக் காட்சியின் இரு மருங்கிலும் பலவித வாத்தியங்களை வாசித்துக்கொண்டு உல்லாசமாக ஆடிப்பாடி மகிழும் கோஷ்டி ஒன்றைப் பார்க்கிறோம்.

வாத்தியங்களில்தான் எத்தனை வகை! அதை வாசிப்பவர்களின் பாவங்களில் தான் எத்தனை மாறுதல்கள்! அந்தத் தெய்விக இசை நம் காதிலும் வந்து பாய்வதுபோல் தோன்றுகிறதல்லவா?

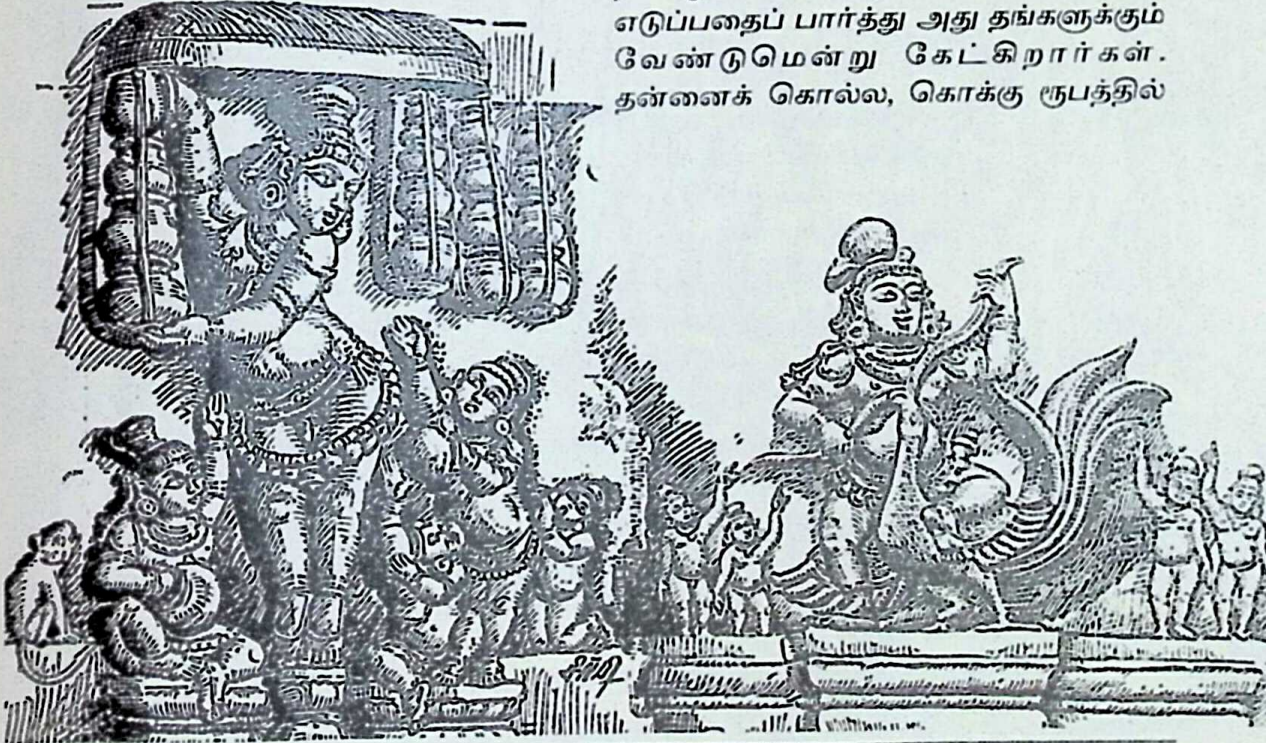

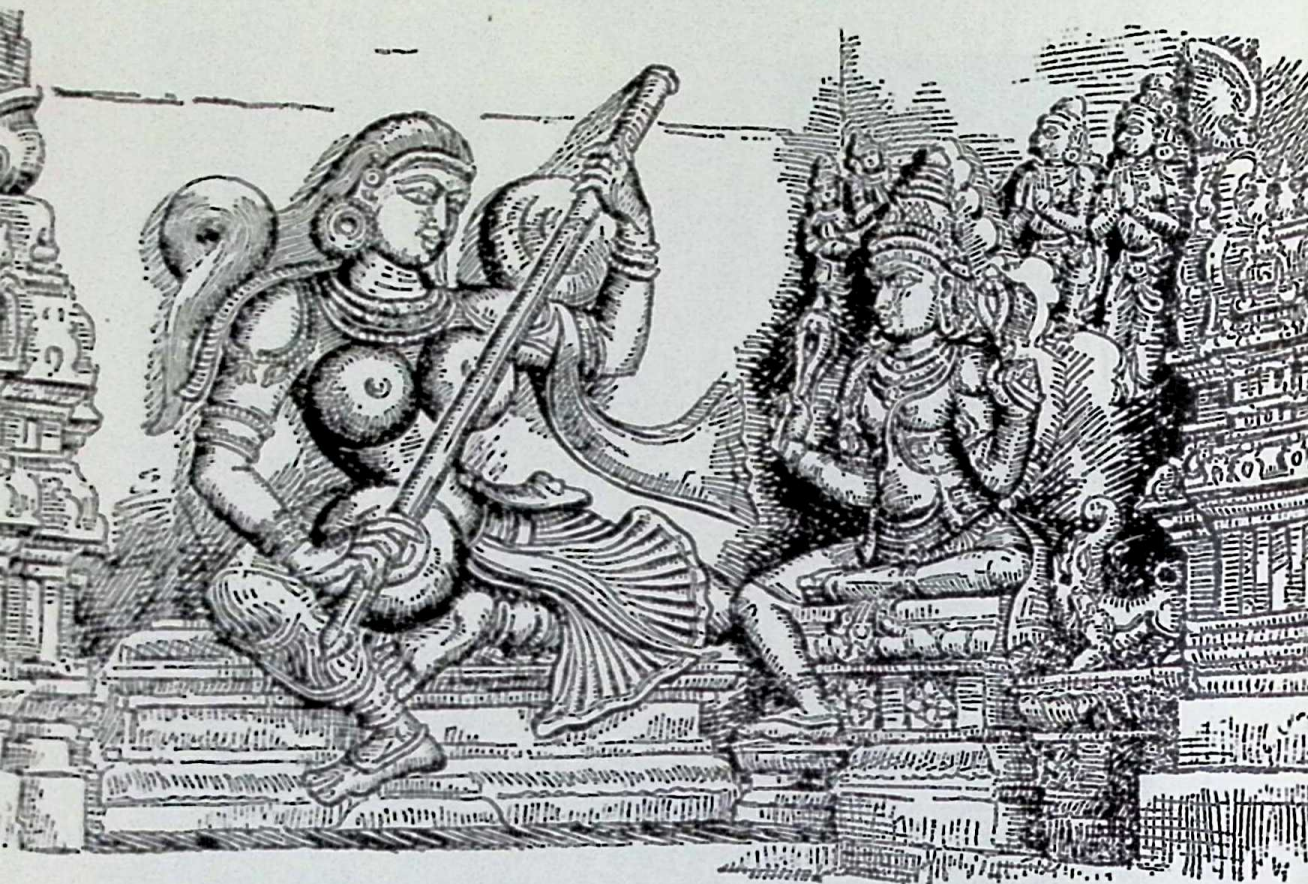

கண்ணன் லீலைகள்

சித்திர கோபுரத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் நந்தவனத்துக்குப் போகும் வழியில் வெண்ணைய் திருடும் கிருஷ்ணனைப் பார்க்கிறோம். தோழர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தயிர்ச் சட்டியைக் கொடுத்துவிடுகிறான் அவன். அவர்கள் தயிரை ருசி பார்த்தாலும் கிருஷ்ணன் உரலின் மேல் நின்று கொண்டு வெண்ணைய் எடுப்பதைப் பார்த்து அது தங்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். தன்னைக் கொல்ல, கொக்கு ரூபத்தில்

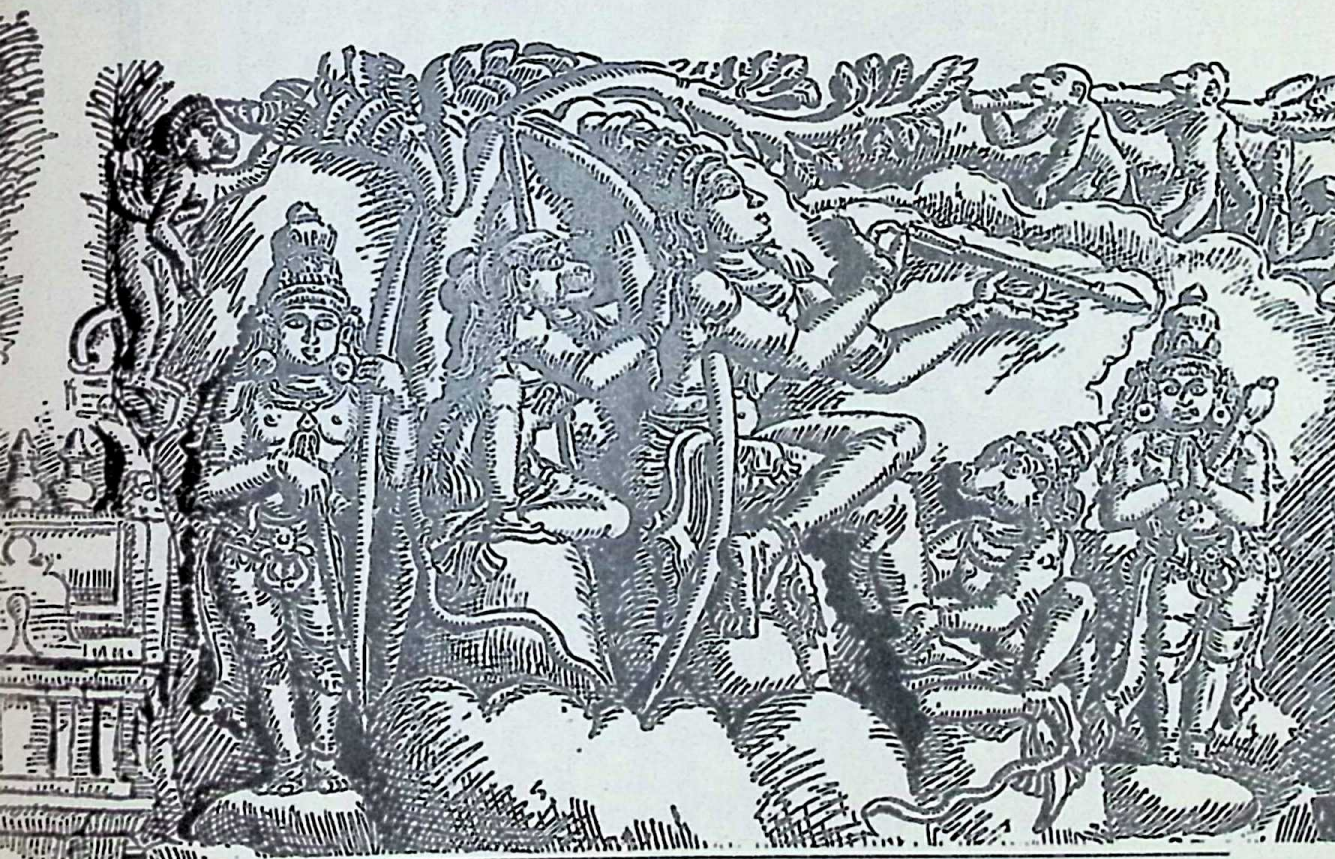
வந்த பகாசரனைக் கிழித்துக் கொல்லுகிறான் கண்ணன். அவனுடைய இந்த சாகசச் செயலை மற்றத் தோழர்கள் பார்த்து சந்தோஷ ஆரவாரம் செய்கிறார்கள்.

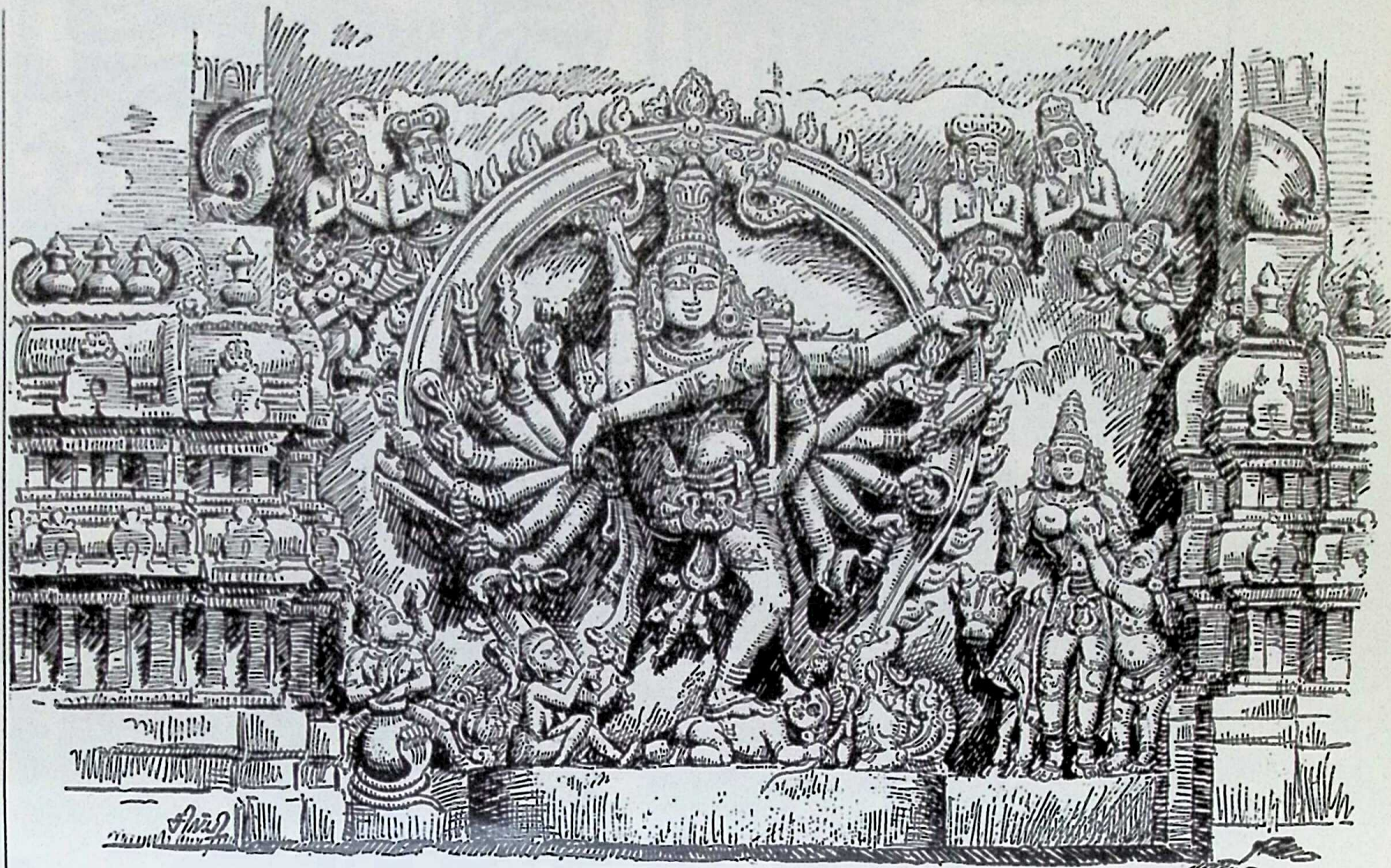
இதற்கு அடுத்த சிற்பத்தில் வருணனின் பக்கத்தில் வளப்புடைய நங்கை ஒருத்தி வீணா காளம் இசைத்துக்கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

நந்தவனத்தின் உள்பக்கம் தெற்குப் பக்கத்தில் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் மிகவும் கோபத்தோடு தனக்கு வழிவிடாத சமுத்திர ராஜன் மேல் அஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அனுமான், ராமரின் அருகில் உட்கார்ந்து அவர் தோள் மேல் கையை வைத்து அவரைச் சமாதானம் செய்கிறார். சுக்கிரீவன், ராமரின்

கோபத்தைத் தணிக்க முயற்சிக்கிறார்.
விபீஷணனோ கைகூப்பி வணங்குகிறான்.
ராமனுக்கு இடது பக்கத்தில் லட்சுமணன்
கோபத்துடன் சமுத்திர ராஜனோடு யுத்தத்துக்கு
தயாராக இருக்கும் காட்சியும் தென்படுகிறது.

மேலே, பாலம் கட்டுவதற்காகக் குரங்குகள்
மரங்களைச் சேகரம் செய்துகொண்டிருக்கின்றன.
இவ்வளவும் 1½ அடி உயரத்தில் நம் கண்முன்
காட்சி தருகின்றன.

கருட பராக்கிரமம்!

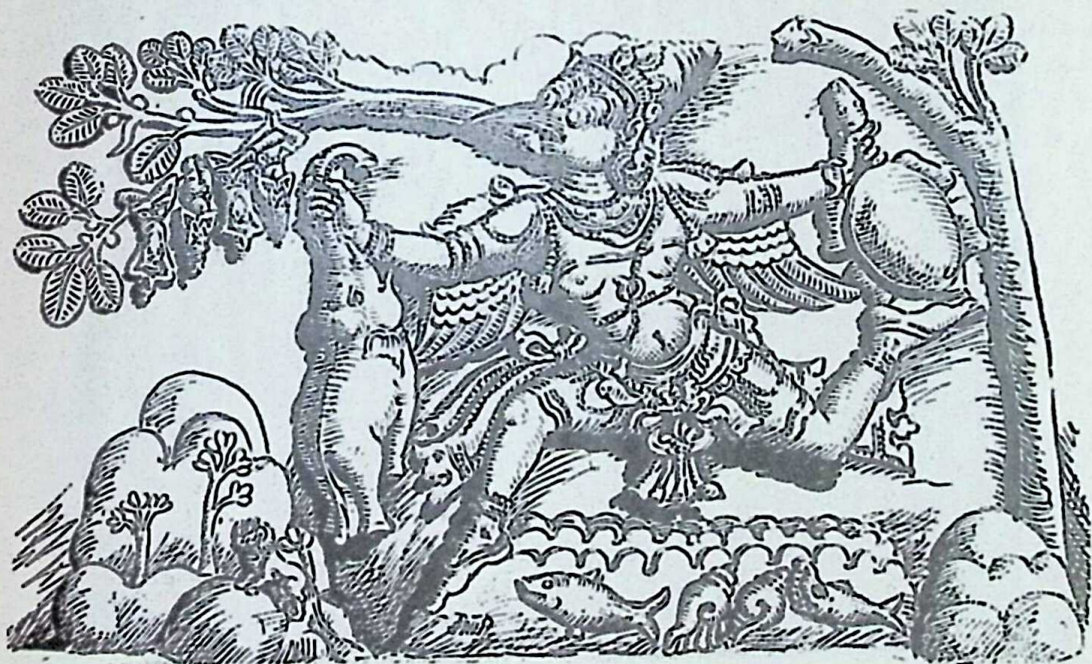
ஓழகிய நம்பிராயர் கோயிலின் சித்திர கோபுரத்தில் தெற்குப் பக்கத்தில் ஊர்த்வ தாண்டவர் பதினாறு கைகளுடன் தாண்டவம் புரிவதையும், கீழே காரைக்கால் அம்மையார் தாளம் போட, நந்திகேஸ்வரர் மத்தளம் வாசிப்பதையும் பார்க்கிறோம். அருகில் பார்வதி, கந்தனுடன் இக்காட்சியைக் கண்டு பரவசம் அடைகிறாள். ரிஷிகள் கைகூப்பி ஆனந்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரிஷிகளின் கீழே கின்னர, கிம்புருஷர்கள் வாத்தியம் வாசிக்கிறார்கள்.

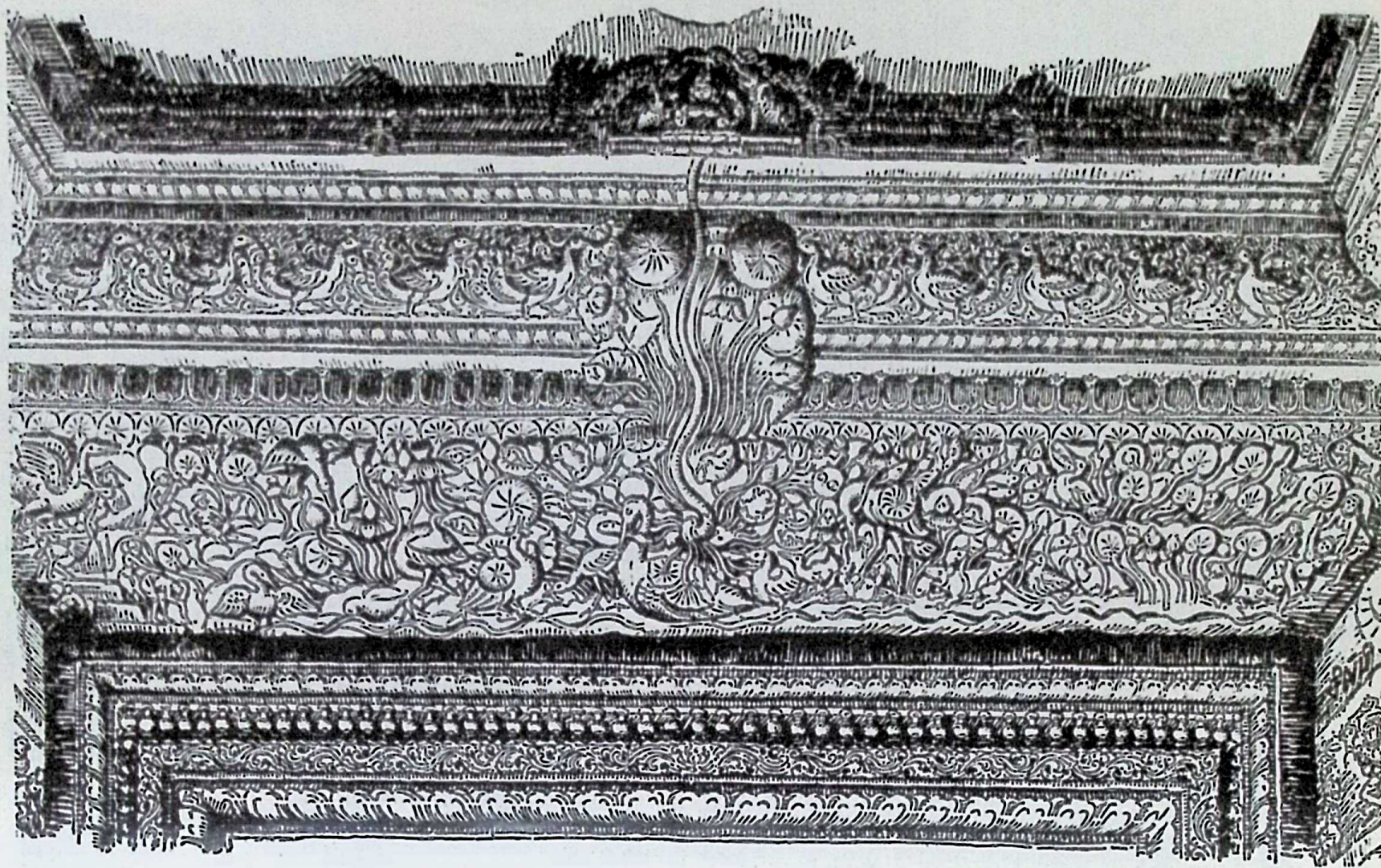
இந்தக் காட்சி, நல்ல நுணுக்க வேலைப் பாடுகளுடன் 1½ அடியில் செதுக்கப் பட்டிருக்கின்றது என்று அறியும்போது, வியப்பே ஏற்படுகின்றது!

இந்தக் கோபுரத்தின் வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள வீரப்பநாயகன் மண்டபத்தில் ஓர் அற்புதமான

காட்சியைக் காண்கிறோம். கருடன் தன்னுடைய தாயின் வாக்கைக் காப்பாற்றும் நிமித்தம் அமிர்தம் கொண்டு வரச் செல்லும்போது, மரத்தின் கிளையில் நான்கு ரிஷிகள் தலைகீழாகத் தொங்கிக்கொண்டு தவம் செய்து கொண்டிருப்பதையும், இரண்டு அசுரர்கள் யானை, ஆமை ரூபத்தில் மரத்தைப் பெயர்ப்பதையும் காண்கிறான். இதைக் கண்டு ஆத்திரம் கொண்ட கருடன், தன்னுடைய அலகினால் மரத்தில் தலைகீழாகத் தொங்கித் தவம் செய்துகொண்டிருக்கும் ரிஷிகள் உள்ள கிளையையும், வலது கையில் யானையையும், இடது கையில் ஆமையையும் எடுத்துக்கொண்டு சமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் செல்கிறான்.

சமுத்திரத்தில் வலம்புரி இடம்புரி சங்குகளையும் அலைகளின் நடுவே மீன்கள் தென்படுவதையும் கூடக் காணலாம்.

தாமரைக் குளம்

துவரை சிற்பத்தில் கண்டிராத ஓர் அற்புத இயற்கைக் காட்சியை இங்கு காண்கிறோம். இருபுறமும் படித்துறைகள் உள்ள ஒரு தாமரைக்குளம். இடது புறத்து படித்துறையின் கரையில் கண்ணி வைத்து கொக்கைப் பிடித்து விடுகிறான் ஒரு வேடன். அது, கால்களை வலையிலிருந்து விடுவிக்க முயற்சி செய்கிறது. வேறொரு வேடன் பதுங்கிப் பதுங்கி மெள்ள நடந்து, கொக்கைப் பிடிக்கப் போவதும், கீழே படித்துறையில் இருவர் குளிக்கும் காட்சியையும் காண்கிறோம். ஒரு மீன்கொத்திக் குருவி குறி பார்த்து மேலே பறக்கிறது. குளத்தின் தாமரைத் தண்டின் இடையே மீன்கள் ஒளிந்து

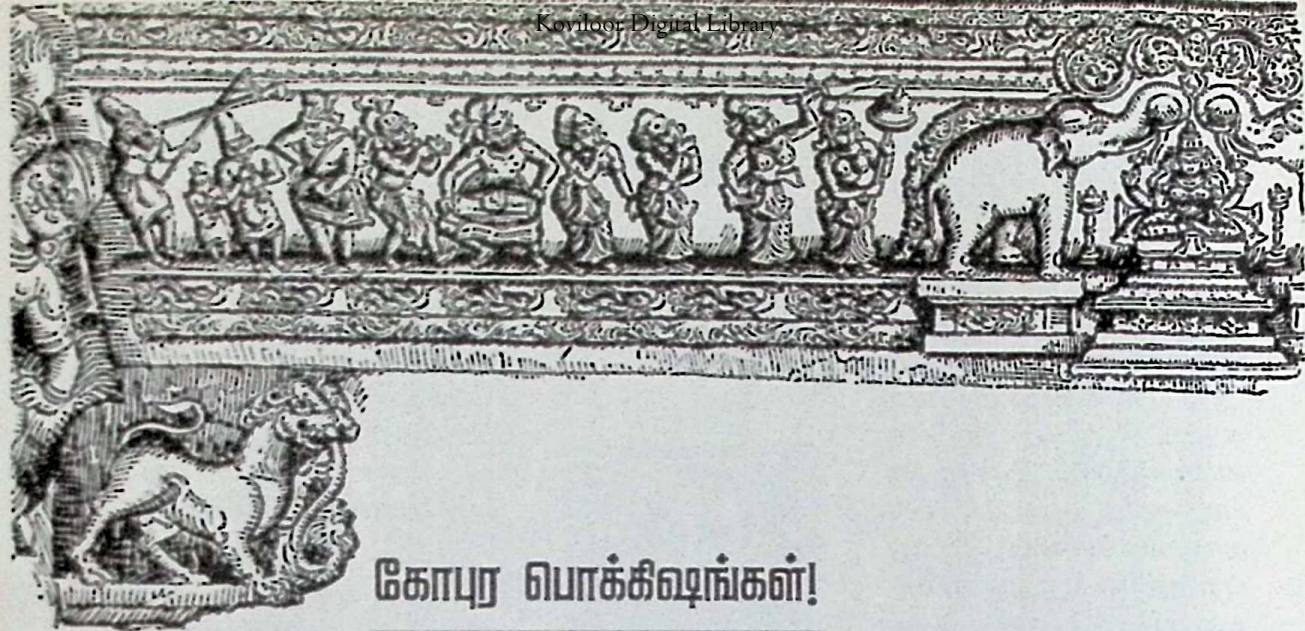

விளையாடிக்கொண்டு இருப்பதும், கரையில் கொக்குகள் நிற்பதும், தாமரை இலையின் மேல் தவளைகள் உட்கார்ந்திருப்பதும் இயற்கையாக இருக்கின்றன.

நடுவே உள்ள பெரிய தாமரைப் புஷ்பத்தின் மேல் கஜலட்சுமி வீற்றிருக்கிறாள்.

கீழே, உக்கிரமான சேவல் சண்டை நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஒன்றை ஒன்று பார்த்து, நகர்ந்துகொண்டு கழுத்திலுள்ள ரோமங்கள் சிலிர்க்க அதி உக்கிரமாகச் சண்டை போடுவதைக் குழுமி உள்ளவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவற்றின் நடுவே, குரங்கு ஒருவனுடைய முழங்காலைக் கடிப்பதையும், பேன் பார்ப்பதையும், புலியைப் பார்த்து ஒருவன் ஈட்டியையும் மறந்து மூர்ச்சை போட்டு விழுவதையும் காண்கிறோம்.

கோபுர பொக்கிஷங்கள்!

சித்திர கோபுரத்துக்குள் நுழைந்தவுடன் மேலே பார்த்தால் கோபுர முகப்பின் நடுவில் கஜலட்சுமி அபயவரத அஸ்தங்களுடன் பத்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பதையும் இரு பக்கங்களிலும் யானைகள் அபிஷேகம் செய்வதையும் காணலாம். இரு பக்கங்களிலும் மங்களகரமாகக் குத்துவிளக்குகள் ஏற்றி வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. சேடிகள் இரு பக்கங்களிலும் குடை பிடிக்க, அவர்களின் அருகில் வெண்சாமரம் வீசும் கன்னிகைகளைக் காண்கிறோம். பழங்கால வாத்தியங்கள் அனைத்தும் வாசிக்கப்படுவதையும் இந்தப் புராதன சிற்பத்தில் பார்க்கிறோம். இவ்வளவு கோலாகலத்தின் இடையே கஜலட்சுமிக்கு மங்கள ஸ்நானம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது.

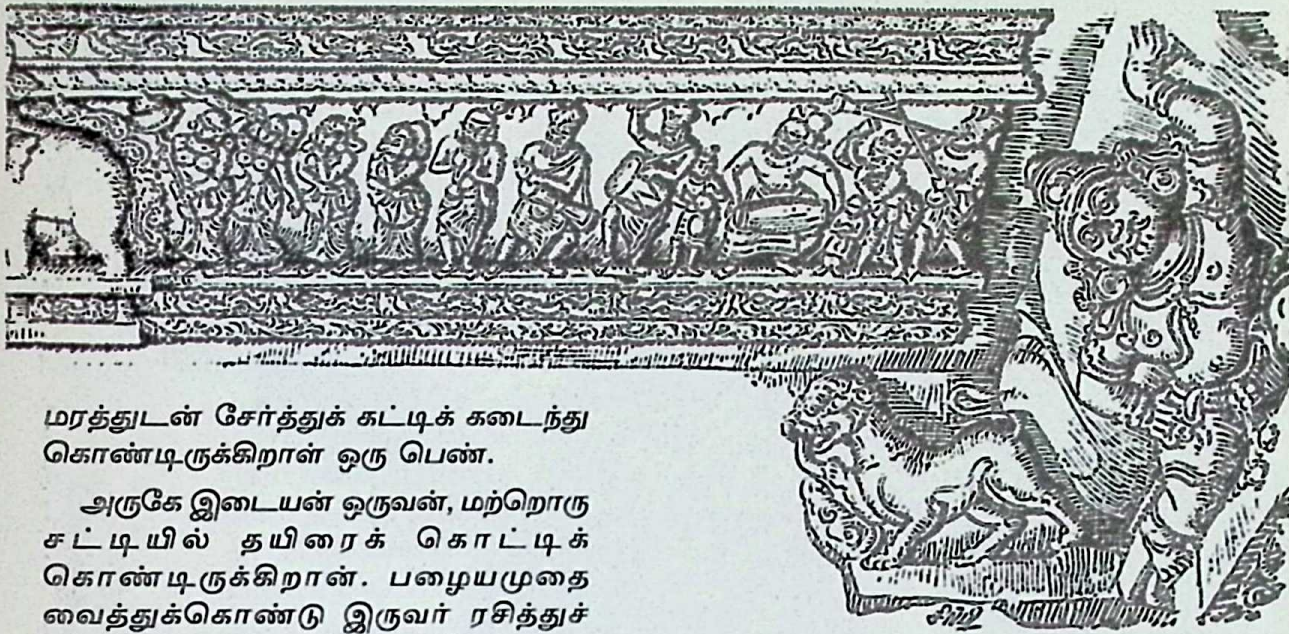
இந்த அற்புதக் காட்சியைக் கண்முன் நடப்பதுபோலச் செய்து நிறுத்திவிட்டார் சிற்பாச்சாரியர். இந்தக் காட்சியின் மேலும் கீழும் அன்னப்பறவைகளையும் அவற்றின் அருகில் நுண்ணிய கொடி வேலைகளையும் காண்கிறோம். 13 அடி நீளமுள்ள ஒரே கல்லில் இந்தச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கஜலட்சுமியின் சிற்பத்தின் கீழே, வடக்கு நோக்கியவாறாக ஓர் அற்புதக் காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

இடையர்கள் தங்கள் குடும்பங்களோடு பகலுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆடு, மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு செல்லும் அழகான காட்சியைக் கண்டு வியப்படைகிறோம்.

ஆடுகளின் முன்னே நாய் காவலுக்காகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஓர் இடத்தில் மற்றொரு நாய் வெகு வேகமாகப் போகும் ஆடுகளைக் கண்டு குலைக்கிறது. இதைக் கண்ட ஆடுகள் பின்னடைகின்றன. இரு ஆட்டுக் குட்டிகள் தங்களுடைய இயற்கையான பாணியில் விளையாட்டுக்காகப் பின் கால்களால் நின்று முன் கால்களைத் தூக்கிக்கொண்டு திரும்பி தலைக்குத் தலை முட்டிக்கொள்வதுதான் எவ்வளவு இயற்கையாக இருக்கிறது!

இதன் கீழே இடையர்களின் வீட்டில் நடக்கும் காட்சிகள் சித்திரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பரண்மேல் பால், தயிர்ச் சட்டிகள் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மரத்தின் அருகில் தயிர்ச் சட்டியை வைத்துக்கொண்டு மத்தை

மரத்துடன் சேர்த்துக் கட்டிக் கடைந்து
கொண்டிருக்கிறான் ஒரு பெண்.

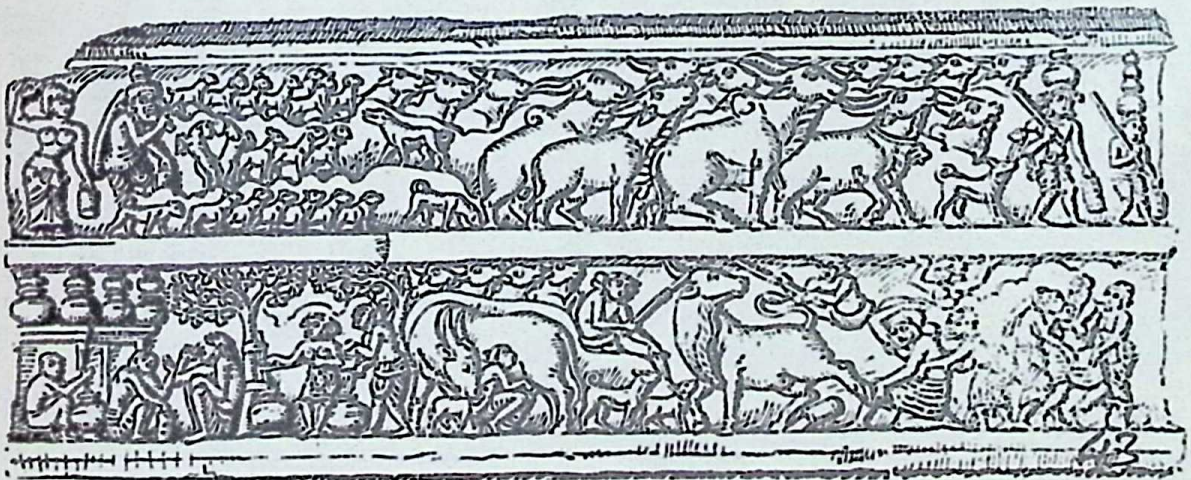
அருகே இடையன் ஒருவன், மற்றொரு
சட்டியில் தயிரைக் கொட்டிக்
கொண்டிருக்கிறான். பழையமுதை
வைத்துக்கொண்டு இருவர் ரசித்துச்
சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.
இதற்குப் பக்கத்தில் கன்றுக்குட்டியை
மாடு நாக்கினால் நக்கிக் கொடுக்க,
கால்களின் இடையே பால் குவளையை
இடுக்கிக் கொண்டு பால் கறந்து
கொண்டிருக்கும் ஓர் இடையனை நாம்
காண்கிறோம்.

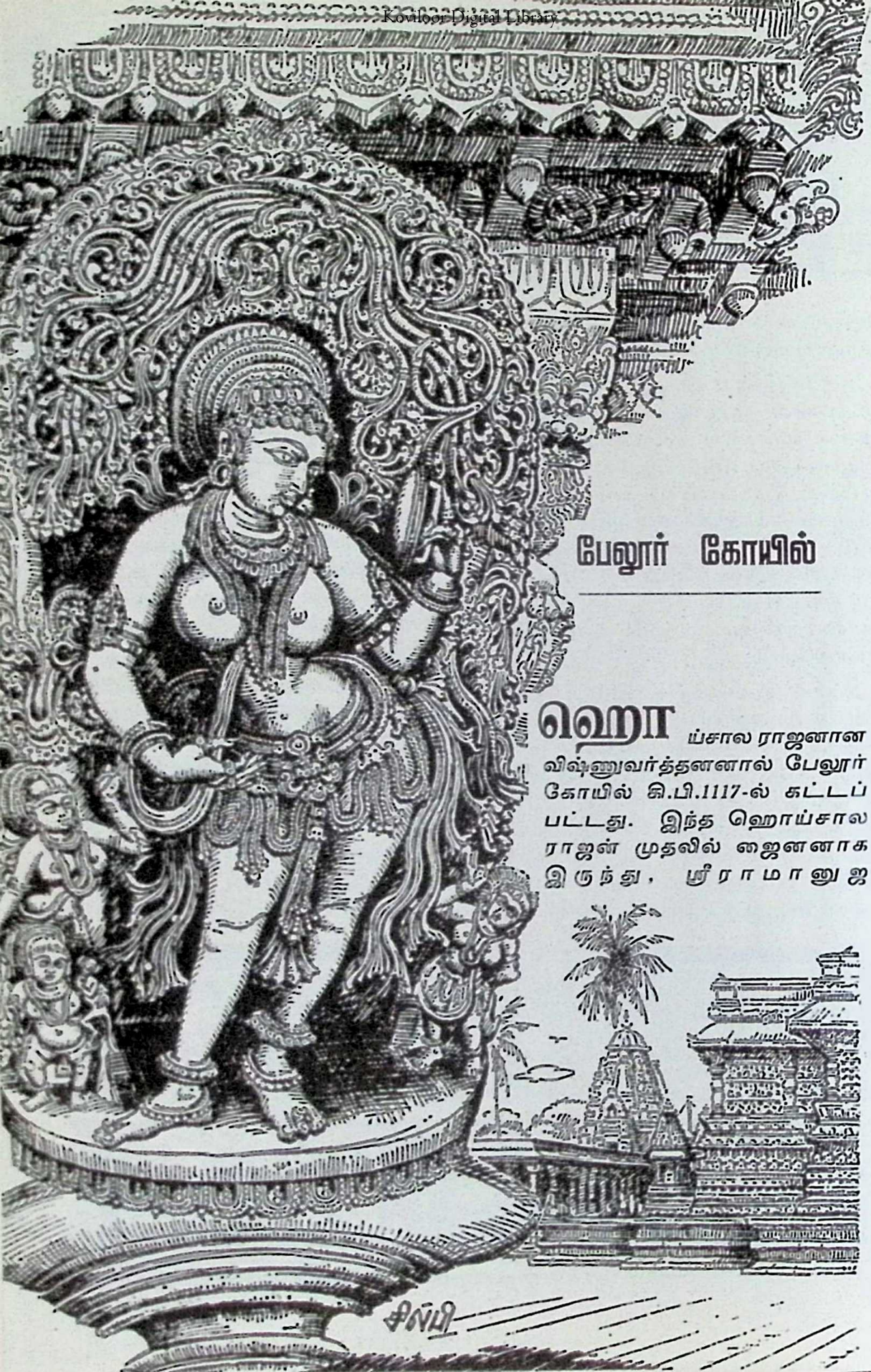
அருகில் இருக்கும் பசு, முரடு போலும்.
பின் கால்களினால் இடையனை
உதைத்துவிடுகிறது. குவளையில் இருந்த
பாலும் கீழே கொட்டிவிடுகிறது. அந்த
இடையனுடைய முகபாவத்தைத்தான்
பாருங்களேன்! மாட்டின் உதை மிகவும்
பலமாகப்பட்டதன் காரணமாகக்
காலைப் பிடித்துக்கொண்டு தலையில்
கையை வைத்துக்கொண்டு கத்துகிறான்.

அவனுடைய மனைவியும் அவனோடு
சேர்ந்து ஓலமிட, தாயார் அவனைத்
தூக்குகிறாள். இடையனின் தாயும்
மனைவியுமாக அவனைத் தூக்கிக்
கொண்டுவரும் காட்சியை அடுத்த
சிற்பத்தில் பார்க்கிறோம்.

பசுவின் முன்பு கன்றுக்குட்டியின்
கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்பவனும்
மறுபக்கத்தில் சுழியை வைத்துக்
கொண்டு நிற்பவனுமாகச் சேர்ந்து இந்த
முரட்டு மாட்டைப் பயமுறுத்துகிறார்கள்.

இந்தச் சிற்ப அற்புதங்கள்
அனைத்தையும் பார்க்கும் நாம்,
இவற்றின் அழகில் ஈடுபட்டு நம்மையே
மறந்து அங்கேயே நின்றுவிடுகிறோம்.

பேலூர் கோயில்

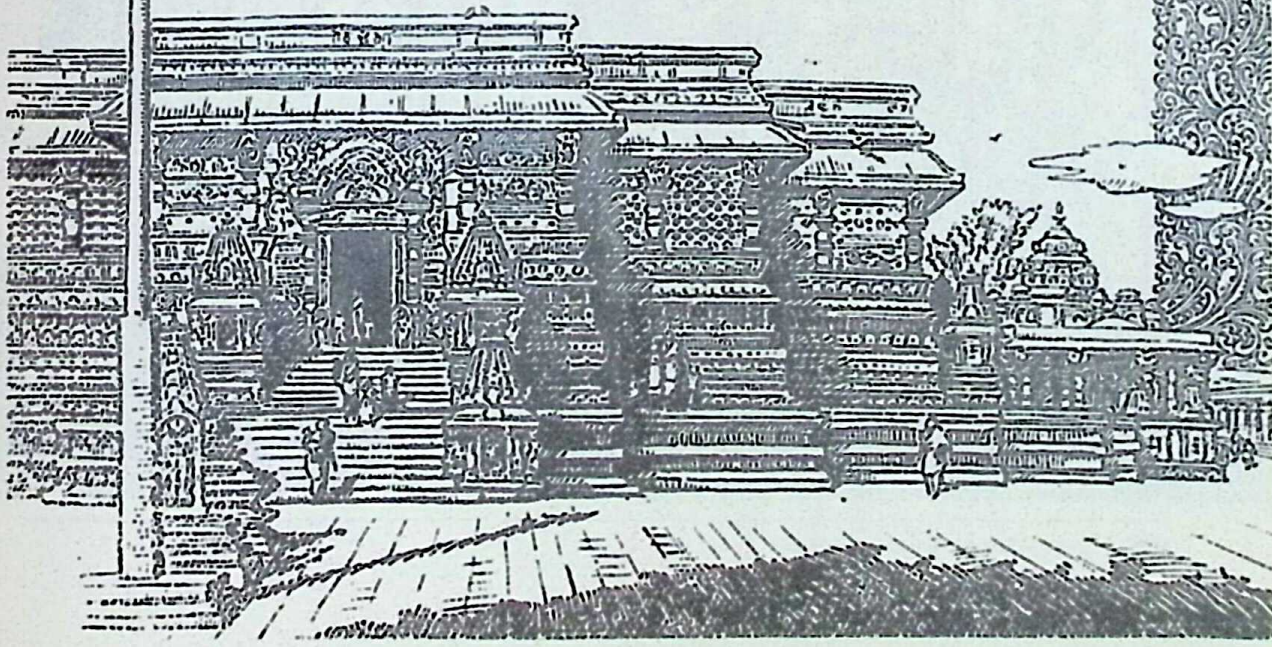
ஹொ ய்சால ராஜனான
விஷ்ணுவர்த்தனனால் பேலூர்
கோயில் கி.பி.1117-ல் கட்டப்
பட்டது. இந்த ஹொய்சால
ராஜன் முதலில் ஜைனனாக
இருந்து, ஸ்ரீராமானுஜ

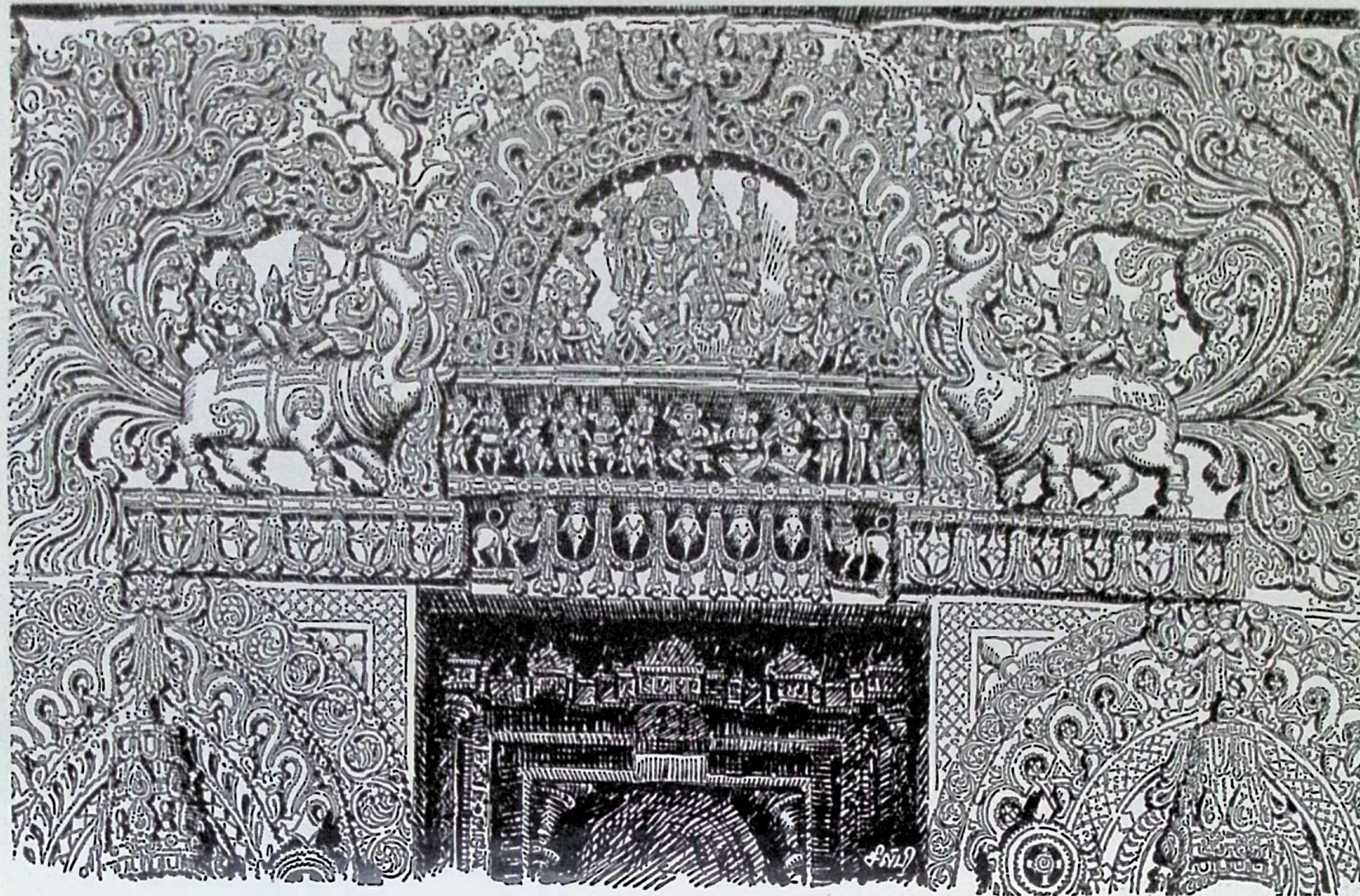
ஆச்சாரியரால் வைஷ்ணவனாக மாறி அதன் காரணமாக விஜய நாராயண ஸ்வாமிக்கு இந்தச் சிற்பப் பொக்கிஷமான கோயிலைக் கட்டினான். அவனால் கட்டப்பட்ட இந்தக் கோயில் இப்போது 'சென்ன கேசவப் பெருமாள் கோயில்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

மைசூர் ராஜ்யத்தில் ஹாசன் ஜில்லாவில் பேலூர் இருக்கிறது. கோயிலில் உள்ள மண்டபத்தைத் தாங்கும் தூண்களின் மேல் உள்ள சிற்பச் செல்வங்கள்தான் மிகவும் பிரசித்தமானவை. ராஜ கோபுரம், துவஜஸ்தம்பம், பலி பீடம் முதலியவற்றைத் தாண்டி, கோயிலின் கீழ் வாசலில் ஏறி மேலே பார்க்கும்போது 2½ அடி உயரத்தில் கண்ணாடியை வைத்துக்கொண்டு திலகம் இட்டுக்கொள்ளும் பாவனையிலுள்ள அழகிய பெண்ணின் உருவத்தைப் பார்த்துப் பிரமிப்படைகிறோம். தேக அமைப்பும் தலை அலங்காரமும் நகைகளும் மேலிருந்து தொங்கும் கொடி வேலைப்பாடுகளும் இதுவரை நாம் கண்டிராத ஒரு புதுமையைக் காட்டுகிறது. இவற்றிலிருந்து, இவள் ஒரு ராஜ கன்னிகை என்பதைத் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

வலது பக்கத்தில் காலின் அருகில் ஒரு சிறிய உருவம் தன்னுடைய இடது கையில் ஒரு குரங்கை வைத்துக்கொண்டு வலது கையில் திராட்சையை வைத்துத் தின்று கொண்டிருக்கிறது. சிற்பங்களில் சிருங்கார ரசமும் ஹாஸ்ய ரசமும் ததும்புவதைப் பார்க்கிறோம். ராஜ கோபுரத்தைத் தாண்டியவுடன் நேரே தெரியும் கோயிலைத்தான் இங்கு கீழே பார்க்கிறோம். அந்தக் கோயில் வாசற்படியின் மேல் தென் பக்கத்தில்தான் இந்தக் கண்ணாடி அழகி இருக்கிறாள்.

சௌம்யநாயகி, ரங்கநாயகி கோயில்கள் மூலஸ்தான விமானங்களுடன் தெரிகின்றன.

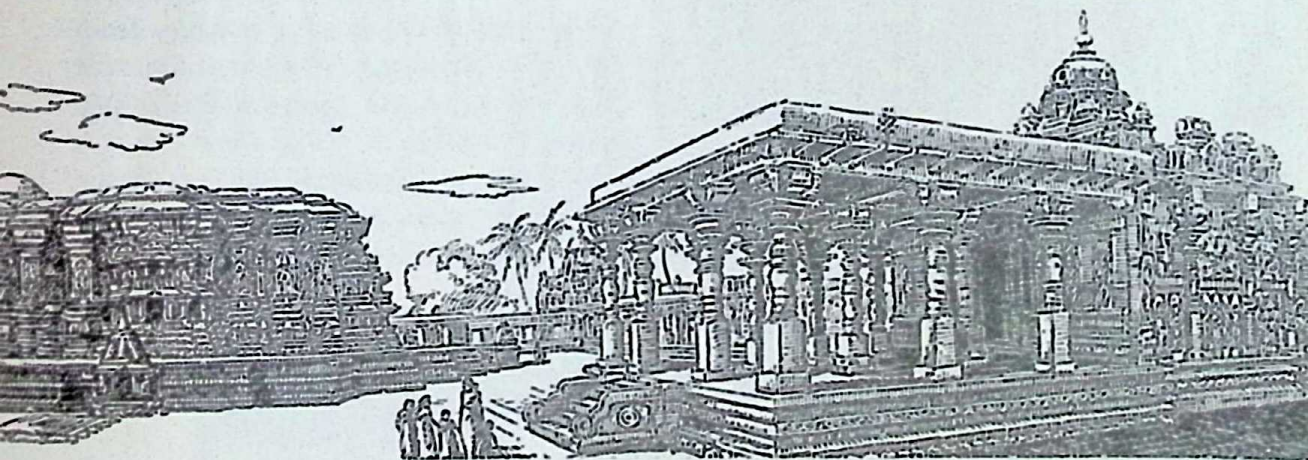

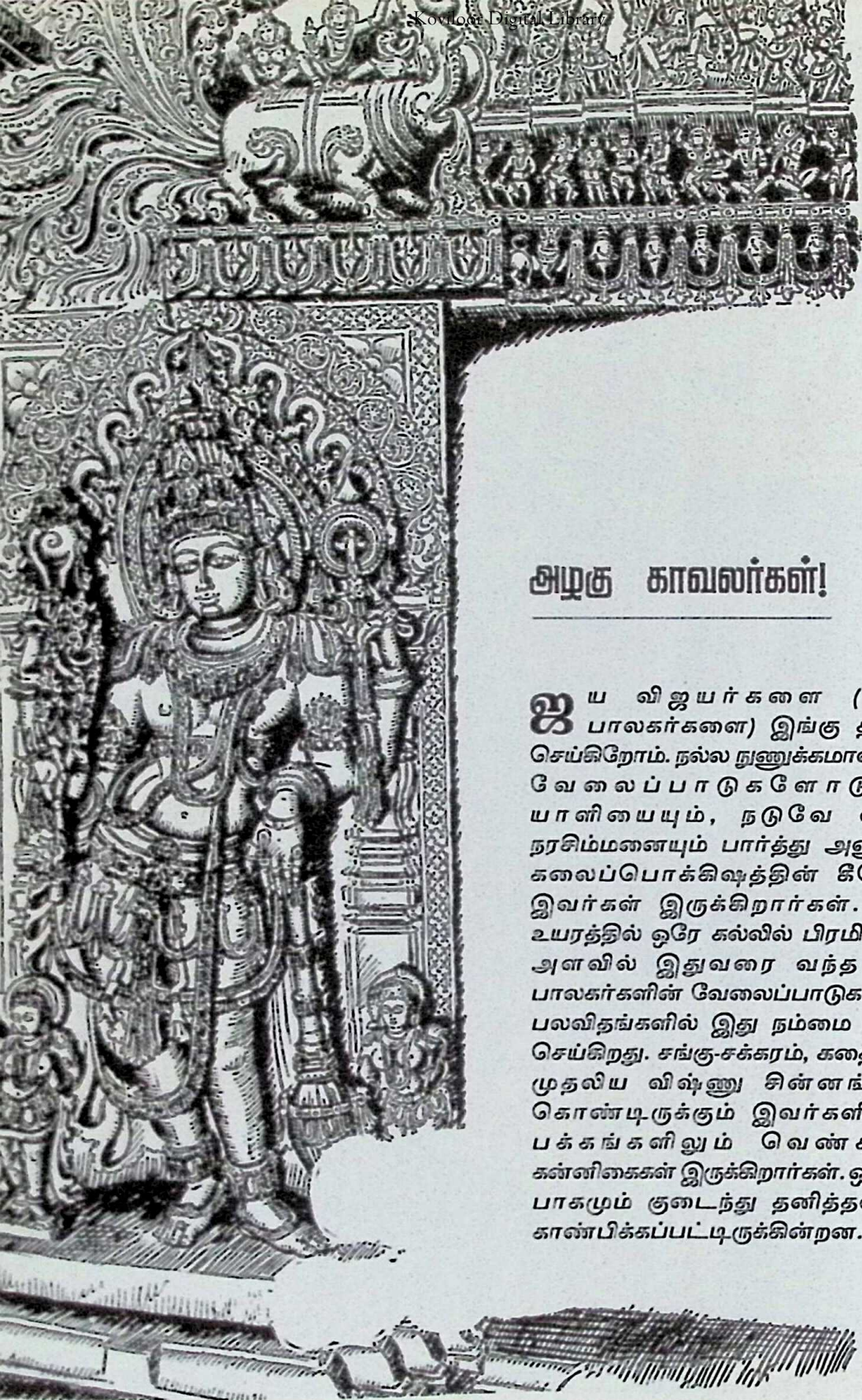
நவரங்க மண்டபத்தில்...

சென்ன கேசவப் பெருமாள் சந்நிதியின் எதிரிலுள்ள நவரங்க (நர்த்தன) மண்டபத்தை அடைந்தவுடன் ஒரே பிரமிப்பு நமக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. சிற்பங்களுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்ததுபோல, ஜய விஜய துவாரபாலகர்களின் மேல் உள்ள லட்சுமி நாராயணனையும், அதன் கீழே மோகினி நர்த்தனம் புரிவதையும், அவளின் இரு பக்கங்களிலும் நாட்டிய கோஷ்டிகளையும் காண்கிறோம்.

இதன் இரு பக்கங்களிலும் யாளிகளும் மேலே தசாவதாரச் சிற்பங்கள் மற்றும் பல நுணுக்கமான கொடி வேலைப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. அதன் கீழேயுள்ள பூ வேலைப்பாடுகள் எல்லாம் குடையப்பட்டு, தனித்தனியே இடைவெளிகள் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கீழே சென்ன கேசவ பெருமாள் கோயிலின் தோற்றத்தையும், வலது பக்கத்தில் ஸ்ரீ ரங்கநாயகி தாயார் சந்நிதியையும் பார்க்கிறோம். இந்த சந்நிதிகளின் நடுவே தூரத்தில் ஸ்ரீசௌமிய நாயகியின் மூலஸ்தான விமானமும் காணப்படுகிறது.

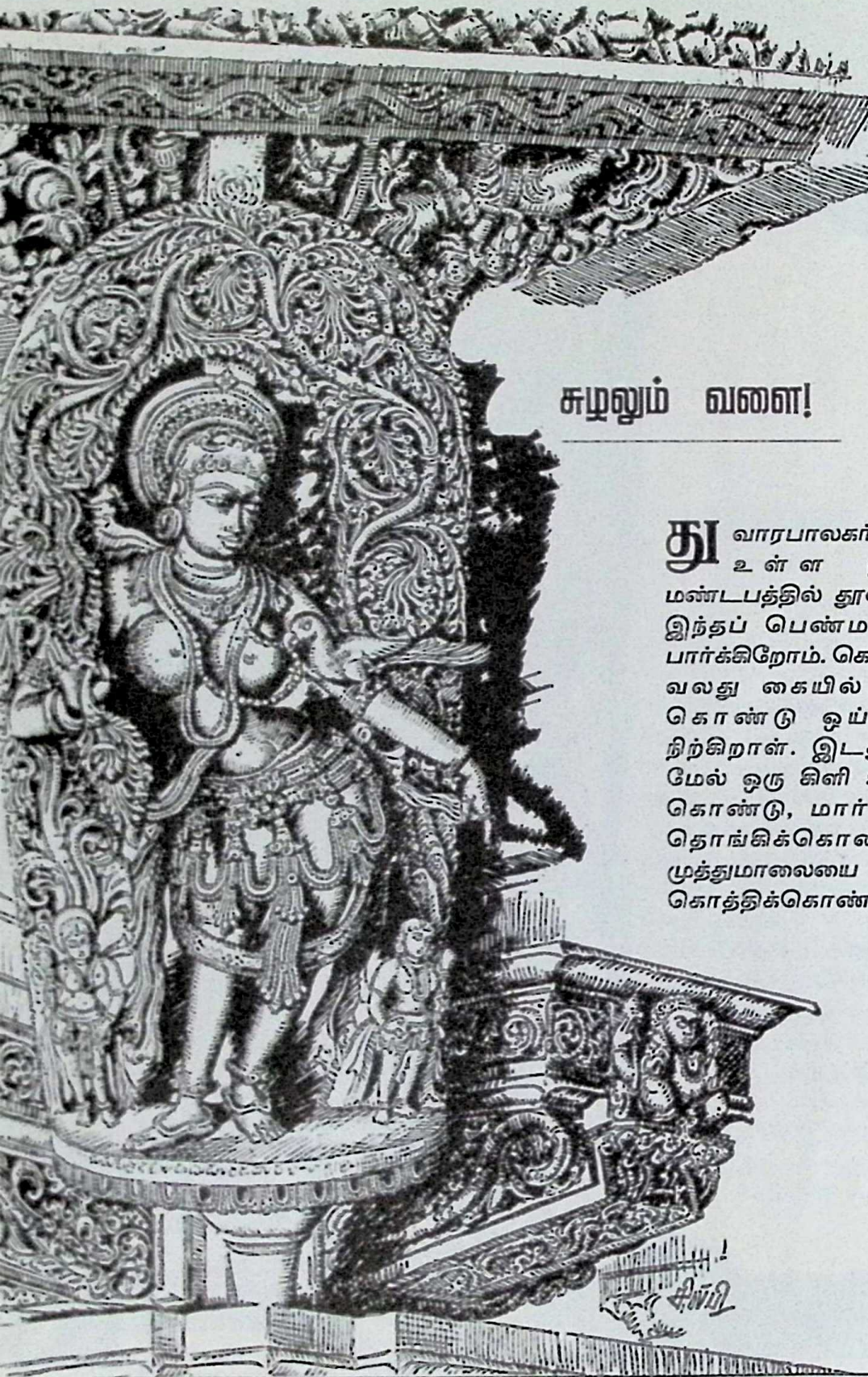

அழகு காவலர்கள்!

ஐய விஜயர்களை (துவாரபாலகர்களை) இங்கு தரிசனம் செய்கிறோம். நல்ல நுணுக்கமான கொடிவேலைப்பாடுகளோடு கூடிய யாளியையும், நடுவே லட்சுமி நரசிம்மனையும் பார்த்து அனுபவித்த கலைப்பொக்கிஷத்தின் கீழேதான் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். 8 அடி உயரத்தில் ஒரே கல்லில் பிரமிக்கத்தக்க அளவில் இதுவரை வந்த துவாரபாலகர்களின் வேலைப்பாடுகளைவிட, பலவிதங்களில் இது நம்மை வியக்கச் செய்கிறது. சங்கு-சக்கரம், கதை, பத்மம் முதலிய விஷ்ணு சின்னங்களைக் கொண்டிருக்கும் இவர்களின் இருபக்கங்களிலும் வெண்சாமரக் கண்ணிகைகள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பாகமும் குடைந்து தனித்தனியாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நிற்கும் பாவம், முகத்தில் உள்ள சாந்தம் இந்த அம்சங்களை கவனிக்கும் போது, சம்பத்திலேயே நெருங்க முடியாத துவாரபாலகர்களை இதுவரை பார்த்த நாம் இந்த இடத்தில்தான் அருகில் சென்று, 'வாயில் காப்பவர்களிடம் நிற்கிறோம்!' என்ற பயமே இல்லாமல் கலையை அனுபவித்துக் கொண்டு மெய்ம்மறந்து நின்றுவிடுகிறோம்.

சுழலும் வணை!

து வாரபாலகர்கள் எதிரே
உள்ள நவரங்க
மண்டபத்தில் தூணின் மேல்
இந்தப் பெண்மணிகளைப்
பார்க்கிறோம். கொடி ஒன்றை
வலது கையில் பிடித்துக்
கொண்டு ஓய் யாரமாக
நிற்கிறாள். இடது கையின்
மேல் ஒரு கிளி உட்கார்ந்து
கொண்டு, மார்பின் மேல்
தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்
முத்துமாலையை அலகினால்
கொத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்ட இந்தச் சிற்பத்தின் வலது கரத்தில் வளை ஒன்று, சுழலும் நிலையிலேயே இருக்கிறது!

மலையாளத்து சுதக்களி நடனத்தைக் கைகளில் உள்ள வளைகள், கிரீட அமைப்பு, அதன் பின்னால் கால் வரை தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் அணிகள் இவற்றிலிருந்து பார்த்துத் தெரிந்துகொள்கிறோம். காலின் கீழே பக்கவாத்தியக்காரர்கள் வாசிக்க, தாளத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் இடது காலை வைப்பதையும் பார்த்த நமக்கு, நேரிலேயே கேரள நடனத்தைப் பார்க்கும் வியப்பு, இந்த 2½ அடி சிற்பத்தைப் பார்க்கும்போது உண்டாகிவிடுகிறது.

பீம பஸம்!

ஹொ ய்சால மன்னனான விஷ்ணு வர்த்தனனால் கட்டப்பட்ட ஸ்ரீ சென்ன கேசவப் பெருமாள் கோயிலின் பின்னால் இருக்கும் வீர நாராயணன் கோயிலின் வடக்குப் பக்கத்தில், பகதத்தனோடு பீமன் சண்டை போடும் காட்சியை இங்கு இரண்டு விதங்களில் பார்க்கிறோம். ஒரு படத்தில் யானையின் வேகத்தைக் காணும் நமக்கு, மற்றதில் பீமனின் பராக்கிரமங்களைப் பூரணமாகக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இடது கையில் லாகவமாக ஒரு யானையைத் தூக்கிக்கொண்டு, தன்னைத் தூக்கிக்கொண்டிருக்கும் யானையிலிருந்து விடுபட்டு ஆகாயத்தில் கிளம்பி

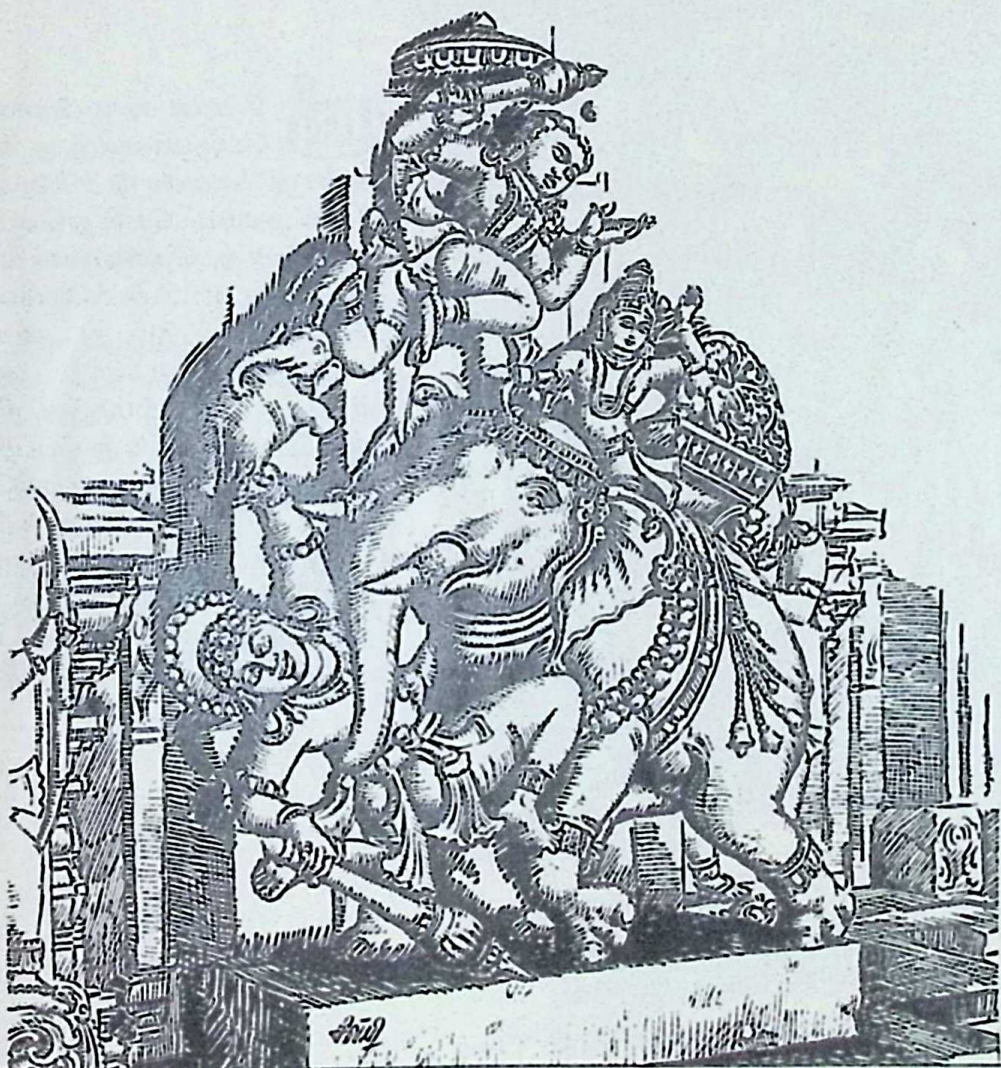
மற்றொரு யானையின் மேல் உள்ள பகதத்தனுடன் சண்டையிடுகிறான் பீமன்.

ஸ்ரீ சென்ன கேசவப் பெருமாள் கோயிலின் கீழ் வரிசையில் நூற்றுக்கணக்காக, சிறு அளவில் யானைகள் ஒன்றைப்போல மற்றது இல்லாதபடி தத்ருபமாகச் செதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இவை எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்ததுபோல, பகதத்தன் ஏறிக்கொண்டு இருக்கும் யானை, நல்ல வேலைப்பாடுகளுடன் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தச் சிற்பத்திலேதான் என்ன பாவம் தொனிக்கிறது! அந்த

யானை, பூமி அதிர ஓடிவரும்போது அதன் பக்கவாட்டிலிருந்து தொங்கும் மணிகள் அசைந்தாடும் அந்த அழகைத் தான் பாருங்கள். 'அற்புதம்!' என்று வாய்விட்டுச் சொல்லத் தோன்றுகிறது அல்லவா?

பகதத்தனின் பின்னால் மூன்று பேர்கள் இருந்துகொண்டு எதிரில் ஆகாயத்திலிருந்து சண்டை போடும் பீமன் மேல் அம்பு எய்கிறார்கள்.

இந்தக் காட்சியை நேரே காண்பதுபோல் உயிர்த் துடிப்புடன் சமைத்திருக்கிறார் அந்த மகா சிற்பி.

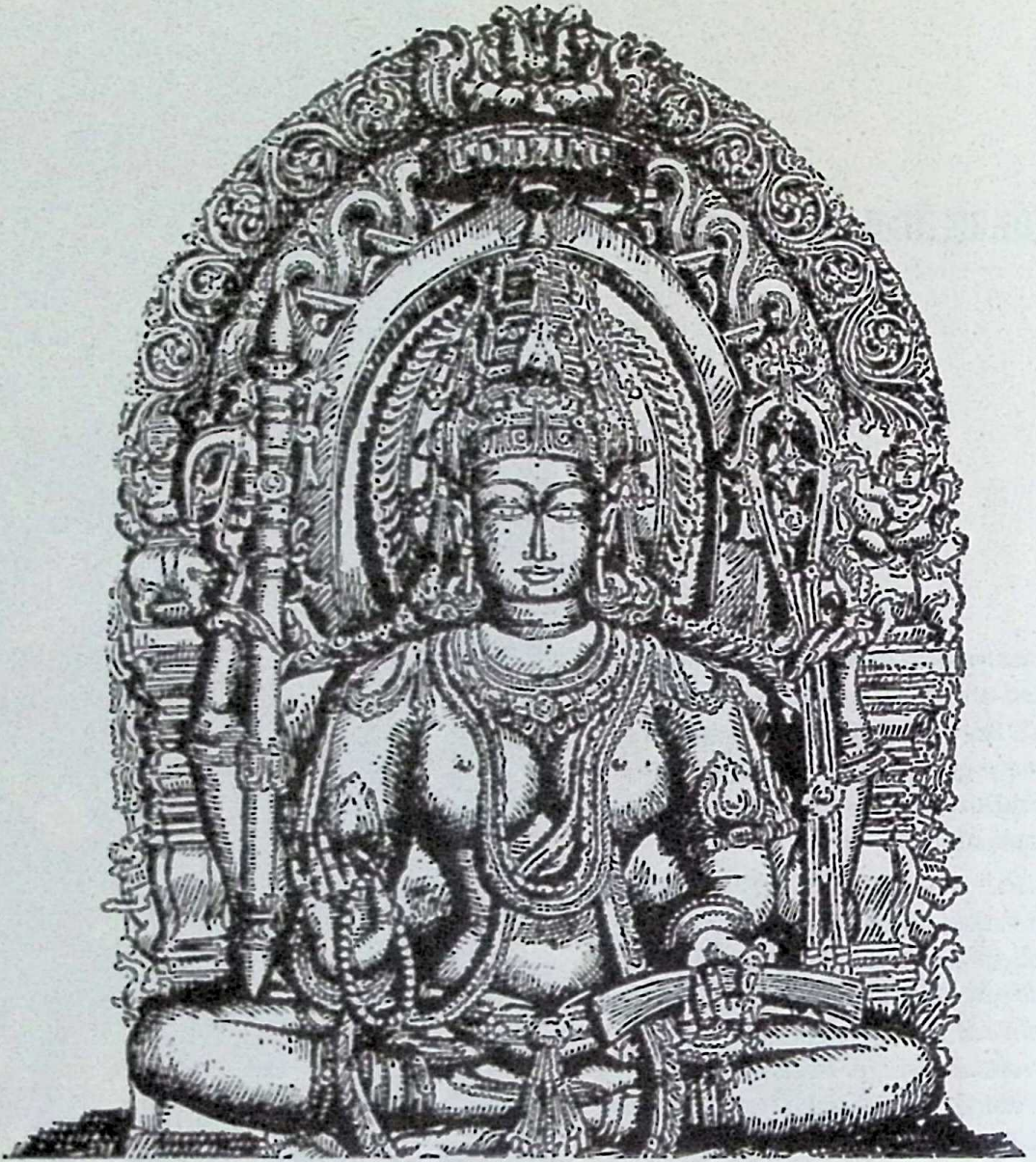
கொடிப்பந்தலில் நாட்டியம்!

ஸ்ரீ சென்ன கேசவப் பெருமானைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு வெளியே பிரதட்சணம் செய்துகொண்டு வரும்போது, தென்பக்கம் உள்ள சுக்கிரவார வாயிலின் மேல் பக்கம் வீணையை இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு அதன் நாதத்தில் மெய்ம்மறந்து நிற்கும் பாவத்தில் ஓர் அற்புத சிற்பத்தைக் கண்டு மெய்ம்மறந்து போகிறோம். கிழே வாத்தியக்காரர்களும் இடது பக்கத்தில் தோழிகளும் காணப்படுகிறார்கள். கொடிகளால் ஆன பந்தல் நிழலின் கிழே நாட்டியம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது!

இவ்வளவும் ஒரே கல்லில் சல்லடை போல குடைந்து காண்பிக்கப் பட்டிருக்கும் அற்புதத்தைப் பார்த்தும், தேக அமைப்பைக் கண்டும் நம்மால் வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

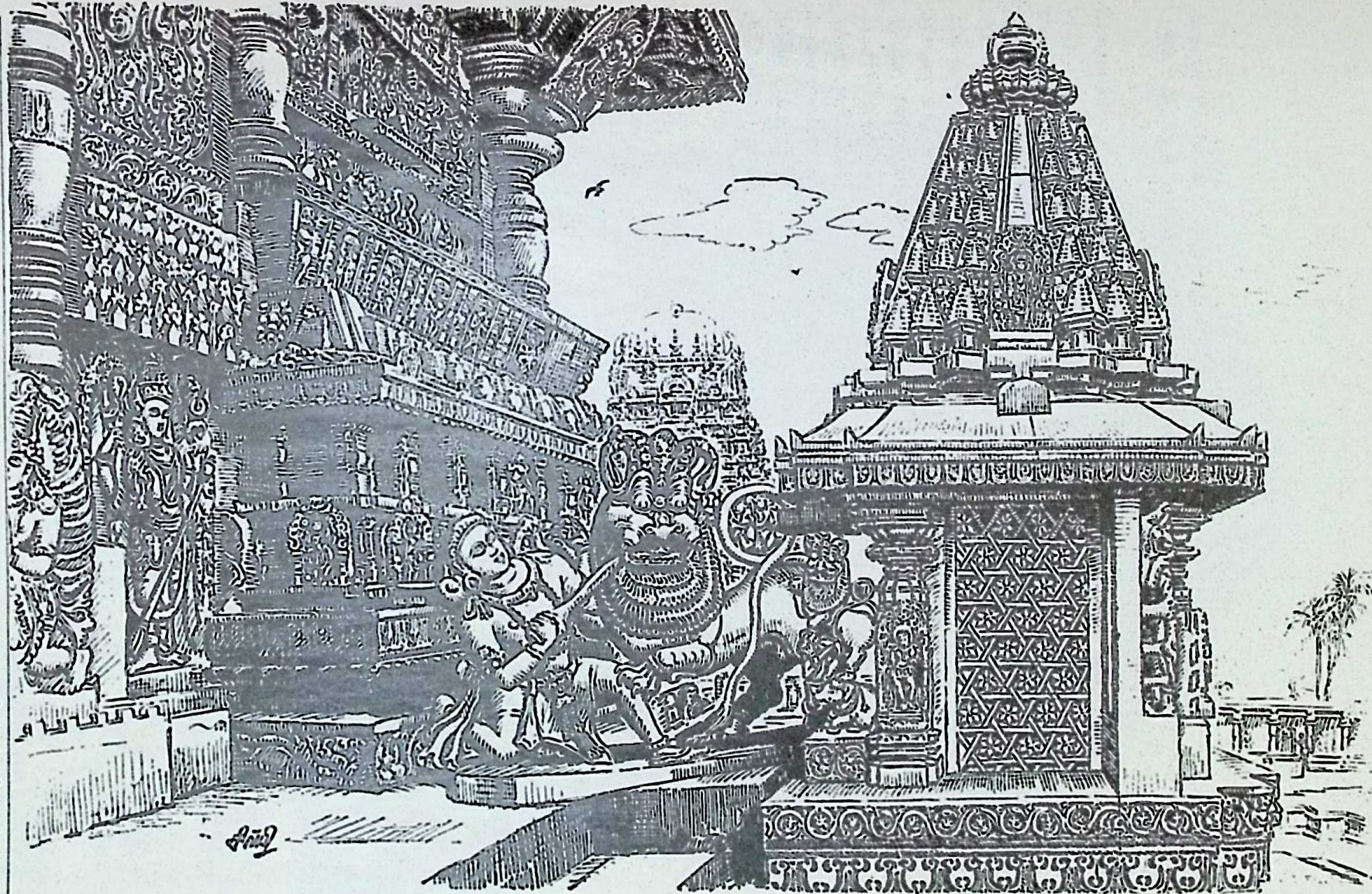
வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள வாசலின் மேல் பக்கம், டங்காவை இடது கையில் பிடித்துக்கொண்டு வலது கையில் அதைத் தட்டிக் கொண்டு நர்த்தனம் செய்யும் பெண்ணைப் பார்க்கிறோம். கீழே இரண்டு பக்கத்திலும் மத்தளங்களை அவளுடைய காலின் அசைவுக்குத் தக்கபடி வாசிப்பவர்களைக் காணலாம்.

கலைமகள்!

ஹொ ய்சால அரசனான விஷ்ணு
வர்த்தனன், பிரபல சிற்பாச்
சாரியரான ஜெக்கணாச்சாரியரால் சென்ன
கேசவப் பெருமானுக்குக் கோயிலைக்

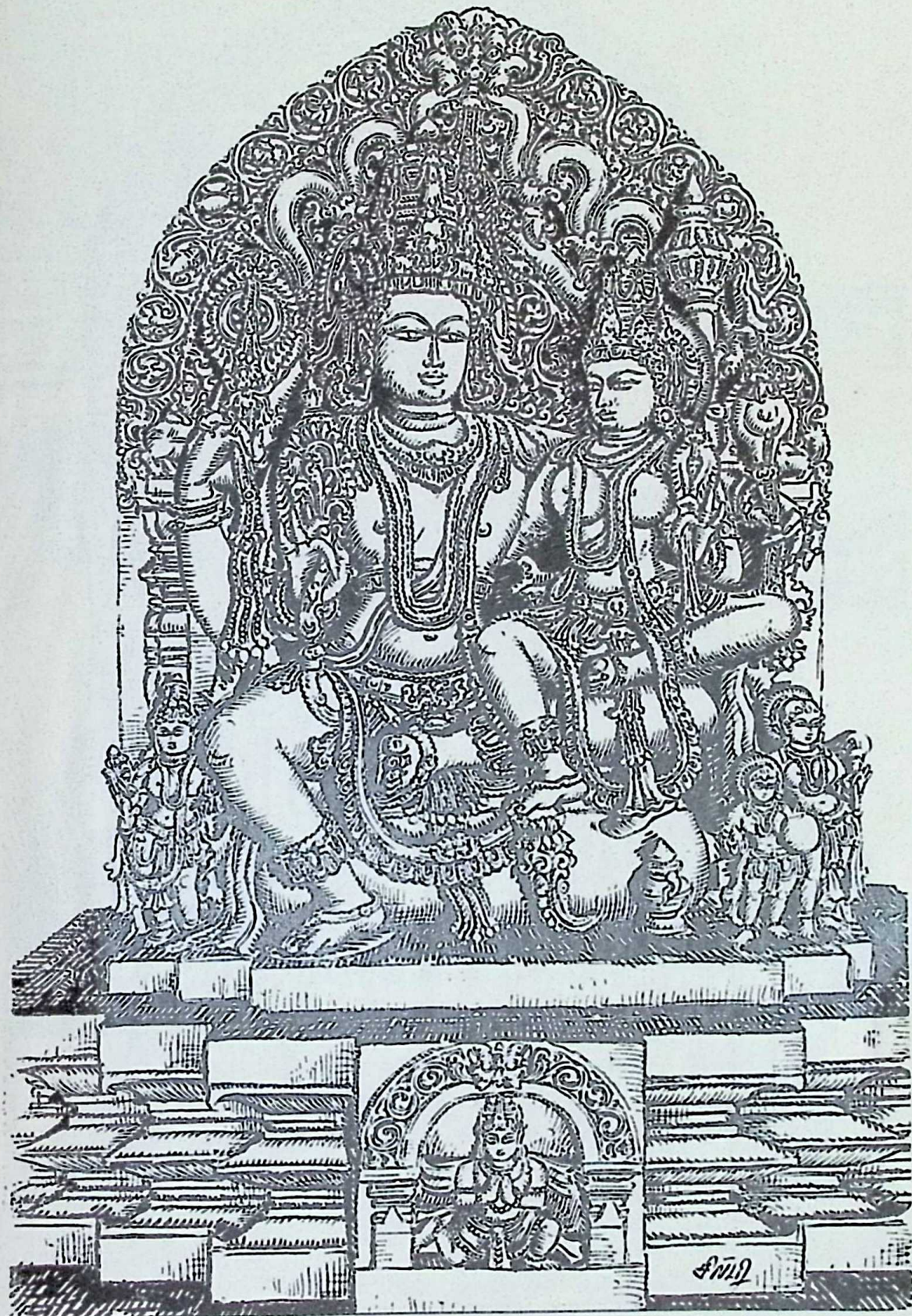

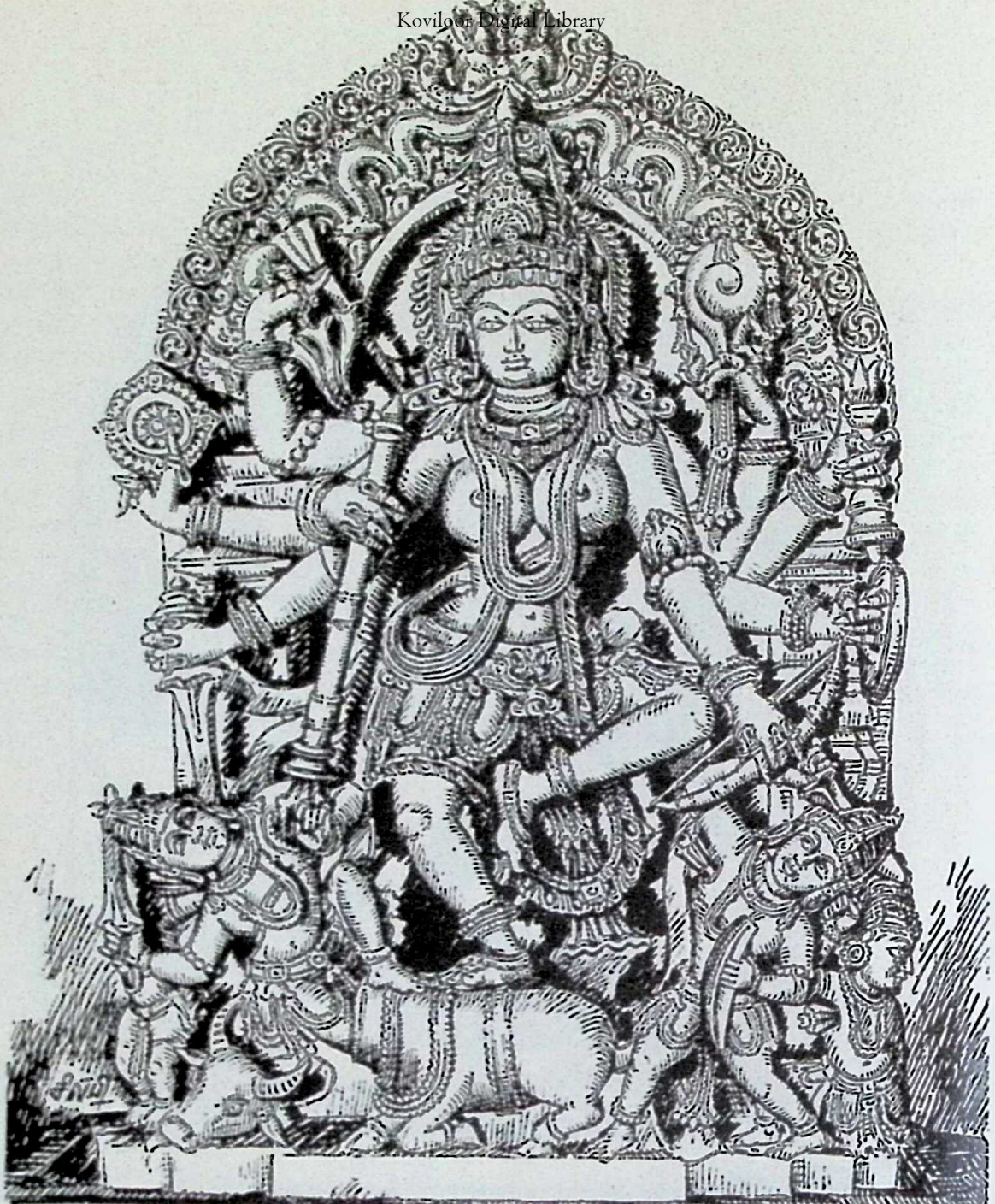
கட்டினான். மிருதுவான ஒருவித மாக்கல்லினால் இதில் உள்ள சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல கைதேர்ந்த சிற்பிகள் தங்களுடைய முழுத் திறமைகளையும் காட்டிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

ருத்திர வீணையை வைத்து நாட்டியம் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் சிற்பம் இருக்கும் சக்கிரவார வாயிலின் தோற்றத்தைத்தான் முந்தையப் பக்கத்தில் பார்க்கிறோம். ஹெராய்சால ராஜ்யத்தின் சின்னமாகிய சிங்கத்தைக் கொல்வதுபோல இருக்கும் சிற்பத்தைக் காண்கிறோம். உயரம் 3¼ அடி. கோயில்களின் இடையே ராஜ கோபுரம் தெரிகிறது. வலது பக்கத்தில் மாதவமூர்த்தி இருக்கும் கோயிலைப் பார்க்கிறோம். கோயில், கோபுரம்

முதலியவற்றின் அமைப்புகள் மாறுதல்கள் அடைந்து காணப்படுகின்றன.

கப்பே சென்னகராய ஸ்வாமி கோயிலின் உள்ளே நுழைந்து நாட்டிய மண்டபத்தைக் கடந்து சென்றவுடன் தெற்குப் பக்கத்தில் வடக்கே பார்த்து சரஸ்வதி சந்நிதி காணப்படுகிறது. பாசம், அங்குசம், ஜபமாலை, ஓலைச்சுவடி முதலியவற்றை ஏந்திக்கொண்டு பத்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கிறாள். முத்து, ரத்தினங்களினால் இழைக்கப்பட்ட கிரீடத்தின் மேல், குடையும், பிரபையும், அதைச் சுற்றிக் கொடிவேலைகளும் தென்படுகின்றன. 3 அடி உயரத்தில் மிகவும் நேர்த்தியாக இவை அமைந்து இருக்கின்றன.

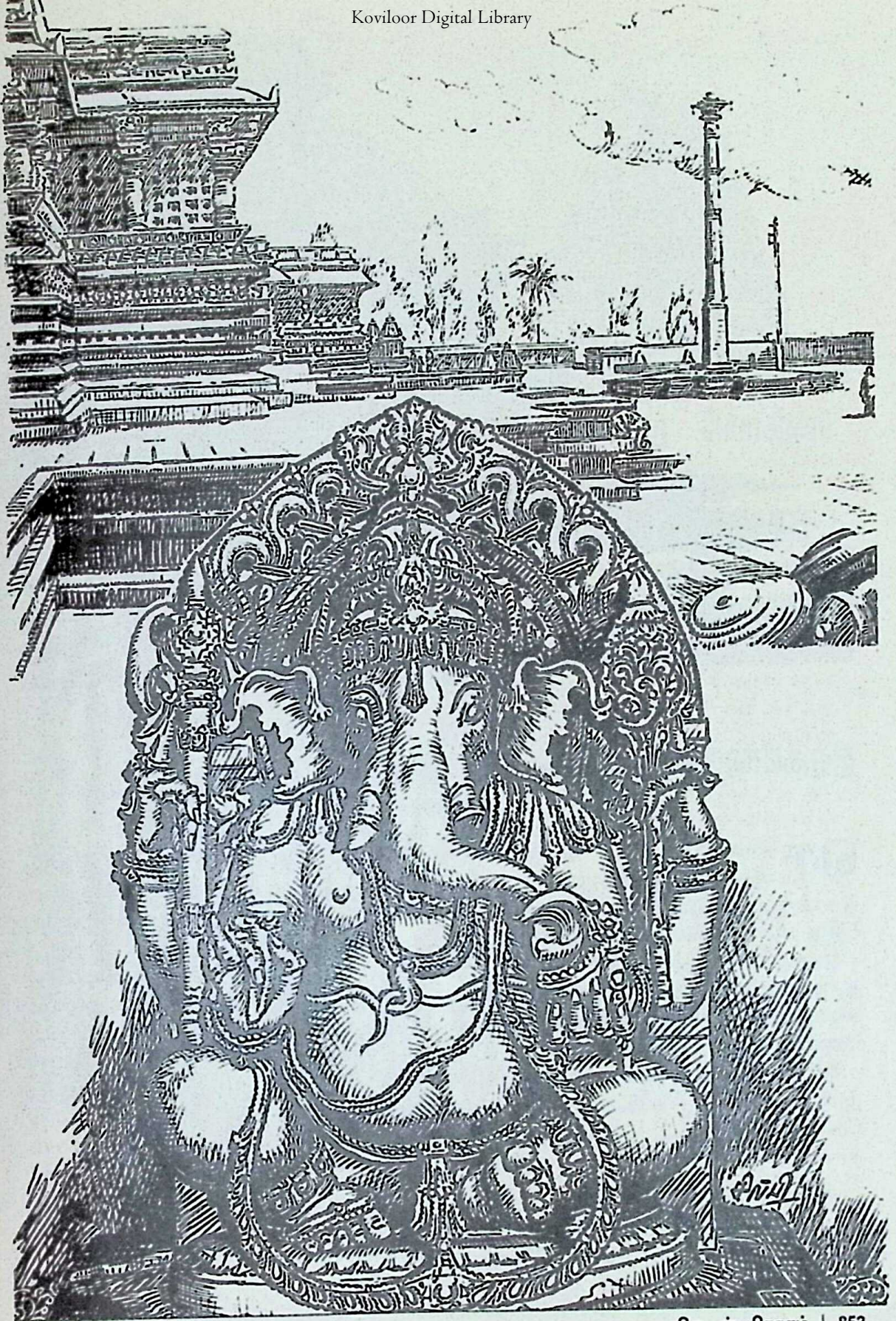

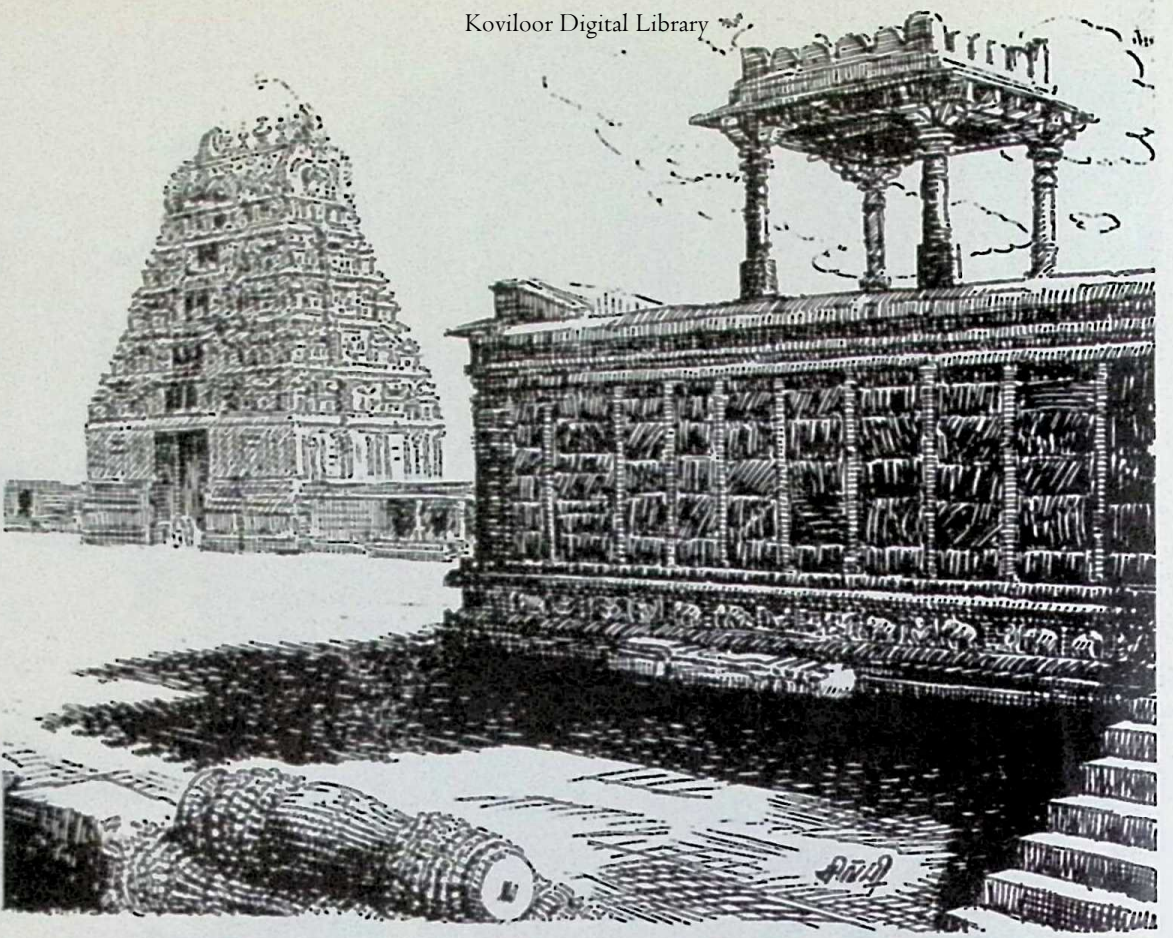
சாமுண்டேஸ்வரி

க ப்பே சென்னகராய ஸ்வாமி கோயிலில், சரஸ்வதிக்கு நேராக எட்டுக் கைகளுடன் மகிஷாசுரனைக் கொன்று அவன் மேல் பயங்கர நடனமிடும் சாமுண்டேஸ்வரியைப் பார்க்கிறோம். எருமையின் தலை

கிழே விழ, சுய ரூபத்துடன் வெளியே வருகிறான் அசுரன்.

அருகே லட்சுமிநாராயணனைத் தரிசிக்கிறோம். பத்மம், சக்கரம், கதை, சங்கு இவற்றைத் தரித்துக் கொண்டு இடது காலின் மேல் லட்சுமியை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார் ஸ்ரீமந்நாராயணன்.

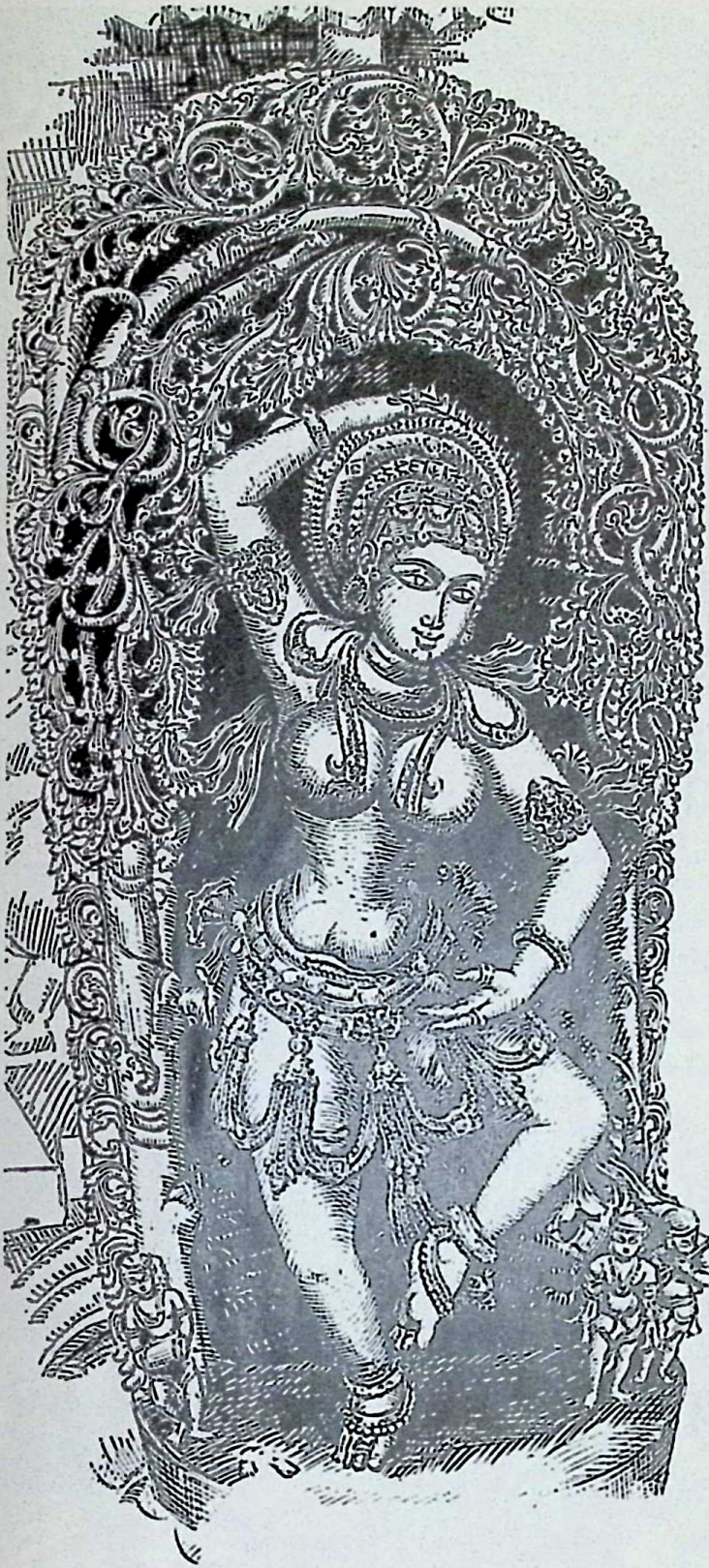

திருக்கோயில் அழகு!

சென்னை கேசவப் பெருமாள் கோயிலிலிருந்து தெரியும் தோற்றமும், நடுவே ஒருவித ஆதாரமும் இல்லாமல் மேடையின் மேல் நிற்கும் 42 அடி உயரமுள்ள ஸ்தம்பத்தையும், தூரத்தில் ராஜ கோபுரத்தையும் ஒருங்கே கண்டு களிக்கிறோம். வலது பக்கத்தின் மேலே காணப்படும் மண்டபத்தில், ரதோத்ஸவத்துக்குப் பிறகு உத்ஸவம் இங்கு நடைபெறுகிறது. அதற்குச் செல்லும் படிக்கட்டுகளும் ஓரத்தில் காணப்படுகின்றன.

கீழே, உபயோகத்தில் இராத பல கல் தூண்களும், அவற்றின் இருபக்கங்களிலும் துவாரங்களும் பிடிப்புகளும்

காணப்படுவதில் இருந்து, இந்தத் தூண்களை வண்டிச்சக்கரத்தின் நடுவே உள்ள மரக்குடங்களைக் கடைந்து எடுத்திருப்பது போல் இந்தத் தூண்களையும் கழற்ற முடியுமாறு அமைத்திருக்கும் அற்புதத்தைக் கல்லில் காண்கிறோம்! சென்னை கேசவப் பெருமாள் கோயிலில் நுழைந்தவுடன் தென் பக்கத்தில் இருக்கும் இந்த விநாயகரைத் தரிசித்த பிறகுதான் உள்ளே செல்ல வேண்டும். பாசம், அங்குசம், தந்தம், மோதகம் போன்றவை கையில் ஏந்தி இருக்கிறார். யானையின் முகமும் காதுகளும் தொந்தியும் தத்ருபமாக அமைந்திருக்கின்றன.

சிறி

பஸ்மாசுர மோகினி!

மை சூர் ராஜ்யத்தில் ஹாசன் அருகில் 22 மைலில் கை தேர்ந்த சிற்ப விற்பன்னரான ஜக்கண ஆச்சாரியால் கட்டப்பட்ட சென்ன கேசவப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ள சிற்பங்களின் பெருமைகளை வர்ணிக்க, ஆதிசேஷனாலும் முடியாது. நாம் பிரதட்சணம் செய்து வரும்போது, வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள வாசலின் மேலே பஸ்மாசுர மோகினியின் சிற்பம் இருக்கிறது. தூக்கிய வலது கையின் சுண்டு விரல், நாசி முனை, இடது மார்பு முனை, இடது கை ஆள்காட்டி விரலின் முனை, இடது காலின் கட்டை விரல் முனை இவையெல்லாம் ஒரே நேர்

கோட்டில் சேர்ந்திருக்கும்
ஆச்சரியத்தைப் பார்க்கிறோம்.

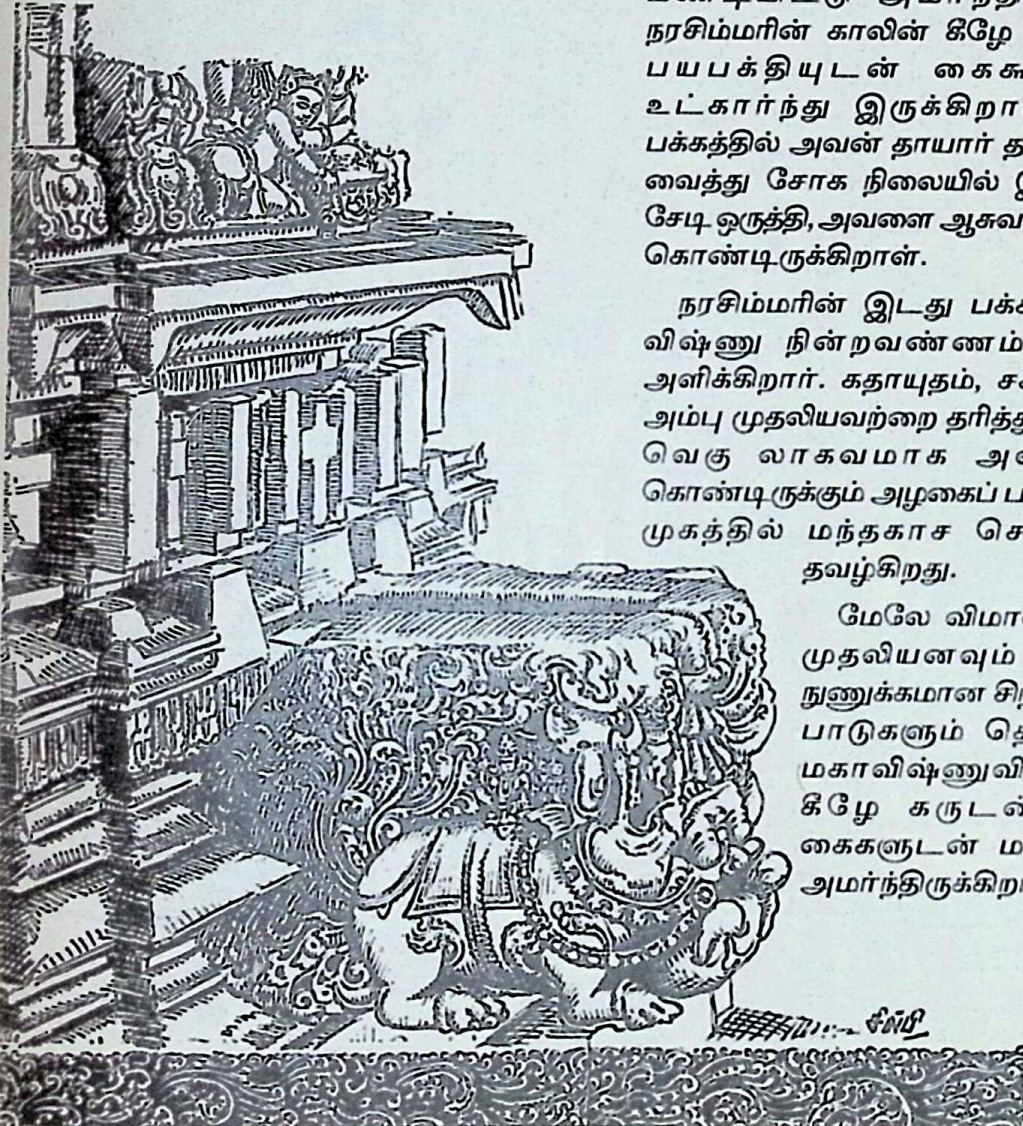
சுக்கிரவார வாயிலின் மேலே
மற்றொரு மோகினிச் சிற்பம்
இருக்கிறது. அதில் கொடி
வேலைகள் இரண்டு அடுக்குகளில்
ஒன்றன் மேல் மற்றொன்று
சல்லடை வலை துளைத்தது
போல் இருக்கின்றன. இடது
பக்கத்தில் ஒரு பல்லி தெரிகிறது.
அதன் அருகில் ஒரு பழத்தின்
மேல் ஒரு பூச்சி உட்கார்ந்து
பழத்தைத் தின்பதற்கு முயற்சி
செய்ய, பூச்சியைத் தின்பதற்குப்
பல்லி முயன்று கொண்டு
இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

இதில் மோகினி நின்று
கொண்டிருக்கும் பாவம்,
சரீரத்தில் மூன்று கோணல்களில்
அமைந்திருக்கின்றன. (திரிபங்கி)

உக்கிர துரிசனம்!

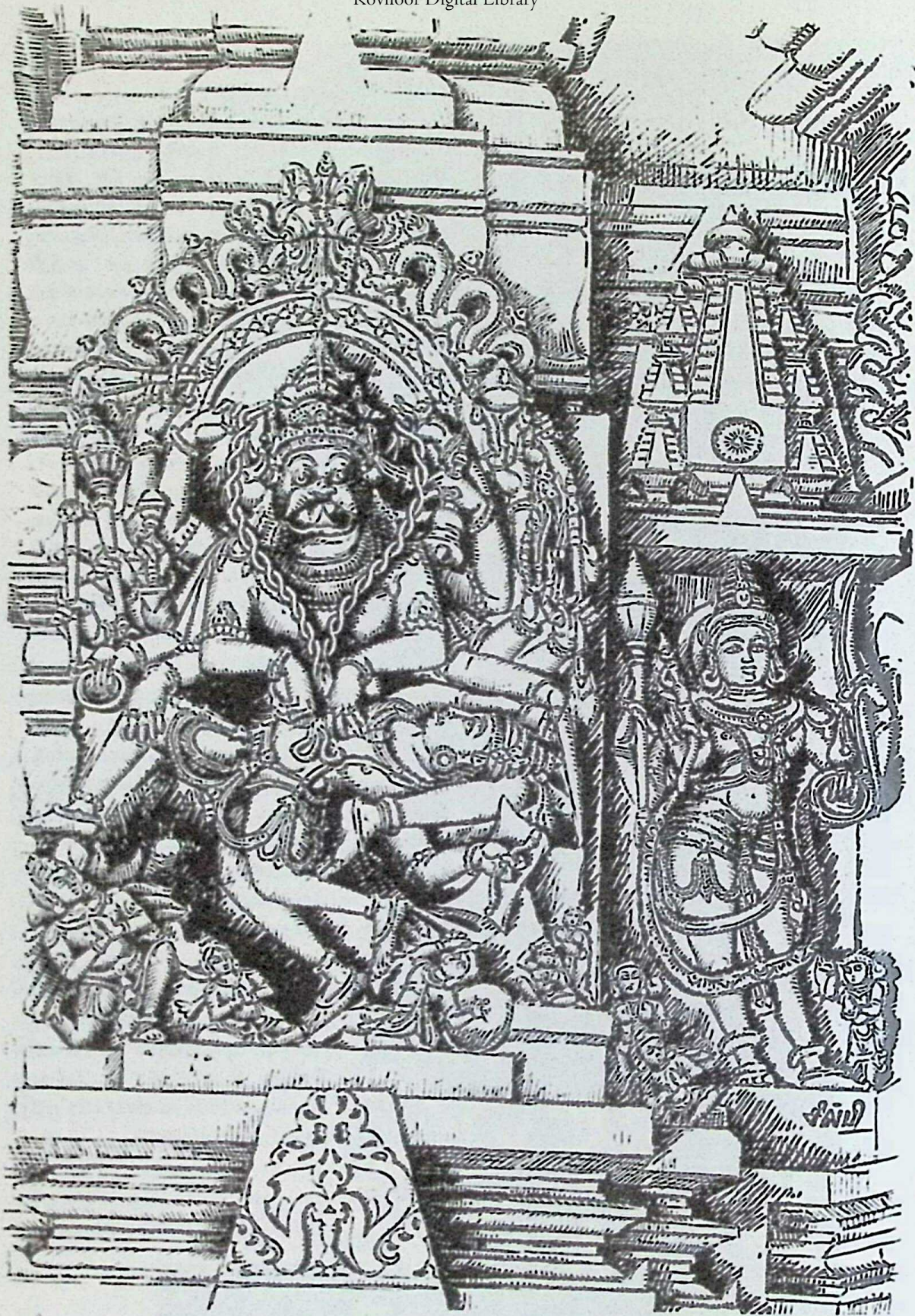
வீர நாராயண ஸ்வாமி கோயிலில் அபிஷேக ஜலம் விழும் துவாரத்தின் (கோமுகி) வேலைப்பாடுகள், யாளிகளினால் சேர்ந்த கொடி வேலைப்பாடுகளுடன் நன்றாக அமைந்திருக்கின்றன.

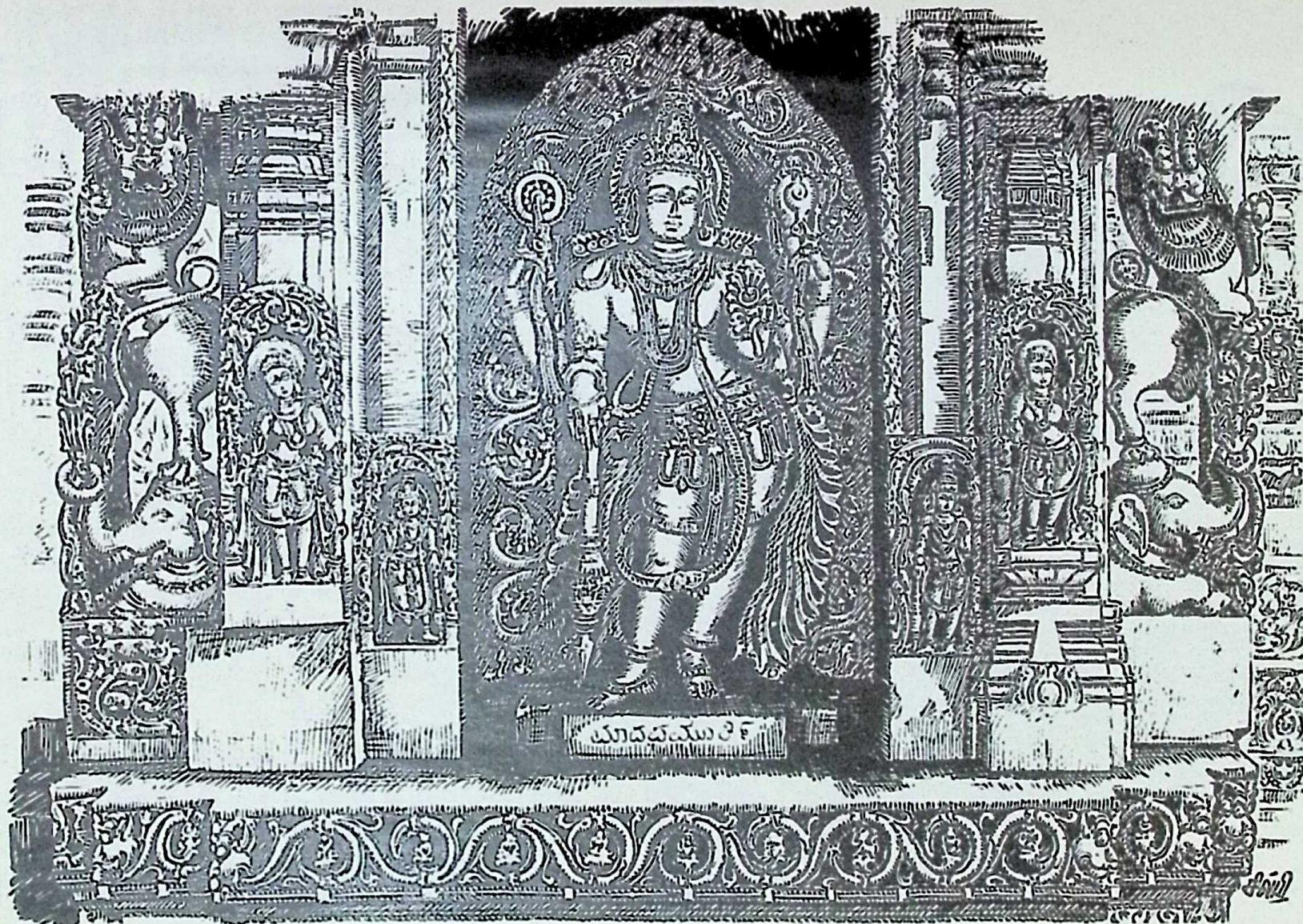

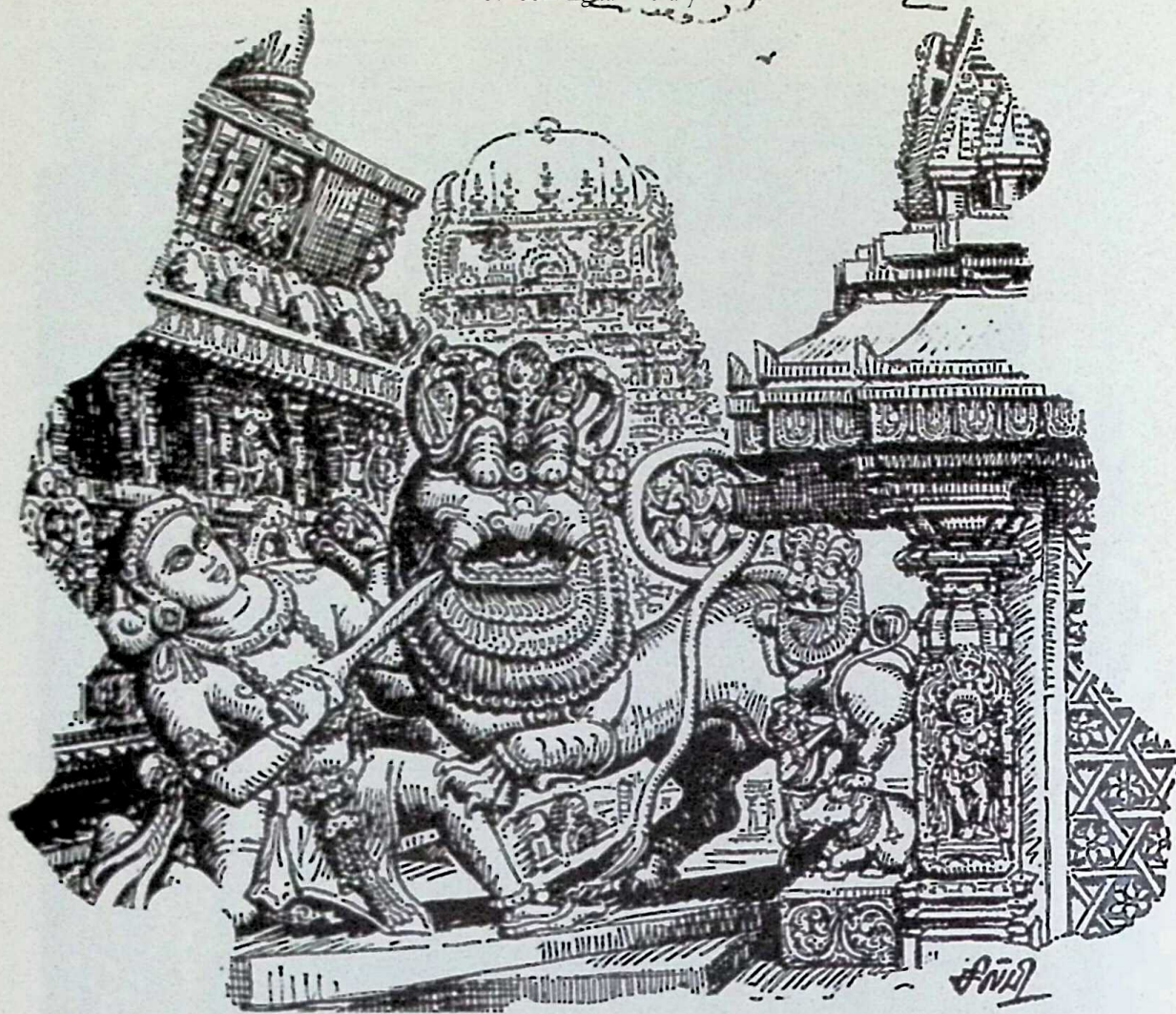
சென்ன கேசவப் பெருமாள் கோயிலின் கர்ப்பக்கிரகத்தின் வெளியே தெற்குப் பக்கத்தில் உக்கிர நரசிம்மர், ஹிரண்யனைத் தன் மடி மீது கிடத்திச் சம்ஹாரம் செய்யும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். ஒரு பயங்கரக் காட்சிதான். நரசிம்மர், தமது கழுத்தைச் சுற்றி ஹிரண்யனின் குடலை மாலையாகப் போட்டிருப்பது வெகு அழகாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதினாறு கைகளுடன் வெகு உக்கிரமாகக் காட்சியளிக்கும் நரசிம்மரின் கீழே, கருடாழ்வார் கை கூப்பிய வண்ணம் மண்டியிட்டு அமர்ந்திருக்கிறார். நரசிம்மரின் காலின் கீழே பிரகலாதன் பயபக்தியுடன் கைகூப்பியபடி உட்கார்ந்து இருக்கிறான். மற்றப் பக்கத்தில் அவன் தாயார் தலையில் கை வைத்து சோக நிலையில் இருக்கிறாள். சேடி ஒருத்தி, அவளை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாள்.

நரசிம்மரின் இடது பக்கத்தில் மகா விஷ்ணு நின்றவண்ணம் தோற்றம் அளிக்கிறார். கதாயுதம், சக்கரம், வில், அம்பு முதலியவற்றை தரித்துக்கொண்டு வெகு லாகவமாக அவர் நின்று கொண்டிருக்கும் அழகைப் பார்க்கிறோம். முகத்தில் மந்தகாச சௌந்தரியம் தவழ்கிறது.

மேலே விமானம், கலசம் முதலியனவும் அவற்றின் நுணுக்கமான சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் தெரிகின்றன. மகாவிஷ்ணுவின் காலின் கீழே கருடன் கூப்பிய கைகளுடன் மண்டியிட்டு அமர்ந்திருக்கிறார்.

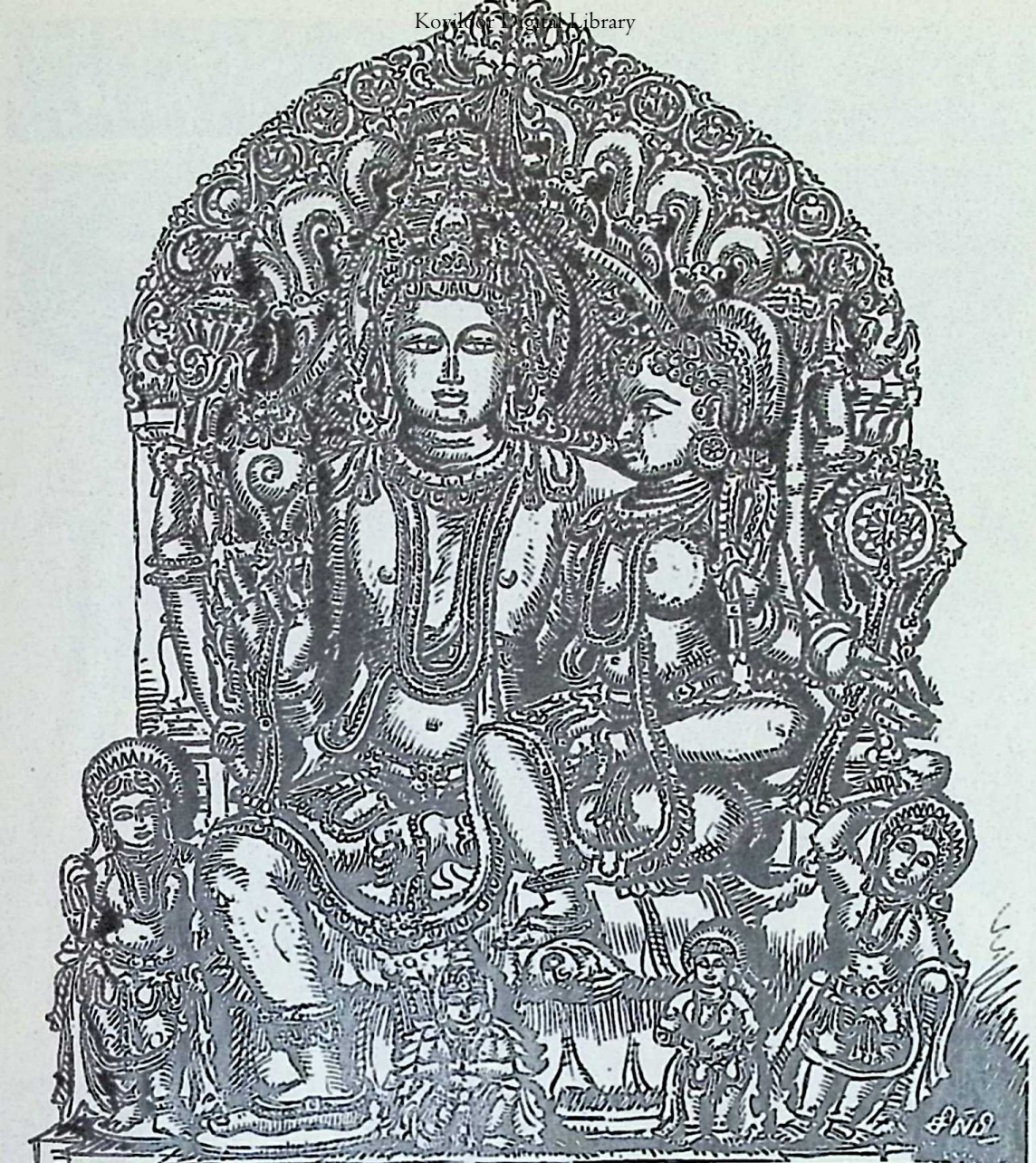

மாதவ மூர்த்தி!

ஸ்ரீ சென்ன கேசவப் பெருமாள் கோயிலின் சுக்கிரவார வாசலிலிருந்து இறங்கி வரும்போது இடது பக்கத்தில் உள்ள அழகிய சிறு கோயிலின் உள்ளேதான் விஷ்ணுவின் பல நாமங்களில் ஒன்றாகிய மாதவ மூர்த்தியைத் தரிசிக்கிறோம். இந்த திவ்யமூர்த்தி 'மூன்றடி உயரத்தில்' கதாயுதத்தைக் கீழே ஊன்றிக்கொண்டு நிற்கும் அழகை இன்றைக்கெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கலாம். சுற்றிலும் கொடி வேலைகள்தாம் என்ன

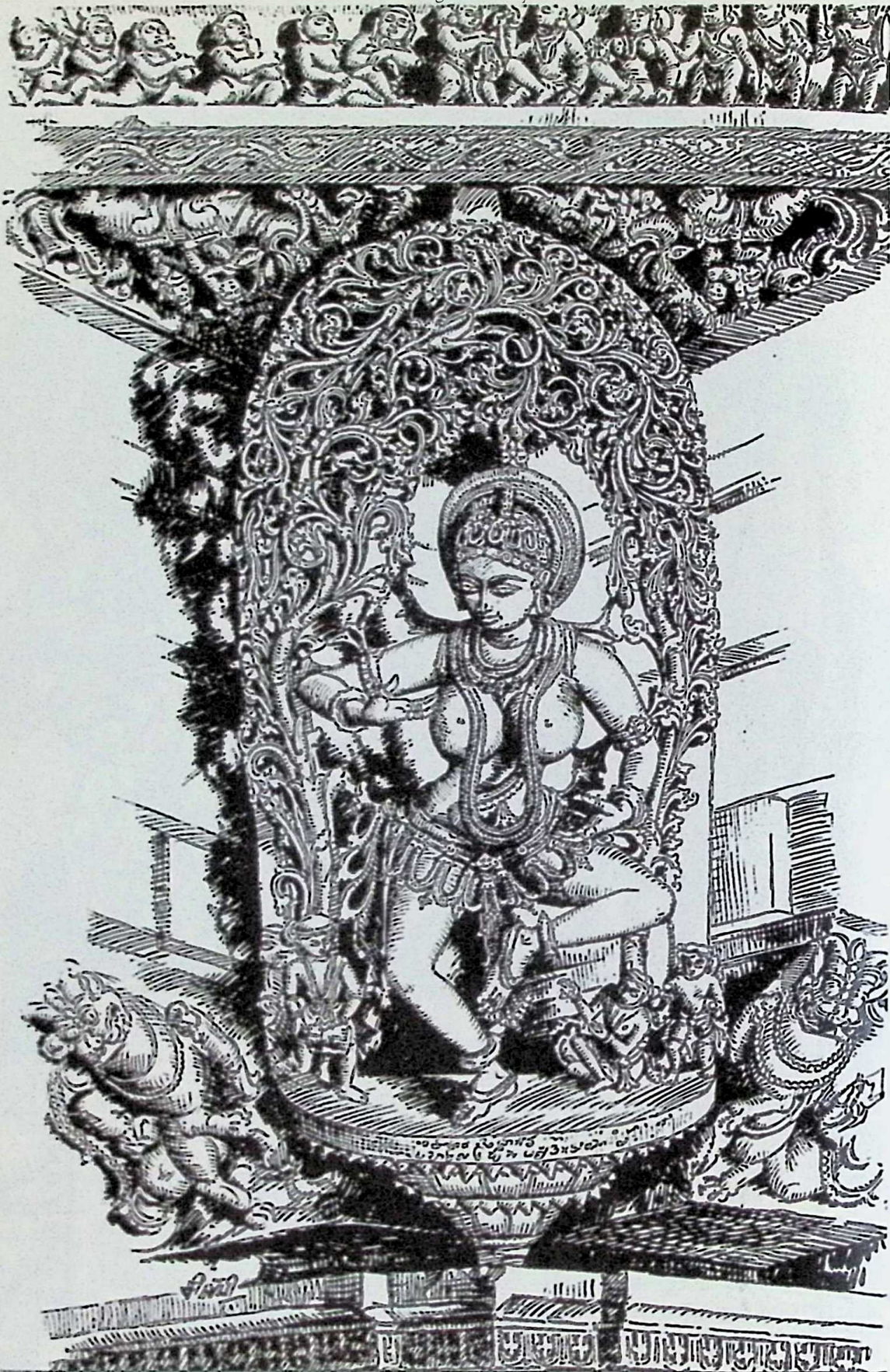
நுணுக்கமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை வியந்துகொள்கிறோம்.

இரு பக்கங்களிலும் யானையின் மேல் கம்பீரமாக நிற்கும் சிங்கங்கள், சிற்ப வடிவில் அற்புதக் காட்சி அளிக்கின்றன. மாதவமூர்த்தி கோயிலின் பின்னால், சிங்கத்தைக் கொல்லும் ஹொய்சால சின்னத்தைக் காண்கிறோம். சிங்கத்தின் பின் காலை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் கோயிலில்தான், மாதவமூர்த்தி காட்சி தந்துகொண்டு இருக்கிறார். சிங்கத்தின் பின்னால் கோயிலுக்குள் நுழையும் ராஜ கோபுரம்தான் என்ன அழகுடன் தென்படுகிறது!

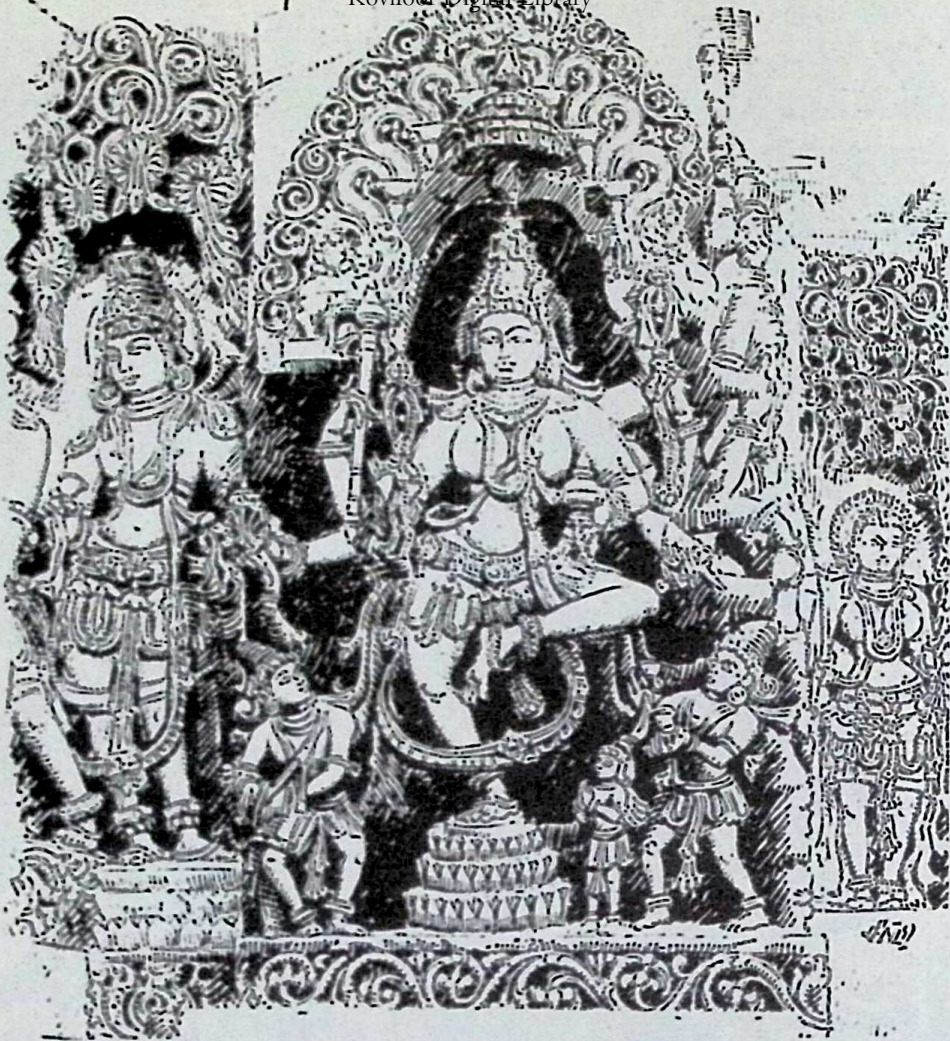

நாட்டிய சரஸ்வதி!

க ப்பே சென்னகராய ஸ்வாமி கோயிலின் உள்ளே இந்த லட்சுமிநாராயணனைப் பார்க்கிறோம். இங்கே வலது கையில் சங்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். கீழே கருடாழ்வாரும் காணப்படுகிறார். ஸ்ரீசென்ன கேசவப் பெருமாள் கோயில் நர்த்தன மண்டபத்தில் நம் கண்ணை முதலில் கவருவது ஹெராய்சால ராஜனுடைய பட்டமகிஷி சாந்தலாதேவியின் நடன சிற்பம்தான். 'நாட்டிய சரஸ்வதி' என்ற பட்டம் அவளுக்கும் கிடைத்திருப்பதில் இருந்து அக்கலையில் அவளுக்கு இருக்கும் பாண்டித்தியம் நன்கு தெரிகிறது.

ஹளேபீடு தரிசனம்!

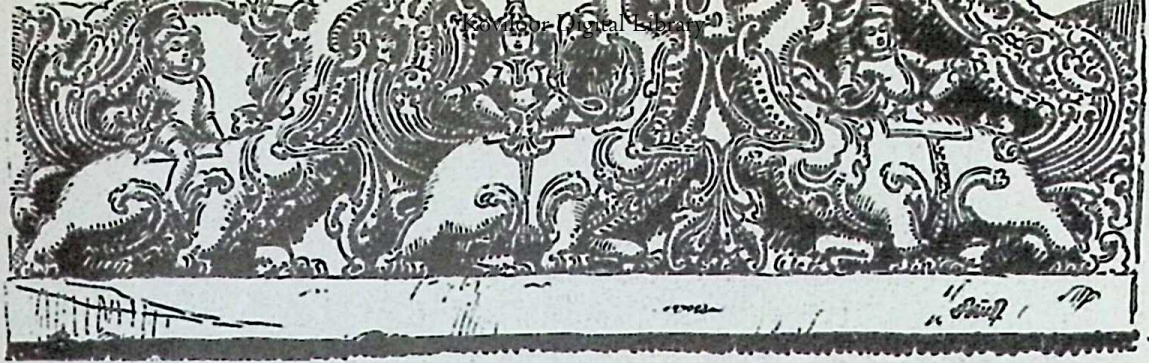
பே லூருக்குக் கிழக்கே பத்து மைலில் ஹளேபீடு இருக்கிறது. 11-வது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து இது ஹொய்சாலராஜாக்களின் ராஜதானியாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

இங்கு உள்ள ஹொய்சாலேஸ்வர ஸ்வாமி கோயிலில் சிற்ப பொக்கிஷங்கள் மலிந்துகிடக்கின்றன.

இந்தக் கோயிலின் பின்னால் ஜலந்தராசுரனை சிவன் கொல்லும்

காட்சி வெகு அற்புதமாகக் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சூலத்தினால் அசுரனைக் குத்தி ஆகாயத்தில் தூக்கி எறியும் கோரக் காட்சியையும் பார்க்கிறோம். பக்கத்தில் வாத்திய கோஷ்டிகளையும் காண்கிறோம். இந்தப் பக்கத்தில் நாட்டியம் ஆடிக்கொண்டு இருக்கும் கோலத்தில் மகாலட்சுமியை தரிசிக்கிறோம். கீழே கருடனும், வாத்திய கோஷ்டியினரும் சிறிய உருவில் காட்சி அளிக்கிறார்கள்.

சிற்பக் களஞ்சியம்!

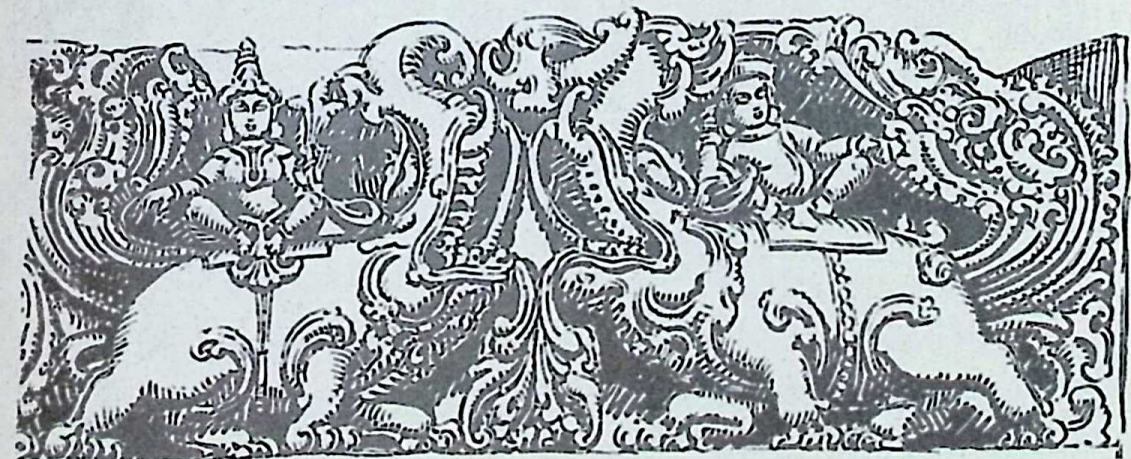
ஹொம் சா லே ஸ் வ ர ர் கோயிலில் நாட்டிய சரஸ்வதி சிற்பங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. பத்து கைகளுடன் (அடுத்த பக்கத்தில்) காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சரஸ்வதிதான் அதிகம் பின்னம் ஆகாமல் இருக்கிறது. காலின் கீழ் அன்னப்பட்சி இருக்கின்றது. சரஸ்வதியின் இரு பக்கங்களிலும் நாட்டியத்துக்குத் தகுந்தபடி, தாள வாத்தியங்கள் முழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

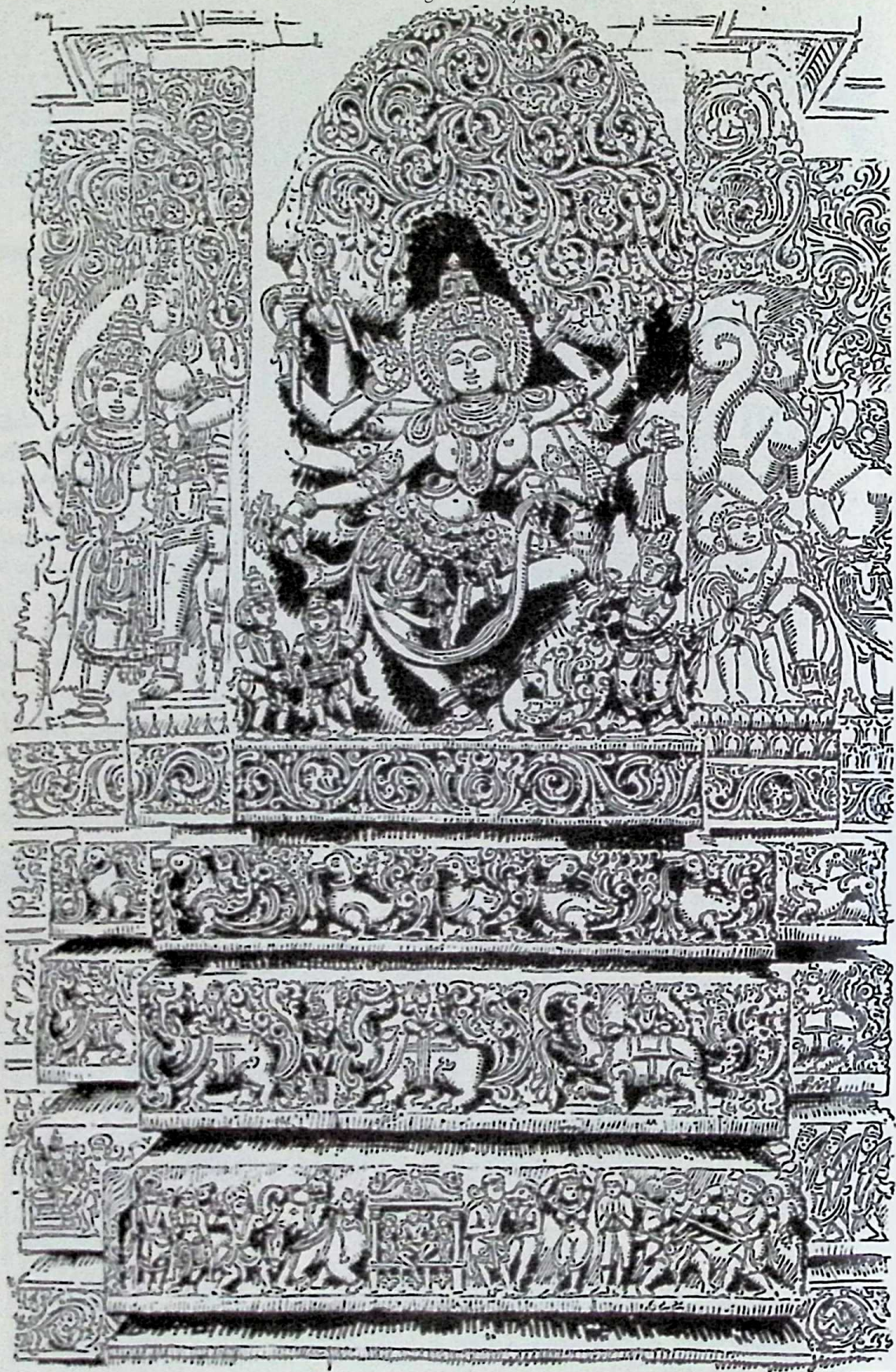
மேலே, மரத்தின் கொடிகள் மிகவும் அழகாகக் குடைபோலக் குடைந்து காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சரஸ்வதி சிற்பம் இருக்கும் உயரத்தில் தொடர்ந்து இரு பக்கங்களிலும் ஓர் அங்குலம்கூட விடாமல் கோயிலைச் சுற்றி ஒன்றுக்கொன்று வேலைப்பாடுகளில் போட்டி போடுவதுபோல, நான்கு அடி

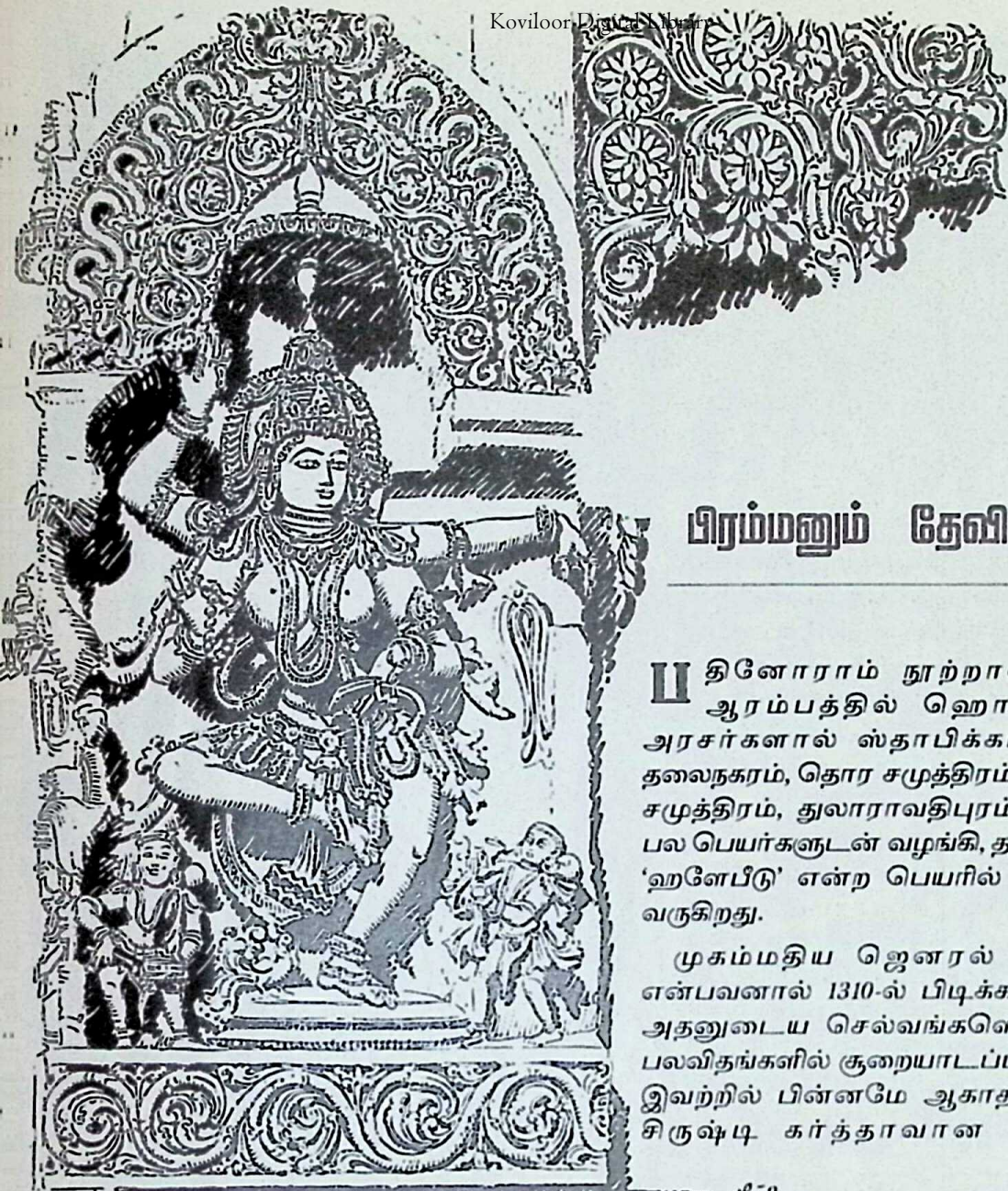
உயரங்களில் சிற்பங்கள் அமைந்து இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றையும் கூர்ந்து, அங்குல அங்குலமாகக் கவனிக்கும் போதுதான் அந்த தெய்விகச் சிற்பிகளின் கற்பனையின் மனோதர்மத்தையும் கைவன்மையையும் ஒருவாறு உணர முடிகிறது.

இந்தச் சிற்பங்களின் கீழே, கொடி, அன்னம், யாளி - புராணங்களின் சம்பந்தப்பட்ட அநேக வரிசைகள் தொடர்ந்து இருப்பதுதான் இந்தக் கோயிலின் தனிப் பெருமைக்குக் காரணம்.

பேலூர் ஸ்ரீ சென்ன கேசவப் பெருமாள் கோயிலில் தனித்தனிச் சிற்பங்களின் வேலைப்பாடுகளின் பெருமைகளைத் தான் நாம் பார்க்க முடிகிறது. இங்கோ, இரண்டு விதங்களிலும் சோபிதமாக அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

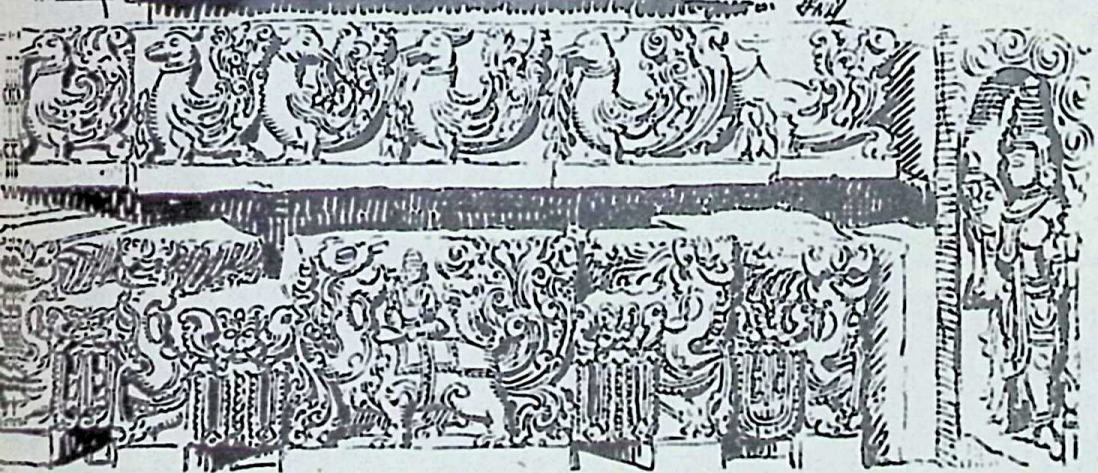

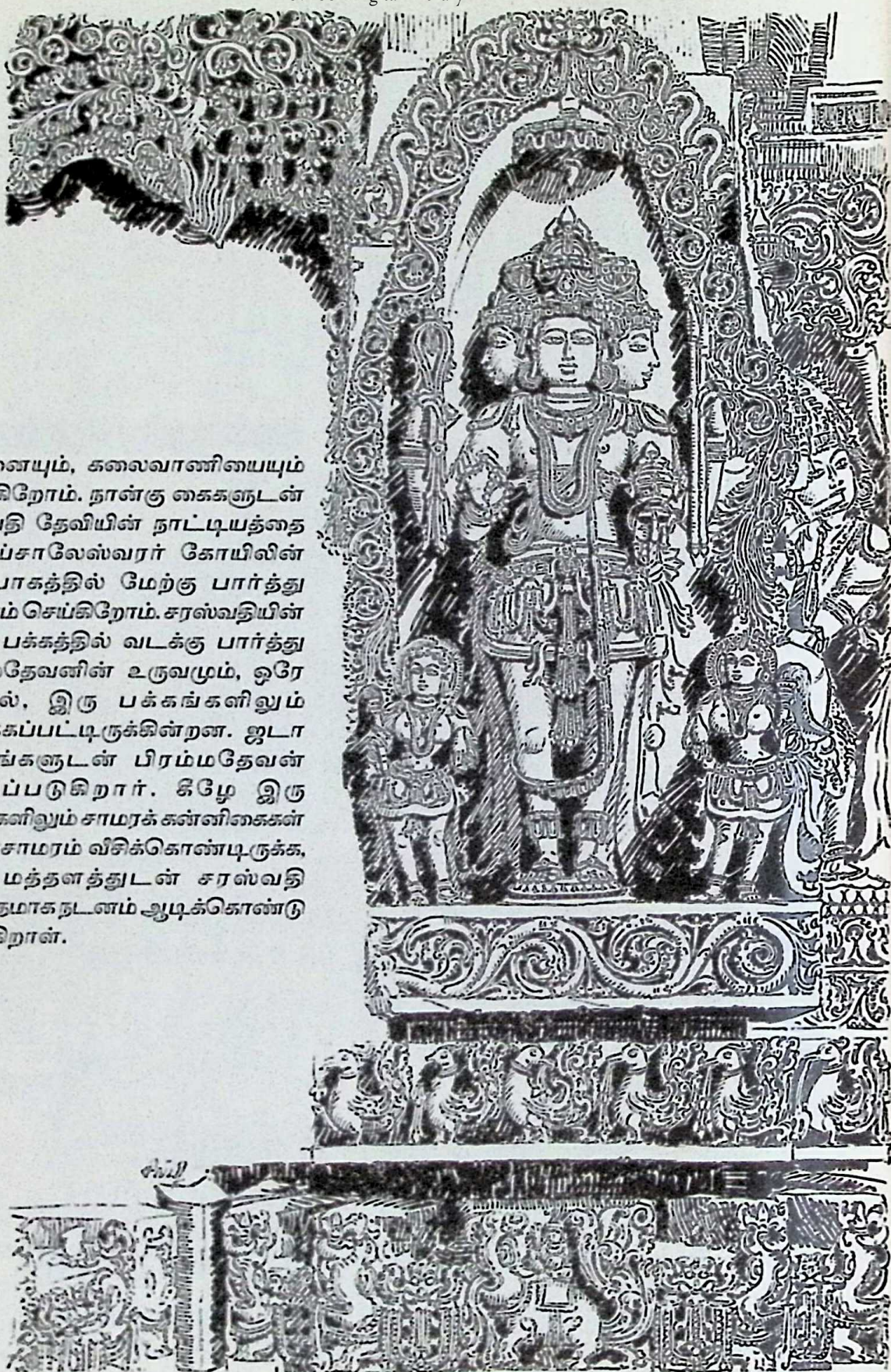
பிரம்மனும் தேவியும்!

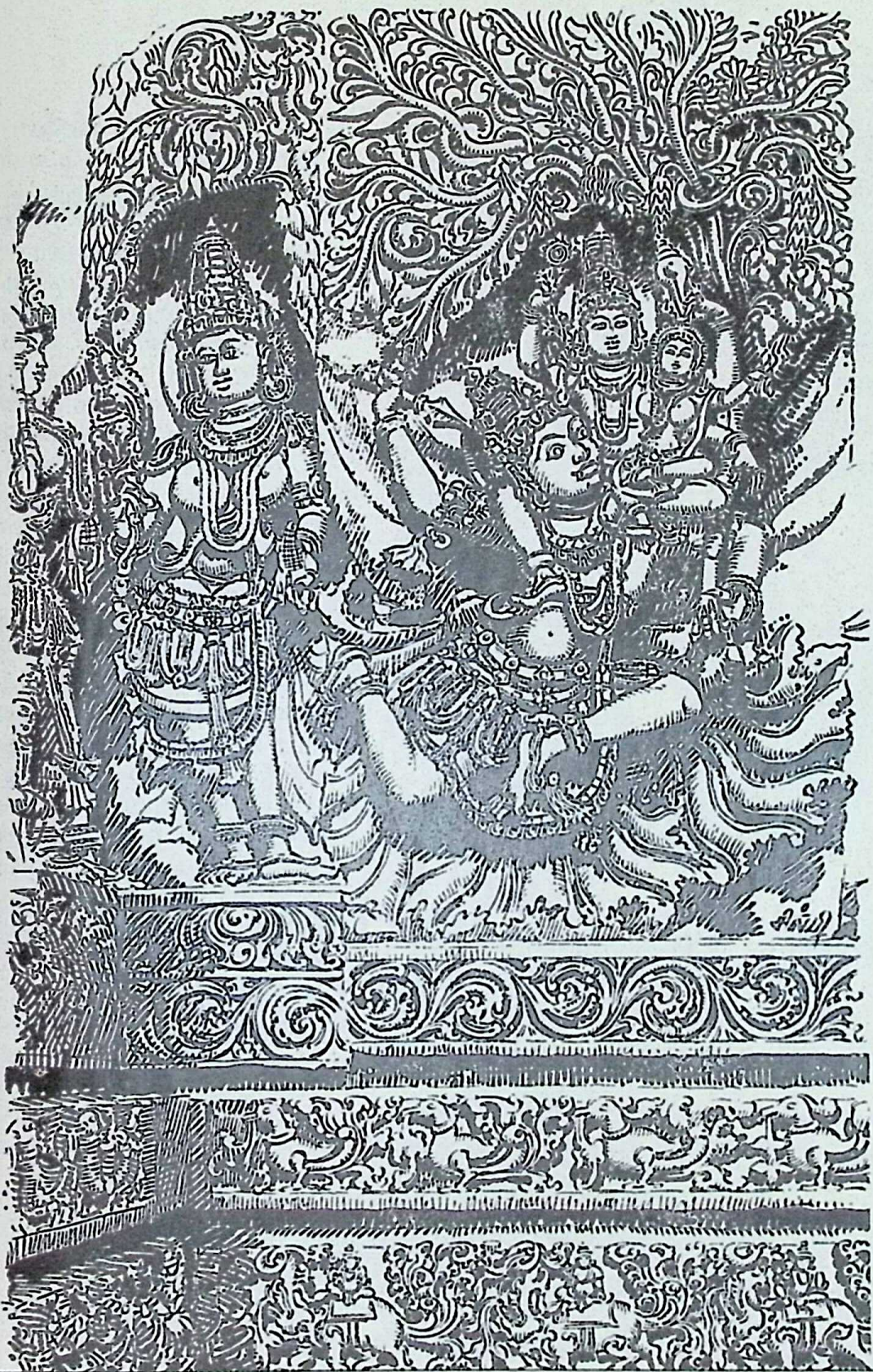
II தினோராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஹொய்சால அரசர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தலைநகரம், தொரசமுத்திரம், துவாரசமுத்திரம், துலாராவதிபுரம் ஆகிய பல பெயர்களுடன் வழங்கி, தற்சமயம் 'ஹளேபீடு' என்ற பெயரில் இருந்து வருகிறது.

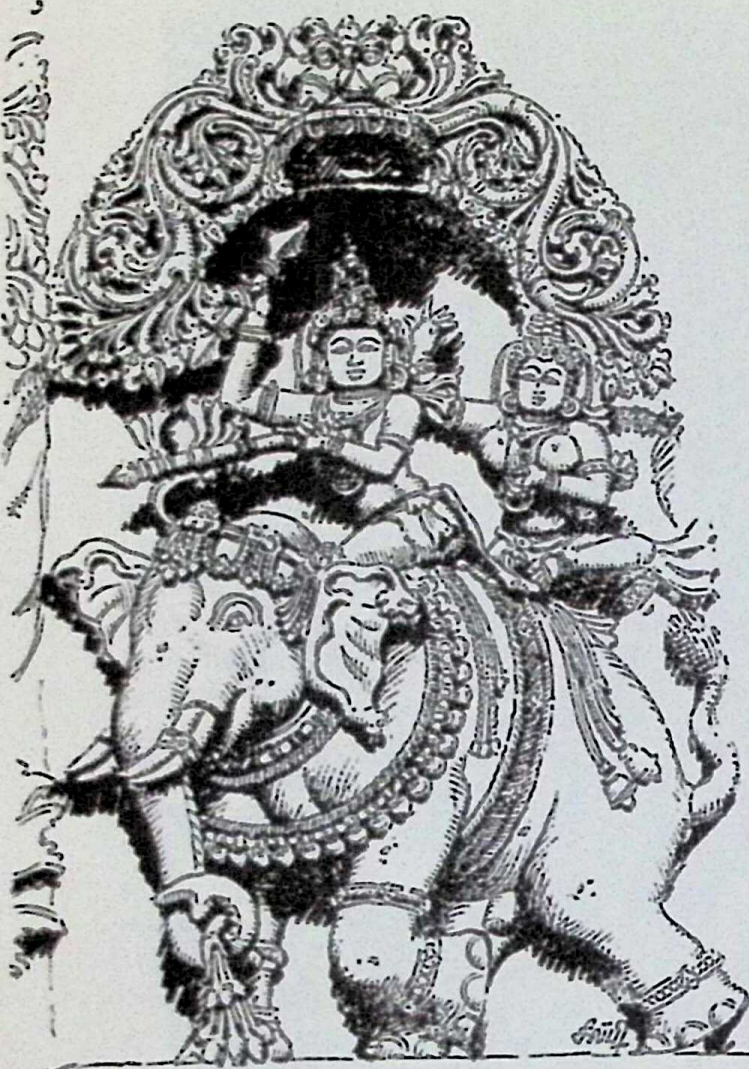
முகம்மதிய ஜெனரல் கப்பூர் என்பவனால் 1310-ல் பிடிக்கப்பட்டு, அதனுடைய செல்வங்களெல்லாம் பலவிதங்களில் சூறையாடப்பட்டன. இவற்றில் பின்னமே ஆகாத லோக சிருஷ்டி கர்த்தாவான பிரம்ம

தேவனையும், கலைவாணியையும் பார்க்கிறோம். நான்கு கைகளுடன் சரஸ்வதி தேவியின் நாட்டியத்தை ஹோய்சாலேஸ்வரர் கோயிலின் பின் பாகத்தில் மேற்கு பார்த்து தரிசனம் செய்கிறோம். சரஸ்வதியின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு பார்த்து பிரம்மதேவனின் உருவமும், ஒரே கல்லில், இரு பக்கங்களிலும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஐடா மகுடங்களுடன் பிரம்மதேவன் காணப்படுகிறார். கீழே இரு பக்கங்களிலும் சாமரக் கன்னிகைகள் வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டிருக்க, தாள மத்தளத்துடன் சரஸ்வதி ஆனந்தமாக நடனம் ஆடிக்கொண்டு இருக்கிறாள்.

பாரிஜாத புஷ்பஹரணம்!

இரண்டு கோயில்களின் இடையே 'பாரிஜாத புஷ்பஹரணம்' சிற்ப வடிவில் பிரத்தியட்சமாக நம் கண்முன் நிற்கின்றது. முந்தைய பக்கத்தில், கருடனின் மேல் பாமாவுடன் கிருஷ்ண

பரமாத்மா காட்சியளிக்கிறார். இந்திரலோகத்தில் உள்ள பாரிஜாத மரத்தைக் கருடன் அபகரித்துக்கொண்டு பறந்து செல்கிறான். இந்திரன் தன்னுடைய பட்டமகிஷி சசிதேவியோடு ஐராவதத்தின் மேல் ஏறிக்கொண்டு எதிர் நோக்கிச் சண்டை போடுகிறான். சாதாரண யானைக்கும் ஐராவதத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை, ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இரண்டு தந்தங்கள் காண்பிக்கப்பட்டிருப்பதில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். கால்கள் எடுத்து வைக்கும் பாவமும் வால் உயரே தூக்கியிருப்பதில் இருந்தும் யானை எவ்வளவு வேகமாக வருகின்றது என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. கருடனின் வலது பக்கத்தில் கையில் புஷ்பத்தை வைத்துக் கொண்டு சக்தி அம்சம் நிற்குகொண்டிருக்க, அருகே வெகு பயங்கரமான யுத்தம் ஒன்று நடந்துகொண்டு இருக்கிறது!

இந்த இரண்டையும், வெறும் ஜடத்தன்மை வாய்ந்த கல்லில் உயிர் கொடுத்து அற்புதமாகக் காண்பித்து இருக்கிறார்கள் அந்தத் தெய்விகச் சிற்பிகள்.

உலகளந்தான்...

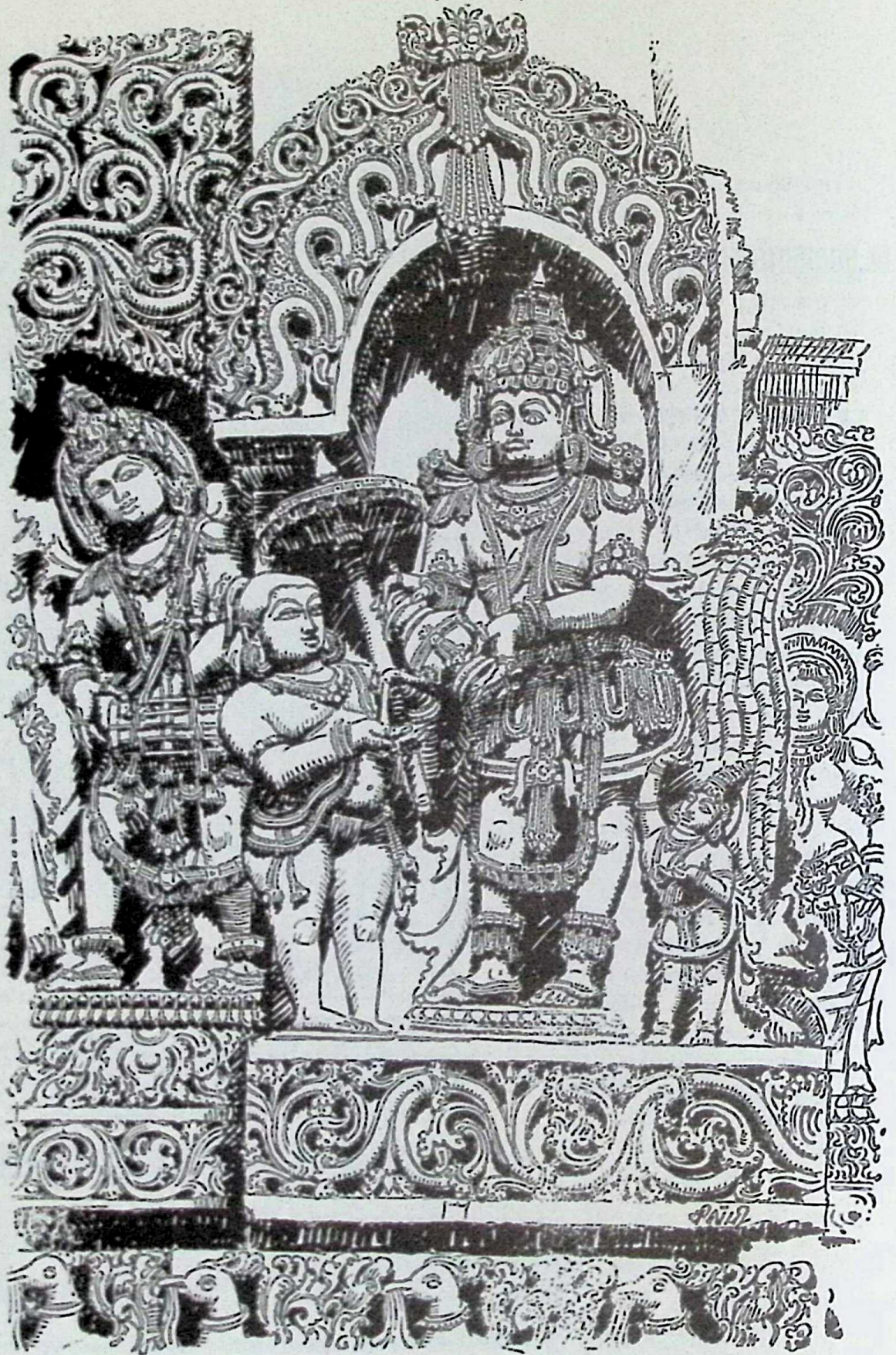
பத்து கைகளுடன் வெகு கவர்ச்சிகரமாக உள்ள நாட்டிய சரஸ்வதியைப் பார்த்து ரசித்த இடத்திலிருந்து சற்றுத் தெற்கு நோக்கிப் பார்த்தால், அங்கு உலகளந்த பெருமானைத் தரிசனம் செய்யலாம்.

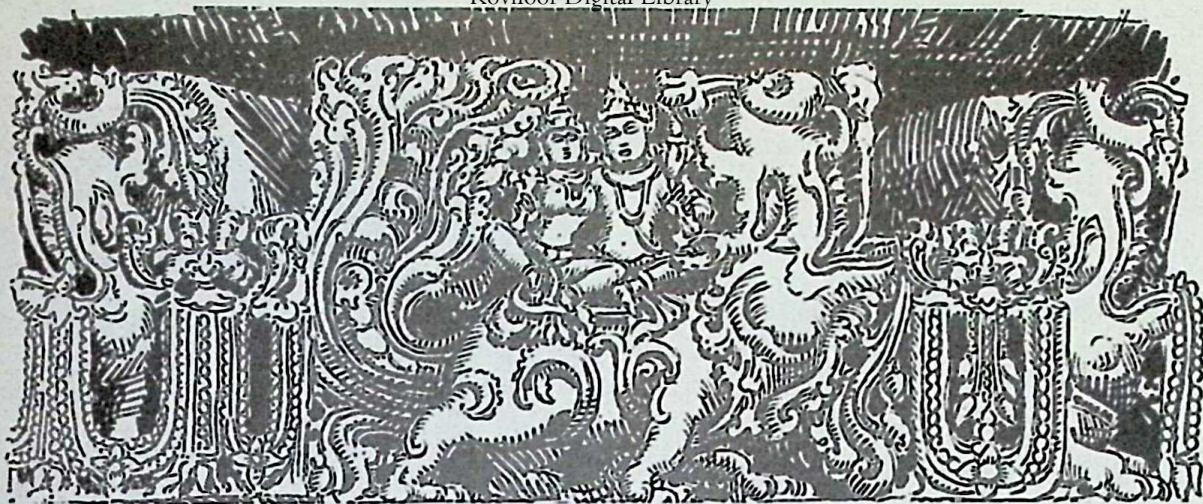
‘வாமனர்’ என்றவுடன் தலையில் குடுமி, யக்ஞோபவீதம், கௌபீனம், கையில் குடை முதலியவை கண்முன்னே தோன்றும். அதையே இன்னும் அழகிய வடிவில் சிற்பத்தில் பார்க்கிறோம். அசுர ராஜனான மகாபலி சக்கரவர்த்தி தாரைவார்த்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அசுர குருவான சுக்கிராச்சாரியார் இதைத் தடுப்பதையும் சிறிய உருவில் வலது பக்கத்தில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கீழே கருடாழ்வார் கைகூப்பி இந்த ஆனந்தக் காட்சியைக் கண்டு பரவசமாகிறார்.

சீனி

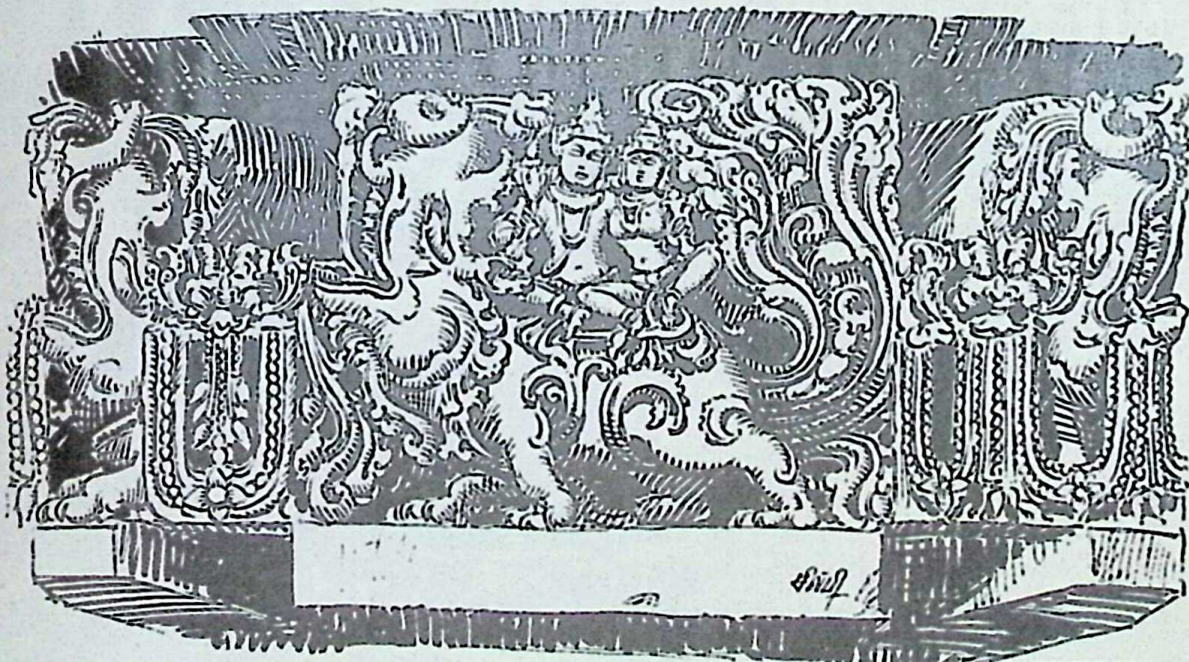

மோட்சக் கதை சொல்லும் சிற்பம்!

III ரிஜாத புஷ்பஹரணத்தின் காட்சியைக் கண்முன் கண்டு ஆனந்தித்த அதே இடத்தில், தெற்குப் பக்கத்தில் கஜேந்திர மோட்சக் கதை சிற்ப வடிவில் வெகு அழகாக அமைந்திருப்பதையும் காணலாம்.

தாமரைத் தடாகத்தில் புஷ்பம் பறித்துக் கொண்டிருக்கும்போது முதலையினால் தன் கால் கௌவப்படவே தனக்கு நேர்ந்த கதியைக்

குறித்து கஜேந்திரன் தாமரைப் புஷ்பத்தை துதிகையினால் உயர்த்தித் தூக்கிக்கொண்டு ஓலமிடுகிறது. உள்ளத்தை உருக்கும் இந்த அபயக் குரலைக் கேட்ட பரமாத்மா, கருடன் மேல் ஏறிக்கொண்டு சங்கு-சக்கரம், கதை, வில்-அம்பு, கத்தி-கேடயம் முதலிய ஆயுதங்களுடன் யுத்த சன்னத்தராக வெகு வேகமாக விரைந்து வந்து முதலையைக் கொன்று தன்னுடைய பக்தனான கஜேந்திரனைக் காப்பாற்றுகிறார்.

வலது கையில் உள்ள சக்கரத்தை உயரத் தூக்கி வேகமாக முதலையின் மேல் எறிய, சக்கராயுதத்தினால் முதலையின் சரீரம் துண்டிக்கப்படுகிறது. முன்னொரு சமயம் சாபத்தினால் முதலையான கந்தர்வன், இப்போது சாப விமோசனம் அடைகிறான். அவன் பகவானைத் துதிக்கும் காட்சியும் தத்ரூபமாகக் கண்முன்னே கலை வடிவமாகி உள்ளது.

தாமரைத் தடாகத்தில் தாமரை மலர்களுடன் மீன்கள், ஆமைகள் முதலியவையும் காணப்படுகின்றன.

இந்தச் சிற்ப வரிசைகளின் கீழே யானிகள் வரிசையாகக் காணப்படுகின்றன. யானிகள் ஒவ்வொன்றும் நுணுக்க வேலைப்பாடுகளுடன் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தனை அற்புதமான இந்தச் சிற்ப வரிசையின் உயரம் ஒரே அடிதான் என்பது மிகவும் வியப்பை ஊட்டுகிறதல்லவா?

யானைத் தோல் உரித்து...

ஹொய்சாலேஸ்வரர் கோயிலைப் பிரதட்சணமாகச் சுற்றிக் கொண்டு வரும்போது, தெற்கு வாசலைத் தாண்டியவுடன் ஓர் உக்கிர தாண்டவத்தைக் கண்டு திடுக்கிடுகிறோம்.

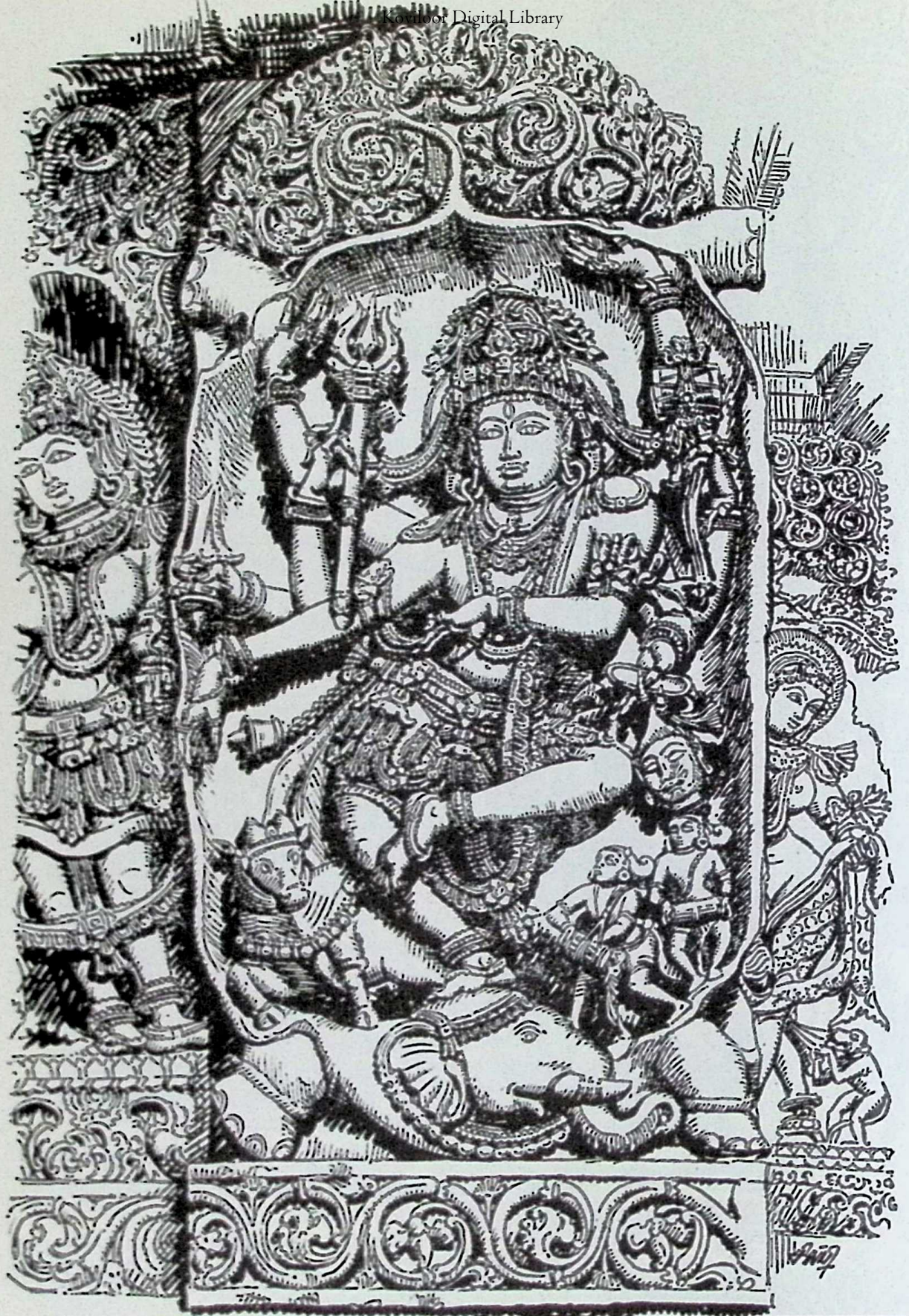
பரமசிவனுடைய எட்டு வீரச் செயல்களில் ஒன்று காட்சியளிக்கிறது. யானை ரூபத்தில் அட்டகாசம் செய்துகொண்டிருந்த அசுரனைக் கிழித்துத் தோலைப் போர்த்திக்கொண்டு, உக்கிரமாகத் தாண்டவமாடும் காட்சியைத் தரிசிக்கிறோம். யானையின் தலையின் மேல் வலது காலை வைத்து மிதித்துக்கொண்டு யானையின் பின் கால்கள் - வால் உள்ள பாகத்தைப் பின் கைகளால் தலைக்கு மேலே உயரத் தூக்கிப் போர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்.

இன்னும் சற்றுக் கவனித்து உற்று நோக்கினால் உயரத் தூக்கிய இடது கை கட்டை விரலின் கூரிய நகம் தோலைத் துளைத்துக்கொண்டு மேலே வெளி வந்திருப்பதையும் காணலாம்.

சிவ தாண்டவத்துக்குத் தகுந்தாற்போல தாள மத்தளங்கள் முழங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அதற்கு ஏற்றாற்போல் உக்கிர மூர்த்தியினுடைய வாகனமான ரிஷபமும் முன் காலை உயர்த்தியும் கீழே வைத்தும் நர்த்தனம் செய்கிறது!

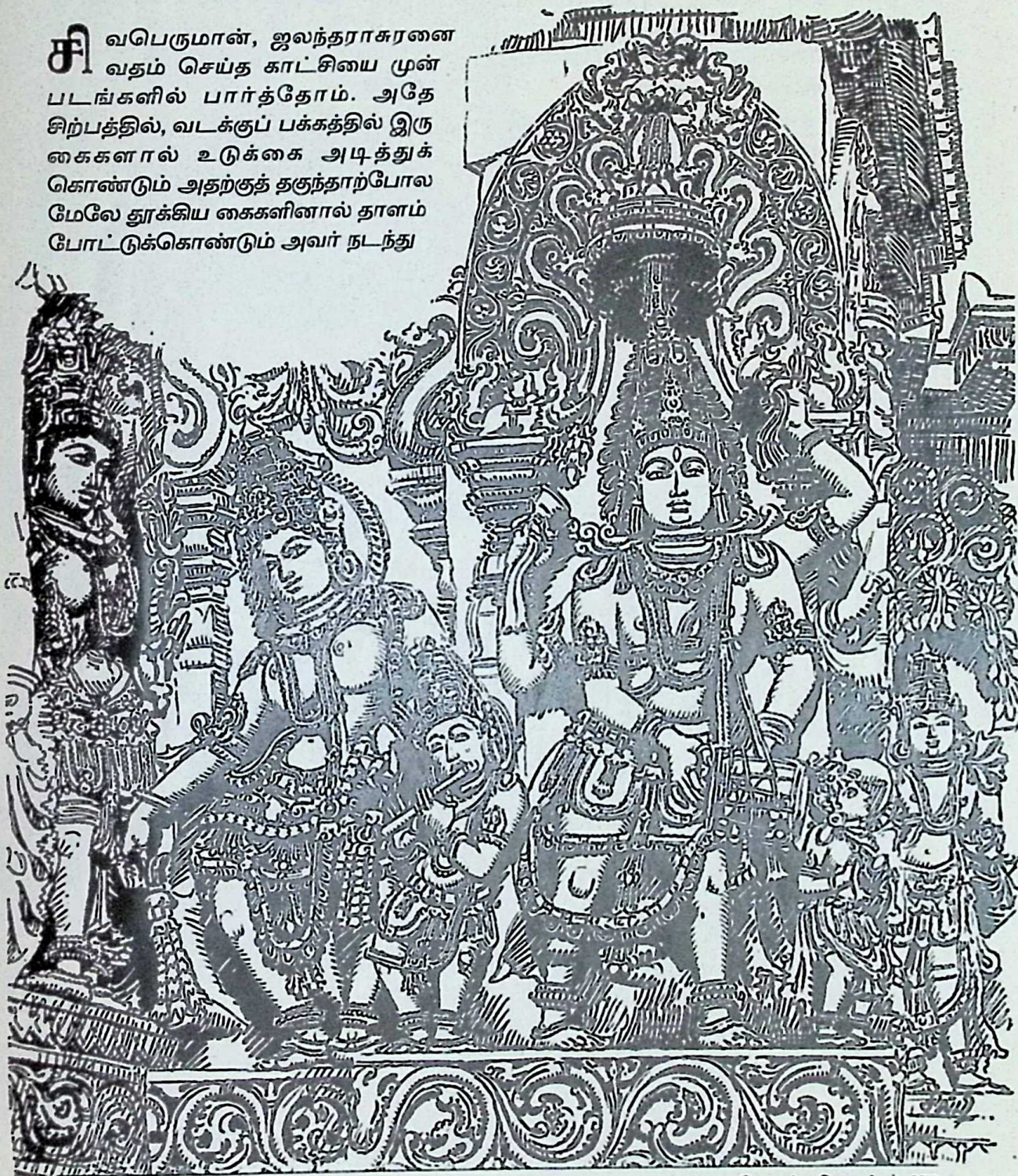
சிவபிரானது இடது கைகளில் உடுக்கை, பிரம்ம கபாலம், அசுரனின் தலை - இவை காட்சி தருகின்றன. வலது கைகளில் திரிகுலத்தையும் கத்தியையும் ஏந்தியிருக்கிறார்.

கோர தாண்டவமாடும் இந்த மூர்த்தி, ஐடா மகுடம் தரித்திருக்கிறார். அவரது காதுகளையும் கைகளையும் நாக ஆபரணங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. தலைக்கு மேலே காணப்படும் அற்புதமான கொடி வேலைப்பாடுகள் நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கின்றன.

தாளமும் வதும்!

சி வபெருமான், ஜலந்தராகரனை வதம் செய்த காட்சியை முன் படங்களில் பார்த்தோம். அதே சிற்பத்தில், வடக்குப் பக்கத்தில் இரு கைகளால் உடுக்கை அடித்துக் கொண்டும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல மேலே தூக்கிய கைகளினால் தாளம் போட்டுக்கொண்டும் அவர் நடந்து

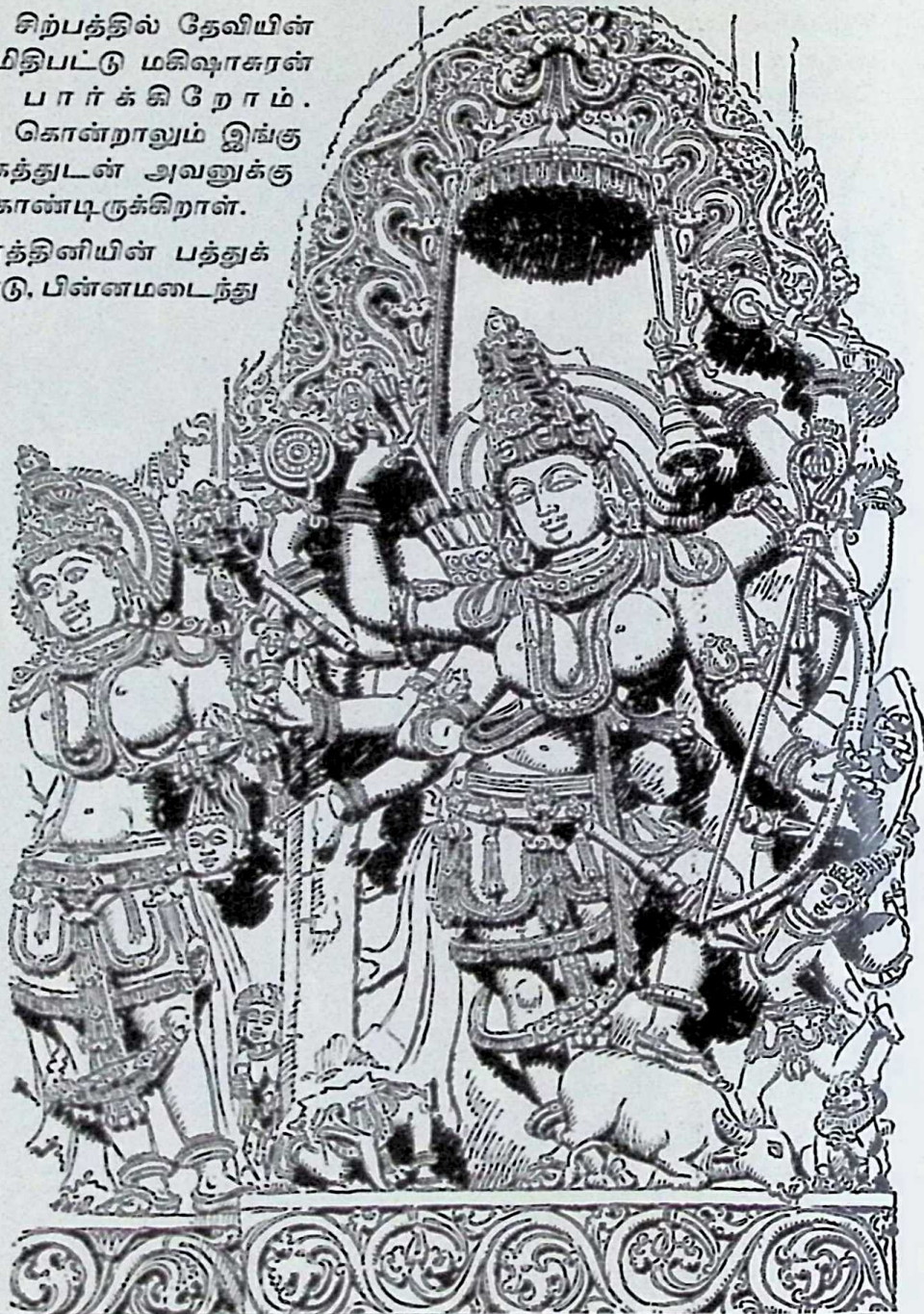

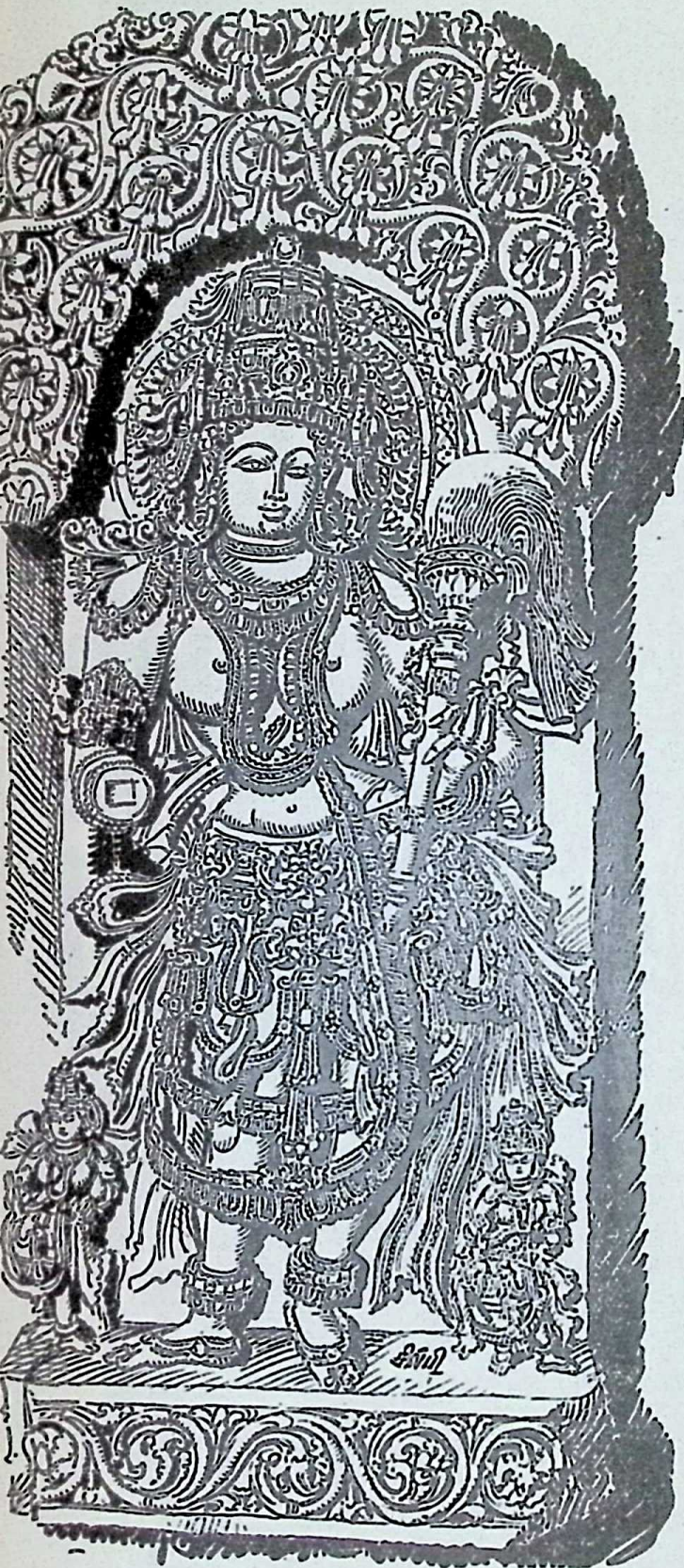
சென்றுகொண்டு இருப்பதைக் காண்கிறோம். அவர் நடக்கும் பாவம் சிற்பத்தில் வெகு அற்புதமாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைகளில் புஷ்ப மாலைகளை வைத்துக்கொண்டு நடனம் ஆடுகிறாள் தேவி.

இங்கு உள்ள சிற்பத்தில் தேவியின் இடது காலில் மிதிபட்டு மகிஷாசுரன் மடிவதைப் பார்க்கிறோம். மகிஷாசுரனைக் கொன்றாலும் இங்கு சாந்தமான முகத்துடன் அவனுக்கு அருள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறாள்.

மகிஷாசுரமர்த்தினியின் பத்துக் கைகளில் இரண்டு, பின்னமடைந்து இருக்கின்றன.

இந்தச் சிற்பத்தின் அருகிலேயே கோரைப்பற்களுடனும் கையில் அசுரன் தலையும் பிரம்ம கபாலமும் ஏந்தியபடி அதி உக்கிரமான பார்வையுடன் பயங்கரமாகத் தோற்றமளிக்கிறாள் பராசக்தி.

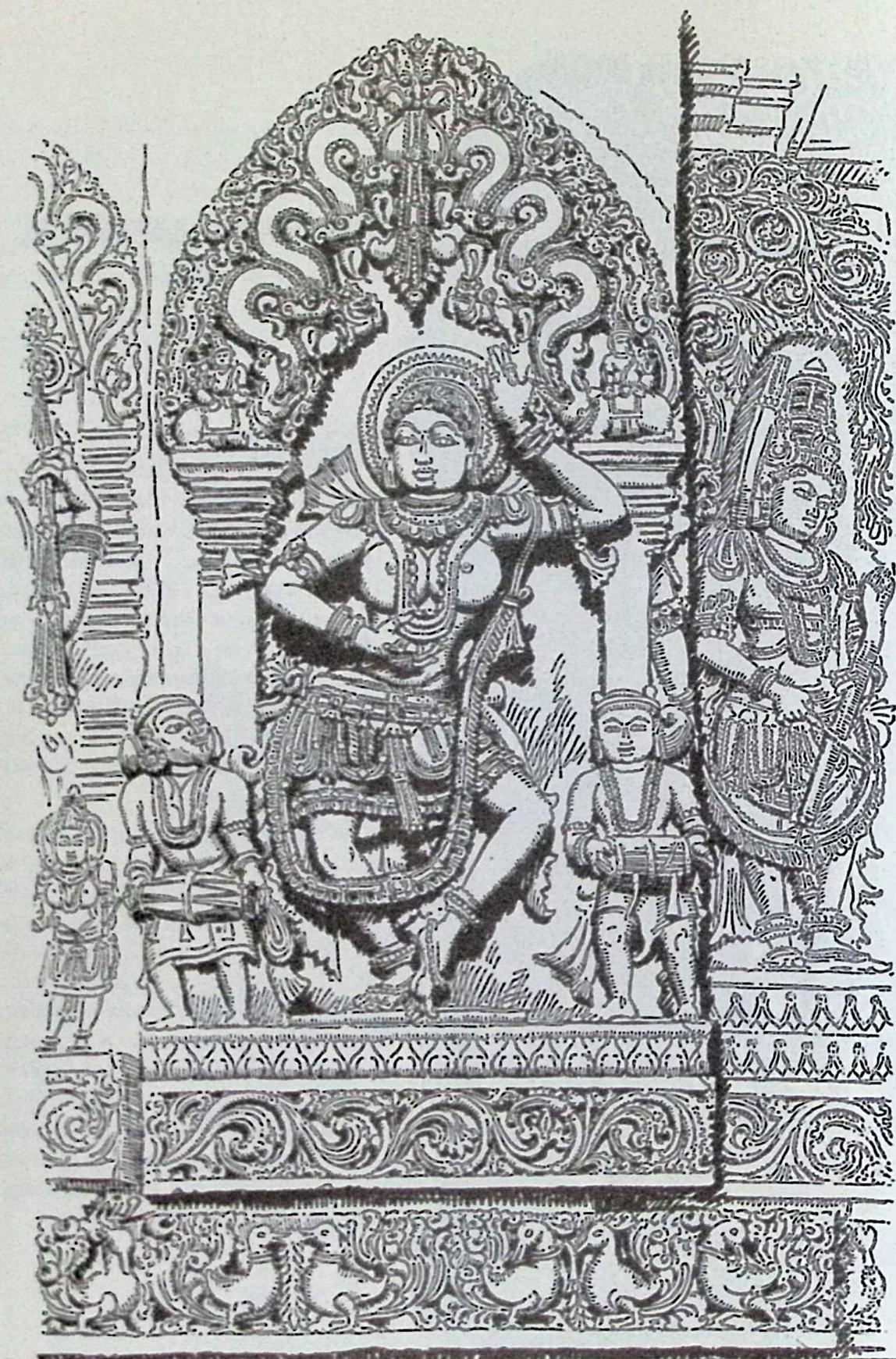

வெண்சாமர கன்னிகை!

ஹொம் சாளேஸ்வரர் சந்நிதியின் வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள வெண்சாமரக் கன்னிகையை, வலது கரம் பின்னமாகிய நிலையில் பார்க்கிறோம். கிரீடம் முதல் பாதக்கொலுசு வரை எவ்வளவு விதவிதமான ஆபரணங்கள்! சாமரம்தான் எவ்வளவு தத்ரூபமாக அமைந்திருக்கிறது. மேலே உள்ள கொடி ஒவ்வொன்றும் தனித் தனியாகக் குடைந்து காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கஜேந்திர மோட்சம் சிற்ப வடிவில் உள்ளதைப் பார்த்துக் கொண்டு திரும்பும்போது, அதன் அருகில் மோகினி ரூபத்தில் விஷ்ணு நடனம் ஆடிக்கொண்டு இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். அபிநயத்துக்கு ஏற்ப கைவிரல்களின் பாவங்களும், தாளத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் இடது பாதத்தின் விரல்களும் தான் பேசுகின்றன. இரு பக்கங்களிலும் மத்தளங்கள் முழங்க அருகே கந்தர்வன் ஒருவன் ஒருவிதமான யாழ் வாத்தியத்தை வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

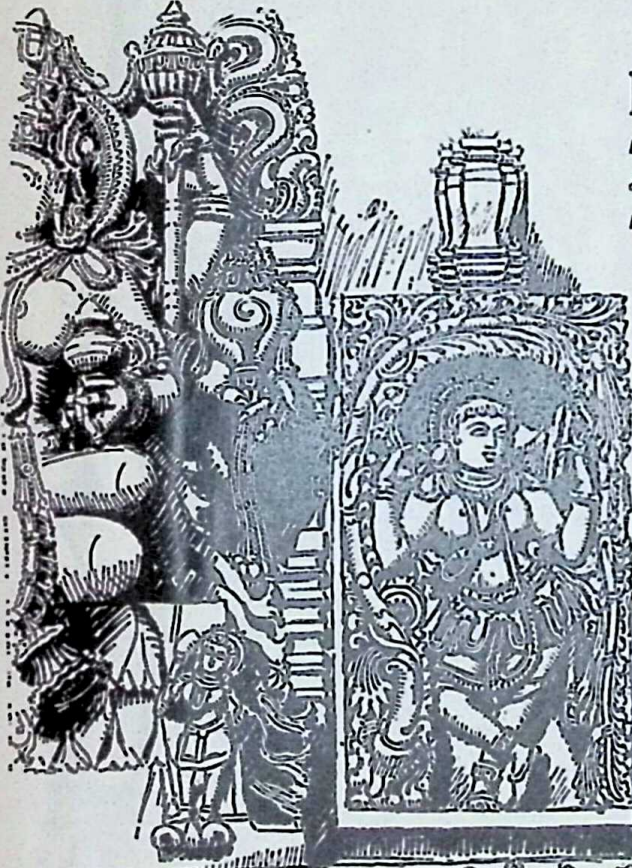

சிங்கார ரூபவதி!

பீ மன் பகதத்தனுடன் உக்கிரமாகச் சண்டை போடும் காட்சி, மேலே மிகச் சிறிய உருவில் சித்திரித்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பீமனுடைய பராக்கிரமத்தை, அவனால் தூக்கி எறியப்பட்ட யானைக் குவியல்களில் இருந்து ஊகித்துக்கொள்ளலாம்.

கண்ணாடியை வைத்துக்கொண்டு தன் வலது காதணியைச் சரி செய்து கொள்ளும் ரூபவதி, லட்சுமி நாராயணன் சிற்பத்தின் பக்கத்தில் காண்கிறாள். ஒரு பெண் தாளம் போட, மற்றவள் உடுக்கை தட்ட அருகே ஒருவன் வேணுகானம் செய்கிறான். மற்றும் வாத்திய கோஷ்டிகள் பல இருக்கின்றன. இந்தக் கோஷ்டிக்குப் பின்னால் ஒரு மரம் காய்த்துப் பூத்துக் குலுங்கி, இந்தச் சிற்பத்துக்கு அழகு செய்கிறது.

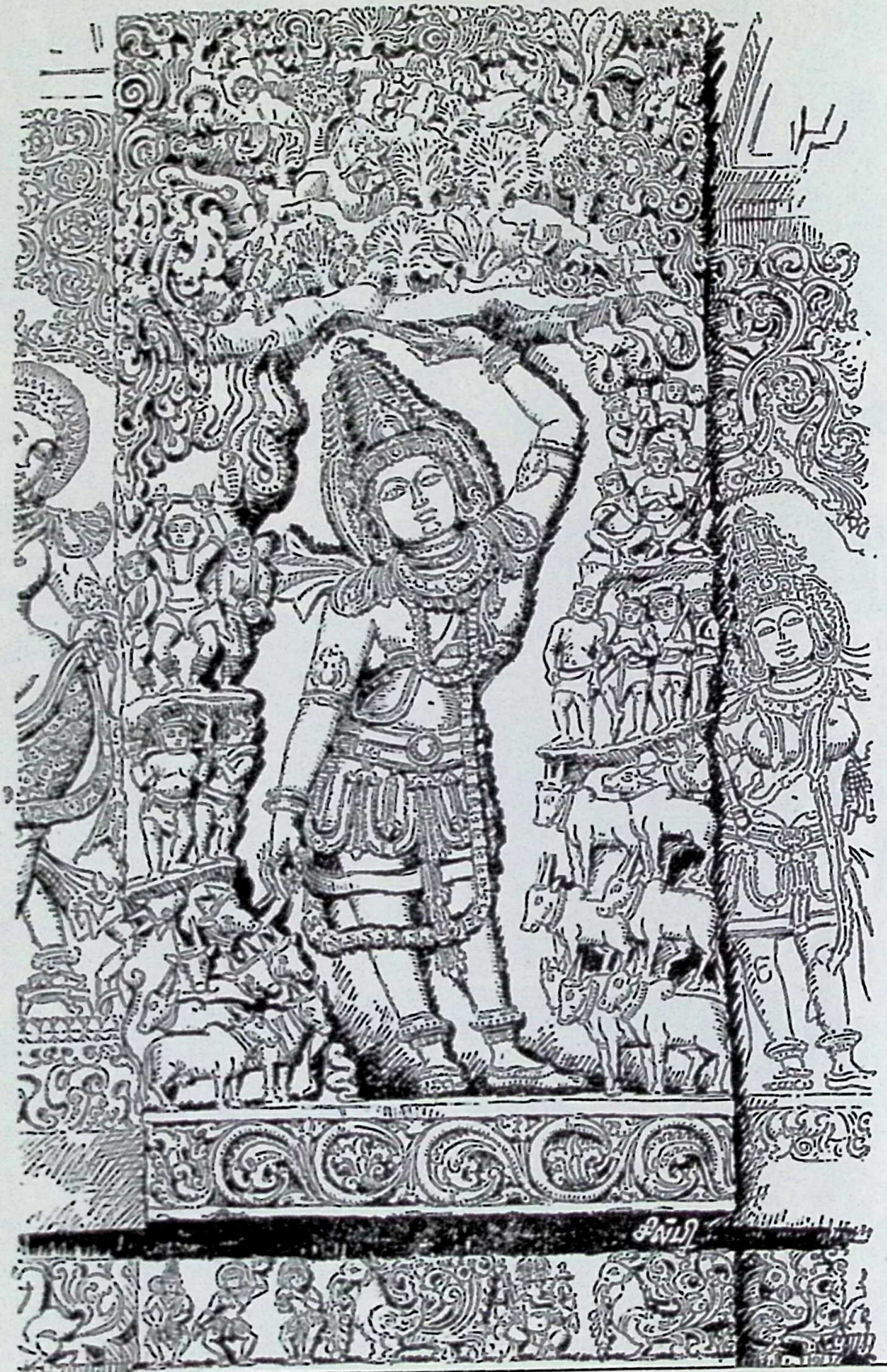

கோவர்த்தனன் துரிசனம்!

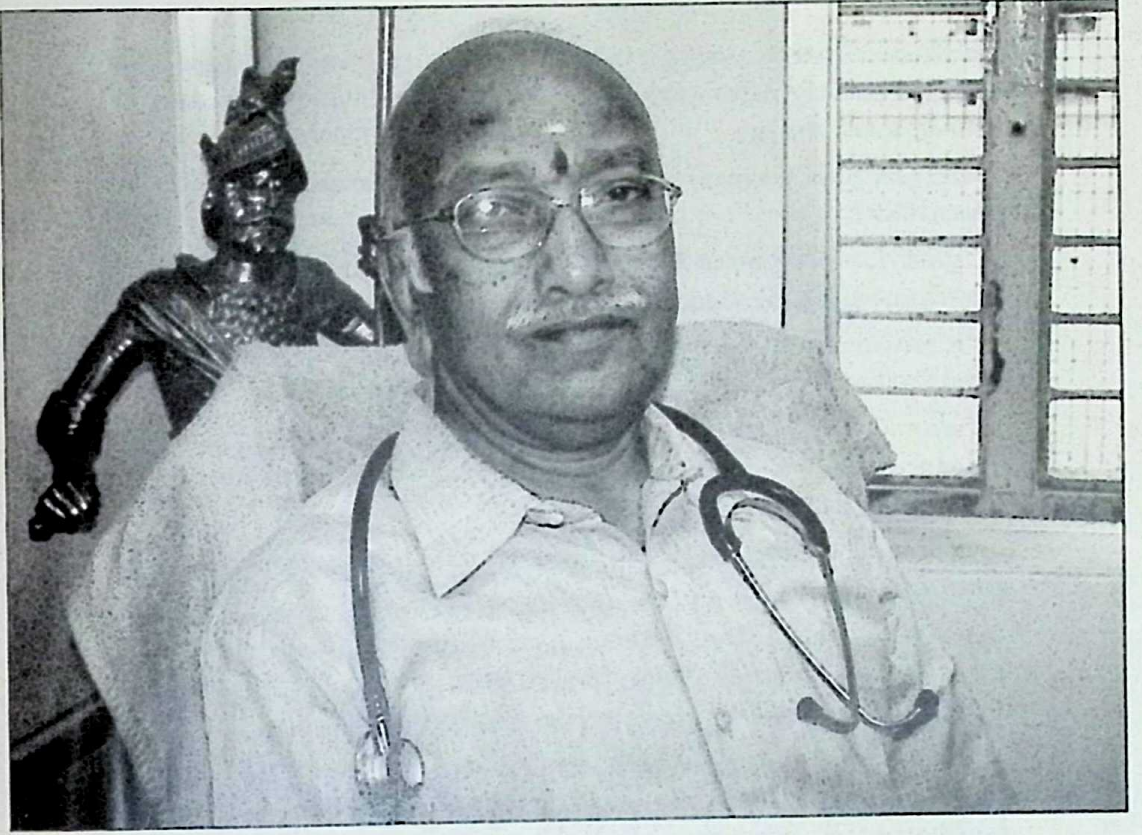
கஜ சம்ஹார மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் கிருஷ்ணன் கோவர்த்தன கிரியைக் குடைபோலத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்ப்பதிலிருந்து, இந்தக் கோயிலை நிர்மாணித்தவரின் சிவ விஷ்ணு பேதம் இல்லாத தன்மையை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. இன்னும் நன்றாகக் கோவர்த்தன பர்வதத்தைப் பார்த்தால் பூமியிலிருந்து மலை பெயர்க்கப்பட்டு மேலே தூக்கப்பட்டதும், அடியில்

இருந்து பாம்புகள் புற்றிலிருந்து அப்படியே தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் விதத்தையும், அதில் உள்ள விருட்சங்களையும், வன விலங்குகளையும் காணலாம். பூமியில் மாடுகளும் இடையர்களும்; தங்களைக் காப்பாற்றியதற்காக, கிருஷ்ணனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் சிற்பத்தில் அனைத்தும் தத்ருபமாக வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. படத்தின் கீழே மிகச் சிறிய உருவில் இரண்டு அன்னப்பட்டிகளின் இடையே விநாயகர் நர்த்தனம் புரிவதையும் காணலாம். இந்தக் கோயிலில் எங்கு பார்த்தாலும் எந்தச் சிற்பத்தின் நுணுக்கத்தைக் கவனித்தாலும், சிற்பிகளின் விசேஷமான கைத்திறன் நமக்குத் தெளிவாகிறது. யாளி வரிசையின் மற்றொரு விசேஷ வேலைப்பாடுகளையும் இங்கு காண்கிறோம்.

ஒரு பக்தர்...

“சில்பியைச் சந்தித்தேன்..!”

டாக்டர் எம்.வி.ஆச்சால்

நான் ஓர் ஒவியனாக வேண்டுமென்று விரும்பினேன்; ஆனால், மருத்துவர் ஆகிவிட்டேன். எனினும், கோபுலு மற்றும் அமர ஒவியர்களான சில்பி, மணியம் ஆகியோருடன் பழகும் அரிய வாய்ப்பைத் தேடிக்கொண்டேன். மணியம் அவர்களின் குமாரர் மணியம் செல்வன் மூலம் கோபுலு அவர்களைச் சந்தித்துப் பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. என் நெடு நாளைய தவம், சில்பி அவர்களைக் காண வேண்டும் என்பதுதான்.

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் போஸ்ட் கிராஜுவேஷன் முடித்து, போஸ்டிங் எங்கே போட்டுவிடுவார்களோ - சில்பியைப் பார்க்க முடியாமலே போய்விடுமோ என்ற கவலை, மனதை அரித்துக்கொண்டு இருந்தது.

ஒருவழியாக - பெரம்பூர் ஜவகர் நகரில் சில்பி இருப்பதை அறிந்து, ஒரு நாள் மாலை அங்கு சென்றேன். பலரை விசாரித்தும் வீடு தெரியவில்லை. இருட்டிவிட்டது. சரி, இன்னொரு நாள் வந்து தேடிப்

பார்க்கலாம் என நினைத்துத் திரும்பியபோது, ஒருவர், "அதோ எதிர் வீட்டில் வெளியில் உலவுகிறாரே - அவர்தான் சில்பி!" என்று சொன்னதும் எனக்கு உயிர் வந்தது.

வீட்டின் முன் சென்று, "ஓவியர் சில்பி சாரைப் பார்க்க வந்தேன். அது நீங்கதானே?"

"நீங்க யார்? எதுக்காக என்னைப் பார்க்கணும்?" என்று விரைப்பாக, ஒருமித காரத்தோடு கேட்டார்.

"உங்களைப் பார்த்து நமஸ்காரம் பண்ணணும்னு வந்தேன்!" என்று நான் சொல்ல, "எனக்கு எதுக்கு நமஸ்காரம்?" எனக் கேட்டார்.

"மகா பெரியவாளைத் தரிசனம் பண்ணினேன். அதை அடுத்து உங்களையும் தரிசனம் பண்ணணும்னு வந்தேன். தொந்தரவுக்கு மன்னிக்கணும்!"

அவருடைய விரைப்பு, பெரியவா பற்றி நான் சொன்னதும் கொஞ்சம் தளர்ந்தது.

"சரி, உட்காருங்கோ. பெரியவாளைப் பார்த்தப்புறம் என்னைப் பார்க்கணும்னு எப்படித் தோணித்து? அவா எங்கே... நான் எங்கே?" என்றார். நான் விளக்கமாகப் பேச ஆரம்பித்தேன்.

"வாணிமகாலில் ஒரு நிகழ்ச்சி. இடைவேளையில் வெளியில் வந்தால், அங்கே இருந்த 'பங்க்' கடையில் நீங்கள் பெரிய சைனில் வரைந்த கன்னியாகுமரி அம்மனின் ஓவியம் பார்த்தேன். அது கிழிந்துபோய் இருந்தது. ஆனாலும் அபிஷேகம் முடிந்து, அலங்காரம் செய்து, திடீரென்று திரை விலக்கி ஆரத்திக் காட்டினால் எப்படி ஜெகஜ்ஜோதியாக அம்பாள் இருப்பாளோ, அப்படியான தரிசனம் கிடைத்தது உங்களின் ஓவியத்தில்!

சர விளக்குகளின் சுடர், அழகழகான திருவாபரணங்கள், கண்களில் ஒளி.. அந்தப் படம், அந்த சைனில் எனக்கு வேண்டும் என்று என் மனம் விரும்பியது. அதே மாதிரி, தீவத்திடல் கண்காட்சியில் பிரமாண்டமான உங்களின் ஓவியம் ஒன்று... மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் - புது மண்டபத்திலிருந்து வரைந்த காட்சி. அந்த 'வியூ'வைப் பார்த்தால், கேமராவில் படம் பிடித்து, 10, 15 மடங்கு எடுத்து ஒட்டினால்கூட அப்படி வருமா என்று அதிசயப்பட்டேன்.

எனக்கு, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் படிப்பு முடிந்துவிட்டது. சென்னையிலிருந்து வெகு தொலைவில் போஸ்டிங் போட்டுவிட்டால், மகா பெரியவாளை மீண்டும் தரிசிக்க வாய்ப்பு கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று எண்ணி, ஸ்வாமிகள் கலவையில் இருப்பதாகத் தெரிந்து அங்கு சென்றேன்.

ஓர் அறையில் - தரையில், தர்ப்பைப் பாயில் தன் வஸ்திரத்தை விரித்து ஸ்வாமிகள் தலைக்கு மனைப்பலகை வைத்துப் படுத்திருந்ததை ஜன்னல்

வழியே காண நோந்தது. உலகமே போற்றும் அந்த மகானின் எளிமை, என்னை உருக்கியது. ஸ்வாமிகளின் இரு திருவடிகளும் ஜன்னல் வழியாக நன்றாகத் தரிசனம் தந்தன.

முன்பு ஒரு நாள் ஸ்வாமிகளை ஒரு மாட்டுக்கொட்டிலில் தரிசித்தேன். அப்போது, அவர் கண்களில் இருந்த சூரியன் போன்ற தீட்சண்யம், சந்திரனின் குளிர்ச்சி ஆகியவை என் மனதில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டன.

அன்று, கண்களால் ஸ்வாமியின் அருள் கிட்டியது. இன்று, திருவடிகளைத் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றேன். 'இனி எங்கோ வேலைக்கான போஸ்டிங்கில் போகுமுன் சில்பியைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவரிடம் அந்தக் கன்னியாகுமரி அம்மனின் ஓவியத்தைப் பெற முடியுமா?' என்று மனதில் ஏக்கம் - இதுதான் நான் இங்கு வந்ததன் நோக்கம்!" என்றேன்.

கலைஞர்களுக்கே உரிய பிடிவாதம், கம்பீரம் எல்லாம் 'பெரியவா' என்ற மந்திரச்சொல்லில் சில்பி சாரிடம் இருந்து காணாமல் போய்விட்டன. மகா பெரியவா பற்றிய தன் அனுபவங்களை, மடை திறந்தாற்போல் என்னிடம் கொட்ட ஆரம்பித்தார். அதற்குமுன் நான் கேட்ட கன்னியாகுமரி அம்மன் படத்தையும், மீனாட்சி அம்மன் கோயில் படத்தையும் சேர்த்து, நான் கேட்டுக்கொண்டதற்காக பெரிய சைஸில் இருந்த ராமேஸ்வரம் ஸ்வாமி - அம்பாள், திருநெல்வேலி அம்பாள் ஆகிய ஓவியங்களோடு பக்காவாக 'பேக்' பண்ணித் தந்தார்.

சில்பி அவர்களை நான்கைந்து முறையே சந்தித்தபோதிலும், மணிக்கணக்காக அவர் என்னிடம் பேசியது என் பாக்கியம். பல விஷயங்களை அவர் என்னிடம் ஒரு குழந்தையைப் போலப் பகிர்ந்து கொண்டார். அதை அவருடைய வார்த்தைகளாகவே இங்கே தருகிறேன்...

"வட மதுரை - 'மதுரா'வில் கிருஷ்ணனை வரையப் போனேன். ஏராளமான கூட்டம். 'இந்தக் கூட்ட நெருக்கடியில் உட்கார்ந்து எப்படி வரையப் போகிறேன்? மொழி வேறு தெரியாதே!' என்று திகைத்து நின்றேன். அப்போது அங்கு ஒருவர் வந்தார். 'நீங்கள் மதராஸியா? வாருங்கள்! உங்களுக்காக கிருஷ்ணர் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். உள்ளே வாருங்கள்!' என்று நேரே சந்தித்தீக்கே அழைத்துப்போய், அங்கு இருந்தவர்களிடம் எனக்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் செய்யும்படி உத்தரவு போட்டார். நான் என் உபகரணங்களை எடுத்துவைத்து வரையத் தொடங்குமுன், எனக்கு உதவியவரைத் தேடினால் அவரைக் காணவில்லை. அவரைப்பற்றி விசாரிக்கவும் எனக்கு மொழி தெரியவில்லை.

அவர் யார்? அவரை அனுப்பியவர் யார்... வேறு யார்? பெரியவாளைத் தவிர யார் இந்த அற்புதத்தைச் செய்ய முடியும்!

காசியில், பூதிவிஸ்வநாதரை சர்வ அலங்காரங்களுடன் வரைந்தேன். என் பணி முடிந்தபின், அங்கிருந்த பண்டாக்களுக்கு என்ன தோன்றியதோ, ஸ்வாமிக்கு அபிஷேகம் செய்வதை நான் பார்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்து, ஏதோ சமஸ்தானத்து மகாராஜாபோல் எனக்கு மரியாதை செய்தார்கள். அவர்கள் மனதிலிருந்து அதை நடத்தி வைத்தவர், சாட்சாத் மகா பெரியவாதான் என்று நான் மனதார நம்புகிறேன்.

காசி பூதிஅன்னபூரணியை வரைய உட்காருகிறேன். எக்கச்சக்கமான கூட்டம். வரும் பக்தர்கள், அம்பாள் மீது பூக்களைச் சொரிகிறார்கள்; லட்டு இரைக்கிறார்கள். எனக்கோ வரையவே முடியாத சூழ்நிலை. மூன்று நாட்கள் மட்டுமே இந்தச் சந்நிதி திறந்திருக்கும். 'எப்படி வரைவது?' என்று மனம் தளர்ந்தேன். ஆனால், நான் வரைவதற்காக அந்தச் சந்நிதியை மேலும் ஒரு வாரத்துக்குத் திறந்துவைத்து உதவினார்கள் நிர்வாகத்தார். அவர்கள் மனதிலிருந்து இந்த உதவியைச் செய்ய வைத்தது சாட்சாத் ஸ்வாமிகளைத் தவிர, வேறு யாராக இருக்க முடியும்!

துவாரகையை வரைந்து முடித்தபின், சமுத்திரத்தில் ஸ்நானம் செய்யச் சென்றேன். அப்போது, பெரிய அலை ஒன்று என்னைக் கடலுக்குள் இழுத்துச் சென்றது. அங்கிருந்த பாறையைப் பிடித்துத் தப்ப முயன்றேன். அது என் கையைக் கிழித்து ரத்தம் கொட்ட வைத்தது. மயக்கம் வந்தது. பெரியவா ஞாபகம் வந்தது. என்னிடம் பெரியவா, 'நீ நிறைய ஸ்தலங்களை வரையப் போகிறாய். அவை நீ வரைந்ததாலேயே ஆழ்வார், நாயன்மார் பாசரங்கள் புகழ் பெற்றதுபோல 'சில்பி வரைந்த ஸ்தலங்கள்' என்று புகழ் பெறும். உன் கீர்த்தி என்றென்றும் நிற்கும்' என்று ஆசீர்வதித்தாரே. இன்று இப்படி சமுத்திரத்துக்குப் பலியாகும்படி நோந்துவிட்டதே!' என்று எண்ணியபடி பின் நினைவு தப்பி, அந்தக் கரடு முரடான பாறையையும் கை நழுவவிட்டேன்.

எனக்கு நினைவு திரும்பியபோது, ஓர் ஆஸ்பத்திரியில் பத்திரமாக இருந்தேன். என்னைக் காப்பாற்றிக் கரை சேர்த்தது ஸ்வாமிகளைத் தவிர, வேறு யார்!

பத்ரிநாத் ஸ்தலத்துக்குப் போக மினி பஸ்சில் பிரயாணம் செய்தேன். என் ஓவிய உபகரணங்களை பஸ்சினுள்ளே வைக்க இடம் இல்லாததால், பஸ்ஸின் 'டாப்'பில் வைத்துவிட்டார்கள். வழியில் ஸ்வாமிகளையே தியானித்துக்கொண்டு வந்தேன். ஒரு கேட் முன்பு, பஸ் கொஞ்ச நேரம் நின்றது. என் ஓவிய உபகரணங்கள் பஸ்ஸின் 'டாப்'பில் பத்திரமாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கச் சொன்னேன். 'அங்கு எந்தப் பொருளும் இல்லை' என்றான் பஸ் டிரைவர் பையன். எனக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. அவை இல்லாமல் நான் பத்ரிநாத் சென்று என்ன செய்யப் போகிறேன்? 'டென்ஷன்' ஆகிவிட்டது.

அப்போது எங்கள் பஸ்ஸுக்குப் பின்னால் வந்த கார் டிரைவர், வழியில்

என் ஒவிய உபகரணங்கள் காற்றில் பறந்து விழுந்ததைப் பார்த்து, எடுத்து வந்திருக்கிறார். அதை என்னிடம் ஒப்படைத்தார். பிரமிப்பிலும் மகிழ்ச்சியிலும் திக்குமுக்காடிப் போனேன்.

பத்ரிநாத்தில் நடந்தது இன்னும் விசேஷம். அந்த இடம், எல்லையில் ராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் அங்கு பூஜை செய்யும் ராவலுக்குக் (நம்பூதிரி) கடிதம் பெற்றுப் போயும், அவருக்கும் அந்தக் கோயில் தர்மகர்த்தாக்களுக்கும் சுமுக உறவு இல்லை என்பது, அங்குச் சென்ற பிறகுதான் தெரிந்தது.

ராவல் உதவி செய்ய முன்வந்தும், தர்மகர்த்தாக்கள் தடுத்தார்கள். உட்கார்ந்து வரைய இருந்த என்னை, 'கிளம்பு! கிளம்பு! இங்கே பொருட்கள் எதையும் வைக்கக்கூடாது! பெரிய ஆபீசர் குடும்பத்துடன் ஸ்வாமி தரிசனத்துக்கு வருகிறார். இங்கு யாரும் நிற்கவே கூடாது!' என்று விரட்டினார்கள். நான் என் பொருட்களை எடுப்பதற்குள் அந்த மிலிட்டரி ஆபீசர், தன் குடும்பத்துடன் அங்கு வந்துவிட்டார். தர்ம கர்த்தாக்கள், என்னைக் கண்டபடி திட்டித் தீர்த்தார்கள்.

மிலிட்டரி ஆபீசர் என்னையும் என் ஒவிய உபகரணங்களையும் பார்த்ததும் அருகில் வந்து, 'நீங்கள் சில்பி மகராஜ்தானே? உங்களைப் போட்டோவில் பார்த்திருக்கிறேன். நீங்கள் வரைந்த காசி ஸ்ரீஅன்னபூரணி ஒவியத்தை எங்கள் பூஜை அறையில் வைத்திருக்கிறோம். அதை வைத்தபின்பு நாங்கள் நிம்மதியாக - அமோகமாக இருக்கிறோம். உங்களைத் தரிசித்தது எங்கள் பாக்கியம்!' என்று கூறியபடி, தம்பதி சமேதராக என் காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்தனர். அத்துடன், அங்கு இருந்தவர்களிடம் 'சில்பி மகராஜ்'க்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்யுங்கள்' என்று உத்தரவும் போட்டார்.

பஸ் மேல் வைத்த உபகரணங்கள் பறந்துபோய் விழுந்து மீளக் கிடைத்ததற்கும், பத்ரிநாத் பிரச்னை சுலபமாகத் தீர்ந்ததற்கும் என்ன காரணம் என்று நினைக்கிறீர்கள்? சாட்சாத் மகா பெரியவா ஸ்வாமிகளின் ஏற்பாடுதான் இவை எல்லாமே!

இன்னொரு சம்பவம், கன்னியாகுமரியில் அம்மனை வரைந்தபோது நிகழ்ந்தது. அங்கிருந்த பெரிய ஹோட்டல் முதலாளியுடன் பேசிக்கொண்டு இருந்தேன். அப்போது அவர், 'நீங்கள் தெய்வீக ஒவியர்தான். அதை நிரூபிக்கும்படி, நான் இருக்கும் இந்த இடத்திலேயே அம்பாளை எனக்குக் காட்டுங்கள் பாக்கலாம்!' என்று சவால் விடுவதுபோலக் கேட்டார்.

அது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. 'நான் என்ன அபிராமிபட்டரா?' என்று மனதுக்குள் நினைத்துக்கொண்டேன்.

அப்போது ஓர் அதிசயம் நடந்தது. ஹோட்டலின் வெளி வராந்தாவில் சேர் ஒன்றின்மேல் பெயின்ட் காய்வதற்காக அம்மன் ஒவியத்தை வைத்திருந்தேன். இடையில் ஒரு கண்ணாடிக் கதவு; கூடவே ஒரு

ஸ்கிரீன் இருந்தது. அப்போது வீசிய திடீர் காற்றில் கண்ணாடிக் கதவு திறந்து திரை விலக - ஹோட்டல் முதலாளி கண்களில் சேர் மீது நான் வைத்திருந்த அம்பாள் ஓவியம் பட்டது; அதிர்ந்துவிட்டார் அவர். எழுந்தவர் அப்படியே என் காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். அம்பாள் தரிசனம் பெற்ற பாக்கியவான் அல்லவா அவர்!

தமிழக அரசின் அப்போதைய அமைச்சர் ராசாராம், என்னை அழைத்துவர ஒரு நாள் ஆள் அனுப்பினார்.

‘அவர்களோ நாத்திகர்கள்; அவர்களுக்கு நம்மிடம் என்ன வேலை இருக்க முடியும்?’ என்று எண்ணியபடி ‘பார்க்கலாம்’ என்று சொல்லி, வந்தவரை அனுப்பிவிட்டேன்.

மறுநாள், ‘அவசரமான விஷயமாம், உடனே உங்களைக் கூட்டிவரச் சொன்னார்கள்’ என்று ஆள் வந்து அழைக்க, போனேன்.

அமைச்சர் சொன்னார், “டெல்லியில் நடக்க இருக்கும் கண்காட்சியில், தமிழ்நாடு ஸ்டாலுக்கு மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில் ஓவியம் ஒன்று பெரிய சைலில் நீங்கள் வரைந்து தர வேண்டும்!”

“நீங்கள் சொல்லும் பெரிய சைலில் படம் வரைந்து எனக்குப் பழக்கம் இல்லையே!” என்றேன்.

“அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. அதை நீங்கள்தான் வரைந்து தரவேண்டும். நீங்கள் கேட்கும் தொகையைத் தருகிறோம்” என்றார்.

அந்த ஆர்டரை மறுக்க வேண்டி, “ரூ.12,000 தர முடியுமா?” என்று கேட்டேன். அவரோ, “நீங்கள் கேட்ட தொகையுடன் நீங்கள் டெல்லி சென்று வருவதற்கான பயணச் செலவும் சேர்த்து ரூ.18,000 தருகிறோம். இந்த வேலையை முடித்துத் தாருங்கள்!” என்று சொல்லி, அப்போதே முழுத் தொகையையும் என் கையில் கொடுத்துவிட்டார்.

என் மகள் சாரதாவின் திருமணத்துக்கு ரூ.10 ஆயிரத்துக்கு மேல் தேவை என்று கலங்கி நின்ற சமயத்தில்தான், இந்தத் தொகை கிடைத்தது; திருமணத்தைச் சிறப்பாக முடிக்க உதவியது.”

- முதன்முறை நடந்த சந்திப்பின்போது சில்பி அவர்கள் இப்படி சம்பவங்களைச் சொல்லி சிலிர்த்து வைத்துவிட்டு...

“நீங்க யாரோ, நான் யாரோ. நான் என் கதையெல்லாம் உங்ககிட்டே பேசினேன் போறேன். இந்தத் தொடர்புக்குக் காரணம், மகா பெரியவாதான் என்கிறதில் சந்தேகமே இல்லை. உங்களுக்கு ஒரேயொரு ரகசியத்தை மட்டும் சொல்றேன், கேட்டுக்குங்க!”

பெரியவா ஒரு பீடாதிபதி - மகான் - தபஸ்வி - நிறைந்த நினைவாற்றல் கொண்ட பிறவி - பெரிய ஞானி... என்றெல்லாம் பலரும் சொல்கிறார்கள் இல்லையா? அதெல்லாம் பொய்! இப்படியெல்லாம் வேஷம் போட்டுக் காட்டும் அவர், சாட்சாத் அந்தப் பரமேஸ்வரனேதான்! இதைப் பல காலம்,

காஞ்சி மகானுடன் சில்பி...

பல சோதனைகளில், பிரத்யட்சமாகத் தெரிந்துகொண்டவன் நான். இந்த ரகசியத்தைத்தான் வீட்டுக்கு வந்த உங்களுக்கு என் நினைவுப் பரிசாகத் தருகிறேன். நீங்க சேஷமமா, அமோகமா இருப்பேள், போயிட்டு வாங்கோ!" என்று கூறி என்னை வழியனுப்பி வைத்தார்.

முதல் சந்திப்புக்குப் பிறகு நான்கு முறை அவரைச் சந்தித்து இருக்கிறேன்.

ஒரு முறை குல்பர்காவில் மகா பெரியவா முகாமிட்டு இருந்தபோது, எங்கள் குடும்பத்தோடு சென்று தரிசிக்க முடிவு செய்தேன். அதற்குமுன் சில்பியைச் சந்தித்து விஷயத்தைத் தெரிவித்தேன்.

வானப்பிரஸ்தராக விலகி, மயிலாப்பூரில் ஒரு வீட்டின் அவுட் ஹவுஸில் இருந்தபோது, அவரைத் தரிசித்தேன். நீண்ட வெண் தாடி, தீட்சண்யமான

கண்கள், விழுதி குங்குமத்துடன் பிரகாசித்தார் அவர். 'சில்பின்னு ஒருத்தர் சகலத்தையும் துறந்துவிட்டு, ஸ்வாமிகளையே நினைத்துக்கொண்டு தன்னந்தனியாக சென்னை மயிலாப்பூரில் இருக்கிறார் என்று மகா பெரியவாளிடம் சொல்லுங்கள். அவர் புரிந்துகொள்வார்!' என்று விடை கொடுத்தார்.

நாங்கள் குல்பர்காவில் மகா பெரியவாளை ஒரு சத்திரத்தின் சிறிய ஜன்னல் வழியாக தரிசிக்கிறோம். யார் யார் வந்திருக்கிறார்கள் என்று விசாரிப்பதுபோலப் பார்க்கிறார். என் முறை வந்தபோது, சில்பி கூறிய விவரங்களைக் கூறினேன். விவரமாகக் காது கொடுத்துக் கேட்டுக்கொண்டு, தீட்சண்யமான ஒரு பார்வையில் என்னைப் பார்த்து புன்னகைத்தார் ஸ்வாமி.

சென்னை திரும்பி, சில்பியைச் சந்தித்து விவரங்களைச் சொன்னோம். அதற்கு, 'ஏதோ பரவாயில்லை. நல்லவேளையாக காஷ்ட மௌனமில்லை. காஷ்ட மௌனத்தில் பெரியவாளிடம் ஒரு சலனமும் இருக்காது. அதுவரை பரவாயில்லை' என்று சில்பி சந்தோஷப்பட்டார்.

சில்பி இன்னும் இன்னும் பல விஷயங்களை பகிர்ந்துகொண்டது உண்டு...

"ஒரு சமயம், நான் வைத்திருந்த ஓவியங்களை விகடன் அலுவலகத்துக்கே தந்துவிடுமாறு என்னைக் கேட்டபோது, எனக்கு இஷ்டம் இல்லாமல் இருந்தது. இதற்கென்றே தனியாக ஒரு வீடு கட்டி, அதில் பெரிய பூஜை அறை அமைத்து, எல்லா ஸ்வாமி ஓவியங்களையும் அதில் வைத்துப் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பது என் ஆசை. எனவே, மகா பெரியவா உத்தரவு பெற்றபின் தருவதாக விகடன் அலுவலகத்தில் சொன்னேன்.

ஸ்வாமிகளிடம் மேற்படி விவரத்தைக் கூறியபோது ஸ்வாமிகள், 'நீ அந்தப் படங்களை விகடனுக்கே கொடுத்தனுப்பு! அவை அங்கேதான் இருக்கணும். எல்லா ஸ்வாமிகளும் தான் உன்னிடம் வாசம் செய்கிறார்களே, எல்லாத்தையும் கொடுத்துவிடு!' என்றார்.

இதைக் கேட்டு, முதலில் நான் மனம் தளர்ந்தேன். மீண்டும் மகா பெரியவாளிடம், 'என் மனைவி பெரிதும் போற்றி உருகி வழிபட்டு வந்த பூர்விகிலாண்டேஸ்வரி ஓவியத்தை மட்டும் என்னிடமே நிறுத்திக் கொள்கிறேனே' என்று வினயத்துடன் கேட்டேன்.

'சீனிவாசா, நீ விகடனுக்குக் கொடுக்கப்போகிற அந்தப் படங்கள்ல -- முதல் படமாக அகிலாண்டேஸ்வரி படத்தை வெச்சுக் கொடு!' என்று சொல்லிவிட்டார் மகா பெரியவா.

எப்பவும் நான் ஸ்வாமி திருவுருவங்களை வரையும்போது, அந்தந்த ஸ்வாமிகளிடமே பிரார்த்திப்பேன், 'என் சாமர்த்தியத்தால் நான் வரைய முடியாது. ஸ்வாமிகளே வந்து ஓவியத்தில் அமரணும், அமையணும்!'

என்று. இப்படிப் பிரார்த்தனை செய்த பிறகுதான் நான் வரைய ஆரம்பிப்பேன். படம் வரைந்து முடியும் வரை, எதுவுமே சாப்பிட மாட்டேன்; இடையில் எழுந்து எங்கும் போகமாட்டேன்! படம் முடிந்தபின், படத்தை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போய் அம்பாள் எதிரில்தான் நேத்திரம் திறப்பேன் - அம்பாளைத்தான் ஸ்வாமி முதலில் பார்க்க வேண்டும் என்று!

பிறகு, ஆச்சார்யாள் எங்கு 'கேம்ப்'பில் இருக்கிறார் என்று விசாரித்து, அங்கு சென்று அவரிடம் சமர்ப்பிப்பேன்.

தூரத்தில் நான் வரும்போதே, 'சீனிவாசா! வா, வா!' என்று அழைத்து, என் கையிலிருந்து ஓவியத்தை அவர் வாங்கும்முன், தன் கால்களை நன்றாக உள்ளுக்கு இழுத்துக்கொண்டு பிறகுதான் படத்தை வாங்குவார். தீர்க்கமாக படத்தைப் பார்த்தபின், ஆலிங்கனம் செய்து என் கையில் தருவார், ஏதோ, ஸ்ரீராமானுஜர் விக் கிரகங்களை ஆலிங்கனம் செய்து ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்த மாதிரி.

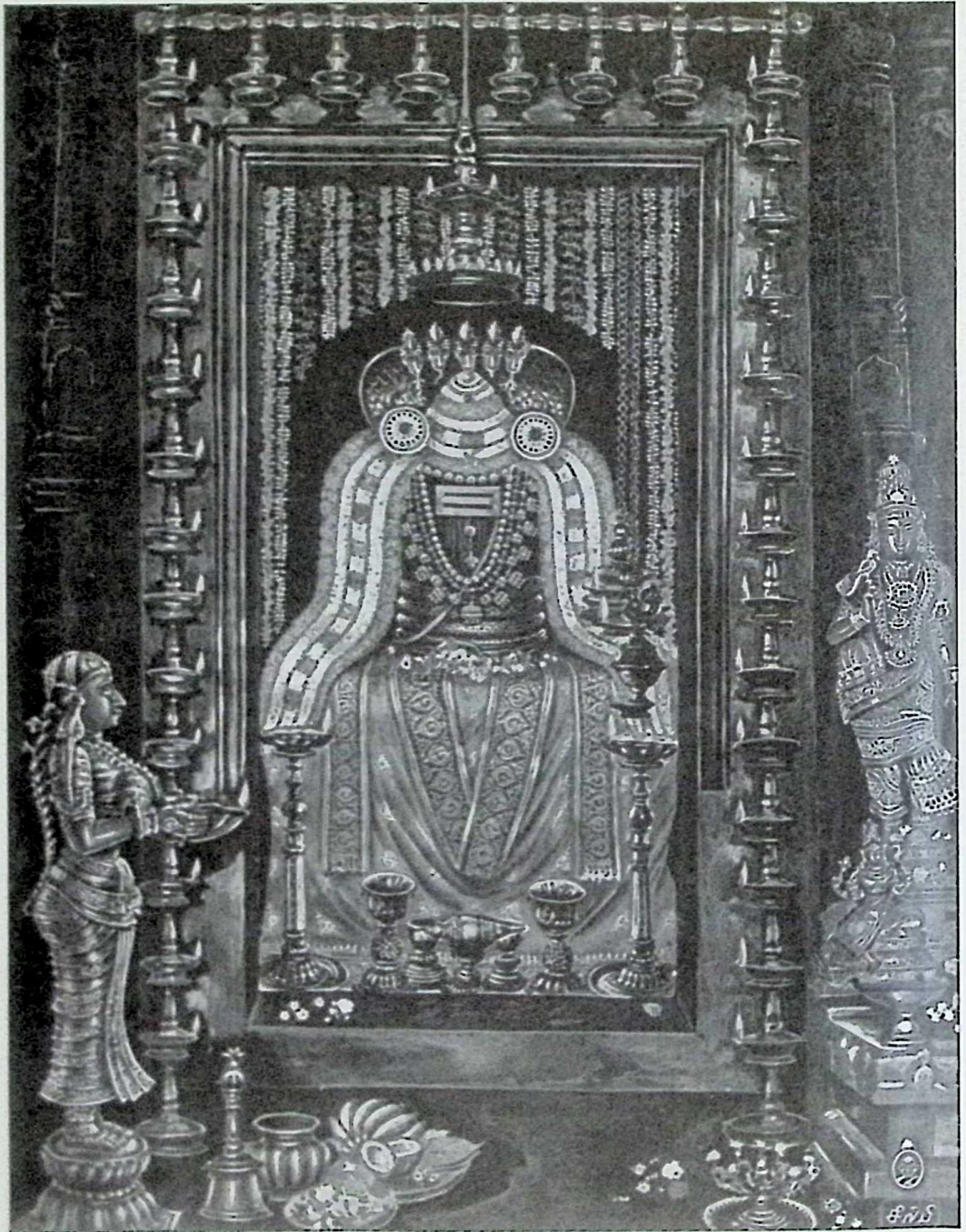
என் ஓவியங்களில் சாந்தித்ய மகிமை இருப்பதாக நீங்கள் எல்லோரும் ஃபீல் பண்ணுவார்களா காரணம் இப்போது புரிகிறதல்லவா?" என்று சில்பி கேட்டபோது எனக்கு பாதாதி கேசம் சிலிர்த்தது.

சில்பி அவர்கள் விதேக முக்தி அடைந்தபோது உடனடியாக எனக்குத் தகவல் தெரியாமல் போனது, இன்று வரை பெரிய குறையாகவே இருக்கிறது.

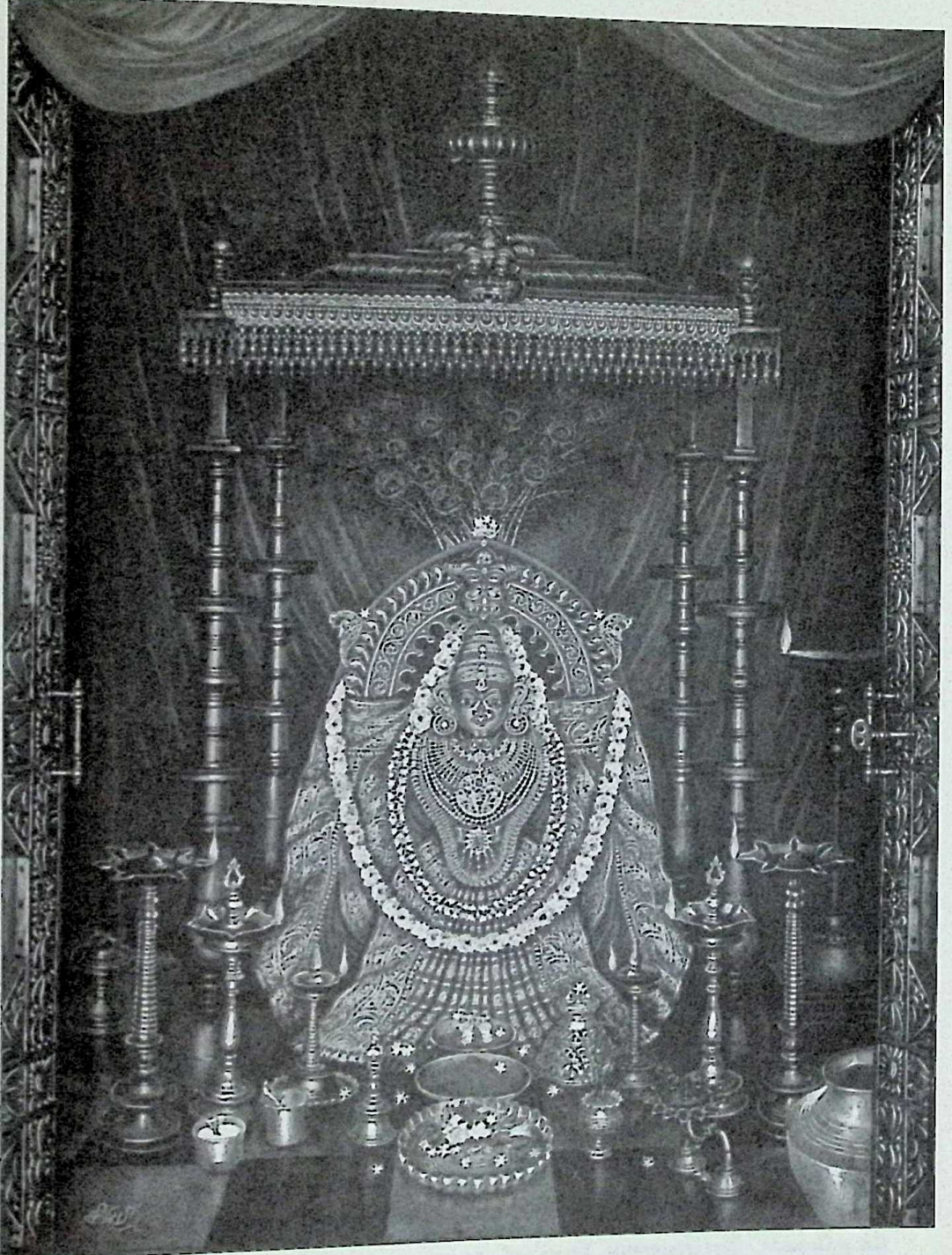
அவருடைய சடங்கு, ராயபுரம் பிரம்ம தீர்த்தத்தில் நடந்தது. அதில் கலந்துகொண்டு, அவருக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்திக் கண்ணீருடன் திரும்பினேன்.

அவர் வரைந்த தெய்வத் திருவுருவ ஓவியங்கள், ஆலயங்களின் படங்கள் - அவர் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டும் அவர் புகழைப் பாடிக்கொண்டும் அமர ஜீவிதமாக உள்ளன.

எனவே 'சில்பி' என்ற அழியாப் புகழ் பெற்ற கலைஞர், இந்தத் தென்னாட்டின் மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாத மிகப்பெரிய செல்வம் என்பதில் மறு கருத்து ஏது?

ஸ்ரீமகாலிங்க சுவாமி (திருவிடைமருதூர்)

ஸ்ரீபிரம்மராம்பிகா (ஸ்ரீசைலம்)

‘தென்னாட்டுச் செல்வங்கள்’ நூல் தயாரிப்புக் குழு:

கே.அசோகன், இரா.சரவணன், பொன்ஸ், மு.ராம்குமார், என்.கணேசன், அ.அன்பழகன்,
தி.தெய்வநாயகம், கே.எம்.பிரசன்னா, வி.ராஜேந்திரன், கே.பாசுமணி, எஸ்.கோபால்,
எம்.நாகமணி, சிவராஜ், சி.ஜெகன்நாதன், செ.சீனிவாச ராவ், ப.சங்கர்

